Інститут Історії Церкви
Українського Католицького Університету

Центральний державний історичний архів України, м. Львів

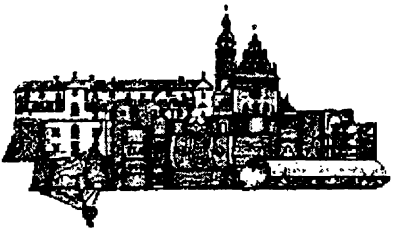

У співпраці з

Канадським Інститутом Українських Студій
Альбертського Університету
Інститутом Історичних Досліджень
Львівського Національного Університету ім. Івана Франка
Незалежним Культурологічним Часописом *«Ї»*

ГОЛОВНА РУСЬКА РАДА

1848 - 1851

ПРОТОКОЛИ ЗАСІДАНЬ І КНИГА КОРЕСПОНДЕНЦІЇ

За редакцією Олега Турія
Упорядники
Уляна Кришталович та Іван Сварник

Львів 2002

ГОЛОВНА РУСЬКА РАДА

1848-1851

Головна Руська Рада (1848-1851): протоколи засідань і книга кореспонденції» / За ред. О. Турія, упорядн. У. Кришталович та І. Сварник. – Львів: Інститут Історії Церкви Українського Католицького Університету, 2002. – XXXIV + 270 с.

У збірнику опубліковано основні документи Головної Руської Ради – першої української національно-політичної організації, що була утворена в Галичині з ініціативи та під проводом греко-католицької єрархії на хвилі революційного піднесення європейської «Весни народів». У протоколах засідань та книзі кореспонденції відображено увесь спектр багатогранної діяльності цієї інституції: становлення її структур, вироблення ідеології та форм політичної боротьби, заснування першого українського часопису й інші культурно-просвітницькі ініціативи, домагання «українізації» адміністрації, шкільництва та творення перших українських військових формувань, захист селянських прав і забезпечення релігійної рівноправності. Публікація джерел супроводжується ґрунтовною передмовою, примітками, іменним та географічним покажчиками, а також словником рідковживаних та іншомовних слів. Видання призначене для істориків, політологів, культурологів, богословів, науковців та студентів, усіх тих, хто цікавиться минулим України та генезою українського національного руху.

Тексти підготовлено до друку при сприянні Канадського Інституту Українських Студій Альбертського Університету (з Архівного вічного фонду ім. Стефанії Букачевської-Пастушенко)

Видання опубліковано завдяки фінансовій підтримці Міжнародного Фонду «Відродження»

ISBN 966-7034-34-8

© Олег Турій, вступна стаття, 2002
© Інститут Історії Церкви, 2002

Зміст

Список скорочень. vi

Українська «Весна народів». ix

Протоколи засідань. 1

Книга кореспонденції. 141

Словник рідковживаних та іншомовних слів. 215

Іменний покажчик. 224

Географічний покажчик. 259

Список скорочень

арт., артик. - артикулъ
бат. - баталіонъ
Бер. - Березень
Бца - Богородица
богос. - богословіе
В. - Високе
Высокопреосвящ., Высокопреосв., Впр. - Высокопреосвященний
всечест., всеч., всч., вч., в. - всечестний
Генер., Ґенер., Ген., Ґен - Генеральний
Голов., Гол., - головний
госп., гос., гдн., г. - господинъ
Гдь - Господь
гр., ґр. - граф, ґрабя
греч. каѳ. - греческо-каѳолическій
гр., г. - ґреческій (греко-католицький)
гром., г. - громада
Губерн., Губер., Ґуб. - Губернїумъ
губерн., губер., губ. - губернія, губернаторъ
гуман. - гуманіор
дек., д. - деканатъ; деканальный
д. - день
депутов., деп. - депутованый, депутація
дом. - доминїумъ, доминіальний
Е. Величество, Е. В. - Его Величество
ексемп., екс., еѯ. - ексемпляръ
енер., ен., е. - енералъ
Еппъ, Еппъ, Еп. - Епископъ
зал., з. - залучникъ
заступ., заст. - заступникъ
з. м. - зейшлого мѣсяця
з. р., зр., з. - золотий ринський, золотий
Ѥ. М. - Ѥго Милость
Ѥр., ѥр. - іерей
Комм., Ком. - Комменда, Командо
комм., ком. - коммисіа
консист., конс. - консисторъ
корресп., кор. - корреспондент
крайц., край., кр., к., # - крайцаръ
К. Р. - Крайова Рада (Головна)
крилош., крылош., крил., кр., к. - крилошанъ
кс. - ксіондзъ
лат. - латиньскій
Лип. - Липень
метроп., метр. - митрополит, митрополичий
м. г. - минулого года
Министер., Мин., минист. - Министерство, Министерїумъ, Мѣнѣстерїѹмъ, Министерїюмъ; министеріальний
м. м. - минулого мѣсяця
Н. Ц. В. - Найяснїше Цісарське Величество
Нам., Намѣсн. - Намѣстництво
н. п. - наприклад
н. т. м. - наступного того місяця
нар., народ. - народний
об. - обрядокъ
одд. - оддѣлъ
окр. - округ; окружний
отц., от., о. о., о. - отцї, отець
охот. - охотникъ
п. - панъ
п. д. - под днем
пар. - парох
параф. - парафія
Превосход., превосх. - Превосходительство
Предсѣд., предсѣ., предс., пресѣд., пред. - предсѣдатель, Предсѣдательство
Преосвящ., Преосв. - Преосвященний
Пресид. - Пресидіюмъ, Пресидіумъ
проч., п. - прочіи
Р., р. - Рада
руск., рус., р. - рускій
ренск. сребр., рн. среб., рс. среб., р. среб., рс. срб. - ренскій сребромъ (срібний ринський)
р. в. - рука власна
р. т. - року того
Р. Г. - Рада Головна
Р. Г. Р. - Рада Головна Руска
св. - святий
священ., свящ., св. - священикъ
с. м. - сего мѣсяця
с. р., с. г. - сего року, сего года
секр., секрет. - секретаръ
сем. - семинарія
слух. - слухачъ

совѣт., сов. - совѣтникъ
ставроп. - ставропигіальний
суд. - судовий
тгео. - тгеологія
т. г. - того года
т. м. - того мѣсяця
т. р. - того року
трів. - трівіальний
урядн. - урядник
уч. - ученикъ
фрейкор. - фрейкорпсъ
центр. - центральний
цирк., цир., ц. - циркулъ, циркулярний
цѣсар. - цѣсарский
честн, чест., чес., ч. - честный
Числ., Ч. - Число
чл. - членъ
ч. пр. - чи примѣромъ
я. в. - якъ выжей

Alum. - Alumnus
Appel. - Appellationsgericht
Cael - Cameral
Cesar. Krol., C. K., c. k. - Cesarsko Królewski
cl. - classe
CM, cm., c.m. - Conventions-Münzu (конвенційна монета)
Cons. - Consistorium, Consistorial
D-tor - Director
D-r, Dr. - Doktor
Dyr. - Dyrekcja
ex offo - ex officio
f., fl. - floren
gal. - galizische
g. - gimnazialny
gr. kat., gr. k., g. k., gk., gr. c., g. c. - griechisch-katholisch, grecko-katolicki, graeco-catholici
Instit., instyt., Inst.- Institut, Instytut
K. K., k. k. - kaiserlich-königlich
Kas. - Kasjer
k. m., m. k. - konwencyjna moneta
kooptr. - kooperetor
Kraj. - Krajowy
Magist., Magstrt, Mag. - Magistrat
m. p. - manu propria
Mitgl. - Mitglied
obr. - obrządek
P. - Państwowy
pfarr., pf. - pfarrer
Phil. - Philosofia
prakt. - praktykant
protok. - protokolista
Pro. - Provinzial
Rechngs - Rechnungs
R. - Reverendus
r. gr. - ritus graeci
ruth.- ruthenische
st. - sankt
Sem., Semi., sem. - Seminaria
Stauropig., Staurop., Stauro., Staur., Stau. - Stauropigia
Theolog., Theol., T. - Thelogie, Theologia
ū - und
V. - Venerabilis
x. - Kreuzer

ГЕРБЪ, ИЛИ ЗНАМА ГАЛИЦКОИ РУСИ; Є ТО ЗОЛОТЫЙ ЛЕВЪ ВЪ СИНОМЪ ПОЛИ ВСПИНАЮЧЫЙ СА НА СКАЛУ.

Українська «Весна народів»

У своєму вступі до збірки нарисів про події революції 1848-1849 рр. у Галичині відомий історик міжвоєнного періоду Микола Голубець із прикрістю констатував: «Хоч ми завдячуємо 1848 рокови так багато, то він жде іще, і мабуть довго ждатиме на перо українського історика... На охоплення 1848 року як цілости, в його народинах і наслідках, не зважився, в нас, поки що ніхто. Безслідно, під цим оглядом, проминули 80-ті роковини моменту і можна, хиба, сподіватися, що не пізніше, як в 100-ті роковини українська історія 1848 року таки буде написана...»[1] Не можна сказати, що відтоді, як прозвучали ці слова, проблематика «Весни народів» взагалі не цікавила українських дослідників, але навіть такий «обережно-оптимістичний» прогноз їх автора ще й досі залишається нездійсненою мрією. Навіть відзначення ювілейних дат, на що він так сподівався і що традиційно «стимулює» наукові зацікавлення (а ще більше – публікації), не змогло суттєво змінити існуючого стану справ. Тому сьогодні, оцінюючи українську історіографію революції 1848-1849 рр., ми з не меншим жалем змушені були б повторити щойно зацитовані слова, хиба що тільки пересунувши дату появи сподіваного *opus magnum* ще на одне століття.

Можна, звичайно, вказати на цілий ряд «об'єктивних і суб'єктивних» обставин, що перешкоджали систематичним дослідженням початків українського національного руху в Галичині[2]. Так, коротка хронологічна віддаленість і гостре суперництво різних національно-політичних угруповань, які претендували на «історичну спадщину» 1848 року, зробили її впродовж другої половини XIX ст. предметом полемічної публіцистики. Перші спроби критичного аналізу й узагальненого представлення окремих аспектів української «Весни народів» наприкінці XIX – на початку XX ст. (Ю. Кміт, І. Кревецький, Остап Терлецький, І. Франко) були перервані вибухом Першої світової війни та змаганнями за українську державність, після поразки яких акцент наукових зацікавлень перемістився на осмислення новітньої історії визвольної боротьби (І. Брик, М. Возняк, М. Гнатюк, М. Голубець, К. Левицький, М. Лозинський, В. Щурат). Встановлення радянського тоталітарного режиму не дозволило побачити світ праці Я. Гординського про Болехівську руську раду, ґрунтовним розвідкам Омеляна Терлецького та «спрямувало» зусилля інших істориків на дослідження соціально-економічних відносин і «класової боротьби» (В. Борис, М. Герасименко, М. Кравець, О. Косачевська, Ф. Стеблій та ін.). Суттєвою перепоною для цілісного представлення хоча б історії першої

---

1 М. Голубець, *Полум'яний 1848 рік. (Картини й епізоди)*, Львів 1929, с. 2.

2 Детальніший огляд історіографії та бібліографічні покликання на літературу див.: О. Ю. Турій, Греко-Католицька Церква в суспільно-політичному житті Галичини, 1848-1867. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук, Львів 1994, с. 2-7, а також новіші публікації: О. Турій, „Українська ідея" в Галичині в середині XIX століття // *Україна модерна,* ч. 2-3 за 1997/1998 рр., Львів 1999, с. 59-75; його ж, Українське духовенство і національно-політична боротьба в Галичині під час революції 1848-1849 років // *Ювілейний збірник на пошану Феодосія Стеблія* / за ред. О. Аркуші та ін., упор. О. Середа і О. Аркуша, Львів 2001, с. 159-180 [= Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність, вип. 9]. Див також: М. Мудрий, Українська історіографія про революцію 1848-1849 років у Галичині // *Rok 1848: Wiosna Ludów w Galicji: zbiór studiów* / ред. W. Wic, Kraków 1999, с. 196-205.

національно-політичної організації галицьких українців, Головної Руської Ради (*далі* – ГРР), був брак відповідної джерельної бази, що не могло не позначитись навіть на працях тих дослідників, які не були сковані радянськими цензурними обмеженнями (М. Богачевська-Хом'як, М. Данилак, М. Демкович-Добрянський). Окремо варто відзначити вагомий вклад польської історіографії, яка, концентруючи свою увагу на з'ясуванні обставин польської «Весни народів», не оминала й української проблематики[3]. Найновіші теоретичні й методологічні засади вивчення генези українського національного руху в Галичині містять праці Я. Грицака, Я. Дашкевича, Я. Ісаєвича, А. Каппелера, І. Лисяка-Рудницького, П. Маґочія, І. Химки, Р. Шпорлюка та ін.

Однак, про «охоплення 1848 року як цілостн» все ще доводиться говорити в майбутньому часі. Не переламало цієї прикрої «традиції» відзначення 150-ліття революції, яке відбувалося уже в умовах української незалежності й відсутності ідеологічного контролю чи класових пріоритетів і, навпаки, здавалось би, мало створити відповідну кон'юнктуру. Але, поза кількома «святочними академіями» з нагоди ювілею, так і не спостерігалося бодай посиленого зацікавлення дослідженням тих історичних подій, які спричинилися до самих (не дуже навіть і гучних, як на пострадянські масштаби) святкувань.

Видання цієї книжки, очевидно не зможе компенсувати усього того, що *не вдалося* зробити в минулому, та, зрештою, вона на це і не претендує. Але можна сподіватися, що публікація дивом збережених і не так давно віднайдених протоколів засідань ГРР разом із книгою вхідної кореспонденції – основних джерел до історії першої національно-політичної інституції галицьких українців, мало б таки *(contra spem spero!)* пожвавити дослідження історії української «Весни народів», стимулювати подальші джерельні публікації та появу ґрунтовної монографії. Залишаючи це завдання на перспективу, ми все ж хочемо коротко зупинитися на основних моментах генези та діяльності ГРР, щоб подати сучасному читачеві ширший контекст подій, відображених у самих документах.

***

Утворення Руської Ради у Львові, яке зиаменувало собою перехід українського національного руху в Галичині від культурно-просвітницької до політичної фази розвитку, відбувалося в контексті та під прямим впливом революційних потрясінь, що сколихнули майже всю Європу навесні 1848 року та виявили не лише гостру необхідність соціально-економічних перетворень, але й поставили на порядок денний справу національного визволення пригноблених народів. Особливо вагому роль національний чинник почав

---

3 Серед найновіших польських досліджень варто згадати монографію: M. Stolarczyk, *Działalność lwowskiej Centralnej Rady Narodowej*, Rzeszów 1994, та джерельну публікацію: *Protokoły posiedzeń Rady Narodowej Centralnej we Lwowie (14 IV – 29 X 1848)* / ред. S. Kieniewicz, F. Ramotowska, Warszawa 1996. Розвиток українського національного руху ґрунтовно проаналізовано в дослідженнях Яна Козіка: J. Kozik, *Ukraiński ruch narodowy w Galicji w latach 1830-1848*, Kraków 1973; його ж, *Między reakcją a rewolucją: Studia z dziejów ukraińskiego ruchu narodowego w Galicji w latach 1848-1849*, Warszawa – Kraków 1975 [= Zeszyty naukowe Uniwersytetu Jagiellonskiego, t. 381. Prace historyczne, zesz. 52]. Див. також переклад обидвох праць англійською мовою: J. Kozik, *The Ukrainian National Movement in Galicia: 1815-1849* / ред. L. D. Orton, Edmonton 1986.

відігравати у політичному житті імперії Габсбургів, що історично складалася з різноетнічних елементів, але уряд якої раніше у своїй внутрішній політиці керувався не стільки врахуванням цієї специфіки, як радше становими й династичними пріоритетами.

У Галичині, яка від 1772 р. – після першого поділу Речі Посполитої – перебувала під володінням Австрійської монархії, революційною стихією найшвидше зуміли опанувати діячі польського національного руху. Вони виступили з програмою широких демократичних перетворень і відродження втраченої державності, сформували загони народного ополчення – Гвардію Народову, висунули конкретні домагання перед віденською владою та утворили власну політичну організацію – Центральну Раду Народову у Львові та її філії в інших містах. Польські ради претендували на роль тимчасових органів революційної влади, що мали би виражати інтереси усього населення краю.

Галицьких русинів, як тоді називали себе тутешні українці, «Весна народів» застала абсолютно не готовими до такого перебігу подій. У той час, коли інші народи імперії, вимагаючи запровадження конституційного устрою і демократичних свобод, прагнули забезпечити свої національні права, українці не мали не лише досвіду політичної боротьби, належної інфраструктури і відповідного керівництва, але й навіть чіткого усвідомлення свого становища і своїх потреб. Навіть ті поодинокі представники «галицько-руської» спільноти, що відзначалися бодай якоюсь громадською активністю й політичною заангажованістю, були захоплені хвилею боротьби за «польську справу», яка в їхніх очах, особливо серед студентської молоді, ототожнювалася з революційним рухом узагалі[4].

Єрархія Греко-Католицької Церкви, єдиної на той час не лише духовної, але й суспільної інституції, з якою, власне, й ототожнювала себе основна маса українського населення Галичини і яка була його єдиним посередником і репрезентантом у стосунках із державною владою, неприхильно зустріла саму революцію, не підтримала її ідей і залишалася в фарватері урядової політики, інстинктивно чинячи опір польським діячам, які намагалися залучити руське духовенство та його паству до реалізації своєї мети – відбудови «історичної Польщі». Частина національно-свідомої світської інтелігенції та нижчого клиру, до якої належало середовище колишньої «Руської трійці» і яка ще до 1848 р. провадила активну культурно-просвітницьку, «будительську» працю, хоч і вітала конституційні перетворення й щиро симпатизувала революційній боротьбі поляків та інших народів, не мала ні сил, ні можливостей взяти політичний провід у свої руки. Коло їх було надто вузьке, вплив на громадськість досить обмежений, а в самому суспільстві ще не визріли необхідні передумови для розгортання масового національного руху[5].

Як не парадоксально, але чи не найбільший поштовх до сепарації галицьких українців з-під польських впливів та формування власних політичних структур мало заперечення їхніх прав як окремої нації лідерами польського національного руху. Вже 19 березня, під час підписання у Львові першої петиції до цісаря, член Ставропігійського Інституту, ад'юнкт фіскального уряду Кирило Віньковський звернув увагу греко-католицьких семінаристів на відсутність у ній навіть згадки про українців: «Не забувайте, що ви руське

---

4 Див.: О. Турій, Національне і політичне полонофільство серед греко-католицького духовенства Галичини під час революції 1848-1849 рр. // *Записки НТШ. Праці історично-філософської секції*, т. 228, Львів 1994, с. 183-206.

5 Пор.: J. Kozik, *Ukraiński ruch narodowy...*, с. 278-283; його ж, *Między reakcją a rewolucją..*, с. 15-30.

плем'я, окреме від поляків, що у вас інша національність, своя історія, своя мова, – словом, що ви – русини. Якщо хочете підписати, то не робіть цього раніше, ніж в Адресі не буде поміщено пунктів, що забезпечать вам вашу самостійність, вашу народність і вашу мову»[6]. У відповідь пролунали вигуки: «Тут немає Русі! То зрадник москаль, за вікно його!»[7] Отець Яків Головацький так оцінював тодішні події: «Поляки, розрадовани кликами народовъ Европейскихъ и потакованьемъ дворовъ, що Польща буде и муситъ бути, и то в давныхъ границяхъ, забули на насъ, Русиновъ, прагнули лише Польщѣ, а нашъ языкъ назвали ихъ нарѣчіемъ, а намъ навѣтъ назвы Русинъ заперечували. Тоє покривдженье зразу остудило Русиновъ до справы польскои, а познѣйше выкликало сильное сопротивленье»[8].

Австрійські власті вчасно побачили основні суперечності й вразливі місця революційного руху в Галичині, зумовлені його польсько-шляхетським характером, – незадоволення вимог селянства та ігнорування національних прав українців. Губернатор Франц Стадіон кількома енергійними заходами зумів розколоти «партію перевороту», здобути для уряду прихильність значної частини населення краю і, тим самим, – зберегти владу. Найголовнішим серед них було оголошення 22 квітня 1848 року про знесення панщини з 15 травня того ж року. Цією акцією вдалося «зміцнити прив'язаність сільського люду в Галичині до австрійського уряду» і відвернути його від революції[9], а обіцянка компенсації привела до табору Стадіона великих магнатів, які з метою охорони власних маєтків і протидії революційно-демократичним силам створили «Товариство землевласників». Для згуртування своїх прихильників губернатор утворив т. з. Байрат – комітет з дорадчими функціями, що мав паралізувати діяльність Ради Народової. Активна протидія австрійських властей польському революційному рухові збадьорила і греко-католицьку єрархію, лояльність і вірнопідданство якої завоювали повне довір'я Стадіона[10].

Очевидно, що саме позиція губернатора, його сприяння найбільше спричинилися до того, що митрополича консисторія наважилась взяти в свої руки провід українським національним рухом. Разом з тим, важливим поштовхом до цього рішення послужило незадоволення нижчого духовенства та світської інтеліґенції пасивністю єрархії, їх розгубленість у складному вирі політичних пристрастей. «В котрий бік спрямувати зусилля, з ким єднатися, яких духів слухати?» – запитували священики Бережанського деканату в листі до митрополичої консисторії[11]. Подібні звернення надійшли й

6 *Dziennik Narodowy* (1848) 24 marc.; Акты бережанской Рады русской 1848-1849 гг. // *Вѣстникъ «Народного Дома»* (1909) 36.

7 К. Устіянович, Історичний момент: 19 марта 1848 р. // *Житє і Слово* 3 (1895) 467; *Зоря Галицка* (1848) 6 черв.

8 Лист Якова Головацького до брата Петра, 25.05.1848 // *Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49* / вид. К. Студинський, Львів 1909, с. 248 [= Збірник філолог. секції НТШ 11-12].

9 R. Rozdolski, Nowe dokumenty do historii zniesienia pańszczyzny w Galicji w r. 1848 // *Przegląd historyczny* 53 (1962) 122. Пор. також: *Die Protokolle des österreichischen Ministerrates 1848-1867*, Abteilung I.: Die ministerien des Revolutionsjahres 1848. 20. März 1848 – 21. November 1848 / ред. T. Kletečka, Wien 1996, с. XXIII-XXIV.

10 J. Kozik, *Między reakcją a rewolucją...*, с. 25-27.

11 Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України (далі – ЛНБ), відділ рукописів, ф. Т. Павликіва, спр. 2/ п. 1, № 9, арк. 20; Акты бережанской Рады русской..., с. 40.

безпосередньо до львівського єпископа-помічника Григорія (Яхимовича), «котрого якось инстинктомъ узнали яко моральну голову и представителя справъ рускихъ и народности рускои, – щобы онъ покликавъ Русиновъ Галицкихъ на народне вѣче, и щобы ся ставъ нашимъ провѣдникомъ...»[12]

Та й сама греко-католицька єрархія, яка своїм статусом і навіть матеріальним становищем багато в чому завдячувала австрійській владі[13], усвідомлювала небезпеку подальшого зволікання з визначенням власної політичної позиції, побоюючись, щоби, з одного боку, революційні настрої не перекинулись на український загал і не надали йому антиурядового спрямування, а з другого боку, щоби селянське незадоволення не вилилося в криваві бунти проти польських землевласників, як це трапилось у 1846 р. в західній частині краю. Тоді лише великий авторитет греко-католицького духовенства запобіг поширенню селянської жакерії на Східну Галичину і врятував польських поміщиків від катастрофи, що спіткала їх у Краківській області[14]. Водночас, унійний клир вперше виступив як потенційно потужна політична сила, незалежна від польських впливів і здатна їм протидіяти. З цим змушений був рахуватися навіть австрійський уряд, який досі звик уважати духовенство послушним знаряддям власної політики. Турбувало пастирів Греко-Католицької Церкви і широке розповсюдження пропольських настроїв на початках революції, які асоціювалися із загрозою відновлення Польської держави або ж російської інтервенції[15]. І перша, і друга перспектива не обіцяли нічого доброго для майбутнього самої Церкви, з огляду на гіркий досвід того, як трактували уніатів у колишній Речі Посполитій і яка доля спіткала їхніх одновірців у царській імперії.

19 квітня 1848 року невеличка депутація у складі крилошанина Венедикта Левицького, канцлера консисторії Юліана Величковського і трьох представників Ставропігійського Інституту[16] вручили губернаторові для передачі цісареві «Адрес Русинів». Петицію, яку

12 І. Созанський, З літературної спадщини Василя Ільницького // *Записки НТШ*, т. 66, Львів 1905, с. 15.

13 Детальніше про це див.: І.-П. Химка, Греко-католицька Церква і національне відродження у Галичині, 1772-1918 // *Ковчег Збірник статей з церковної історії* / ред. Я. Грицак, Б Ґудзяк, ч. 1, Львів 1993, с. 74-80; а також статті: О. Турій, Греко-католицький священик в Австрійській монархії середини XIX ст.: державний службовець чи душпастир? // *Матеріали II Міжнародного конгресу україністів: історія*, Львів 1994, с. 56-62; його ж, Соціальний статус і матеріальне становище греко-католицького духовенства Галичини в середині XIX століття // *Ковчег Науковий збірник із церковної історії*, ч. 2, Львів 2000, с. 115-116.

14 Д. Демкович-Добрянський, *Українсько-польські стосунки в XIX ст.*, Мюнхен 1968, с. 24-25.

15 У листі до митрополита Михайла (Левицького) єпископ Григорій (Яхимович) 21 березня 1848 р. писав: «Кружляють відомості, що патріоти мають інші наміри і хотіли би незабаром відновити Річ Посполиту і з тією метою напевно будуть наполягати, щоб всі з ними з'єдналися; в такому випадку наше становище буде дуже тяжким. Що мене стосується, то я готовий до всього і вчора написав уже заповіт, тому що в жодному випадку не мислю зрадити урядові» (*Матеріяли до історії культурного життя в Галичині в 1795-1857 рр. Замітки й тексти* / вид. К. Студинський, Львів 1920, с. 304 [= Українсько-руський архів 13-14]). Див. також: Лист Михайла (Левицького) до Григорія (Яхимовича), 25.03.1848 // там же, с. 308.

16 Ставропігійський Інститут був спадкоємцем ліквідованого австрійською владою наприкінці XVIII ст. Ставропігійського братства при Успенській церкві у Львові. Його члени, якими могли бути лише світські особи, отримали статус «батьків греко-католицької нації» і покликані були піклуватися про розвиток культури, освіти і видавничої справи у тісній взаємодії з церковної

напередодні підготував крилошанин Михайло Куземський, підписали найвідоміші галицько-руські діячі на чолі з владикою Григорієм (Яхимовичем)[17]. У проханні, пересипаному запевненнями у вірності русинів тронові й Австрії, не було жодних політичних вимог і говорилося виключно про забезпечення прав української мови в школах, державних установах і судочинстві та про ґарантії рівноправності для католиків східної традиції[18].

Завдяки підтримці Стадіона, який домігся швидкої і сприятливої для українців відповіді уряду на їхні вимоги[19], єрархія Греко-Католицької Церкви поступово перебрала ініціативу в свої руки[20]. «Раду Народову у Львові й комітети по округах не можна вважати леґальними, тому що губернатор Львівську раду розв'язав, а окружним старостам доручив, щоб не допускали комітетів у провінції», – констатував митрополит у листі до єпископа Яхимовича[21]. Той, у свою чергу, видав від імені консисторії спеціальне розпорядження, в якому заборонив греко-католицькому духовенству брати участь у польських радах[22].

Владика Григорій і його найближче оточення, відомі ще в 30-х рр. як прихильники «руської партії»[23], напевне й самі відчули необхідність утворення власного національно-політичного об'єднання. Митрополит Михайло (Левицький), що, зважаючи на похилий вік і слабке здоров'я, перебував у віддаленому від Львова Унівському монастирі, фактично опинився осторонь від заходів консисторії і був поставлений перед доконаним фактом. Проте і він погодився з утворенням окремої національно-представницької організації галицьких русинів: «На Комітет, котрий би займався забезпеченням наших інтересів, – писав митрополит у листі до свого суфраґана, -- погоджуюся тим скоріше, що це станеться за задумом Губернатора, і що той Комітет нічого не вчинить такого, що суперечило б існуючому урядові»[24].

єрархією. Детальніше про це див. автореферати кандидатських дисертацій Ірини Орлевич «Діяльність Львівського Ставропігійського Інституту (кінець у Львові XVIII ст. – 60-і рр. XIX ст.) (Львів, 2000) та Олександри Киричук «Ставропігійський Інститут у громадському житті Галичини (середина XIX – початок XX ст.) (Львів, 2001).

17 Лист Григорія (Яхимовича) до Михайла (Левицького), 20.04.1848 // *Матеріяли до історії...*, с. 311; Лист К. Хомінського до А. Петрушевича, [кінець квітня 1848 р.] // ЛНБ, ф. А. Петрушевича, спр. 469 / п. 12, № 195-А; М. Голубець, *Полум'яний 1848 рік...*, с. 35.

18 Текст петиції було надруковано 23 травня 1848 р. в «*Зорі Галицькій*», а також окремими листівками українською, польської і німецькою мовами (Центральний державний історичний архів України, м. Львів (далі – ЦДІАЛ), ф. 180, оп. 1, спр. 20, арк. 2; 4).

19 Див.: *Die Protokolle des österreichischen Ministerrates 1848-1867*, Abteilung I, с. 193-194.

20 Лист Григорія (Яхимовича) до Михайла (Левицького), 20.04.1848 // *Матеріали до історії...*, с. 311; *Зоря Галицка* (1848) 30 трав.

21 Лист Михайла (Левицького) до Григорія (Яхимовича), 1.05.1848 // *Матеріали до історії...*, с. 312.

22 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 49, арк. 14-15.

23 *Русалка Дністрова: Документи і матеріали*, Київ 1989, с. 203-212.

24 Лист Михайла (Левицького) до Григорія (Яхимовича), 1.05.1848 // *Матеріали до історії...*, с. 313.

Отримавши, таким чином, санкцію державних і церковних властей та дочекавшись формальної правочинності конституційних свобод[25], «въ забудованью святоюрскомъ дня 20 Березня/2 Мая 1848 о 6-той годинѣ по полудню сойшлися премноги Русины духовны и мірски. Всечестный Крылошанъ и Схоліархъ Михаилъ Куземскій, выбраный на предводителя, запросилъ, абы ся тіи списували, котры бы до сего собранія належати хотѣли на слѣдующой ôумовѣ: а) щобы во всякой вѣрности къ императорско-царскому Величеству Фердинанду, конституційному Царю Галиціи Володиміріи и къ Его Габсбургско-Латаринскимъ наслѣдникамъ, б) ôукрѣпляти и развивати нашу руску народность такъ, в) якъ въ прошеніи руского народа въ Галиціи зъ дня 19 Березня (тобто квітня – *О. Т.*) 1848 подано, все же сіе на основаніи Патента Конституційного, который кажду, то и нашу народность забеспечае, и который на собранья народны соизволяе» (с. 1)*. З обґрунтуванням мети і завдань Руської Ради виступили на цьому зібранні о. Іван Жуковський та Юліан Вислобоцький[26]. Учасники вислухали також палку промову поета о. Миколи Устияновича і вшанували пам'ять о. Маркіяна Шашкевича, заманіфестувавши таким чином свою прихильність розпочатій ним справі національного «відродження»[27]. На наступному засіданні було вирішено «въ письмахъ нашихъ рускихъ трыматися мовы народа однако съ правописаніемъ êтимологическимъ» та «оураджено меже собою й на засѣданіяхъ по руски говорити» (с. 19). Принципово важливе значення мало те, що ГРР від самого початку свого існування стала на платформі національної єдності й соборності всіх українських земель. «Мы, Русини Галицки, – говорилось у відозві до народу від 10 травня 1848 року, – належимо до великого руского народу, котрый ôднимъ говоритъ язикомъ и 15 мілѣонôвъ виноситъ зъ котрого пôлтретя мілѣона землю Галицку замешкуе»[28]. Таким чином, вже на зорі «Весни народів» у Галичині була проголошена ідея, яка довго й нелегко утверджувалась у свідомості галицьких русинів аж до початку XX ст.[29]

Як і більшість національно-представницьких інституцій, що виникали в революційний час, Руська Рада у Львові була утворена шляхом самопроголошення на народному зібранні, що не виключало, а, навпаки, передбачало і попередню підготовку, і наявність групи ініціаторів, і потребу подальшої леґітимізації свого права виступати від імені народу через розширення первісного складу, поповнення Ради представниками різних соціальних верств, творення філій, публікації відозв, збирання підписів та інші форми суспільної мобілізації. Щоправда, чимало обставин генези ГРР були оповиті таємничістю вже на

---

25 «*Зоря Галицька*» у редакційній статті «О дѣланю Головнои Рады Рускои во Львовѣ» оповідаючи про генезу цієї інституції, особливо наголошувала, що причиною її утворення було намагання Польської Ради Народової «займовати ся не тôлько справами своими аласными, але... всѣхъ мешканьцѣвъ Галиччины», що «найбольшымъ небеспеченьствомъ рускому народови грозило». І хоча «непокоило то дуже всѣхъ о добро свого народу дбающихъ Русинôвъ; однакожъ ждали, ажъ будут могли правне выступити...» (*Зоря Галицка* (1848) 27 черв.).

Тут і далі покликання на опубліковані в цьому виданні документи подаються в самому тексті із вказанням лише відповідної сторінки.

26 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 3.

27 *Зоря Галицка* (1848) 27 черв.

28 Там же, 5 трав.; ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 1-2.

29 Див.: О. Турій, «Українська ідея» в Галичині..., с. 59-75.

час її утворення і викликали чимало суперечливих оцінок як серед сучасників, так і в пізнішій історіографії.

Зокрема, «*Зоря Галицька*» приписує ініціативу «кільком» (не названим поіменно) «о добро свого народу дбающимъ Русинамъ», котрі, зібравшись разом «оурадили, аби зараз 2-го Мая въ сали собранія консисторского оу Св. Юра збôръ Русинôвъ оучинити». Автор допису визнає, що «не оголошено того заміру письмами, тôлько тамтыхъ кôлькохъ о немъ своимъ знайомымъ сказали». За його версією виглядає так, що між наміром і його реалізацією проминуло всього кілька годин: «Тая вѣсть ôдъ всѣхъ Русинôвъ зъ найбольшôвъ радостевъ прійнята, въ одномъ дни розширилася такъ, що 2-го Мая о 6-той годин въ вечерь бôльше якъ триста Русинôвъ розмаитого стану и вѣку на той збôръ зôйшло ся»[30]. Натомість, один із активістів Ради Олексій Заклинський у своїх спогадах не приховував, що ініціатива її утворення належала церковному проводові: «Мысль та проникла великихъ нашихъ духовныхъ настоятелей и патріотовъ, єпископа Григорія Яхимовича и крыл. Михаила Куземского, которыи постановили: созвати многочисленную в то время интелигенцію и достойниковъ русскихъ во Львовѣ на означенный день в салю консисторіи и учредити политическое общество „Русскую Раду“»[31]. Подібним чином розповідав про утворення Ради у Львові о. Амвросій Шанковський: «Св. Юръ, т. е. незабвенный нашъ тогдашній владыка суфраганъ Яхимовичъ, вместе съ крылошанами Куземскимъ, Лотоцкимъ и др., тоже съ професорами богословія Геровскимъ и Венедиктомъ Левицкимъ... – и еще несколькими мірскими Русинами членами братства Ставропигійського, рѣшили збудити спящую Русь и завязали „раду русскую“»[32].

Польська громадськість – від родовитих магнатів до радикальних демократів – однозначно неґативно зустріла появу окремої національно-політичної організації українців[33], вважаючи її сторонньою інтригою, спрямованою проти поляків: витвором чи то австрійської бюрократії на чолі зі Стадіоном, чи «московських рублів»[34].

---

30 *Зоря Галицка* (1848) 27 черв.

31 *Записки Алексея Заклинского, приходника Старых Богородчанъ*, Львовъ 1890, с. 38-39.

32 А. П. Ш[анковський], Воспоминанія изъ недавной бывальщины // *Родимый Листокъ* (1880) 41.

33 Вже під час першого засідання ГРР «съ притомныхъ Полякôвъ предложилъ Панъ совѣтникъ магистратуальный Шласкій (в інших джерелах називається прізвище Суський – *О. Т.*), абы Русины пристали на оба прошенья Полякôвъ, й абы покинувше Кириллику приняли буквы латински». Польський оратор, закликаючи не робити «роздвоєння в народі», запропонував українцям вступити до польської Ради і спільно боротися за відбудову Речі Посполитої. У відповідь молодий вихованець греко-католицької семінарії Олексій Заклинський заявив, що русини ніколи не захочуть належати до Польської держави і самостійно вирішуватимуть свої справи (див.: *Записки Алексея Заклинского...*, с. 40-43; *Зоря Галицка* (1848) 27 черв., а також с. 1 нашого видання).

34 У польській пресі з'явилися навіть карикатури із зображенням губернатора в єпископській митрі та владики Яхимовича з мішком російських рублів (А. П. Ш[анковський], Воспоминанія..., с. 42). Відповідаючи на звинувачення поляків, «що гадка тая не выйшла отъ нихъ, но отъ губернатора», о. Шанковський заявляв: «Не перечу, що они яко всегда лояльныи люди, оглядаючись на правительство, що оно скажетъ, прежде чѣмъ публично выступили, спросили о пораду губернатора и конечно отъ него въ интересѣ самого правительства заохочены были: не перечу дальше, що правительство вспирало движеніе Русиновъ съ самого начала, чего доказательствомъ, що правительственныи органы были намъ при завязываніи русскихъ радъ весьма помочными – но пока мне кто инакше не убѣдитъ, я обстаю при томъ, що иниціатива не

В історіографії, зокрема й у польській, ці звинувачення вже давно знайшли своє спростування[35], тому ми лише зауважимо, що й серед політично активних українців ставлення до Головної Руської Ради на початках її існування не було однозначним. Якщо самі її члени вважали утворення своєї інституції закономірним наслідком еволюції українського суспільства та логічною відповіддю на «польські зазіхання»[36], то серед ліберальних діячів з грона колишньої «Руської трійці», не кажучи вже про тих, що приєдналися до польського руху, домінували досить критичні оцінки[37].

выйшла отъ правительства, но отъ насъ самихъ» (там же, с. 41-42). Отець Василь Ільницький у своїх спогадах також підтвердив, що перший поштовх до утворення Головної Руської Ради вийшов від самих русинів, як реакція на польські домагання. Але й він не заперечував, що «зъ радами рускими держало зъ разу въ тайнѣ а потôмъ явно такожъ и правительство» (І. Созанський, З літературної спадщини..., с. 15). На узгодженість дій греко-католицької єрархії з австрійською адміністрацією вказують й інші джерела. Денис Зубрицький писав у листі до о. Якова Головацького: «Мы поступаемъ согласно съ Правительствомъ и пользуемся его довѣренностію и покровительствомъ» (*Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49...*, с. 245). Особливі заслуги приписував Стадіонові О. Заклинський: «Нѣякій народъ не былъ вслѣдствіе гнета сосѣдной народности такъ глубоко заумершимъ, якъ народъ русскій въ Галичинѣ! Необходимо было сильной человѣческой руки, дабы тотъ народъ возбудити изъ летарга и привести къ самосознанію. Такую силу далъ намъ Господь въ незабвенномъ губернаторѣ Галичины Францѣ Стадіонѣ, который сильною рукою потрясъ заумершихъ, возбудилъ ихъ къ сознанію и ободрилъ пользоватись такими же конституційными свободами и правами, якими пользовались другіи народы Австріи» (*Записки Алексея Заклинского...*, с. 38).

35 Огляд польської історіографії цієї проблеми подає: J. Kozik, *Między reakcją a rewolucją...*, с.6-7; найновішу українську наукову літературу аналізує: М. Мудрий, Українська історіографія..., с. 196-205.

36 Дописувач «*Зорі Галицької*» у статті, надрукованій 6 червня 1848 р., зазначав, що «не могъ и не повиненъ руский такъ великий народъ поддати ся чужой опѣцѣ, але мусѣвъ, скоро му вольно було, зачати разъ самъ радити о своихъ потребахъ. Бо каждый народъ має свои властиви собѣ природжени власности, своє властиве полѣтичне становиско, до певного степеня поднесену освѣту и заможность, и до певного степеня розвинену народность, а про те свои властиви потребы й цѣли, о котрыхъ нѣкто такъ добре, якъ онъ самъ, знати не може».

37 Так, о. Яків Головацький у листі до брата Петра від 25 травня 1848 р. писав: «Вѣдомо Тобѣ якъ правлѣнье умѣло ужити тои болящои стороны рускои (маються на увазі непорозуміння з поляками – *О. Т.*) и утворити раду русску у св. Юрія, щобы пôдъ плащикомъ народности и языка руского, пôдъ барвою Червоной Руси свою бюрократію усадовити. Але не удасться имъ, – писав відомий галицький будитель, – Русинъ звѣтривъ письмо носомъ, свого ся доправляє, а зъ Ляхами не зриває звязку, но спôльно хоче добиватися всѣхъ пунктôвъ конституціи» (*Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49...*, с. 248-250). Недовір'я до своїх колишніх гонителів, а тепер – щироруських патріотів висловив і священик Йосафат Кобринський. У листі до Якова Головацького від 8 червня того ж року він так оцінив погрозу єпископа Яхимовича не висвячувати тих богословів, котрі «в'язалися з Ляхами»: «Вот як ся свѣт обертае перед нѣсколько годами – були несвятили за руское, а нынѣ – за противруское» (там же, с. 261). Ще в більш драматичній ситуації опинився відомий український поет Антін Любич-Могильницький, який під час утворення Руської Ради у Станіславові відверто виступив проти її надмірної лояльності до трону і залежності від місцевих чиновників. За це, як розповідав він у листі до того ж Головацького, «мя наши ще не пристигли Русини... несподѣвано Ляхомъ окричали, мя, щомъ претцѣжъ ще въ тихъ часахъ смѣло боровъ ся съ супротивниками за любезну нарôднôсть руску, коли ся теперѣшни Русомами и Ляхожерци своєго именє и языка ôдрѣкали и встидали» (там же, с. 263-264).

Звичайно, співпадіння інтересів австрійської влади й греко-католицької єрархії мало вагомий вплив на організаційне становлення структур українського національного руху, що, зрештою, й визначило його ідейно-політичну платформу, цілі та методи діяльності[38]. У той же час у національному пробудженні галицьких українців і переході до активної політичної діяльності не меншу роль відіграв ще один чинник, завдяки якому, власне, й стала можливою взаємодія перших двох, – польський національний рух[39]. І вплив цей був двоякого роду: як приклад для наслідування і як небезпека, що спонукає до протидії. Зокрема, Олексій Заклинський визнавав, що «наши русскіи львовяне видя якъ поляки стоятъ за свою народность, якъ завязуются въ комитеты, собранія, общества, щобы надъ собою промышляти и изъ конституційныхъ правъ пріобрѣсти для себе все возможное, постановили также соединитися въ одно политическое тѣло такъ зов. «Русскую Раду» въ Львовѣ и стремились къ пріобрѣтенію конституційныхъ правъ и свободъ для своего народа»[40]. Подібно описує вплив польського руху і о. Яків Головацький у цитованому вже листі до брата Петра: «У насъ голосъ наданои конституціи не бувъ глухимъ пустозвукомъ, не тилько для Поляковъ, але и для Русиновъ. И Русинамъ просвѣщеннымъ заскоботѣла свобода конституційна коло сердця»[41]. Але навіть і він, що спершу так захоплювався революційними ідеями поляків, також змушений був визнати: «Показуєся, що нема що довѣровати панам-братям Ляхам. Вони хотѣли братерства, але за дорогу цѣну – бо хотѣли наш язык, нашу народнôсть, наши всѣ сили для будущои Польщи посвятити; теперка русине помѣрковалися, и сама молодѣжь видит, що ваблено ю въ пропасть, всѣ вôдступают, отягаются»[42].

---

38 Роль Церкви в подіях «Весни народів» у Галичині детальніше розглядається у статтях: О. Турій, Греко-Католицька Церква і революція 1848-1849 рр. у Галичині // *Rok 1848: Wiosna Ludów...*, с. 72-91; О. Турій, Українське духовенство і національно-політична боротьба..., с. 159-180.

39 Так, «Зоря Галицька» в 1848 р. писала, що русини мали б «вѣчне въ нещаснôмъ снѣ зôставати», якщо б не «конституційной свободи сонце пробудило, а несправедливіи найновщіи Поляковъ зъ нами поступки на рôвни ноги поставили. Заболѣло тяженько всѣхъ истынныхъ Русиновъ сердце, коли першого дня житя констітуційного Полякы всѣхъ братьми називаючи, зъ нами такъ не по братерску поступили, и не дозволили, абы о рускôмъ языцѣ, и о руской народности въ петіціи до Цѣсаря хоть взмѣнку бучинити, а бупоминающихъ ся о тое Русиновъ, якъ самъ ихъ денникъ народный повѣдае, словами взгорды обсипали. Обурило насъ коли другого дня дали ся публичне чути голосы: «Пречъ зъ Русинами», а въ деннику народнôмъ хтѣли доводити, що нема и не було Русиновъ, що тіи рôвне якъ Мазурѣ суть Поляками; и заперечали Русинамъ всю ихъ гісторію. А колы Польска Рада зажадала цѣлымъ крайомъ рядити, а еи дѣланя грозили цѣлковитымъ бупадкомъ Рускому народови, тогды Русины по оголошеню констітуціи, позваляющей на нарады всѣмъ обывателямъ Державы Австрійскои, двигнулися, завязали раду руску во Львовѣ, зачали сами о своихъ потребахъ радити, и оперты на бдзисканихъ своихъ природныхъ одвѣчныхъ правахъ, освѣдчили передъ цѣлымъ свѣтомъ, чимъ они суть, и чого желаютъ: освѣдчили, що хотятъ свою бутиснену народнôсть пôдносити, свободы констітуційни хоронити и розвивати, зо всѣма народами и зъ Поляками жити въ згодѣ и братскôй любови, але хотятъ въ звязѣ зъ Австрійов, яко часть до ей цѣлости належаща, зôставати» (*Зоря Галицка* (1848) 6 черв.).

40 *Записки Алексея Заклинского...*, с. 38-39.

41 *Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49...*, с. 248.

42 Лист Я. Головацького до брата Петра, 13.06.1848 // там же, с. 262.

Провідна роль духовної інтеліґенції в українському національному русі виявилася в складі ГРР та її керівних органів. На жаль, існуючі джерела не дають змоги встановити, хто і за якими критеріями добирав перших її членів. Публіковані тут протоколи фіксують, що на установчому зібранні 2 травня спершу було обрано «предводителя» цього «собранія» – крилошанина Михайла Куземського (с. 1)[43], а вже під його головуванням уконституйовано саму Раду шляхом збору підписів серед присутніх[44]. Після представлення її мети і завдань та дискусії з представником польської Центральної Ради Народової були «вибраны затимчасовы члены» кількістю 30 осіб, а також передбачено, що «число тихъ членовъ має нарастати»[45]. На другому засіданні наступного дня, яке очолив запрошений на посаду голови єпископ Яхимович, було створено комісії для приготування відозви до народу, видання часопису та вироблення статуту Ради, а також утворено спільну касу і «оуряджено, абы ся по зможности и добровольно складати на выдатки Собранья». Проект статуту, розроблений Іваном Борисікевичем, обговорювався на двох наступних засіданнях – 6 і 8 травня. Особливо гострі дискусії розгорілися навколо параграфа про членство. Остаточно було вирішено, що членом Ради міг стати кожен народжений в Галичині «честный русинъ греческого обрядка, признающійся до рускои народности» (с. 19-21)[46]. Ця поправка свідчила про недостатню відданість лідерів галицьких русинів задекларованій ними ідеї єдності українського народу, бо виключала участь у Раді вихідців із Великої України та українців латинського обряду.

Статут передбачав, що керівництво Радою здійснюватимуть «предсѣдатель й два êго заступники й два секретари âбо писары», яких мали обирати «разъ назавше», а

---

[43] У «*Зорі Галицькій*» (від 27 червня 1848 р) його названо «тимчасовымъ предсѣдателемъ», очевидно тому, що на цьому ж зібранні пізніше було вирішено головою Ради обрати Григорія (Яхимовича).

[44] Встановити точну кількість та ідентифікувати присутніх на першому зібранні учасників на основі існуючих джерел практично неможливо. У спогадах Олексія Заклинського згадується лише, що було зібрано «многочисленную в то время интелигенцію и достойниковъ русскихъ» (*Записки Алексея Заклинского...*, с. 38-39), а автор уже цитованої статті у «*Зорі Галицькій*» говорить про «бôльше якъ триста Русинôвъ розмаитого стану и вѣку» (*Зоря Галицка* (1848) 27 черв.). До протоколу першого засідання долучено кілька списків, лише один із яких безсумнівно належить до зібрання 2 травня (с. 2-5) і нараховує 124 підписи, інші ж списки не мають датування і часто повторюють одних і тих самих осіб. Можна припустити, що один із цих списків (с. 11-18) містить імена тих, хто підписав петицію до цісаря від 19 квітня, оскільки там присутні єпископ Григорій (Яхимович) і крилошанин Мартин Барвінський, яких не було на засіданні 2 травня. До того ж цей список складено німецькою мовою із зазначенням титулів і посад підписаних осіб, що явно вказує на те, що документ призначався для «стороннього» читача. Ще одним важливим моментом є згадки про членство деяких осіб у Ставропігійському Інституті, що лише свідчить на користь нашої гіпотези. Як відомо, петиція подавалася від імені консисторії та Ставропігії, як єдиних визнаних державою інституцій «руської нації». Під цим списком проставлено число «196», хоча насправді перелічено 193 особи. Варто зауважити, що папір, на якому складено цей список, дуже подібний до паперу, використаного для підписів учасників зібрання 2 травня в приміщеннях митрополичої консисторії, і він відрізняється від тих сортів паперу, на якому були записані інші переліки імен, а також від того, на якому велися протоколи.

[45] Пор.: *Зоря Галицка* (1848) 27 черв. та с. 1 нашого видання.

[46] Текст статуту опубл. в: *Зоря Галицка* (1848) 23 трав.

нові вибори могли відбутися «тôлько колибы кто самъ свôй чинъ зложивъ». Голова (або, за його відсутності, заступник) відкривав і закривав засідання, провадив обговоренням, стежив за дотриманням регламенту і порядку денного, міг самостійно делегувати свої повноваження і вибирати комісії (зокрема, для прийняття відвідувачів), у разі потреби переривати дискусію і навіть змінити порядок розгляду питань та поставити на обговорення «внесеня, не терпящаго проволоки». Під час голосування його слово мало вирішальне значення у разі рівності голосів. Засідання були відкритими, хоча на вимогу принаймні трьох членів могла бути оголошена таємна нарада, що практикувалося досить часто. Всі пропозиції мали подаватися на письмі головуючому і перед розглядом включатися до порядку денного. Ухвали приймалися простою більшістю голосів через вставання і сідання учасників засідання. За бажанням трьох членів могло проводитись таємне голосування. Для правочинності рішень обов'язковою була присутність більшості членів. Прийняту ухвалу можна було змінити лише в тому випадку, коли за це проголосує 3/4 присутніх членів. Кожне засідання відкривалося і закривалося «вознесеніемъ молитвеннои пѣсни до Господа Бога». Перед початком обговорень секретар перечитував протокол попереднього засідання, який Рада затверджувала, а головуючий і секретар – підписували. Для обрання нового члена необхідно було отримати понад 3/4 голосів, при тому, що в голосуванні мало брати участь не менше 2/3 усіх членів. Важко сказати, чи цього принципу дотримувались на практиці, оскільки в збережених текстах протоколів не відображена ні кількість присутніх, ні співвідношення голосів при голосуванні, а часто відсутні навіть імена головуючого і секретаря. Статут передбачав можливість виключення тих, хто порушував би засади Ради, на вимогу трьох інших членів простою більшістю голосів (с. 25)[47].

Засідання, як правило, відбувалися двічі на тиждень (у понеділок і п'ятницю) спершу в приміщенні митрополичої консисторії біля собору Св. Юра, а від 12 травня 1848 р. – в залі греко-католицької духовної семінарії (с. 24-25)[48]. У термінових випадках скликалися надзвичайні наради.

Під першою відозвою ГРР, датованою 10 травня 1848 р., підписалося 66 осіб, хоча у протоколах до цієї дати зафіксовано прийняття лише 15 нових членів; ще шестеро оформили своє членство 12 травня (с. 22; 25 – п'ятеро з них також поставили свої підписи під відозвою, очевидно, вже перед самою публікацією в першому числі «*Зорі Галицької*» від 15 травня). Серед підписаних 19 осіб належало до духовного стану, 10 були семінаристами, ще 4 студіювали право, решту складали львівські міщани, державні урядники, юристи, учителі й літератори та один землевласник[49].

---

[47] У джерелах зафіксовано виключення лише одного члена ГРР – Миколи Вагилевича (с. 33; пор.: *Зоря Галицка* (1848) 27 черв.). Натомість кілька інших анйшли з неї добровільно (Микола Теліховський, Юліан Лаврівський, Кирило Віньковський).

[48] Можливо, що з осені 1849 р. (після тривалої перерви в діяльності і внаслідок зменшення кількості учасників) засідання знову було перенесено до приміщень біля собору Св. Юра (див.: *Зоря Галицка* (1849) 10 і 27 жовт.). Про місце проведення інших засідань цього періоду згадок у джерелах немає. З інформації у тому ж часописі відомо тільки, що 26 листопада засідання відбулося «въ домѣ народнôмъ» (там же, 5 груд.), хоча на той час лише обговорювалася ідея його будівництва на подарованих «вірним русинам» руїнах колишнього університету.

[49] *Зоря Галицка* (1848) 15 трав.; Літографована версія відозви з підписами зберігається в: ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 2.

Ще більшим був вплив церковної єрархії та старійшини Ставропігійського Інституту в президії та комісіях Ради. Митрополит Михайло (Левицький), хоч і погодився на утворення цієї організації та неодноразово виявляв до неї свою прихильність[50], уважав невідповідним для свого сану брати у ній участь[51]. Єпископ Григорій (Яхимович), який на прохання учасників установчого зібрання очолив ГРР[52], був радше її почесним головою[53]. У протоколах зафіксовано його особисту присутність лише на чотирьох засіданнях (3, 6, 19 травня та 17 листопада 1848 р.), хоча його авторитет, без сумніву, був дуже важливою опорою для усієї діяльності Ради[54]. Увесь тягар безпосереднього керівництва ліг на плечі його заступника, а пізніше й голови – крилошанина Михайла Куземського[55], якого справді можна назвати *spiritus movens* першого політичного об'єднання галицьких русинів. Другим заступником став Іван Борисікевич, секретарями було обрано о. Михайла Малиновського і Теодора Леонтовича[56]. При обранні президії Ради дотримано принципу паритетності між духовними і світськими членами[57]. Після затвердження статуту, виборів проводу та повідомлення про заснування органам влади

50 Офіційне благословення митрополита для ГРР, адресоване її голові єпископові Яхимовичу, було опубліковано в: *Зоря Галицка* (1848) 18 лип. Оригінал та літографовану відбитку послання виявлено в.: ЦДІАЛ, ф. 201, оп. 1, спр. 2485, арк. 24-25; ф. 180, оп. 1, спр. 2, арк. 49; 55.

51 ЛНБ, ф. Ом. Терлецького, спр. 140 / п. 13, арк. 1-8.

52 *Зоря Галицка* (1848) 15 трав.; 27 черв.

53 Буквально напередодні заворушень у Відні цісар Фердинанд 12 квітня 1848 р. підписав указ про його іменування єпископом перемиським. Номінаційний декрет надвірної канцелярії губернатор Стадіон особисто вручив Яхимовичу десь на початку травня (*Матеріали до історії...*, с. 315-316). Наприкінці липня владика Григорій, що був обраний послом до Австрійського райхстагу, від'їхав до Відня (там же, с. 336), і лише раз навідався до Львова у середині листопада того ж року в зв'язку з інтронізацією на Перемиський престол. Повернувшись знову до Відня, Яхимович разом з більшістю послів переїхав до чеського містечка Кромерижа, де продовжував працювати в парламенті, зокрема – його конституційній комісії. Після розпуску райхстагу в березні 1849 р. владика Григорій перебрався до Перемишля і обійняв управління єпархією. Востаннє як голову Ради його згадано у протоколі від 2 лютого 1849 р. (с. 107).

54 Його присутність на першому після кривавих сутичок у Львові 1-2 листопада засіданні Ради фактично леґітимізувала її подальшу діяльність, оскільки усі інші політичні організації (насамперед, польські ради) було заборонено.

55 Уже в протоколах за 1848 р. крилошанин Куземський часто фіґурує як голова, що, напевно, означало головуючого на засіданні. Протокол від 20 квітня 1849 р. титулує його «предсѣдателемъ-заступникомъ» (с. 121), а з 1 червня того ж року й надалі – просто «предсѣдателемъ» (с. 126). У «*Зорі Галицькій*» о. М. Куземського названо головою ще раніше – у публікації протоколу 89-го засідання від 18 травня (*Зоря Галицка* (1849) 23 трав.). Очевидно, якихось перевиборів не відбулося, а перебрання формальних посадових обов'язків відбулося спонтанно, позаяк відповідало давно існуючому фактичному станові.

56 Цікаво зауважити, що обрання членами президії осіб духовного сану відбулося відразу ж після першого обговорення статуту (с. 21), а вже на наступному засіданні цей вибір було підтверджено і дообрано світських достойників (с. 22).

57 Цього принципу ГРР намагалася дотримуватися й надалі. Так, після від'їзду Борисікевича на Слов'янський конґрес до Праги, його обов'язки перебрав правник Юліан Лаврівський. Коли ж і той вийшов з Ради, було вирішено, «абы заступникомъ предсѣдателя бувъ членъ мірскій одинъ по другбмъ», і з 16 червня 1848 р. ці обов'язки (можливо як перший за алфавітом)

вирішено «оголоситися собранію ꙗко такому йстиному, сущому, а не ще затимчасовому» (с. 23).

Організаційна структура ГРР формувалася поступово. Спочатку для полагодження певних справ обиралися окремі тимчасові комісії. Але вже 8 травня 1848 р. Рада вирішила, щобн комісія, створена для видання часопису, діяла постійно, а також схвалила пропозицію о. Івана Жуковського про обрання постійних «членов до кореспонденцій, 4 господаров, суда гонорового» (с. 21; 141). 12 травня було утворено ще 4 подібні комісії, які мали 1) «застанавляти ся надъ потребами нашого обрядку», 2) «выказати перешкоды, котры заваджуютъ розвитію нашои народности, й способы тіи перешкоды оусунути», 3) «школьна», 4) «чувати надъ правами нашими, котры намъ Конституція надае» (с. 24). Але видно, й така структура не була ефективною, бо уже 16 травня на таємному засіданні було внесено пропозицію «поробити выдѣли съ референтами до певныхъ справъ». Проект структурної реорганізації Рада доручила розробити Іванові Константиновичу, на пропозицію якого 26 травня було «ухвалено здѣлати оддѣли средоточніи (або – керующій справами Рады), кореспонденціи, финансоніи, народніи, конституцийніи, просвѣщенія, духовніи». Остаточно внутрішню структуру Головної Руської Ради було довершено 14 липня 1848 р., коли на пропозицію Т. Леонтовича утворили «полюбовний» відділ для опрацювання селянських скарг на колишніх помішиків. Кожен із цих відділів, у свою чергу, ділився у разі потреби на менші підрозділи[58].

прийняв Захарій Авдиковський (с. 33). Важко встановити, як довго збереглася ця практика, бо у протоколі від 26 червня Борисікевича, який щойно повернувся з Праги, знову названо «заступникомъ предсѣдателя» (с. 35). Натомість, уже 3 липня того ж року відозву до селян про потребу закладання громадських шпихлірів разом із о. Куземським як заступник голови підписав Іван Бортник (*Зоря Галицка* (1848) 11 лип.). У протоколі від 28 липня на цій посаді фігурує Іван Дмитриків (с. 49), а про Борисікевича аж до початку вересня взагалі немає згадок (ймовірно, через його участь у виборах до райхстагу, а можливо й через проблеми зі здоров'ям). 4 вересня він сам подає пропозицію «абы оуставы Рады... що до пункту о предсѣдательствѣ змѣнити, абы колейно члены засѣдали» (с. 59). Очевидно, що члени Ради не підтримали цієї поправки, бо від 15 вересня Борисікевича разом з Куземським знову згадують як «предсѣдателей» (с. 62). Лише на час їхньої відсутності Рада обирала тимчасових заступників, дотримуючись і надалі принципу паритетності: 27 жовтня – о. Лотоцького і Сосновського (с. 81), 19 січня 1849 р. о. Бохенського і Сосновського (с. 103). Протоколи востаннє фіксують присутність Борисікевича на засіданні 16 березня того ж року, де він виступив з настільки гострою критикою розпуску парламенту і «октройованої» цісарем конституції, що на наступному зібранні Куземський змушений був оправдовуватись, «що слова чест. Борысѣкевича зле були зрозумлени, и справили противни поголоски». Його обов'язки тимчасово перебрав Сосновський, а 15 червня «на мѣсце слабостею перешкодженого Борыскевича» було обрано Прокопчиця (*Зоря Галицка* (1849) 20 черв.).

58 Цей поділ знайшов відображення в документації ГРР, оскільки усі пропозиції, що надходили на її адресу, як правило, передавалися для опрацювання у відповідний відділ і вже з його резолюцією виносилися на розгляд Ради для прийняття остаточного рішення. В опублікованій тут книзі кореспонденції остання вертикальна графа якраз і вказує на те, який саме відділ провадив розгляд справи. Для кращого зрозуміння цієї інформації наводимо тогочасний опис архіву ГРР: «Связъ I. Отдѣлъ средоточний: 1) Рада головна 2) ради поменьши. Связъ II. Отдѣлъ редакційный: 1) куренды; 2) одозвы; 3) артыкулы до газет. Связъ III. Отдѣлъ фѣнансовый: 1) прыходи; 2) выдатки; 3) шконтра. Связъ IV. Отдѣлъ народный: 1) оборона народа; 2) поднесеніе мовы; 3) оборона лицъ; 4) стражъ народна; 5) поліція; 6) полкъ охотниковъ. Связъ V. Отдѣлъ конституційний: 1) подѣлъ Галиціи; 2) выборы; 3) конституція; 4) обвѣщеніе права; 5) пре-

У середині 1849 р. внаслідок політичних змін у державі та дедалі зростаючої критики на адресу Ради з боку її політичних супротивників і нової крайової адміністрації на чолі з графом Аґенором Ґолуховським, виникла нова потреба реорганізації її діяльності. На засіданні 27 липня було прийнято пропозицію Михайла Куземського призупинити скликання загальних засідань «на часъ неопредѣленый» і перенести працю в нові комісії: «а) напротивъ пьянства, б) дому народного, в) стрѣлцѣвъ русскихъ и г) народности нашой русской». Політичними справами повинен був займатися керівний «виділ» із трьох осіб: Михайла Куземського, Євстахія Прокопчиця і Валерія Хомінського[59]. І хоча вже 15 серпня через «*Зорю Галицьку*» було оголошено про відновлення загальних засідань[60], великою реґулярністю і високою присутністю членів вони аж ніяк не відзначалися.

Ще однією структурною проблемою ГРР була необхідність представництва у ній різних суспільних верств українського населення Галичини. Ми вже зазначали, що в керівних органах існувала принаймні формальна рівновага між духовними і світськими членами. Але для організації, яку політичні супротивники звинувачували, що вона є органом «клерикальної партії», і навіть згірдливо обзивали «святоюрською», важливо було продемонструвати наявність «заступникôвъ всѣхъ станôвъ». Саме таку пропозицію вніс О. Заклинський на таємному засіданні 16 травня 1848 р., виявивши готовність виробити для цього спеціальний план. Можна припустити, що він передбачав би запровадження виборності членів від певних категорій населення, але до реалізації чи бодай обговорення такого плану, як можна судити з наявних джерел, ГРР більше не поверталася. Це аж ніяк не означало вирішення самої проблеми. Відсутність реальних механізмів забезпечення «всенародної леґітимізації» своєї діяльності Рада намагалася компенсувати словесною риторикою. Характерною в цьому відношенні є цитована вже стаття «О дѣланю Головнои Рады Рускои во Львовѣ», у якій *post factum* наголошувалось, що в установчому зібранні взяли участь особи «розмаитого стану и вѣку», а обрані на ньому 30 перших членів належали до «всѣхъ станôвъ и клясъ жителѣвъ Львôвскихъ»[61], хоча й не вказано, яким чином цю представницькість було забезпечено. Більш дієвим способом «суспільної мобілізації» виявилося утворення реґіональних руських рад.

Уже в «Одозвѣ до руского народа» від 10 травня 1848 року ГРР, усвідомлюючи, «що тилько при помощи цілого народу Галицького» стане можливим досягнення поставлених цілей[62], закликала співвітчизників, щоби «въ поменшии рады ся збирали»[63]. А 18 травня

пятствія. Связъ VI. Отдѣлъ просвѣщенія: 1) научителѣ; 2) школи; 3) книжки – о Матицы; 4) заклады просвѣщенія. Связъ VII. Отдѣлъ духовный: 1) священники и питомци; 2) дяки; 3) василіане; 4) церкви. Связъ VIII. Отдѣлъ полюбовный. Связъ IX. Нормалія» (ЦДІАЛ, ф. 180. оп. 1, спр. 1, арк. 6). Наявність в оригіналі книги кореспонденції рубрик «день» і «содержаніе розрѣшеня», а також записів про своєрідну ревізію актів за увесь 1848 р. (там же, спр. 7, арк. 48-53) свідчить про періодичний контроль за виконанням прохань і станом збереження документації. На це вказують і окремі помітки олівцем. Натомість, чи існувала окрема книга вихідної кореспонденції, встановити поки що не вдалося.

59 *Зоря Галицка* (1849) 1 серп.

60 Там же, 15 серп.

61 *Зоря Галицка* (1848) 27 черв.

62 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 17.

63 Там же. 15 трав.

Рада у Львові видала іншу відозву (її автором був Юліан Лаврівський), в якій пояснювались основні принципи утворення та функціонування місцевих філій і особливо наголошувалось на необхідності тісної взаємодії та координації діяльності[64]. Для забезпечення такої співпраці кожна «поменша рада» обирала собі «кореспондента» з-поміж членів Головної Ради та призначала відповідальну особу зі свого складу, які мали підтримувати постійну комунікацію (див., напр., с. 38; 82).

Створення мережі філій ГРР відбувалося на основі церковної структури. Згадана відозва рекомендувала, «що би було найліпше такі поменші Ради зав'язати в кождім Деканатї нашим і в містечку якім обрати си місце для вспільної обради»[65]. Д. Зубрицький зі Львова повідомив о. Я. Головацького, який у той час був парафіяльним священиком в Хмелеві Заліщицького деканату, що «Консисторія выслала приглашенія до всѣхъ Деканатовъ заводить деканальные Коммитеты и сноситься съ начальною Радою», і радив: «Поезжайте до Вашего Декана и найдете у него наставленія въ какомъ духѣ народъ Галицко-русскій долженъ послѣдовати»[66]. Очевидно, що тут маються на увазі не відозви Ради, а куренда єпископа Яхимовича від 12 травня 1848 р., яка забороняла священикам брати участь у польських радах народових і заохочувала їх до створення своїх організацій[67]. Цікаво й те, що митрополича консисторія, яка надала такого могутнього поштовху до організаційного оформлення структури національного руху, намагалася підкреслити свою незаанґажованість у політичних справах, повністю переклавши їх на ГРР[68].

Остаточно в Галичині було утворено 50 деканальних рад у таких місцевостях: Бережани, Бібрка, Бірча, Богородчани, Болехів, Броди, Бучач, Галич, Глиняни, Городок, Динів, Дрогобич, Жовква, Журавно, Залозці, Затварниця, Збараж, Зборів, Золочів, Калуш, Коломия, Комарно, Косів, Лабова (округ Новосандецький), Любачів, Мокряни, Нараїв, Олесько, Перегінськ, Перемишль, Підбужжя, Підгайці, Рогатин, Розділ, Самбір, Снятин, Станіславів, Стрий, Сянок, Теребовля, Тернопіль, Турка (Височанська рада), Устя, Ходорів, Холоїв, Чернівці, Чортків, Ярослав, Яслиська[69]. У липні 1848 р. почали виникати окружні руські ради. Як правило, вони утворювалися шляхом об'єднання деканальних рад окремого округу, хоч останні й далі продовжували працювати. Зокрема,

---

64 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 17.

65 Там же.

66 Лист Д. Зубрицького до Я. Головацького, 20.05.1848 // *Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49...*, с. 245.

67 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 49, арк. 14-15.

68 Наприклад, у відповіді митрополичої консисторії на донесення Заліщицького деканального уряду про виконання розпорядження від 12 травня 1848 р. говорилося: «Завязаня ся радъ не належитъ до округа дѣланій консысторскихъ. Повыжшою курендою Консысторъ хотѣлъ ино честное духовеньство перестерегчи, щобъ ся оное не вязало до радъ противныхъ народности рускій и конституційному правленію аустрійскому. Отожъ, що честное духовеньство взглядомъ завязаня ся рады рускои въ деканатѣ Залѣщицкомъ ухвалитъ, о томъ нехай донесе впростъ тутейшой радѣ головній» (там же, спр. 49, арк. 88). Аналогічні рекомендації отримали й інші деканати, що свідчить про намагання консисторії офіційно дистанціюватися від політики. Парадоксальність ситуації полягає в тому, що і в консисторії, і в проводі ГРР були, фактично, ті самі особи.

69 ЛНБ, ф. Ом. Терлецького, спр. 144 / п. 13, арк. 19.

так була утворена Бережанська окружна рада, документи якої найкраще збереглися до нашого часу[70]. В інших місцевостях відразу виникли окружні організації (Жовква, Коломия)[71]. Якихось виразних застережень на цей рахунок не існувало. Так, у листі митрополичої консисторії до Скалатського деканального уряду зазначалось: «Оставляеся розсужденію честного духовеньства, которое мѣсцеве свое становиско лучше знае, щобы лучше було, цы завязати перше раду вспôльну цѣлого округа, цы поедынчіи въ деканатахъ»[72]. А ГРР дозволяла своїм меншим філіям безпосередньо звертатися до неї, навіть, якщо в окрузі існувало більше об'єднання[73]. Завершенням мережі руських рад у Галичині мали стати ради в окремих селах і містечках[74]. Однак перешкодило цьому оголошення військового стану після польського повстання у Львові на початку листопада 1848 р., що включало і заборону діяльності усіх «поменших рад», окрім окружних[75].

Керівництво місцевими радами здебільшого було в руках духовенства[76], хоч якоїсь чіткої вказівки «зверху» стосовно цього не було. Навпаки, в цитованому вже листі митрополичої консисторії зазначалось, що «честному духовеньству вольно естъ кого нибудь предсѣдателемъ себѣ избрати, если онъ довѣренность всѣхъ посѣдае»[77]. Крім того, в інструкції про утворення «поменших рад» від 18 травня 1848 р. була вимога, «щоби стан каждий правих наших русинів мав на ній своїх заступників», і тому рекомендувалось, аби число духовних не перевищувало третини усіх членів[78].

Таким чином, провідники руху намагалися підкреслити «загальнонародний» характер руських рад і тим самим заперечити звинувачення, що греко-католицька єрархія при підтримці австрійської бюрократії прагне до встановлення в Галичині теократії. Водночас немає сумніву, що заанґажованість духовенства відіграла вирішальну роль у швидкому розповсюдженні ідеології національного руху серед народу і, відповідно, – у розширенні його соціальної бази[79]. На плечі душпастирів і пов'язаної з Церквою нечисельної світської інтеліґенції ліг величезний обсяг організаторської та пропаґандистської роботи, викликаної як внутрішніми потребами, так і спрямованої на завоювання сприятливої зовнішньої опінії. Як говорилося в обіжнику до місцевих рад від 1 червня 1848 р., головною

---

70 ЛНБ, ф. Т. Павликіва, спр. 65/п.3, арк. 49, 56, 69, 70.

71 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 4, арк. 76-77; 119-120.

72 Там же, спр. 49, арк. 94.

73 Там же, спр. 4, арк. 134.

74 Лист І. Борисікевича до Я. Головацького, 30.10.1848 // *Кореспонденція Якова Головацького в літах 1835-49...*, с. 303.

75 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 44.

76 Як з'ясував історик Омелян Терлецький, лише в одній Височанській деканальній руській раді головою був селянин. Найчастіше світські особи займали посади заступників голів. Функції секретарів також здебільшого виконували священики (ЛНБ, Ф. Ом. Терлецького, спр. 155 / п. 14, арк. 27).

77 ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 49, арк. 88.

78 Там же, спр. 1, арк. 17.

79 Детальніше див.: О. Турій, «Попи і хлопи»: соціальна «доктрина» греко-католицького духовенства і національно-політична мобілізація українського селянства Галичини в середині XIX століття // *Ковчег. Науковий збірник із церковної історії*, ч. 3, Львів 2001, с. 296-312.

метою їхньої діяльності повинна бути підтримка і охорона «усіма правими способами» руської народності: «Щоб той намір допровадити до успіху, ми повинні друковати і розсилати всілякі письма, кореспондувати з чисельними і щораз зростаючими поменшими радами, подавати різні пропозиції і прохання до високих урядів, вміщувати потрібні повідомлення не лише в тутешніх, але й закордонних газетах...»[80]

Особливе значення для поширення ідей Головної Руської Ради серед українського населеиня мав її друкований орган «*Зоря Галицька*» – перша українська газета, що почала виходити з 15 травня 1848 р. Крім того, з'явилися брошури й відозви різними мовами, а також численні дописи в польських, австрійських і чеських часописах, де з'ясовувалось історичне минуле українського народу, причини його пониженого становища, потребн і перспективи національного розвитку[81].

Важливою акцією з широким міжнародним резонансом стала участь делеґації галицьких українців, до складу якої ввійшли Іван Борисікевич – заступник голови Ради, о. Григорій Гинилевич – перемиський крилошанин і Олексій Заклинський – молодий богослов, у роботі Конґресу слов'янських народів у Празі. Цей форум, на думку його організаторів, повинеи був виробити принципи взаємодії австрійських слов'ян, щоб забезпечити їхні національні права, протидіяти німецькому централізмові і перетворити імперію Габсбурґів у федеративне об'єднання. Галицькі делегації, незважаючи на гострі протиріччя та при сприянні представників інших народів, насамперед – чехів, зуміли домовитись і прийняти спільний документ, в якому передбачалось запровадження української мови в школах і державних установах, утворення спільної національної ґвардії для захисту конституційного ладу, зрівняння обрядів і прав духовенства, скликания спільного крайового сейму, який мав вирішити питання про поділ Галичини на два адміністративних округи. Проте ця угода так і не ввійшла в життя. 12 червня 1848 р. у зв'язку з повстанням Конгрес слов'янських народів було розпущено[82].

Якщо у Празі українцям і полякам вдалося досягти бодай якогось компромісу, то у самій Галичині взаємини між ними і, відповідно, їхніми національно-політичними організаціями характеризувалися дедалі більшим посиленням конфронтації. Серед головних площин цього протистояння, на яких і зосередила свою увагу ГРР і які знайшли своє відображення в публікованнх тут документах, були вибори до Австрійського райхстаґу та парламентарна діяльність руських послів; кампанія за поділ Галичини на дві провінції та об'єднання всіх українських земель Австрійської імперії в один коронний край[83]; організація загонів руської національної ґвардії та добровольчого корпусу руських

---

80 Інститут літератури ім. Т. Шевченка НАН України, відділ рукописів, ф. І. Франка, спр. 3, № 2204.

81 Детальний перелік і опис цих документів подає: И. Е. Левицкій, *Галицко-русская библіографія XIX-го столѣтія съ увзглядненіемъ рускихъ изданій появившихся въ Угорщинѣ и Буковинѣ (1801-1886)*, т. 1, Львôвъ 1888, с. 30-50. Найважливіші з них опубліковано в: M. Malinowski, *Die Kirchen- und Staats-Sätzungen bezüglich des grichisch-katholischen Ritus der Ruthenen in Galizien*. Lemberg 1861; *Die Revolutionsjahre 1848/49 im Königreich Galizien - Lodomerien (einschließlich Bukowina). Dokumente aus Österreichischer Zeit* / ред. R. Wagner, München 1983.

82 Див.: J. Kozik, *Między reakcją a rewolucją...*, с. 56-78.

83 Детальніше ці проблеми розглядаються в: О. Турій, „Українська ідея" в Галичині 1848-1849 рр.: проблема національної та державної самостійності // *Матеріали засідань Історичної та Археографічної комісій НТШ у Львові*, вип. 2 (1995-1997 рр.), Львів 1999, с. 418-433; O. Turij,

стрільців; боротьба за «українізацію» урядових установ і шкіл, розвиток національної освіти і культури; забезпечення духовних потреб і зрівняння в правах греко-католиків із римо-католиками; турбота про піднесення матеріального рівня та захист соціальних інтересів основної маси українського населення – селянства.

Проте головна суперечність, закладена в ідеології та практиці національного руху галицьких русинів з моменту його організаційного оформлення, – намагання забезпечити умови для національного розвитку шляхом лояльності та вірнопідданства цісарському тронові й Австрійській монархії, неминуче вела до свого логічного фіналу: відмови влади від підтримки «вірних русинів», допомога яких стала зайвою після придушення революції, та втрати останніми навіть тих мізерних здобутків, що вони досягли на хвилі революційного піднесення. 7 березня 1849 р. цісар Франц-Йосиф I розпустив парламент і проголосив так звану «октройовану» конституцію, датовану 4 березня[84]. Лідери галицьких українців схвально зустріли цісарські розпорядження, бо, як писав у листі до митрополита Григорій (Яхимович): «Небагато можна сподіватись з конституції, укладеної здебільшого безбожними революціоністами, єдиною метою яких мало би бути повалення трону і вівтаря під прекрасним претекстом свободи і рівності»[85]. Правда, ця радість була охмарена тим, що «въ конституційномъ патентѣ не могли сьмо ся дочитати о подѣлъ нашой Галиціи на двѣ провънціи. Буковина щаслива – не просячи, зостала краемъ короннымъ, а насъ нещасныхъ, мимо нашихъ просьбъ, мимо прирѣканій силуютъ въ сполцѣ зъ Ляхами зоставати и наши силы въ неостанной борбѣ теряти»[86].

При посередництві нового «шефа краю» графа Агенора Ґолуховського уряд домігся від провідників ГРР відмови від подальшої боротьби за українську автономію, пообіцявши вирішити справу поділу Галичини в майбутньому[87], та заохочуючи їх зосередитись на культурно-просвітницькій праці[88]. Таким чином, внаслідок зміни політичних обставин та прямої протидії крайової влади, Головна Руська Рада поступово втрачала свої позиції, обмежувала коло своєї діяльності і, зрештою, змушена була 30 червня 1851 р. оголосити

Ukraińsko-polske pogranicze i problem podziału Galicji w połowie XIX wieku // *Sąsiedztwo. Osadnictwo no pograniczu etnicznym polsko-ukraińskim w czasach nowożytnych* / ред. J. Półćwiartek, Rzeszów 1997, с. 110-120.

84 *Зоря Галицка* (1849) 9 берез.

85 Лист Григорія (Яхимовича) до Михайла (Левицького), 6.03.1849 // *Матеріали до історії...*, с. 344-345.

86 Там же, с. LVII. Ще гостріше, щоправда у приватному листі до міністерського радника о. Г. Шашкевича від 30 березня 1849 р., висловився голова Ради крилошанин М. Куземський: «Если засада конституційна: воля народу становитъ право, - правдива, для чегожъ п. п. мѣнѣстри не хотѣлы уважати на голосъ цѣлого народа руского? Выдно що мѣнѣстеріумъ съ нами нечестно... собѣ поступило. Якъ потреба була, щобъ ворогамъ заимпонувати, то намъ свѣтили баки, а po bidzie, badz zdrow Zydzie!» (Студинський К. Павло Леонтович // *Записки НТШ*, т. 136-137, с. 164).

87 Ф. И. Свистун, *Гр. Агеноръ Голуховскій и Галицкая Русь въ 1848-1859 гг*, Львовъ 1901, с. 6-7.

88 Сам Ґолуховський, який щомісяця відправляв до Відня прохання про розпуск політичної організації галицьких українців, вдавав із себе їх щирого приятеля і просив перемиського владику вплинути на о. Куземського, щоб той «надав Раді кращого спрямування» (B. Łoziński, *Agenor hr. Gołuchowski w pierwszym okresie rzadów swoich (1846-1856)*, Lwów 1901, с. 155-157; Лист Григорія (Яхимовича) до М. Куземського, 23.07.1849 // *Матеріали до історії...*, с. 348).

про саморозпуск і реорганізацію в комісію, що мала займатися будівництвом Народного Дому у Львові (с. 214)[89]. А невдовзі після цього цісар Франц-Йосиф оголосив про скасування конституції 4 березня 1849 р., яка так і не ввійшла в життя, і повернення до абсолютистського правління.

***

Оригінали опублікованих тут протоколів засідань ГРР зберігаються у Львові в Центральному державному історичному архіві України, фонд 180 «Головна Руська Ради, м. Львів», справи 2 і 3: «Протоколи засідань Головної ради за 1848 рік» (140 арк.) та «Протоколи засідань Головної ради за 1849-1851 рік» (76 арк.). Книга кореспонденції – також у цьому фонді, справа 7: «Журнал реєстрації вхідної і вихідної кореспонденції» (53 арк.). Протоколи були виявлені працівниками архіву випадково у фондах 408 (Греко-католицький митрополичий ординаріат) та 451 (Греко-католицька богословська академія) щойно в 1980-1981 рр., описані 1984 р., але лише 1990 р. удоступнені для дослідників і вперше використані нами у праці над дисертацією «Греко-Католицька Церква в суспільно-політичному житті Галичини, 1848-1867», яка була захищена у 1994 р., та публікаціях по темі. Важко сказати, чому тексти протоколів не зберігалися разом із масивом інших документів ГРР, які досить добре «дійшли» до наших часів[90]. Принаймні, про них не знали ні давніші дослідники, ні навіть Омелян Терлецький, який останнім ґрунтовно перестудіював усю наявну архівну спадщину руських рад, що зберігалася в колекціях Народного Дому і Національного музею, до її «впорядкування» за радянськими «правилами збереження». Припускаємо, що ці протоколи могли зберігатися в архівах Греко-Католицької Церкви (зокрема серед документації отців Михайла Куземського чи Михайла Малиновського), які після Другої світової війни була «націоналізовані» й, практично, недоступні для дослідників. Ця тема ще потребує ґрунтовнішого з'ясування.

Немає сумніву в автентичності публікованих нами текстів. Це підтверджують стиль і манера писання, наявність двох версій протоколів кількох засідань, писаних одним обо двома різними почерками, чисельні виправлення і «типові» помилки, співпадіння почерків у протоколах з іншими відомими документами того самого авторства. Натомість можна сумніватися, чи доступна нам версія була остаточною? Підставою для леґітимності такого питання є те, що за статутом кожен протокол попереднього засідання повинен був оголошуватися на наступному зібранні і лише після схвалення Радою з підписами головуючого і секретаря підшиватися до справи. У переважної більшості опублікованих тут протоколів такі підписи відсутні взагалі, а лише на двох є автограф другого секретаря Теодора Леонтовича[91]. Ще одним доказом існування іншої версії протоколів є публікації в «*Зорі Галицькій*». Вміщені там звіти з окремих засідань мають різночитання з

---

[89] ЦДІАЛ, ф. 180, оп. 1, спр. 1, арк. 69-70; *Зоря Галицкая* (1851) 6 серп.; *Вѣстникъ* (1851) 12 лип. ГРР було реорганізовано в комісію з будівництва Народного Дому (ЦДІАЛ, ф. 130, оп. 1, спр. 70, арк.7-8.

[90] Про це завбачливо подбали самі члени ГРР. На засіданні 5 серпня 1850 р. голова Ради Куземський вніс пропозицію знищити «непотребн акта», але, на щастя для дослідників, було вирішено «до історіи сховати» (с. 137).

[91] Це протоколи 40-го (11 вересня 1848 р., с. 60-61) і 85-го засідання (20 квітня 1849 р., с. 121-122).

опублікованими тут текстами, більше того, вони об'ємніші за обсягом й інформативиіші за змістом[92]. Малоймовірио, щоби друкований орган ГРР, яким була «Зоря Галицька», публікував протоколи, не затверджені самою Радою[93]. Тому можна висловити припущення, що доступні нам тексти є лише попередніми (робочими) варіаитами остаточних версій, оригінали яких не збереглися, або, принаймні, поки що невідомі.

Протокол першого зібрання було зачитано вже на другому засіданні (3 травня). Це засвідчує, що засновники Ради завчасно подбали про цю справу і иавіть визначили коикретну особу – о. Михайла Малиновського, рукою якого писаний перший протокол (ще до його формального обрання секретарем), і який ніс цю відповідальність аж до кінця існування ГРР. На засіданні 7 липня 1848 р. було вирішено «поставити съ платнею писара при Радѣ» (с. 40)[94]. Правдоподібно, що на нього було покладено обов'язок вести стенограму, на основі якої секретар готував свою версію протоколу. Вже із засідань 10 і 14 липня того ж року маємо по дві версії записів різними особами, тоді як два тексти протоколу попереднього засідання були иаписані о. Малиновським (с. 38-46).

Регулярні згадки про перечитання протоколу є лише в текстах перших семи засідань. Натомість далі ця інформація подається лише у тих версіях, які були писані іншими особами, хоча сама практика, очевидно, зберігалася. Обов'язок готувати остаточний текст залишався за першим секретарем, оскільки за його відсутності протокол попереднього засідания не зачитувався, а читання переносилось на наступний раз. Крім того, навіть протоколи тих засідань, коли о. Малиновський був відсутній, а записи вів хтось інший, також були ним переписані пізніше.

Хроиологічно опубліковані тут протоколи охоплюють період від 2 травня 1848 р. до 27 травня 1851 р., хоча мають кілька пропусків, про які скажемо далі. Книга кореспонденції обіймає увесь період існування ГРР і не має прогалин[95]. Всього виявлеио записи обговорень із 99 засідань, з них за 1848 р. – 63[96], 1849 р. – 30 повних і уривок

---

[92] Згідно зі статутом, протокол повинен був «тôлько внесеня, постановленя й важнѣйши пригоды зôбраня обôймати» (*Зоря Галицка* (1848) 15 трав.).

[93] Принаймні після того, коли на вимогу о. Куземського 1 червня 1849 р. було ухвалено « абы протокулъ засѣданія Рады печатался за оудобреніемъ предсѣдательства Рады и ꙗко одъ Рады» (с. 126). І хоча звіти про засідання Ради нарешті й справді почали регулярно з'являтися в «*Зорі Галицькій*», їхні публіковані версії й надалі різнилися від збережених рукописів.

[94] Ймовірно, що ним став Омелян Ланикевич, якого пізніше було затверджено помічником другого секретаря на прохання самого Леонтовича (див. протокол від 9 березня 1849 р., с. 116). І вже від наступного засідання 16 березня він починає вести записи в книзі кореспонденції (с. 189). Його почерк і манера писання в обидвох випадках співпадають. Тією ж особою написані другі варіанти протоколів 41-46 і 48 засідань (с. 62-63, 64-65, 66, 68-69, 71-72, 73-75, 77-78).

[95] Від початку діяльності ГРР цю книгу вів другий секретар Т. Леонтович, із 16 березня 1849 р. до 5 серпня 1850 р. включно – О. Ланикевич (деякі записи зроблено також рукою о. М. Куземського), а з 15 серпня того ж року і до кінця – голова Ради Куземський.

[96] В оригіналі останній протокол за 1848 рік має порядковий номер 64. Тексти 21-го і 22-го протоколів ідентичні за змістом, що дозволяє припустити, що помилки в нумерації допустився сам секретар Ради о. М. Малиновський, проставивши (можливо, після особистої відсутності) різні сигнатури під двома різними версіями протоколу того самого засідання 7 липня 1848 р. Це підтверджує і помилкова дата «28 Юн. / 10 Юлія», проставлена не як звично на початку, а в кінці 21-го протоколу, яка взагалі відноситься аж до 23-го засідання (с. 38-40). Ця ж плутанина

одного, 1850 р. – 3, 1851 р. – 2 протоколи[97]. Перебіг кількох засідань відображено у двох версіях записів (21/22, 23, 24, 41-46, 48, 53, 62, 85). У нашому збірнику подаються обидва варіанти, оскільки їх співставлення дозволяє простежити логіку та механізми редагування текстів. Датування перших 27 протоколів велося за новим і старим стилем[98]. Використовувалися народні та іншомовні назви місяців (кивень, студень, паздерник, брюмер, новембріс). Перші 7 протоколів фіксують навіть години засідань. Як правило, це було о 6-ій після обіду, а в зимовий період – на 1-2 години раніше.

В усіх недатованих і ненумерованих протоколах вдалося встановити дату на підставі відомостей про періодичність засідань, що містяться у самих протоколах, книзі кореспонденції та згадках і публікаціях у «*Зорі Галицькій*». Зокрема в часописі наприкінці червня – на початку липня 1848 р. було вміщено короткий нарис про перебіг перших восьми засідань «О дѣланю Головнои Рады Рускои во Львовѣ»[99]. Хоча автором було анонсовано, що «тягъ дальшій наступитъ», черговий опис засідань ГРР з'явися аж 28 листопада того ж року, коли в газеті було опубліковано поширений протокол 53-го засідання. Але до кінця року більше подібних публікацій не з'являлося. 21 лютого 1849 р. було оприлюднено перебіг 76-го засідання від 16 лютого, і лише наприкінці травня того ж року «*Зоря Галицька*» розпочала регулярну публікацію поширених протоколів поодиноких засідань, включаючи до них навіть інформацію з таємних нарад[100].

Тексти, опубліковані в цьому збірнику, подавалися за правилами видання історичних документів. При цьому виникали певні труднощі, пов'язані з ненормативним характером української писемної мови того часу. Надзвичайно різноманітними є способи передачі голосних і йотованих звуків. Широко застосовувались окремі латинські й грецькі літери. Всі ці особливості оригінального правопису та пунктуації збережено. Крім того, нерідко

в датах є і в оригіналі книги кореспонденції, де між 7 і 14 липнем взагалі не вказано про жодне засідання, і виглядає так, що документ, відправлений Бродівською руською радою 8 липня, днем раніше вже мав би розглядатися у Львові (с. 149). Тим не менше, помилкова нумерація не була виправлена і закріпилася в документації.

97 До архівної справи помилково долучено три протоколи комісії, що займалася спорудженням Народного Дому (спр. 3, арк. 51-53 зв.), яких ми тут не публікуємо.

98 У публікації джерельних матеріалів подвійне датування збережено, натомість у текстах і примітках редактора та упорядників усі дати наведено за григоріанським календарем.

99 *Зоря Галицка* (1848) 27 черв.

100 Див.: *Зоря Галицка* (1849) 23 трав. (89-е засід.); 30 трав. (90-е засід.); 6 черв. (91-е засід.); 13 черв. (92-е засід., яке помилково вказане ще раз як 91-е); 20 черв. (93-е засід.); 27 черв. (94-е засід.); 29 черв. (95-е засід.); 18 лип. (96-е засід. від 13 липня); 25 лип. (97-е засід. від 20 липня); 1 серп. (98-е засід. від 27 лип.); 22 серп. (99-е засід. від 16 серпня); 29 серп. (100-е засід. від 23 серпня); 19 верес. (101-е засід. від 14 вересня); 24 жовт. (102-е засід. від 11 жовтня); 7 лист. (103-е засід. від 2 листопада); 21 лист. (104-е засід. від 16 листопада); 5 груд. (105-е засід. від 26 листопада); 19 груд. (106-е засід. від 10 грудня). У 1850 році часопис оприлюднив протоколи 107-го (*Зоря Галицка* (1850) 2 січ.) і 108-го засідань (там же, 20 лют.), які відбулися відповідно 28 листопада 1849 р. і 8 лютого 1850 р. Перебіг подальших засідань цього й наступного року (як і в протоколах, див. с. 133-139) публікувався без зазначення їхніх порядкових номерів, напевно через нерегулярність: 20 квітня (*Зоря Галицка* (1850) 8 трав.), 23 травня (там же, 12 черв.), 5 серпня (там же, 14 серп.), 3 січня 1851 р. (там же (1851) 11 січ.), 29 січня (там же, 24 лютого), 28 лют. (там же, 8 бер.), 30 червня (там же, 9 лип.).

вживалася церковнослов'янська, німецька (т. зв. «ґотичне» письмо), латинська і польська мови. Переклад цих фраґментів подано у примітках. Характерною є й велика кількість «українізованих» чужомовних запозичень та відсутніх у сучасному слововжитку термінів. Тому до видання додається великий словник рідковживаних та іншомовних слів.

Значна частина текстів має числені виправлення в оригіналі. Всі вони, за винятком описок, обумовлені в підрядкових примітках. У протоколах та, особливо, в книзі кореспонденції часто зустрічаються різноманітні скорочення. Найтиповіші з них збережено і подано в окремому списку скорочень. Ті ж, що траплялися зрідка, розкрито в квадратних дужках безпосередньо у тексті. Таким самим чином позначені й інші редакційні вставки.

Цікаву інформацію дають додаткові написи на зворотах та полях, які також винесено у примітки. Без зазначення виправлень вносились корективи у випадку явних механічних помилок (неузгодження закінчень, написання власних назв із малої літери). Разом з тим свідомо залишалися багато граматично неправильних, народних та перекручених слів і виразів (громада Синевидська Вижнього «жалуеся, що дідич видирае корчики на ей полях», «безименний прнсилае безумиин стихи на Раду нашу» тощо), оскільки ці матеріали є вартісним джерелом з історії формування української літературної мови, передають своєрідний лінґвістичний колорит Галичини XIX ст.

Велика літера замінювалася малою в більшості іменників (посади, місцеві установи, титули і звертання, крім вищих посадових осіб держави чи Церкви, адміністративно-територіальні визначення). Мала літера змінювалася на велику в географічних назвах, назві Головної Руської Ради, центральних установ. Написання з великої літери збережено для назв місяців та архівних номерів чи шифрів діловодства. Назви газет та журналів, літературних творів подаються за сучасними правилами – в лапках і з великої літери. У публікації тексту книги кореспонденції забрано крапки та інші розділові знаки наприкінці кожного запису в окремій графі, оскільки в самомі оригіналі вони проставлені дуже хаотично, а їх відсутність не впливає на розуміння тексту.

Серед протоколів, як уже згадувалось, є також кілька списків учасників, розшифрування яких, з огляду на складну палеографію, викликало особливі труднощі та забрало багато часу. Всі версії написання імен та прізвищ, а також біографічні дані про поодиноких осіб, якщо їх вдалося віднайти, вміщено в іменному покажчику. Оскільки відмінності написання окремих імен та прізвищ були дуже великими, курсивом подаються ті варіанти, які встановлено на основі офіційних церковних та державних шематизмів і довідкової літератури. Всі титули і посади подаються на час утворення ГРР, а про зміни в кар'єрі зазначено лише тоді, коли вони відбулися до серпня 1851 р. Тільки про визначних осіб додано ширшу інформацію. Географічний покажчик включає не лише інформацію про всі згадані в текстах географічні назви, але й про адміністративно-територіальні одиниці, інституції та особи, пов'язані з ними. Зокрема, в окремі підрубрики біля основного терміна виділено територіальні округи, єпархії, деканати та місцеві руські ради. Натомість згадки про парафії, громади, домінії (та їхніх представників: священиків, дяків, селян, мандаторів, дідичів тощо) наведено біля відповідних населених пунктів.

Вихід у світ цієї книжки став можливим завдяки самовідданим зусиллям багатьох людей. Насамперед щира подяка за добру співпрацю і терпеливе очікування її появи належить упорядникам – Уляні Кришталович та Іванові Сварнику. Вони упродовж кількох

місяців ретельної і клопіткої праці зуміли відчитати і зробити комп'ютерний набір джерельних текстів, супроводжуючи їх детальними археографічними примітками, уклали початкові версії покажчиків, словника і списку скорочень. Велику допомогу при з'ясуванні змісту іншомовних фрагментів надали гімназійний професор-емерит Едвард Келлєр (Ґрац, Австрія) та уже покійний колишній директор архіву Орест Мацюк, який усіляко сприяв реалізації цього проекту.

Сама ідея видання документів виникла ще під час навчання в аспірантурі Львівського державного університету ім. Івана Франка та роботи над кандидатською дисертацією (у 1989-1992 рр.) під керівництвом проф. Степана Макарчука, якому я вдячний за скерування моїх наукових зацікавлень на дослідження періоду «Весни народів» у Галичині. Директорові Інституту історичних досліджень цього ж університету Ярославові Грицаку належиться подяка за ту творчу, інспіруючу для наукового пошуку атмосферу та новаторство у дослідженні процесів націотворення, які панували в Інституті під час моєї праці. Матеріали дослідницького проекту ПД «Українське національне відродження в Галичині XIX – початку XX ст.: порівняльний аналіз соціального складу патріотичних груп» використано для уточнення біографічних даних про багатьох діячів національного руху у цьому виданні. У зв'язку з цим із вдячністю хочу згадати ще одного учасника цього проекту – Ярослава Глистюка, який спричинився до остаточного укладення іменного покажчика та звірив архівні тексти із публікаціями в «*Зорі Галицькій*».

Невідомо, як довго ідея видання документів Головної Руської Ради залишалася б лише ідеєю, якби не велика особиста заанґажованість у її реалізації та дружня підтримка головного редактора незалежного культурологічного часопису «*Ї*» Тараса Возняка. На одному із організованих за його ініціативою «галицьких семінарів» у 1997 р. вперше й відбулася розмова про публікацію збірника, яка започаткувала практичну співпрацю його авторів, коли перспективи фінансового забезпечення видання були дуже непевними. Саме таку підтримку у підготовці текстів до друку надав Канадський Інститут Українських Студій Альбертського університету (з Архівного вічного фонду ім. Стефанії Букачевської-Пастушенко), а публікацію тиражу уможливив ґрант Міжнародного фонду «Відродження», за що складаємо нашим доброчинцям сердечну подяку.

Щиру вдячність хочу висловити ректорові Українського Католицького Університету та директорові-засновникові Інституту Історії Церкви о. Борисові Ґудзяку за сприяння у праці, а також усім співробітникам Інституту, які спричинилися до появи цієї публікації: здійснили редаґування передмови і коректуру текстів (Галина Ференц) та вичитали макет книжки (Оксана Ґудзяк, Олеся Захарчишин, Марина Качинська, Ігор Скочиляс). Великою допомогою у праці над збірником завдячую своїй дружині Світлані та синові Юрію. Технічну редакцію виконав Юрій Королишин, а художнє оформлення і публікацію видання забезпечила друкарня Отців Василіян, за що також складаю подяку на ім'я о. Теодозія Янківа та Мар'яна Лозинського.

Усім, кого не згадано поіменно, але хто своїми молитвами, порадами, критичними зауваженнями допомогав на різних етапах праці, щиросердечно дякую!

15 грудня 2002 р. Б. *Олег Турій*

Дѣяніе

Главного затимчасового русскогалицкого рускогo собранья во Львовѣ въ справахъ своихъ народныхъ.

Засѣданье первое

въ Заѣздованью Свѣтоюрскомъ — дня 2го Червня / 2 Мая 1848 о 6той годинѣ по полудню сойшлися прелаты Русскіе духовны и мірски. Всчстный Крылошанинъ и Схоліархъ Михаилъ Куземскій выбранный на предсѣдателя запросилъ, абы съ тіи спосудовали, котры бы до сого собранія наложити хотѣли на слѣдующой обмовѣ

а) щобы во всякой вѣрности къ Императорско-царскому Величеству Фердинанду, Конституційному Царю Галиціи и Володимиріи и къ Его Гаѣздурственолюбивымъ наслѣдникамъ

Перша сторінка оригіналу протоколів ГРР

Списаніе радѣ
галицко,
головного Руского собранія въ справахъ своихъ народныхъ дня 10 Апрѣля / 2 Мая
1848 во Львовѣ при Храмѣ первопрестольномъ св. Великомученика Георгія.

Въ наслѣдіе учрежденія головного галицко-руского собранія собственноручно вписуюцїе честные особы:

Кузьмичъ Михаилъ
Бохенскій Іванъ
Литоцкій Іванъ
Konstantynowicz Jan. Konceptory prawa Kancelaryi
Jakob professor Teologii
Jeleni Jakob Dr. Dr. Philosophii Dr. Jakob
Ivan Onickowicz Pop Moskovski
Piotr Lorinskij Ad. Kancelaryi Cesarskiej
Іоаннъ Гуркевичъ Officyalъ радительности Краковъ
Стефанъ Семашко Officyalъ радительности
Іосифъ Калинскій

Підписи учасників установчого зібрання ГРР

Дѣянія

затимчасового Головного[1] Галицко-Руского Собранья во Львовѣ въ справахъ своихъ народныхъ.

Засѣданье первое

въ забудованью святоюрскомъ

дня 20 Березня[2]/2 Мая 1848 ô 6-той годинѣ по полудню сойшлися премноги Русины духовны й мірски. Всечестный крылошанъ й схоліархъ Михаилъ Куземскій выбраный на предводителя запросилъ, âбы ся тіи списували, котры бы до сего Собранія належати хотѣли на слѣдующой оумовѣ:

а) щобы во всякой вѣрности къ ймператорско царскому Величеству Фердинанду, конституційному Царю Галиціи й Володимірiи й къ Ѣго Габсбургско лоѳаринскимъ наслѣдникамъ;

б) оукрѣпляти й розвивати нашу руску народность такъ,

ї) ꙗкъ въ прошеніи руского народа въ Галиціи зъ дня 19 Березня 1848 жадано, все же сіе на ôснованіи Патента Конституційного, который кажду, то й нашу руску народность забеспечае, й который на собранья народны созволяе.

Съ великою радостію вписувалися Русины й приставали на такое Собранье

Съ притомныхъ Поляковъ предложилъ панъ совѣтникъ магистратуальный Шласкій[3], âбы Русины пристали на ôба прошенья Поляковъ, й âбы покенувше кириллику приняли буквы латински. Русины ôтповѣли ôсобливо всесильнымъ словомъ алумна Алексеа[4] Заклинского, же ôни жичливы народности польской маютъ ôднако св[яту] повинность дбати ô свою руску народность, â тое не може Полякамъ вредити ôвшѣмъ ôни повинны собѣ того великодушно жичити. Промовляли также священникъ Ꙗоаннъ Жуковскій й Ꙗюліусъ Вислобоцкій. Русины показали передъ небомъ й землею, ꙗкъ ймъ йхъ народность мила й дорога, ꙗкъ то въ нихъ кровь живо грае, коли йде ô народность, й ꙗкъ ôни ôжити хочутъ. Дай Боже ôдинъ духъ й ôдно сердце, а межи всѣми народами взаимну жичливость! Читала ся также „Згадка на священника Маркіана Шашкевича“ поборника[5] руской народности й стихъ: „Гей кто Русинъ веселися“.

Потому были выбраны затимчасовы члены, котры бы справами Собраня займалися; число тихъ членовъ мае[6] нарастати.

Ôколо 9-той годины ôкончилася перва нарада, ôтспѣвалася пѣснь „Христосъ воскресе“. Потому многолѣтствовалося Царю[7] Фердинанду, Преосв. Еп҃пу Григорію Ꙗхимовичови й крылошану Михаилу Куземскому й всей собраной братіи, â за тимъ розойшлисмося.

Читано на другомъ засѣданю[8] дня 21 Березня/3 Мая 1848.

---

1 В оригіналі змінений порядок слів. Далі закреслено слово „руско“.

2 Йдеться про квітень.

3 В оригіналі: „Шларскій“ із закресленим „р“.

4 Ім'я вписане над рядком замість закресленого „Іоанна“.

5 В оригіналі: „поборники“.

6 Далі в оригіналі закреслено: „приро“.

7 В оригіналі закреслено: „Цару“.

8 В оригіналі закреслено: „собранью“.

Списаніе Рады

Головного Галицко[1] Руского Собранія въ справахъ своихъ народныхъ дня 19 Априліа[2]/2 Мая 1848 во Львовѣ при храмѣ первопрестольномъ св. великомученика Георгіа.

Въ намѣреніи оутворити Головное Галицко-Руское Собраніе сойшлися слѣдующіи честны ôсобы:

Кузїемскїй Мїхаилъ
Бохенскїй Іωаннъ
Лωтоцкїй Іωаннъ
Konstantynowicz Jan, konceptowy prakt. kamery prokuratury
Gierowski m. p. Jakub professor teologii
Johann Ilnicki m. p. D-tor der Theologie Vice Rector im gr. k[a]th. Seminarium
Іоан Жȣкôвскый парох Львôвскый
Piotr Loziński m. p. wikary przy cerkwi mieyskiej we Lwowie
Іоанъ Гуркевичъ оffиціялъ ращителнои канцеларі[и]
Стефанъ Сéмашъ óффіціалъ числителни
Іωсефъ Кулчицкїй р. в. духовнїй въ семѣнаріумъ
Евдич Вѣтошинскі – академік
J. Slimakowski m. p. v. r. seminarii
Stephan Floryanski alumn. r. gr.
Anton Juzyczynski prefekt seminaryi
Ciepanowski Jakób, prefekt sem. obr. gr. kat.
Lewicki Julian, praefekt sem. ob. gr. k.
Dorozynski Ioann alumnus sem. r. gr. c.
Jakob Witoszynski koop[era]t[o]r
Curkowski Antonius, alumnus seminarii
Іо[а]ннъ Домковичъ учитель язиківъ и музики
Jan Pietrasiewicz accademik.
Павил Максимовичъ, академик.
Benedikt Lewicki m. p. c. k. radca kanonik d-r teologii professor w uniwersytecie [Lwowskim]
Theodor Rozejowski Magistratsbeamte
Philemon Jurkiewicz m. p.
Alexander Ficałowicz m. p.
Jan Trusz m. p.
Сокульскїй Іосефъ
Іосеф Царевичь учитель
Іванъ Гушальевичъ
Antonius Hryniewicz alumnus sem. r. g. c.

---

1 Слово вставлене над рядком.
2 Має бути: „20 Априліа“.

Joachim Sawczyn physik
Korni Jan alumnus
Михаилъ Коссак
Ігнатій Нападіевичъ
Делькевичь Іосифь питомець об. гр.
Ілевич Іоан, пйтомец об. гр.
Hilar Celewicz
Jan Zarzycki
Посіечнѣцкі Грегорй
Ciprian Prokopowicz
Павло Король
Ліон Віенцковски слꙋшател гꙋманиоров
Balak Jurii C. K. uriadnyk dyr. policii
Kopyściański Hilary
Doboszynski Demetry
Głowacki Stefan alumnus
Radzikiewicz Alexander akademik
Szpytko Ihnaty alumnus
Kadernożka Petro urzednik magistratualny
Ружицкій Юлианъ академикъ
Ковалскій Леонъ стꙋдентъ уч. 1. гꙋманіо
Левицки Іосеф
Леонъ Мохнацкій jurysta
Antoni Łotuszka akademik
Рудніцкій Леонъ м.п. богос. слух.
Ідліанъ Віелѣчковски канцлер консистор[і]и
Арымовичъ Михайло шлꙋшатель тгео. года IV
Антоній Павенцкій правникъ
Łysiak Timotheus philosof 2 roku
Іванъ Ружицкі
Strumienski Jan
Krupka Daniel
Chomin Józef theolog 1 roku
Alex. Sozański
Czaczkowski Józef t. 1 roku
Гузаръ Димтry питомец сем.
Witoszynski Orestes 1. theolog.
Wasilkiewicz Antoni 1 r. theol.
Zegałtowicz Theophil 1. r. theolog.
Zarzycki Clemens 1 theol.
Halka Ignacy theol. II roku
Jan Towarnicki obywatel wiejski
Grzegorz Bilinski urzędnik
Bazyli Czaykowski urzędnik
Jan Womela urzędnik kassowy

Jan Kossonoga student
Alexandr Czaykowski urzędnik
Jan Kulczycki alum. I. theol.
Mich. Ustianowycz urzędnik magist. Lwowskiego
Jusef Czaykowski - " -
Szymon Srokowski urzędnik c. k. dochodów skarbowych
Малиновскій Михаилъ проповѣд[никъ] св. Юрскіи
Theodor Kosonocki akademik
Michał Kosonocki akademik
Cyrylli Dębicki kas. p. ark.
Nicolaj Kisiolewski m. p. paroch Strutyna Wyznego
Dyonizyi Julian Kunickyi
Leo Ukrainski
Lewicki Ignacy alumnus
Julius Wyslobocki m. p.
Mathiaš Rutkowski m. p.
Hordynski Adam akademik
Antoni Leontowicz urzędnik
Теодор Лнеонтович
Иванъ Вагилевичъ
Николаи Вагилевич
Gregor Kulczycki Gefulld Kontrolor
Стефанъ Хомѣнскій іерей
Chodzinski Ioan K. K. Landtafel Ingrossist
Laszkiewicz Onuphrius K. K. Landrechtskanzlist
Leon Polanski Landtafel Beamte
Łukasz Pipan słuchacz praw.
Iózef Gwozdowicz m. p.
Ioan Andróchowicz
Łukasz Łysiak
Roman Lewicki
Theodor Jaworski
Гаидꙋчекъ Іѡа̑ннъ
Ігнатиі Дзировичъ
Шанковскии Теодатъ
Jan Panecki m. p.
Николаі Завадовскі
Іѡан Руднїцкій стипендиста
Лѐвѣцкій Келестин
E. Tarnaski phil. 1. roku
Biłous Teodor theolog sem.
Kustrzycki Bazyli theolog II anni semi.
Jakob Gierowski stud. IV g. classy
Chomiński Paweł I hoda filozofyi
Товарницки Владимиръ слꙋхащ гуманіо[рꙋ]в.

Johan Łopaczyński 4 gram[atycznej] cl.
Telichowski Mikołaj

Іакѡвъ Козакъ р. в.[1]
Лаврентїй Потугай
Іѡанъ Bilinski
Jośyp Martynowycz
Stojko Peter
Мозола Іѡаннъ
Михаїлъ Ситеновѣчъ
Петро Вендикъ
Венедїктъ Площанскіи р. в.
Gerynowicz Jan
Василь Вѣннѣцкій
Іѡаннъ Свистунъ
Jan Kruk
Jarusiewicz Mikołaj
Іустїн Добровскѣ
Michał Grabski
Іакѡвъ Корчинскѣ
Symon Sikorski
Силвестеръ Стецякъ
Леонъ Стецякъ
Буковскѣ Іанъ
Думанскѣ Василій
Юліанъ Шанковскіи р. в.
Ігнатиі Недзелскіи
Миколаи Илнѣцкіи
Іосепъ Боцюрко
Ігнатиі Илнѣцкіи
Миколаи Котларчукъ
Michaïl Kuczynski m. p.
Антониі Одзержийскиі
Миколаи Чарнецкіи
Миколаи Рибакъ
Алеѯиі Стысловѣчъ
Алеѯиі Недзвецкіи
Nikol Makulondra m. p.
Леонъ Красѣцкіи
Іосепъ Дунѣковскіи
Іванъ Завалнѣцкіи
Юліанъ Кѣмаковѣчъ

---

[1] Далі список складено на іншому папері, у дві колонки.

Лука Цибикъ
Грегориі Тимякъ
Гѣполѣтъ Барвѣнский
Онуфреи Курбасъ
Емѣліанъ Недзелский
Св[ящ]. Миколаи Кучиńскіи
Мокрицкии р.в. Еугенъ
Gregor Marderow
Товарнѣцкій
Андрей Качала
Іванъ Заваліцки
Jan Halicki
Theodor Chlibek
Стефанъ Вѣльорич р. в.
Іоанъ Мѐдріи р. в.
Норіевичъ Стифан
Заржицкі Лауреатъ
Григорій Мисько
Григори Lach
Копысцанскіи Грегориі
Косаноцкій Михаилъ
Peter Kadernożka
Гѣларѣонъ Целевичъ
Бонковскій Людвикъ
Коглосич Грегоріи
Гвоздовичъ Іосифъ
Стецула Георгій р. в.
Рыдзай Мйхаилъ
Ґабла Василіи
Должицкій Каролъ
Лопачиньскій Петро
Андрохович Іоанъ
Красѣцкіи Іосифъ
Жегестовскій Михаилъ
Грегорій Кулчицкій
Сорока Левъ
Льеонтовыч Павло р. в.
Строцкіи Деметріи
Сярчинскіи Іванъ
Николай Базылевичъ р. в.
Марцелъ Струтыньскій р. в.
Лисякъ Тимофтей
Ковалскіи Левъ
Золніцкі
Лисій

Барвинскій
Матковскіи Павло
Деметръ Телеснѣцкіи
Тарасьевичъ Алексеи
Кулчицкій Антоній р. в.
Король Павло
Дуркотъ Василъ р. в.
Николаи Гльебовіцкіи
Превлоцкій Николай
Поколѣнскій Ѳеѡфанъ
Завадовичъ Антонынъ
Коланковскій Хризантъ
Занкевичъ Гіларъ
Кѣмаковичъ Юлианъ
Цурковскій Антоній
Михаилъ Кѹчинскіи р. в.
Левъ Кинасевичъ
Антони Гузаръ
Іванъ Кучинскій
Dmytro Nazar m. p.
Миколай Позѥмовичъ
Ігнатій Петрашъ р. в.
Гр. Трохановски
Никола Саврасовичъ
Алекс. Радикевич р. в.
Jan Daszkiewicz
Левъ Созанскій
Onufry Kostiuk
Jan Borosiewicz
Копертинскіи Бонавентура
Розлуцкіі р. в.
Косоноцкіи Ѳеодоръ р. в.
Любіеніецкй Леонтіи
Заржицкій Амвросій
Скоморовски Кіелест[ин] р. в.
Ганаѣвѣчъ Константи
Вѣтошиньскиі р. в.
Лопушанскіи Клементи р. в.
Цѣпановскіи Матвій
Лушпѣньскій Іоанъ
Панѣгуевічъ Мехаіл
Іванъ Гериновычъ р. в.
Зиґмунд Цѣпановскиі р. в.
Юркіевичъ р. в. Филемонъ
Цьѣепановскіи Антонѣ

Левъ Сосновский р. в.
Николай Котлярчукъ
Bielewicz Grzegorz
Даниловичь
Stolańczyk
Бачыньскій
Хомѣнскіи
N. Сосенко р. в.
Курбасъ р. в.
Яцьовъ Іоаннъ
Кобриньскій Николаи
Хоминъ Міхайль
Хомѣнскі Павъло
Орловскі Олиѯа
Волошинські Олеѯа
Кирило Стефанович р. в.
Іван Стефанович р. в.
Евстахіи Гарасимович
Іванъ Монсїедович [Моисїеjович?]
Дуниковскій [Дутковскій?] Ігнатий
Грегорий Кропивницкий
Дольнѣцкій Андреи
Чарнецкій Неколаи р. в.
Скобіельскій Іωаннъ
Кверичиньскіи Іваннъ
Каратнѣцкіи Изидоръ
Klityński Jan
Koblanski Jusef
Леснецкій Васил
Левѣцкій Гѣроним
Лаурецкій Кирилъ
Коланковскі
Матковски р. в. Павелъ
Rewakowicz Zacharias
Льахович Лука
Мандычевскіи Корнелъ
Л'аховѣчъ Клеменсъ
Sieczyński Plato
Berezowski Nikołaj
Domagalski Wincens
Іневічъ Іванъ
Witwicki Thomasz
Вѣтошиньскій Орестъ
Крулѣковскій Сильвестръ р. в.
Кьебакъ Андрей

Брилѣнскиї Гіпполѣт
Кулчицкіи Іωанн
Могнацкіи Іоанъ
Wasilkiewicz Anton
Онишкіевѣчъ р. в.
Рыдзай Михаѣлъ
Руденьскіи р. в.
Онишкіевѣчъ т. р.
Іванъ Черевко р. в.
Клементій Заржицкій
Шарчинскіи Іванъ
Бурачинскіи Титусъ
Гушалевичь Іванъ
Балтарович Іωсеф
Іωсифъ Царевичъ синъ
Кописьсinski Гілар
Ѳ. Шанковскій р. в.
Крокосьевѣчъ Андрей
Ковалскіи Василь
Михаилъ Илницкый
Грабовичъ Емѣль
Яцьовъ Михайло
Крупка Даніил
Король Павло
Любіенецкій Емѣл
Lipowicz Ioannes
Яцьовъ Іосифъ
Поромбалскій Николай
Василкиевичъ Антонъ
Josef Chomin
Малѣшевскіи Іаковъ
Гаврисевичъ Стефанъ
И. Рудницкіи р. в.
Е. Дрогомѣрецкіи
Драздоскии Іванъ
Цурковскій Антѣнъ
Waniowski Michał
Kuszpeciński Iwan
Panczak Theodor m. p.
Iwasiewicz Teodor
Tarasiewicz Wiktor
Радовичъ Стефанъ
Nadolski Clemens m. p.
Дережицкіи Никола
Curkowski m. p. Stephan

Намачинскій Михаїлъ
Трояковскій Михаилъ
Боикевич Андреи р. в.
Янчак Михаилъ
Попович Афтаназіи
Kogucki Ioann
Бѣлѣнкевич Іωанъ
Перевлоцкій Николай
Дуркотъ Гризостомъ
Строцкіи Сімеонъ
Ванякъ Гаврыилъ
Ortyński Hryhoryi m. p.
Чижевѣчъ Иванъ
Гнатишакъ Дмитеръ р. в.
Baczyński Anton
Lechowicz Alexander
Нѣскиńецкій Николай р. в.
Федорович Ѳеодоръ
Левандовскій
Czerewko Stefan m. p.
Чорнѣй Нитефоръ
Торчиновичъ Василь
Гальевѣч Антон р. в.
Sozański Izidor m. p.
Drzymalik Jósep
Turczmanowicz Ignatz

1. М. Малиновскій[1]
2. Адолфъ Івановичъ Добряньскїй
3. Яковь Головацкїй
4. Юзичиньскій
5. Chodzinski tabuli kraj. ingrossista
6. Кропѣвницкій Грегорій[2]
7.Балак Юрый оўрядник при Губер.
8. Коссакъ Михаилъ
9. Климентій Рачиньскій[3]
10. Константиновичъ Иванъ
11. Стефанъ Сємашъ оффіц[іалъ]
12. Іакωвъ Цѣпановскіи р. в. префектъ
13. Георг[і]й Тустанôвскій р. в.

---

1 Далі список складено на іншому папері. На правому полі примітка олівцем: „къ особому засѣданию совѣта“.
2 Вписано над замазаним чорнилом прізвищем.
3 Прізвище викреслено олівцем.

14. Филемонъ Юркіевичъ р. в.
15. Вікторъ Дзеровечъ

1. Куźемскіи р. в.[1]
2. Віелѣчковскіи Іѹліанъ
3. Вальеріи Хоміньскій
4. Іоанъ Жуковскій р. в.
5. Феодоръ Рожеіовскій
6. Антôнъ Павенцкій
7. Петро Головацкій
8. Іоан Заржицкій
9.Іаковъ Ґьеровскій р. в.
10. Лев Созаньскій
11. Левъ Сосновскій
12. Бохенскии р. в. Іѡаннъ
13. Трещаковскій р. в. Лев
14. П. Лозѣньскй
15. Лотоцкіи Іоаннъ крилошанъ
16. Ланѣкевичъ Емѵлїанъ р. в.
17. Заклиньскій Алексій
18. Гарасимовичъ Евстахій
19. Grzegorz Bilinski

Gregor Jachimowicz Weihbischof und G[ene]r[a]l Vicar der Lemberger gk Erzdiözese[2]
Martin Ritter von Barwinski Lemberger gk Domprobst u[nd] standische Deputirte
Michael Kuziemski Domscholaster u[nd] Volksschulen Oberaufseher Institut der Lemberg. Stauropigia als Representant der ruth. Nation
Basil Sozanski Consistor... [?] Rath u[nd] ... [?] Director[3]
Stephan Kieryczynski Magistratsrath Senior
Johan Towarnicki zw[e]iter Senior Hauseigenthümer u[nd] bürgerl[icher] Aushauptmann
Johann Zarzycki Mitglied Mag[istrats] Rath
Theodor Rozejowski Mag[istrats] Beamte Mitglied
Ignaty Wolos lemberger Mag[istrats] Rath
Thodor Waszkiewicz Dr. der Rechte Landesadvokat u[nd] Gutsbesitzer
Johan Markiewicz Staatsbuchhaltungs Rechnungsoffiziere u[nd] Mitglied des Staurop. Instituts
Joseph Dąbczewski Lemberg. Magist[e]r Registrat[s] Director
Johan Sietnicki Mitglied des Stauropig. Institu[t]s u[nd] lemberg. Magstra[t]s Rath
Onufry z Lodyny Lodynski członek instyt. Staurop.
Johann Stojałowski Mag. Rath
Julian Ławrowski k k Landrechts Außkultant

---

1 Далі список складено на іншому папері. На правому полі примітка олівцем: „къ особому засѣданию совѣта“.
2 Список складено на іншому папері. Вгорі примітка олівцем: „къ [...] собранию“.
3 Прізвище вписане між рядками.

Nicolaus Jurystowski D[irek]tor der k. k. gal. Aerar[i]al Dru[c]kerey u[nd] Mitglied des Stauro. Instit[ut]s

Bazyli Lewicki Rechnungs Offizial u[nd] Mitglied des Sta[u]rop. Instituts

Mikołaj Olszanski Bauamts Beamte u[nd] Mitglied des Staurop. Insti[tu]tes.

Theodor Leontowicz Staurop. Inst. Mitglied

Leon Srokowski k. k. Ca[am]e[ra]l Gefäl[len][1] Verwalt[ung]s Beamte Mitg[lied] Stau. Inst.

Anton Pawęcki Land. Doctoratus juris Mitgl[ied] Stau. Inst.

Julius Anton Wysłobocki Sta. Inst. Mitglied

Leon Roszkiewicz Magis[rats] Beamte

Ambrosius Trusiewicz Stauro. Inst. Mitglied

Emilian Lanikiewicz urzędnik przy Cesar. Krol. administracyi

Waleryan Chomiński własciciel domu

Basil Potocki Mitglied des Stauropi. Instituts u[nd] k. k. Rechnungs Off[iciale] der Gal[icischen] Pro[vintial] St[aats] Buchhalt[un]g

Stefan Siemasz Mi[t]gl[ied] des Stau. Instituts u[nd] Stadto[ber]buchhal[tungs] Rechn[un]gs Offizire

Johan Zukowski lemberg. g. k. Pfar[r]er zu den hl. Apostel[n] Petrus und Paulus

Dyonis Zubrzycki Lemberg. Burger

Łysakowski Michal Cons[istorial] Protokolist

Johann Chodzinski Landrechts Ingrosist

Clemens Zarzycki

Anton Lichnowski

Joachim von Zarzycki

Gregor Czyrowski

Johann Kuzienski

Theofil Pawlikow

Anton Babicz Antei[l]sbesitzer

Basilius Malinowski m. p.

Gregor Jaworski Cons[istorials] Canzelist

Anton Ilewicz

43[2] Hettman Kriesensang[e]r [?] zum St[...] in Lemberg u[nd] Hauseigenthumer

Gregor Kulczycki Controlor

(45) Victor Tarasiewicz

Michael Kosakiewicz[3]

Leo Minkowski

Peter Teodorowicz

Johan Raczynski

Michael Trusiewicz

Mokrzycki

Jan Dmytrikow

Alexandr Czaykowski landrech[ts] Beamt.

---

1 В оригіналі: „Gefal".

2 Номер обведений кружечком.

3 Навпроти цього й наступних чотирьох прізвищ на правому полі дописано: „K. K. Beamte".

Antoni Zawadowski -"-
Gr. Tustanowski -"-
Onufrius Wysocki obywate[l]
Ioannes Kulczycki
Piotr Pawłowicz
Jan Kunasiewicz
Julian Gruszkiewicz geometr trybunalu
Bazyli Jasinski obywatel Lwowski
Jan Petrasiewicz akademik
Alexander Radzikewicz -"-
Joseph Zegostowski -"-
Piotr Pawłowicz
Julian Kosnierski
Hippolit Łopuszynski
Basil von Czajkowski k. k. Landr[echts] Adjunct
Onyszkiewicz akademik
Łotuszka[1] -"-
Pasławski Isedor akadem[ik]
de Drozdowski Joseph
Lawrasiewicz Mikołaj
Lewicki Antoni
Bilinski Jacob
Borecki Jacob
Lachowicz Clemens
Lachowicz Modest zołnierz
Demetrykiewicz akademik
Lachowicz Lucas academ.
Leontowicz Piotr
Leontowicz Jan
Witoszynski Jan
Witosz[ynski] Nazar
Wolos Antoni
Barewicz
Wolański Piotr
Naumowicz Piotr
Łysiak
Kosonocki Michal
Kosonocki Theodor
Chumnicki Jan
Chumczynski Lucasz
Terlecki Leon
Bilewicz Theofil
Lewicki Hippolit

---

[1] Літера „у“ виправлена на літеру „и“.

Dobrzanski Leon
- " - Rafael
Makowej Stefan
Ilnicki Jan
Joseph Ukrainski dowodca
Dembicki Hippolit
- " - Modest
Kosciowicz Jan
Dziedzicki Hippolit
Kuczynski Jan
Pawlowicz Jan
Mielnik Pawel
Koszałkewicz Piotr
Koczerkiewicz Jan
Skobalski Ignatz
J. Skiba
Poturaj F.
Dombkowicz
M. Rudkowski
Johan Czestynski Cons. u[nd] Pfarr
Cyrill Dembicki - " - Pf.
Johan Lipnicki
Bon[awentura] Lewicki
Joh[an] Lotocki
Jacob Gierowski
Julian Weliczkowski
Stupnicki Johan
Trzyszczakowski
Juzyczynski
Kustynowicz
Malinowski Michal
Chominski Cyrill
Johan Bochenski
Joseph Kulczycki
Joh[a]n Ilnicki
Slimakowski Joan
Sab. Harasiewicz
Julian Lewicki
Charkiewicz Carl alum.
Joh. Kudrykiewicz
Dubinski Emil
Kobłosz Gregor
Lewicki Anton
Floryanski Stefan
Bilinski Stefan

Krasniewicz Peter
Szlachtowski Bened.
Czaykowski Mich.
Gardzinski Sylweste[r]
Kinasiewicz Leon
Miejski Natanal
Pucher Andreas
Rozdzielski Nicolaus
Wagilewicz Michal
Lukawiecki Nicol
Szpytko Ignat
Woloszyn Nicol
Łysiak Leon
Curkowski Anton
Paryłowicz Alexandr
Koles Daniel
Zukowski Joh[a]n
Łotocki Johan
Lysiak Tymoteus
Emil Szwedzicki
Pasiczynski Gregor
Harasiewicz Ni[c]ol
Gadzinski Emil
Lomik Michal
Zaklinski Alexey
Guszalewicz Johan
Lopatynski Victor
Delkiewicz Joseph
Gabła Basilius
Kotowicz Terapon
Napadiewicz Ignat
Lewicki Joseph
Turczmanowicz Petr
Horbaczewski Chrysant
Sozanski Alexander
Kraszniewicz Piotr
Kopyscianski Sylvester
Lisikiewicz Basil
Hawrysiewicz Stefan
Porombalski
Piotrowski Roman
Hurajewicz Anton
Krynicki Hilar[1]

---

[1] Навпроти цього й наступних двох прізвищ на правому полі дописано: „alumn“.

Wojakowski Sylvester
Dobrzanski Dyonizy
Peter Sierzant
Gabriel Spryn
Dykonski Paweł
Michal Maxymowicz
Thodor Petrasz
Isidor Lewicki
196

Rozejowski Theodor App[ellations] Rathsprotok[olist][1]
Drzymalik Bürgermeister in Tarnopol
Chominski Modest Magistratsrath
Harasymowicz Bürgerm[eister] in Sniatyn
Litynski Johann Assessor
Kruszynski Leo
Pawęcki Anton
Decykiewicz Fiscalbeamte in Krakau
Czerlunczakiewicz
Lawrowski Julian Aktuar beim Samborer Strafg[ericht]
Kaczkowski Kriminalrath
Koniukiewicz Landrath
Napadiewicz Landrath
Sadowski Kriminalrath
Korczynski Konzeptsprakt[ikant] bei der Finanzdir[ektion]
Trylowski Johann Auscultant beim Samb[orer] Strafg[ericht]
Jaworski beim Lemberger Landrechte
Dziedzicki beim Fiscalamte Konzeptsprakt[ikant]
Wankowicz
Bazarski Magistratsassessor

Adalbert Keller – zum Assessor ersten Rangs[2]
Eduard Schafer D-or der Rechte – zum Staatsanwalt[3]
Pfl[l]ichtenheld [?]
Ebner
Schreiber
Nawratil
Seiner – des Martynowicz Schwager
Kolczewski zum Direktor der Depositenkassa

---

1 Список складено на іншому папері, навпроти прізвищ галочки червоним олівцем.
2 Навпроти цього та наступних прізвищ галочки чорнилом.
3 В оригіналі помилково: „Staatsanwald“.

Sznubicki Gregor[1]
Soltyś Kulinicz Gregor
[...] Borys in Lemberg
Balak
Chodzinski
So[...]
Lis
Chalecki

1. Kieryczyński Stephan Magistratsrath[2]
2. Zarzycki Joann - " -
3. Chomiński Modest - " -
4. Drzymalik Bürgermeister in Tarnopol
5. Harasimow[icz] - " - in Sniatyn
6. Pawęcki Anton
7. Kruszyński Leo
8. Lityński Johann
9. Stupczański Syndikus in Tarnow
10. Decykiewicz Fiskalbeamte in Krakau
11. Leontowicz Anton Landtafeljournalist
12. Dąbczewski Joseph Magistrats Registrant
13. Ustyanowicz beim Lemberger Magistrat
14. Stolańczyk - " - - " -
15. Balak Georg derzeit in Wien in Verwendung
16. Kossak Michael - " -
17. Sosnowski Leo Expeditsdirektor
18. Czaykowski Alexander[3]
19. Czaykowski Bazil
20. Albianski[4] beim städtischen Bauamte
21. Audykowski Siechenhaus Verwalter
22. Chudzinski bei der Landtafel
23. Zawadzki bei der Landtafel
24. Szuszkiewicz beim Archivum
25. Sołtys Kulinicz Gregor
26. Baron Gregor Jurist
27. Borzanski Magistratsassessor
28. Czerlunczakiewicz Dr. der Rechte
29. Chalecki beim Lemberger Magistrant[5]
30. Rożejowski Theodor Protokolist beim Appell[ationsgericht]

---

1 Це й наступні прізвища дописані іншою рукою під списком.
2 Список складено на іншому папері. Навпроти номерів галочки чорнилом.
3 Навпроти цього й наступного прізвища примітка: „beim Landrecht".
4 Це й наступне прізвище закреслені.
5 Вписано замість викресленого: „Sokulski Kons."

31. Kmicikewicz Landrath
32. Ławrowski Julian Auscultant in Sambor
33. Ozurewicz Kriminalrath
34. Ozurewicz Rathsprotokolist
35. Kaczkowski Kriminalrath
36. Ościsławski Landrath
37. Sadowski Kriminalrath
38. Chlebowicki - " -
39. Korczyński Konceptspraktikant beim Kriminalgericht
40. Trylowski Johann Auscultant beim Samborer Strafger[icht]
41. Usiknikiewicz
42. Jaworski beim Lemberger Landrecht
43. Rusikiewicz beim Lemberger Magistrat
44. Popkiewicz Joseph Magistratsvorsteher in Dolina
45. Pizar Teofil um eine Kanzellistenstelle
46. Syrotina Johann in Sambor - " - - " -
47. Mandrykiewicz Daniel - " - - " -
48. Kallant in Kałusz - " - - " -
49. Terlecki Ignaty - " - - " -
50. Czerepaszyński Michael um eine Amtsdienerstelle
51. Zieliński Johann Finanzwachoberaufsehe[r] - " - - " -
52. Szymański Andreas
53. Kulczycki Johann

Засѣданье друге

дня 21 Березня/3 Мая 1848 ô 6-той годинѣ по полудню.

Nасамперeдъ Собранье запросило ѝ радостно повитало пѣснею „Христосъ воскресе“ Преосв. Ѐпп҃а Григорія, ꙗко предсѣдателя.

Потому читалося дѣяніе первого засѣданія.

Оу҃раджено ꙗбы члены

Жуковскій
Заклинскій
Леонтовичъ
Павенцкій
Борисѣкевичъ

выробили зарысъ оу҃ставы Собранья.

Оу҃раджено абы члены

Борисѣкевичъ
Южичинскій
Жуковскій
Заклинскій
Леонтовичъ
Павенцкій

написали ôдозву до народа, котрабы ô намѣреніяхъ того Собраня ôсвѣтила[1].

Оураджено, абы члены

Товарницкій
Веньковскій
Семашъ
Мохнацкій

занялися съ ѝнститутомъ Ставропигіанскимъ справою часописьма[2] руского.

Оураджено, âбы затимчасовы члены, нѣмъ пріймутъ нового члена, ô томъ Собранье завѣдомили.

Донесено, що польска Рада Народова призвалася польскорускою Радою. Наше Собранье въ тое не входило, âле не хотѣло тое названье розумѣти такъ, що бы польска тая Рада мала верхъ надъ нашимъ Собраньемъ.

Оураджено, абы ся по зможности ѝ добровольно складати на выдатки Собранья. Выбрано Гуркевича касіеромъ â Віеличковского контрольоромъ ѝ сказано ѝмъ купити скринку. Заразъ собрано 4 рс. 16 кр. сребр.

Говорено ô томъ, що бы въ письмахъ нашихъ рускихъ трыматися мовы народа однако съ правописаніемъ ѐтимологическимъ.

Оураджено меже собою ѝ на засѣданіяхъ по руски говорити.

Оураджено сойтися въ субботу дня 24 Березня/3 Мая[3] ô 5-той годинѣ пополудню ѝ то сюда до забудованья святоюрского, поки не припитаеся десь выгоднѣйше мѣсце, ô чѣмъ поручено Товарницкому ѝ Юркевичови свѣдуватися.

Въ конецъ сказалъ Преосв. Еп҃ть Григорій казку до того, âбы Русины вѣрны Царю, ѝ любяче свое ôтечество ѝ народность зачали ревно дбати ô себе не зважаюче на тое, що ся такъ запознили, що ѝкъ ся завозьмутъ, то ще можутъ другихъ дôгнати ѝ[4] перегнати.

Засѣданье ôтснѣвавше пѣснь „Христосъ воскресе" ѝ многолѣтствіе Царю Фердинанду ѝ Преосв. Еп҃ту розойшлося ôколо 9-той годины.

Читано на 3-томъ засѣданіи дня 24 березня/6 Мая 1848.

Засѣданье трете

дня 24 Березня/6 Мая 1848 ô 5-той годинѣ по полуднью.

По перечитанью дѣяния дрôгого засѣданья прійшолъ Преосв. Еп҃ть. Григорій[5] предсѣдатель[6] повитаный пѣснею „Христосъ воскресе".

Борысѣкевичъ читалъ зарысъ оуставы Собранья ô § 1[7], кто може быти выбраный на члена, позоставилася нарада, â други §§ приняты.

---

1 В оригіналі: „ôсвѣтиля".
2 В оригіналі: „часописьмя".
3 Далі викреслено: „т. е.".
4 Останні два слова дописані над рядком.
5 Ім'я дописано над рядком замість закресленого „ѝ".
6 Після цього закреслене: „Григорій".
7 Останні слова дописано над рядком замість викресленого: „Приставали, справляли, томъ".

Оураджено, що бы предсѣдатель й два êго заступники й два секретари âбо писары были неизмѣнны[1].

Понеже справа съ часописомъ рускимъ не допроваджена до конца, оураджено, абы тіи сами члены ще ся нею заняли, й до конца довели.

Также позоставлено вывѣдуватися ô мѣсце, де мае Собранье бывати.

Читали выробы свои Выслобоцкій: „Молитва" подобалася, â „Думка" Каминского[2] оузнана ю̂ко не сходящася съ духомъ Собранья нашого, й Гушалевичъ, котрого поезія подобалася, й оуряджено, абыся печатала.

Оураджено, âбы всѣ выробы нѣмъ ся на Собраніи будутъ читати, попередъ[3] тромъ членомъ дали[4] пересмотрѣти[5].

Оураджено сойтися сюда дня 26 березня/8 Мая 1848 й по той ю̂вной нарадѣ была

тайна нарада.

Na ней предложены были на членовъ Собранья

Сосновскій Леонъ[6]
Авдиковскій Захарій
Чайковскій Александеръ
Шумлянскій Станиславъ
Ѣ̂сѣнскій Василій
Высоцкій
Зубржицкій Діонисій
Коссакъ Еміліанъ
Лавровскій Ю̂ліанъ
Лозинскій Петръ
Чайковскій Антоній
Чайковскій Василій
Волосъ Ѝгнатій
Тржещаковскій Левъ
Сетницкій Іоаннъ ю̂къ пріиде
Бѣлійскій[7] (Крушинскій ôставити)
Крынѣцкій Ѝнуфрій (запитатися, приняти если схоче)
Кульчицкій
Ѝлницкій Ѝоаннъ.

Читалася й розбиралася выроблена одозва до народа ô намѣреніяхъ Собранья й поручено, âбы

---

1 Далі викреслено абзац: „Оураджено, щобы тіи члены, котры вложили зарысъ оуставы Собранья, выробили также оуставу для нарадъ".

2 Прізвище вписано над рядком.

3 Далі викреслено слово: „передъ".

4 Вписано замість викресленого: „дали".

5 Речення вписано між рядками.

6 Навпроти всіх прізвищ, крім Шумлянського, Сетницького й Криницького, галочки.

7 Вписано замість викресленого: „Крушинскій".

Заклинскій
Телеховскій
Віеньковскій
Слимаковскій
Борысѣкевичъ
Выслобоцкій

ще разъ ôную переробили, ꙗкъ на нарадѣ стало.

Преосвященный Епп҃ъ. Григорій прошеный былъ приняти предсѣдательство.

Na одного заступника предсѣдателя зосталъ выбранымъ Михаилъ Куземскій.

Na одного писаря выбраный Михаилъ Малиновскій.

Въ конецъ ôтспѣвалася пѣснь „Христосъ Воскресе“ ѝ многолѣтствіе Епп҃у предсѣдателю ѝ розойшлися.

Читано на засѣданіи 26 березня/8 Мая 1848.

Засѣданье четверте

дня 26 березня/8 Маѧ 1848 ô пятой годинѣ по полудню.

„Христосъ воскресе“.

Читалося дѣяніе третого засѣданѧ.

Потому оу҃раджено до 1. § оу҃ставы, що членомъ Собранья нашого може быти каждый честный русинъ греческого ôбрядка признающійся до рускои нарôдности, розумѣеся на оу҃мовѣ попередъ предложеной.

Що до часописьма руского, то комисія здала справу, же ѝнститутъ Ставропігіанскій дае кавцію ѝ ôтвырае въ немъ мѣсце для поданій собранья нашого, âле Собранье мае тіи поданѧ свои вже выроблены редакціи часописьма надсилати. Часописьмо тое буде выходити разъ на тиждень[1]. Собранье позоставило собѣ назначити комисію до такихъ выробôвъ, котры ôднако на Радѣ маются до печатанѧ призначити.

Потомъ пріймало Собранье предложенія

а) ô полѣпшенью доли дяковъ,

б) ô томъ, âбы рядови[2] дати знати, що сь мо[3] оу҃чинили Собранье наше руске,

в) що бы призначити членовъ для кореспонденцій,

г) що бы оу҃становити чтерохъ господаровъ собранья съ признаками,

д) що бы оу҃становити судъ гоноровый,

є)[4] принято прошенье подане парафіанами львовскими, котре до тайиои рады призначене,

ж) сновъ ô томъ, â бы ся[5] вставити до правительства, же бы резолюціи также въ руской мовѣ выдавалися.[6]

---

1 Далі викреслені слова: „No тіи в тое буде собранье наше N Ôтъ“.
2 Далі викреслено слово: „донести“.
3 Далі викреслено слова: „ся собрали“.
4 Далі викреслено слова: „ô введеніи“.
5 Далі викреслено слово: „вся“.
6 Далі викреслено рядок: „Na тайной радѣ“.

Ô мѣсцѣ, де ся маемъ сходити, донесено, що въ Семинаріи было бы выгодно, но ще позôстало чикати на призволенье Консыстора для Ректорату.

Оураджено сойти ся нынѣ дня 28 берез[ня]/10 Мая й то ще сюда ô 6-той годинѣ.

По тôмъ была тайна рада, на котрой выбраны зôстали на заступниковъ предсѣдателя:

Михаилъ Куземскій
Îоаннъ Борысѣкевичъ,

â на одного секретара âбо писара

Ѳеодоръ Леонтовичъ.

Также зôстали выбраны слѣдующи новы члены:

Сосновскій Леонъ
Авдиковскій Захарій
Чайковскій Александеръ
Ѣâсѣнскій Василій
Высоцкій
Зубрицкій Діонисій
Косакъ Емиліанъ
Лавровскій Ю̂ліанъ
Лозѣнскій Петръ
Чайковскій Âнтоній
Чайковскій Василій
Волосъ Ѝгнатый
Трещаковскій Левъ
Бѣлѣнскій Григорій
Кульчицкій
Ѝлницкій Îоаннъ.

Читалася й справлялася ôдозва до руского народа, котра мае êго ô тôмъ Головнôмъ Собраніи Рускôмъ завѣдомити й до своихъ поменшихъ собраній заохотити, й оураджено тую ôдозву на нынѣйшнôмъ ѥвнôмъ[1] засѣданіи читати й заразъ дати[2] печатати.

Пѣніемъ „Христосъ воскресе“ закончило ся тайное засѣданье.

Засѣданье пяте

дня 28 березня/10 Мая 1848 ô 6-стой годинѣ по полудню.

Читался протокулъ попередного засѣданья.

Потôмъ прочиталася ôдозва до руского народа въ Галиціи со стороны Собранья й оураджено, абы ся печатала нейно въ часописьмѣ, âле также ôсôбно: по руски 4000[3], по польски 2000[4], по нѣмецки 500 êксемплярôвъ. Na тайной радѣ стало, âбы также ѝмена членôвъ Собранья были пôдъ нею напечатаны. До перевода на польскій й

---

1 Далі викреслено слово: „радѣ“.
2 Слово вписане над рядком.
3 Далі викреслено: „êксемплярôвъ“.
4 Далі викреслено: „êксемплярôвъ“.

нѣмецкій ȃзыкъ призначены тіи сами члены, що тую ôдозву по руски оу̂ложили. Выдатокъ на друкъ взяло Собранье на себе.

Na предложенье, полѣпшити долю дякôвъ по селахъ, выбраны члены: Домковичъ, Ю̂ркевичъ, Жуковскій, Лозинскій, Леонтовичъ, Кульчицкій, Слимаковскій, Борисѣкевичъ, ȃбы подали Собранью способы до того.

Ô̄голошено сôйтися оу̂же до Семинаріи нынѣ 30 березня/12 мая 1848 ô 6-той годинѣ по полуднью.

Na тайнôй радѣ

призначены члены: Гушалевичъ, Малиновскій[1], Кульчицкій, Слѣмаковскій, Рожеїовскій выробляти ȃртикулы ôтъ собранья до часописьма. Ô̄днако также предложитель мае содѣлати,[2] ȋ може ся ôсобно до того ȃбо ȋного ȃртикула котрый членъ призначити.

Читалося поданье тихъ, котры ся хочутъ по руски оу̂чити. Ô̄же призначено Домковича ȋ Царевича, ȃбы оу̂чили, ȋ выбрано[3] Билиньского, Геровского ȋ Витошиньского, ȃбы помовити съ Тахавомъ[4], що бы призволилъ мѣсце де бы[5] оу̂чити въ забудованью школнôмъ. Были впущены на Раду Ружицкій ȋ Лисакъ ю̂ко посланники ôтъ хотящихся оу̂чити, ȃбы вынурили желаніе свое ȋ ȋмъ порученное. Рада мило ихъ выслухала, ȋ членъ Гушалевичъ ôтповѣлъ ȋмъ, ȋ на него здано, тое здарѣнье до часописьма ôписати.

Позôстало выбрати депутацію, котрабы оу̂вѣдомила правительст[в]о ô Собраніи Рускôмъ.

Позôстало ôголоситися Собранїю ю̂ко такому ȋстиному, сущому, ȃ не ще затимчасовому.

Позостало ôголосити, щобъ новы члены[6] тайнымъ голосованьемъ выбиралися.

Позостало нарадитися коли[7] ю̂къ бы ю̂кого члена оу̂сувати[8] коли бы до того прійшло.

Позостало призначити членôвъ до кореспонденцій.

Позôстало, ȃбы призначити певны дни для засѣданій.

Позостало[9] выробити ôдозву, ю̂къ сѧ маютъ собранья на селахъ завязувати.

Также съ попередного засѣданья позôстали декотры предложеня.

Предложены были на членôвъ засѣданя Леонтовичъ Антоній, Рошкевичъ Леонъ, (Оу̂стіановичъ Михаилъ), Вагилевичъ Nиколай, Бортникъ, Матковского свящ. Ѣрчовецкого, Левицкій Игнатый.

---

1 Далі викреслено слова: „съ предложителемъ выробля".

2 Далі викреслено слова: „До важнѣйшихъ артикулôвъ ȋ до певныхъ ȃртикулôвъ мае ся также певный".

3 Далі викреслене слово: „Депутацію".

4 Перекручено з нім. прізвища „Tachau".

5 Останні три слова вписано над рядком.

6 Далі викреслені слова: „тайно выбы".

7 Слово вставлене над рядком

8 Виправлено замість: „оу̂сунути".

9 Далі викреслено слова: „ô тôмъ, ю̂къ".

Засѣданье шесте

дня 30 березня/12 Мая 1848 по полудню ô 6-стой годинѣ
въ забудованью семинарскôмъ.

Читался протокулъ попередного засѣданья.

Потому що до полѣпшенья доли дякôвъ читалъ Кулчицкій справозданье коммиссіи, що тая справа êсть тѣсно получена съ справою ô школахъ, й̂ що тогда, коли буде розбиратися справа ô школахъ,[1] коммисія[2] застановляющася надъ лѣпшою долею дякôвъ[3] пôддасть способы до того.

Потому читалася й̂нструкціа ю̂къ ся маютъ поменши рады руски по Галиціи завязувати,[4] й̂ оўраджено ôну часописмомъ ôголосити.

Читалося посланье словенъ Чешскихъ, âбы мы русины выслали депутацію на 31 мая до Прагы на великое собранье словенске. Що было до тайнои рады призначено, âле ще зôстало[5] не розсуджено.

Выбрана зôстала коммиссія зъ Лотоцкого, Геровского, Лавровского й̂ Телиховского застанавляти ся надъ[6] потребами нашого обрядку.

Выбрана зôстала коммиссія зъ Слимаковского, Кульчицкого, Трещаковского, Константиновича, Рожеїовского, Вїеличковского, Заклинского, âбы выказати перешкоды, котры заваджуютъ розвитію нашои нарôдности, й̂ способы тіи перешкоды оўсунути.

Выбрана зôстала коммиссія[7] школьна Домковичъ, Юркевичъ, Жуковскій, Лозѣнскій, Леонтовичъ, Кульчицкій, Слѣмаковскій, Борысѣкевичъ. Коммиссія зъ Телиховского, Леонтовича Ѳеодор[а], Рошкевича, Лавровского й̂ Левицкого чувати надъ правами нашими, котры намъ Конституція надае.

Оўраджено сходитися на Раду два разы на тиждень въ понедѣлокъ й̂ пятокъ ô 6-той годинѣ по полудню[8]; коли бы въ тіи дни припало свято, âбо коли бы потреба було надзвычайного засѣданья, то ся[9] наступающе засѣданье мае на попередномъ засѣданію заповѣсти.

<u>Потôмъ была тайна рада</u>

на котрой пріймалися посланники ôтъ другои Рады Рускои съ й̂хъ âдресомъ, котрый дано до справозданья коммиссіи зъ членовъ сихъ: Константиновича, Рошкевича, Заклинского, Леонтовича, Борысѣкевича, Лотоцкого, Кульчицкого, Слимаковского, Лавровского, Телиховского.

Трещаковскій читалъ предложенье, âбы также й̂ мы Русины такъ ю̂къ Поляки âпелювали до симпатіи европейской. Оўраджено, âбы такій артикулъ выробилъ.

---

1 Далі викреслено слово: „займеся“.
2 Далі викреслено слова: „ô полѣпшенье“.
3 Далі викреслено слово: „здасть“.
4 Далі викреслено слова: „тая й̂нструкція п“.
5 Слово вставлене над рядком
6 Далі викреслено: „правами“.
7 Слова: „Комм. школьна... Борысѣкевичъ“ дописані на правому полі.
8 Далі выкреслено: „въ разѣ потребы“.
9 Наступні три слова вписано над рядком.

Оураджено дати правительству знати, що ся Собранье наше завазало, â до того выбраны зôстали Геровскій, Куземскій, Борысѣкевичъ, Авдиковскій, Заржицкій, Телиховскій, й ôни маются справити, коли ôдозва собранья нашого буде напечатана.

Собранье тое руске доси затимчасове признало себе оуже сталымъ.

Оураджено, що êсли котрому зъ членôвъ Собранья доведеся, же напротивъ ôдозвы нашои собѣ поступае, й êсли бôльшôсть голосôвъ паде противъ него, то[1] êму не бути членомъ.

Na господарôвъ выбраны зôстали Брылинскій, Гуркевичъ, Витошинскій, Ѣаримовичъ.

Парафіанъ прошенье дане Геровскому пôдъ розвагу.

Выбраны зôстали новы члены: Леонтовичъ Антоній, Рошкевичъ Леонъ, Вагилевичъ Николай[2], Бортникъ Іоанъ[3], Матковскій, Левицкій Йгнатій.

Засѣданье семе. 1)

дня 3/15 Мая 1848 по полудню ô 6-тои годинѣ въ забудованю семинарскôмъ.

Честный Борысѣкевичъ предсѣдателя заступникъ читалъ промову загрѣвающу до того, абы ся щире займати справою нашою рускою. Потôмъ читался протокулъ попередного засѣданія.

Честный Геровскій здавъ справу на прошеніе парафіанъ, й ôни запрошены до парохôвъ[4] Жуковского, Дембицкого й Геровского[5], котры маютъ йхъ ôсвѣтити ô томъ, чого домагалися. Всечест. провинціалъ Коссакъ также принявъ на себе, âбы йхъ ô тôмъ поучити, êсли до него прійдутъ.

Прошенье тихже парафіанъ, абы Рада сказала, чи школьна метода Домковича êсть добра, жêбы ся оу него по руски оучити, дане до розсужденія Жуковскому, Геровскому, Кульчицкому, Леонтовичови, Царевичови, Юркевичови й Гуркевичу.

Na донесеніе Царевича, що нейно молодѣжъ школьна львовска[6], âле также родичы жичутъ си, що бы ся йхъ дѣти по руски оучили, призначено честного Юркевича. Занятися тою справою, й ô призволеніе пресидіальне[7] постаратися. Радостно приняла Рада освѣдченье алумнôвъ, що по школахъ тутейшихъ хочутъ тіи дѣти оучити.

Na тайной радѣ

були предложены на членôвъ Рады Честинскій Григорій, Іоаннъ Соханьевичъ, Свидзинскій, Хоминскій Кириллъ.

Рада слухала справозданья ô другой петиціи руской, й выбрано Борысѣкевича, Заклинского, Константиновича й Авдиковского, âбы оустно ôтповѣли, що[8] Рада

---

1 Далі викреслено слова: „буде съ члена“.

2 Ім'я вписано замість викресленого: „Михаилъ“.

3 Ім'я дописане іншим чорнилом.

4 Далі викреслене прізвище Геровського.

5 Останнє прізвище дописане над рядком, далі викреслене слово: „котры“.

6 Останнє слово вписане над рядком.

7 Слово вписане замість викресленого: „губерніальне“.

8 Далі викреслено слово: „русины“.

Нарôдна Руска не може й не хоче ôтъ свого прошенія ôтступити,[1] й що Рада не може йначе си поступати, кâкъ ся освѣдчила въ своей ôдозвѣ до народа руского.

Внесено, âбы ся[2] прописка руской скорописи печатала, й[3] Выслобоцкій пôднявся[4] оучити по руски писати.

Бувъ розговôръ ô посланникахъ до Прагы.

Читался âртикулъ ô симпатію нарôдôвъ европейскихъ для насъ Русинôвъ, выробленый ôтъ Трещаковского й даный до йсправленія коммисіи[5] зъ Леонтовича, Выслобоцкого, Южичинского, Левицкого.[6]

Читался переводъ на нѣмецки стихôвъ по[л]скихъ съ надписомъ: „Да воскреснетъ Богъ й разойдутся вси вразы êго". Той переводъ подобался й[7] складалися на друкъ честный деканъ Шведзицкій далъ заразъ 5 рс. сребр.

На тайной радѣ дня 4/16 мая 1848

донесено, що ся вже съ другою рускою петіціею справили до того призначены такъ кâкъ Рада оухвалила.

Заклинскій предложилъ, що хоче выробити планъ, же бы Рада мала заступникôвъ всѣхъ станôвъ.

Читался справленый âртикулъ ô симпатію европейску для Русинôвъ[8] й оураджено, що ся може дати до газетъ, âле не йменемъ Рады.

Була нарада о посольствѣ до Прагы, й здано Борысѣкевичовы выробити йнструкцію для сихъ послôвъ.

Призначено Гуркевича выробити ôдозву до руского народа, абы складался на потребны выдатки Рады.

Для кореспонденцій призначена редакція часописьма руского, Рошкевичъ й секретары.

Читалося посланіе Шашкевича, що ся хоче рада руска въ Станиславовѣ завязати,[9] й кâка есть руска кокарда кольоры й гербъ. До того призначена коммиссія зъ Кульчицкого, Мохнацкого й Царевича.

Внесено, âбы поробити выдѣли съ референтами до певныхъ справъ.

На тайной радѣ 6/18 мая 1848

принято выступленье члена Телиховского зъ Рады.

Була нарада ô посольствѣ до Чехъ, й читалася йнструкція для посланникôвъ.

Приняты на членовъ честны священники: Гинильевичъ Григорій й Оустиановичъ Николай.

---

1 Далі закреслено слова: „â если кому йде ô сгоду съ радою, то на тое".
2 Далі викреслено слова: „руски пропи".
3 Далі викреслено: „честныи".
4 Далі викреслено: „каждого".
5 Останні чотири слова дописано над рядком замість викреслених: „справленый ôтъ ".
6 Далі викреслено абзац: „Читалося посланіе Шашкевича зо Станиславовского циркулу въ котромъ просить порады, кâкъ маютъ собѣ ôни въ Станиславовѣ раду руску завязати".
7 Далі викреслено: „пристали".
8 Останні два слова вписано над рядком.
9 Далі викреслено слова: „де ся питаютъ".

Одôзва до народа ô складку дана до справленія Малиновскому, й оўраджено, âбы не просто до людей, але до духовеньства писати.

Оўраджено, абы ся 100 ексемплярôвъ йнструкціи для заложенія поменшихъ радъ ôсобно выдрукувало, що бы чимъ борше розходилася.

о засѣданію семомъ 2)

Оўраджено послати до Станиславова отписъ съ йнструкціею скорося напечатае й сказати, що знамя земли рускои тутейшои есть левъ, â цвѣты руски жовтый й синый.

Читалася ôтповѣдь министеріальна до тутейшого Руского Собраня на прошеніе[1] Русинôвъ зъ дня 19 Березня 1848.

Засѣданье ôсьме.

7/19 Маѧ 1848.

Выталися депѹтованы сельски промовою Преосвященного Епа предсѣдателя.

Потомъ читался рескрыптъ министеріальный на прошеніе наше по нѣмецки й по руски съ выясненіемъ.

Жуковскій говорилъ до депутованыхъ сельскихъ о Конститѹціи[2].

На тайной нарадѣ

Оўраджено, âбы заступникъ предсѣдателя Борысѣкевичъ, членъ Заклинскій съ членом Гинилевичомъ ѣхали до Прагы на собранье словенъ.[3] Выдатки ймъ на дорогу взяло собранье на себе на складку помеже русинами. Борысѣкевичъ позычилъ 200 рс. среб., на Заклинского дана складка дотихчасова, но ще 50 рс. пожичено, то маемъ довгъ на 250 рс. среб., на Гинилевича маются перемышльски сложити.

На тайной нарадѣ

9/21 Маѧ 1848

Читалося письмо завѣрительное ôтъ Рады нашои для посланныхъ до Прагы.

Засѣданье девятое

10/22 Мая 1848.

Вытаны були депутаты солонецки, котры внесли, абы дякôвъ й не рекрутовати.

Вытаный былъ депутатъ Мандичевскій зъ циркулу Станиславôвского, й читалъ ихъ обвѣщеніе ô тамешной[4] радѣ завязатися ймущей. Рада Головна дала му отповѣдь.

---

1 Наступне слово вписане над рядком.

2 Останні два слова вписано іншим чорнилом замість викреслених: „âбы си о потребѣ да часописьма нашого руского“.

3 Далі викреслено прізвище Борисикевича.

4 Далі викреслено слово: „обочной“.

Читалося полномощнество дане посланымъ до Прагы.

Читалося письмо зъ Покутя, що оттамти хочутъ посылати до Прагы. Ч. Кузіемскій отповѣлъ.

Трещаковск[і]й предложилъ, абы дяки такъ якъ органисты мали платню зъ касы, бо фундушъ религійный такъ рускій якъ й польскій.

Внесено просити Піетришевича, Жубрицкого, Домковича й Мауса про й вообще кто бы хотѣлъ написати исторію Галиціи.

Абы по руски оучити по школахъ нимецкихъ зголосилися Царевичъ, Павловскій, Оберскій, Фицаловичъ, Гушалевичъ.[1]

На тайной радѣ

на мѣсце заступника предсѣдателя былъ выбраный Ч. Лавровскій.

Внесено, ȃбы въ справахъ рускихъ подати прошенье до ряду.[2]

Предложено, подати о двѣ губерніи въ Галиціи (часови зоставити) 8 день.

П. Выслобоцкій обѣцялъ оучити писати по руски отъ 11-1 годины въ недѣлю й четверъ въ семинаріи.

О выдѣлахъ й оуправляющомъ комитетѣ постановлено Константиновича выробити зарысъ оуставы.

Внесено отповѣсти Радѣ Народовой на ей очерненія Рады нашои въ N-рахъ 16 й 17 до того выбраны Константиновичъ, Гушалевичъ, Домковичъ, Лавровскій й Выслобоцкій.

Выбрано маючихъ довѣреніе: Домковича, Товарницкого, Выслобоцкого, Леонтовича, Брылинского поговорити съ[3] парафіанами о желаніяхъ ихъ.

Засѣданіе десяте

14/26 Мая 1848.

Виталися депутаты зъ Вербицѣ циркулу Жолкевского, промовлялъ до нихъ Гушалевичъ й заступникъ предсѣдателя Лавровскій.

Читалося посланіе зъ Коломыи, й слухался посланикъ тарнопольскій ȏ томъ, що ся тамъ маютъ заложити поменши рады. Здано на Гушалевича оўложити ȏтповѣды, що й оўчинилося.

Оураджено выробити ȏдозву до народа руского,[4] ȃбы ся на выдатки складалъ.

На тайной радѣ

выбраный зосталъ отдѣлъ керующій справами Рады зъ членовъ: Лавровского, Левицкого Игнатія, Кузіемского, Лотоцкого, Слимаковского й зъ секретарȏвъ Малиновского й Леонтовича.

---

1 Абзац виділено дужкою на лівому полі.

2 Речення виділено дужкою на лівому полі.

3 Останнє слово вписане замість викреслених: „й переконати“.

4 Далі викреслено: „на складкы“.

Выбраный также отдѣлъ кореспонденцій до поправы: Кульчицкій, Сосновскій, до переписанія Леонтовичъ Антоній, Гнѣдей, Чайковскій Антонъ, выбраный отдѣлъ финансôвъ: Гуркевичъ, Віеличковскій, Южичинскій, Витошинскій, Лотушка Антоній.

Выбраный ôтдѣлъ до справъ ô народности руской: Борысѣкевичъ, Заклинскій, Гушалевичъ, Мохнацкій, Константиновичъ, Рожеїовскій, Трещаковскій, Выслобоцкій, Леонтовичъ, Геровскій, Честинскій, Семашъ, Товарницкій, Жуковскій.

Выбраный отдѣлъ чувати надъ правами нашими конституційными: Рошкевичъ, Левицкій Игнатый, Чайковскій Александеръ, Заржицкій, Витошинскій, Максимовичъ, Радзикевичъ, Павенцкій, Вагилевичъ, Лавровскій, Оустіановичъ, Слимаковскій.

Выбраный ôтдѣлъ до справъ просвѣщенія народа руского: Юркевичъ, Царевичъ, Домковичъ, Лозинскій, Кузіемскій, Малиновскій, Чайковскій Ант[оній][1], Южичинскій, Левицкій Венедиктъ, Кульчицкій.

Выбраный отдѣлъ въ справахъ духовныхъ: Бохенскій, Дембицкій, Геровскій, Кадерношка, Лотоцкій, Честинскій, Билѣньскій, Чайковскій Василый, Сосновскій.

Оустава ꙗкся сіи отдѣли справлятися маютъ, написана Константиновичемъ й ôдобрена Радою.

Каждому выдѣлови вольно добрати собѣ до порады тихъ, котры бы ся сголосилися дѣлати для добра свого руского народа.

Засѣданіе одинайцяте.

дня 17/29 Мая 1848

Выталися депутаты съ Поршны циркулу Львовского мовою Лозинского, котры ся оупоминали о руски книжки й âбы для оубогихъ дармо роздавалися.

Читалося описаніе, ꙗкъ ся въ Жолквѣ рада руска завязала. Отповѣдь дано выробити отдѣлу Рады до того призначенного.

Читалося посланіе рады Перегиńскои, котре для отповѣды дано до отдѣлу.

Читалося посланіе ради Бобрецкои, й депутатъ оттамти внѣсъ, абы календаръ рускій всюда въ Галиціи й меже латиньками завести. Дано до отдѣла для ôтповѣды.

Внесено заложити Матицу Руску.

Внесено боронити нашихъ духовныхъ войсковыхъ ôтъ оскорбленія ихъ правъ.

Ураджено оуневиненіе священника Ѳеодора Роговского[2] за напасть на него печатати.

Внесено, абы священники наши на конкурсъ черезъ три лѣтъ не ждали, й писати его, ажъ до Львова не ѣхали, й абы конкурсъ той священники другіи разъ неписали.

Внесено запросити русинôвъ всего циркулу Львовского на Раду нашу.

На тайной радѣ.

Читалася й оудобрилася Адресса до Его Величества съ поводу неправныхъ поступкôвъ въ Вѣдню 15/16 Мая, й ôна[3] послана черезъ руки п. Губернатора, â ему

---

1 Далі викреслене прізвище Ціпановського.

2 Ім'я і прізвище вписані іншою рукою.

3 Далі викреслено слова: „занесена д".

вручена[1] черезъ Рожеїовского, Малиновского, Товарницкого, Выслобоцкого.

Оудобрилася отповѣдь на всяки очерненія Рады нашои й русинôвъ черезъ Поляковъ й ихъ часописы, особливо же Рады Народовои польскои, й поручено старатися[2], абы ся напечатала.

Читалося поученіе о выборахъ депутатôвъ на сеймъ вѣденьскій, оўложене Лаврôвскимъ.

на прошеніе быти членомъ :

Juzef Łodyński m. p.

Засѣданіе дванайцяте.

дня 21 Мая/2 Юнія 1848.

Выталися депутаты съ Гринева, Оброшина, Романова, Петровичъ, Городища, Станимира мовою алумна Гушалевича, й они просили, абы були школы, й мали желаніе[3] абы акціза була оўменшена.

Читалися посланія до деканату Перегинского, й до Боберки.

Донесено було, що ся въ Перемышли[4] 25. Мая рада завязала.

Донесено, що ся на почтахъ письма наши опôзняютъ.

Мѣщанинъ Маколондра донѣсъ, що го за кокарду руску й за[5] льва нашого по мѣстѣ напаствували.

Внесено, абы ся богословіе четвертого року по рускй оўчило.

Іосифъ Лодиньскій[6] обиватель Голошковичъ въ Золочевскомъ циркулѣ коло Бродôвъ просилъ принятымъ быти на члена Рады.

На тайной радѣ:

Була мова, абы донести начальникови почтъ неладъ, що ся письма наши опôзняютъ.

Говорено, абы отдѣли[7] оусерднѣйше дѣлали, й собѣ певны годины призначили, коли ся маютъ сходити.

Поручено отдѣлу финансовому выробити ôдозву о складкахъ.

Здавано справозданье о дякахъ, котре ще дано до разсужденія отдѣлови.

Дане до отдѣлу школьного писаніе Хомина, й его букварь для справозданья.

Внесено справити каламары, пера й купити паперу.

Даный до отдѣлу народности концептъ прошенія о подѣленіе Галиціи на двѣ губерніи руску й мазурску.

---

1 Далі викреслено слова: „же ему тому“.
2 Далі викреслене прізвище Леонтовича.
3 Останні два слова вписані над рядком.
4 В оригіналі з малої літери.
5 Попередні слова дописані над рядком замість викресленого: „Донесено“.
6 Далі викреслено: „дѣдичъ“.
7 Вставлено замість: „комитеты“.

Засѣданіе тренайцятое

дня 24 мая/5 Юнія 1848.

Вытали ся депутаты громадъ зъ Подсочнои[1], Черницѣ, Романова, Стрѣлокъ мовою Трещаковского.

Читалося ôправданіе наше въ газетѣ польской помѣщенное напротивъ ôчерненій Рады нашои руской часописьмомъ польскимъ: „Rada Narodova".

Маколондра подалъ предложеніе ô школахъ рускихъ.

Внесено, âбы речѣнецъ[2] писанія конкурсу теперь въ первыхъ Ю͡ліа ôтложился.

Лозинскіи внесъ[3], âбы при ôбсадженіяхъ парафій нейно на старыхъ, âле й на молодшихъ священникôвъ взглядъ мати, щобъ въ пропозиціи меже трома также ê̂динъ зъ молодшихъ брався.

Повыши депутати домагалися, що бы въ недѣлю й свята по дворахъ челядь неробила.

Царевичъ донѣсъ, що го за знамя й кокарду руску на мѣстѣ поляки напастували.

Na тайной радѣ.

Читалося посланіе[4] Гинилевича зъ Прагы й дане до отдѣлу конституційного до справозданя.

О͡ураджено дати одозву до газетъ ческихъ ô нашой щироруской Радѣ, противъ которой князь Любомирскій по писанію Гинилевича клеветае.

Засѣданіе 14-те

28 мая/9 Юнія 1848.

Выталися люди словомъ Лозинского зъ ôкругôвъ Бережаньского, Львовского й Стрыйского.

Читалася адресса зъ поводу забуреня, для котрого Цѣсаръ й Царъ выѣхавъ зъ Вѣдня, подана ôтъ Рады.

Читалися й пріймилися статута „Матери Рускои", предложены членомъ Гуркевичемъ.

Читалося письмо зъ Козовы, котрымъ тамешны жители вынуряютъ свою вдячнôсть Радѣ нашой, що ся вставила за рускою справою. О͡ураджено, щобъ ся печатало.

Читалося письмо именемъ клеру й народа деканату Роздольского, що тамъ согласуются съ прошеніемъ рускимъ зъ дня 19 березня т. р. й що тамъ жадной йной петиціи псевдорускои не оузнаютъ.

О͡учинено предложенье членомъ Ї̂левичемъ,[5] взяти пôдъ покровительство секретара ґуберніального Хомѣньского, котрому выны въ розбояхъ тарновскихъ недоведено, â котрого безъ суда й права зъ краю выгнати запосѣдаются.

---

1 Перекручено замість „Писочнои".

2 В ориґіналі: „рецѣнецъ".

3 Дописано замість викресленого: „внесено".

4 Далі викреслені слова: „бережаньскихъ, що пристаютъ на".

5 Далі викреслено: „вставитися".

Донесено, що въ Боберцѣ й Куровичохъ выбори выбырателей дѣялися неправильно.

М. Малиновскій предложилъ, âбы по школахъ свята руски ôбходилися, й âбы студенты руски до церкви на набоженьство ходили.

Рада руска въ Дрогобичи далася знати, й пристала до нашои.

Віеличковскій предложилъ, що за кокарду й льва руского напастуютъ, й щобъ рачей намъ жадати й требовати, абы ôрла бѣлого польского ту на нашой земли не носили.

На тайной радѣ.

Читалося й оудобрилося поданье ô подѣлъ Галиціи на двѣ провинціи съ своими власными губерніями: на краковско[-]мазурску, й на львовско[-]руску, й вызначено – Леонтовича, Лавровского, Рошкевича й Малиновского, занести ê до Пресидіумъ съ прошеньемъ, âбы було до Ёго Величества заслане.

Оураджено справити печать Рады нашои съ львомъ.

Оураджено писати до поменшихъ радъ й давати имъ вѣсть ô дѣяніяхъ нашихъ, а для того ôбвѣстити ймъ въ „Зорѣ“, що бы ся давали знати.

Читалася й оудобрилася й далася печатати ôдозва до руского народа, âбы ся на выдатки Рады нашои въ справахъ рускихъ складалъ.

29 Мая[1]/10 Юнія 1848
была тайна рада

й раджено, кâку бы дати ôтповѣдь до Прагы на посланіе высланика нашого Гинилевича, но не повзято становчого рѣшенія.

Засѣданіе 15-те

дня 4/16 Юнія 1848.

Виталися депутаты зъ Романова, Пôдгородища, Глѣбовичъ, Гринева, Старого Села, Звинигорода, Шоломеи мôвою Трещаковского, й ôни донесли, що выборцѣ громадъ не були вси пущены до выбору депутата, що йно 16 зъ людей були взяты до голосуваня, â 32 зъ панôвъ, що около 200 выборцѣвъ зъ людей не голосувало, й що тамъ такъ сендзія тамешный Антоній Мадейскій[2] тою справою завѣдувавъ.

Священникъ Мехъ донѣсъ, що й въ Глинянахъ выбôръ депутата не належито стався, що люде не голосували, що Коммиссаръ Vogel казавъ тамъ людемъ, що хлопъ на депутата неспособный, й що ся людемъ патентъ о выборахъ не голосивъ.

Читалося посланіе зъ Калуша отъ рады тамешнои, що ся завязала й вдячна Головной Радѣ за ей дѣланіе въ справахъ руского народа, въ ей духу поступати си хоче. На свого корреспондента выбрала собѣ члена Кульчицкого.

Читало ся посланіе рады Перемышльскои, що ся завязала, й що съ Головною нашою Радою однимъ духомъ й купными силамы до добра руского народа дѣлати постановила. На корреспондента выбрала си Михаила Малиновского.

Та[к]же рада Глиняньска дала ся знати, що ся завязала, й выбрала си на корреспондента члена Жуковского.

---

1 Дописано над викресленим: „юнія“.

2 Прізвище й ім'я дописані на полі.

Рада слухала промовы Гушалевича, й священника Меха, того напротивъ письма польского: „Mary swiętojurskie". Оухвалено, ȃбы ся тіи промовы печатали.

Рада оголосила й запросила записуватися съ складками до „Матеци Рускои", абы оўтворити фундушъ для выдаванья книжокъ народныхъ рускихъ.

На тайной радѣ

Оураджено, абы члены при голосованію ȏбчислялися й такъ поповняеся § оўставы нашои що до большости голосȏвъ й голосованія.

Предложены зостали на членȏвъ:

Созаньскій Леонъ[1]
Лодиньскій Іосифъ надзвычайный[2]
Чайковскій Іосифъ
Ланикевичъ Ѐмиліанъ
Хомиńскій Валерій
Хоминскіи Кириллъ
Струминьскій Іоаннъ
Давидовскій Дамианъ
Пирожекъ Ѳома надзвычайный[3]
Крокосевичъ Андрей
Коссикъ Михаилъ
Коцюба Антоній[4]

оўвѣдомлены зостали

Мохнацкій
Гнидей
Лотушка
Ціепановскій

що ȏни членами.

Донесено, абы й Русины львовски зъ интелигенціи старалися особно о депутатȏвъ, если правда, що Поляки собѣ такихъ просили, й ймъ тое презволено буде.

Понеже Лавровскій заступникъ предсѣдателя зъ Рады нашои выступилъ, то Рада постановила, абы заступникомъ предсѣдателя бувъ членъ мірскій одинъ по другȏмъ, й нынѣ розпочинати мае рядъ честный членъ Авдиковскій.

Понеже зо всѣхъ сторонъ доходятъ вѣсти, що выборы не дѣялися належито, що ихъ порȣчано мандаторамъ, котры не маютъ завѣреніе народа, й котры страшили нарȏдъ, же ю̂къ ся пȏдпишутъ, то будуть зновъ[5] паньщину робити, й що самы коммисары циркулярны причинялися до неладу при выборахъ, то оўраджено заложити протестацію до Ѐго Величества, й дано тую справу выдѣловы консти[ту]ційному до выробленія.

Членъ Вагилевичъ Николай выдаленый зȏставъ зъ Рады.

---

1 Слово дописане збоку іншою рукою.
2 Слово дописане збоку іншою рукою.
3 Слово дописане збоку іншою рукою.
4 Далі викреслено: „Касакіевичъ М."
5 Слово вставлене над рядком.

Засѣданіе 16-те
7/19 Юніа 1848.

Выталися селяны мовою Жуковского, меже котрыми были люди зъ Nараева допитуватися, ꙗкъ ся мае рѣчъ съ выборами, также депутованый зъ Залещицкого циркулу на Сеимъ до Вѣдня, ѝ Залушный съ Каменки Волоской, котрый донѣсъ, що го ꙗкись намавлявъ рѣзати жомярôвъ, котрого потому злапано ѝ отдано пôдъ стражъ.

Читалося описаніе, ꙗкъ ся рада въ Станиславовѣ завязала.

Читалося посланіе отъ рады Бродскои, що на наше прошеніе до Его Величества пристае.

Nараевски люди говорили, що ихъ поляки напротивъ священникôвъ подмавляють, ѝ отъ выборôвъ ôтмавляютъ.

Оуневскій деканатъ давъ знати[1], що протестувавъ напротивъ выборôвъ неправильно тамъ чининыхъ.

Тоже оучинивъ ѝ деканатъ Бобрецкій въ такой самой справѣ.

<u>Na тайной радѣ.</u>

Читалося писаніе до Перемышльскои рады до ч. 65 зъ 17 Черв. [1]848.

Читалося писаніе зъ Богородчанскои рады, въ котромъ предложили нѣкоторы прошенія, ꙗки бы хотѣли до Его Величества подати.

Na членовъ були предложены

Федоровичъ
Трушъ
Кулчицкій
Кропельницкій.

Михаилъ Малиновскій вноситъ, абы дати до народа руского ôдозву напротивъ всѣхъ очерненій,[2] народа руского и напротивъ радъ рускихъ ѝ священникôвъ.

Засѣданіе 17-тое
дня 11/23 Червця 1848.

Читалася ôдозва зъ деканату Зборовского, що ся тамъ завязала рада, котра[3] оужаляеся на неправильный выборъ депутованого въ окрузѣ Олеовскôмъ, що терминъ выбору за пôзно дано знати, що не выяснено народови о що йде, ѝ що пущено меже нарôдъ отстрашающіи поголоски.

Читалося оувѣдомленіе рады Бережаньскои, що ся завязала ѝ ей оужаленіе на неправильный выборъ депутата, также ей присту[п]леніе до прошенія ѝ одозвы Рады Головной.

Читалося поданіе іерея Михаила Котовича, пароха Хоросткова, що бы Консыстора о наказъ просити, абы вложилъ повиннôсть на священникôвъ читати ѝ

---

1 Вставлено замість выкресленого: „донѣсъ“.
2 Далі викреслено: „ѝ подбурень“.
3 Далі викреслено: „также“.

выясняти пункта конституційны, наше прошеніе, министеріальну отповѣдь, й „Зору Галицку", до чого также дяка й оучителя оўжити можна.

Читала ся инструкція печатана[1] полякôвъ для выбырателей й депутованыхъ, напротивъ[2] „zbrodniczego zamachu utworzenia narodowosci ruskiej i języka ruskiego"[3].

Читало ся письмо нѣмецке „An die ruth[enischen] Brüder"[4], предкладающе желанія руски на Сеимъ.

Внесено подякувати графови Стадіонови за его старанія около добра нашого краю зъ тои причины, що поляки протестуютъ на противъ его выбраня на депутата въ Жолкевскôмъ циркулѣ.

Рада слухала Ковальского о справахъ Пражского сейму.

На тайной радѣ

читала ся й справлялася протестація Рады до Пресидіумъ тутейшого й до Министеріѹмъ на противъ неправильныхъ выборôвъ депутатôвъ на Сеимъ Вѣденьскии въ Золочевскомъ й Бережаньскомъ округахъ.

Засѣданіе 18-тое

дня 14/26 Юнія 1848.

Рада вытала честн. Борысѣкевича заступника предсѣдателя отспѣваніемъ „многая лѣта" словенамъ й промовою Гушалевича, й слухала его справозданія, котре онъ обѣцялъ дати на пйсьмѣ.

Читалося посланіе рады Подгаецкои, що ся завязала й до нашои приступила.

Читалося писаніе отъ рады Бережаньской, що по припису высокого Пресидіумъ оўрядники не повинны бы до рады належати, то она здае на насъ просити высоке Пресидіумъ, абы русины оўрядники не мали перепонъ до радъ рускихъ належати, бо бы такъ рады наши не мали йнтелигенціи або просвѣщенныхъ изъ народа, тай рады руски не суть противны доброму порядкови й спокою краю.

Читалося посланіе отъ рады Дрогобицкои, що тамъ поляки подписы збирали, абы знести монастыръ ô ô. Василіановъ, й ôтбрати ймъ парафію для того, що рада руска тамъ въ монастырѣ засѣданія свои мае, тай рада тамешна проситъ вставитися до Ряду[5], абы тамешну нормальну школу, котру ô ô. Василіаны завѣдуютъ, Рядъ поддавъ пôдъ Консысторъ рускій, бо она пôдъ Консысторомъ латиньскимъ.

Читалося[6] посланіе ôдъ Его Ексцелленціи Преосвящ. Митрополиты на противъ Консыстора й іереевъ, що подбуруютъ нарôдъ рускій отъ якогось Богуславского.

Внесено, абы Рада дала ôдозву до народа руского, обучающу его ô его стосункахъ.

Внесено выбрати коммиссію, абы списувала всѣ замахи напротивъ русинôвъ.

---

1 Слово вставлене над рядком.
2 Слово вставлене над рядком замість викресленого: „дана aby".
3 „Злочинного замаху створення руської народності і руської мови" (пол.)
4 „До руських братів" (нім.)
5 Три останні слова дописані над рядком.
6 Далі викреслене слово: „кôкесь".

Читалося письмо отъ рады Бродскои, що тамъ мандаторъ зъ Загôра говоривъ народови, абы ся на выборы неподписувавъ.

Писаніе зо Стрыя, що тамъ при ôбсадженію оўрядôвъ не приписуется вѣдомôсть рускои мовы.

Внесено, що бы оголосити, абы по руски просьбы подавалися до оўрядовъ, на котры бы по руски отповѣдалося й щобы зробити протестъ напротивъ якогось наказу неспріяющого руской мовѣ. Але ще позостало ô той наказъ постаратися.

Внесено, абы вдатися въ тое, щобы въ свята руски до суду русинôвъ не покликували.

Na тайной радѣ.

Оўраджено захвалити тамъ, де ще выборы не сталися, або оуневажнени були, наступающихъ членôвъ Рады: Преосв. Епп҃а, Кузьемского, Слѣмаковского, Борысѣкевича, Леонтовича, Хоминского Валеріана, Павенцкого, Лотоцкого, Литвиновича, Константиновича, Ѣановского, Рожеїовского, Поляньского Ѳому, Малиновского, Жуковского, Джеровича, Гушалевича, Товарницкого, Заклѣнского, Кадерношку, Оустіановича оўрядника.

Внесеніе подякувати Стадіонови за его благодѣянія, й просити абы нашу справу яко депутованый боронилъ[1].

Засѣданіе 19-те

дня 18/30 Юнія 1848.

Читалася печатана оўстава Галицкоруской Матицы, й оўраджено, абы ся основатели въ недѣлю сойшли й ô заряду ей щось[2] оустановили.

Выталися люди зъ циркулу Жолкевского словомъ Михаила Малиновского.

Читалося посланіе зъ рады Золочевскои, що ся завязала, и що тамъ выборы зъ причины заколоченія народа отъ Полякôвъ зле пишли.

Читалося посланіе зъ рады Ходоровскои, що ся завязала и ей донесенье[3] о злыхъ выборахъ зъ причины Полякôвъ, котры ще нарôдъ на священникôвъ розворохоблювали, й тая рада проситъ, абы нашъ календаръ рускій бувъ печатаный.

Дане до выдѣлу писаніе рады Калушской о школахъ.

Читалося писаніе рады Перегинскои повне вдячности къ Преосвященному Епп҃у Григорію яко предсѣдателю Головнои Рады съ прошеніемъ Его быти предсѣдателемъ тои Рады и по отшествію на епископію Перемишльску, и о школахъ.

Внесено, абы алумны выдавали си письмо руске въ духу руского народа, âбы для того Рада вставилася до ректорату, що бы на тое призволивъ.

До[не]сено черезъ честного Домковича, що паны и ихъ офіціалисты закуплюютъ грунта людски громадски и то по нѣчому, а бы въ „Зорѣ“ дати людемъ о тôмъ науку.

Пріймалися залозецки люди жалующіи ся на выборъ депутата въ Олеіовѣ й просящіи порады.

---

1 Речення дописане іншим почерком.

2 Далі викреслено слово: „предпріяли“.

3 Останні шість слів дописані над рядком.

Na тайной радѣ

Здано на честного Геровского поѣхати до Жолкви й тамъ непорядокъ зайшлый въ тамешнои радѣ заладити.

Припомнено редакціи „Зоры“, абы що отъ Рады ся печатае, давала Радѣ пересмотрѣти.

Читалося представленіе до Всечестного Консыстора, абы священники наши войсковы при писаню й выдаваню метрыкъ тіи самы права мали, що латински и отъ тихъ не залежали.

Донесено, що печатаны патенты по руски не роздаются громадамъ.

Читалося письмо о выборѣ депутата въ Ꙗрославѣ, що тамъ фальшиво людемъ ймена писали.

(О Хоминьскимъ, абы обставати за нымъ й въ газетахъ й до Пресидіумъ – дано выробити до выдѣлу конституційного, а то такъ, абы его не судженого не напастували.)

Внесено, що люди соблазняются вывѣшиными хоругвами рꙋскою й польскою на ратушѣ, й здано Віеличковскому, Товарницкому, Гушалевичу й Кадерношкови, абы постаралися, що бы ихъ здоймити.

Читано[1] предложенье зъ Чо[р]тковского циркулу, абы ся циркуляры по малоруски и для народа зрозумѣли печатали.

Na члена предложено честного Михаила Левицкого професора гуманіорôвъ.

Засѣданіе 20-те

21 Юнія/3 Юлія1848.

Читалося посланіе рады Тарнопольскои, що ся завязала и проситъ си корреспондента въ Радѣ нашой, â тымъ бы хотѣвъ бути честный членъ Геровскій.

Читалося писаніе Паппа, пароха въ селѣ Волковой циркулу Саноцкого, ô способѣ закладати школы.

Михаилъ Бородайкевичъ оу̂читель трівіальнои школы въ Краснѣ деканагу[2] Калуш[с]кого надослалъ Житіе св. Ѐвстафія, переведеное на ȧзыкъ рускій.

Бережаньска рада писала, âбы патента въ мовѣ русконарôдной выходили.

Читалося писаніе рады Бережаньскои, що на ôдозву нашу пристае.

Читалося писаніе рады Станиславовскоѣ, ôбявляющае радôсть тамешного народа зъ рады рускои свои и нашои Головнои, котре ся дуже подобало й по суду Рады Головнои печататися мае.

Читалося писаніе рады Бобрецкои, що ся завязала.

Читалася ôтповѣдъ до рады Калуш[с]кои, й оу̂раджено, абы ся тая отповѣдъ печатала.

Внесено заохотити людей, âбы закладали си по селахъ шпѣклеры жбожовы, й оураджено[3], абы ся тое внесеніе въ „Зорѣ“ печатало.

Внесено, âбы конвиктъ поїезуицкій коло св. Николая обернути на семинаріꙋ руску.

---

[1] Далі викреслено слово: „прошен“.

[2] Дописано замість викресленого: „циркулу“.

[3] Слово дописане над рядком.

Читався листъ Заклинского зъ Прагы, справоздающій ô сеймѣ словеньскôмъ.

Внесено, âбы деканы ex officio выдавали алумнамъ свидоцтва нравственности.

Говорено, âбы для Гвардіи руской былъ муйстеръ рускій.

Внесено въ Радѣ оучинити отдѣлъ економическій.

Рада слухала слово Гушалевича ô звонѣ святоюрскомъ.

Тайна рада.

Що до отповѣди на письма руски внесено, âбы Коссакъ й Леонтовичъ й кто де що оучуе, вся ôчерненія на насъ списували, й Константиновичови поручено, âбы до Рады польскои на ихъ напасти отписати.

Внесено домагатися о костелъ поіезуитскій.

Донесено, що Смолька выбраный въ Любачевѣ, âле не волею народа, котрый ся ôтъ того выбору тягнувъ, недовѣ[ря]ючи панамъ й боячи ся паньщины.

Була мова о „Зорѣ", на котру Ставропигіа право си привлящуе. Тая справа зоставлена на позднѣйше.

Засѣданіе 21-вое

[25 Юнія/7 Юлія 1848][1]

Посланіе, що ся въ деканатѣ Болеховскомъ рада завязала.

Ей писаніе о заложенію школъ.

Ей писаніе, абы по школахъ ꙗзыкъ рускій – й абы оуряды змушували дѣтей до школъ ходити â абы наши школы пôдъ Консысторôмъ – тягаръ школъ на громадѣ й абы громады самы презентовали оучителей. – тамъ вы[брали] Льва Волошинского, пароха Болеховского. Она выберае си за кореспондента кого? Чайковскій.

Писаніе громады Кошиловичъ о своихъ крывдахъ цир. Чорткôвскомъ.

Писаніе рады Стрыйскои, що ся завязала, й съ нашою ся лучитъ. На кореспондента кого? Іер. Лозѣнскій.

Зъ деканату Бережаньского: на свого кореспондента собѣ Слѣмаковского.

Внесеніе Гушалевича – що закупуютъ наши письма й палятъ, що бы ꙗкіи способъ, абы не губили наши кавалки.

Люди селяны:

що подавали до Губерніи,

Русины въ Щерцѣ платятъ мешне, що и Русины – давно но просили чія ласка – коли тане то больше, коли больше то менше.

О церковъ, що мала, тай люди ся неможутъ собрати.[2]

Читалося письмо ô згодѣ.

Слухалося[3] слово заступника предсѣдателя Кузьемского. До „Зоры".

---

[1] Дату „28 Юн[ія]/10 Юлія" в кінці протоколу проставлено помилково. Зміст співпадає з текстом наступного протоколу.

[2] Далі викреслено: „Дѣдичъ бер".

[3] Дописано замість викресленого: „Читалося письмо".

Тайна рада.

Кс. кан[онікъ] Лотоцкій, повернувше зъ Оунева отъ Метрополита – ôповѣвъ, що Метро[политъ] тои защитъ примасовст[в]а з вѣрности спокойности къ Монарсѣ – ôже тое освѣдчити клерови и народови скаже.

Ô нашой Радѣ все задобре оўзнавъ – проситъ й благословитъ собраніе такъ далѣ дѣлати меже собою въ згодѣ – и не зражатися долегливостями – й напише до Рады.

Многая лѣта.

Нашои Рады депутацію до Ексцелленціи Товарницкій, Левицкій Бенед[иктъ], Гуркевичъ, Заржицкого – ймъ коли? зоставляеся.

Бортникъ – Юркевичъ. –

Справозданье, що ся хорогви зняли.[1]

Редакцію „Зоры". – Коммисію: Лотоцкій, Кулчицкій, Юркевичъ, Заржицкій, Товарницкій.

Зъ деканату Бережаньского – абы въ радахъ щиры Русины. – щира ревнôсть въ дѣланію й интелигенціи.

Абы Крыницкого за члена – взяти.

О симпатіи до народôвъ – до выдѣлу и зъ Рады.

Внесеніе, що много до роботы, â не робится – й нема кому переписувати.

До „Зоры" рахунокъ. До пять ринскихъ сама[2] касса – бôльше цѣла Рада.

Внесеніе 10 крейцарôвъ – не всѣ кто не може – то нье. – але воля.

Засѣданіе 22-рое

25 Юнія/7 Юлія 1848.

Читалося посланіе, що ся рада въ деканатѣ Болеховскомъ завязала, й ей посланіе ô заложенію школъ, абы они були поставлены пôдъ нашъ Консысторъ, й âбы громады самы презентовали оучителей. Тая рада поставила своимъ корреспондентомъ Льва Волошинского, пароха Болеховского, а отъ нашои Рады выбраныи Антоній Чайковскій.

Читалося писаніе громады Кошиловичъ цирк. Чорткôвского о ей крывдахъ, до котрыхъ также тамешный священникъ мавъ ся причинити.

Читалося писаніе рады Стрыйскои, що ся завязала, й съ нашою лучитъ. Na корреспондента выбраный Лозинскій.

Читалося писаніе рады Бережаньско[и], що си выбирае Слѣмаковского на корреспондента.

Люди селяне зо Щирца жалувалися, що давно зъ ласки, а теперь коньче давати мушуть мешне для священника латиньского.

Читалося письмо „Згода".

Слухалося слово всечестного заступника предсѣдателя Михаила Кузьемского ô томъ, абы ревно займатися справою рускою. Оураджено, абы ся печатало въ „Зорѣ".

---

[1] В оригіналі: „знали".

[2] Далі викреслено: „предсѣдатель".

Na тайной радѣ.

Всечестный Іоаннъ Лотоцкій, повернувше зъ Оунева ôтъ Высокопреосвящ.[1] Митрополиты, ôповѣвъ, що Ôнъ дѣянія нашой Рады похваляе, й проситъ такъ далѣ дѣлати за благословеніемъ своимъ, не зражаючеся жадными трудностями.

Многая лѣта ! ôтъ всей Рады !!!

Высокопреосв. Митрополиту. –

Рада выбрала до Ёго Преосвященьства Высокопреосв. Митрополиты[2] – депутацію: Товарницкого, Венедикта Левицкого, Гуркевича, Заржицкого, Бортника, Юркевича, абы му[3] ôсвѣдчити радôсть съ причины ймѣнованія ёго на прымаса.

Слухалося справозданіе ô томъ, абы хоругвы польска й руска зъ вежи ратушовой були сняти.

Выбрана була комиссія, âбы справу редакціи „Зоры" розсмотрыти напротивъ Ставропигіи, котра назадовольнена зарадомъ редакціи, а до тои комиссіи призначены: Лотоцкій, Кульчицкій, Юркевичъ, Заржицкій, Товарницкій.

Читало ся писаніе рады Бережаньской съ листомъ крылош. Крыницкого, âбы его за члена Рады нашои взяти.

Ô симпатіи до народôвъ ёвропейскихъ дано до выдѣлу.

Внесено, âбы поставити съ платнею писара при Радѣ.

Оураджено, що надъ пятъ ринскихъ касса безъ позволенія Рады выдати не може.

Внесено складатися на выдатки Рады по 10 крейцарôвъ, – добровôльна то складка й никто не може бути силуванымъ.

Засѣданіе 23-тое

дня 28 Юнія/10 Юліа 1848.

Читалося письмо громады Выжляньскои, âбы тамъ въ школѣ, котра подъ латиньскимъ Консысторомъ стоитъ, а на котру ся руски господары складаютъ, по руски ся оучило.

Читалося писаніе рады Коломейскои о школахъ й азыцѣ рускôмъ въ ныхъ (й за суспендованымъ іереемъ Антоніемъ Nазаревичомъ).

Читалося писаніе рады Бродскои, що заступникъ старосты золочевского Маевскій говорилъ людемъ, абы священникомъ своимъ не вѣрили, якобы они были отъ Россіи закуплены.

Также читалося письмо рады Бродскои, що если буде выписаный новый выборъ депутата, потреба бы было, абы новы выборцѣ були выбраны.

Читалося письмо рады Золочевскои[4] также о томъ, абы наново й тамъ де не ма, були выборцѣ выбраны.

---

1 Слово дописане над рядком.
2 Два слова вписані між рядками.
3 Далі викреслено: „жичити".
4 Виправлено замість закресленого: „Бродскои".

Читалося письмо пароха шоломыйского, що выборцѣ тамъ не були належито выбраны.

Читалося писаніе рады Журавненьскои, що ся завязала, й о школахъ, абы ся вси ôбиватели мѣсцеви на школы складали й âбы школы достали добре оўстроеніе. На корреспондента выбрала си тая рада ч. Антонія Чайковского.

Читалося писаніе зъ Рогатиньского округа, що тамъ приступили до нашои петиціи, й щобъ не було трилѣтнои администраціи для священниковъ, щобъ знести подѣлъ на парохôвъ й капеланôвъ, и щобъ конкурса много разъ неписати.

Читалося писаніе рады Бобрецкои, що оўчинила напротивъ злого выбору депутата до Министеріѹмъ протестъ.

Внесено, âбы забавы таньцьовы по селахъ ажъ по вечерны й то пôдъ надзоромъ й не по корчмахъ допускалися.

Внесено допоминатися о костелъ св. Іоанна пôдъ Высокимъ Замкомъ.

Внесено, âбы право презентаціи[1] на всѣхъ жителей мѣсцевыхъ розтягнулося.[2]

(Внесено, абы всѣ рады подписувалися за подѣломъ Галиціи на двѣ губерніи.)

Внесено, абы ся гвардія народна, если ся мае завести, заводила зъ людей, котры ся переймили духомъ рускимъ.

Принявъся планъ для школъ зъ рады Глиняньскои.

Внесены, абы ся метрыки по руски писали, й абы до того печатаны были формуляры руски.

Внесено, абы школи тарнопольски поезуицки були оўчителями рускими ôбсаджены, й абы для того духовеньство занялося приготовленіемъ до оўченія.

Тайна рада

Слухалося справозданье ô радѣ Жолкевскои напротивъ ôчерненія ей черезъ Раду польску отъ честного св[ящ]. Геровского, й показалася чиста напасть польска.

Читалося писаніе рады Жолкевскои напротивъ куликовского декана Крынѣцкого, âбы го зъ[3] деканьства за надужитье тои власти скенути.

Читалося писаніе рады Жолкевскои за мандаторомъ рускимъ въ Магеровѣ Стебельскимъ, абы ся за нымъ невинно оўдаленымъ вставити.

Внесено й поручено ч. Рожеїовскому написати до Рейхстагу о потребахъ руского народа.

Внесено пичатати бланкеты[4] для писаній нашои Рады.

Приняти зостали новы члены М. Левицкій (до просвѣщ[енія]), Трушъ, Черлюньчакевичъ[5], Ланикевичъ до оддѣлу констытуційного, Стотянчикъ, Кульчицкій до финансôвъ, Соханьевичъ до народности.

---

1 Далі викреслено: „на священника Церковь".

2 Далі викреслено: „бо вже всѣ будутъ церковь оўтрымувати".

3 Далі викреслено: „оўряду".

4 Вставлено над рядком замість викреслевого: „формуляръ".

5 Прізвище вписане над рядком.

[Засѣданіе 23-тое]

28 Юнія (10 Юлія) 1848

Громада Выжляньска проситъ, абы тамъ по руски оучили.

Рады Коломы[и]скои о школахъ ѝ рускомъ ꙗзыцѣ въ оурядахъ ѝ за Антонія Назаревича суспендовано[го] – абы зняти тое зъ него.

Рада Бродска, що заступникъ старосты золочевского Majewski[1] чи Рада Руска добра – невѣрте ксондзамъ, бо они ôтъ москалѣвъ грошѣ[2] ту будутъ мати.

Бродска рада: о злôмъ выборѣ депутата: буде другій – але первовыборцѣ зле – ихъ попередъ правно выбирати.

Золочевскои рады: циркулъ: що не можна другихъ выборцѣвъ выберати – ѝ де не ма выборцевъ де накенено.

Шоломейскій парохъ: о неправыхъ выборахъ въ Боберцѣ правно – но на выборцѣвъ неправно.

Писаніе рады Журавненьскои, що ся завязала ѝ о школахъ, абы ся вси обивателі[3] мѣсцеви складали[4] – ѝ непарафіальны.

Чайковскій Антоній корреспондент[5].

Зъ Рогатина: що приступили до нашои петиціи на противъ невѣдомости людей: абы священики не були понижени зъ малыхъ доходовъ зъ латинскимъ обря[д]комъ[6] – administracyia 3-letna – o concursach na trech – gdyż usunięty od terna – mści się – indelencye biednym pogorsza – podział na parochów i kapelanów – concentrowano na kap[elaniach], gdzie parafia бути повинна – concursa odpisywać i na 6 lat – scholastico modo – urzędnicy nie – piszą[7] wielą razą.[8]

Писаніе рады Бобрецкои протестъ противъ злого[9] выбора, що до Министерства оучинили. – ѝ свого священ. хочутъ, бо найбольше мавъ голосовъ.

Внесеніе напротивъ танцевъ по корчмахъ ажъ по вечерны пôдъ надзоромъ.

Внесеніе ô костелѣ св. Іоанна пôдъ Высокимъ Замкомъ, ꙗбы для Русинôвъ ôдданъ былъ.

Внесенье о патронатѣ на все село.

О подписахъ по радахъ на двѣ губерніи.

Ô епархіи Львовской, абы на двѣ подѣлити.

О Гвардіи народовой: абы ся заводила зъ людей, занятыхъ духомъ рускимъ. Если ся мае завести – абы борзо ся завела.

---

1 Прізвище вписане над рядком.

2 Далі викреслено: „отъ туды“.

3 В оригіналі: „овибатели“.

4 Вставлено замість викресленого: „сбирали“.

5 Рядок дописано іншим почерком.

6 В оригіналі: „латинскій обрякови“.

7 Далі викреслено: „mog“.

8 3-річна адміністрація – про конкурси на трьох – оскільки усунутий із терна – мстить – байдужість погіршує бідним – поділ на парохів і капеланів – концентровано на капеланіях, де парафія...розписувати конкурси і на 6 років – схоластичним способом – урядовці ні – пишуть багато разів (пол., лат.)

9 Виправлено замість: „злыхъ“.

Ô гвардіи: польска бѣдна глодна й хлодна, ôже – скенты свою пиху – до цѣсара – що дасть ѣсти, одѣе й загрѣ[е].

Плянъ для шкôлъ зъ рады[1] Глинянскои.

О метрыкахъ, абы по руски ся писали. Формуляры руски.

Питанье: що робити що по оўрядахъ не рускими, але польскими буквами хочуть? – Свѣдоцтва метрыкальны ци по руски.

Поляки хочуть въ Тарнополи – оже мы – старатися „Allg[emeine] Öster[reichische] Zeit[ung]" N 96.

Ô тое – абы духовеньство занялося приготованіемъ до школъ.

Тайна рада.

Справозданье зъ Жолкви на письмо Рады польскои съ мовами Крушиньского й Бачиньского.

Дзеровичъ давъ свое тлумаченье до циркулу. Русины дѣлили л[ь]осы – але имъ зле выпадало.

Рада Жолкевска: на противъ декана Крынѣцкого въ Куликовѣ, абы на подставѣ того оурядъ деканальныи зложилъ до Консыстора.

Рада Жолкевска за манда[то]р[омъ] рускимъ Стебельскимъ въ Мегеровѣ, абы за нымъ оудаленымъ обставати.

Внесенье о петиціи поль[с]кои, абы поперли свои петиціи. Псевдорусины противъ подѣлу Галиціи, оже мы до сейму – же мы зостаемо при вашомъ. Честн. Рожеїовскій.

Внесенье [о] формуляръ для писаніи нашихъ.

Донесено, що якъ ся въ Бучачи завязала рада руска – то хотѣли на Кропѣвницкого напасти хотѣли – варта – Тешкевичъ – выпростувавъ, абы быти.

За „Зору" дяки запѣзвали. Дубланахъ.

Члены: М. Левицкій – просвѣщ[еніе], Трушъ, Ланикевичъ – констытуційный, Стотянчикъ, Кулчицкій – финанс[овий], Соханьевичъ – народовости. Черлунчакевичъ – конст[ытуційний].

Засѣданіе 24-те

дня 2/14Юлія 1848.

Читалося писаніе Ѥго Превосходительства Высокопреосвященного Митрополита Киръ Михаила Левицкого къ Его Преосвященьству Еп҃пу Григорію Ѳ҃химовичу предсѣдателю Рады Головнои, â тое писаніе благословитъ труды Рады той ôколо добра руского народа. Оураджено, âбы ся сіе писаніе въ „Зорѣ" печатало.

Читалися писанія рады Нараевскои ô руской мовѣ въ школахъ й ô крывдѣ жителей рускихъ дунаевскихъ й подусôвскихъ, що ихъ силуютъ складатися й ставити будинки для дунаевского пароха польсколатиньского.

Читалися посланія рады Коломейскои, що громада Черемхова дала до циркулу поданье ô невинности священника Антонія Назаревича, котрый бувъ заскарженый, й що дѣдичъ Черемхова не дае громадѣ деревину на ихъ поляхъ для выставленія

---

[1] Слово вписане замість викресленого: „деканату".

школы рубати. Также проситъ тая рада, âбы познѣйшимъ принумерантамъ 1 й 2 число „Зоры“ ôтъ редакціи давалися.

Читалося писаніе рады Дрогобицкои, âбы въ „Зорѣ Галицкой“ далися йзображенія строивъ рускихъ давныхъ й новыхъ, âбы русины мали свою гвардію, й âбы въ „Зорѣ“ оумѣщалися новины, щобъ люды знали, що ся въ свѣтѣ дѣе.

Читалося посланіе рады Нараевской, що познѣйшій выборъ депутата стався належито, на котрый поляки выговорують для того[1] , бо по йхъ волѣ[2] не пойшовъ, й также доноситъ тая рада, що тамъ мандаторъ Черкавскій грозить кеями й шибинецею тому, кто[3] бы йшовъ на руску раду.

Читалося посланіе пароха коржелицкого N. Дроздовского до рады Нараевской, що тамешны люди для того не выбирали выборцевъ, бо ся бояли, абы не попалися въ сѣти польски.

Григорій Солтисъ ôчерненый й оувязаний[4] давъ свое оуневиненіе.

Читалося писаніе зъ округа Золочевского, ꙗкъ то тамъ поляки подкуплювали й страшили людей шибиницями, â священникамъ смертію грозили, âбы на ихъ сторону приступали.

Читалося писаніе громады Цаповецкои цирк. Чортковского ô ей крывдахъ ôтъ тамешного польского дѣдича.

Внесено, абы былъ поставленый выдѣлъ йнформаційный для громадсколюдскихъ порадъ въ ихъ нуждахъ й потребахъ.

Радѣ дано вѣдомость, що священникъ Скоморовскій занялся выробленіемъ словара руского.

Внесено ôтъ Оустіановича, абы для поддвигненія[5] письменности рускои завязалося товариство, котре бы выдавало письмо чисто поучительное.

Тайна рада.

Внесено, âбы Рада вызвала священ. Піетрушевича, щобы написалъ руску йсторію Галиціи.

Читался листъ зъ Бережанъ, що тамъ люди для того не голосували на депутованого, бо выборъ для недостатку выборцевъ невыбраныхъ по многихъ селахъ переважився на сторону польску, й также выборъ бувъ, но днемъ напередъ заповѣдженый.

Внесено, абы вызвати всѣ рады подписуватися на подѣлъ Галиціи.

Гушалевичъ внѣсъ Кропѣвницкого на члена Рады.

Засѣданіе 24-те

[2/14 Юліа 1848]

Читало ся: писаніе Его Превосходительства Киръ Михаила Левицкого, Митрополиты Галицкого, Архіеп҃па Львовского, къ Его Преосвященьству Еп҃пу Григорію

---

1 Два слова вписано над рядком.
2 Слово вписане над рядком.
3 Два слова вписано над рядком замість викресленого: „що“.
4 Далі викреслено: „ꙗко за о“.
5 Далі викреслено: „ꙗзы“.

Ꙗ҂химовичу, тыкающеся Рады нашои Головнои и ей труды ô около добра руского народа похваляющее. Оу҃раджено, абы ся въ „Зорѣ“ напечатало, й абы депутація подякувала, котра въ попередномъ засѣданію призначилася.

Писаніе пароха гринивского, що громада тая выбору на депутата не робила.

Писаніе рады Нараевскои, що жителей того округа на радѣ обявленнымъ желаніемъ ѐсть, âбы ся по школахъ заводилъ âзыкъ рускій.

Отъ тои самои рады: що ся жалували дунаевски й подусовски люди, що тамешны жители руски силуются давати гроши на будинки пароха латиньского дунаевского.

Писаніе зъ рады Коломейскои: громады Черемскои до циркулу поданье ô невинности Антонія Nазаревича.

Отъ тои самои рады: громада Черемхова: що дѣдичъ недозвалялъ ставити школы й що на ихъ поляхъ непозваляютъ дерево рубати.

Тая рада: абы редакція „Зоры Галицкои“ познѣйшимъ пренумерантамъ 1 й 2. также присилала.

Посланіе рады Дрогобицкои: абы въ „Зорѣ Галицкои“ були йзображены строи руски: давныхъ воиновъ й князей рускихъ – также хоровгу руску, абы русины въ Галиціи мали свою гвардію, и абы въ „Зорѣ“ оу҃мѣщалися новины, щобъ знали, що ся въ великомъ свѣтѣ дѣе.

Посланіе рады Нараевскои ô новомъ[1] выборѣ, що ся добре ставъ[2], й що тамъ мандаторъ Черкавскій[3] грозятъ кеями й вѣшеньомъ членôвъ рады Нараевскои.

Поданіе пароха N. Дроздовского пар. коржелецкого[4] до рады Нараевскои, що тамешны люди для того не выбрали виборцевъ, бо ся бояли, абы не попалися полякамъ.

Григорый Солтисъ очерненый й оувязаный давъ свое оу҃невиненіе, âбы въ „Зорѣ“ оумѣстити.

Читалося писаніе до Еп҃а зъ округа Золочевского: що Поляки не преступили до выбору на депутованого, бо не бувъ полякъ, они[5] давали гроши людемъ – напастували ихъ, абы на свою сторону наклонити, й берутся вѣшати – й забивати священниковъ.

Писаніе громады Цаповецкои пир. Чортковского о крывдахъ ей.

Внесеніе, абы былъ постановленый вѣдѣлъ йнформацій[н]ый для громадъ въ справахъ йхъ.

Вѣдомость дана, що І. Скоморовскій занялся выробленіемъ руского словара.

Внесеніе Оу҃стіановича, абы для поддвигненія âзыка завязалося товариство, котре бы выдавало письмо чистопоучительное.

Припомнувъ Домковичъ[6], абы по церквахъ оголосити, що завязуе свою школу, коло Волоскои церкви „пôд Лебедьомъ“.

Кропѣвницкій внесеный отъ Гушалевича на члена.

---

1 Слово дописане над рядком.
2 Три слова вставлено над рядком замість викресленого: „важный“.
3 Прізвище дописане над рядком замість викресленого: „тамешный въ Коржеличахъ“.
4 Два слова дописано над рядком.
5 П'ять слів дописано над рядком.
6 Слова дописані збоку замість викресленого: „Внесеніе“.

Тайна рада

Внесеніе, абы Рада запросила Піетрушевича о руску гисторію.

Листъ зъ Бережанъ: о повторномъ выборѣ. Люди не приступили, бо видѣли, що все на польску сторону – багато виборцевъ невыбрала. 7 бувъ выборъ, а 6 заповѣли. панъ коммисаръ заступникъ старости Солденгоферъ не спріяе.

Внесеніе, âбы до Рейхстагу написати подписы на подѣлъ Галиціи (– ôтъ Рады до Рейхстагу прошеніе напередъ. –)

Зъ видѣлу духовного на[1] скаргѹ напротивъ іереа шоломыйского Ȏбушкевича[2], що на[мо]влялъ йхъ на польски, до консыстора поданье.

Зъ выдѣлу духовного: до консыстора: âбы питомцы ректоратови моралности свидоцтва ex off[ici]o не на стемплю.[3]

Зъ духовного: до Консыстора реляцію ô конвиктѣ поезуицкомъ коло св. Николая на семинаріумъ.

Выробъ: абы оўрядники до радъ рускихъ належали.

Отповѣдь до рады Бережаньскои на тое, що ся завязала.

Бродского

Тарнопольского

Бобрецкои

Подгаецкои.

Засѣданіе 25-тое

5/17 Юліа 1848.

Читалася отповѣдь пресидіальна на поданье Рады до чест. М. Кузьемского, що до неправыльныхъ выборôвъ.

Читалося писаніе рады Залозіецкои, що ся завязала.

Читалося писаніе рады Бережаньскои, щобъ священники не мали голосити оўставы мірски.

Читалося писаніе рады Тарнопольскои, абы тамъ въ Тернополи поезуицке гимнасіѹмъ не було знесене.

Читалося писаніе рады Подгаецкои о наукахъ въ высшихъ и низшихъ школахъ по руски.

Внесеніе было Домковича, абы оголосити по церквахъ, що заложилъ школу руску.

Маколондра внесъ, абы громады для оўбогихъ дѣтей въ своимъ селѣ складалися й купували буквари.

Внесено, абы въ институтѣ глѹхонѣмыхъ, де больша часть есть рускихъ, по руски оўчити, що тамешний оўчитель Вихитѣлъ на себе поднимае, й абы ся тамъ свята руски ôбходили.

---

1 Два слова дописано над рядком.

2 Прізвище дописане над рядком.

3 Далі викреслено: „Также о Крыницкомъ Петрѣ: абы що надуживае“.

Тайна рада.

Ôдозва до рады деканату Бобрецкого звернена зостала назадъ до выдѣлу.

Справлялося писаніе до високого Министеріумъ о подѣлъ Галиціи на двѣ провинціи.

Засѣданіе 26-тое

[21 Юлія 1848]

Посланыи до Его Превосход. Метрополиты Михаила Левицкого, обявити Ему Рады жиченія съ причины йменованія Его примасомъ Галиціи, – донесли, що сія жиченія мило пріята, й дане[1] Радѣ благословеніе.

Честный Гинилевичъ давалъ справозданіе съ посланія до Прагы. За его трудъ Рада подякувала.

Зъ рады деканальной Бѐчацкои читалося писаніе, що ся завязала.

Тамешный честный парохъ Кропельницкій промовлялъ й просилъ[2], âбы тамешну раду въ ей трудахъ попирати, особливо допомагати народови тамешному, покрывдженому тымъ, що му грунта поотбирали.

Внесеніе чест. Кропельницкого, абы ся Рада старала, щобъ ихъ крывда въ грунтахъ отъ правительства осуджена была.

Зъ рады Дрогобицкои читалося прошеніе, абы причинитися за нею[3] до правытельства, що тамъ на вѣру, на Христа Рада польска выговоруе, понежаюче его пôдъ Вѣшневского.

Читалося писаніе рады Ходоровскои ô запровадженію добрыхъ шкôлъ по селахъ, й о заходящихъ противъ тому перешкодахъ.

Читалося посланіе рады Ходоровской, же выборцѣ тамешны для неправости при выборѣ депутованого въ Боберцѣ оудалилися, же также выборцѣ въ Рогатинѣ дознали неправостей.

Читалося поданье рады Бережаньскои, що тамешны люди для вольности друку писмамъ недовѣруютъ, особливо же знакъ печати не такій, якъ на патентѣ зъ р[оку] 1846, ôсвобождающомъ ôтъ надробныхъ дней, й для того ôни не довѣрували патентови о выборахъ, оже прошеніе, âбы на печати былъ ôрелъ австрійскій.

Читалося писаніе ôтъ рады Ко[ло]мейскои, що священники руски не[4] приходятъ на раду, для чого также нарôдъ ôттягае, оже прошеніе, âбы Консысторъ загрѣлъ духовеньство до справы рускои.

Внесено перестеречи люди, абы не брали довгу на грунти, абы потому ôтъ 10 ринскихъ за провизію по 2 дни на рôкъ робити.

Внесеніе – о выпадку въ Подгайцахъ, абы тамешну раду запитати.

Донесеніе, що въ газетѣ оголошаются конкурса, въ котрыхъ не домагается оумѣнія руского языка.

Протестація рады Бережаньскои о з[л]ыхъ тамъ выборахъ депутованого.

---

1 Далі викреслено: „ôтъ него“.

2 Слово вписане замість викресленого: „поручаючи“.

3 Два слова вписані замість викреслених: „до ей прошенія“.

4 Далі викреслено: „прибуваютъ“.

Внесеніе, абы гимнасїумъ тарнопольске було русинами ôбсаджена.

Трещаковскій звертае оўвагу на тое, кто мае давати свѣдѣтельства ô знанію руского âзыка.

Внесеніе Кулчицкого, абы погадати теперь о потребахъ нашого краю й народа, до того возвати рады поменши, абы сюда о томъ писали й абы Рада тіи поданія заступникомъ нашимъ до Реихстагу предложила.

Господаръ Старого Села, Бережаньского циркулу[1] освѣдчае, що тамъ люди хочутъ Цѣсарови подякувати за оуволненіе паньщины, й щобы ôни мали ôтдѣльный штѣклеръ ôтъ двôрского.

Тайна рада.

До поданя черезъ Пресидіумъ петиціи ô подѣлъ Галиціи на двѣ провинціи пропонуются Віеличковскій й Бѣлинскій.[2]

Честный іерей Гинилевичъ посланникъ до Прагы желае, âбы ему звернути выдатокъ на дорогу, оураджено заплатити, â теперь выплатити четверту часть, 50 ренск. сребр., й выплачено.

Рада призволила заплатити за написаніе благодаренія графови Стадіонови.

Рада приняла на члена Кропелницкого Григиріа.

Внесено на члена Іос[и]фа Кулачковского.

Засѣданіе 27-мое

12/24Юліâ 1848.

Донесено, що Преосвященный Епп̃ъ предсѣдатель зосталъ выбранымъ въ Перемышльскомъ ôкрузѣ на депутованого.

Рада Калушска доноситъ, що тамъ въ Слобудцѣ селѣ мандаторъ заказуе людемъ на раду руску ходити, й що той же мандаторъ ганьбитъ духовеньство руске.

Рада Калушска вставляеся за мандаторомъ русиномъ Виктор[омъ] Остаповичомъ, отправленомъ й не маючимъ зъ чого жити й звертае оўвагу на тое[3], âбы о долѣ такихъ людей помыслити.

Тая же рада вноситъ декотры предложенія свои, просяще, абы й подати до Реихстагу.

Читалося писаніе рады Нараевскои[4] о выборѣ депутованого тамже.

Читалося писаніе рады Бережаньскои ô полѣпшенью школьного оўченія.

Читалося писаніе рады Подгаецкои, якъ ся завязала. Na корреспондента принялся честный Геровскій.

Тая же рада предложила протокулъ свого дѣланія. Оураджено, âбыся печатало.

Писаніе рады Любаче[в]скои, що Смольки выборъ неправельный.

Абы дати имъ на ихъ оутвердженіе ôдозву, просятъ.

---

1 Два слова вписані над рядком замість викресленого: „хоче о“.

2 Далі викреслено: „Благодареніе Графови Стадіонови оўраджено подати через“.

3 Останні п'ять слів вставлені над рядком.

4 Далі викреслено: „о зломъ тамъ выборѣ депутованого“, „неправости при другомъ“.

Донесено, що ся рада въ Самборѣ завязала й на кореспондента си выбрала Лозинского.

Вьелѣчковскій й Бѣлѣньскій донесли, що оддали прошеніе Рады о подѣлъ Галиціи, й що пр[ир]ечено, же буде до Министеріумъ послана.

Тайна рада.

Внесеніе, абы писати до радъ, жебъ всѣ выпадки, де ся що здарило, доносили до Головнои Рады.

Читалося писаніе Шашкевича о справахъ на Рейхстагу.

Рада Жолкевска доноситъ о священникахъ, неспріяющихъ руской с[п]равѣ й о Щербицкимъ, на противъ правительства повстающомъ.

Внесеніе честного Геровского, щобы капитали вдовичи (якусь часть ихъ) на заложеніе типографіи рускои ôбернути, а приходи може будутъ помысльны.

Внесеніе Трещаковского, абы дяки курсоріи не носили, бо въ своихъ трудахъ буваютъ перешкодженіи, оже просити правительство, абы наказати тое громадѣ.

[Засѣданіе 28-мое]

Протокоі Рады
з дня 28 Липня [1]848.

Пôд предсѣдательством
Кр. Кузьемского
Ч. Дмитрикова

І. Крилошан Кузьемскіи сказав, що для слабости секр. Малиновского протокол з дня 24-го разом з протоколом з дня 28 читати ся буде, потому ôдчитав лист ôд депутованого Шашкіевича з Вѣдня, потому лист до Его Ексцеленціи (через П.) писаный.

Г. Сушалевич читав а) писмо з ради Самборскои о завязаню ся;

б) писмо з рады Коломийскои передкладающоє желаня на Сеим;

в) писмо тоиж рады, абы tut предмети богословия в руском язицѣ викладана були;

г) писмо тоиж ради о присланє приписôв муштры для Гвардыи – всѣ тыи писма ôдосланы до комѣтетôв.

Крил. Кузьемскій

внѣсл, ажеби для Ради запренумеровати газету сеймову – ухвалено довѣдати ся наперед яка би найлѣпша була.

Крил. Кузьемски

внѣсл, ажеби напротôв резолюцыи Фиѣкуса з дня 22 Мая 1848 Ч. 459 аби Русини латинскими лѣтерами писали протестувати – до ôддѣлу.

Г. Домкович

ôдчитав ôдозву до людей о запровадженю школ и наук для селян потребниу – пройшло з уподобаніом и ôддано до ôддѣлу[1] – но г. Домкович ôдобрав ю назад.

Г. Аудиковскій внѣсл, що директорати школ упоминают ся о увѣдомлѣня, касающого ся руских прелекцыі – до ôддѣлу.

---

[1] Останні чотири слова дописано над рядком.

На тайнôй радѣ

Именованыи іер. Илнѣцкій заступником контролїора.

Кр. Кузнемскіи читав меморандум, до Мѣністериюм о подѣл Галїціи – Ч. 231.

окончила ся Рада о год. 10.

(підпис) [Т. Леонтовича]

Засѣданіе 29-тое

19/31 Юліа 1848.

Читалося писаніе рады Роздольскои ꙗкъ она для добра руского народа дѣлае.

Було внесеніе, âбы консысторъ далъ ôдозву, що не належится польско латиньскимъ священникамъ русинôвъ крестити, й що кто такъ крещенъ ôтъ рускихъ родичôвъ, належитъ мимо того до руского обрядку. Такимъ способомъ[1] въ самомъ Городку сталося коло 300 душъ рускихъ поляками въ недавныхъ часахъ.

Читалося писаніе рады Олескои, що ся завязала, а на корреспондента собѣ честного Захарію Авдиковского желае.

Читалося писаніе рады Богородчаньскои, що ся завязала й у себе Глинского, а оу насъ честного Геровского на корреспондента выбрала.

Читалося писаніе рады Журавненьскои о шпѣклерѣ.

Читалося писаніе рады Глиняньскои напротивъ вѣ[и]та подгаецкого.

Були люди зъ Ольховки[2] й Терношена циркулу Жолкевского на Радѣ й питалися, що то суть за складки, ꙗки ся голосятъ, жичили си приплатити „Зорю“, абы въ ихъ сторонахъ была рада поменша, а въ ихъ селѣ школа.

Трещаковскій донѣсъ, що жеды на боргъ не маютъ давати горѣлки, й оучинивъ внесеніе, що бы для селянъ була касса кредитова.

Na тайной радѣ

подписувалося прошеніе до Реихстагу ô подѣлъ Галиціи на двѣ провинціи.

Оучинено внесеніе, абы на коммиссію до Подгаецъ полякъ Поликовскіи не бувъ посланый.

Читалося писаніе рады Богородчаньскои, абы депутованымъ неумѣющимъ нѣмецкого ꙗзыка ôтрадити, щобъся зъ Реихстагу вступили.

Читалося внесеніе рады Калуской о предложеніяхъ до Реихстагу.

Засѣданіе 30-тое

23 Юліа/4 августа 1848.

Рада пріймала оучиникôвъ ставропигіанскихъ й заохотила йхъ до дальшихъ добрыхъ поступкôвъ въ наукахъ рускихъ.

Читалося писаніе рады Подгаецкои, котрымъ надсылае 30 рс. среб.

---

1 В оригіналі: „способовъ“.

2 Йдеться про Ольгівок, див. с. 159.

Читалося писаніе рады Збаражскои, що ся завязала, а на корреспондента выбрала си Жуковского.

Читалося писаніе рады Болеховскои, що загрѣвала народъ до оутрымуванья грунтôвъ й заложенію шпѣклеря, й тая рада вноситъ, абы були заложены по селахъ касы громадски, и абы присягы по судахъ й въ войску не съ оскорбленіемъ св. вѣры дѣялися.

Читалися прошенія громадъ Береміянъ циркулу Жолкевского.

Ч. Домковичъ[1] читалъ прошеніе, яке громада Шибалиньска давнѣйше подала до Цѣсара ô нуждѣ руского народа.

Тайна рада.

Оураджено на письмѣ подякувати Ставропигіальному йнститутови, що ревно займаеся школою своею.

Оураджено дати оученникамъ ставропігіальнымъ каждому по 24 крейцарôвъ сребромъ.

Лозинскій доноситъ, що Пресидіумъ послало протестъ нашъ до апелляціи напротивъ Подлевского на справу въ Подгайцахъ.

Була мова, âбы наша гвардіа завелася, â то тымъ больше, що ся до польской гвардіи силуютъ. Оураджено подати до командерующого ô тôмъ, â до того призначены:

Хоминьскій[2], Юркевичъ[3], Коссакъ, Лозинскій.

Засѣданіе 31-вое

26 Юліа/7 Августа 1848.

Читалося писаніе іер. Новаковского пароха Кульчицъ въ Самборскомъ циркулѣ, котрымъ 10 рин. на Раду присылае.

Зъ деканату Ѣарославского надослано 15 ринск. сребр.

Читалося писаніе громады Цаповецкои зъ Чортковского, що тамъ Поляки коло Всѣхъ Святыхъ буками грозятъ й людми ще орати надѣются.

Читалося писаніе іер. Ивана Бѣрецкого зъ Бахуръ о радѣ деканальной, котра ся тамъ завязати мае, о Матицѣ й ô сношенію лѣтеральномъ съ Русинами на Оуграхъ.

Ч. Кульчицкій вноситъ, абы бувъ совѣтникъ русинъ при Губерніи въ справахъ нашихъ духовныхъ.

Переглядалися поменшихъ радъ нашихъ надосланы подписы на подѣлъ Галиціи на двѣ провинціи:

1) зъ Стынявы Нижнои й Выжнои.
2) зъ рады Болеховскои.
3) зъ Тарнопольскои.
4) зъ Каменки Волоскои.

---

1 Дописано над рядком замість викресленого: „Внесеніе“.
2 Прізвище вставлене замість викресленого: „Авдиковскій“.
3 Прізвище вставлене замість викреслених: „Рошкевичъ, Кадерношка“.

5) зъ Коломїи.
6) зъ Любіенецъ.
7) зъ рады Станиславовскои.
а) зъ Станиславова
б) Лисця
г) Тлумача
д) Опришовця
Ѣмница
Лисця села
Оугрынова
Марковця
Олеши
Тисминичанъ
Подпечары
Хриплѣна
Оусцяцкого деканату
Подбережа
Хомякова
рада Богородчаньска.

Тайна рада

Честн. Левицкій Юліан принятый: на члена: (до выдѣлу просвѣщенія).

Внесены: Венгриновичъ Іоаннъ и̂ принятый: и̂ Кописціаньскій Ѝлларій[1]: принятый.

Онъ вноситъ, а̂бы также а̂академія трома була въ нашои Радѣ репрезентована.

Трещаковскій вноситъ, абы завести кредитовий закладъ, а̂бы „Зоря" и̂ священники народови говорили, щобы грунта не продавали, завести земледѣлческое заведеніе.

Читалъ ся вторый „Denkschrift" за подѣломъ Галиціи зо становиска правленія.

Засѣданіе 32-рое

[11 Августа 1848]

Читало ся писаніе рады Бродскои, котрымъ надъ 4000 подписовъ на подѣлъ Галиціи[2] надослано.

Также громада Симигинова надослала подписы, зъ деканату Любачевского.

Читалося о̂тповѣдь министеріальна черезъ Пресідіумъ, що поданье наше о подѣлъ Галиціи до Министеріумъ дойшло.

Громада Кошиливска дякуетъ[3] Богѹ, Царевы, и̂ Радѣ, що ся людей бытъ полѣпшивъ, и̂ що ся Рада за людьми оу̂имае, и̂ проситъ не забувати иа ню, а̂ о̂тъ

---

[1] Навпроти цього прізвища на лівому полі червоним олівцем напис: „на насту[п]ной радѣ". Прізвища Левицького, Венгриновича, Копистянського підкреслені червоним олівцем.

[2] Слово вставлене над рядком.

[3] Слово вставлене замість викресленого: „повна вдячно".

крывдъ[1] ю̂ боронити, особливо же тамъ, ꙗкъ кажутъ, за два тижни хочутъ ю̂ катувати.

Ч. Лозиньскій вноситъ, абы ся отправило набоженьство благодарне за побѣду въ Италіи, и̂ абы черезъ Радецкого послати воиномъ нашимъ похвалу.

Маколондра вноситъ, абы знесены на неделю свята въ свои днѣ, коли припадутъ, о̂бходилися.

Внесеніе, абы при о̂бсадженю мѣсць оу̂чителей на рускій а̂зыкъ оу̂важалося.

Внесеніе, а̂бы оучинити память тымъ русинамъ, котры за народность руску[2] страдали.

Тома Вендикъ пивецъ при церквѣ Оу̂спенія Пресв. Бцы̂ оу̂даеся до Рады, абы го не асентерували.

Люди зъ Мужиловичъ були на Радѣ.

Тайна рада.

Внесеніе, а̂бы Рада написала похвалу Радецкому и̂ воиномъ нашимъ.

Честний Трещаковскій вноситъ, а̂бы внести до Рейхстагу, щобы выдалити нашихъ хлопѣвъ зъ Рейхстагу.

Тойже вноситъ, а̂бы протестувати на противъ номинаціи Залеского на губернатора. – Nапередъ слѣдити е̂го поступованье. – Въ газету подати протестацію на противъ намъ подложеного намѣренія, що мы напротивъ Залеского оу̂же теперь маемъ протестувати.

Тойже вноситъ, що бы священникомъ не дати одбирати грунта за платню. До „Зоры“ а̂ртикулъ напротивъ того выробити.

Членъ Царевичъ вноситъ, а̂бы Скибинского и̂ Кухарского о̂тдалити.

Герасимовичъ[3] внесеній на члена Рады. Принятый.

Засѣданіе 33-тое

14 Август[а 1848]

Читалося писаніе рады Грушевскои, що ся завязала, и̂ она надослала подписы на подѣлъ Галиціи.

Также надосланы зостали подписы о̂тъ рады Станиславовскои изъ селъ того округа далѣ до оуже надосланыхъ.

Также надойшли подписи на подѣлъ Галиціи зъ р[а]ды Глинянскои.

Зъ деканату Оусціецкого надослано на Рады выдатки 35 р. 26 кр.

Читалося писаніе громади Кошоловецкои[4] порадити ей въ ей крывдахъ.

Nадосланы подписы зъ села Карлова.

Зъ Коломейского циркулу также надосланы подписы.

---

1 Слово дописане над рядком.

2 Далі викреслено „поꙋмирали и̂“.

3 Прізвище підкреслене червоним олівцем.

4 Дописано замість викресленого: „Цаповецкои“.

Чест. Кузіемскій оувѣдомляе[1], що Его Превосх. Митрополита[2], мимо подмовы князя Сапіегы и иныхъ оу него бывшихъ, не подписался противъ подѣлу Галиціи, ѝ предохраняеся напротивъ того, що ся съ Поляками не получилъ.

Читалося писаніе рады Ходоровскои, щобъ Рада Головна ей желанія Преосв. Митрополѣтѣ зъ причины достоинства прымаса предложила.

Подписы зъ Синовуцка Нижного ѝ Труханова.

Читалося писаніе рады Болеховскои, абы ся оўняти за священникомъ Огримовичомъ[3] давно за политичны справы осудженнымъ оў Консыстора, що бы бувъ поверненый до душстаровничества попередъ ся питати той рады, абы намъ заручила, иж онъ справѣ рускои прихильный.

Читалося писаніе рады Перегинскои ô мовѣ ѝ о письмѣ рускôмъ.

Донесено, що Его Превосход. Митрополита позволилъ оу своеи палатѣ радѣ Глинянскои засѣданія трымати, Его Превосх. поблагословилъ собраніе, и загрѣвавъ народъ до вѣрности Императору и завѣренія священникамъ, котры одни оўчены теперъ народом провадити могутъ. Его Превосх. промавлялъ по руски.

Читалося писаніе рады Самборскои, що тамешны оурядники русины для декрету пресидіального вагаются до рады приступити.

Що до набоженьства благодарственного зъ прычины побѣды въ Италіи, оно буде въ пятницю, ѝ вся Рада ôбѣцялася бути на семъ набоженьствѣ. Командерующій обѣщался также бути, его штабъ и также панъ Пресидентъ. Оўраджено, абы заповѣсти оголошеніем.[4]

Тайна рада.[5]

Донесено, що по цментарахъ кресты съ написами рускими збуруютъ: ôже внесено, абы того доходити, ѝ потôмъ въ газетахъ тое оувѣдомити. Na тое ся въ середу сойти ô 6 годинѣ.

Донесено, що священнику рускому ѝдущу съ Евхаристію[6] гвардія не оўчинила чести.

Ô Гвардіи наше прошеніе Пресидентъ ôбѣцяльсяя послати до Министеріумъ, ѝ намъ поручилъ до Министеріумъ писати. Оураджено писати.

Трещаковскій: що мы ô подѣлъ Галиціи подали: â ту Залескій губернаторôмъ всей Галиціи. Ôже âбы депутованы ô подѣлъ старалися.

Той же: що Поляки за служебництва желаютъ паньщину, ôже громадамъ раду дати, â патентъ тôлько о оугодѣ грошми говоритъ.

---

1 Слова дописані над рядком замість викресленого: „Оувѣдомлено“.
2 Далі викреслено: „не мавъ отъ“.
3 Прізвище вписане над рядком.
4 Далі выкреслено: „О гвардіи“.
5 Далі протокол писано іншим почерком.
6 Далі викреслено: „мѣщане не“.

Засѣданіе 34-тое

21 Августа 1848.

О Гвардіи рускои читалася отповѣдь пресидіальна, що по мѣстечкахъ й селахъ може муйструнокъ бути по руски. Ô Гвардіи же во Львовѣ, что о томъ Пресидіумъ желаетъ прошенія нашого такого, абы стилизоване було до Министеріумъ.

Читалося писаніе пресідіальное на поданіе нѣкотрыхъ о Гвардіи стосовне до попередного.

Читалося писаніе пресидіальное, що Министер[і]умъ пристало на тое, абы бувъ оучитель препаранды.

Оураджено, абы того й по другихъ школахъ нейно во Львовѣ требовати.

Nадойшли зновъ подписы о подѣлъ Галиціи: рады Жолькевской.

Читалося писаніе декана холоевского, – що тамъ духи непріазны горѣлкою й йными способами недали ся радѣ завязати, – âле що ôни не тратять духа.

Подписы зъ рады Коломейски, зъ параф. Милатинской,

Джурина[1] й
Слобудки,
Славска,
- " - зъ ôкруга Стрыйского,

й читалося писаніе рады Стрыйской, ꙗкъ ся она завязала, й ей поданіе до Рейхстагу – й напротивъ мешного. – На корреспондента принялся Лозѣньскій.

Nа внесеніе, абы церковь св. Іоанна присуджена була намъ, оу̂хвалено, що неможна для браку документовъ за тою справою взатися, хѣбаби таки дукумента були вынайдены.

Читалося писаніе зъ Коломеи о складкахъ на Раду, й на дѣло Меха, также о перешкодахъ, ꙗки поляки ставлятъ подписамъ на подѣлъ.

Также рада Болеховска надослала на выдатки Рады, й на дѣло Меха.

Зъ Комарняньскои рады, що ся завязала, й она также надослала на выдатки Рады. На корресп. чест. Цьепановскій принявся.

Скальскій деканатъ надославъ на выдатки Рады.

Читалося ôписаніе ꙗкъ ся ôтбула рада въ палатѣ Высо[ко]преосв. Митрополѣты. Оураджено, âбы ся въ „Зорѣ“ печатало.

Читалася ôтповѣдь консысторска на поданіе, âбы âлумны не платили стемпелъ на[2] свидоцтва нравственности, що ся всечестный Консысторъ о тое вставилъ до Правительства.

Читалося писаніе зъ Вѣдня (зъ 16 Âвгуста), що ся наша справа въ Вѣдню лѣпше зачинае мати.

Внесено, абы ся правило набоженьст[в]о, що бы Бôгъ поблагословилъ справѣ нашой въ Вѣдню.

Малицкій зъ Оугнова[3] предлагае грамматику руску практичну.

---

1 В оригіналі помилково „Джулина“.

2 Два слова вставлено над рядком.

3 Виправлено замість: „Оунева“.

Тайна рада.

600 ексемп. „An die Russinen“[1] до Вѣдня послати на выдатокъ Рады.

Трещаковскій внѣсъ писаніе до Рейхстагу напротивъ тихъ, котры враждуютъ на нашу народнôсть. Оураджено послати.

Внесено оучинити ôсобний „Ausschuß“ для скорости въ дѣланію.

Чест. Кописціаньскій и Гарасимовичъ[2] приняты на членôвъ.

Читалося писаніе Заклиньского, абы на коштъ Рады поѣхавъ до Вѣдня. Рада не пристала.

Оураджено, абы складку росписати во Львовѣ.

Читалася протестація, абы Вѣктора Джеровича не отдаляти зъ Жолковского циркулу.

Засѣданіе 35-тое

25 Августа 1848.

Читалося писаніе рады Коломейскои, въ котромъ ся она жалуе на декотрыхъ[3] священниковъ й деканôвъ, що неспріяютъ справѣ руской, й о соединеніи съ поляками для Польщи думаютъ. Сего рады они намѣраютъ оудатися до Консыстора, абы такихъ ôпомнути.

Читался писаніе, що ся въ Холоевѣ рада черезъ непріязныхъ ếще не могла завязати. Nародъ зводили горѣлкою, и понеже также настоятель оутягаеся, то просятъ ô раду.

Читалося писаніе рады Дрогобицкои о мовѣ простонародной рускои, абы она до переведенія правъ оуживалася.

Читалося писаніе рады Болеховскои ô зменшенію ôплаты за сôль, ô заборахъ або замѣнахъ грунтôвъ громадскихъ, ô жидахъ,[4] що они по селахъ, корчмахъ, й млинахъ піянствомъ й лихвами нужду народови выробляютъ, абы йхъ до ремѣсла й рольництва также затягати.

Nадойшли подписы зъ Стрыйского циркулу.

Зъ деканату Трембовельско[го] (надъ) 5000 подписовъ до[5] Вѣдня послано.

Рада Дрогобицка пише, абы оучители певнѣйшу платню мали.

Прошеніе громадъ циркулу Чортковского, що имъ паны грунта забираютъ.

Тайна рада.

Читалися писанія зъ Вѣдня Вьеличковского и Шашкевича.

Читалося писаніе пресидіальное, що наше жалованье на пана Маевского, заступника старосты злочевского, не принялося ю̂ко не доведене.

---

1 До Русинів (нім.)

2 Прізвища підкреслено червоним олівцем.

3 Слово вставлене над рядком.

4 Далі викреслено: „напротивъ“.

5 Далі викреслено: „Львов“.

Читалося писанье рады Ходоровскои, що п. Ꙗ҃звѣнскій тамъ выговоруе, же Преосвящ. Митрополитъ, ѝ духовеньство ру́ское забрало рубли́ ѝ народъ для того бунтуе.

Внесенье, абы[1] наша Рада возвала людей циркулу Львовского на раду окружну Львовску.

Засѣданіе 36-тое

дня 28 Серпня 1848.

Говорено[2] о томъ, абы тое, що ся на Радѣ говоритъ, въ короткости списувати, на тое поднялся членъ Герасимовичъ, ѝ Коссакъ.

Надосланы зостали подписы зъ циркулу Жолкевского надъ 22,000.

Также зъ параф. Жашковецкои.

Также зъ рады Збаразскои.

Одъ громады Журавцѣ округа Жолкев[ского] 4 ринс. среб. на потребы Рады присланы.

Трещаковскій вноситъ, абы старатися, щобы[3] подписы належито чинилися.

Надосланы зостали[4] подписы зъ рады Бобрецкои.

Читалося писаніе мѣщанъ города Галича, абы тамъ була заложена епископія.

Внесено обоучити народъ о потребѣ Гвардіи черезъ „Зору".

Подписы зъ Чарношовичъ на подѣлъ.

Читалося писаніе рады Трембовельскои, що ся завязала, ѝ она надослала подписы.

Также надойшли подписы зъ Ма[р]кополя, Залозецъ, Подкаменя, Звиженя, Шишковичъ, Чепелѣвъ.

Читалося писаніе, що ся рада въ Ꙗ҃воровѣ завязала ѝ надосланы подписы.

Донесено, що давано тамъ[5] грошѣ черезъ священника латинского оу жидовъ абы п. Венковского ôббрати, нащо протестовано.

Писаніе, що ся въ Саноку рада завязала, ѝ що збирае подписы на подѣлъ Галиціи. Предсѣ[д]. Онуфрій Раставецкіи, парохъ сянѣцкій.

Зъ Самбора доносятъ, що сбираютъ подписы ѝ що ся въ Турцѣ рада завязала ѝ радятъ, щобы не деканальны, але окружны рады завязували, ꙗкъ були на выборы депутованыхъ.

Зъ рады Бобрецкои надойшла жалоба на вôйта бобрецкого.

Внесено, абы также обрядокъ греческіи заступленый бувъ въ Римѣ Кардиналами, ѝ также абы Греки були Папамы.

Читалося писаніе зъ рады Подгаецкои о тамешныхъ забуреняхъ, ꙗкъ ихъ поляки выкликали.

---

1 Далі викреслено: „ся оутворити въ циркулѣ Львовскомъ".

2 Перед цим викреслено рядок: „Читалося писаніе отъ гра́жданъ Галича".

3 Останні два слова вписані над рядком.

4 Слово вписане над рядком.

5 Слово вписане над рядком.

Тайна рада.

Оураджено оголосити въ „Зорѣ“, абы съ формальностями на подѣлъ подписувати.

Оураджено[1] подати прошенія, ȃбы по малоруске циркуляры выходили.

Донесено, що Рада Народова польска ȋ академія дали ȏдозву, абы ся подписували, щобъ по руски не оучилося.

Засѣданіе 37.

[1 Вересня 1848]

Надосланы подписы зъ Вербланъ зъ дом. ꙮАворовскои.

Зъ Тарнопольскои рады, що съ поводу холеры она застановилася.

Рада Олеска, завязавшися, доноситъ о всякихъ замахахъ на народность руску. Таяжъ рада посылае 12 ринс. среб. Таяжъ рада предкладае подписы на подѣлъ.

Подписы зъ деканату Залещицкого.
- " - Калускои
- " - Іванкова и проч.

Надойшло писаніе зъ рады Комарнянскои, що поляки тамъ ихъ преслѣдуютъ.

Малицкій, оучитель въ Оугновѣ, предкладае грамматику малоруску.

Священникъ Далешовы Вѣтвѣцкій доноситъ, для чого ся рада въ Городенцѣ не завязала, черезъ вину нѣкоторихъ духовныхъ.

Внесеніе школу парафіальну и діякôвску при церквѣ св. Георгіа запровадити.

Тайна рада.

Трещаковскій вноситъ листъ ȏтвертый до губернатора Залеского ȏ народности руской. Рада не взяла на себе.

Внесеніе Гушалевича, ȃбы пожиточны письма Рада печатала. Рада на себе не взяла.

Честный Борѣсѣкевичъ вноситъ запросити оȳченность руску на 30 Септемврія т. р. до Львова.

Засѣданіе 38-ое.

[4 Вересня 1848]

Донесено, що трохъ нашихъ рускихъ фелдфебловъ при региментѣ Гартманъ зостали официрами, сыны священически ȋ селянина.

Надосланы зостали подписы зъ ꙮАнова на подѣлъ, также зъ парафіи Спасова и Первятичъ зъ цирк. Жолкевского.

Рада Олеска вставляеся за священникомъ Силвестромъ Вержбянскимъ.

Надосланы зостали подписы зъ рады Комарняньскои.

Также зъ рады Стрыйскои надосланы подписы на подѣлъ Галиціи, и зажаленія на мандатора[2] ȋ посесора и на священника Ничая.

---

[1] В оригіналі: „Ораджене“.

[2] Виправлено замість: „мандатôровъ“.

Зъ парафіи[1] Половца и Крыволукъ также надосланы подписы на подѣлъ.

Nадосланы подписы зъ Городиславичъ на подѣлъ Галиціи.

Честный Геровскій вноситъ, абы Рада протестовала напротивъ юкогось адресу польского, щобъ сюда зо всего свѣта амигранты польски[2] не сходилися.

Внесеніе, âбы написати до рады Самборскои, щобъ ся тамъ Гвардія руска завязала, на котру министеріумъ созволило 5000 рс. сребр.

Рада Жолкевска вноситъ вставитися за тимъ, абы Пресидіумъ назначило платню на актуара Гарасевичу, котрому циркулъ поручилъ занятися по селахъ школами.

Тайна рада.

Внесено на членовъ Савчинского й Тустановского, й Трухиньского (Бржуховского).

Чл. Жуковскій вноситъ, же при Гвардіи суть люди заграничны, ôже небеспечны, для того[3] тое донести депутованымъ, âбы ô томъ йнтерпелювати Министеріумъ.

Внесеніе ч. Борысѣкевича, âбы оўставы Рады нашои що до пункту ô предсѣдательствѣ змѣнити, абы колейно члены засѣдали.

Засѣданіе 39-ое

[8 Вересня 1848.]

Рада Любачевска доноситъ жалобы тамешныхъ громадъ що имъ збороняютъ лѣса и пасовиска, до чого перше право мали.[4]

Рада Бережаньска надослала 20 рн. среб. на выдатки Рады.

Rада Затварницка надослала 25 рн. среб. на выдатки Рады.

Nадосланы подписы зъ Ѣаворова на подѣлъ.

Также зъ Станиславова й Тарнополя надосланы подписы на подѣлъ.

Nадосланы зостали под[п]исы колоніи нѣмецкои[5] Подгаецкои на подѣлъ Галиціи.

Также рада Подгаецка надослала отъ Русинôвъ подписы на подѣлъ.

Мѣсто Богородчаны жалуеся на тамешного кооператора латиньского Гвіаздона, що ихъ безъ ихъ воли подписувалъ напротивъ подѣлу Галиціи.

Читался ôдписъ маршалка[6] Радецкого вдячный за âдресъ нашои Рады.

Оўраджено дати го печатати.[7]

Оучинене[8] внесеніе ô поправленію доли дяковъ нашихъ отъ честного Борысѣкевича.

---

1 Далі викреслено: „также над“; „и Крыволукъ“ дописано над рядком.

2 Останнє слово вписане над рядком.

3 Два слова вставлено над рядком замість викресленого: „оже“.

4 Далі викреслено абзац: „Рада Дрогобнцка доноситъ о набоженьствѣ за погибшихъ въ Йталіи“.

5 Далі викреслено: „зъ Бережаньскои“.

6 Слово дописане над рядком замість викресленого: „М.“

7 Далі викреслено: „Тайна рада“.

8 Слово дописане над рядком.

Трещаковскій звертае оўвагу на тое, що до деканатовъ писанія зъ циркулу по польски приходятъ, ôже вноситъ, âбы деканаты наши[1] польски письма не пріймали, й абы жадати, щобъ по нѣмецки âбо по руски писали, й щобы вложено на оурядниковъ обовязокъ[2], абы ся по руски[3] оўчили.

Трещаковскій вноситъ до магистрату поданіе оучинити, щобъ оулицѣ во Львовѣ по руски надписаны були. Попирается тимъ, що селаны наши борше ся во Львôвѣ знайдутъ.

Тайна рада.

Що до запрошенія оўченыхъ рускихъ оўмѣщеннôмъ въ „Зорѣ" рѣчъ розумѣеся такъ, що не йде ô йну „Матерь Руску", ꙗкъ тую, котра ся вже завязала.

Внесеніе ô тôмъ, âбы Рада, зважаюче на заслугы ôдного монастера нашого св. Василіа, вставилася за нимъ до Рейхстагу, котрый замышляе монастеры въ Австріи позносити.

Що до набоженьства за поляглыхъ въ войнѣ італіаньской, донесено, щобъ ся ôно спôльно съ латиньскимъ ôбрядкомъ одправило: фелдсуперіоръ Службу Божу латиньску[4]: наукꙋ руску й панахиду руску, й то заутра въ субботу. Оураджено представити, âбы й Служба Божа наша була. Оураджено марш[алка] Радецкого отповѣдь литографувати.

Чест. Борѣсѣкевичъ доноситъ, що ся оучинило на мандатора Семковича до Пресидіумъ поданье, же мучилъ человѣка зъ Малехова Процина.

Протокол Засѣданя 40-го

дня 11 Вересня 1848.

Пôд предсѣдом заступника предсѣдателя кр. Кузьемского.

I. Ôдчитав ся протокол засѣданя 39-го з дня 8. Вересня 1848 и принятый без жаднои уваги.

II. Заступник предсѣдатель предложив Радѣ рахунок друкарнѣ за вытиснене „Памятника" (Denkschrift), виносящый 46 зр. 56. Котору суму Рада з касы своей виплатити повелѣла.

III. Госпожа Марыянна Мендер прислала до Рады 30 ексемплярôв лѣтающого писма пôд заголовиеем: „Pierwszy owoc złoty", мающого ся розôслати до рад поменьших, и просила о присланне ей „Памятника" (Denkschrift) – приймено з задоволеніом, и постановлено дати успѣх тому желаню.

IV. Передложили ся пôдписы на подѣл Галицыи з рады Бобрецкои, Тернопôльскои, Жолкôвскои, парафіи мѣскои Львôвскои, рады Ярославскои, Коломыйскои, парафіи Мѣстковецкои, рады Бережанскои, Стрыйскои, громады Тернавки и Лавочного, которы постановленно враз з попередущыми ôдослати до сейму.

---

1 Слово дописане над рядком.
2 Слово дописане над рядком.
3 Далі викреслено: „писали".
4 Слово вписане над рядком.

V. Ôдчитало ся писмо рады Бродзкои о нападѣ, учиненом на дôм свя[щ]. Ижака и постановлено предложити го сеймови, в способ интерпеляцыи.

VI. Пан Гуркиевич ознаймив, що з продажы „Памятника" зôбрав 16 зр. 21 кр.

VII. Надôслано з рады параф. Утѣшковскои 2 зр., з парафіи Вольця 4 зр., з рады Унѣвскои 50 зр., тыи останны два пункта взято до вѣдомосты.

VIII. Рада Дрогобицка донесла о набоженствѣ на д. 28 з. м. за полеглих в Италіи и за приверненя тамже мира одправленнôм, а на внесене зроблене, абы з повода шкаліованя в „Gазетѣ Народовôй" полских[1] лыц при томже набоженствѣ удѣл имѣвших, постарати ся о выясненю тои рѣчы, бо бы ся може переступленя прав вôльносты друку оказало – постановлено тую рѣч лише приватних ся касающу – приватним зоставити.

IX. Рада параф. Утѣшкôвска донесла, що шпиклêр тамже вже да[в]но существуе и же громада в своеи касѣ до 40 зр. мае – до ч. 220 Рады Г. внесла, ижбы до розношеня писем консисторских найлѣпшіи булы понамарѣ – ôдослано до ôддѣлôв.

X. Рада Жолковска просит о средзтва зарадныи напротôв злих деканôв – одослано до ôддѣлу.

XI. Рада Уневска доносит, що громада Селеш з запалих ôдсеток за облиgацый свои, половыну для Рады Голов., а половину для вдов полеглих на поли славы в Италіи призначила[2], но же тыи облиgацыи знаходят ся ще в руках тамечного мандатора, про тое ôдослано той акт до ôддѣлу.

Тайна Рада

На тôй чыталы ся токмо рефераты з ôддѣлôв.

Во Львовѣ дня 15 Вересня 1848.

Лѣонтович р. в. секр.

Засѣданіе 41-вое

дня 15 Вересня[3] 1848.

Читался рескрыптъ министеріальный що до[4] âзыка руского въ школахъ. Оураджено оудѣлити го всѣмъ радамъ.

Заступникъ предсѣдателя М. Кузьемскій вноситъ, що требовано,[5] заслати до Рейхстагу актъ польской рады въ Золочевѣ, âбы выборы депутованого на сторону поляковъ навѣтъ подкупствомъ скрутити.

Читалося й подписувало прошеніе до Рейхстагу за монастырами о. о. Василіановъ й Василіанокъ[6], âбы ихъ не зносити. Оураджено также поменши рады до такихъ подписôвъ возвати.

Внесено до Рейхстагу также по руски при нѣмецкомъ писати.

Михаилъ Черняньскій почтаръ въ Турцѣ проситъ вставитися за нымъ до Директорату почти, абы могъ достатися на почтара Саноцкого.

1 В ориґіналі: „полскій".
2 Слово вписане над рядком.
3 В ориґіналі: „Серпня".
4 Далі викреслено: „науки".
5 Далі викреслено: „до отъ рейхстагу заст".
6 Слово вписане над рядком.

Рада Бучацка донесла ô дѣланію своимъ.

М. Кузьемскій заст. предс. дякуетъ за ей апологію, помѣщену въ „Зорѣ“.

Читался листъ безименного зъ Рогатина[1], ославляющій Раду нашу й народъ рускій, листъ Поляка, зъ польскими вершами.

Донесено, що выслано ново 61. 000 подписовъ на подѣлъ, разомъ есть ихъ надъ 101. 000.

Трещаковскій доноситъ, що его парафіаны мешне на латиньского священника на свою школу обернули[2].

Тайна рада.

Трухановскій принятый на члена до выдѣлу школьного.

Все отъ Рады по зможности по руски мае йти.

Трещаковскій вноситъ о всякихъ[3] потребахъ для народности нашой, абы въ понедѣлокъ но тайна рада була й надъ тимся нараджувати, бо народность наша загрожена небеспеченьствами.

Вноситъ тойже, âбы ся но[4] животными питанями займати – âбы войско насъ не ôпускало.

Павенцкій читалъ писаніе Бема й „Газету Народову“, де ся перебывае воля поляковъ выбухнути.

Внесено, абы засѣданія не отбувалися въ вечеръ.

Внесено, запитатися радъ чи ручитъ за спокой й беспеченьство въ тихъ ôколичностяхъ. Оураджено послати депутацію до Ряду й то заутра, выбраны на депутацію ôба предсѣдатели Кузьемскій й Борѣсѣкевичъ.

Оураджено засѣданія о 3-той пополудню трымати.

[Засѣданіе 41-ое]

Дня 15 Кивеня [1848] отбулася Рада въ слѣдующій способъ.

Писмо зъ ради Золочивской о махінаціи, аби писанїе послати до сейму.

Жуковскїи же бѣлше есть такіхъ писмъ.

Предсѣд: же ми тїи зибрали.

Протестацыâ на противо знесеныя чину[5] св. Васи[лия] читана через предсѣд.

Ґеровскїи до радъ поменшихъ о протестаціи на противо знесенія Базилыановъ.

Жуковскїи даби не всѣ подписовали, токмо Рада.

Борисѣкіевѣчъ, даби до Вѣдня, если яко на разъ виступленя по руску подавати. – Напомкнувъ Далматиковъ.

Предсѣдатель же ся згаджаю, токмо що дуже маемъ робити.

Борисѣкіевѣчъ аби на пришлость[6] въ рускомъ и въ нѣмецкімъ ꙗзыцѣ подавати.

---

1 Далі викреслено: „черн“.
2 В оригіналі: „обернути“.
3 Далі викреслено: „о гвардіи и йныхъ“.
4 Далі викреслено: „сеймовыми“.
5 Вписано замість викресленого: „закону“.
6 В оригіналі: „прнслишть“.

Малыновскїи, сынъ священ[и]ка, котрій не маетъ утриманя, проситъ, аби Рада яко русинскогo дыректора ся вставила, аби лѣпше мѣстце въ своимъ заводѣ достати моглъ. Михаілъ Чернянскїи[:] въ Саноцѣ мѣстце.

Предсѣдатель интерпеловавъ ѿ романовскихъ людей о мандаторахъ зъ ради Бучацкій, що въ той радѣ ураджено.

Листъ ѿ гожпожей ...[1] зъ подякой для Ради.

Листъ зъ Рогатина анонимъ[2] зъ 14 с. м. где ничъ не писано, токмо Николай, смчъ, а подъ образомъ стихи.

Предсѣдатель зъ Пресидиумъ о училищахъ на повелїніе минїстериалне.

Предсѣдател, аби тое до радъ поменшихъ послати п[е]реведене на руске.

Ч. Малыновскїи п[е]реведене сїе писаніе читавъ.

Борисѣкіевѣч, аби редакцыя въ „Зори" сіе умѣс[т]ила.

Павенскїй читавъ зъ газети полской о томъ самомъ предметѣ.

Трещаковскїи[:] то що давали латинскому св[ящ]. на школу обернути руску.

Засѣданіе 42-рое

дня 18 Вересня 1848.

Рада окружна Жолкевска доноситъ внесеніе Жалуж[н]ого, абы товаръ при продажи оу войти замелдованый былъ.

Nадосланы зостали зъ всякихъ сторонъ на подѣлъ Галиціи.

Рада Жолкевска доноситъ внесеніе Жалушного, щобъ горѣлка зъ жита не курилася, и щобы корчмы при церквахъ не ставилися.

Громада Улицко въ циркулѣ Жолкевскомъ предкладаетъ свои жалобы на крывды.

Донесено о письмѣ чернительномъ на Русиновъ.

Читалося писаніе рады Дрогобицкои, що подала о подѣлъ Галиціи.

Также доноситъ, що оучители[3] трівіальны писали до Рейхстагу, абы ихъ плата ишла имъ черезъ оурядъ.

Также ôписуетъ, ꙗки она терпитъ преслѣдованя отъ Поляковъ, и о котрыхъ донесла до Рейхстагу.

Читалося писаніе рады Богородчаньской, що радила надъ тимъ, абы члены громадски носили колейно курсоріи.

Михаилъ Малиновскїй вноситъ, абы оученики руски до церковь ходили, а не до костеловъ.

Трещаковскїй вноситъ, ȧбы запобѣгати піяньствȣ.

Внесено, абы по гимнасіахъ по руски религія оучилася.

Внесеніе, абы „Зорѣ Галицкой" дати скутечнѣйшій впливъ, и для того назначити коммиссію.

---

[1] Пропущено в оригіналі.

[2] Слово вписане над рядком.

[3] Слово вставлене замість викресленого: „професоры".

Тайна рада.

За члена внесеный панъ Блонскій ѝ принятий ѝ·до выдѣлу конституційного принялся.

Рада слухала справозданія зъ посланія своего до Пресидіумъ ô неладѣ въ краю, котрому Рядъ стараеся зарадити.

Внесено оўтворити коммисію чувати надъ беспеченьствомъ.

Предсѣдателемъ дане заѹфанье, абы собѣ выбрали членôвъ[1] и дѣлали всѣми правными средствами до того, що бы була Гвардіа, и также во всѣхъ важныхъ справахъ.

Читалася одозва о старшинѣ громадской.

Также одозва о складкахъ на нашу Раду до Нѣмцевъ (непринято).

Донесено, що оучитель при ставропигіанской школѣ Вознякъ да[л] свидоцтва руского ѧзыка людемъ, котры того ѧзыка незнаютъ: оже вставитися до институту Ставропигіанского, абы не выдававъ.

Міністериални рескриптъ.

42 Засѣданье

дня 18 Кивеня [1848] ѿбула ся Рада слѣдующимъ способомъ.

Зъ ради Жолкевского, аби товаръ на продажъ[2] въ вѣйта бувъ замелдованы. Подписи на подѣлъ Галиціѝ зъ рижнихъ радъ такъ зъ Ходорова, зъ Коломїйского ч. пр. зъ Бѣлки, зъ Ѣаворова и зъ инихъ селъ, Болеховска рада, подписи зъ Стрійского округа такожде подписи – зъ Залозецкой ради подписи такожде зъ Кал[уского].

Писмо до Ради стелѣзоване, але на рук[и] редактора Павенцкого, зъ ради Дрогобицкіи зажалѣнїе, котре зъ подписами на подѣлъ до Видня послали, и желаютъ учителы, дабы не они сами[3] вѣдберали 100 ринс., токмо аби складано тыи гроши до иннихъ рукъ.

Ч. Лотоцкіи читавъ зажалѣнїе ради Дрогобицкой въ ѩзику немецкомъ, и мову полякивъ на противъ нашихъ.

Рада Жолкивска вноситъ, аби корчми по кутахъ и коло церкви позносити. Такожде громади вносят свои кривди ѿ дѣдичовъ. Потомъ ѿ ради Богоро[д]чанской, о паламарѣ.

Трещаковскїй вноситъ о пянствѣ; котрому злому запору класти радитъ. – О слюбахъ мѣрности. – О бесѣдахъ церковнихъ, яко средство на противо сего злого. Внесенїе сїе мало 9 пунктовъ. 9 пунктъ мавъ 5 пунктовъ.

Ч. Малыновскі[й] аби сіе внесенїе видруковано. Предсѣдатель свое согласїе толико, що бесѣду треба зоставити свящ.

Жуковскїи, же тое зле не всюда ся знаходитъ. Предсѣдателъ на тое, же пянство теперя бѣлце ширитъ ся.

---

1 Слово вставлене над рядком.

2 Два слова дописано над рядком.

3 Далі викреслено: „токмо“.

Ч. Кулчицкіи, даби при свободѣ затрудниня мали. Предсѣдатель, же холера такожде до того ся причинила. Борисѣкіевѣчъ, аби обучити. О що ся видѣлъ мае старати. Кулчицкій о заведеныю кари. Предсѣд. суд. комун[ального] Трещиковскі, аби не на радахъ, понеже вѣра мала впливъ. Аби просити Урядъ не пудити горивки, що на моци Констит[уціи]. Потомъ Борисѣк[евичъ], же есть продуктъ зиску[1]. Що други потребуютъ горивкй.

Борисѣкіевичъ, же такіи ограниченїя не можетъ бути. Предсѣд., аби до видѣлу.

Павенскіи [:] суди гоноровіи въ громадѣ запровадити.

Засѣданіе 43-тое

дня 22 Вересня 1848.

Читалося писаніе рады Галицкои, що ся завязала. Малиновскій корреспонд[ен]тъ.

Также рады въ Городку, котра ся завязала. Трещаковскій корреспонден[тъ].

Рада Перемышльска надослала подписы о подѣлъ Галиціи.

Оураджено[2] дати одозву до народа, що Министеріумъ займаеся тимъ, абы[3] покрывдженя народа залагодити. Зъ Рады. Честн. Борысѣкевичъ выробитъ.

(Внесеніе Гарасимовича, абы патентъ знесенія подданьства по руски былъ оголошеный.)

Внесеніе, абы жадати, жебы права ясно выходили.

Внесеніе розсмотрити, чи оуряды на наши поданія поурядували? й абы домагатися резолюцій – оуряджено, абы выказати залягглости.

Тайна рада.

Читалася отповѣдь до рады Саноцкои, выроблена отъ Кулчицкого.

Внесено послати до директоратовъ чи промыслили о рускомъ языцѣ по школахъ.

До того

Жуковскій

Бѣлѣньскій — ꙗбы ся вывѣдали.

Юркевичъ

О емиграціи здано на предсѣдателей.

Рада Бережаньска вноситъ, абы при доминіяхъ также священники народъ обучали.

Зъ рады Бучацкои просятъ 39 ексемпляровъ „Denkschrift an S[ein]e Exzellenz Gr[af] Stadion“[4].

Рада Стрыйска доноситъ, що ся вставляютъ за отц. Василіанами.

Таяжъ рада предкладаетъ одозву до Рейхстагу й сожалѣнія громадъ на крывды.

---

1 В оригіналі: „сиску“.

2 На початку рядка викреслено: „Рада Бережаньска“.

3 В оригіналі: „або“.

4 Меморандум до Його Світлості гр. Стадіона (нім.)

[Засѣданіе 43-тое]

Дня 22 Кивеня [1848] ѿбула ся Рада въ слѣдующій способъ.

Писаніе зъ ради поменшой Гродецкой, же ся дня 31 Серпня завязала и вноситъ, же хору[г]вю народну справятъ, описуютъ день засѣдания тримают, зъ желаніемъ кореспондента.

Предсѣдателъ, аби о Гвардій имъ донести.

Рада Галицка завязала ся въ Галичу, котора узнае Раду Голов[н]у и освѣдчаютъ ся, же хотятъ и зъ полской раду тримати.

Ч. Кулчицкіи, даби ся надъ томъ застановити.

Рада поменца Перемиска подписи надослала першіи разъ власноручній.

Предсѣдатель Борисѣк[евич][1] о спорахъ громад[с]кихъ о забрання грунтовъ, же внесено въ Соборѣ комисею для злагодженя покрив[джених], на що Міністериумъ[2] не престало, але на внесеня Шашкіевѣча о Geschwornegerichte[3] приялъ – о семъ громади увѣдомити.

Кулчицкіи, же рѣчъ приватна, аби черезъ „Зору" голосити. Всѣ на противо того. Конче ѿ Ради – що заступ. Предсѣд. тое доводивъ сию рѣчъ, аби громади приготови.

Жуковскіи, же треба ѿ Ради до людей писати же Мин. не змѣнитъ.

Предсѣд. же що не санкціоноване, не можна голосити, але тіи скаргѣ подати тамъ, где желаютъ.

Кулчицкиі о катастри зъ [18]20 года, аби жадати комисс[и]ю для катастру и для покривджень, аби ꙋо депутовано.

Мальновский тое будетъ пригото[ва]ніе.

Борусѣкіевѣч: уважавъ, же суди ексцепцѣйне недобріи й для нашихъ людей нестосовніи.

Предсѣд.: же ексцепцийной жадаемъ.

Борисѣкіев[и]чъ, даби звичайнимъ судамъ предати бѣлшом особъ.

Жуковскій, щосми ѿступили ѿ порядку, те треба до сейму подати, даби стари інвентаріи: ся тримали.

Трещаков[скій]: о комісіи, котора нестосовна и згубна, же слабостъ такѿ сама.

Леонтовѣчъ такожде, же не стосовна.

Заступникъ предсѣд. чи обучити народъ чи.

Предсѣдатель, же вже ураджено до Видня подати а о обученіе о непевномъ – не мож[н]а.

Малиновскій, абы обучити – даби документа збирали.

Жуковскій чи ѿ Ради, чи въ „Зори".

Заступникъ ѿ Ради голосити и слово міністра прилучити.

Трещаковскій[4].

Жуковскій даби ѿ Ради обучити[5].

---

1 В оригіналі: „Борусѣк."

2 Далі викреслено: „свое".

3 Суд присяжних (нім.)

4 Слово вписане замість викресленого: „Предсѣдатель".

5 Далі викреслено: „и голосовано"

Предсѣдатель, аби голосовано и бѣлшость аби ѿ Ради оголосити.

Предсѣд. Борисѣкіев[ичъ]: займетъ ся виробомъ – оголошеня.

Кулчицкій виробъ зъ видѣлу.

Гарасимовѣч, аби патента и по руску об[в]ѣщали. Потомъ аби патента тлумачити.

Трещаковскіи, аби патента ѿ Реіхстагу einfach und klar[1] були видавани.

Трещаковскіи чи уряди намъ на наше внесеніе ѿповѣли, а на котре не ѿповѣли, о чомъ секр. маетъ увѣдомити и виказъ зробити.

Засѣданіе 44-тое

25 Вересня 1848.

Съ циркулу Саноцкого[2] надосланы подписы на подѣлъ Галиціи.

Также зъ Жолкевского циркулу. Зъ рады Жолкевскои надослана жалоба селянъ Артасова, що имъ грунта забраны.

Надосланы подписы зъ циркулу Станиславовского и зо Львова.

Бучацка рада также надослала подписы на подѣлъ съ донесеніемъ, що тамъ Поляки мірски и духовны запобѣгаютъ подписамъ.

Зъ Станиславовского округа прійшла жалоба дяковъ и оучителей на всяки нужды.

Рада Тарнопольска прислала подписы на подѣлъ Галиціи.

Рада Бережаньска доноситъ писаніе Василія Медведа, селянина зъ Выбудова[3], для чого народъ недовѣруе, ѝ щобы рады руски не оуставали дѣлати для добра народа.

Рада Станиславовска пише о всякихъ выпадкахъ ѝ вноситъ[4] декотры предметы о поднесеніе народности рускои. До Сейму подати.

Писаніе, що рада Бучацка вдалася въ тое[5], абы розбуреный народъ оуспокоити, же хоче грунта собѣ одобраны силомôць отбирати (до Пресидіумъ подати).

Внесено подякувати Чехамъ за тое, що ся за нами вставляютъ.

Рада Оуневска доноситъ жалобы громадъ Глиняньскои и Куровецкои.

Тайна рада

Справозданье ô науцѣ руского языка въ гимнасіахъ львовскихъ, що желаютъ оучителей рускихъ, але абы Раду возвали.

Писаніе р[ады] Бучацкои, що седмъ священниковъ рускихъ въ Станиславовскомъ подписали письмо рады польскои, âбы[6] Польщу привернути.

Доноситъ Дмитрикôвъ[7], що друкары польски[8] напали на сецера[9] „Зоры“, абы ся

---

1 Просто і зрозуміло (нім.)

2 В оригіналі: „Салонцкого“.

3 Слово вставлене над рядком.

4 В оригіналі: „вносятъ“.

5 Слова: „що...тое“ вставлені над рядком.

6 В оригіналі: „âбо“.

7 Слово вставлене нал рядком.

8 Слово вставлене над рядком.

9 Слово вставлене замість викресленого: „друкара“.

она складала. (Послати до Раду зъ Рады 2, зъ Ставропиг[іи] 2). Бѣлѣнскій, Кописцяньскій, Кадерношка, Выслобоцкій (Юркевичъ)[1], Павенцкій, Дмитриковъ.

[Засѣданіе 44-тое]

Дне 25 Кивеня [1848] ѿтбулася Рада слѣдующимъ способомъ:

Подписи зъ Мхави и енчихъ селъ Саноцкого цирк.

Подписи съ ради окружной Жолкевской 2410 разомъ.

Поданіе зъ той самой ради о заборахъ грунтовъ.

Подписи зъ циркулу Станѣславовского.

Подписи зъ уряду Лвовского ([2] Bezirksverwalt[ung]).

Подписи зъ Джурина и увага, котру о тыхъ подписахъ рада Бучацка робитъ, и жалятъ ся на сопротивниковъ.

Предсѣдателя, що суди патрїмон[ѣ]ялнїи не довго будутъ[3] пановати, же вже будутъ цѣсар[скїи] запроваджени[4].

Писмо зъ ради Тарнополской, котрїе обвѣщаетъ желанїе даби (Denkschrift) на рускїи язикъ було переведене, и въ „Зорѣ" знаишло мѣстце – що до радъ пошло, – що ся тичитъ гѣсторїи Галїціи, – котру такожде желаютъ[5].

Зъ ради Бережанской писмо селана, котрїи власною рукою (Василїа Медвéдя) издавъ. Предсѣдатель тое писмо реченного Василїа читавъ: котре страхъ описуетъ, аби свящ. не прилучили ся [къ] Ляхамъ, – що въ „Зорѣ" би мало бути.

Зъ ради окружной Станѣславской одозва читана черезъ предсѣдателя, такожде писанїе декана станѣславовского, котрїи желавъ, даби подчасъ Служби Божой на Преѡбраженїе склепи були позамикане, що Поляки недопущали и зъ нашихъ ся ще поругали.

Предсѣдатель, даби тое писмо въ „Зорѣ" було умѣщене.

Предсѣдатель читавъ листъ приватнїи одного свящ. о покривдженю[6] вѣйта, которого мандаторъ закатовавъ, и ще въ циркулѣ за бунтовниковъ голосивъ. Священникъ проситъ, даби ся до старости въ томъ предметѣ вставити.

Предсѣдатель, даби тое до Сейму Вѣденского подати.

Предсѣдатель читавъ писанїе, даби напротиво бунтовниковъ, котрїи желаютъ, даби грунти гвалтомъ вѣдбирали, щогоби ся неспокой утворивъ.

Писанїе такожде даби вѣйтовъ громади обирали, що ѿ цир. жадати и въ Соборѣ внести просятъ – що до Пресидиюмъ подати.

Жуковскї, що то на часѣ, аби по цѣломъ краю гр[омади] вои[товъ] об[ирали].

Предсѣдатель, если тутъ (Ausschuß) Пресид. позваляетъ, най же уважаетъ, даби громада мала право сама вѣита обирати, а не мандатори давали права.

---

1 Далі викреслене прізвище Борисикевича.
2 Далі викреслено: „Ver".
3 В оригіналі: „будитъ".
4 Слово дописане іншим почерком.
5 Три слова дописані іншим почерком.
6 Далі викреслено: „людей".

Членъ ради Чортъковскиі такожде такое внесенїе зробивъ.

Малѣновскїй упоминаетъся самїи о справедливость, такъ якъ ся въ Вѣдню упоминали ся силно.

Жуковскїй даби до радъ ся вдавали.

Малѣновскїй, Гвардию творитъ и боронѣтъ себе и домагайте ся справедливости.

Жуковскїй зъ ради Уневской писанїе о покривдженяхъ, о що ся въ Ґубернюмъ жадали.

Громадян зъ Куровичъ, кот[о]рїи[1] при гостинцѣ цѣсар. тягаръ маютъ: що шупашковъ мусятъ ѡсилати, просятъ, щоби зъ Вижнянъ до Ляшокъ.

Предсѣд. интерпелловавъ о реформѣ дякѣвъ.

Малѣновскїи подяку для Чеховъ, котрїй артикулъ въ „Зорѣ" маетъ бути вмѣщене.

Кулчицкїй, даби до Гавлѣчка адресу послати.

Предсѣдатель на противо того.

За нашомъ старанїем отрималисмо ся о катедру язика рус., а ктосъ енчїй претенсїи робитъ.

Ч. Лотоцкїй читавъ артикулъ нашихъ сопротивниковъ въ томъ предметѣ.

Жуковскіи: же граматика полска нема полскѣхъ правилъ, которїе зъ руского дадитъ ся перевезти.

Засѣданіе 45-тое

2 Октоврія 1848

Писаніе зъ деканату Городеньского надойшло со складкою и подписами на подѣлъ. Также рада Гусіатинска 35 р. надослала.

Nадосланы зостали подписы зъ Курянъ на подѣлъ.

Зъ рады Золочевскои надослане прошеніе Папираньского, що сасовскїй панъ его млинъ[2] и корысти зъ него собѣ привлащаютъ и що циркулъ его не боронитъ – также що войсковы магазины накедаютъ молоти, а заплату[3] собѣ жеды берутъ, юко юкись ливеранты.

Зъ циркулу Тарнопольского люди просятъ подати ихъ прошенье до Рейхстагу о Гвардію руску – юко циркулъ ихъ до польскои Гвардіи намавляе.

Прійшло писаніе рады Перемиськои, аби ся вставити до Сейму, щобы пустки признаны были власностію громадъ, й що бы запобѣчи тому, жебы тамъ незнающій ѧзыка руского оучителемъ елементарнои класы не зосталъ.

Также рада Самборска пише, що тамъ неѹмѣющіи рускій ѧзыкъ запобѣгаютъ бути оучителями при школахъ. Доноситъ также, що послала подписовъ надъ 1000 о подѣлъ Галиціи.

Nадосланы подписы зъ Хлоповки, Коп[и]ченецъ и Nовосѣлецъ[4] о подѣлъ Галиціи.

---

1 В оригіналі: „котрочїй".

2 Далі викреслено: „право".

3 Слово вписане замість викреслених: „коры приходъ".

4 Слово дописане над рядком.

Рада Бучацка пише, що[1] ôтвела седянина отъ спроданя грунта жидови, до чого послужила пересторога въ „Зорѣ“, й тая рада пише, щобы добре було, абы ся грунта недѣлили, также абы вынайти фундушъ якись на оучителей.

Зъ Любяны принесли подписы на подѣлъ[2], â зъ Солонки принесены складку на Раду 5 рс. среб.[3]

Зъ рады Бучацкои донесено, що тамешны громады сами взяли на себе курсоріи относити, абы дяки не мали перешкоды дѣти оучити.

Рада Бучацка надослала протокулъ свого дѣланія, зъ котрого ся показуе, що навѣтъ письмами рускими стараются Поляки[4] народъ баламутити.

Трищаковскій вноситъ[5], щобъ но честны, тверезы и народности рускои не противны принималися до Гвардіи.

Той же вноситъ, абы йнститутъ вдовъ й сыротъ по священникахъ не оплачувавъ стемпели – абы о тое подати до Рейхстагу.

Той же вноситъ, абы на горѣлку наложити тяжкій податокъ.

Той же вноситъ, аби рады руски не платили стемпли и постпорта[6] въ справахъ краевыхъ.

Той же вноситъ, абы въ школахъ по нѣмецки й но по руски оучити.

Внесеніе, абы оучинилися при радахъ выдѣли тверезости.

Царевичъ доноситъ зъ Перегиньска подписы на подѣлъ.[7]

Борысѣкевичъ вноситъ, абы вызвати[8] громады, щобы для приготовленія свого до способу комунального, по селахъ оучинили рады громадски, съ отношеніями до радъ деканальныхъ або ôкружныхъ.

Тайна рада.

В Лабовѣ деканату Мушиньского завязалася рада, й надослала 30 рс. сребр. До „Зоры“.

Коломейска рада вставляеся за Ѧнтон[омъ] Nазаревичемъ.

Поданье дяковъ зъ Станислав[овского] цирк. о своихъ крывдахъ.

Коммисіа до того: Кулчицкій, Юркевичъ, Семашъ, Слѣмаковскій, Трещаковскій, Домковичъ.

---

1 Далі викреслено: „якись“.
2 Чотири слова вставлені над рядком.
3 Друга половина речення вписана замість викреслених слів: „отъ людей подписы о подѣлъ и складка на Раду“.
4 Слово дописане над рядком.
5 Далі викреслено: „подъ а“.
6 Слово дописане іншим почерком над рядком.
7 Далі викреслено: „й также, де що“.
8 Слово вписане над рядком.

[Засѣданіе 45-тое]

Дне 2 Жолтня [1848] ѿбулася Рада слѣдующимъ способомъ.

Зъ деканату Городенскогo надослали на видатке грошїи и подписи на подѣлъ.

Подписи громади.

Зъ ради Золочивской[1] зажалѣние жителя[2], же черезъ пана Старжинскогѡ и егѡ комїссара не можетъ вѣлно млинъ свой уживати – проситъ тойжъ въ трохъ пунктахъ, аби до високогѡ Ряду подати.

Зъ циркулу Тарнополскогѡ громади селъ 24[3] просятъ, аби вѣлно було Гвардию утворити[4] или стражъ народною, которе писмо до Сейму Виденскогѡ стелѣзоване. – Предсѣдатель сїе читавъ.

Рада Перемиска, же пустки рустикалне пани роздаютъ якѡ свою власность по новой уставѣ, же ризниця грунтовъ устала, а такїй грунта власностью повинни громади быти, для чогѡ до Сейму Виденскогѡ сїе подати належетъ.

Потемъ же на професора поставляютъ которїй ничогѡ по руску не умѣетъ, для чогѡ Рада на сїе уважна быти повинна.

Ч. Лозѣнскїи писмо зъ Самбѣрщини въ томъ самомъ предметѣ читавъ, – аби токмо такїи на оучителей були поставленнїи, которїи по руску въмѣютъ, и котрихъ рускїи Консїсторъ. Такожде доносятъ, же подписи на подѣлъ до рукъ депутованогѡ Ломнѣцкогѡ послали.

Предсѣдатель же внесение одногѡ зъ ч. членовъ аби люды не продавали грунта. – Зъ Бучача въ семъ предметѣ – же жидъ хотѣвъ грун[т]ъ куповати, – и просятъ, даби право старшенства, якъ въ Немеченѣ запровадити, сїе естъ, аби найстаршїи оутримававъ грунтъ, а другимъ аби зплачовати. Предсѣдатель, що наша ѿозва добру наступность мала.

Заступникъ предсѣд.: же ми тое ѡ старшенствѣ якѡ ѡграниченїе неможемъ запроваджати. Що ся тичитъ школъ – треба аби професоровъ своихъ зволати, аби ся ѡ тое старати.

Предсѣдатель на тое, же профессори сущїй маютъ ся учити по руску въ наинишшихъ класахъ, аби стопнево запроважати.

Предсѣдатель же токмо о латинськїи консїстор ся обавлюетъ, бѡ той будетъ по свому рускїи язикъ запроваджати.

Заступникъ предсѣд., же Бернахи може въ Збаражѣ не зхотятъ по руску вчити.

Предсѣдатель прикладъ зъ Лагодова, же якѡ нездатнїй будутъ усуненїй, здатнѣйшихъ на свой коштъ утримати.

Трещаковскїи даби Консїсторъ рускїи надъ всѣми школами заряд мавъ.

Предсѣдатель же по пляну школному иж Консїсторъ полскїи, а не рускїи, токмо особна до тогѡ комїсс[и]я.

Подписи зъ Солонки и прилѣжнихъ селъ.

Зъ Бучача, понеже дяки маютъ дѣти вчити, не носили куренду.

---

1 Далі викреслено: „прошенїе“.

2 Прізвище пропущене.

3 Два слова вставлені над рядком.

4 Слово вписане замість викресленого: „формовати“.

Предсѣдатель, щобъ токмо тое тамъ було, где ся дяки въ самой рѣчи займаютъ учениемъ дѣтей.

Зъ Бучача такожде описъ, якъ ся засѣдание ѿбуло 10.

Трещаковскій, абы некто до гвардій некто не бувъ принятій, кто не есть потстивій и не мае свѣдоцтва[1] тверез[ост]и, що Ради, вироблене по немецку, читавъ.

Заступникъ предсѣдатель жесмо вже ся ѡ томъ ѿ Ради голосили.

Предсѣдатель, же тое непотребно.

Трещаковскіи, же обрали вѣйта, а онъ пиякъ.

Предсѣдатель, же вѣйти на три лѣта.

Трещаковскіи ѡ вдовицахъ и сырихъ, даби тій ѿ стемпловъ уволнени були. – Потомъ даби на горилку плату наложити, що до Собору Виденскогѡ – подати.

Потомъ даби въ рѣчахъ народнихъ стемплѣ були зкасовани – що до Сейму подати. – Предсѣдатель, сиіе може фервалтерия ѡ томъ що знаетъ.

Трещаковскій[2], даби токмо по руску въ школахъ вчити.

Внесение даби при радахъ видѣли творилися, аби пянство викореняти. Зъ Перегѣнска и зъ 4 селъ подписи – иж ѡ симпатіи на газетахъ не приймаютъ артикули.

1. **Засѣданіе 46-тое**

6 Октовр[ія] 1848.

Ходоровска рада надослала 25 р. среб.

Донесено, що Его Величество потвердилъ каѳедру руского ѧзыка при Львов[скомъ] оунѣверсѣтетѣ съ платнею 600 рс. среб.

Рада Тарнопольска доноситъ, що въ Тарнополи Поляки запобѣгаютъ, абы тамъ не була руска Гвардія.

Рада Перемышльска[3] доноситъ, ꙗкъ тамъ латиньско польскій Консысторъ мовѣ руской не спріяе, и заледво словомъ „wypada“[4] руской мовѣ щось оуступаютъ.

Та[к]же Болеховска рада пише ѿ Гвардіи, ꙗки трудности въ ей запроваженію заходятъ[5].

Рада Золочевска предкладае желаніе для добра руского народа въ Галиціи Рейхстагови ся предложити имѣющія.

Внесено писати до Рейхстагу, абы ражниця въ дотаціи духовеньства латиньского и руского була знесена.

Рада Станиславовска пише, абы костелъ поезуицкій тамешный признаный былъ на церковь руску, ꙗкой въ Станѣславовѣ отповѣдной народности руской нема.

Тая рада доноситъ, що тамъ вѣкарый Посуховскій при набоженьствѣ на славу Собѥского[6] бесѣдою своею нарѡдъ соблазнялъ.

---

1 Чотири слова дописано над рядком.

2 Прізвище вписане замість викресленого: „предсѣдатель“.

3 В оригіналі: „Перемышсльска“.

4 Випадає (пол.)

5 В оригіналі: „заходитъ“.

6 В оригіналі: „Собѥвского“.

Рада Тарнопольска прикладае желанія тамешного народа руского до Реихстагу ся подати имѣющіа.

І. Кириллъ Блоньскій, депутованый вѣденьскій заповѣдае пренумерату на Котляревского „Енейду“ по руски, котра ся буде въ Вѣдню печатати и проситъ тую пренумерату оголосити.

Внесено питати раду Золочевску, чы она протестувала противъ того, що тамъ магистратъ, розписуючи конкурсъ, не требувавъ вѣдомости руского ѧзыка ѝ письма отъ кандидата.

Антонъ, Іосифъ ѝ Ѳеодоръ Боднар просятъ предложити ихъ жалобу до Губерніумъ[1], що имъ доминіумъ Репневске выдерло грунтъ ихъ.

Маколондра вноситъ дѣлати за тымъ, абы парохи кооператорамъ давати на службу не спротивлялися.

Также донесено, що за предводительствомъ Скибиньского руска мова въ школахъ львовскихъ крывдится.

Внесеніе Трещаковского о заведеніе хатъ во Львовѣ[2] для селанъ, абы ся огрѣти могли, де бы также щось теплого достали ѣсти – де горѣлка не мае бути – и абы также при дорогахъ таки хати ставилися.

Внесеніе Гушалевича, ѧбы піятику по селахъ съ тои стороны погромити, же жиды говорутъ для холеря, люди на мѣрность и стремезливость обѣцяли.

Внесеніе Жуковского, що паны за опалъ за фиру по два дни на тиждень вымагаючи роботы, наново паньшину запроваджуютъ, тіи сами, що ся хвалили, же они паньщину дарували. Одозва до народа, абы не входивъ съ панами въ жадны оуклады що до лѣса.

Внесенье того жъ, абы Еп҃амъ нашимъ помершимъ на гробахъ поставити памятники.

Парофіане зъ Тура цир. Золочевского жалувалися на свого давного дѣдича за крывды.

2. Додатокъ до засѣданія 46-того

Тайна рада.

До выробôвъ Рады до „Зоры“ призначеный выдѣлъ – зъ 10 членôвъ – 5 членôвъ до ôбряды выстарчаютъ. – Въ четверъ о 3 годи[нѣ] по полудню.

Внесеніе Борысѣкевича[3] выбрати депутацію до губернатора якъ приѣде, котра бы также желанія наша предложила.

[Засѣданіе 46-тое]

Дне 6 Жолтня 1848 г. ѿбулася Рада въ слѣдующій способъ.

Оурад[ж]ено, аби мова, котру ч. Лозѣнск[ї]й въ городѣ мав юб[илейну], 200 Е҃. Р[ада] купила.

---

[1] В оригіналі: „Губерніимъ“.

[2] Слово вписане над рядком.

[3] Прізвище вписане над рядком.

Рада Ходоровска 20 ринскихъ на вид[атки] Р[ади].

Предсѣдатель читавъ обѣтницю оутвержденну ѿ Цѣс[ара] катедру ꙗзика руского касающуся.

Зъ Тернополя зажалѣние, же на голошенїе свящ. о Гвардїи повстали сопротивнике на противъ руской коменди, приключене есть прошение, аби о томъ до Ряду[1] подати, и надослано такожде подписи на подѣлъ.

Заступникъ аби такъ зробити, якъ въ Чехахъ.

Предсѣдатель, же обстоятелство въ семъ, же полска вже уконститу[о]вану гвард[и]ю маютъ.

Лозѣнск[и]й[2] зъ Болехова такожде о Гвардїй желанїе читавъ, але такъ же самїи не хотятъ ю запроваджати, токмо при комїссарѣ цир. Кулчицкомъ – була гадка ω вѣйтахъ.

Заступникъ інтерпелловавъ о вѣйтахъ.

Зъ ради Золочовской програмъ зъ пунктами о подѣлѣ, о виборахъ депутованихъ, даби токмо рускїи люди своихъ вибирали – даби суди були явнїй и въ язику рускомъ, о судахъ комуналнихъ, даби громади собѣ актуаровъ вибирали, даби оби[ва]телїи токмо тутейшїи грунта куповати могли. ω податкахъ, о лѣсахъ, о стемпляхъ, о гандлю, о дорогахъ, о жидахъ, даби до аренди корчомъ и млиновъ не перепускати. О священникахъ и правѣ пресентованя – ω школахъ и дякахъ, о войску, о гвардїй, котра маетъ бути руска.

Заступникъ, же не треба[3] до Собору подписїй, програми ѿсилати.

Предсѣд. же заступникъ не зрозумѣвъ, бо токмо тїй, котри ще ся не послали до Вѣдня.

Заступн. ω пресентацїй не могутъ громади поносити.

Жуковскїи, же може таки розумѣетъ даби Рядъ тїй тягари мавъ ся поносити, котрїи доси громада носила.

Зъ ради Тернопольской такожде такой програмъ о Радѣ[4] котрїи би потребу народа вглянулъ – и надослали некотрїй въ семъ взлядѣ пункта.

Зъ ради Перемиской листъ пастирскїи полскїй надослала неприязни школам въ язику рускимъ – и проситъ, даби до Ряду ужитокъ зъ тогω зробити.

Заступникъ даби тое заразъ осудити и Правителству донести – аби ся тримали розпорядженя.

Царевичъ о Скибѣнскомъ котрїй вражїй естъ нашой народности, – даби протестовати противъ нему.

Предсѣдатель въ особѣстисть не входити – же будемъ ся тримати.

Заступникъ же въ Самбѣрщинѣ циркуляри пустили[5], даби язикъ полскїи всюда запровадити, аби на тое уважати.

Зъ ради Перемиской ѿдозва, котора маетъ въ „Зорѣ" быти печатана – оувага при той была о язицѣ полскомъ, котрїй поляке хотятъ всюда запровадити – втора ωдозва,

---

1 Далі викреслено: „просити".
2 Прізвище вписане замість викресленого: „Секретаръ".
3 Далі викреслено: „засилати".
4 Слово вписане замість викресленого: „пунктахъ".
5 Слово вставлене над рядком.

даби вченихъ руской мови вибрати, зъ котрихъ би кождій въ нѣкимъ предметѣ билъ способни.

Заступникъ о Соборѣ нашомъ 19. Жолтня на тое же средство не можетъ заспокойти нашу потребу.

Предсѣдатель, же може нини[1] нашіи не всѣ ся зѣйду[т]ъ – для ружнихъ причинъ.

Рада Станѣславовска, даби церква по їезуѣтахъ на церковъ руску обернути.

Пресѣдатель, же тое треба дуже поперати.

Зъ Станѣславовской ради такожде писмо полской гвардіи зъ приключениемъ, же бесѣдовавъ свящ. лат. въ дусѣ ревулюційномъ о Собѣескомъ.

Внесеніе о Котляревскимъ – Блонски.

Внесеню, даби руж[н]ица дотаціи свящ. устала.

Внесение о проте[с]тѣ ради Золочевской.

Прошение[2] двохъ господаровъ, въ взладѣ заборовъ грунтовъ.

Ч. Трещаковскій зажалѣніе, даби люди зъ далеча мали всюда хатъ въ зимѣ теплихъ.

Заступникъ за томъ.

Домковіч поперавъ.

Гушалевич – внѣсъ, аби напротиво пянству.

Жуковскіи о панщинѣ, котру назадъ за дрова запровадзаютъ.

Жуковскій о памятнику епископовъ.

Засѣданіе 47-мое

9. 8-вріа 1848.

Читалося писаніе рады Галицкои о школахъ и просвѣщенію, абы тамъ школа була заложена стосовна до потребъ теперѣйшныхъ.

Читалося писаніе рады Залозецкои, що ся завязала, и котрымъ подписы на подѣлъ Галиціи надослала.

Надосланы зостали подписы на подѣлъ Галиціи зъ деканату Скальского.

Внесено дати одозву до народа руского, абы по руски говорилъ, за рускою мовою въ школахъ обставалъ, до оурадовъ по руски писалъ и ино по руски писаны протокулы подписувалъ.

Болеховска рада вноситъ желаніе Реихстагови ся предложити имѣющія.

Самборска рада вноситъ, абы письмо „Słów kilka“[3] въ „Розмаито[с]ціахъ“ печатана була.

Внесеніе Борѣсекевича[4] домагатися, абы ся въ рускои части Галиціи по школахъ руского языка юко наукового и семинарій для оучителей, и абы до всѣхъ оурядовъ по руски писати, и резолюціи по руски[5] выдавати (теперь черезъ толмачовъ) й абы отъ оурядниковъ промовоющихся вымагати рускои мовы вѣдомости.

---

1 В оригіналі: „нени“.

2 Перед цим викреслене прізвище Трещаковського.

3 Йдеться про брошуру Антонія Петрушевича.

4 Прізвище вставлене над рядком.

5 Два слова дописано над рядком.

Внесено послати депутованого отъ Рады до Вѣдня.

Присланы подписы зъ Лагодова, Побича и проч. на подѣлъ Галиціи.

Трещаковскій вноситъ, абы Пресидіумъ просити мѣсця въ ратуши на нарады школьной.

Тайна рада.

О депутаціи до Вѣдня: двохъ послати: Борисѣкевичъ Южичиньскій.[1]

Инструкцію Кизіемскій: подѣлъ: що подписы Полаковъ ложны: школы: Гвардія, оурядники, – абы руское тамъ вплывало.

Засѣданіе 48.

дня 16. Октоврія 1848.

Читалося писаніе депутованого Шашкевича о смутныхъ выпадкахъ въ Вѣдню й ô тôмъ, що до Рейхстагу поданія маются чинити не на стемплю.

Донесено, що чеш[с]ки депутованы скликуютъ сеймъ до Берна.

Читалася пересторога Собору псеудоруского, котрою чернятъ Раду Головну Руску, що ôна навѣть до розбоевъ и рѣзи нарôдъ бунтуе, котра то пересторога по мѣстѣ[2] выставлена. Ѧлежъ напротивъ того читалася одозва Рады Головнои до народа, щобъ собиравъ ся въ Гвардію, де о рѣзи и розбояхъ ничого не стоитъ.

Внесено, абы дати ю̂вное освѣдченіе зо стороны Рады. Дѣло сіе дане до выробу коммисіи о Гвардіи.

Надошли подписы зъ Луки на подѣлъ. Также надойшла[3] дяка зъ Княжева жалоба на свого священника.

Читалося писаніе рады Бережанской напротивъ заведенія польскои мовы по школахъ въ руской части Галиціи.

Также рада Бродска протестус напротивъ заведенія мовы польскои по школахъ.

Читалося ся писаніе рады въ Турцѣ[4], що она послала подписы ô подѣлъ Галиціи въпростъ до Рейхстагу черезъ депутованого Ломницкого.

Зъ рады Коломейскои надойшло писаніе, що тамъ священникъ латиньскій Сковронскій напротивъ желанія руского народа рускій ѧзыкъ до школы припустити не хоче.

Читался програмъ до Зѣзду оученныхъ рускихъ.

Лозиньскій доноситъ, що ся въ Болеховѣ гвардія завязала.

Тайна рада.

Донесено, що збороняютъ въ школѣ нормальнои каѳедральной по руски оучити, до чого ся также авшусъ магистратуальный причиняе.

Деканатъ Черневецкій прислалъ на Рады выдатки 30 рс. сребр.

---

1 Далі викреслено: „ѣхати“.

2 Далі викреслено: „попребивана“.

3 Слово вписане над рядком.

4 Вставлено замість викресленого: „Турчманскои“.

Внесенье Вьеличковского, абы на желаніе 500 ѧвовянъ оуформовати Гвардію руску зъ интелигенціи ѝ ôсѣдлыхъ.

Внесеніе, послати депутацію до Комменды Гвардіи, що бы Русиновъ ненапастувати. (до Коменды:[1] до магистрату: – до Комендерующого: до Пресѣдіумъ?) до Голуховского.[2]

Комиссія зъ: Товарницкого
Лотоцкого
Вьеличковского[3]

Що до ѧзыка руского, абы ся тая депутація запитала, чому по руски не ѹчатъ[4]?

Nадойшло внесеніе взывати нарôдъ до обороны Цѣсаря и Царя.[5]

[Засѣданіе 48-мое]

Дня 16. Жолтня [1]848. ѿбулася рада въ слѣдующій способъ.

Внесено – листъ зъ Видня депутованогѡ до Собору безъ стемплю.

Читавъ новини ческій Павенцкій, въ котрихъ минѣстеръ Вессенберкъ депутованихъ до Берна зкликуе.

Ч. Малѣновскій читавъ пересторогу Собору рускогѡ намъ вражогѡ.

Заступникъ предсѣд. желовавъ ся надъ сромотою братей[6], хотяй русиновъ. Енчогѡ мнѣния политическагѡ – потваръ сіе уважаюче ѿ Гвардій, дабы фалшъ оказати, читавъ виробъ зъ видѣлу къ сему намірению вибраногѡ.

Предсѣд. дабы сіе на полске перевести и всѣмъ до вѣдомости подати.

Ч. Малѣновскій, же они всю бредню на насъ кидаютъ.

Предсѣдатель, скѣнчимъ тое[7], ми ся хочемъ збути панованя.

Ч. Малѣновскій, даби до „Зори" вмѣстити и черезъ плакати ѡбвѣстити.

Зажалѣние дяка на противъ свящ. – до видѣлу.

На противъ декрету ѡ школахъ, котрій запровадити хочетъ язикъ чужій. – Такіи протестъ ѿ ради читав предсѣдатель. – Бережанской. Такій протестъ такожде зъ ради Бродзкой.

Заступникъ увагу, же закедаютъ намъ, же ся не стараемъ о школи.

Писание зъ ради Турчанской о заведение Гвардій до Минѣстериумъ впростъ черезъ депутованогѡ; – ѡ сопротиві фервалтерій – и два листи безъименнй котрій зъ Жолкви отримали.

Зъ ради[8] Коломійской о заведению язика рускогѡ и ѡ сопротивию пароха латинскогѡ.

---

1 Далі викреслено: „ѧле".
2 Прізвище виділене з обох боків вертикальними рисками.
3 Вписано замість викресленого: „Юркевича".
4 Останні слова вписані замість викреслених: „мае ся оучити".
5 Далі викреслено: „Запытанье отъ чест. Геровского".
6 Далі викреслено: „руск."
7 Два слова вставлені над рядком.
8 Далі закреслено: „Болеховской".

Заступникъ ѿдозву до Собрания зъ сторони комїссїй Зѣизду вченихъ – даби ихъ помѣстити[1] – запрашаюче всѣхъ Русиновъ на четверъ, – читавъ програмъ, касающе ся Зѣизду, – и ч. Кулчицкому поручилъ[2], даби ся въ ньогѡ зголошали тїй, котрїй зхотятъ въ себе помѣстити гостей.

Засѣданіе 49.

20 Жовтня 1848.

Рада Городецка доноситъ, ꙗкъ тамъ въ школѣ городецкой руского ꙗзыка допустити не хочутъ.

Донесено о одозвѣ Собору руского, писанного по польски, попрелѣплюваной по мурахъ львовскихъ, що бъ Рада дала справу, въ ꙗкой цѣли скликаны оучены наши съ причины, ꙗко бы заходила въ мѣстѣ обава о спокой.

Оураджено[3] на писаніе сіе не[4] отповѣдати.

Читалося писаніе рады Ꙗрославскои ꙗко ся завязала, й также до(но)ситъ о своихъ первыхъ дѣланіяхъ.

Рада Бучацка доноситъ, що запросила на набоженьство народъ передъ завязаньомъ Гвардіи народнои для испрошенія помощи св. Духа, що тамешны Поляки завязаню ся Гвардіи русконародной клали перешкоды, и що ся тамъ въ Бучачу й окресности Гвардія русконародна[5] оутворила, до чого также мазуры приступили.

Читалася одозва выдѣлу для оутворенія Гвардіи, помѣщена въ „Зорѣ“.

Читалася одозва зъ „Зоры“ о грунтахъ.

Читалася вѣдомость о завязаню ся Гвардіи русконароднои въ Бережанахъ.

Донесено, що Пресидіумъ заказуе заводити Гвардію въ циркулѣ Львовскомъ и що также циркулъ Золочевскій заказуе Гвардію. Nапротивъ того освѣдчено, же[6] подане зажаленіе.

Внесеніе, абы саме духовеньство выбирало си деканôвъ (внесено абы выдѣлъ приспѣшилъ).

Громада Козловска надсилае 7 ринс. сребр. черезъ Антона Дзіубу.

Внесено через іер. Захаріасевича именемъ рады Золочевской, абы освѣдчити радамъ поменшимъ, щобъ всяки жалобы громадъ пріймати, абы нарôдъ, приходяще съ оупованіемъ, не выслуханій не тративъ довѣренія.

Nадосланы подписы на подѣлъ Галиціи зъ Трощаньца, зъ[7] деканату Лисценьского епар[хіи] Перемисльскои, также зъ деканату Саноцкого.

Рада Бродска доноситъ ô Гвардіи народной и що желае 50 ексемп. „Памятника“ по руски.

---

1 Далі закреслено: „въ члена“.
2 Далі закреслено: „принятие въ“.
3 Дописано вад рядком замість викресленого: „Рада не мае“.
4 Слово вставлене над рядком.
5 Далі викреслено: „завяз“.
6 Два слова вписано над рядком.
7 Далі викреслено: „Завад“.

Внесено и оураджено въ „Зорѣ“ оумѣстити по руски манифестъ Цѣсара и Царя до[1] народовъ своихъ краевъ.

Внесено,[2] же бы ся но коротко Рада отбувала отъ 3-5 годины.

Внесено противныхъ народности руской не допускати до чиновъ духовныхъ и свѣцкихъ.

Зъ рады Збаражскои надойшли подписы.

Що до подписовъ донесено, що въ Лацкомъ два ꙗкись паны тамешного іереа руского Лотоцкого[3] обманчили на подписъ о подѣлъ – и що также давали людемъ горѣлки, абы напротивъ подписували.

Засѣданіе 50-тое

23 Жолтня 1848.

Честный Борысѣкевичъ отчиталъ письмо пресидіальне пана виицепресид[ента] Голуховского[4] помѣщене въ Газетѣ польской Повшехной[5] до полковника Гвардіи народной п. Выбрановского[6], ôскорбляющее народъ рускій[7].

Донесено, що два члены були посланы до п. Голуховского, а зъ нихъ[8] Вьеличковской донесъ, що п. Голуховскій не оузнае польского переводу, де называеся народъ рускій „чернею“, що сьмо его посудили безъ его выслуханья, що онъ желае, абы ся Гвардія належито завязувала, также ôбѣцявъ п. Голуховскій оудѣлити Радѣ ѝное свое писаніе до циркулôвъ, также отповѣлъ п. пресѣдентъ, що потягне подъ судъ тихъ гвардистовъ, котры зъ Джеровичемъ отъ стражи финаньской[9] зле поступали – сказано п. Голуховскому, що[10] спалено іер. Джеровича съ 80 иными господарами, ꙗкъ му було попередъ листами[11] загрожено, также що п. Голуховскій не хоче „Зору“ знести, що онъ не намѣряе причинятися до востановленія Польщи.

Читане письмо пресѣдіальне по нѣмецки, котре не сходится съ польскимъ – польске отступае отъ оригиналу – однако заходятъ декотры ѝзреченія оскорбляющая – âле не таки оскорбляющіи, ꙗкъ въ польскомъ толкованію.

Мехъ ôтчиталъ слово, говорене на радѣ Оуневской, загрѣвающе до чиненія Гвардіи на доводъ, що не говорится народови ничого неправного. (Мова сія оудостоилася рѣсныхъ окляскôвъ. Оухвалено мов[у] [с]ію печатати.)

---

1 Далі викреслено: „свого“.
2 Далі викреслено: „щобъ въ важныхъ справахъ ино отдѣлъ займався справами Рады, а Рады“.
3 Прізвище вписане замість викресленого: „Левицкого“
4 Три слова вставлені над рядком.
5 Далі викреслено: „о гвардіи“.
6 Прізвище вписане над рядком.
7 Далі викреслено: „меже иными называюще его оно называе народъ чернею “.
8 Слово вписане над рядком.
9 Три слова вписані над рядком.
10 Далі викреслено: „онъ“.
11 Два слова вписано над рядком.

Честный Гинилевичъ вноситъ, абы Головна Рада старалася о ôбученіе въ рускомъ ѧзыцѣ въ школахъ отъ имени собраныхъ оу̂ченыхъ рускихъ.

Рада[1] прирѣкла прошеніе сїе[2] всѣми своими силами оу Правительства[3] попирати.

Чест. Жуковскій вноситъ вставитися до правительства, абы Джеровича, ôтъ стражи финансовои привезеного до Львова – судили за закенены ему преступства не ексцепціонально – але на своимъ мѣсци, де мавъ провинити. (Оураджено вставитися за нимъ, абы го належито судити и не дати му гвалту чинити. Михаилъ Теблевичъ капраль I ком[паніи] гренадир[скои] отъ регимен[ту] Біанхи свѣдчитъ, ꙗкъ его бито).

Na коммисію выбрано Борысѣкевича[4]
Вьеличковски.

Внесено отъ Борысѣкевича, освѣтити народъ[5] одозвою ꙗке намѣреніе[6] Рада мае при завязаню Гвардїи.

Внесено отъ тогожъ, выбрати коммисію, отдати прибути маюшему губер. Залескому, котра бы ему также желанія наши предложила, и̂ абы тая коммисіа попередъ змѣнковану одозву до народа выробила.

Засѣданіе 51-вое

[27 Жолтня 1848]

Читалося писаніе Гвардіи народнои зъ Камѣнки, абы ся вставитися за ными, що бы достали оружіе, котрого не на зле оужіютъ, и также желаютъ мати муйструнокъ по руски (900 разомъ и̂хъ гвардистôвъ).

Зъ рады Чортковской надосланы подписы на подѣлъ Галиціи.

Рада Золочевска прислала 17 рс. сребр.

Рада Бережаньска доноситъ, що ся и̂ ꙗкъся Гвардія народна въ Бережанахъ завязала, що тамъ староста спротивлялся завязанюся ей.

Зъ Старого Мѣлятина[7] надойшло писаніе, що желаютъ мати Гвардію (що однако попирати не можна для браку приписаного числа душъ).

Зъ Тарнополя доносятъ о Джеровичу, ꙗкъ ê̂го въ Тарнополи гвардисты польски[8] злапали, били, и̂ оу̂вяз[н]или. Внесено отъ пре[д]сѣд. Кузьемского, ê̂бы двохъ зъ Рады дати, щобъ были при протокулѣ ê̂го.

Зъ Бѣрецкого деканату[9] рада доноситъ, що ся завязала и предкладае свои желанія.

Рада Бучацка доноситъ, що тамъ[10] Качеровскій, надзыратель школъ руского ѧзыка въ нормальныхъ школахъ въ Бучачи и̂ Манастерыскахъ недопускае.

---

1 Далі викреслено: „принялася старати п“.
2 Далі викреслено: „де он ся, до“.
3 Три слова вписані над рядком.
4 Викреслено прізвища Трещаковського і Гарасимовича.
5 Далі викреслено: „що Рада съ чистыми“.
6 Слово вписане над рядком.
7 Виправлено замість: „Старогомѣсця“.
8 Слово вписане над рядком.
9 Два слова вписані замість: „Зъ Перемыской“.
10 Дали выкреслено: „въ школахъ“.

Рада Коломейска доноситъ, що тамъ на Верещиньского клеветы кедаютъ й êго ôтдалити хочутъ (оўряджено заразъ ся за нимъ вставити).

Рада Тарнопольска надсилае[1] ôписъ завязаня ся тамже Гвардіи народнои.

Зъ Бережаньского округа доносятъ, що тамъ всюда священникамъ и людемъ[2] смертію грозятъ (Трещаковскій оуважае, що разъ мати страшила сына, а той ю̂ застрѣливъ).

Зъ Самборскои рады доносятъ, що послали подписы на подѣлъ Галиціи, также они пишутъ, що молодѣжъ наша для того отступае одъ обрядку руского, бо въ школахъ но по польски оучатъ и на набоженьство до костела ходятъ.

Дрогобицка рада присилае[3] листъ депутованого Ловицкого, приѣхавшего зъ Вѣдня въ справахъ домовихъ, за позволеніемъ Сейму, абы съ народомъ протокулъ робити съ свѣдками, абы сказали ꙗко но для боязни отъ паньщины не хочутъ ся пôдписувати на подѣлъ й иное; также надсилае Reskript циркуларный, âбы въ рускихъ школахъ также по польски можно ся было научити, й що тамъ въ Дрогобичи желаютъ люди оўтворити Гвардію, й хочутъ знати ô знакахъ Гвардіи русконародной.

Тайна рада.

Борысѣкевычъ доноситъ, що по листу Гакмана оучены буковинь(н)ски для того не пребули, що маются готовити, âбы богословіе по свому преподавати, и ꙗкъ тамъ поляки Джеровича похопили.

Внесено ôтъ Борысѣкевича, послати депутацію ôтъ Рады[4] до Цѣсара й Министеріумъ въ справахъ нашихъ. Геровскій и все собраніе[5] жичутъ си: Кузьемского и Борысѣкевича.

Na мѣсци заступныкôвъ[6] предсѣдателей: Лотоцкого... Сосновскій.

Na депутацію до губернатора выбраны: Товарницкій, Домковичъ, Трещаковскій, Выслобоцкій, Геровскій, Хомѣньскій[7], Копысцянського, Лотоцкого, Кадерно̂шка, Максимовичъ, Малиновскій, Константиновичъ.

Засѣданіе 52-рое.

30 жолтня 1848.

Рада Станиславовска предлагае протестацію противъ заведенію польского ꙗзыка во школахъ руской Галиціи. (подати съ другими высше).

Рада Богородчаньска предкладае потребы й желанія народа руского до Сейму вѣденьского (до отдѣлу, абы тіи желанія були списаны й выготовлены).

---

1 Слово вписане над рядком.
2 Слово вписане над рядком.
3 Вставлено замість викресленого: „доносятъ".
4 Далі викреслено: „до Вѣдня".
5 Далі викреслено: „предкладаю".
6 Слово вписане над рядком.
7 Прізвище вписане замість викресленого прізвища Білинського.

Рада Бродска желае 50 екс. „Памятника“ по руски, й доноситъ о готовости[1] тамешнихъ громадъ до Гвардіи.

Рада Залозьецка доноситъ, що ся завязала, й що призначила си на корреспондента Федакевича пароха Залозецъ и проситъ оу нашой Радѣ о кореспондента.

Рада Городецка пише, що тамъ въ городецкой школѣ не допускаютъ языка руского.

Рада Болеховска пише, абы „Зоря“ старанно подавала до читаня народови все, що ся тичитъ полѣпшеня нашого краю и новости зъ иныхъ газетъ.

Рада Болеховска пише о нуждахъ руского народа мимо оуставы конституційной.

Также тая рада пише о перешкодахъ до завязаня Гвардіи народнои.

Громада Романовска пише о своихъ крывдахъ на грунтахъ.

Рада Збаражска предкладае протокулъ своихъ дѣланій.

Рада Дрогобицка предкладае[2] свои мысли що до оурядженя громадъ сельскихъ.

Громада Старосіельска предкладае свое прошеніе до высокого Правительства о крывдахъ на грунтахъ своихъ.

Деканатъ Скальскій надсылае подписы на подѣлъ Галиціи.

Надойшли подписы зъ веси Дубы на подѣлъ.

Внесеніе Царевича, абы ся займити тымъ, щобы для школъ писалися книги, и возвати до того писателей або переводителей. (Алежъ тымъ занялся Соборъ оученыхъ рускихъ).

Тайна рада.

Справозданіе депутаціи, що повитала губернатора Залеского на нашой руской земли: донесено, що онъ недастъ непоавости ту жадной чинити, а рачей бы по середъ насъ згинувъ[3], на тое, що маемъ книжки до школъ[4] сказалъ, же о томъ порозумѣеся зъ печатною ераріальною, – що до Гвардіи, же буде реорганизація[5], абы де 1000 душъ, й онъ непристае[6] на коси на бронь[7] – говорено, абы ознаки були – сказалъ, що Гвардіа польска буде реорганизована – о Джеровичу записавъ собѣ, юка ся ему крывда стала – и требовано отъ него, абы при его протокулѣ наши були,[8] – що онъ Министеріумъ не представлялъ – абы языкъ польскій[9] былъ заведеный въ школахъ – що если нынѣ книжки и оучители руски, – то въ школахъ по руски. Просивъ зважати на его трудне становиско – мовивъ по руски – казавъ, що ся на руской землѣ родивъ, руске молоко ссавъ – до 12 року свого по руски говорилъ. – Оуряджено письма Рады ему предложити.

Донесено отъ Жуковского, що Поляки подали петицію, абы рады наши розвязали.

---

1 Вписано замість викресленого: „завязанки ся “.
2 Вставлено замість викресленого: „доноситъ“.
3 Остання фраза вписана над рядком.
4 Далі викреслено: „и готовыхъ оучителей“.
5 Останні три слова вписані над рядком.
6 Слово вписане над рядком замість викреслених: „жичилъ собѣ, абы“.
7 Слово вписане над рядком.
8 Далі викреслено: „Юристовскому сказалъ“.
9 Вставлено замість закресленого: „рускій“.

Оуряджено выдѣлу ôбщества просвѣщенія народного сойтися 1 Ноемврія въ середу о 3-той годинѣ[1] пополудню, абы ся нарадити надъ книжками школьными.

Засѣданіе 53-тое

17 Новемврія 1848.

Подъ предсѣдательствомъ Преосвященного Еп̃па Григоріа.

Прочиталося призволеніе Ї̃енерала Коммандерующого, що ся засѣданія Рады Рускои Головнои ôтбувати можуть, зборонены попередъ станомъ обляженія града Львова зъ причины розруху.

Потомъ промавлялъ честный членъ Рады Лозиньскій, дякуючи именемъ Рады, именемъ народа руского Преосвященному Еп̃пу Григорію за его ревны труды й старанія для добра руского народа, й освѣдчаючи желанія Рады Головной и поменшихъ радъ, абы также ꙗко Епархъ Перемысльскій не переставалъ бути предсѣдателемъ Рады Головной Руской.

Na сіе прирѣкъ Преосвященный Еп̃пъ, що онъ сердцемъ и духомъ своимъ не перестане для добра руского народа дѣлати, що Его кôлько тамъ миль не розлучатъ ôтъ Рады Головной, и що на желанія Ему предложены хоче позастати ей предсѣдателемъ. Такъ предложилъ[2] Преосвященный Еп̃пъ[3] слова Йсаіи пророка: „Духъ Господень на мнѣ – благовѣстити нищимъ посла мя, исцѣлити сокрушенныя сердцемъ, проповѣдати плѣнникомъ отпущеніе, слѣпымъ прозрѣніе, нарещи лѣто Господне пріятно и день воздаянія, оутѣшити вся плачущія, дати плачущимъ Сіона славу вмѣсто пепела, помазаніе веселіе плачущимъ, оукрашеніе славы вмѣсто духа оунынія, и нарекутся родове правды, наслажденіе Господне въ славу, и созиждутся пустыни вѣчныя, запустѣвшія прежде воздвигнутъ, и обновлятъ грады пустыя, опустошенія въ роды – вы священницы Господни наречетеся, служителіе Бога вашего речетеся вамъ – сице землю свою вторицею наслѣдятъ и веселіе вѣчное надъ главою ихъ. Азъ бо есмь Гдь̃ любяй правду и ненавидяй грабленія отъ неправды, – й познается въ ꙗзыцѣхъ сѣмя ихъ – всякъ видяй â познаетъ â, ꙗко сіи суть сѣмя благословенное отъ Бога, й радостію возрадуются о Господѣ, – и ꙗко земля растящая цвѣтъ свой и ꙗко вертоградъ сѣмена своя прозябаетъ, тако возраститъ Господь правду и веселіе предъ всѣми ꙗзыки“. Слова сіи, изрекъ и пока[за]лъ Преосвящ. Еп̃пъ, глубоко сягаютъ въ состояніе нашого руского народа и нашихъ временъ съ тымъ прошеніемъ къ Богу, абы[4] прогнавъ ти̂му всемогущимъ словомъ своимъ: „да будетъ свѣтъ!“.

Донесено[5] Радѣ, що выбраны именемъ Рады и народа руского депутованы Михаилъ Кузьемскій й Іоаннъ Борысѣкевичъ 27 Жовтня заразъ поѣхали до Оломуца предъ лице Цѣсаря и Царя въ справахъ нашихъ народныхъ; на сіе освѣдчилъ заступ. предсѣд. крылошанъ Лотоцкіи, що тая жъ депутація руска, присовокупивше до себе

---

1 Вставлено замість закресленого: „31 Жовтня въ вторникъ“.

2 Вставлено замість викресленого: „загрѣвалъ“.

3 Далі викреслено: „до ревного дѣланія за народностію Рускою“, „до розваги“.

4 Далі выкреслено: „въ тмѣ“.

5 Далі викреслено: „Головной“.

также депутованыхъ нашихъ рускихъ сеймовыхъ, мали послуханіе оу Его Выличества, и читалися ихъ адресы, предложены именемъ руского народа Его Величеству, адресса вѣрности руского народа въ тихъ забуреныхъ часахъ, и адресса о потребѣ подѣлу Галиціи на руску и мазурску провинцію.

Читалъ ся концептъ прошенія мѣщанъ града Львова о Гвардію народну, и до тои справы призначена коммиссіа, абы ся порозумѣти зъ членовъ: Вьеличковского, Хоминского, Коссака, Леонтовича, Товарницкого и Сосновского.

Также читалося и подписувало прошеніе мѣщанъ града Львова, абы выдѣлъ мѣщанъ града Лвова попередный (Bü[r]ger Ausschuß) былъ знесеныи и абы новый былъ выбраный, котрый бы мавъ довѣреніе мѣщанъ.

Читалося писаніе пресидіальное взывающе дѣлати для спокою и беспеченьства особъ и маетку въ краю нашомъ: оураджено дати до народа въ томъ дусѣ одозву.

Читалися писанія рады Коломейскои о томъ, юкъ то тамъ завязаню народной Гвардіи перепоны кладутъ, абы такъ звану польску Гвардію спирати, юкъ тамъ Полаки голосили, що Цѣсаря вже выгнали й що священники руски пидутъ си геть за Цѣсаромъ. Также занесла тая рада жалобу на карты мелдунковы (Meld[e]zettel) зъ доминій до шлюбу.

Оураджено послати до Коммендерующого іенерала депутацію: Лозиньского, Геровского, Товарницкого, Блоньского, Авдиковского, Сосновского, абы Му за призволеніе[1] засѣданій Рады нашои въ томъ станѣ обляженія града Львова подякувати.

Чест. Жуковскій внѣсъ домагатися того, абы магистратъ Львовскій свои обвѣщенія также по руски голосивъ и абы були надписы оулиць и площадъ львовскихъ также руски.

Na сей вторникъ замовлене застало наступающе засѣданія зъ причины свята въ минувшій понеделокъ.

Засѣданіе 53-тое

17 Nовемвріа 1848.

Въ присутствіи самого предсѣдателя Преосвящ. Епп̃а.

Читалося писаніе Іенерала Коммандерующого, котрымъ призволяются дальши засѣданія Рады Головнои, стрыманы зъ причины стану обляженія града Львова для зайшлыхъ розруховъ дня 2 Nовемвр. 1848.

Честный членъ Лозиньскій промовлялъ ô зайшлыхъ выпадкахъ, благодарилъ Преосв. Епп̃у за его отечестволюбны труды, [...][2]

О посольствѣ до Императоря й Царя.[...]

О Гвардіи львовской: коммисіа: Вьеличковского, Хоминьского, Коссака, Леонтовича, Товарницкого, Сосновского.[...]

---

[1] Далі викреслено: „дальшихъ“.

[2] Тут і далі в цьому протоколі пропуски в оригіналі.

„Vom Bürger Ausschuß“[1]. Абы[2] попередный бувъ знесеный, а новый посѣдающій зауфаніе мѣщанъ заведеный. [...]

Писаніе пресидіальное ô заспокоеніи народа. До выдѣлу.[...]

Писаніе рады Коломейскои ô Гвардіи, о карткахъ мелдунковихъ, й ꙗкъ тамъ голосили, що Цѣсаря выгнано и оўже не ма.

До Коммендурующого депутацію, подякувати за Лозѣньскіи, Геров[скій], Товар[ницкій], Блонь[скій], Авдиков[скій], Сосновского.[...]

Жуковскій внѣсъ: щобы магистратъ[3] мѣста Львова ôбвѣщенія свои также по руски выдавалъ.

Внесене тогожъ, абы написы оулиць и площадъ були также руски.

Въ вторникъ засѣданіе.

Засѣданіе 54.

21 Листопада[4] 1848.

Коммиссіа розмовитися съ мѣщанами града Львова о Гвардіи донесла, що стало на томъ, абы:

а) Начальникъ Гвардіи былъ войсковый;

б) абы оўсунити неприязный войску зъ Гвардіи духъ;

г) Коменнда або руска, або нѣмецка, ꙗкъ си компаніи оураджутъ;

д) абы еднакій мундуръ носили;

е) абы давну Bürgermilitz[5] снести;

ж) стрѣлцы покликувалися на права свои давны; – тіи могутъ си заховати, âле не ꙗко Bürgermilitz й Гвардія, и не зъ особнымъ мундуромъ, – ꙗко товариство приватне.

Депутація до Коммендирующого донесла, що именемъ Его подполк. Рукштуль отповѣлъ, же приконаны суть о нашои лояльности, й що можемся о наши пра[ва] оупоминати котры ꙗкъ другимъ, такъ и нашому народовы признаны будутъ.

Юліанъ Вьеличковскіи говорилъ, що войско наше руске йде до Оугоръ,[6] и вноситъ для того, абы тамешныхъ Русинôвъ возвати, щобы не оуважали войско наше ꙗко ворога свого, але выбавителя отъ тероризму оугорского. Позоставлено выбрати до выробленія одозвы сей коммиссію.

Кулчицкій доноситъ, що Консысторъ Латиньскій, маючи на тое также призволеніе[7] пресидіальне, рускій ѧзыкъ въ школахъ крывдитъ.

Внесено послати депутацію до п. Губернатора: Кульчицкого, Жуковского, Юркевича, Хоминьского.

---

1 Про міський комітет (нім.)

2 Далі викреслено: „там“.

3 Слово вставлене замість викресленого: „въ выдѣли“.

4 Вставлено замість викресленого: „Жолтня“.

5 Правильно: „Bürgermiliz“ – міська міліція (нім.).

6 Далі викреслено: „але же“.

7 П'ять слів дописано над рядком замість викреслених: „по наказу“.

Геровскій припоминае домагатися, абы въ конкурсахъ о посады на руской земли вымагали вѣдомость также руского языка.

Читалася скарга громады Кавско циркула Самборского, що ей выдерто грунтъ.

Кописціаньскій вноситъ[1], щобъ въ руски свята заказувати торгы, и абы Русины дозволеніе мали съ нашихъ церкôвъ ходити.[2]

Тайна рада.

Коммисія справити одозву до народа: Константиновичъ, Хоминьскій, Кульчицкій ô 5-той по полудню заутра.

Коммиссія для ôдозвы до Оугорскихъ Русинôвъ: въ четверъ сойтися:[3] на пр[е]дсѣдателя здано выбрати членôвъ.

Также написати до Іелячича, абы со Славянами обстаючи за Императоромъ, взялъ Русин[овъ] Оугорскихъ подъ свою опѣку.

Засѣданіе 55.

24 Листопада 1848.

Читалося писаніе Модеста Гнатевича, професора на гимнасіи Бѹчацкой, що тамъ въ скутокъ писанія[4] пресидіального маеся по польски въ школахъ оучити. Оуряджено одписати стосовне до министеріального намъ даного декрету.

Внесеніе подати до предсѣд.[5] Апелаціи и Іустиц-министерства, що въ справахъ съ Русинами отсуваются Нѣмцы и Русины – а тіи справы Полякамъ поручаются.

Самборска рада надослала на „Памятн[икъ]" 1 р. 40 кр. въ перевод[ѣ] рускомъ.

Зъ Болеховскои рады жадаютъ 20 екс. „Памятника".

Внесеніе рады Болеховскои, абы конкурса священикôвъ[6] рожницю меже парафіанами и капеляніями знести.

Внесено, абы дати ôдозву до народа[7], щобы вырозумѣли наши намѣренія й справѣ руской спріяли.[8]

Читалося писаніе Борысѣкевича, якъ му тамъ въ Краковѣ депутаты польски зъ Кракова до Залеского, повернувши до дому, говорили, що ся во Львовѣ довѣдали, же священники, особливо Соборъ оученыхъ рускихъ, намавлялъ, абы Поляковъ рѣзати. Такъ на насъ наговорено краковянамъ, ту во Львовѣ коли були.

Также его внесеніе о поменшихъ радахъ по селахъ, и о календаръ.

Внесеніе печатати Адрессу о подѣлъ Галиціи зъ дня 28. Листопада. Печатати.

---

1 Вставлено замість викресленого: „доноситъ".
2 Абзац виділено фігурною дужкою на лівому полі.
3 Далі викреслене прізвище Кульчицького.
4 Далі викреслено: „министеріального".
5 Слово вставлене над рядком.
6 Далі викреслено: „знести, и абы".
7 Далі викреслено: „оучинити".
8 Далі викреслено: „Обиватели града Львова".

Засѣданіе 56-тое.

27 Листопада 1848.

Читалася одозва Рады Головнои до Русинôвъ Оугорскихъ, що войска наши зъ Галиціи идутъ до Оугôръ, абы справу ихъ народну противъ мадяризму боронили, оже не маютъ воискъ нашихъ по большой части Русинôвъ юко непріятелей своихъ пріймати.

Читалося писаніе рады Стрыйской, абы старатися о тое, щобъ школа трівіальна Миколаевска прійшла пôдъ надзоръ руского митропол. Консыстора, понеже тамъ дѣтей по руски не оучатъ.

Зъ представленного театру руского собрано для Рады Головной 100 рс. среб. на ей выдатки. Оголосити въ „Зорѣ".

Рада Бродска писала о Гвардіи народнои и о перешкодахъ до ей оутвореніе.

Внесено подати до Генераль Комманды, абы органисовала Гвардію, понеже войско выходитъ. (попередъ выпитатися).

Донесено, що Рядъ черезъ коммиссарôвъ поручае беспеченьство и спокой краю народови, оже просити Рядъ о тое право, абы го поручити поменшимъ радамъ. (До Пресидіумъ на письмѣ подати).

Рада Збаражска засилае желанія до Сейму, юки бы для руского народа спасительни були.

Тайна рада.

Павенцкій вноситъ, абы народъ рускій поднесъ голосъ незавѣреня польскимъ депутованымъ. (до радъ: а въ „Зорѣ" о правѣ такôмъ: до выдѣлу конституційного).

Засѣданіе 57-мое

1 Грудня [1848].

Читалася одозва до народа, дана для хороненія спокою и беспеченьства осôбъ и маетку.

Читалася одозва до народа и радъ поменшихъ, ревно дбати о справу свою народну. Оураджено, абы ся печатала.

Читалъся зъ вѣденьскои газеты артикулъ о школахъ русконародныхъ (въ перев[одѣ] ру[скомъ] съ „Зоры").

Донесено, що надойшли подписы на подѣлъ Галиціи зъ сторонъ Володимирскихъ.

Читалася жалоба дяковъ округа Коломейского на свои нужды. (До Консыстора отступити, абы за дяками промовивъ). До „Зоры" для вѣд[омости] народа дати.

Донесено о крывдахъ дяковъ въ Золочевскомъ циркулѣ, а громады Манастерецкои[1] въ Станисл[авовскомъ] циркулѣ.

Также донесено, що на Струтинъ въ Стрыйскомъ цир[кул]ѣ, же гусарôвъ лапали, дѣдичъ грозивъ село спалити.

Въ депутаціи Царевичъ – Лозиньскій. Царевичъ доноситъ, що люди по Галиціи хочутъ знати, юки суть книгы школьны руски, и абы книжки тіи поблизше продавалися.

---

[1] Йдеться про Монастириська, див. с. 187.

Жуковскіи вноситъ оучинити одозву до народа, абы дѣтей до школы посылали.

Внесено, абы роздавали юкимъ правомъ букварь для бѣдныхъ дармо (але о томъ вже була давнѣйше мова).

Тайна рада.

Посланники Рады черезъ Жуковского до Генеральнои Комменды донесли, що имъ казано, абы ся старати, що бы ся Гвардія и стражъ беспеченьства съ ознаками лва и орла цѣсар[ского][1] завязувала – до чого войсковы маютъ розказъ – помагати, и до ексецирки вправляти – не косами, – але кеями.

Засѣданіе 58-мое

дня 4 Студня 1848.

Вытався крылошанъ и заступникъ предсѣдателя Михаила Кузьемскій, повернувшій зъ Оломуца зъ посольства свого до Цѣсара и Царя и Министерства, словом члена Рады Константиновича и многолѣтствіемъ.

Потôмъ всечестный крылошанъ и заступникъ предсѣдателя давъ справозданіе зъ посольства свого, що пріѣхавши до Оломуца съ честнымъ Борысѣкевичомъ, также съ депутоваными нашими русскими сеймовыми Григор[іемъ] Шашкевичемъ, Іоанномъ Ломницкимъ, Григоріемъ Левицкимъ (священниками), Василіемъ Гармаціемъ и Андреемъ Дзѣваковскимъ, селянами, дня 6 листопада с. р. на послуханію[2] предложилъ Его Величеству Адрессу вѣрности галицкоруского[3] народа, а разомъ другу Адрессу съ наступающими желаніями и прошеніями для добра галицкоруского народа:

1) щобы Галиція подѣлена була на двѣ провинціи, на два краи, нашъ рускій и мазурскій;

2) щоби оутворити на земли нашой стражъ правдиво народну;

3) щобы завелася руска мова и письмо во всѣхъ школахъ (оучилищахъ);

4) щобы завести руску мову и письмо во всѣхъ нашихъ оурядахъ и зверхностехъ;

5) що бы ся найскорше запровадили новы заряды громадски и оустановили оуряды цѣсарски вмѣсто мандаторôвъ;

6) що бы ся оустановила особна коммиссіа розсудити споры за грунта, лѣсы и права меже давнѣйшими панами и громадами;

7) що бы перенести оурядниковъ[4] непріязныхъ народови рускому, понеже таки оурядники завѣреніе народа руского оутратили;

8) що бы повернути обрядови Церкви и народа руского приналежащуся славу, а для того, щобы духовны и дяки наши съ латиньскими духовными и органистами въ годности и платны срôвналися, и щобы свята наши въ школахъ, оурядахъ и народномъ житію обходилися.

---

1 Сім слів дописано над рядком замість викресленого: „народна“.

2 Далі викреслено: „оу Его Величества“.

3 Вставлено замість викресленого: „руского“.

4 Далі викреслено: „неспріяющихъ“.

Желанія и прошенія тіи суть также поединчо съ выводами до министерствъ, юкъ до котрого юке належало, поданы. Оуряджено подати ихъ до вѣдомости народа.

Также донѣсъ всечестный крылошанъ, що ѣздивъ до Прагы и Вѣдня въ справахъ нашихъ народнихъ.

Также донесено[1], що тую депутацію нашу прославляно[2] всюда въ тамтыхъ сторонахъ словами: „Männer des Ostens", „Männer der biederen ruth[enischen] Nation".[3]

Честный Сосновскій донѣсъ, що магистратъ Львовскій черезъ него голосивъ околичному народовы рускому по руски патентъ о знесеню пôдданьства, що народови нашому для рускои его мовы дуже мило було.

Читалася глубокомудра промова енерала Іелячича до депутаціи предмѣстя вѣденьского „Landstrasse", юкъ онъ за рôвными правами для каждого народа австрійского обявляеся бути.

Также читалъ ся выробъ адресы отъ Рады Головнои до того ж е[н]. Іелячица – зоставлена на тайну раду до обряды.

Донесено ôтъ всечест. заступ. предсѣ. Мих[аила] Кузьемского, що чест. нашъ священникъ и депутов[аный] Григор[ій] Шашкевичъ мае зостати министеріяль-ратомъ, и що Министеріумъ замышляе взяти нашихъ рускихъ до Министерства, абы ся до службъ краевыхъ вправляли, и также о потребахъ нашихъ до порады були.

Чест. Малицкій предложивъ другу часть своей грамматики рускои.[4]

Тайна рада.

Всечест. крылош. Мих[аилъ] Кузьемскій читалъ загальное поданіе до Его Величества, и особное о руской мовѣ въ школахъ, додаючи, що министры жичуть си, абы тіи поданья всѣ печаталися.

Также освѣдчивъ той же, що на поданья помянуты до Его Величества й Министерства выдано 30 рс. среб.

Лозиньскій чинивъ справозданія, юкъ вручена була е. Коммендерующему адресса Рады и принята съ освѣдченіемъ, що приконаныи о льоальномъ способѣ мысленія Русинôвъ, и щобы Русини ревно о [то] дбали и старалися.

Также Лозиньскій оучинивъ справозданіе, же депутованы манастерецки достали отъ п. губернатора Залеского на руки резолюцію съ тимъ, же не стане ся имъ крывда.

Засѣданіе 59-тое

дня 8 Студня 1848.

Читалися обвѣщенія о вступленію на престолъ Цѣсарства Австрійского Цѣсаря и Царя

Францѣшка Іосифа I.

За чѣмъ наступило громогласное многолѣтствіе. Лозиньскій внѣсъ, абы Рада со своей стороны одправила набоженьство оурочисте въ наступающу недѣлю на

---

1 Вставлено замість викресленого: „прославляно".

2 Вставлено замість викресленого: „вытано".

3 "Мужі Сходу, мужі, прихильного руського народу" (нім.)

4 Далі викреслено прізвище Лозинського.

оупрошеніе помочи Божои для Его Величества[1] и запросила на тое набоженьство чиновниковъ свѣцкихъ и военныхъ и то въ мѣскои церквѣ, а Рада одногласно оухвалила таке набоженьство.

Жуковскій внѣсъ зъ тои самои причини дати до народа ôдозву.

Трещаковскій звернувъ на тое оувагѹ, що обвѣщенія сія по руски заразъ невыйшли, но Куземскій освѣдчивъ, же подано до Министерства, абы були за тимъ часомъ трансляторы руски.

Рада Жолкевска предложила жалобу, що ей право стражи оскорбляеся. Оураджено стрыматися, бо выйде нова организація Гвардіи.

Самборска рада донесла, ꙗкъ тамъ польски оучители, а именно катехита польскій науку руску спинаютъ, и ще молодѣжи, по руски оучитися хотящой, злыми классами грозятъ, и также що тамъ кооператоры наши руски св. вѣры по руски оучити суть готовы.

Губерніумъ освѣдчило, що обсадило въ Самборѣ елементарну классу Блажовскимъ, оумѣющимъ по руски. Однако Жуковскій оувѣдомивъ, що его свѣдоцтво походитъ о[тъ] Вагилевича, котрый не знати ꙗкимъ правомъ выдае свѣдоцтва, хоть ся показуе, же Блажовскій черезъ другихъ, ту непритомный, таке свѣдоцтво собѣ выраблявъ. Оже Вьеличковскій вноситъ потягнути Вагилевича за тое до отповѣдательности.

Кузьемского задивувало, що во Львовѣ гімнасіа дѣлятъ на польске и нѣмецке. Оже вноситъ „Зорою" обвѣстити протестъ до народа. Жуковскій додае, що одно гимнасіумъ и то академическе называеся нѣмецкимъ, бо ще тамъ профессоры по польски не оумѣютъ, оже каже, що о рускôмъ анѣ мовы нема.

Слушатели первого року философіи жалуются, що рускій ꙗзыкъ ино ꙗко до волѣ зоставленый каждому оуважаеся и просятъ вставнтися, абы декотры предметы по руски оучилися.

Кузьемскій доноситъ, що черезъ раду Тарнопольску дана зостала округови Скалатскому, не выбиравшому попередъ депутованого, порада, же бы тамъ выбрали чест. заступ. предсѣ. Іоанна Борысѣкевича.

Рада въ Подбужу округа Самбор[ского] доноситъ, що ся завязала. Лозиньскій принявся на корреспондента.

Трещаковскій внѣсъ особною нашою депутацію Цѣсара и Царя поздоровити, Ему положеніе наше виложити и о Его покровительство просити. Na тое оуважавъ Кузьемскій, абы возвати нашихъ депутованыхъ сеймовыхъ, щобъ намъ дали знати, коли бы тая депутація була начасѣ, и абы зовсюда мірскихъ Русиновъ до такои депутаціи завозвати.

Царевичъ вноситъ запросити алумнôвъ, що бы выбрали отъ себе членовъ для Головнои Рады. Также абы имена алумнôвъ по рускому алфебету писалися, и также доноситъ, що ок[р]угъ Дрогобицкій хоче дати свому депутованому Мицевскому[2] Mißtrau[u]ngsvotum т[о] е[сть] освѣдченія недовѣренія ему.

Коссакъ обвѣщае товариство, котре бы ся складало на закупленіе рускихъ книгъ.

Жуковскій вноситъ, абы по образу „Бесѣды Ческои" и оу насъ таку оучинити, и

---

[1] Сім слів дописані над рядком.

[2] Прізвище дописане над рядком.

доноситъ що редакція всѣ свон часописьма, а онъ свои словеньски книги тамже одступае. Оуряджено препоручити тое коммиссіи.

Тайна рада.

Na понедѣлокъ призначено зачеркъ адрессы до бана Іелячича и енер. Виндиш-греца взяти подъ розсмотрѣніе.

До набоженьства за Цѣсара запрашати призначены зостали Лозиньскій и Вал[еріанъ] Хоминьскій.

Трещаковскій: абы ся оупоминати о костелъ поезуицкій.

Той же вноситъ Головацкого на члена, а Леонтовичъ – Балака: приняты.

Кузьемскій вноситъ имена членôвъ Рады „Зорою" обвѣстити, а Жуковскій: списъ сихъ именъ розсмотрыти.

Кузьемскій взывае выдѣлы до ревнои працѣ.

Царевичъ вноситъ, абы зъ лицеумъ взяти нашихъ Русинôвъ на членôвъ Рады.

Кузьемскій читалъ листъ Выслобоцкого, же жилае бути нашимъ корреспондентомъ, а на писара требуе 15 рс. мѣсячно. Оуряджено отповѣсти же не ма грошей, але жебы юко ревный Русинъ намъ дававъ вѣдомости.

Константиновычъ вноситъ жалуватися на оучителей, оскорбляющыхъ юзыкъ рускій.

Оуряджено до Пресидіумъ на письмѣ подати (Царевичу поручено выробити) и также до Министеріумъ.

Вьеличковскій: абы Радѣ сообщалися письма оурядовы.

Академ[ична] гим[насія] проситъ о ескорту и литургію отъ рус. священника.

Засѣданіе 60-тое

дня 11 Студня 1848.

Читалося запрошеніе „des Katholiken Vereins in Wien" (каѳолического собранія въ Вѣдню)[1], абы сбирати подписы напротивъ того, що юкесь стронництво за(мы)шляе добра церковны ôдбирати. Але Кузьемскій оуважае, що вже тому речинецъ минувъ.

Кузьемскій вноситъ оголосити въ „Зорѣ" о набоженьствѣ[2] зъ причины вступленія Его Величества Францѣшка Іосифа на престолъ австрійскій.

Той же донѣсъ, що Заклиньскій зосталъ съ платнею 80 ринс. среб. мѣсяч[но] переводчикомъ рускимъ при Сеймѣ.

Бородайкевичъ предкладае „Исторію Галиціи", переводъ Гоппого – отступилося Матецѣ.

Данецъ, депутованый ческій, далъ на Матицю 50 ринс. среб.

Читалося писаніе Івана Жалушного[3] о теперѣйшныхъ стосункахъ Русиновъ.

Рада Сан[о]цка пише о Гвардіи и о томъ, що тамъ Поляки рускимъ священникамъ смертію грозили и на ныхъ нарôдъ бурили, также голосили, що Мадяры не задовго

---

[1] Переклад дописано над рядком.

[2] Далі викреслено: „за Цѣсар".

[3] Далі прізвище пишеться „Залужний".

ту на Русиновъ нападутъ, и они чернили Русиновъ, ꙗкобы хотѣли Полякôвъ розбивати и рабувати, для чого также циркулъ выдалъ циркуляръ, и тамешна рада полска, называющася радою земли Саноцкои, на ославленіе руского народа.

Таяжъ рада проситъ, абы тамъ при саноцкой церкьвѣ даный бувъ фундушъ на дяка.

Прійшли пôдписы зъ Синовоцка и Струтина.

Также читалася розправа: що звычай русконародный оуже повертае. До „Зоры" отступлено.

Ляникевичь вноситъ, абы завелося мале семинаріумъ. Алежъ Кузьемскій чинитъ оувагу, що таки конвикта теперь розвязуются. Одослано до выдѣлу.

Царевичъ вноситъ, абы ся мова Лозиньского печатала, и то по руски и нѣмецки, на выдатокъ Рады, и то по внесенію Кузьемского, абы прихôдъ ишовъ на Раду.

Тойже оувѣдомляе, що при школахъ нормальныхъ завакувало мѣсце шульдиректора по Скибиньскимъ, котрый однако позостае ꙗко затымъчасовый, абы для того о оудаленіе его подати, ꙗко непріязного руской науцѣ.

Іоаннъ Залужный вноситъ, абы старатися, жебы ся наши церкви рускимъ способомъ ставили, а не ꙗко магазины.

Лозиньскій доноситъ, що въ Самборѣ рускій ꙗзыкъ не заводятъ и що тамъ хочутъ о томъ впростъ до Министеріумъ писати.

Рада Болеховска надослала адрессу до енерала Гамерштейна вѣрности ко дому Цѣсарскому, и поляки, що повернувъ въ Галиціи спокой. Оставится, понеже Головна Рада таку оучинила.[1]

Зъ Самбора жичутъ си, абы дѣланія Рады нашой въ „Зорѣ" голосилися.

Залужный вноситъ, абы громады депутаціи до губернатора посылали, щобы ся рускій ꙗзыкъ по школахъ заводивъ.

Тайна рада.

Кузьемскій вноситъ, абы складку на Заклѣнского[2] обернути на щось иного.

О депутаціи до Его Величества доноситъ Борысѣкевичъ, абы ся оучинила.

Кузьемскій вноситъ, абы поменши циркулярны[3] рады возвати, щобы кажда такого посланника дала.

Лотоцкій – Царевичъ – Кульчицкій: абы ся оуложеніемъ того листа заняли. Речинецъ: денъ овѣдом[ленія] Рады[4] до 10 – а одѣзду 20 сѣчня 1849.

Кузьемскій доноситъ о плянѣ нового заряду громадского, абы нарôдъ въ „Зорѣ" о томъ ôдъ Рады обучати.

Рада приняла на членовъ спомеже алумнôвъ предложеныхъ собѣ одъ ныхъ: (Галку)[5], Гарасимовича, Даниловича, Илевича, Ковальского, Матинкевича, Рудницкого Іоанна, Скоморовского, Шараньевича Исидора, Шпитка.

Справлялся пописъ членовъ Рады Головнои.

---

1 Речення дописане замість викресленого: „ꙗко неспособна, на що ся также Рада тая здае".
2 Далі викреслено: „на раду".
3 Слово вставлене над рядком.
4 Слово вставлене над рядком.
5 Над прізвищем примітка „НЗ".

Засѣданіе 61-вое

15 Студня 1848.

Кузьемскій читалъ жалобу напротивъ Гвардіи польской[1], псующой молодѣжъ, отъ рады Жолькевской. До сложенія.

Тойже читавъ допитуванье громады Кавской, що ся съ ей жалобою о грунта до Рады поданною стало. До выдѣлу.

Также тойже читалъ жалобу Олекси Марчишино[го] силянина зъ Гаю[2], що му доминіѹмъ грунтъ отбирае и на декрета не зважае.

Сасовскій священникъ пише, ꙗкъ тамъ Поляки и польска Гвардія напротивъ него и народа руского враждуе, а грозячи шибиницею и огнемъ, мимо того скаржилися передъ губернаторомъ, же Русины, особливо тойже священникъ, на Поляковъ таки замахи чинятъ. Подати до губернатора.

Що ся тычитъ того, же польски мандаторы дякамъ грозятъ кайданами, же читаютъ „Зорю", того доходити, а Геровскій донѣсъ, що рада Жолкевска о тôмъ напише.

Геровскій доноситъ, що коммисари голосятъ народови, абы бунтующихся Поляковъ не до циркулу, але до доминій представляти, и абы кромѣ двохъ неузброеныхъ на стражъ бôльше не выходило, и ще абы ся оповѣдали мандаторамъ.

Читался протестъ рады Коломейскои напротивъ Вагилевича, если бы его оу[чи]телемъ руского ꙗзыка поставити хотѣли.

Въ Скалатѣ, донесено, що ся выборъ депутованого тамъ ôдбувъ, и селянинъ зосталъ выбранымъ. Поляки въ тыхъ стороняхъ все еще враждуютъ на противъ Русинôвъ, чимъ они, сказано, сердца руски оўражаютъ напротивъ себе.

Оуряджено подати до Министеріумъ, абы приказало Губерніи намъ о выборахъ депутованого донести[3], если де такій зайде. Также жадати, абы въ газетѣ речѣнецъ выбору былъ означеный.

Жуковскій предкладае доношеніе[4] пароха Ꙗзловецкого, що тамъ въ школѣ парафіальной, оутрыманой Русинами, ино по польски оучатъ, хоть ся принималъ самъ до того помагати, и дознае великои непреемности со стороны оучителя ѝ жены его. (Поляковъ).

Геровскій доноситъ, що польски паны теперь запроваджуютъ школы по селахъ, и платятъ[5] дѣтемъ и родителямъ, абы ся [по] польски оучили.

Кузьемскій читалъ писаніе громады округа Стрыйского, що циркулъ не боронитъ ю напротивъ напасти мандатора паньства Семенивского.

Геровскій вноситъ протокулъ многихъ громадъ циркулу Жолкевского на подѣлъ Галиціи.

Царевичъ вноситъ, абы[6] мандаторôвъ, неспріяющихъ народови, обвѣстити народови, Жуковскій також тое о иныхъ оурядныкахъ.

---

1 Слово вписане над рядком.

2 Чотири слова вставлено над рядком.

3 В оригіналі: „донесли".

4 Слово вписане замість викресленого: „прошеніе".

5 Виправлено замість: „плачутъ".

6 Далі викреслено: „такихъ".

Малиновскій припомнулъ о одозвѣ до народа, абы свои крывды списувавъ и сюда надносивъ.

Жуковскій вноситъ, абы[1] секретары выписали, если що залягло, або если на що не прійшло рѣшеніе.[2]

Жуковскій вноситъ, абы ся засѣданія Рады познѣйше ôдъ 4 год. ôдбували. Одложена змѣна тая на пôзднѣйше.

Для свята въ понедѣлокъ наступающе засѣданіе Рады ажъ въ пятокъ[3].

Лозѣньскій[4] вноситъ, абы по пôдъ горы оузброѣлися селаны наши юко фрейкоръ напротивъ мадярщины, котрою Поляки грозятъ. Кузьемскій дае вѣдомôсть, що и емигранты польски[5] або сами або съ Оуграми заповѣлися сюда назадъ впасти палити и рабувати.

Тайна рада.

Трещаковскій предложилъ писаніе до Впр. Митрополиты о справленіе §, щобъ чинъ священническій не былъ перешкодою до супружества, розумѣеся по канонамъ цер[ковнымъ] со среченіемся чина священнического, одъ такого женатого.

Кузьемскій вноситъ также добиватися о синодъ. (До выдѣлу констытуційного и духовного).

Вьеличковскій вноситъ брати на поданя наши рубра, абы тіи поданя пошукувати можна (въ важнѣйшихъ справахъ).

Продолженіе засѣд[анія] 61-вого.

Жуковскій далъ справу, що Шиндлярскій[6] адjунктъ не приязный рускому языку при гимнасіи Львôвской академической[7] освѣдчилъ, же онъ сего не намѣрае, абы рускій языкъ оскорбляти.[8]

Максимовичъ доноситъ, що въ „Jutrzency" стоитъ, що „Бахъ министеръ" готовъ выступити, если бы Галиція была подѣлена. Писано о томъ до Кремсиру.

Павенцкій доноситъ, що Павликовскій со стороны зьемяньства поѣхавъ до Оломуца дѣлати противъ подѣловы Галиціи.

Жуковскѣй доноситъ, що „Бесѣда Руска" сама въ собѣ повстати неможна, хѣба бы сълучитися съ другими намъ спріяющими народовцями.

О фрейкорѣ на границы оугорскωй: до[9] розсужденія. Коммиссія: Коссакъ, Леонтовичъ, Балякъ, Лозѣньскій, Кописцяньскій, Максимовичъ, Константиновичъ, Головацкій, Хоминьскій Валеріянъ.

Кописцяньскій повертае складку, на Заклиньского оучинену.

---

1 Далі викреслено: „залягласти выписати до".
2 Далі викреслено абзац: „Трещаковскій вноситъ, абы хѣба выше дописати".
3 Слово вписане замість викресленого: „Понедѣлокъ".
4 Прізвище вписане замість викресленого: „Жуковскій".
5 Слово вписане над рядком.
6 Прізвище дописане над рядком.
7 Далі викреслено: „не намѣралъ".
8 Далі викреслено прізвище Царевича.
9 Далі викреслено: „выробленія комми".

Засѣданіе 62-рое.

Дня 22 Студня 1848.

Читалася жалоба громады Манестирыскъ, що ихъ п. Бако и мандаторъ на грунтахъ, пасовискахъ и опалѣ юкъ Фарао[нъ] и Nеро[нъ] крывдитъ и до того ще мучитъ и грабитъ. (До Министеріумъ подати).

Читалося призволеніе пресидіальне, що рада Бережаньска може въ забудованю школьномъ засѣданіе одбувати. Черезъ Консысторъ дано: оже оураджено: раду Бережаньску оувѣдомити, а до Пресидіумъ написати, абы другій разъ впростъ до насъ писало.

О Вагилевичу оуряджено до Консыстора подати, абы оучинивъ съ нимъ по правиламъ церковнымъ.

Бережаньска рада доноситъ, що тамже свящ. Павликовъ дае науку руского языка, але що тамъ професоры и свящ. латиньскій теперъ науку руского языка оскорбляютъ.

Академики[1] руски одзываются до оучащейся молодежи рускои, абы ся ревно до науки рускои прикладала, зважаючи на тое, що вся будущнôсть Галицкой Русы на ней почивае. (До „Зоры“ и „Корреспондента“ оломуцк[ого]).

Геровскій припоминае, що при выписанью конкурсôвъ вѣдомости рускои мовы не требуютъ. (До Министерства).

Трещаковскій вноситъ на третый май по руск. календарю оуспособити нарôдъ до народнои оурочистости. Въ „Зорѣ“ оголосити и коммиссію на тайной радѣ.

Ковальскій заступавъ алумнôвъ семинаріи на противъ напасти Домчаньского въ книзѣ.

Той же желае[2] довѣдатися, що ся съ прошеніями тыхъ стало, котры ся на оучителей подали.

Зъ Коломейскои рады попитуютъ о прошеніяхъ, поданыхъ о оучительства Назаревича и Кобрыньского.

Павенцкій вноситъ, абы „Газета Польска“[3] голосила день выбору депутованого.

Лозиньскій вноситъ, абы въ стифтѣ по руски оучили.

Царевичъ – доноситъ, що акта бернардиньски руски нищатъ – маются каже слѣдъ. (Але тра оудов[од]нити).

Тайна рада.

Жуковскій читалъ одозвы, абы ся нарôдъ займавъ просвѣщеніемъ своимъ. О Гвардіи и стражи народной, о „Зорѣ“ – абы ревнѣйше ся до того брали.

Лозиньскій читалъ ôдозву о фрейкорѣ (охотникôвъ военныхъ).

---

1 Вписано замість викресленого: „Молод“.

2 Вписано замість викресленого: „дае до“.

3 Слово вписане замість викресленого: „народова“.

Засѣданіе

Рады Рускои Головнои 62-рое
дня 22 Студня 1848.

Читалася жалоба громади Манастирецкои на[1] велики крывды, котры поноситъ, и на велики муки, котры терпитъ. Оуряджено жалобу тую подати до Министерства.

Читалося призволеніе высокого Пресидіюмъ краевого, що рада Бережаньска може засѣданія свои въ забудованю школьнôмъ ôдбувати[2] съ тимъ застыриженіемъ, абы наука школьна не мала перешкоды. Тое писаніе пресидіальне, дане черезъ Консысторъ; оже оуряджено раду Бережаньску оувѣдомити, а до выс[о]кого Пресидіумъ представленіе оучинити, абы другій разъ впростъ до Рады Головнои на ей поданя ôдповѣдало[3], понеже она пôдъ керункомъ Консыстора не стоитъ.

Также була мова о священнику Іоанну Вагилевичу, котрый, опустивши душпастырство безъ высшого призволенія, нанявся выдавати „Дневникъ польскорускій", и[4] выдае свѣдоцтва на знаніе руского языка, не знати за якимъ оуповажненіемъ, абы писати до Консыстора, щобы по правиламъ церковнымъ съ нимъ поступивъ,[5] абы зверженъ ôдъ чина священнического не могъ колись требовати содержанія по праву „престола священнического".

Также читалося писаніе рады Бережаньскои о оскорбленію науки руского языка и письма тамже.

Читалася ôдозва академикôвъ рускихъ до оучащейся молодежи рускои по школахъ галицкихъ, абы ся ревно до науки рускои прикладала, зважаючи на тое, що вся будущнôсть рускои Галиціи на ней почивае. Оуряджено тую ôдозву въ „Зорѣ" и по письмахъ заграничныхъ оголосити яко ôдповѣдъ на тое очерненіе молодеже рускои, нѣбы то она[6] сама своею рускою мовою цураеся, а польскои желае, що неправда.

Геровскій припомнувъ, що при выписаню конкурсôвъ знанія также рускои мовы не требуютъ. Оуряджено зажалитися до Министерства.

Трещаковскій внѣсъ на третого мая по календарю нашому рускому, коли пôдданьство и паньщина сего року 1848 були знесены, возвати и приспособити нарôдъ до народнои всюда по краю оурочистости. Рада призначила комисію, абы ся надъ симъ внесеніемъ застановила, котре таке було:

(1)[7]

Ковальскій заступавъ алумнôвъ семинаріи нашои рускои на противъ напасти Антонія Домчаньского въ его книзцѣ: „Выясненіе справы рускои", якобы переймившись духомъ польскимъ, не мали духа русконародного, и освѣдчивъ, же алумны руски не инымъ якъ русконароднымъ духомъ переймилися. Na тое

---

1 Далі викреслено: „всяки".
2 Далі викреслено: „одно порозумѣвшися съ оучителями".
3 Виправлено замість: „ôдповѣдати зволяло".
4 Далі викреслено: „котрый".
5 Далі викреслено: „особливо же".
6 Далі викреслено „руску мову".
7 Пропущено в оригіналі, додатку в справі не виявлено.

освѣдчивъ всечестный заступникъ предсѣдателя Рады Головнои[1] крылошанъ Михаилъ Кузьемскій, що мило чути Головнои Руской Радѣ, и также мило буде рускому народови о тôмъ знати, же очерненіе алумнôвъ рускихъ, ꙗкобы ôддалися польской справѣ, есть ложне, а же ся алумны руски такъ, ꙗкъ бути повинно, духомъ русконароднымъ оукрѣпляютъ и керуютъ. (Зо всѣхъ сторонъ ôдъ алумнôвъ нашихъ: „такъ чинимъ, и будемъ чинити!", а ôдъ Рады и иныхъ притомныхъ: „слава!").

Слова Ковальского въ томъ взглядѣ були наступающи:

(2)[2]

Также допитувався Ковальскій, що ся съ прошеніями тыхъ стало, котры ся на оучителей руского ꙗзыка подали. Крылошанъ Кузьемскій требовавъ, котры таки суть, понеже поданія таковы черезъ Раду не ишли.

Подобно и Коломейска рада попитувала о[3] скутку прошеній Антонія Назаревича и Іосафата Кобрыньского, котры ся подали о оучительства рускихъ предметôвъ.

Павенцкій внѣсъ, абы домагатися, щобы газета оурядова голосила день выбору депутованого, ꙗкъ де такій зайде.

Лозиньскій внѣсъ старатися о тое, абы въ штифтѣ руского ꙗзыка и письма оучили.

Царевичъ[4] донѣсъ, що акта руски въ складѣ бернадиньскомъ нищатся. Але показалося, що ся тое не дѣе.

Зъ Рады Рускои Головнои.

Львовъ, дня 22 Студня 1848.

Засѣданіе 63-тое

дня 25 Студня 1848.

Читала ся книжка Домчаньского на Русинôвъ съ дописомъ Польки, котра тую книжку меже алумнôвъ розкедала, що епископъ нашъ запродав ся москалямъ[5], и що онъ съ другими, ꙗкъ каже, старыми ослами, алумнôвъ зводятъ, котры мали бути готовы за справу Польщи кровь свою проливати.

Русинька бережаньска Здровецка дала одозву, котра ся читала, абы Русины справу свою ревно боронили. (Въ „Зорѣ").

Вьеличковскій доноситъ, що карты выкуплюватися одъ нового року печатаны по руски, абы Русины тіи брали.

Читала ся одозва Поляка (В. К.[6] Моравского), котрою напротивъ напасти польскои ꙗко Полякъ обстае за справедливостію справы рускои.

Читалося писаніе напротивъ розправы п. Щуцкого.

Читалося писаніе, що также священникъ рускій отъ п. Бако манастериского крывды поноситъ.

---

1 Слово дописане над рядком.
2 Пропущено в оригіналі, додатку в справі не виявлено.
3 Далі викреслено: „прошеніяхъ".
4 Далі викреслено: „домагав освѣ".
5 Дописано замість закресленого: „поляком".
6 Ініціали дописані над рядком.

Читалося писаніе рады Стрыйскои о руску мову въ школахъ до Сейму вѣденьского.

Громада Вербижъ занесла жалобу на коммиссара Пясецкого, що ей, хоть мае 1000 душъ, непозволилъ Гвардію и казалъ невѣрити рускимъ попамъ и „Зорѣ".

Рада Коломейска писала домагатися, абы письма радъ отъ оплаты почтовой были оувольнены.

Жуковскій оучинивъ оувагу, що и други словеньски языки ще не совсемъ[1] оуправлены, а дозволяются, оже нашъ не есть послѣдный и вноситъ, абы всѣ Русины по руски говорили и писали.

Малиновскій внесъ дати именемъ[2] руского народа завѣренія изреченіе.

Царевичъ допоминаеся своихъ рускихъ слôвъ замѣсть: браво=славно, и абы „Зорою" изображенія ревныхъ членовъ нашихъ обвѣстити. – Зоставлено другимъ насъ осудити.

Жуковскій: абы давныхъ славныхъ нашихъ изображенія „Зорою" предкладати, що и въ Сербіи дѣялося. (Рада сіе виесеніе приняла, и замовлено въ Празѣ. Коммисіа выбрана до того на слѣдующой радѣ).[3] Домковичъ внесъ, абы руски наши одежды и знаки[4] безпечно могли ся носити.

Царевичъ доноситъ, що Вагилевичъ выдае и выдае свѣдоцтва руского языка.

Тайна рада.

Кузьемскій вноситъ поздоровникъ рускій написати и запросивъ до того алумнôвъ.

Сосновскій вноситъ оголосити „Зорою", що ся Русины до своихъ народныхъ строѣвъ вертаютъ.

Константиновичъ вноситъ и пріймае ся оучинити ôдозву для складки на Раду.

Трещаковскій припоминае свой въ томъ выробъ до понятія народа.

Кузьемскій вноситъ, абы ся сконтрумъ кассы оучинило, жебы ся оказали довгы наши. – О тыхъ маеся кассѣ донести.

Балакъ вноситъ, абы Рада пріймила переводы циркулярôвъ, за котрый да[ст]ся мѣсячно 40 рс. сребр. Жуковскій: що такій переводчикъ мае бути присяглый. Кузьемскій: абы котра особа зъ Рады. Може просити, абы ся конкурсъ розписавъ. – А тое вноситъ Леонтовичъ.

Малиновскій вноситъ, абы члены выступали со словами. Жуковскій: абы члены одозвалися до радъ.

Цьепановскій вноситъ домагатися о мѣсцевого львовского капеллана руского. (Черезъ Консысторъ и Генераль Коммендѳ)[5].

---

1 Дописано над рядком замість закресленого: „дуже бôльше".
2 Далі викреслено: „Рады".
3 Речення вставлене між рядками.
4 Слово дописане над рядком.
5 Внизу аркуша дописано: „Smaczyła wnuk".

Засѣданіе 64-тое
дня 29 Студня 1848.

Дяки зо Жолкевского циркулу дякуютъ за стараннôстъ Рады о полѣпшенье ихъ оутрыманья.

Громада Поляна проситъ вставитися за ными, абы присуджена имъ надробна паньщина була заплачена.

Рада деканату Бучацкого доноситъ о великихъ крывдахъ, юки тамешны громады отъ дѣдичѣвъ поносятъ.

Коломейска рада жалуеся, що деканъ Каратницкій не старае о справу руского народа.

Оучитель зъ Перемышлянъ жалуеся на доминіумъ, що го въ его оутрыманю крывдитъ.

Рада Жолькевска заноситъ жалобу селъ Любели, Цеблôва и Вербовця[1], що ихъ дѣдичи крывдятъ на грунтахъ.

Донесено, що селянина въ Мокротинѣ за кôлько галузъ въ лѣсѣ оббили и обдерли побережникъ и лѣсничый.

Лотоцкій вноситъ возвати Преосвящ. Митрополитȣ и обѣ Капитулы, абы также зо своей стороны причинилися до депутаціи до Цѣсаря.

Гуркевичъ вноситъ, абы до того также Ставропигію возвати.

Царевичъ вноситъ также возвати алумнôвъ и âкадемикôвъ, абы и они дали посланника свого.

Зоставлено до позднѣйшои обряды.

Ковальскій читалъ стихи руски на славу руского языку. (До „Зоры“).

Лотоцкій оувѣдомляе, що ктось ймменемъ Рады сбиравъ гроши[2], на колькосотъ ринскихъ.

Жуковскій внѣсъ вызначити коммиссію, того доходити.

Трещаковскій читалъ выясненіе потребы, абы ся старати о оуволненіе оплаты отъ постпорту.

Засѣд[а]ніе 65-тое
дня 1 Стычня 1849[3]

Лотоцкій вноситъ возвати также отцевъ Василіановъ.

Трещаковскій доноситъ, що за шапки наши руски гонятъ носящихъ, а понеже тое чинятъ и войскови, то вноситъ оудатися до Милитарной Команды.

Вьеличковскій вноситъ, абы всѣ Русины [носили] руски ознаки.

Бродска рада занесла протестъ напротивъ легіи академической, котра вже оупала.

Читалося также оголошеніе письма часового руского: „Новины“.

Оувѣдомлено о листѣ, присланомъ на очерненіе наше.

---

1 Дві останні назви дописано над рядком.

2 Слово вписане замість викресленого: „запомог“.

3 Виправлено з „1848“.

Читался Адресъ Поляковъ до Цѣсаря и Царя.

Гушалевичъ читалъ свое розмышленіе надъ дѣланіемъ Рады Головнои. (До „Новинъ“).

Жуковскій внѣсъ возвати народъ, абы на потребы краю чинивъ складки збожемъ. (No до того они возвани оурядами циркулярными).

Маколондра внѣсъ, що гражданы жичутъ си Домковича на депутованого до Цѣсара.

Тайна рада.

Выдѣлъ констытуційный предложилъ пункта до Рейхстагу, отъ радъ предложены.

Сосновскій ôбвѣстилъ, що для оўбогихъ оуряджени сутъ во Львовѣ комнаты теплы.

Борысѣкевичъ внѣсъ, âбы но конституційны пункта взяти пôдъ розвагу.

Леон[товичъ], Конст[антиновичъ], Павенц[кій], Хоминьскій, Ланикевичъ.

Жуковскій вноситъ, абы жалобы о лѣсъ до мѣнѣстра[1] занести. Борысѣкевичъ: що депутованы ô тое подали.

Коммиссія до выробу des Vertrauungsvotum[s]-ans Ministerium[2] призначилася, а въ середу сойтися до подпису.

Засѣданіе 66-тое

дня 12 Стычня 1849.

Читалася одозва о полку рускихъ охотниковъ (vom Freycorps).

Читалося описаніе оурочистости въ Станѣславѣ зъ причины вступленія Цѣсара Францѣшка Іосифа на престолъ.

Читалося посланіе Глиньского о выбранымъ депутованымъ въ Станѣславѣ до депутаціи до Цѣсара Францѣшка Іосифа, и о томъ, якъ честный священникъ нашъ и министеріальный совѣтникъ Шашкевичъ загрѣвавъ Русиновъ на радѣ Станѣславовской, абы ревно о себе старалися.

Рада Стрыйска донесла о выборѣ тамже священника Шведзицкого до послаництва до Цѣсара.

Рада Коломейска донесла о выборѣ тамже священника Ант[онія] Назаревича и биргермейстра Джжемалика до послаництва до Цѣсара.

Рада вытала честного священника и министеріального совѣтника Григорія Шашкевича многолѣтствіемъ, и мило слухали его слова загрѣвающи до ревного старанія о нарôднôсть руску, котре то стараніе по его свидѣтельствѹ доси много крѣпило духа руского, и позыскало собѣ всюда славу и подивленіе. Также освѣдчилъ, що старанія Русинôвъ знайдутъ оў Правительства исполненіе, и опустивъ потому раду, взываючи ю до многолѣтствія Цѣсарю и Царю, и народови рускому.

Жуковскій внѣсъ, абы „Зорою“ права по руски оголошалися со стороны Правительства.

---

[1] Слово вписане замість викресленого: „сейму“.

[2] Довірчий вотум міністерству (нім.).

Освѣдчено, що п. Коммендерующій збороняе въ часѣ обляженія ознаку Льва носити. (въ „Зорѣ“ оголосити). No шапки и одежды руски можна.

Донесено, що[1] рада Жолкевска выбрала на посланника до Цѣсара Леона Крушиньского, правника.

Читалося зъ „Корреспондента“ австріацкого освѣдченіе молодежи рускои академическои за рускою мовою.

Громада Махновъ и Корня приступили до прошенія о подѣлъ Галиціи.

Рада Станиславовска доноситъ о Іосафатѣ Садовскомъ, що го выбрала до послаництва до Цѣсара.

Рада Болеховска доноситъ о оурочистости тамже зъ причины вступленія Цѣсара Францѣшка Іосифа на престолъ. (До „Зоры“).

Его Превосходительство Митрополитъ давъ на Раду 50 рс. среб., а Шашкевичъ свящ. 10 рс. срб. на Раду.

Петро Зажуля, селянинъ черезъ раду Золочевск8[2] жалуеся, що Полякъ вымантивъ оу него грунтъ.

Трещаковскій читалъ стихи на панну, котра ся вырѣкае рускои мовы. (До „Зоры“).

Балякъ вноситъ вставитися до губернатора, абы Русинôвъ до Кракова не высилавъ.

Царевичъ доноситъ, що францѣшканъ нехотѣвъ рȣскихъ оученикôвъ[3] сповѣдати; зъ того показалася потреба катехетôвъ рускихъ.

Кузьемскій обвѣстивъ, що „Ґазета Польска“ зачинае о тôмъ розписуватися[4], що Русинôвъ не ма.

Житель львовскій жалувався[5], що его сына въ нормальной школѣ до польщизни силуютъ – а руского и нѣмецкого[6] не оучатъ.

Кузьемскій обвѣстивъ, щобъ со взрастающимъ теперь днемъ засѣданія[7] Рады о 4 годинѣ розпочиналися[8], и загрѣвавъ съ новымъ рокомъ не оустрашенно дѣлати въ справѣ народной.

Тайна рада.

Оуряджено плякатомъ оголосити, що охотники фрейкору въ комтоарѣ ставропигианскомъ записуватися маютъ. Помовитъ Гуркевичъ съ сеніоромъ о мѣсцѣ.

О депутаціи до Цѣсара зъ Рады Головнои: Кузьемскій вноситъ: Бѣлиньски, Балякъ, Товарницкого, Заржицкого, Авдиковскій, Юристовскій, Сосновскій, Валеріанъ[9] Хоминьскій, Гуркевичъ, Бохеньскій, Трещаковскій[10].

До ныхъ депутацію:

числ. 6. до пере[писаня]

---

1 Два слова дописано збоку.
2 Вписано замість: „священника Саского“.
3 Вписано замість: „русинôвъ“.
4 Вписано замість: „на русиновъ оуѣдати“.
5 Виправлено замість: „скажился“.
6 Слово вписане над рядком.
7 Чотири слова вставлені над рядком.
8 Слово вставлене над рядком.
9 Ім'я дописане над рядком. Попередні прізвища відмічені хрестиками.
10 Прізвище дописане над рядком.

Засѣданіе 67-мое
дня 15 Стычня 1849.

Сосновскій освѣдчивъ, що вже въ судахъ вымагае Министерство вѣдомости рускои мовы.

Рада громадска въ селѣ Каменцѣ Старе Село доноситъ, що ся завязала.

Рада деканальна Ꙗрославска доноситъ о ꙋуждѣ дôзнаной отъ мандатора Ахта.

Кузьемскій доноситъ, що Добельгофовскій декретъ о польщизнѣ знесеный, и що въ Вѣдни хочутъ завести каѳедру руского ꙗзыка, и що также роблятъ тамъ ландкарту Галиціи по народностехъ руской и польской.

Молодый Русинъ, сынъ свящ. Жуковского,[1] сказавъ[2] стихи, радуючися, що руска народнôсть[3] зачинае одживати[4]. (До „Зоры").

Царевичъ оуважае, опоминатися о тое[5], абы наши регимента не польскими, але рускими называлися.

Тайна рада.

Кузьемскій читалъ отъ Львовского Ставропігіального Інститута, що выбрали Стефана Керечиньского, Товарницкого, и Іоахима Хоминьско[го] на депутатôвъ до Цѣсара.

Зъ рады Жолкевского округа читалася жалоба на оурядниковъ, що говорили на священникôвъ, абы нарôдъ невѣрилъ имъ, и абы дяки „Зоры" не читали, и просятъ, абы таки оурядники перенесены були.

Кузьемскій читалъ пресидіальное писаніе, що наказано циркулу такихъ оурядникôвъ выпитати, и Пресидіумъ жадае, абы такихъ оурядникôвъ доносити до Пресидіумъ.

Вьеличковскій вноситъ и принято на члена Иларого Шведзицкого.

Читалася Адресса до Цѣсара и Царя Францѣшка Іосифа.

Кузьемскій вноситъ запросити Еппа стати на челѣ депутаціи (числ. 23), и также депутованыхъ рускихъ, абы ся прилучили.

Внесено завѣрительни листы выбранымъ отъ Головнои Рады дати. (Числ. 23).

Засѣданіе 68-мое
дня 19 Стычня 1849 року.

Читалася розправа, ꙗкъ теперъ стоитъ справа руска напротивъ часописьма польска[го] и адресôвъ польскихъ, абы подѣлъ Галиціи не наступивъ.

Читалъ ся приписъ[6] министеріальный до Апеляціи о коммиссіи переводити Кодексъ на рускій ꙗзыкъ, и также абы судіи[7] приготовляли до судôвъ по руски.

---

1 Три слова вставлені над рядком.
2 Слово вписане над рядком замість викресленого: „читавъ".
3 Слово вставлене над рядком.
4 Слово вписане замість: „процвітати".
5 Трв слова вставлені над рядком.
6 Слово вписане замість викресленого: „право".
7 Вписано замість: „оурядники".

Жуковскій вноситъ, а[бы] той декретъ по руски бувъ переведеный и въ „Зорѣ“ оголошеный.

Рада Коломейска вставляеся за Илницкимъ Василіемъ на оучителя руского языка.

Громада[1] Заболо(то)ва пише, абы знеслися карты мелдунковы до шлюбовъ отъ доминіи.

Кузьемскій донѣсъ о писемку на противъ Домбчаньского – „Wzamian sprawy ruskiej“[2]

Зъ Лѣска прислано 20 рс. на выдатки Рады, а на „Справу Клекотиньску“ 1 рс. среб.

Читалося писаніе Блоньского, котрымъ надослалъ книгы чешски школьны до гимнасій (До общества народного).

Зъ Верхобужа отъ громады и тамешного священника на Раду 3 рс. среб.

Кузьемскій сложилъ отъ совѣтника апеляційного Мохнацкого 10 рс., а графъ Голуховскій 50 рс. среб. Громада Космиреньска на Раду 5 рс. зъ округа Станиславовского.

Зъ Сам[бо]ра: тамъ на депутованого до Цѣсаря обрано Чачковского;

также що тамъ фервалтерія Подбуска[3] писмъ руски[хъ] не пріймае.

Также поданье зъ Пôдбужа до Министерства[4] напротивъ польскои мовы въ школахъ, и абы дѣти руски до церкви ходили;

также зъ Пôдбуской рады до Гамерштейна подяки о его опѣку надъ собраніемъ оученыхъ нашихъ.

Надойшла жалоба громады Зарудця на крывды отъ доминіи до Министерства.

Деканатъ Коссовскій на Раду 3 р. Бережаньска рада надослала на Раду 30 рс. среб.

Тайна рада.

Зъ Саноцкого округа выбралы чест[н]ого Юліана Лавровского на депутованого до Цѣсаря и онъ по освѣдченію Борысѣкевича не принявся, бо[5] принявся и переводитъ Кодексъ по руски.

Здано на предсѣдателя зарадити тому.

Честный Шушкевичъ зъ Бережанъ оуповажнился тою радою.

Зо Залещицкого циркулѹ Головацкій на депутов. до Цѣсаря.

Зъ Золочева на депутованого поручаютъ[6] нашой Радѣ выбрати и надсылаютъ 60 рс. сребромъ.

Зъ Рады выбрано Рожеїовского.

О епископствѣ третомъ и крывдахъ громадъ } Зоставляеся высланникамъ[7].

и напротивъ калюмніи на духовеньство и на народъ нашъ о рабунокъ шляхты польскои.

На предсѣдат[ел]ей въ часѣ отѣзда: Бохеньского – и Борысѣкевича – й Сосновского.

---

1 Слово вписане замість викресленого: „депутован“.

2 Замість руської справи (пол.)

3 В оригіналі: „Подбиска“.

4 Три слова вставлені над рядком.

5 Слово вписане замість викреслених: „и онъ также“.

6 Вписано замість: „выбраный“.

7 Виправлено замість: „Коммиссіи“.

Засѣданіе 69-тое

дня 22 Стычня 1849[1]

Читался артикулъ „Корреспондента“ о Русинахъ.

Также читалося оувѣдомленіе о депутаціи до Пресидѣумъ и до Комменды (в „Зорѣ“).

Геровскій внѣсъ[2] ôдъ дѣвъ рускихъ 7 рс. на выдатки Рады (чинъ сей до „Зоры“).

Читалося писаніе о крывдахъ рускихъ.

Читалося поданье парафіанъ рускихъ о костелъ поезуицкій. (Дано до выдѣлу).

Михаилъ[3] Коцула зъ Годовицѣ[4] жалуеся, що му польскій священникъ грунтъ одобравъ.

Громада Хоросткова жалуеся на свого мандатора, що народъ крывдитъ и непокоитъ, ꙗко „Польща повстане“.

Внесеніе перестеречи нарôдъ, абы непродававъ легко мыслно грунта.

Гушалевичъ вноситъ оучинити ôдозву, абы ся тіи, котры суть въ силѣ ꙗкій предметъ науковый преподавати, зголосили.

Гушалевичъ пригадуе, абы ся трымати оуставъ стысло.

Тайна рада.

Гилярій Кописцяньскій проситъ вставитися за нымъ до Пресидіумъ, абы могъ зостати циркулярнымъ канцелистомъ. (Ôтступилъ).

Симеонъ Бѣликъ проситъ вставитися за нимъ, абы доставъ аркушъ шинькувати.

Засѣданіе 70-тое

дня 26 Стычня 1849.

Читалося розпоряженіе Министерства справедливости зъ „Газеты Львôвскои“ напротивъ, ꙗкъ ся тамъ каже, многихъ ꙗвныхъ ґвалтôвъ со стороны селянъ на маетности давныхъ дѣдичôвъ, и также оуложена пересторога для селянъ.

Читалося зъ австріацкого „Корреспондента“ числ. 16 р. 1849 описаніе водосвятія черезъ Архіереа нашого Григорія въ Кромерижу[5].

Читалося описаніе ландкарты Австріи по народахъ ей, де также приходитъ змѣнка о окрысленію границъ народа руского въ Австріи, котра то ландкарта теперь ся выробляе, и котре то описаніе приходитъ in der „Allgemeinen Zeitung“, Beilage N 15. 1849.

Читалася Адресса Полякôвъ напротивъ подѣлови Галиціи и также ихъ меморіале до Министерства напротивъ того подѣлу, де мовится, що Казимиръ Галицію ꙗко пущу завоювавъ, и щобъ церкви наши зносити. А напротивъ того Глиньского памятникъ за подѣломъ Галиціи, и окрестне губерніальне писаніе, що въ Краковѣ

---

1 Виправлено замість „1848“.

2 Слово дописане над рядком.

3 Вписано замість викресленого: „Стефанъ“.

4 В оригіналі: „Годовецѣ“.

5 Далі закреслено: „и также зъ писанія депутованого Шашкевича“.

запроваджена зостала и съ днемъ 1. Лютого 1849 дѣлати зачинае коммиссіа губерніальна на 6. западномазурскихъ циркулôвъ.

Читалося розпоряджене Министерію̂мъ просвѣщенія о науцѣ руского языка[1], дабы приготовити такъ оученіе школьное въ рускомъ языцѣ. (Гушалевичъ освѣдчився на тое стыхами для процвитанія руской словесности. До „Новинъ“).

Читалася одозва, що поменши циркулярны рады призволени.

Представился Радѣ воинъ нашъ рускій гранадиръ Ципріанъ Козанъ зъ Волошинова Самборского округа, котрый въ войнѣ италіаньской прославился и раненый зоставъ, и котрому присудженый медалъ золотый, и десятъ червоныхъ. Рада дала ему: „Слава̂ !“.

Въ циркулѣ Коломейскомъ оучинилася читальня руска, кот[...][2]

Ковальскій вноситъ оучинити одозву до поменшихъ радъ, якъ дѣти оучатся, и котры ревны оучители.

Также, абы списъ малорускихъ книгъ обвѣстити, и спровадженье ихъ оулегшити. (Оголосити тое въ „Зорѣ“).

Царевичъ еще завѣдомляе, що ту по нормальныхъ школахъ по руски не оучатъ, мимо що естъ министеріальный декретъ на тое.

Тайна рада.

Оуряджена депутація до граб[ьи] Голуховского заутра.

Засѣданіе 71-вое

дня 29 Стычня 1849.

Совѣтникъ Вреха оучинилъ на чительню руску даръ 40 книжками. (Подякувати и до „Зоры“).

Зъ Горбачъ цир. Самбор[ского] жалуются на тамошного мандатора Виктора Баньковского, що зборонеятъ громадѣ, абы сама не сбирала податки.

Читалося описаніе водосвятія Іорданьского въ Кромерижѣ, описане черезъ Шашкевича.

Мѣщани львовскіи вставляются за Іосифомъ Горнячикомъ, абы былъ принятый до духовного стану въ греч. каѳ. обрядку.

Оученики черновецки присилаютъ стихи благодарни за отечестволюбное дѣланіе Рады Головнои.

О мельдунковыхъ картахъ при шлюбахъ зновити, абы просити о циркуляръ, що не маются вже одъ дом[ѣніи] брати.

Рада Любачевска прислала 6 р. с. на выдатки Гол. Рады.

Трещаковскій проситъ вставитися за нымъ на противъ розпоряджения циркулярного, котре мае ему за зле, що занимався оуорганизованьемъ Гвардіи.

Люди зъ циркулу Золочевского, села Балучина жалуются, що покрывджени на грунтахъ, лѣсахъ и пасовискахъ.

---

1 Далі закреслено: „и въ томъ языцѣ “.

2 Пропущено в оригіналі.

Лозиньскій читавъ оголошеніе выбору заряду мѣского львовско[го], що до тои коммисіи выборовой тôлько два Русины взяти. (Маеся послати депутація до бурмистра).

Трешаковскій вноситъ, абы буквы руски скорописны вылитографувати, и оурядамъ, особливо же Консысторови латиньскому и доминіямъ порозсылати, абы поданія руски научилися читати. (Леонтовичъ освѣдчае, що оуже такъ буквы руски литографуются).

Тайна рада.

Высланники до начальника краевого граб[ьи] Голѳховского на мѣсце Залеского здали справозданье, ꙗкъ его привѣт[ст]вовали и ему щастя жичили.

Онъ говорилъ по руски, що буде спирати оусилованя наши.

О тривіальныхъ школахъ, що не ма чимъ оплачувати оучителей рускихъ.

Также не вѣрити, если кто на него выговоруе – а съ нымъ о тôмъ говорити.

Вьеличковскій доноситъ, що Поляки за Залескимъ хочутъ писати, що жалуютъ за нымъ, а разомъ, же панъ Голуховскій не здатный въ теперѣйшныхъ обстоятельствахъ, оже вноситъ за нымъ до Цѣсаря дати подякуванье.

Большостію голосôвъ дати подяку Цѣсарови. Кульчицкій и Слѣмаковскій выробляютъ на пятницю[1].

Жуковскій доноситъ, що Залескій донѣсъ, же люди наши на лѣсы нападаютъ, оже Министеріумъ наказало оузброити лѣсныхъ – Голуховскій робитъ протестацію – и намъ протестувати – бо бы ся оутворило войско польске.

Панъ Голуховскій хоче дати окрестникъ, що де мали громады право врубу въ лѣсъ, тамъ тое право позостае.

Чы Рада мае писмена руски gratis (дармо)[2] оурядамъ розсилати? Коммисіа до справозданя: Цьепановскій, Гуркевичъ, Матинкевичъ, Трещаковскій.

О фрейкорѣ, що замѣсть спису присилаютъ людей, котры приступаютъ до войска: оже датися мае ôдозва.

Царевичъ: абы не Русина не пріймати.

Жуковскій: абы донести губернатору, що въ школахъ нормальныхъ рускій ꙗзыкъ не оучится, ꙗкъ есть министеріальный декретъ.

Геровскій: що донесено въ Золочевскій ôкругъ же Рожеїовскій за него выбраный, абы ся складали.

Засѣданіе 72-рое
дня 2 Лютого 1849.

Скоробогатый давъ на Раду 4 р. среб.

Рада Коломейска жалуеся на мандаторôвъ, що ставлятъ перепоны польку охотникôвъ.

---

1 Слово вписане замість закресленого: „субботу“.

2 Слово вставлене над рядком.

Царевичъ припоминае, що министеріальный декретъ въ школахъ нормальныхъ незаховуеся. (Скибиньскій особливо враждуе).

Читался выробъ напротивъ Краиньского, Борковского и Мсцѣшевского оумствованій противъ правъ нашихъ народныхъ.

Оувѣдомлено о приписѣ министеріальномъ, абы ся свята наши по оурядахъ и судахъ заховували въ отношенію до Русинôвъ.

Тайна рада.

Читался выробъ Адрессы до Цѣсаря и Царя поблагодарити за номинованье Голуховского Начальникомъ Галиціи.

Читали стыхи Преосвящ. Еп҃пу Григорію съ причины имянинъ его, юко предсѣдателю Рады нашои Головнои.

Нарôдъ Миколаевскій приходитъ, що го секвеструютъ на мешне.

Засѣданіе 73-тое

дня 5 Лютого 1849.

Читалося писаніе зъ Оломуца отъ депутованыхъ нашихъ до Цѣсара и Цѣсарска отповѣдь на Адрессу нашу (оуряджено чинъ той на выдатокъ Рады напечатати).

Читалося писаніе зъ Вѣдня о друкарнѣ руской, и о руской школьной радѣ, о чемъ въ Вѣдню нараджуются.

Бродска рада надсылае, и также[1] зъ Туры и зъ Болехова прислалися списи зголошающихся на охотниковъ: а Болеховска рада оразъ проситъ, абы призналася: при томъ вноситъ Лозиньскій[2], абы въ Самборѣ и по иныхъ мѣсцôхъ рады призволи[ли]ся, просити о тое.

Суть дописы, що мандаторы, именно въ Дунаевѣ, отраджуютъ отъ фрейкорѣ.

Также зъ Бобрецкои рады доносится о охотникахъ тамже до фрейкору.

Также зъ Богородчанъ надослался списъ охотниковъ до фрейкору.

Зъ Городка также одинъ зголошаеся до фрейкору.

Читалося писаніе пресидіальное о обходженю святъ рускихъ въ оурядахъ, судахъ и школахъ. (До „Зоры" съ обученіемъ громадъ).

Зо сторонъ Ґарчовецкихъ циркулу Золочевского прислани подписы на подѣлъ Галиціи.

Лозиньскій на шестого сего мѣсяця юко денъ св. Григорія, юко день имянинъ Преосвященного Еп҃па и предсѣдателя Рады, вноситъ ôт[п]равити литургію за всякое прошеніе – и запросити оучащуся молодѣжъ и Раду о 10 годинѣ въ мѣской церквѣ.

Вьеличковскій освѣдчивъ, що тутейши парафіаны жичутъ си, абы ся ту дѣти по руски обряду и спѣваня оучили. Жебы п[а]роховъ возвати юко членôвъ Рады, абы ся займили тою справою.

Зъ Богородчанъ прислана штука театральна руска, драма: „Згублена детина".

---

[1] Слово вставлене над рядком.

[2] Два слова вставлені над рядком.

Малиновскій внѣсъ возвати Русиновъ о написы руски на печаткахъ и на таблицяхъ сельскихъ – также пересторогу, абы легкомысльно грунтовъ селяны не продавали.

Борысѣкевичъ звертае оувагу на тое, абысьмо теперѣйшной важной хвилѣ не опустили народнôсть нашу двигнути, особливо же, абы поднести просвѣщеніе въ руской мовѣ, особливо же абы опорожнени мѣсця профессорски Русинами обсаджувалися, н. п. гисторіи – на котре мѣсце захваливъ Пьетрушевича, и чемъ вноситъ Lehrkörper[1] оувѣдомити. Вьеличковскій захвалюе ІАновского – о которомъ далися чути голосы, що онъ добрый филологъ.

Также о иныхъ професурахъ: исторіи натуральнои, котрый кабинетъ отродивъ народнымъ способомъ, особливо назвами. Захвалюютъ Жегестовского – также ины профессуры – особливо же, що сутъ два лицеа, и що физики ще не ма – вноситъ просити Правительство и Министерство о Русинôвъ на каѳедры, а если не будутъ Русины, абы ся иными, но провизорично обсаджали.

Другій предметъ: абысьмо для воинôвъ нашихъ, котры за насъ бются и ранены сутъ, сбирали якись датокъ, и до того нарôдъ возвати.

Вноситъ: абы Рада Головна попередила и въ „Зорѣ" всѣхъ до того священниковъ возвати. А тіи со списомъ радамъ поменш[имъ], а Рада наша до Генер. Комм. одсылала.

Вьеличковскій вноситъ, абы всѣхъ возвати, бо они всѣхъ, – неино насъ боронятъ.

- – -

Трещаковскій: о надписахъ оулиць рускихъ. Вьеличковскій: що ще не на часѣ, и о костелѣ поезуицкомъ.

Тайна рада.

Донесено одъ Лозиньского, що Мсцишевскій за письмо свое оупомненый отъ Stadt Commando[2] и що его письмо послане до Министерства.

Засѣданіе 74-тое

дня 9 Лютого 1849.

Донесено, що селяны наши тютюну на 6000 рс. среб. для раненыхъ нашихъ воиновъ сложили. (До „Зоры").

Читався артикулъ Лойда за рускимъ народомъ.

Читала ся Адресса депутованыхъ нашихъ до Францѣшка Іосифа и до Цѣсара Фердинанда I.

Надослани зостали списы охотниковъ до фрейкору.

Вьеличковскій доноситъ, що единъ священникъ рускій перевѣвъ „Virgilii Georgicon"[3] и[nd] „Die bezauberte Rose"[4], въ понедѣлокъ якій вступъ отчитаеся.

Громада Новосѣвка жалуеся на крывды въ грунтахъ.

---

1 Викладацький склад (нім.)
2 Міське командування (нім.)
3 Вергілій „Георгіки" (лат.)
4 „Зачарована троянда" (нім.)

Громада Николаевска жалуеся на мешне, котре на латиньского священника мае давати, а того року пожаръ н холера и недуга на товаръ оутрудило имъ тую данину сего року, котру лат. пар[охъ] не милосердно вымагае. (До Пресидіумъ).

Громада Тарнопольска жалуеся на крывды въ грунтахъ.

Тайна рада.

Трещаковскій внѣсъ о польованѣ, абы селяни не були того права позбавлени, и скрывдженй.

Павенцкій чинитъ оувагу, що перше на дѣдичу тяживъ тягаръ оутрыманя мандатора, отъ чого онъ оувольненый.

Антоній Добряньскій заповѣдае часописьмо церковне: „Недѣлный подарокъ селянамъ".

Дзье[д]зицкій Ѳеодосій внесеный на члена отъ Леонтовича. (Принятый).

Засѣданіе 75-тое

дня 12 Лютого 1849.

Читался артикулъ „Der slavischen Zentralblätter" о справѣ руской напротивъ часописьма польского: „Польска".

Прислани зостали списы охотникôвъ до фрейкору.

Надослана зостала штука театральна: „Мужъ чернецъ".

Донесено Радѣ о писемку: „Rozprawa o granicach ruskiej i polskiej częsci Galicyi"[1]. Рада принялася тое письмо выдрукувати.

Борысѣкевичъ читалъ поданье о тое, абы ся профессуры Русинами обсаджували.

Мѣщани бобрецки жалуются, що тамъ доминія и коммиссаръ циркулярный настае на нихъ за тое, що отставили якогось чоловѣка, котрый на Цѣсара выговорувавъ.

Головацкій вноситъ, абы ся засѣданія Рады познѣйше зачинали (о 5-той годинѣ).

Тайна рада.

Вьеличковскій вноситъ честного Рожановского на члена (принятый).

Тойже вноситъ, абы пріймити депутованыхъ нашихъ, повертающихъ отъ Цѣсара: на що Митриполита призволивъ своихъ покоевъ.

Засѣданіе 76-тое

дня 16 Лютого 1849.

Читальcя артикулъ: „Отповѣдь клеветникамъ", котрый стае въ оборонѣ Его Преосвященьства Митрополиты и духовеньства руского напротивъ напасти польскои.

Завѣдомлено Раду о списахъ зъ Коломейского и Тарнопольского о охотникахъ до фрейкору.

---

[1] „Розвідка про границі руської і польскої частин Галичини" (пол.).

Збаражска рада прислала на Раду 20 р. 20 кр. среб.

Ланикевичъ доноситъ о погрозахъ зо стороны оугорской, однако прійшла вѣсть, що Мадяры зостали отперти.

Читалося поданье мѣщанъ града Львова о жневажаню святъ нашихъ, абы тому запобѣчи.

Пріймалися посланники до Цѣсара многолѣтствіемъ и они дали зо свого посланницт[в]а справозданье, на що отповѣлъ членъ Рады Малиновскій именемъ ей.

Борысѣкевичъ завѣдомивъ Раду о присутствіи на засѣданію Рады высланниковъ до Цѣсаря зъ Буковины, и освѣдчивъ, ꙗкъ то все румунській бувъ намъ пріязный, и загрѣвавъ до взаимной любви!

Борысѣкевичъ звернувъ оувагу Рады на теперѣйшное состояніе руского народа, що выдѣлъ Сейму констытуційный противится подѣлови Галиціи. Вноситъ пятьомъ членамъ поручити, абы въ тую справу війти, щобысьмо не позостали надалъ чіими поддаными.

Трещаковскій взывавъ, абы ся заняти справами народными, не оуважаючи на Сеймъ.

Тайна рада.

Кузьемскій завѣдомивъ, що Преосв. Епископъ запринумировавъ для Рады „Slavische Zentralblätter".

Читался артикулъ „Газеты Краковскои", спріяющій по части намъ Русинамъ.

Кузьемскій донѣсъ, що депутація наша була также оу министрôвъ, котры намъ спріаютъ и насъ въ справахъ нашихъ до спріяющого намъ теперь Пресидіумъ отсылаютъ – также що заведутся два Шулраты для попиранія просвѣщенія руского и польского, а ꙗкъ ту меже нами единъ буде въ Шулратѣ мужъ для надзыранія правъ польскои мовы, такъ старатися маемъ, абы для заходныхъ Русинôвъ пôдъ губерніовъ Краковсковъ также тамъ въ польскомъ Краковскомъ Шулратѣ бувъ рускій мужъ, права руского ꙗзыка тамъ боронилъ.

Рада застановилася надъ внесеніемъ Борысѣкевича, абы выбрати коммисію, котра бы ся застановила надъ справою подѣлу Галиціи: Борысѣкевича – Куземскій, Леонтовича – Ꙗновскій, Хоминьскій Валерія[нъ] – Павенцкого.

О оурочистости народной 3-го Мая, абыся тымъ заняти.

Засѣданіе 77-мое

дня 19 Лютого 1849.

Рада мило вытала пана Фелсенберга съ женою Елисавеѳою зъ роду Здровьецкихъ зъ роду[1] Даниловичевъ, котра ся ꙗко Русинка[2] прославила, и за тое не мало ôдъ збыточныхъ Полякôвъ поносити мала и мае,[3] Русины притомни на Радѣ дали ей славу! и поздоровили ю многолѣтствіемъ!

---

1 Слово вставлене над рядком.

2 Далі викреслено: „въ Бережанахъ".

3 Далі викреслено: „зо всѣх".

Также Рада мило[1] витала пана[2] Панькевича, шулдиректора зъ Перемышля, честного Русина и подвижника рускои справы.

Завѣдомлена зостала Рада о надосланой одъ воина въ италіаньской провинціи пѣсни воиньской, написаной по нѣмецки, и Рада поручила переводъ пѣсни той чест. Гушалевичу.

Надойшли дальши списы охотниковъ до фрейкору нашого Галицко руского.

Читалося писаніе зъ Тарнопольского округа о крывдахъ, котры вдовы и сыроты по смерти священниковъ нашихъ ôдъ коморниковъ поносятъ, о томъ, що колатори не хочутъ причинятися до будованя и поправы церковъ нашихъ и будинковъ для священниковъ нашихъ, що дяки наши не маютъ оутрыманя, и куренды и ини оурядови письма розносити мусятъ, що въ церквахъ нашихъ не ма такъ, якъ въ костелахъ церковниковъ, що зъ домовъ нашихъ школьныхъ платится податокъ домовый, що вызши школы оу насъ пôдъ надзоромъ духовеньства латиньского, що не ма книжокъ школьныхъ, образкôвъ и взорôвъ для писанія, и що ще не выходятъ календари або мѣсяцесловы руски. Дано до выдѣлу пôдъ розвагу.

Читалося розпорядженье пресидіальне[3] о науцѣ руского языка и вѣры въ руской мовѣ въ тривіальныхъ и головныхъ школахъ, и о намѣреномъ подчиненію по[4] большой части ихъ подъ зарядъ Консысторôвъ рускихъ, а о даніи[5] другихъ, подъ зарядомъ Консысторôвъ латиньскихъ позостающихъ[6], подъ надзоръ Консысторôвъ рускихъ. (Головни пункта того розпорядження оухвалено „Зорою" обвѣстити).

Павенцкій внѣсъ[7] зъ причины жалобы дякôвъ зъ циркулу Тарнопольского, абы Рада дала одозву, щобы духовеньство тихже не крывдило, и съ ними ся лѣпше обходило. На що Кузьемскій оуважавъ, же не всюда дяки маютъ причину жалуватися на тое, и що таки жалобы не будутъ заходити, якъ скоро дяки будутъ мати належите оутрыманье. Гушалевичъ додалъ, щобъ за тыми дяками одозватися, котри подали жалобу. (Рада дала предметъ той подъ розвагу выдѣлу).

Кузьемскій сложилъ адрессу именемъ народа руского до Его Величества Цѣсаря подану, и отповѣдь Его до актôвъ Рады, а Лозиньскій внѣсъ старатися о тое, абы була въ „Газетѣ Львовской" оурядовой оголошена.

Засѣданіе 78-мое

дня 23 Лютого 1849.

Рада вытала Іакова Ша[н]ковского, пароха Копеченецкого дек. Гусятиньского.
Надойшли дальши списы охотниковъ до фрейкору.

---

1 Слово вставлене над рядком.
2 Слово вставлене замість викресленого: „честного".
3 Слово вставлене замість викресленого: „министеріал".
4 Слово вставлене замість викресленого: „ихъ подъ надзоръ ".
5 Слово вписане над рядком.
6 Далі викреслено: „даніи".
7 Слово вставлене замість викресленого: „допоминал".

Читалъ ся артикулъ з: „Slavische Zentralblätter“, котрымъ розбираеся адресъ Поляковъ до Цѣсаря, руску народнôсть крывдящій, абы Галиція на двѣ провинціи не була подѣлена. (До „Зоры“).

Читалася петиція, нѣбы то дванайцять нашихъ рускихъ циркулôвъ абы польске провизоріумъ въ школахъ назадъ повернуло, де оуже Поляки дещо правъ рускому языку признаютъ, але однако нашу руску мову пôдъ польску ставлятъ и на подѣлъ Галиціи жалуются.

Напротивъ сей петиціи дойшла вѣдомôсть, що польски мандатори зъ конскрыпціи сами пишутъ имена руски до той петиціи. (Зъ Струтина зъ дня 20 Лютого 1849 зъ цирк. Золочевского).

Также Малиновскій оучинивъ внесеніе[1] дати Адресъ до Министерства, що декретъ забеспечающій нашу руску мову въ школахъ, нарôдъ нашъ задовольняе, де ся мае выразити, що Рада Головна буде ся старати, абы були Русины оуспособлени до оучительства.

Лозиньскій припоминае о поменшихъ радахъ, де стоитъ войско або суть оуряды, абы старатися о ихъ призволеніе.

Читалося писаніе зъ гôръ Карпатскихъ (зъ Жупаня), якъ польско оугорски ворохобники въ тыхъ сторонахъ враждували и якъ ихъ наши воины и люди отперли.

Царевичъ вноситъ, абы для просвѣщенія селянъ возвати ихъ, щобы здатного якого въ своемъ селѣ давали на науку[2].

Тойже, абы селяны выказувалися наукою, если яки чины громадски подняти хочутъ або въ станъ малженьскои вступаютъ.

Гушалевичъ представилъ Головной Радѣ членôвъ[3] прибувшихъ на Головну Раду:

Михайла Рудого
Ивана Гаврилюка зъ Перегинь[с]кой рады.

Андрухъ Паньковскій занѣсъ жалобу, що му дѣдичъ польскій одобравъ грунтъ.

Тайна рада.

Внесено, абы ся священники руски львовски освѣдчили въ школахъ тутейшихъ науку вѣры по руски преподавати – заутра о 11 годинѣ о томъ нарада.

Внесено протестувати напротивъ Нагловского на профессора любомудрія въ Перемышли.

Засѣданіе 79-тое

26 Лютого 1849.

Рада Перемысльска внесла, абы наши рекруты по руски присягали, и залучила переводъ рускій присягы.

Надойшли дальши списы охотниковъ до фрейкору.

Коломейска рада опоминаеся о руске обвѣщеніе правъ въ газетѣ.

---

1 Далі викреслено: „отповѣ“.
2 Слово вставлене замість викресленого: „просвѣщеніе“.
3 Далі викреслено: „Рады Болеховскои“.

Таяжъ рада опоминаеся о комменду руску при фрейкорѣ.

Рада Коломейска вноситъ звернути оувагу Министерства господарства на злое состояніе господарки въ Галиціи.

Таяже рада оувѣдомляе, що право одставляти податки черезъ сами громады перекручено такъ, же тое право сталося для громадъ тягаромъ.

Рада оухвалила подати до Правительст[в]а, абы старалося о тое, щобы громады съ права того корыстали, що могутъ сами податки одставляти.

Рада Дрогобицка вноситъ, абы[1] книжки податкови по руски були печатани.

Занесена зостала жалоба, що акторка Радзиньска ругалася народови рускому призвисками на святыхъ рускихъ.

Громада Бобрецка жалуеся на мандатора свого.

Царевичъ оувѣдомляе, що Маґистратъ Львовскій по руски обвѣщенія свои не выдае.

Тайна рада.

Громада Олешицъ цирк. Жолкевского жалуеся о забрани имъ черезъ дѣдича грунта.

Тарнопольски депутовани жалуются, що имъ зновъ накинено Пѣвоцкого на заступника старосты.

Засѣданіе 80-тое

2 Марта 1849.

Пресидіумъ отповѣло на поданіе Рады, що политичны оуряды не маютъ входити въ справу о мешне, на котрое ся мѣщаны Николаевски жалували.[2] Отповѣсти громадѣ и де ся належитъ далѣ подати.

Надойшли дальши подписы охотниковъ до фрейкору.

Лозиньскій звернувъ оувагу, що не надписуютъ оулиць и площадъ львовски также по руски. Оуряджено наново въ тую справу вдатися.[3]

Зайшло представленіе одной громады вставитися до Цѣсаря, щобъ не була вынадгорода за паньщину, понеже паны сами дарували, лѣса недаютъ, а также дуже народъ крывдили.

Алежъ звернено оувагу на тое, що Сеймъ съ Царомъ оухваливъ вынадгороду.

Желае тая громада[4] также, щобъ право[5] пропинаціи мали громады[6]. Оуряджено, абы[7] Рада[8] звернула на той предметъ оувагу свою.

---

1 Далі викреслено: „акта“.

2 Далі викреслено: „Оже оу“.

3 Далі викреслено: „Зайшла жалоба, що мандаторъ кукись на мельцетляхъ польского орла оуживае, але показалося, що то не есть орелъ“.

4 Два слова вставлено над рядком.

5 Слово вставлене над рядком.

6 Виправлено замість: „припала также и громадѣ“.

7 Виправлено замість: „На тое: абы“.

8 Далі викреслено: „въ той о той справѣ“.

Занесена жалоба зъ Новосѣлки на Іоана Гиршлера, що ставитъ перепоны охотникамъ до фрейкору. (Оуряджено[1] предложити высше).[2]

Кузьемскій завѣдомилъ Раду, що наши руски войска[3] въ Вѣдню и Голомуцу[4] жалувалися, що имъ приказуютъ по польски говорити. Оже вноситъ подати до Министерства войны, абы наши польки называлися рускими (russinische, ruthenische), и що бы особливо капралѣ и фелдфеблѣ не силували войско по польски говорити. Жуковскій додалъ, абы въ школахъ войсковыхъ по руски оучили.

Кузьемскій внѣсъ, абы пустити въ не память тое, що тамъ якась акторка на обрядокъ нашъ выговорувала, бо властиво она зробила собѣ и Полякамъ нечесть.[5]

Кузьемскій заповѣлъ, а Рада пристала на тое, абы ся засѣданія[6] Рады по разъ на тыждень въ пятокъ одбували.

Борысѣкевичъ звернувъ оувагу на тое, просити Правительства, що бы громадамъ выдавалися инвентари и всѣ таки доводы, котрыми громады могли бы свои ґрунта боронити.

Тайна рада.

За переписанье Адрессы дано въ Вѣдню 10 рнс. сребр. Рада звертае.

Кузьемскій освѣдчае[7], що Выслобоцкій желае посвѣдченія, же онъ ту яко Русинъ знаный. (Дати).

Тойже, абы Рада подала способы Министерству земледѣлческого поднести господарку оу насъ. (Трещаковскій выробивъ).

Кузьемскій доноситъ, що австріяцкій патріотичный союзъ въ Вѣдню за Министерствомъ Адресъ дати взывае, же[8] ся ему завѣруе. До розвагы, алежъ речинецъ 28 Февруарія вже минувъ, и Рада дала Министерству таке завѣреніе.

Засѣданіе 81-вое

9 Марта 1849.

Геровскій завѣдомилъ Раду о писанію министра[9] графа Стадіона до выборцѣвъ округа Равского, котри его переважнымъ множествомъ голосôвъ на депутованого другимъ разомъ[10] выбрали, забеспечаючи, що якъ хотѣвъ, такъ хоче щастя нашого краю и народа: Рада прославила графа Стадіона за его прихильнôсть. Оураджено дати до „Зоры“.

---

1 Слово вставлене над рядком.
2 Далі викреслено: „Тайна Рада“.
3 Слово вставлене замість викресленого: „полки“.
4 Слово вставлене над рядком.
5 Кінець речення дописано іншим чорнилом.
6 Слово вставлене над рядком іншим чорнилом.
7 Вставлено замість викресленого: „вноситъ“.
8 Три слова вставлено над рядком замість викресленого: „що“.
9 Слово дописане над рядком.
10 Два слова вставлені над рядком.

Тойже завѣдомилъ, що селяни и священники округа[1] Жолкевского дали на раненыхъ воинôвъ 76 р. 12 кр.

Сосновскій донѣсъ, що на Головной Радѣ собрано на воинôвъ раненыхъ 105 рн. и 47 кр. Оуряджено въ „Зорѣ" оголосити.

Лозиньскій представилъ Радѣ воина нашого Русина капраля Коцана родомъ зъ села Волошин[ов]а округа Самборского, котрый ся въ войнѣ италіаньской прославилъ, и за тое зосталъ оздобленный медалôмъ золотымъ съ надписомъ „За храбрость".

Малиновскій сказалъ слово на похвалу его заслугъ.

Громада Жабье прислала 25 р. ср.

Зъ Боднарова 2 р. среб.

Лука Прешлякевичъ шулдиректоръ зъ Городка далъ на Раду 5 р. среб.

Деканатъ Городецкій зложивъ на Раду 17 рн. 30 кр.

До фрейкору надойшли нови списы.

Рада Самборска сложила на Раду[2] 21 р. 40 к.

Громада Синевицка Выжного жалуеся, що ей дѣдичъ выдырае корчики на ей поляхъ.

Кузьемскій внѣсъ, що мае вѣсть, же до жадныхъ ґазетъ не хочутъ брати артикуловъ нашихъ. же суть ôдъ Поляковъ подплачени.[3]

Рада Самборска пише[4], абы ся за Михаиломъ Сенецкимъ и Ґасинецкимъ вставити, же бы ся достали на мѣсця оучительски.

Иван Гладкій зъ Nараева жалуеся на посесора Жида Шафля, що му млинъ ôддобравъ.

Донесено, що ся на польской Адресѣ напротивъ подѣлови Галиціи подписуютъ двораки, додаючи, що они греческого нашо[го] обрядку.

Громада Олешишка циркулу Жолкевского жалуеся, що дѣдичъ ôдобралъ ей грунта.

Бучацка рада доноситъ, що тамъ суть люди, котри священникôвъ рускихъ винуютъ о тое, якобы тіи були причиною теперѣйшной рекрутаціи.

Кропивницкій именемъ рады Бучацкои освѣдчивъ ей вдячнôсть за труды Рады Головнои, и также внѣсъ взглядомъ кватерунку войска и форшпанôвъ, що бы той тягаръ на священникахъ не тяжилъ. Оразъ ôдъ мѣщанъ Бучацкихъ далъ на Раду 7 р. среб.

Бобрецки люди жалуются, що ихъ потягаютъ до арешту кремінального[5], понеже отс[т]авили по наказу высшому[6] чужосторонного. (Поданье до Апелаціи и депутацію).

Тайна рада.

Депутація въ повыжшой Радѣ: до енерала Коммендерующого и Апеллаціи: Лозиньскій и Хоминьскій.

---

1 Виправлено замість: „деканату".
2 Три слова вставлено над рядком.
3 Абзац взято в круглі дужки, на його початку хрестик.
4 Слово вставлене замість: „вставляеся".
5 Слово вставлене над рядком.
6 Слово вставлене над рядком.

Геровскій: що въ Жольквѣ воины руски жичатъ си, абы ся имъ Евангеліе по словеньски читало.

Отповѣсти до Вѣдня dem oster[reichischen] Patrioten Verein[1], що си совокупленія съ державою Нѣмецкою не жичемъ, а що ми дали Министерству завѣренія.

Геровскій: що 15 Марта по наказу Ґолуховского маеся въ Жолквѣ служба благодарственная, – але Рада въ тое не входитъ, но 15 Мая.

Читался концептъ свидоцтва для Выслобоцкого.

Леонтовичъ: що недостае му часу на другого секретара: друго[го] приняти до помочи: Ланикевича.

Лозиньскій: П. Гепфлинґеръ, що ничого не чувъ о надписахъ рускихъ: ґубернаторъ, що надписы бути мусятъ. – Зновъ подати до Маґистрату. Читался програмъ фестину 3. Мая.

Засѣданіе 82-рое

дня 16-го Марта 1849.

Сосновскій внѣсъ посвѣдченіе о одобраныхъ черезъ Енеральну Коменду 105 р. 47 к. на воиновъ раненыхъ, черезъ Раду нашу сложеныхъ.

Деканатъ Залозьецкій надослалъ 24 р. 45 кр.

Взглядомъ церкви рускои въ Новомъ Сончу пишутъ, що тамъ такои нема, и що парафіаны и оученики руски для того на латиньскій переходятъ[2] обрядокъ, оже прошутъ вставитися за ными.

Громада Nижнева жалуеся, що ей дѣдичъ одобралъ пасовище, лозы, и що еи дѣдичъ не дае опалу.

Донесено, що вже ходитъ циркуляръ що до опалу для громадъ.

Жолкевска рада жадае, що бы нашимъ воинамъ въ Жолквѣ читалося Евангеліе по словеньске, або жебы они могли ходити до церкви парафіальной.

Парохъ Хлѣбовецкій прислалъ списъ охотниковъ до фрейкору.

Также зъ деканату Зборовского.

Станиславовска рада присилае одписъ[3] писанія свого до тѣла оучительского тамже съ желаніемъ вставитися, абы науку руского ѧзыка въ Станѣславовѣ[4] поперти.

Іоаннъ Ловѣцкій доноситъ, що есть оуспособленъ по руски математику и ґеометрію оучити.

Бородайкевичъ освѣдчае, що ся подоймае науку[5] руского ѧзыка въ оучилищѣ станѣслав[овскомъ] приподавати. Также Романовичъ тое освѣдчае[6].

Зъ Маркополя[7] прійшовъ списъ охотниковъ.

---

1 Австрійський патріотичний союз (нім.)

2 Слово дописане над рядком.

3 Вставлено замість викресленого: „дописъ“.

4 Слово вставлене замість викресленого: „тамже“.

5 Слово вставлене над рядком.

6 Слово вставлене замість викресленого: „проситъ“.

7 В оригіналі: „Макрополя“.

Иванъ Залужный зъ Каменки Волоскои проситъ вставитися за тою громадою, щобъ ей фискусъ документа въ справахъ ей взяти отдавъ.

Громада Старого Села[1] жалуеся на крывды въ грунтахъ.

Геровскій доноситъ, що Правительство, взывающи до занятія посадъ при крымѣналѣ и философіи въ Перемышлю, вымагае вѣдомости руского языка, но магистратъ Снятыньскій и форумъ Станиславовске тои вѣдомости не требуе.

Читался списъ способôвъ, якими громадамъ[2] ґрунта одбирано. (До „Зори").

Кузьемскій оувѣдомилъ, що Сеймъ розвязаный, а що Цѣсаръ самъ нададъ Констытуцію, оже вноситъ, абы Рада дала тую Констытуцію выдѣлови, абы ю перейшовъ и оурядивъ, якъ си Рада далѣ поступати мае.

Тое внесеніе поперъ Борысѣкевичъ.

Борысѣкевичъ вноситъ взывати оурядникôвъ рускихъ, цы они готови суть по руски оурядувати, абы Правительству ихъ выказати.

Лозиньскій оповѣлъ, же що до надписôвъ оулиць и площадъ во Львовѣ по руски, застановлено теперь роботу, ажъ ся постановитъ, же бы й руски були, и вноситъ ще разъ о тое подати.

Тайна рада.

До попередной ком.: Леонтовичъ, Хоминьскій, Павенцкій, Хоминьскій, Рожеїовскій. Кузьемскій гадае до Министерства о подѣлѣ запитанье оучинити.

Жуковскій: абы обмыслити, щобъ жиды намъ не могли вредити

Засѣданіе 83-тое

дня 23 Марта 1849.

Маркеліанъ Кульчицкій, парохъ Креховецкіи округа Стрыйского, приславъ на Раду 10 рн. среб.

Ч. Кузьемскій освѣдчилъ, що слова чест. Борысѣкевича зле були зрозумлены, и справили противни поголоски, котори справивъ.

Трещаковскій говорилъ, що Русины не можутъ си гадати, же бы Правителъство наше насъ Русинôвъ скрывдити намѣряло.

Енеральна Комменда освѣдчае, що вдячно пріймае нашъ даръ на раненыхъ воинôвъ.

Геровскій освѣдчае, що также въ Жолкевскомъ окрузѣ таки складки сложилися[3].

Жолкевска рада доноситъ, що тамже циркулъ и фискусъ не хочутъ пріймати подань рускихъ.

Игнатій Шелестакъ, оучитель тривіальный, сголошаеся яко[4] оуспособленый по руски оучити.

---

1 Слово вставлене замість викресленого: „Олешицка".

2 Слово вставлене замість викресленого: „имъ".

3 Слово вставлене замість викресленого: „собираются".

4 Далі викреслено: „свѣдомы".

Енеральна Коменда завѣдомляе, що Его Величество потвердили оутвореніе охотникôвъ нашихъ рускихъ съ строемъ[1] нашимъ русконароднымъ[2].

Лозиньскій вноситъ, абы такжки наши охотники мали хорутôвъ.

Прійшли[3] поданя о лѣсъ громадъ Олешицъ и Футора.

Романовичъ проситъ вставитися за нымъ, дати му оучительство[4] руского языка въ Станѣславовѣ.

Читалася одозва о оурочистости 3/15 Мая на памятку знесенія паньщины[5] и наданя оуставы свободы.

Читалося подякуванье громады Туря громадѣ Глубочка зъ числа „Зоры" 23. Оурадже[но] зъ Рады обомъ[6] громадамъ Глубочка дати похвалу.

Трещаковскій жалуеся, що въ „Ґазетѣ Польской" зъ причины набоженьства за померш[ого][7] Залеского руске духовеньство на третôмъ мѣсци змѣнковане, юко обрядку оунѣятского.

Кузьемскій вноситъ просити оуряды при важныхъ краевыхъ здарѣняхъ также на нашомъ набоженьствѣ бувати, абы всѣ набоженьства нормальни правилися въ нашихъ церквахъ.[8]

Лозиньскій внѣсъ, абы свята наши мали честь.

Тайна рада.

Читалася инструкція о 15/3[9] Маю.

Чест. Кузьемскій здалъ рахунокъ за спродажъ письмъ Рады Рускои.

Донесено, що поменши рады не присилаютъ всѣхъ квотъ, оже оучинити одозву, абы докладно списували и о своихъ выдаткахъ завѣдомили.

Кузьемскій звернувъ оувагу, абы ся старати о добри выборы. Оже внѣсъ печатати одозву, выроблену отъ Малиновского.

Чест. Кмѣцкевичъ, предсѣдатель рады Дрогобицкои, що на организаторôвъ судôвъ по Галиціи призначени сутъ Поляки, Нѣмецъ и Ормены, котри може народови рускому неспріяющи, оже представити Министерству, абы намъ спріяющи до того взяти були.

Засѣданіе 84-тое

дня 30 Марта 1849.

Честный Кузьемскій читалъ писаніе присидіальное о корпусѣ нашихъ рускихъ охотникôвъ, що призволеный.

---

1 Слово вставлене замість викресленого: „оубраньемъ".
2 Виправлено замість: „рускимъ".
3 Далі викреслено: „Два подан завѣдомленія о".
4 Слово вставлене замість викресленого: „науку".
5 Слово вставлене замість викресленого: „Констытуці".
6 Слово дописане над рядком.
7 Слово дописане над рядком.
8 Частину речення після коми дописано між рядками.
9 Вписано замість викресленого: „3/15".

Коммиссіа о корпусѣ охотникôвъ освѣдчила, що предложила списъ охотниковъ разомъ 3300. до Енеральнои Комменди, й що предложила 2 Комендерующему желаніе бути ингаберомъ полку нашого охотникôвъ, що ся мае до Его Величества подати.

Также освѣдчено, що оуже призначени зостали официры до полку сего, або Русины, або свѣдоми руского ѧзыка, абы могли комменду по руски выкладали.

Также мае ся прошеніе оучинити о другій баталіонъ.

Поданье прійшло отъ рады Станѣславовскои о поднесеніи науки руского ѧзыка.

Юношество гимназіальне руске дякуе за тое, що за вставленіемъ нашимъ призначеный зосталъ священникъ приподавати науку руского ѧзыка.

Зъ Станѣславова предложеный зосталъ Левицкій и Будзиновскій на оучителя руского ѧзыка.

Хоминьскій также ся до науки руского ѧзыка ꙗко оуспособленый зголошае.

Рада Бережаньска доноситъ, ꙗкъ пріймала высланника свого до Цѣсара и що ся г. Шептицкій[1] зголосивъ ꙗко Русинъ.

Читалося писаніе Елисавети зъ Здровецкихъ Фелсенбергъ о ревности для дѣланія около справы народной.

Ꙗко додатокъ до „Зоры Галицкой" приложити.

Трещаковскій вноситъ по имене писати тыхъ, котри нашой народности неспріяютъ.

Ч. Кузьемскій освѣдчивъ, що наступающе засѣданіе може ся отправити ажъ[2] Воскресномъ тыжни.

Тайна рада.

Читалося поданіе до Министерства, ꙗкій скутокъ маютъ поданя наши о подѣлъ Галиціи.

Вьеличковскій радитъ дѣланія Рады коротко описати.

До „Зоры" дати вѣдомости о дѣланіяхъ Рады – внѣсъ Жуковскій и Рада пристала.

Кузьемскій внѣсъ о змѣнѣ для Рады нашои – по праву асоціаційному – абы ся въ середу наступающу на тое зголосити.

Павенцкій вноситъ до поменшихъ радъ о[3] змѣнѣ нашой Рады написати – и ихъ до подобной змѣны наклонити.

Надзвычайное засѣданіе

дня 5 Априліа 1849.

Высланныкъ[4] отъ народа руского въ Оугорщинѣ Адолфъ Добраньскій пôдъ днемъ 4 Цвѣтня 1849 желае причинитися до прошенія того народа, котре маютъ Его Величеству подати, абы оугорско рускій народъ й земля були съ нашою рускою Галиці[е]ю соединени. Тойже высланникъ бувъ на радѣ притомный.

---

1 В оригіналі помилково: „Шумляньскій".

2 Далі викреслено: „Великод".

3 Далі викреслено: „нашомъ".

4 Далі викреслено: „рускій".

Оуряджено подати черезъ Пресидіумъ, а Рада наша съ тимже депутацію оухвалила[1] послати.

Здано на предсѣдателя съ членами, котрыхъ собѣ добирутъ, абы выробили поданье и именемъ Рады подали.

Обвѣстити также въ газетахъ.

Оуряджено завѣдомити также Коммендерующого, отходящого съ войскомъ нашимъ въ стороны рускоѹгорски.

Na додатокъ: на хоровзѣ охотниковъ знамено: льва – чорного орла австри[й]ского, а на другой сторонѣ св. ВМ. Георгіа.

Засѣданіе 85-тое

дня 20 Цвѣтня 1849.

Говорено переложити дѣло Зубрицкого о границяхъ рускихъ и польскихъ на нѣмецкій и польскій азыкъ.

Трещаковскій читалъ одповѣдь Министерства господарства на свое писаніе о поднесеніе нашого господарства.

Кузьемскій внѣсъ подати взборъ обраня руского.

Тойже освѣдчивъ, що по оухвалѣ Рады коммисіа подала прошеніе черезъ губернатора о присоединеніи Русиновъ нашихъ оугорскихъ съ Русинами галицкими.

Оураджено послати депутацію до губернатора зъ причины оздобленія его титуломъ Превосходительства.

Малиновскій вноситъ постановити одбирателей дарбвъ на 3/15 Мая.

Леонтовичъ внѣсъ поручити Преосв. Еппа, всечест. крылош. Левицкого и другихъ нашихъ Русиновъ въ Вѣдню прнчинитися до депутата руского оугорского попирати справу соединенія Русинбвъ оугорскихъ и галицкихъ. – Оураджено о тое писати, и Рада на тое пристала.

Жуковскій до Еппа выробитъ.

Мѣщаны Галицки прислали депутацію и прошеніе, абы въ Галичи заложене зостало сѣдалище суда дистриктового.

Оураджено подати прошеніе до Министерства справедливости, а въ копіи до Губерніи и Апеляціи – додати, що тую рѣчъ оуважаемъ ꙗко народову. Кузьемскій оуповажненый выробити.

Леонтовичъ:[2] абы перестеречи громады, що бы ꙗкъ де господаръ продае грунтъ, абы го громада на себе на пасовиско або лѣсъ купила. Одозву отъ Рады до людей.

Головацкій донѣсъ вѣдомостъ[3]: въ Бучачу громада закупила грунтъ, спродаваный Жедови, на свою потребу.

Трещаковскій: щобъ Правительство вдалося въ тѹю справу, абы при спродажи грунта на ꙗкись часъ Правительство въ тое вглядало.

Павенцкій спротивляеся всякои опѣцѣ.

---

1 Далі викреслено: „подати“.

2 Далі викреслено: „обмыслити средства“.

3 Три слова вставлені над рядкомъ.

Жуковскій: абы громада мала о спродажи вѣдомость – абы потому тягару не двигати.

Леонтовичъ выробитъ [...][1]

Господаръ якись зъ Коцорова жалуеся, що ему женатого сына взяли до войска, темного на очи, интригою[2] мандатора.

Протоколъ засѣданія 85-го

зъ дня 20-того Цвѣтня 1849.

Зъ причины неприсутствія первого секретаря вôдложено чытанье протокола минувшого засѣданя на засѣданье наступающое.

Потому забравъ голосъ предсѣдатель-заступникъ крил. Кузьемскій и внêсъ:

1. Абы зъ причины покликаня епископôвъ тихъ Краêвъ Коронних, на котрыи патентъ зъ 4. Марця влѣкнїе мае, на 3-тую недѣлю по Великодних Святахъ до Вѣдня, абы по § 2 и 4 тогожъ патента[3] над будущôмъ устроеньомъ Кафтолическои Церкви совѣтовати – выбрати комисію, котрабы потребы нашого народа въ тôмъ взглядѣ собрала, для предложеня ихъ реченнôму соиздови.

Ухвалено выбрати комисію зъ кр. Кузьемского, отца Кулъчицкого, от[ца] Вѣличковского, гос. Сосновского и г. Хоминъского.

2. Абы дѣло гос. Зубрицкого, на нѣмецкое вже переведене, и на руское перевести ся маюцое, вытиснути, тôмъ бѣльше, що одинъ господинъ тымъ намѣреніемъ 20 з. р. ср. зложивъ.

Ухвалено вытиснути по нѣмецки ексемплярôвъ 1000, по руски екс. 500.

3 Понеже складки на 3-го Маю вже сплываютъ, выбрати двохъ членôвъ, касіера и контрольора.

Ухвалено выбрати на касіера отца Ильницкого, на контрольора госп. Бѣлиньского.

4. Понеже зъ внѣ (провинціи) приходятъ запитаня о костюмахъ, якіи на 3-го Маю быти мають, и чи би не подати якихъ взорôвъ?

Ухвалено выбрати комисію, котра бы ся надъ тымъ застановила, яко той потребѣ найлучше зарадити; призначаю до тои комисіи гг. Павенцкого, Балюка, Головацкого и Леонтовича.

5. Читано поданье Блѣхара Ивана о тôмъ, абы въ школахъ язикъ рускіи скутечно бывъ заведеный, и абы въ школахъ дѣвичихъ роботъ пожиточнихъ ученно. – Госп. Павенцкій внесъ дати урядникамъ термини научаня язика руского.

До вôддѣла.

6. Кр. Трищаковскій внêсъ зложити комисію, абы выпрацювала пункта, обôймающіи потребы нашого народа, котрый въ соиздѣ господарскомъ въ Вѣдни не есть заступленымъ – и подати ихъ якъ найскорше до Министеріюмъ.

Ухвалено выбрати до тои комисіи отца Трѣщаковского, Кулчицкого и Товарницкого зъ тôмъ, аби тое поданье не чекавши слѣдующои Рады – незволочне на свое мѣстцо вôдôйшло.

---

[1] Пропущено в оригіналі.

[2] Далі викреслено: „до войска".

[3] Далі викреслено: „взглядомъ".

7. Крилошан Кузьемскій внêсъ чибы въ будущое Рада о 6-тои годинѣ зачинатисю не могла?

Ухвалено ведлю внесеню.

8. Крилошанъ Кузьемскій[1] внêсъ выбрати депутацію длю зложеню Его Ексцеленціи губернаторови сочувствію зъ причины обдареню го тымъ тытуломъ.

Ухвалено выбрати депутацію зо слѣдующихъ членôвъ: кр. Кузьемскій, г. Сосновскіи, г. Авдиковскій, г. Товарницкій, г. Бѣлинскій, г. Хоминскій, кр. Бохенскій, г. Леонтович, г. Кадерножка, г. Юркіевич, г. Балюкъ и кр. Ґюровскій.

9. Отецъ Трѣщаковскій вноситъ упôмнутисю зновъ о написы рускіи по улицюхъ и площадахъ во Львовѣ.

Ухвалено злучити той предметъ съ[2] инними, котрыи особенна депутацію въ понедѣлокъ Е[го] Ексцеленціи предложитъ.

10. Крил. Кузьемскій вôдчитавъ поданье до Е[го] Величества о прилученю братей нашихъ закарпацкихъ до насъ.

Принято тое поданье съ удоволеньомъ до вѣдомости.

11. Г. Леонтович внêсъ, абы зъ повода, що особенна депутацію длю попираню тои справи послатисю не може, просити Его Преосвященьство Епископа Перемиского и инихъ Русинôвъ въ той часъ в Вѣдны существующихъ, абы сю до господина Добраньского въ депутацію причинили.

Ухвалено написати въ тôмъ взглядѣ подюку до Епископа Перемиского (що отцу Круковскому поручено зôстало), а листъ до Лѣтвиновича, абы самъ съ инними до тои депутаціи причинивсю.

12. Отецъ Малиновскій читавъ поданье мѣста Галича, абы ново устроити сю маюціи судъ не въ Маріюмполю, но в Галичу умѣщенъ зоставъ.

Ухвалено зауважати тую рѣчъ, юко порадну и подати прошенїе до Министерства – въ вôдписѣ до Правительства и Апелюціи.

13. Г. Леонтович внесъ, абы зробити вôдозву до громадъ, аби ґрунта на продажъ через поединчихъ господарôвъ виставленыи – на себе закуповали, длю устроеню зъ тихъ ґрунтôвъ зъ часомъ паствискъ и лѣсôвъ.

Ухвалено довѣдатисю упередньо чи громади ґрунта закуповати могутъ?

14. Отецъ Трѣщаковскій внесъ, абы селюне на юкіи часъ взюти ще пôдъ опêку, доки сами собовъ радити не будутъ въ состоюню, и абы грунта тôлько зо согласїемъ тоижъ опêки спродавати могли. – На протôвъ тому внесеню говорили: г. Павенцки, от[ецъ] Вѣличковскіи и г. Леонтович, чымъ тое внесенье упало.

На тôмъ заключилося посѣдженю.

Леонтович (підпис)

Засѣданіе 86.

27 Априліа 1849.

Ч. Балякъ взялъ на себе оуважати на строи народны 3/15 Мая, и котрый найлѣпше подобаеся драґотипувати.

---

[1] Далі викреслено: „ознаймилъ, що Матыцю въ понедѣлокъ".

[2] Далі викреслено: „повыжшими".

Ч. Вьелѣчковскій донесъ, що дане прошеніе о церкву въ мѣстѣ. Що до надписôвъ рускихъ, то юкъ ся выдѣлъ мѣскій оутворитъ, тогда ся мае на тое налѣгати.

О народной оурочистосты освѣдчено, що Пресидіумъ не мае напротивъ того ничого, но абы пысьменно о томъ донести.

Завѣдомлялося Раду о складку на 3/15 Мая.

Ч. Кузьемскій завѣдомивъ раду о крестикахъ, котры ся маютъ 3/15 Мая роздавати – на памятку даной свободы, – и що таки крестики маются во Львовѣ робити.

О приготованяхъ до той оурочистости – читався програмъ що до набоженьствъ, оуложеный черезъ коммисію – и справлялся.[1]

Оуряджено, абы ся коммиссіа на засѣданіе собрала въ понедѣлокъ о год. 4-той[2] и членамъ Рады орудія поручала, котры бы до того були готовыми.

Читалося прошеніе о книгохранительницю академическу – на церковъ.

Засѣданіе 87-мое

4 Мая 1849.

Завѣдомлено Раду о повторнымъ поданю до Министерства о коммисіи за грунтами, лѣсами и пасовисками громадскими.

Завѣдомлено Раду о поданю до Собора Вѣденьского о потребахъ нашого духовеньства.

Завѣдомлено Раду о одозвѣ до народа напротивъ одозвы Коссута, щобы ся рускій народъ спроневѣривъ Царю и приставъ на его сторону.

Завѣдомлено Раду о дальшихъ складкахъ на оурочистостъ народну 3/15 Мая.

Читався дальшій програмъ о той оурочистости.

Засѣданіе 88-мое

дня 11 Мая 1849.

В. Пресидіумъ освѣдчило, що циркулярни старосты достали розказъ не спротивлятися тому, если кто схоче на оурочистость 3/15 Мая до Львова йти, и абы перестерѣгати порядку й спокою при той оурочистосты.

Завѣдомляно Раду о дальшихъ складкахъ на оурочистость 3/15 Мая.

Вч. Консысторъ освѣдчился, що скланяеся отправити 3/15 Мая литургію, и що припоручено священникамъ сусѣднымъ сюда съ народомъ прійти и щобы всюда въ наступающу неделю правилося набоженьство.

Оученики любомудрія подали прошенія, абы филологія приподавалася имъ по руски.

Ч. Трещаковскій внѣсъ, абы выставлена була хоруговъ 3/15 Мая ту во Львовѣ руска синожовта и чорножовта ракуска. – Рада пристала на тое внесеніе, абы тіи хоругвы поставлени були на вежи ратуша, – а тымся заняти принявъ ч. Балякъ.

---

[1] Далі викреслено: „Выбраны зостали до Коммиссіи члены". „Доданы".

[2] П'ять слів дописано над рядком.

Дальша була обряда надъ оурочистостію 3/15 Мая.
Оуряджено двѣ поезіи печатати.

Засѣданіе 89-тое.
дня 18 Мая 1849.

Ч. Кузьемскій освѣдчивъ, що зо складокъ еще ся щось остане, и позоставлено до дальшой нарады, якъ ся тіи с[к]ладки обернути маютъ.

Завѣдомлено Раду о дальшихъ надходящихъ складкахъ, имено отъ оучениковъ гимнасіи Бучацкои, о чѣмся особна вѣдомость въ „Зорѣ" дати мае. Также слушатели философіи I лицеальной классы академическои[1] въ Львовѣ[2] до тои складки причинилися.

Позоставлено до дальшои обрады о складкахъ съ застереженіемъ, що ся даютъ на литургіи.

Завѣдомлено Раду о письмѣ граф[а] Стадіона до выборцевъ оукруга Равы, абы ся въ актахъ Рады сложило, и также предкладаютъ отповѣдь свою на сіе писаніе, абы ся черезъ Раду томужъ заслало.

Федь Майкутъ полномоцникъ громады Кѣіовецъ заноситъ жалобу до Пресиціумъ о пасовиско. Рада оухвалила оно предложити.

Ч. Кузьемскій завѣдомилъ Раду о загадкахъ надосланыхъ, абы ными 3/15 Мая занимати, дати вѣдомость въ „Зорѣ" о той мысли.

Що до описаніа оурочистости 3/15, котра въ „Зорѣ" недокладно описана зостала, оураджено, абы была черезъ многихъ докладнѣйше описана.[3]

Поручено описаніе сіе оучинити Трещаковскому, Мохови, Павенцкому, Балякови, Пет[ру] Головацкому, Леонтовичу.

Ч. Павенцкій звѣдувався, кто приказавъ хорувгы руску и австріацку 3/15 Мая сняти? Поручено того доходити.

Ч. Кузьемскій завѣдомилъ Раду о крестикахъ, же си народъ ихъ мати жичитъ, и же Жиды можутъ съ того корыстати, то черезъ „Зорю" потреба[4] народъ перестеречи, и абы сама Рада старалася о выробленіе такихъ крестиковъ, на котри ся маютъ въ своихъ радахъ поменшихъ складати.

Ч. Кобрыньскій вноситъ, абы со складки Рада дала робити сіи крестики, и за выплати по поменшихъ радахъ розсилала.

Ч. Трещаковскій додалъ, щобъ оувѣдомити народъ, що Рада даетъ сіи крестики посвятити.

Зомовлене зостало на понедѣлокъ засѣданіе Матицы Рускои.

Ч. Кузьемскій звернувъ оувагу на цѣну податкову, котра до выбору депутованого ставится, абы звернути оувагу Министерства на тое, що цѣна сія для народа нашого завысока. Поручено представленіе сіе выробити до Министерства особной коммиссіи.

---

1 Три слова вставлені над рядком.
2 Далі викреслено: „сложили".
3 Далі викреслено: „поручено описаніе сіе ч. Трещаковскому, но съ тымъ, абы ему каждый потребны вѣдомости оудѣлялъ, яки кто мае".
4 Слово вставлене над рядком.

Ч. Кузьемскій возвалъ, абы ся кто поднялъ выробити до Министерства о оучилищахъ,[1] щобы застеречи права руского языка. Звернено оувагу на господина Іановского. За порадою чест. предсѣдателя.

Ч. Мохъ желавъ поруки, абы ему дѣло его „Справа Клекотиньска" була выдана зъ печатнѣ.

Засѣданіе 90-тое

дня 25 Мая 1849.

Возвано, абы ся сложили рахунки зъ выдатковъ на оурочистость 3/15 Мая.

Рада оухвалила для предсѣдателей радъ дати зробити крестики сребни.

Була мова о гункахъ для стрѣлцевъ рускихъ, що не можна достати темночервонявого сукна, и для того оуряджено знаходящеся ту во Львовѣ сукно сивавое на той часъ оужити, ажъ тамто сукно выробится.[2]

Господины Прокопчицъ и Корчиньскій по желанію своимъ приняти на членôвъ Рады.

Читалося поданье до Министерства за коммисіами о грунта, пасовиска и лѣса.

Ч. Жуковскій звернувъ при тихъ коммисіяхъ на пенсіон[ованого] гофрата Милбахера.

Ч. Кузьемскій завозвалъ Раду складатися на воїовниковъ сербскихъ, абы ся мы Русины на ныхъ складали, на що оуже давъ чест. Лавровскій, оуряджено завозвати также до того рады поменши.

Ч. Геровскій робитъ оувагу, що теперь для поданя ся о оуряды або польскои або рускои мовы жадаютъ, оже вноситъ абы старатися, щобы вымагано рускои мовы.

Старецъ зъ Николаева[3] округа Жолкевского жалуеся, що его неино давный дѣдичъ свящ. польскій[4], але также циркулъ притискаютъ паньщину робити.

Ч. Прокопчицъ звертае оувагу на тое, що при тутейшомъ гимнасіумъ академическомъ опорожнене мѣсце профессора гимнасіального. Оже вноситъ просити Министерство, абы такій кандидатъ также зъ руского юзыка писавъ[5] конкурсъ.

Ч. Кузьемскій звернувъ оувагу на внесеніе[6] попередне, до выробленія г. Іановскому поручене.

Чест. Трещаковскій звернувъ оувагу на тое, що на свята наши не заховуются въ торзѣ и въ роботѣ.

Ч. Кузьемскій звернувъ оувагу на тое, що о томъ подано до Собору епископовъ въ Вѣдню.

---

1 Далі викреслено: „абы там".

2 Далі викреслено: „завѣдомлено Раду о". Далі пропущене місце.

3 Слово вставлене замість викресленого: „Іазовои".

4 Два слова вставлено над рядком.

5 В оригіналі: „писали".

6 Далі викреслено: „давно".

Засѣданіе 91-вое.
1 Червця 1849.

Сосновскій вноситъ, абы для графа Стадіона дати выляти крестикъ золотый, а для п. гофрата Милбахера сребный.

Трещаковскій вноситъ также для Милбахера золотый.

Вьеличковскій вноситъ также для ч. Стройновского.

Билиньскій вноситъ золотый крестикъ для чест. предсѣдателя Рады Кузьемского.

Ч. Кузьемскій вноситъ, абы протокулъ засѣданія Рады печатался за оудобреніемъ предсѣдательства Рады и юко одъ Рады.

Ч. Лозиньскій читалъ одозву до радъ поменшихъ, которою маются имъ доручити крестики.

Ч. Сосновскій завозвалъ до дальшои складки на Сербовъ, а Трещаковскій вызваный зробити одозву до народа руского.

Ч. Гнидей освѣдчивъ, що панъ полковникъ Рукштуль, одходячи до свого полку, поздоровляе Раду и освѣдчае, що всегда въ чѣмъ буде мôгъ, для справы нашои народнои оуслугы свои жертвуе. Ч. Кузьемскій завозвалъ, абы Рада ему желанія свои освѣдчила.

Ч. Сосновскій завѣдомилъ о дальшихъ складкахъ на раненыхъ воиновъ.

Ч. Кузьемскій завѣдомилъ Раду о поданяхъ о церкву въ Станиславовѣ и о судѣ дистриктовомъ въ Галичи, также читалъ поданье до Собору епископовъ въ Вѣдню о потребахъ руского народа въ Галиціи во взглядѣ религійномъ.

Оуряджено поданіе сіе напечатати.

Свящ. Молчановскій Иполитъ зголошаеся на оучителя. Іоаннъ Поґлодовскій, мандаторъ, абы ся за нымъ вставити, жебы бувъ де до оуряду принятый. Фелдфебель Naумовичъ до баталіону стрѣлцевъ, также Кириллъ Рожеіовскій сголошаеся до бат[аліону] стрѣлцевъ.

Завѣдомлено Раду о поданяхъ громадськихъ о грунта, лѣса, пасовиска.

Ч. Кузьемскій вноситъ,[1] що ся мае зробити съ грошми, котри даны на 3/15 Мая: абы оучинити одозву до радъ чы на Раду? цы на Матицу? цы на юкій памятникъ? цы не на Домъ Народный, абы дальше ся складали?

Ч. Павенцкій за 4 пунктомъ – абы но на него звернути оувагу.

Ч. Жуковскій: абы Рада Головна тіи гроши затрымала на выдатки въ справѣ народной, а тымъ часомъ до спаркасы зложити.

Ч. Кузьемскій: що тіи гроши ино на оурочистость, а не на выдатки въ справѣ народ. складалися.

Ч. Лозиньскій: що народъ отдалъ тіи грошѣ до заряду Рады.

Ч. Трещаковскій[2]: що было внесеніе, на котре Рада пристала, о 3/15 Маю, абы поставился Домъ Народный юко помникъ и который бы цѣли народни спиралъ.

Ч. Жуковскій: що дателі освѣдчалися, що тіи складали на потребы народны.

Ч. Геровскій: на певне що призначити, а въ иной потребѣ зазичитися зъ ныхъ.

---

1 Далі викреслено: „абы зъ т“.

2 Прізвище вставлене замість викресленого: „Жуковскій“.

Ч. Жуковскій: абы тую справу до дальшои[1] обрады позоставити, а грошѣ дати до шпаркасы.

Малиновскій внѣсъ дати одозву до народа, абы ся не давъ баламутити ꙗкимись письмами, котры ся посылаютъ черезъ лан[д]сдрагоновъ.

Ч. Вьеличковскій доноситъ, що есть ктось, що сбирае подписовъ, абы ключѣ церковни були оу дяковъ, и абы ктось ꙗкись тамъ бувъ надзырателемъ школъ, оже вноситъ завѣдомити о томъ комменду.

Ч. Жуковскій поперъ такъ, що псевдорусины въ томъ враждуютъ.

Ч. Кузьемскій освѣдчае[2], що по знесенію декрета Добельгофовского о школахъ и возванію Министерства, абы ся народъ старавъ о свою мову въ школахъ – теперь заходитъ потреба одозватися до Леркерперꙋ тутейшого философицкого[3], щобы на права нашого ꙗзыка въ школахъ зважали.

Читался выробъ такого представленія.

П. Прокопчицъ, абы черезъ Пресидіумъ Леркерперы були завѣдомлени.

Ч. Кузьемскій: що Леркерперы впростъ отъ Министерства завысятъ.

Ч. Трещаковскій: щобъ отписы вѣдѣмовани послати, абы ся показало, що Министеріумъ само оузнае насъ ꙗко органъ, Раду.

Ч. Кузьемскій: що декретъ сей прійшовъ на его руки.

Ч. Жуковскій: досить на тои декретъ покликатися.

Ч. Прокопчицъ: що на представленіе[4] рады Станиславовскои Леркерперъ станиславовскій не хотѣвъ зважати.

Оже не судитъ подавати, а принаймѣ до губернатора депутацію послати.

Ч. Кузьемскій: що губернаторъ не мае вплыву.

Ч. Лотоцкій: абы черезъ Пресидіумъ, абы Пресидіумъ ꙗкъ само не може, отступило.

Ч. Жуковскій: абы впростъ до Леркерперу подати.

Не подавати.

Засѣданіе 92-рое

дня 8 Юнія/27 Мая 1849.

Представилися официры 1-вого баталіона стрѣлцевъ рускихъ.

Ч. господинъ Кузьемскій представивъ ихъ Радѣ.[5]

Официры внесли прошеніе черезъ маіора[6] свое о хоровгу, абы имъ была призволена.

Ч. Кузьемскій освѣдчивъ, що оуже хорувга призволена.

Далѣ: щобъ Рада причинилася на хоровгу и на музику – на ꙗнструмента.

---

1 Слово дописане на полі.
2 Слово вписане замість викресленого: „вноситъ“.
3 Два слова вставлені над рядком.
4 Два слова вставлені над рядком.
5 Пропуск в оригіналі.
6 Два слова вставлено над рядком.

Рада одпустила ихъ многолѣтствіемъ Императору – и имъ.

Ч. Кузьемскій: щобы до Коменды о помянутихъ письмахъ подати.

Ч. Трещаковскій: абы тіи письма пересмотрѣти, цы они вредни? бо если[1] вредни.

Ч. Ґеровскій: що не вѣдомо, на що подписуютъ.

Павенцкій: письма призволени – але способъ ихъ оголошенія – черезъ ландр[а]гонôвъ ꙗко оурадови.

Куз[ьемскій:] переглянути – и що брацтво св. Георске не оꙋзнае своихъ подписôвъ.

Позоставлено до перегляду на дальшомъ засѣданію.

Ч. Трещаковскій отчиталъ ôдозву о[2] складку на Сербôвъ.

Ч. Павенцкій: що не до народа, но до радъ. Кузьем[скій:] тая оувага есть засадна, бо такъ було оуряджено.

Ч. Балякъ неино черезъ предсѣдателей и „Зорю".

Ч. Сосновскій: що тая одозва подана до предсѣдателей радъ съ прошеніемъ о оголошеніе – а „Зора" абы оголосила.

Трещаков[скій]: хочемъ цѣли то и средства – а многихъ радъ не ма – оже не осягнеся цѣль – зъ решты народъ може теперь помочи – а кто не хоче, то ся не сылуе.

Кузьемскій: абы нарôдъ не зразити, абы предсѣдатели оголошали.

Трещаковскій: що на тое зважавъ и говоривъ о скрынѣ.

Балякъ: що въ церквѣ декотри выразы змѣнити – злагодити.

Оуряджено черезъ „Зорю" и предсѣдателей.

Лозиньскій: оудатися до Правительст[в]а, абы почта дармо.

Пав[енцкій:] – не можна.

Роздавалися членамъ Рады крестики и слова на 3/15 Мая.

Ч. Кузьемскій: абы для баталіону стрѣлцевъ справити хорувговъ – на другій разъ. Na бубны и на музику – абы имъ дати – помôчъ – абы щось дати – отъ насъ.

Трещаковскій: соглашаеся – но абы си забеспечити, що бы пѣсни народны гралися – абы мы славы свои[3] за Царя зъ другими не дѣлили.

Ч. Куз[ьемскій]: мы подавали о коменду – но отповѣли, що не може бути, бо тое войско до цѣлости войска належитъ – но наказано имъ до изясненія муйстру оуживати рускои мовы.

Оже прикладаючися до складки, не вылучаючи зъ иныхъ музикальныхъ красне – опоминатися о свое.

Павенцкій: що за рускою пѣснею воинъ рускій тужитъ. За родиною.

Кузьемскій – показали, що[4] сильно выступаютъ – и они чей зъ краю не пойдутъ.

Ч. Кузьемскій: абы зъ грошей на 3/15 Мая щось офѣровати – ци складку – оучинити – меже собою.

Павенцкій: абы зъ тои складки щось дати.

Также Бѣлиньскій зъ ск[л]адки народнои, бо ту на справу народа.

Трещаковскій: Домъ Народный важнійшій: оже складатися особливо свящ., и самъ записуе 1 р. среб.

---

1 Далі викреслено: „не".

2 Далі викреслено: „крестикахъ".

3 Слово написане двічі.

4 Далі викреслено: „не".

Павенцкій: выпосажити – юко.

Лотоцкій: що ту йде ô капиталъ, абы зъ того оплачувалися мѣсячно – оже обмислити юкись фундушъ.

Павенцкій: намъ ходитъ на початку дати щось – и также намъ до Архікнязей ся оудати, особливо Ианъ, котрый ту мае добра.

Лозиньскій: тȣ потреба инструментовъ и капелмейстра, а сами мужи – зъ польку будутъ мати оутрыманье.

Кузьемскій: абы ся близше вывѣдати и потомуся обрадити. До того трохъ выбрати: Баляка – Лозиньского – Билиньского – Хоминского.

Трещаковскій: абы до народа много одозвъ робити.

Кузьемскій: що ся люди скаржатъ на крывды въ грунтахъ, абы Рядъ оуважнымъ зробити, щобы ся сильно до того взяли – що юке нещастье за насиліе пановъ не выпало – оже депутацію до губернатора – бо коммисари и доминія – завтра.

Рада пристала и выбрала въ депутаціи[1]: Геровского, Хоминского, Юркевича. Трещаковскій – до того правниковъ.

Трещаковскій: абы предсѣдатель. Предсѣдатель – самъ – пише – подае,[2] що онъ що дня мае занятія.

Малиновскій: абы аґентуру призволити Русинови – правникови, щобы Русинамъ писавъ.

Павенцкій: що не голошено громадамъ право о существующихъ Diensthertlichkeiten[3] – и абы комисари робили.

О агентурѣ: абы потому въ „Зорѣ" оголосити.

Трещаковскій вноситъ: противъ піяньства – що за бесѣдами оу Русиновъ на тое свято – Поднисѣня Честного Креста – абы о томъ розмышляти.

Пріймати новыхъ до мѣрности.

До найблизшои нарады.

Ґеровскій: що „Газета Львовска" польска[4] оуставу конст[итуційну] по польски юко обовязающу оголошае – такъ ꙗзыкъ рускій не мае свои чести[5], оже судитъ просити Правительства – изясненіе для кого той переводъ.

Кульчицкій: що булы многи переводы польски – а меже ными юко польскими той.

Кузьемскій: абы ком. до губернатора заутра и о томъ говорила, и также що та газета юко оурядова доси одна – але мы по руски.

Трещаковскій: що свята руски ту не заховуются, що на польски свята Русинôвъ ту розганяютъ.

Кузьемскій: Рада[6] на свои прошенія достали на тое декрета – если село польске по поль[ски] свя[ткуе], а Русины свои – но во Львовѣ больше Поля[ковъ], Жидовъ, Нѣмцевъ – имъ дивно – не могутся призвичаити – но чому нашъ народъ суда иде на торгы. Оже духовни – абы научали народъ.

Трещаков[скій]: для чого Жеды замикати мусятъ? и мы ихъ свята обходимъ.

---

1 Слово написане двічі.
2 Три слова вписані над рядком.
3 Панщинні повинності (нім.)
4 Слово дописане над рядком.
5 Далі викреслено: „брати".
6 Далі викреслено: „поста".

Павенцкій: най каждый свое.
Кузьемскій: най си каждый свое, а краеве всѣ.
Куз[ьемскій]: для чого они.

93-ое Засѣданіе Головнои Рускои Рады
дня 3/15 Юнія 1849.

По прочитаню протокула попередного засѣданія, ч. предсѣд. о письмахъ, котры ся роздаютъ. Трещак[овскій], Лотоцк[ій], Геровскій на конецъ Рады позоставити. Пред. о депутаціи до ґуб. Ґеровскій: що не мали способности представитися ему.

Пр[ед.:] Надойшли нови жалоби громадски, вноситъ: губерн. перед недѣ[лею] здаеся неповерне, оже зробити проше[ніе] до Министеріумъ и ґубернатора – особливо же жалуются люди, що коммиссари – по дворахъ заѣжджаютъ – и справы не роблятъ. Ґеров[скій] пристае на тое – и для большого попираня, абы послати высланника. Вьелич[ковскій] также за тымъ; но абы сказати, же циркули не хочутся до того брати, але засланяются священниками, не затикаютъ источника – але набутки. Свящ. не оумѣютъ права тол[кувати], най сами собѣ вытолкуютъ – тое позбавляе свя[щ]. чести. Малиновскій: читалъ розпорад[женя].

Вьеличковскій: що дати до жомняр[ов]ъ, не повинна бути кара.

Циркулъ просити, абы духовеньство оуволнивъ отъ голошеній.

Министерство[1] просити, най ся питае циркулу, колько ранъ загоилъ.

Геровс[кій:] для того высланики.

Трещаковскій: есть въ Вѣдню ч. Шашкевичъ – его просити – мы оуже высылали й тратили гроши.

Геровскій -- цы Шашк[евичъ] може. Павенц[кій] й Бѣлиньскій не есть за депутаціею.

Ку[зьемскій:] мое внесеніе: черезъ Пресѣдіумъ до Министерства. Ґеровскій депутацію, Трещаков[скій] черезъ Шашкевича.

Ланикевичъ впро[с]ть до Министер. Ч. Авдиковскій: черезъ Пресѣдіумъ – и тамъ просити ч. Шаш[кевича].

Предсѣд. пред[лагае] Литвиновича. Трещ[аковскій] и Шашкевича. Пав[енцкій:] Шашк[евичъ] оуряд[никъ, чи] нье? Трещ[аковсій:] оурядникъ, боронитъ права. Предсѣд., оже до обохъ писати. Треща[ковскій:] Пресид. не знае обстоят[ельствъ] всѣхъ – бо бы було однако и пановъ оупоминало – и панамъ не грозится. Предсѣ. тое прошеніе выробити? Абы Рада ему позоставила.

Предсѣд.[:] що до тверезости. Трещаков[скій:] вызначити коммиссію – Павенц[кій] за тимъ. Кого: Гер[овского] перв[ого], Трещаков[ского], Кулчицкого, Вьеличковского.

Предсѣд.[:] на 2 пятокъ важна обрада, а въ понед[ѣлокъ] на Матицу.

Пред.[:] о охотникахъ отповѣдь черезъ Пресидіумъ.

Павен[цкій] може Сеимъ обрядитъ для ровноправ[ности] рокъ по итал[іански], по оу[горски], по поль[ски], по нѣ[мецки].

Предсѣд.[:] абы ся тая сама ком. до охот. о хорувзѣ порозумѣла.[2]

---

[1] Далі викреслено: „возват".
[2] Далі викреслено: „Трещаков".

Предсѣд.[:] рапортъ бат. о 30 Мая, що до 5 Юнія ту всѣ бат. 1311 муж[ѣвъ].

Nынѣ маіоръ пише: що станъ того баталіона не змѣнився. Ґладишевскій принятый – о инструмен[тахъ] выказъ еще не може предложити.

Прошеніе руского енерала – манифестъ по руски печатати.

Ґеровскій: важно – бо Косутъ каже: що Русины[1] грозятъ вѣрѣ.

Трещ[аковскій:] въ Ґуберніи – вылѣтограф[увати].

Лозиньскій: Ераріумъ выдрукуе.

Трещаковскій оучинивъ внесеніе о грошехъ 3/15 Мая й о потребѣ Дому Народного. Пред.[:] цы въ „Зорѣ" цѣлкомъ. Бѣлинь[скій:] выняткoво. Малиновскій – цѣлкомъ. Геров[скій:] той домъ заслонивбы палату. Лотоцкій: о пляцу зоставити, бо если бы Митроп. не отступивъ – тобы зле враженіе зробило. Далеко. Трещаков[скій]: съ часомъ тамъ буде мѣсто. Предсѣд. Павенцкій: о пляцу выпустити.

Предсѣд.[:] Клеръ св. ВМ. Георгіа – на банту 4 р., на Сербовъ – 2 р. среб.

Внесеніе: Павенцкого – абы на мѣсце Борысѣкевича п. Прокопчица. Рада пристала.ч. Сосновскому подякувати.

Свящ. Кизима 2 р. среб.

95-тое засѣданіе Головнои Рускои Рады

дня 17/29 Червня 1849[2].

П[ред.:] въ пятокъ наступающій не буде рады, ажъ за тымъ, и запросилися члены, абы собрали, бо буде нарада надъ подан[ьемъ] до Министер.

Пред.[:] завѣдомлено Раду о вложенью до спаркасы 1400 р. среб.

Читалъ дальшій списъ складокъ на 3/15 мая.

Лозиньскій крестики по оухвалѣ для г. Стад[іона], Милбахера и Кузьемского, и также освѣдчивъ що незадовго будутъ срѣбни крестики для пред. радъ поменшихъ.

Предсѣд.[:] о[3] справленя музики для стрѣльцевъ пише Ватерфликъ – для 12[4] голосôвъ – на йнстру[менты] блешени[5] 500 f. найменше.

П[ред.] завозвавъ Раду колко ся рин. причинити?

Лотоцкій: Рада только не мае – гроши 3/15 [Мая] не знати еще на якій конецъ – оже коли ходитъ еще хоровгу, то еще одозву до народа. Лозинь[скій]: ту бы не отволѣкати – але въ тихъ грошехъ зажичитися. Що до хорувгы просити свя[щ.], абы зъ грошей, зложеныхъ на литургію – дармо правили, а тіи гроши на хоруговъ, если не выстане – то просити о складку. Трещак[овскій:] до горувгы[6] выбирае фаненмутеръ. Лозинь[скій:] тая дае стонжку. Хоруговъ – не много. Бѣлин[скій:] много – а мы, казалисьте, маемъ милѣоны. Трещ[аковскій:] то ще лежащій, не живий капиталъ. Лозин[скій:] Официры оутрыманье даютъ. Геров[скій:] дати Vorschuß[7].

---

1 Останні два склади закреслені.

2 Протоколу 94-го засідання від 22 червня 1849 р. в справі не виявлено.

3 Слово вставлене замість викреслених: „о Комъ. для оуфо".

4 Слово вставлене замість викреслених: „инструменто мизикантовъ".

5 Слово вставлене замість викресленого: „блахови".

6 В оригіналі: „горувгы".

7 Завдаток (нім.)

Бѣлин[скій]: зъ тихъ грошей 3/15 [Мая], а не складки, бо передновинокъ. Лозинь[скій:] познѣйше. Трещ[аковскій:] та то не есть пиль[не], а священ. додадутъ. Не нарушаймо – бо ся покажутъ ины потребы. Пред.[:] юкъ чы по давной оухвалѣ 300 р.? цы призначи[ити]. Лот[оцкого], Бѣли[нского], Ґеров[ского] призначити и все дати. Пред.[:] Пав[енцкій] що то наша детина. Ч. Трещаков[скій:] на тое мае бути складка – и вже присилаютъ. Трещ[аковскій:] позичити позволяю. Пред.[:] не до людей, але до интелиґен[ціи], если ся знесе – то наши инструмен[ти]. Пред.[:] а то 500 р. даймо. – Цы 500 пожичити. Лоз[инскій:] мы жичимъ народови. Пред.[:] цы 500? Всѣ за тымъ – а если бы той полкъ знесся, то звернути до св. Юра. Трещ[аковскій:] до мѣскои. Лозинь-[скій:][1] а юкъ буде ина въ мѣстѣ еще. Павенц[кій:] 300. Пред.[:] алежъ всѣ 500 хочутъ – а до церкви мѣскои. Павен[цкій]: потому на фундушъ юкій народний. Трещ[аковскій:] тогда мало прійде. Мал[иновскій:] до Матицѣ. Пред.[:] до Матицѣ, котра може продати.

Предсѣ.[:] выбрати (по) двохъ членовъ, котри бы сбирали складки на Серб[овъ] и фрейкоръ. Сосновскій хорый. Касіеры на музику. Бѣлин[скій] и Илницкій – Венґржиновичъ и касіеръ вторій[2] Илницкій.

Пред. читалъ громады Коунесовцѣ(ецкой), Коломейской[3], що имъ дѣдичъ Корнел[ій] Милевскій[4] липы вырубати розказавъ и креста поставити заказуе, и що дѣдичъ забравъ имъ матеріалъ на школу, который свящ. даровавъ. Лоз[инскій], Мал[иновскій] до Пресидіум. Трещ[аковскій:] все записувати для памяти. Предсѣ.[:] не высту[пати] противъ народ[а], но противъ того, кто зле робитъ. Черезъ ед[иници] на всѣхъ насъ. Трещ[аковскій:] алежъ такихъ багато приход[итъ]. (До Пресид[іумъ]).

Ґеровскій: громада Крывча[5] Чор[т]ков[ского] цир. наймали оу пана ланокъ – но нехотѣвъ – согрѣшили и выгнали на паньске – прійшла ком[панія] войско[ва] – и такъ за колько дней кромѣ ексекуціи – и стравы на вояковъ, ще 307 [ринскихъ] за шкоду – заспокоѣли тое – надѣючися що Бог зародитъ – но градъ вибивъ намъ все – 3-фунтовый – выхоръ и бура пообдерала и повалила будинки, садовину виломала, людей покалѣчила, много худобы позабивала – оже просятъ о помôчъ, абы ся за ными до народа руского одозвати – и оу оурядôвъ причинитися – и они нещасливыхъ ратували, и своимъ, и чужимъ.

Пред.[:] повин[н]ы на мѣсце доходити и переконатися, бо отъ противъ складокъ вымавляются въ Тарнополщинѣ, бо части одъ Раду и Рады[6]. Пав[енцкій]: абы сусѣдни складалися оу же, нѣмъ прійде запомога, и що селяны не маютъ справъ въ крывди – можнымъ много ся дѣе[7].

Пред.[:] абы Рядъ доходивъ запомогъ – и возвавъ до запомогъ – а и мы причинимся.

Пр. читавъ листъ Пирожка[8] – манда[торы] зостаютъ и роб[лятъ] що хочутъ[9] – Русиновъ берутъ – ґвардистовъ и злодѣевъ зоставляютъ – до войска.

---

1 Далі викреслено: „то до ин“.
2 Слово вставлене над рядком.
3 Слово вставлене над рядком.
4 Два слова вставлені над рядком.
5 Далі викреслено: „пише“.
6 Слова: „и переконатися...Рады“ дописані над рядком.
7 Слова: „и що...дѣе“ дописані над рядком.
8 Прізвище вставлене над рядком.
9 Чотири слова вставлені над рядком.

[Засѣданіе 101-ое
2/14 Вересня 1849][1]

Вы[з]вали ч. Прокопчица.

Рада дала на дорогу М[алиновскому]. Народъ подавъ о грунта причинится и мило то оучуе. – 600 рн.

Пред.[:] о що?

Рада: вы знаете наши потребы.

Г. пред.[:] оурядженье провинціональне.

Ч. Гер[овскій:] на наше поданье видно желаютъ выказъ.

Малинов[скій]: Его Величество – ꙗкъ ся показуе. – до нашихъ другихъ. Кон. катедру ꙗзыка церковного можем ся надѣяти. Въ Радѣ – заступ. Сосно[в]ско[го] и архіер[ея].

Алежъ ꙗкъ не будутъ скутки, а теперь видно скутки.

Всѣ члени оузнаютъ потребу.

Ч. Прок[опчицъ:] ꙗ не могу, бо засту[паю] префекта, поѣхавшого до Вѣдня.

Ч. Гурк[евичъ:] то можна просити.

Ч. пред[с]ѣд.[:] бѣскупъ Ромуньск[и]й попирае в Вѣ[дни], подякувати – и просити о подѣлѣ Галиціи – о мурахъ – пол[ітична] реорганизація краю – абы ихъ взяти де лѣпше, абы и намъ лѣпше – алежъ не всѣ[2] школы – далѣ ся опоминати – алежъ ꙗ отбирати.

Пред.[:] алежъ цы Консыстор позволитъ.

Мал[иновскій:] ту ходитъ о тое [бы] справед[ливости] желати – а тымъ ся народъ свяже.

Ч. Пред.[:] ꙗ ся пріймаю, але кто больше.

Рада – кого сы добирете.[3]

Засѣданіе Рады Головной
дня /4 Марта 1850.

Всеч. предсѣдатель предложилъ Адрессу благодаренія Ей Цѣсарскому Высочеству Архикнягинѣ Софіи, матери Его Величест[в]а Цѣсара и Цара Францъ Іосифа I съ

---

[1] Уривок із протоколу, див.: Зоря Галицка, 1849, 7/19 вересня.

[2] Вставлено замість викресленого: „ꙗ маю отбирати".

[3] Текст на звороті: „Допоки баталїонъ нашихъ стрѣлцѣвъ зостававъ ту во Львовѣ, то духовнѣ оуслуги для него зправовавъ почасти ч. капеланъ тутейшого ґарнѣзону по части особливо що ся тичитъ богослуженіа и науки духовной а самъ во мѣсцкой церкви, но коли теперь той баталїонъ зъ одти вийшовъ до Кошицъ, где руского сващеника незнайдутъ,то вношу, дабиса вставити до правительства, щоби тому баталїонови або сталіи капеланъ зоставъ оп[р]едѣленїи, або п[р]инайми, аби бувъ до нихъ посланїи руск[и]й сващенникъ на таки , допоки до Краю меджо русиновъ неповернут. Потреба того есть велика, бо неможетъ ся обийти, щоби ся медже 1 1/2 тисячами людей не трафляли випадки хороби и др., а хтожъ имъ тогди услужитъ? а особливе въ Край де они наветъ и ꙗзика нерозумѣют. Старалисмоса о тое, щоби мали музику, поста[ра]йможся еще и о тое, щоби мали сващенника, бо той далеко потребнѣший. Во Львовѣ, д[ня] 14 Вересня. Лозѣньски."

причины, що Ей Цѣсар. Высочество благоволила бути всечестною[1] матерею хорȣ[г]вы[2] баталіона охотниковъ стрѣльцевъ рускихъ, и надослати стяжку для сей хорувгы. Сія Адресса прочиталася и прийнялася одногласно, потомъ же подписувалася членами Рады.[3] Адресса сія по руски есть слѣдующая:[4]

По програмȣ собиранія складокъ на Домъ Народный была мова,[5] щобъ члени сойшлися до мѣской церкви о 10 годинѣ.

Всечест. предсѣдатель внѣсъ Его Величеству Цѣсару и Царю Францъ Іосифу I юко дателю Конституціи 4 Марта 184[9].

Засѣданіе Рады Головной

дня /7 Марта 1850.

Была нарада о томъ, чтобъ послати депутацію отъ Рады до Его Превосходительства Высокопреосвящ. Митрополиты, просити о благословеніе до начала[6] складокъ на Дôмъ Народный и на церковь.

Рада выбрала[7] на сѣю депутацію всечестн. гг. Товарницкого, Шведзицкого, Лозиньского, Слѣмаковского или Геровского.

Касательно выдатковъ для собирателя, понеже не можемъ жадати, дабы со своего[8] на тое издавалъ, Рада оухвалила, що на ей выдатокъ мае ѣхати, и счотъ Радѣ здавати, – и справедливо также дати ему діеты, дабы не имѣлъ страты.[9]

Хоминьскій не есть за діетами, дабы не здавался быти ему юкій зыскъ.

Вьеличковскій: если бы не были вызначены діети, то бы могли казати, що си числилъ юкъ хотѣлъ.[10]

Всеч. госп. Рачинскій: ту во Львовѣ на мѣсци жадныхъ не буде діетъ.

Всеч. Лотоцкій: потребно также, абы дѣянія[11] его въ счотѣ діетъ были выказаны.

Предсѣдатель: юкъ высока маетъ быти денна діета?

Всеч. госп. Рачинскій вноситъ 3 рн. сребромъ.

Ч. г. Кульчицкій: цы не буде ся выдѣти за много?

Всеч. предсѣдатель: ревность потребуе также заохоты, и также страты нѣчіей не можемъ жадати.

Всеч. Лотоцкій вноситъ 2 рн. среб. при всѣхъ другихъ оплатахъ зо стороны Рады.

Ч. Лозиньскій: а мой lucrum cessans?[12]

---

1 Слово вставлене над рядком.
2 Далі викреслено: „стрѣл“.
3 Далі викреслено: „Содержаніе слова адресы по“.
4 Пропуск в оригіналі.
5 Далі викреслено: „що въ неделю“.
6 Слово вставлене над рядком.
7 Слово вставлене замість викресленого: „оухвалила“.
8 Далі викреслено: „ложилъ“.
9 Далі викреслено: „Хомѣнскій: напротивъ діетовъ, дабы не оуважали, що имѣе юкій зыскъ“.
10 Далі викреслено: „Предсѣдатель: – якъ высоки діеты?“.
11 Далі викреслено: „его были подписаны“.
12 Втрачений зиск (лат.)

Всеч. Хоминьскій: идетъ о тое, дабысьте не мали страты.

Ч. Вьеличковскій: понеже ина оплата только фѣры касается, то 3 рн. среб. не суть много.

Вч. Лотоцкій: священникъ каждый охочо прійме.

Всеч. предсѣдатель: не можно ся никому накедати.

Всеч. Кульчицкій: если ся только фѣра оплачуе, а ч. Лозиньскій больше по мѣстахъ буде ѣхати, то 3 р. среб. не есть много.

Всеч. Лотоцкій: може небыло бы потреба посылати собирателя.

Всеч. предсѣдатель: оуже ся радило и оухвалило, абы бувъ посланникъ, и многи освѣдчили, що[1] желаютъ высланника отъ Рады.

Всеч. г. Рачиньскій: цы ѣзда до волѣ зоставлена?

Всеч. предсѣдатель: не доволѣ, то въ програмѣ описано.

Рада оухвалила большостію голосовъ по 3 ренскихъ среб. денне. всеч. предсѣдатель: ту во Львовѣ маеся въ недѣлю 10 Марта с. г.[2] складка розпочати.

Всч. Лозиньскій: читавъ о складцѣ ту во Львовѣ приписъ[3] въ програмѣ.

Засѣданіе Рады Руской Головной

дня / 5 Август[а 1850]

В.ч. предсѣдатель читавъ касательно Дома Народного[4] писаніе в. Ґуберніумъ, которымъ погорѣлище академическое на Домъ Народный и на церковь[5] отдаеся Русинамъ, щобъ на оное интабульовалися.

Вч. предсѣдатель писаніе сіе отступае коммиссіи Дома Народного, щобъ ся интабуляціею заняла.

Ч. Гуркевичъ вноситъ акта сіи въ оригиналѣ напечатати.

Ч. Лотоцкій мнимае, що не есть тому потреба.

Вч. предсѣдатель[6][:] есть то найлучша отповѣдь на сіи розличны поголоски[7] противъ той даровизны Русинамъ.

Рада оухвалила въ 500 ексемплярахъ по нѣмецки особно[8] и по руски въ „Зорѣ" акта сіи печатати.

Вч. предсѣдатель завѣдомилъ, що грабя Алфредъ Потоцкій на Домъ Народный 200 рн. записалъ.

Вч. предсѣдатель читалъ[9] донесеніе ч. Лозинского о коммиссіяхъ, которы за его посредничествомъ доси для сбираня складокъ[10] на Домъ Народный позавязовалися.

---

1 Далі викреслено: „потреб".
2 Дата дописана над рядком.
3 Слово вставлене замість викресленого: „програмъ".
4 Далі выкреслено: „що В в. Губерніумъ юк".
5 Три слова вставлені над рядком.
6 Слово вставлене над рядком.
7 Далі викреслено: „юкобы".
8 Слово вставлене над рядком.
9 Слово вписане замість викресленого: „доносил".
10 Далі викреслено: „народных".

Той же читалъ писаніе г. Хоминского, которымъ на Домъ Народный надослалъ отъ Его Преосвященства г. Еп҃па Себинского А[н]дрея[1] Шагины 100 рн. ср., а отъ себе 50 рн. среб.

Оуряджено писаніе сіе напечатати, и писменно[2] за сіи дары поблагодарити.

Той же читалъ писаніе пресидіальное, що нашъ даръ на Сербы оуже на свое мѣсце посланый есть.

Священникъ Познанскій Діонисій, парохъ Гусятина, надослалъ на Домъ Народный 4 рн. среб.

Списъ такихъ даровъ 30 рн. ср. отъ громады Семаковцы.

Вч. предсѣдатель: в. Министерство м. г. рѣшило, щобъ выдѣлъ Льво[в]скій свои дѣянія по руски голосилъ, и оулицы и площады по руски надписалъ. Дня 16 Липця с. г. в. Пресидіумъ завѣдомляе, що таки надписы Магистратови приказаны суть.

Оухвалено еще разъ оудатися до в. Пресидіумъ, понеже Магистратъ по руски не надписуе.

Читалося внесеніе едного члена Рады Головной[3] слѣдующой основы:[4]

Ч. Сосновскій: Рада существуе на призволеніе в. Правительства, а оно не желае, абы ся Рада розвязала.

Ч. Гуркевичъ: оуже суть три члены, которы въ потребномъ разѣ Раду созываютъ, оже не ма потребы подобное новое оустройство чинити.

Вч. предсѣдатель: цы потребно, абы Рада существовала, цы нье? о тое иде.

Ч. Гуркевичъ мнимае заждати, юкъ есть теперь.

Ч. Сосновскій гадае внесеніе сіе сложити.

Вч. предсѣдатель: таже Рада оуже и такъ политикою не занимаеся.

Ч. Сосновскій: мы собѣ тихенко сидимо.

ВЧ. Предсѣдатель: алежъ насъ со всѣхъ сторонъ чипаются нп. газеты: „Neue Zeit“ и „Czas“, юкъ бы не мали о чѣмъ иномъ писати и говорити.

Ч. Кульчицкій: юкже, цы мы ся ту сходити маемъ на забаву? Бо в. Правительство оуже оустройствомъ Галиціи занялося, а чого ся намъ сниднѣти.

Ч. Гушалевичъ: юкъ не маемъ чого розвязоватися, але такъ не маемъ чого сходитися.

Ч. Сосновскій: то для народа. Na народъ тое великое враженье зробитъ.

ВЧ. Предсѣдателъ: то правда. Ту ходитъ но о выбори.

Ч. Хоминскій: а до того „Wahlkomite[e]“[5].

Ч. Сосновскій: кто тамъ буде розумѣти, що „Wahlkomite[e]“.

Ч. Шушкевичъ: тогда при выборахъ народъ безъ просвѣщенія выставленый на смѣшенія.

Вч. предсѣдатель: Елячичъ розвязалъ – цы и насъ маютъ розвязати.

Ч. Кульчицкій: мы Правительство спирали: нынѣ не потребуе.

Ч. Гуркевичъ: Народъ тое зле возме.

Ч. Сосновскій: ту также о складки ходитъ – ничого не дадутъ.

---

1 Прізвище вписане над рядком.

2 Далі викреслено: „поблагодарити“.

3 Далі викреслено: „абы ся Рада Головна на теперь розвя“.

4 Пропущено в оригіналі.

5 Виборчий комітет (нім.)

Вч. предсѣдатель: правда жебы народъ нашъ насъ не понялъ, що мы розойшли [...], но що теперь выступаютъ на насъ, памятаете о полку охот. – розвязался, але якъ то въ „Часѣ“ на насъ и на General-Commando писали и въ станѣ облоги – кто насъ боронилъ.

Ч. Лотоцкій: було въ „Korrespondenti“.

Вч. предсѣдатель: а теперь пишутъ.

Ч Малинов[скій]: до „Часа“ писалося и не принялъ.

Ч. Лотоцкій: а якъ ся розвяжемъ – цы перестанутъ.

Ч. Сосновскій: въ Сербіи рада рядила, оу насъ того не ма.

ВЧ. Кузьемскій: зоставмо нерѣшено на иный час.

Ч. Сушкевичъ: треба народъ обучати.

Ч. Куль[чицкій]: Радъ мае Раіх де.

Ч. Шушкев[ичъ]: коли народъ „Реих цейтунгъ“ – читати.

Зоставлено.

Вч. К[узьемскій:] Акта суть многи непотребни – абы ausmerzen[1].

Ч. Витошин[скій:] до исторіи сховати.

Засѣданіе Рады[2] Руской Головной

дня /8 Марта 1851.

Предсѣдатель вч. М. Кузьемскій.

Подписовалася Адресса до Его Сѣятель[ства] министр[а] Шварценберга.

Также до г. Литвиновича.

Na заступникôвъ предсѣдателя, отѣзджающого до Вѣдня избранны вч. гг. Лотоцкій и Сосновскій.

Іоаннъ Лучаковскій, свящ. изъ Добровлянъ Бережаньского округа жертвовалъ на Дôмъ Народный 130 рн.

Na внесеніе г. Дмитрикова Рада оухвалила просити Консыстора поручити ч. священникамъ[3]

Оухвалено народъ завѣдомити, що на депутацію до Вѣдня не со складокъ на Домъ Народный взяти, но со складки на Раду, именно на 3-тый Май.

Оухвалено послати до г. Комендерующого депутацію, дабы его поздоровити[:]

Билинскій
Лозинскій
Сосновскій
Ижакъ
Шушкевичъ
Заржицки
Кадерношка.

---

1 Знищувати, внбраковувати (нім.)

2 Далі викреслено: „Головной д“.

3 Пропуск в оригіналі.

Засѣданіе Головной Руской Рады
/27 Мая 1851.

Предсѣ. внѣсъ и Рада одногласно прийняла вч. г. Андрея Дуткевича на члена Рады.

Предсѣдатель: ю виненъ дати справозданье о депутаціи нашой до Вѣдня: мы отдали г. Швар[ценбергу] Адреса, кокъ принята вѣдомо. Такжи други гг. министры ради[1] слухали. Его Величество Императоръ похвалилъ вѣрность нашого народа. Касательно Дома Народного, абы на весъ народъ но стату[...][2].

Предсѣдатель читалъ рѣшеніе в. Губерніумъ на поданье рады Жолкевский, що не потребны и неполезны видятся Eigenthums Certifikate[3]. Отповѣсти радѣ Жол[кевской].

Громада Выспа чувствуючи благодарность за премноги и велики[4] благодѣянія Его Величества, проситъ Адрессу благодарительну Его Величеству предложити, що именно въ слѣдствіе сихъ благодѣяній народъ нашъ рускій не можетъ не двигнутися, дабы заняти приличное мѣсто въ Имперіи Австрійской, особенно, що для блага народа въ нашой питомой мовѣ права голосятся, и въ немъ науки приподаются.

Въ „Зорѣ" и съ перевод[омъ] Его В. пред[ложити].

Жук[овскій] д. 222 р. 6 кр.
Залозец[кій] 3 р. к. 20.
Зъ Радымна[5] 68 р. 20 [к]р.
Зъ Лучинецъ – 30 р. кр. 20.
Д. Береж[ан]ского оук[лали] 13 р. кр. 30. Священ. при соборчику. 142 р. 30 к. разомъ.
Зъ Залесця и Жеравы – 66 р. 20 кр.
Зъ Лавочного, Опорника и Тарнавки 48 р. 25 кр.

Съ примѣчаніемъ: не много ревнителей рускихъ – своей корысти[6] искаютъ – Жеды абы піянство оукорѣняти[7] ходятъ по домахъ съ горѣлкою, запиваютъ, особливо жены торгуютъ[8] й купуютъ. О томъ въ „Зорѣ" дати пересторогу[9]. Также и тое, що Жидъ под самою церквію – и шинкуе – громада хоче откупити а Жидъ не хоче, щобъ сама громада тамъ не ходила пити.

Коммисія[10] собирательна й строительна здала справозданье:[11]

---

1 Далі викреслено: „намъ".
2 Пропущено в оригіналі.
3 Сертифікат на право власності (нім.)
4 Три слова вписані над рядком.
5 Слово вставлене замість викресленого: „Перемышъ".
6 Слово вставлене замість викресленого: „ползы".
7 Слово дописане над рядком.
8 Три слова вставлено над рядком.
9 Слово вставлене замість викресленого: „вѣдомость".
10 Далі викреслено: „о домѣ наро".
11 Пропущено в оригіналі.

Рада согласилася на планъ Дома Народного, бо[1] съ ощадою одной стѣни[2], котора на западѣ хоть крыва, дастся такъ оустроити, що крывое не буде значное, а тѣмъ самымъ выдатком. Если перебеся оулиця[3] меже церквою и домомъ – то зыскаются два фронта и Дома Народного и церковного.

Касательно оулицы Леонтовичъ находитъ страту земли.

Предсѣдатель: та що жъ намъ зъ самого корытара? Ми скорыстаемъ фронтъ и на Домъ Народный и на Домъ Народный для салѣ. Тай оулицу для иныхъ поближшихъ для нашого посѣданя можемъ желѣзными гратами затворити.

7300 покровъ съ цѣнка

600 кор. вап[на] 800 р.

цеголъ 1400 р.

18 000 на сіе все.

Можемъ зачати.

Шмидъ. Надгорода за и кошторысъ – пл[ата] 200 р. среб. – на Домъ Народ.

Рада соглашается.

За завѣдованя сегодной будовли 300 рн. ср., который выдатокъ есть оуже въ кошторысѣ.

Шулцъ 9 000 р. – дахъ цѣнковый съ бельками.

Ком. оуповажнилася не надъ 45 надзыратиля.

Присиланье датковъ до комм. собирательной. Самъ оуже собиратель[4] не дѣлае – а вся коммисія собирательна и строительная совокупленна. Лозинскій не собиратель, но членъ, бо оуже оустроилъ.

Гроши присылати: до касьера Лотоцкого. Коммисія дае реверсъ на документъ. Контроля [-] печатанье въ „Зорѣ".

Колько коммиссія Vorschuß можетъ мати? Можетъ на за корамизаціею предсѣдателя Рады. Высокій до 200 рн. сребр.

Касательно выплаты дозыратель списуетъ роботъ. Члены дозыраютъ. Предсѣд. корамизуе и выплачуется.

---

1 Далі викреслено: „не только".

2 Слово вписане замість: „цѣны".

3 Слово вставлене замість викресленого: „дорога".

4 Слово вставлене замість викресленого: „предсѣд".

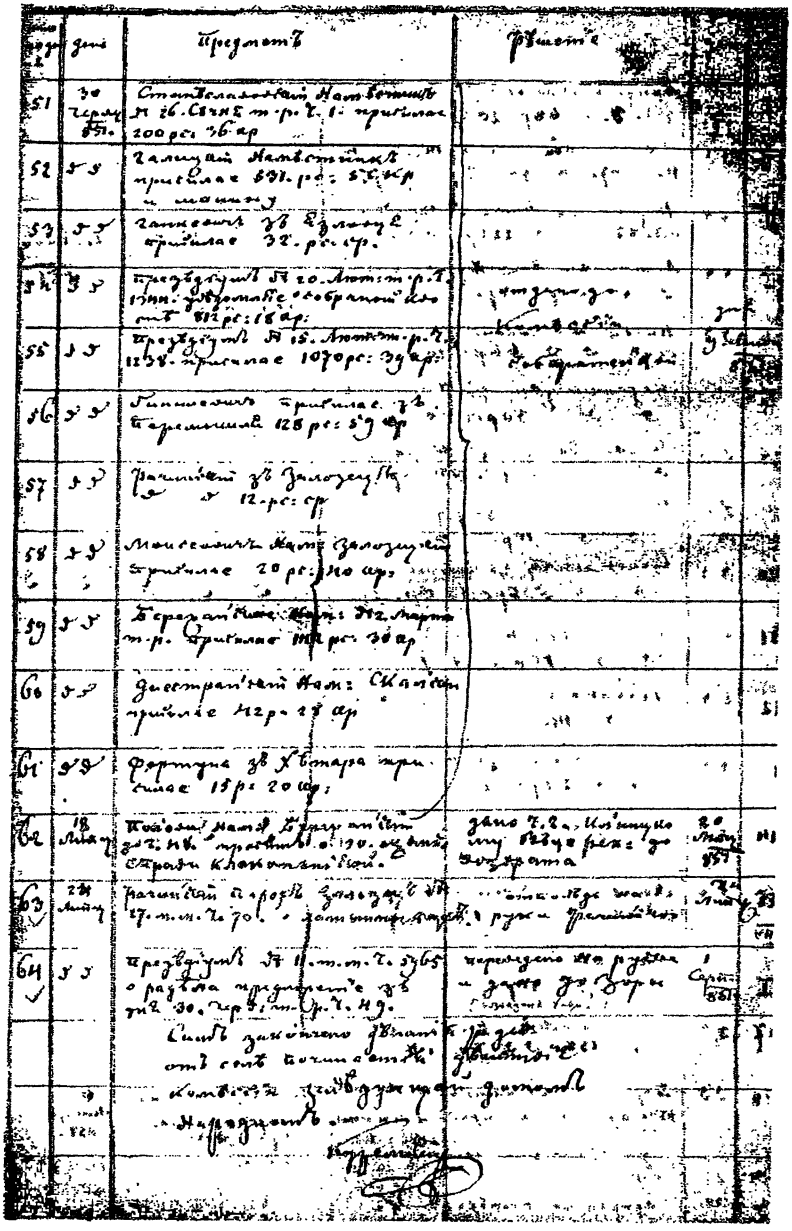

Остання сторінка книги кореспонденції ГРР

1848

Число поданя	День	Предметъ	Содержаніе розрѣшеня	День	Фасцикôлъ
1	2 Мая	Пункта кардинальны Рады Народовои и пôдписи – на фундаментѣ Адресы зъ дня 18 Марця 1848 –	Ухвалено завязати ся провизорич[но][1]	2/5	I
2	6 Мая	Зарысъ уставы Собраня через г. Борысикевича уложений	Ухвалено в 18 пунктах	6/5	I 1
3	-"-	Выслобоцкій Юліян передложив „Молитву", и „Думку" Каминского[2]	Ухвалено ажеби всю наперед 3 члены перечитали, нѣм ся на Радѣ читати маѥ	6/5	IV п. 1
4	-"-	Гушалевич передкладаѥ поезію: „Голосъ ангела"[3]	Ухвалено печатати, в Ч. 2	6/5	IV 1
5	8 Мая	Борысѣкевич о полѣпшеню долѣ дяковъ	Ухвалено злучити тое з предметом о школах	12/5	VII 2
6	-"-	Жуковскій о даню знати Рядовы о завязаню ся нашой Рады, членôв до коре[с]понденцій, 4 господарôв, суда гонорового	Ухвалено пôслати депутацию з трох	8/5	I 1
7 Выслобоцк[ій]	-"-	Парафіяне львôвскіи пропшут о дзвонѣня, супликацію и пр.	Поручено г. Выслобоцкому просящихъ обучити	15/5	VII 1
8	-"-	Гѥровскій вносыт, ажеби вставити ся до Правительства о видаваніе руских резолуцій	Бач Ч. 25/48 и 42/48	22/5	IV 2
9	10 Мая	Заклинскій ôдчитал ôдозву до руского народа	Ухвалено видрукувати і розôслати в обох діецезыах	10/5	II 2
10	-"-	Царевич подав просьбу о запровадженю частных[4] руских годин в гимназіи депут. Лисяк Лука и Иван Ружицкій	Бач 8/48, 25/48, 15/48	22/5	VI 4
11	12 Мая	Инструкция рад поменьших через Заклинского	Ухвалено розôслати по диѳецезіи	15/5	I 1
12	-"-	Посланіе Чех на Собор на день 31 Мая до Прагѣ	До вѣдомости[5]	15/5	IV 2
13 Заклин-с[кій]	-"-	Домчаньскій зложив Адресу Ради анти-рускои	Ухвалено ôдо[с]лати депутацію до них з умним словом	15/5	I нема
14 Кузем-ск[ій][6]	-"-	Трѣщаковскій внѣслъ о сымпатіи Европы	Смотри 173 т. р.		IV
15	15 Мая	Царевич вносит, що дуже родѣчôв зголосило ся, ажеби дѣтей давано [на] науку руского язика	Бач Ч. 8/48, 25/48, 10/48	22/5	VI 2

1 Нижче олівцем дописано: „Есть только замѣтка пунктовъ отп."
2 Дописано олівцем: „Самой молитвы → нема".
3 Дописано олівцем: „самой поезіи → нема".
4 Слово вписане над рядком.
5 Дописано олівцем: „см. 52".
6 Далі викреслено прізвища Леонтовича і Максимовича.

16 Кульч[ицкій]	18 Мая	Посланє Шашкієвича о завязаню ся рады в Станѣславовѣ, и яка руска кокарда. яко 16 Мая	Ухвалено ôдписати[1]	22/5	I 2
17	-"-	Телѣховскій Никола ôдступає з Рады Рускôй	Прийто до вѣдомостѝ	15/5	I
18 Юзичинскій Гуркієв[ич]	-"–	Гуркієвич передкладає ôдозву до народа о закладку	Ухвалено видруковати такую, залучено до Ч. 5.	9/6	III нема
19 Рожеіовски	-"-	Одповѣдь мѣнистра з дня 19 Березня 1848 на нашу Адресу	Ухвалено подати Адресу пожалованя з причини випадкôв 15 і 16 Мая до „Зорѣ" и лѣтограф[увати]	26/5	I 1
20 Кузієм-[скій]	22 Мая	Писмо з Покутя о посланю до Празѣ	Ухвалено ôдповѣсти, щосмо вже пôслали но і Покутя пôслати може	28/5	IV нема
21 Лозинскій	-"-	Трѣщаковскій о платнѣ для дякôв			VII нема
22	-"-	Кузіємскій о написаню „Гисторіи рускôй" для школ народних	Ухвалено просити Зубрицкого и инних о написаніе тоиже	22/5	VI нема
23	-"-	Инструкція для депутатôв до Прагѣ[2]	Ухвалено дати депутованим в формѣ отвертого листу	22/5	IV 1
24 Кулчицки	-"-	Мандычевскій з депутаціевъ ôд Ради въ Станѣславовѣ	Ухвалено ôдписаты Бач Ч. 16/48	22/5	I 2
25 Кузієм-[скій]	-"-	Поданє до Ряду о прошеніях по руски подавати ся маюцих; через Кузіємского[3]	Ухвалено подати тую просьбу до Губернатора через депутацию	22/5	IV 2
26 Жуковскій[4]	-"-	Малиновскіи внѣслъ просити о подѣлъ на двѣ губерніи Галиціи	Подано просьбу до Его Величества через Президіюм	Кинути[5]	V 1
27 Леон-[тович]	-"-	Константинович о одпôвѣдженя Радѣ польской на ей артикули	Ухвалено подати до „Газети Львовскои"	26/5	II 3
28 Гуш[алевич]	26 Мая	Провинціональна рада Коломейска о потребне постановленя для дѣятельства яко то регуляміну, програму и т. д.	Ухвалено одписати як пôд Ч. 24/48	26/6	I 2
29 Конст[антинович]	-"-	Константинович вносыт проектъ до установленя ôддѣлôв	Ухвалено здѣлати ôддѣли средоточніи, кореспонд[енціи], фнансовіи, народніи, конституци[йніи], просвѣщ[енія], духовніи	26/5	I 1
30 Выслоб[оцкій]	29 Мая III	Справозданя рады Жолкѣвскои через г. Дзієровича	До вѣдомости	29/5	II нема
31 Кульчицк[ій]	-"- IV	Деканат Перегинскій о том, що приступає до ôдозви и Адресы нашой	Ухвалено ôдписати	29/5	I 2 18/6

1 Дописано олівцем: „друк !".
2 Дописано олівцем: „см. 52".
3 Нижче викреслено: „С. 42".
4 Далі викреслено прізвища Рошкевича і Малиновського.
5 Слово написане олівцем.

32 Чайковскій	-"-	Бôбрка з д. 20 Мая ознаймаѥ подякованя Радѣ нашой	Ухвалено ôдписати	29/5	I 2 18/6
33	-"-	Гуркѥвич вносит о заложеню Матеры Руской (Матици Рускои)	Приймено виробленныи через г. Гуркѥвича статута	9/6	VI 2
34 Лотоцкій	-"-	Гушалѥвич вносыт о ôдмѣненя окружника з дня 23 Бер. 1847 Ч. 45 на ползу нашого духовенства	Удано ся до Метроп. Консистора в тôм взглядѣ[1]	30/6	VII 1
35 Павенцкій	-"-	Гушалѥвич вносит, абы клевету на св[ящ]. Ѳеодора Роґовского яко несправедливу через часописмо і ґазету оказати	Ухвалено умѣстити в часописмѣ	29/5	VI 4
36 Слимаков[скій] Бохенскій	-"-	Кузѥмскій вносит, ажеби администратори зараз до конкурсу припущенн были	Подано о тоѥ до Метроп. Консист.	31/7	VII
37 Слимаковскій Бохенскій	-"–	Кузѥмскій вносит, ажеби конкурсъ для священникôв на провинціи улехшеній быв	Подано о тоѥ до Метр. Консистора	31/7	VII
38 Лѥон-[тович]	-"-	Домбчанскій пропонуѥ злученя ся з Радов анти-русков, через полученя ся з Поляками	Зложено до Актôв	14/7	I 1
39 Лѥвицк[ій]	-"-	Парафіане львôвскіи пытают, чы метода г. Домковича добра?			VI нема
40 Лавровскій	-"-	Лавровскій передкладаѥ інформацию що до выборôв до Сойму	Ухвалено розписати на ексемплярн и розôслати по селах	29/5	V 2
41 Лѥв[ицкій] Вен[едикт]	2 Червца V	Болѣховскій деканат з дня 13 Мая 1848 передкладаѥ о потребах люду руского			VI нема
42 Лѥв[ицкій] В.	-"-	Гѥровскій о впровадженю руской мовы в школах і в рядах і судах и ажебы и дѣти польскіи по руски ся учили	Залатвено пôд Ч. 25/48 и 25/48	28/5	II 1 2
43 Лѥв[ицкій] В.	2 Юніа	Питомцы семинаріи просят, ажебы на року 4-том богословія всѣ предмети в язицѣ рускôм выкладани были	Занесено просбу до Предсѣдателства Консисторского	20/7	VI 2
44 Лѥв[ицкій] В.	-"-	Ôддѣл просвѣщеня о впровадженю в школах кромѣ читаня й писаня ще науки релігіи, граматики, аритметики в школах нормальних і гиназіяльних	Подано до Президіюм о мовѣ С. 25, 42	17/7	VI нема 2
45 Лѥв[ицкій] В.	-"-	Хомин Тимофтей перекладаѥ Буквар до розсуженя	Ôзвано о уложеня Буквара для дѣтей	4/7	VI 3
46 Лѥв[ицкій] В.	-"-	Хомин Тимофтей передкладаѥ слово о скорописы	Розрѣшено пôд Ч. 45	3/7	VI 3
47 Чайковс[кій]	-"-	Хомин Тимофтей о привлащеню дѣла „Писнословец" через не автора	Ôдослано до суду просителя	19/6	VIII 21/6
48 Лѥв[ицкій] В.	5 Червца	Парафіяне просят о школи для люду і о инныи обрядку касающиеся[3] предмети	Зложено до Акт	11/8	VI 2

1 Нижче дописано олівцем: „см. 246/49".

2 Слово викреслене олівцем.

3 В оригіналі: „касающихся".

49 Лотоцкій	-"-	Лозіньскій о конкурсѣ и обсадженю парафіи тим способом, ажебы в терніон принайменьш одного нового брати	Розрѣшено пôд Ч. 148/48	23/8	VII 1
50 Лневицк[ій] В.	-"-	Кульчицкій о приспѣшеня резолюціи о впровадженю наукѣ рускои в школах перед вакациями	Залатв[лено] под Ч. 44/48	17/7	VI 2
51 Чайковск[ій]	-"- VI	Деканат Бережанскій[1] – приступае до прошеня руского з дня 19 Березня 1848	Одповѣджено	15/6	II 24/6 нема
52 Лнеонт[ович]	-"-	Справозданне депутаціи Празкои з дня 30 Мая 1848	Понеже депутовани тôм часом приѣхали, до Акт	15/6	IV 1
53 Трѣщак[овскій]	-"-	Трищаковскій передкладае інструкцию для выбраних до Вѣдню	Понеже тоне приватнѣ ся видруковало, затôм до Актôв	18/6	V 2
54 Лнев[ицкій] В.	9 Червца VII	Деканат Роздольскій подае до Губернатора узнаніе Рады Головнои через 22 селъ з подписами 21 000 душъ	До вѣдомости	10/8	I 2
55 Лнев[ицкій] В.	-"-	Гушалевич, ажебы преперандо по руску через г. Юркіевича удѣлане было	Просено о тое Президіюм	14/7	VI 1
56 Жуковскіи	-"-	Илневич Іоанъ, ажебы Рада наставала на тоне, бы Хоминьскій зо стану той непевности випроваженій былъ	Ухвалено подати и до газет и до Уряду охорону Хоминскому	30/6	IV 3
57 Лнеонт[ович] Вѣтош[ин-скій]	-"-	Депутація зъ Бôбркѣ округа Бережанского заносит зажалѣнне протôвъ выборамъ	Розрѣшено под Ч. 84/48		V
58 Малиновск[ій]	-"-	Малиновскій вносит, ажеби в свята рускіи прелекцій недавано, и ажебы студенти рускіи до церкве ходили	Прошено о тое Консистор Метрополѣтальнои	3/7	VI 2
59 Лотоцк[ій]	-"- V	Рада народова Дрогобицка просит о узнане себе яко такую	Одповѣджено	10/7	I 2
60 Лнеонт[ович]	-"-	Вѣличковскѣй, що Поляки не дôзваляют Русинам льва носити	До Актôв	28/8	IV 1
61 Вѣтош[инскій]	-"-	Громада Вышинка округа Львôвского заносит зажалинне протôвъ Іоанну Станик и его урѣдникôвъ			VIII нема
62 Лнеонт[ович]	-"-	Гнеронович Іоахим заносит зажалинне протôв коллегôв зъ инфимы[2]	До Актôв	12/7	IV 1
63 Жуковскій	-"-	Вѣтошиньскій, ажебы важны рѣчи радам поменьшим доносити и печатку справити	Ухвалено умѣстити артикул въ „Зорѣ" Ч. 5	9/6	I 1
64 Кульчицк[ій]	16 Червця VIII	Рада руская Калуска приступае до нашои Ради – з дня 9 Червця 1848 Ч. 1	Отповѣджено черезъ г. Кульчицкого	3/7	I 2.
65 Малиновск[ій]	-"- VI	Рада руская Перемиска приступае до нашой Ради	Ухвалено ôдповѣсти	19/6	I 2 24/6

1 Далі викреслено: „узнае нашу Раду яко головну з дня".
2 Перекручене „infamia" – безчестя (лат.)

66 Павенцкі[й] Вѣтош[инскій]	-"-	Зажалѣнне з Калуша з дня 9 Червця 1848 Ч. 2, що не допущають до радъ рускихъ	Занесено зажалѣнне до Президіюм и увѣдомлено о тôм раду Калуску	30/6	I 2
67 Жуковскій	-"- XII	Рада руская з Глинска узнаеˇ нашу Раду за Головную	Одповѣджено	38/7	I 2
68 Слѣмак[овскій]	-"- III	Рада руска въ Жовквѣ узнаеˇ нашу Раду за Головную	До Актов	22/ 10	I 2
69 Лѣон[тович]	-"-	Лавровскій Юліан ознаймуеˇ, що з ней виступити постановив.	До Актôв	16/6	I 1
70 Лѣонт[ович]	-"-	Домкович Іоан просит о ôдпуск на 10 дней	До Актôв	16/6	I 1
71 Слѣмаков[скій]	18 Червця XI	Рада руска Бродзка узнаеˇ под днем 16 Червця 1848 Ч. 1 нашу Раду за Головную, и стверджаеˇ тоеˇ 105 пôдписами	Одчитано на Радѣ	14/7	I 2
72 Лѣон[тович] Зарицкій	-"-	Рада Бродзка засилаеˇ Протест обводу Соколовского напротôв выборови Сѣераковского	Розрѣшено пôд Ч. (см.) 84/48		V 2
73 Лѣонт[ович] Зарицкіи	19 Червця X	Рада руска Глинска узнаеˇ пôд днiом 15-го т. м. нашу Головную Раду и просит о сре[д]ства протôв злым виборам	Розрѣшено под (см.) Ч. 84/48		V 2
74 Малин[овскій]	-"-	Опис фестину народного руского, ôдправленного в Станѣславовѣ дня 30 Мая 1848 Ч[1]	Одчитано на Радѣ	19/6	I 2
75 Слимак[овскій][2]	-"- XI	Рада руска в Бѣлдѣ узнаеˇ пôд днiом 2 Червця 1848 Ч. 2 нашу Головную Раду	Одповѣджено	10/7	I 2
76 Лѣонт[ович]	-"-	Иван Вѣтошинскій доносит о том, що ôдѣжджаеˇ на феріи	До Акт	19/6	I 1
77 З[ал.] 1 Зарицкій	-"-	Крилошан Сѣеровскій ôдступаеˇ лист ôд г. Глѣнского секрет[аря] рады Богородчаньскои з чертежом до Найяснншого Пана	Зажадано ôд рады Станиславскои писма секрет. рады Богородчапскои	4/8	V 1
78 Лѣонт[ович] Слѣм[аковскій]	23 Червця XII	Рада доньчина Зборовская узнаеˇ пôд днiом 15 Червня 1848 нашу Головную Раду – и залучаеˇ вѣст о злих виборах тамже	Розрѣшено пôд (см.) Ч. 84/48		V 2
79 Слѣм[аковскій]	-"- VI	Рада Бережанска доньчина доносит о своêм завязаню ся и узнаеˇ нашу Головную Раду	Одповѣджено	14/7	II нема
80 Лѣонт[ович] Зарицкій	-"-	Рада Бережанска передкладаеˇ протестацыю до циркулу занесену, и запытуеˇ, еˇслыбы и од Рады Головнои не добре было, такую здѣлати	Розрѣшено пôд Ч. (см.) 84/48		V 2
81 Лѣонт[ович] Зарицкій	-"-	Рада Бережаньска передкладаеˇ протест до Президіюм напротôв злим выборам	Розрѣшено пôд Ч. (см.) 84/48		V 2
82 Слѣм[аковскій]	-"-	Котович Михаилъ парох в Хоростковѣ з д. 12 Червца р. т. чинит денекотри представленя, до пôднесеня духа народного	Взяти до вѣдомости	21/6 1849	IV 1

1 Пропущено в оригіналі.

2 Нижче викреслено: „Зарицкій".

83 Рожеіовскій[1]	-"-	Жуковскій вносит, ажѣби Стадіоновы ôд Галиціи дяку занести, за его добродѣтельства для того краю			IV нема
84 Леонт[ович] Зарицкій	-"-	Слимаковскій передкладае протест ôд людей Нараевских напротôв виборам до Президіюм занесеный.	Подано протест до Министерыюм и до Президіюм		V 2
85 Слимак[овскій] Малинов[скій]	26 Червця XIII	Рада Подгаецка з дня 3/15 Червця 1848 Ч.[2] доносыт о завязаню ся на тôмже дню. Членов 36	Одповѣджено	14/7	I
86	-"-	Громади Щырецка, Парипс, Передмѣстя [Немирівського] и Вроблячына, хотяй до выбору не припущены узнают выбор графа Стадіона	Подано до Президіюм и увѣдомлено Раду	17/8	V 2
87 Малин[овскій]	-"- VI	Рада Бережаньска залучае просьбу до Президіюм, ажебы и урядники до рад руских моглы проймованы бути	Одослано тую просьбу до Президіюм и поперано ю – з сторони Рады	13/7	V нема
88 Лев[ицкій] В.	-"- V	Рада Дрогобыцка з дня 19 Червня р. т. просыт о вставлѣня ся, ажебы школа головна тамтейша пôд Конс. Перем[иским] була	Подано до Президіюм, Консистора Перемиск[ого] и до Ради	28/7	VI 2
89 Малинов[скій]	-"-	Малиновскій вносит, ажебы з поводу пôдущень людей сдѣлати ôдозву до людей	Вмѣстено в „Зорѣ" Ч. 16 До Актôв	12/7	II 2
90 Гер[овскій]	-"-	Борысѣкиевич вносит, ажебы збирати доводы на пôдбунтование людей сельских	До Дѣкинь	23/ 12	V 5
91 Слимак[овскій]	-"- XI	Рада руска Бродзка залучае лист, о пôдступку мандатора з Загôра при выборах	Бач Ч. 146/48	24/7	V 2
92 Павенц[кій] Слимак[овскій]	-"-	Брылинскій вносит, ôзваты Русинôв, ажебы по руску до Раду подавали	(См. 110)		IV 2 нема
93 Слимак[овскій]	-"-	К[рил.] Сиеровскій вносит, ажебы при розписаню конкурсôв на уряда, вѣдомôсти мовы рускои зажадати	Розрѣшено под Ч. (см.) 269/48	23/7	V 2
94	-"-	К[рил.] Кузиемскій вносыт, ажебы пры[с]пѣшити резолюцыю на просьбу о запроваджение руского языка в уредах и школах			V нема
95	-"-	Радикиевич ознаимлюе, що ся на феріи ôддаляе	До вѣдомости		I 1
96 Леонто[вич]	-"-	Леонтович вносит, ажебы з поводу уневажнѣня денекоторых выборôв, ôдозву информаційну до людей розôслати	Розôслано ôдозву до 15 мѣсц: Бережан, Нараіов, Крнвче, Городок, Дынôв, Лютовыско, Стрый, Скалат, Збараж, Олеôв, Соколôвка, Золочôв, Любачôв, Дрогобич, Самбôр.	30/6	V 2

1 Далі викреслено прізвище Леонтовича.
2 Пропущено в оригіналі.

97 Рожейовс[кій]	-"-	Жуковскіи вносит занести просьбу до Стадіона, абы 1. приймѣв заступство в Галиции[1]	До Акт	5/7	V нема
98 Слимак[овскій]	-"-	Константинович вносит абы Русинов в свята до судôв не потягати			V нема
99 Л. І.	30 Червця XII	Рада Золочôвска доносит о неважних выборах тамже здѣланих з дня 12 Червня 1848	Понеже выбор тамже вже гласний, про тоѥ до Акт	30/6	V 2
100 Слимак[овскій]	-"- XIII	Рада Ходорôвская доносит з дня 3-го Червця о завязаню ся в раду	Одповѣджено	14/7	I 2
101	XIII	Рада Ходорôвска доносит пôд дніом 22 Червня 1848 о выборах тамже несправедливо здѣланих	Пôдано до Президіюм и до рады Ходоровскои	13/7	V 4
102	-"-	Рада Калуш[с]ка з дня 23. Червня 1848 я. в. передкладаѥ плян школьный	Подано до Консистора и ôдповѣджено радѣ	12/8	VI 2
103	-"- IV	Рада Перегиньского деканата з дня 18 Червця 1848 о завязаню ся юко рада	Одповѣджено через кр. Ґер[овского]	10/8	I 2
104	-"-	Илиевич Иван вносит, що питомцѣ хочут выдавати часописмо „Молодая Русь“			VI 4 нема
105	-"-	Домкович вносит, ажебы тому забѣжчи, абы селяне грунтôв не продавали	Ухвалено виробити ôдозву од Ради и умѣстити в „Зорѣ Галицкôй“ – Побѣжноѥ	30/6	VIII нема
106	-"-	Кузиемскій вносит, абы артикулы ôд Рады написом од инних ôдлучены были	До вѣдомости редакціи. До Акт	30/6	II 3
107	-"-	Польный Иван з Цаповец заносит зажалѣня на писара и економа о побитя и триманѥ в арештѣ	Одступлено урядовн циркулярному – увѣдом. Раду	13/7	VIII
108	-"-	Святитель вносит, ажебы просити Уряд аби розпорядженя не через доминіа, но через священникôв оголошано	Розрѣшено пôд Ч. 101/48	23/8	V 4
109	-"-	Гушалиевич вносит жадати, аби хоругви з вежи здоймени зостали[2]	Ухвалено послати о тоѥ депутацию до Вѣдмана – Вѣличковского, Товарницкого и Кадерношку	30/6	IV 1
110 Павенцкій	-"-	Иллевич Иван вносит, ôзвати Русинôв, ажеби просби до урядôв по руски подавали			IV 2 нема
111	-"- XIV	Рада Любачôвска доносит, иж на возваня ради Жолкôвскои з д. 30 Червця р. т. Ч. 11 ся розвязала	Одписано що остати маѥ и односити ся впрост до Головнои Ради	13/7	I 2
112 Гиеровскій	3 Липця XV	Рада народова Тарнопôльска з дня 14 Червня 1848 д[о]носи, що ся завязала	Одповѣджено д.	28/7	I 2

[1] Далі викреслено: „2. подяковати за покровительство народа руского“.

[2] Вставлено замість викресленого: „Его Преосвященство Епископ... аби розпорядженя не через домѣниа, но через священиков розсилани били“.

113 Гєровскій	.-"- XVII	Рада Тарнопôльска просит о информацыю на зажалѣня селян о грунта и пас[о]виска	С. 336		VIII нема
114 Гєров-с[кій]	-"-	Папп Иван парох Волковый чинит увагу о учиненю фундушу для шкôл и учителей	Вставлено ся до уряду фискалного	28/7	VI 2
115	-"- XVII	Спис членôв ради народнои рускои в Тарнополи	Одповѣджено	14/7	I 2
116	-"-	Бородайкієвич Михаил учитель тривіальнои передкладаѥ книгу св. Еустахіа до Матицѣ			VI нема
117 Павен-цкіи	-"-	Отзивъ ради Станиславовскои з дня 27 Червня 1848 до Ради Головнои	Ухвалено друковати	3/7	II нема
118	-"- XVI	Рада Бôбрецка присилаѥ под днем 3 Липца 1848 117 р. 30 край.	Засвѣдчено посланьціови одобраніе тои суми	3/7	III 1
119	-"-	Рада Коломыйска присилаѥ для Ради Головнои 60 р. ср.	Подяковано	3/7	III 1
120	-"-	Малиновскій вносит, ажеби дôм по ѥзуитах на семинаріюм зôстав оберненый	Занесено о тоѥ просьбу до Консистора	14/7	VII 4
121	-"-	Малиновскій вносит упôмнути селян о закладанє маґазинôв збôжа	Озвано о тоѥ всѣ 25. рад руски[х]	10/7	II 3
122	-"-	Домкович вносит, ажеби всѣ мови и одозвы, на Радѣ читани, осôбно друкованы были	Секретарам до вѣдомости	19/7	II 3
123	-"-	Рада Бôберска подаѥ до вѣдомости, що ся з радов польсков не злучила	Одповѣджено	10/7	I 2
124	-"-	Рада Бережаньска з дня 15 Червня 1848 Ч. 2. приступаѥ до Адресу з д. 10 Мая 1848	До Актôв	28/8	II
125	-"-	Питомцы семинаріи вносят, ажебы не свѣдоцтва, но реляціи з уряду о питомцах давали	Занесено о тоѥ просьбу до Консистора Метроп.	14/7	VII 1
126	-"-	Рада Бережанска з дня 15 Червца 1848 Ч. 5 просит, ажеби окружники в мовѣ народнôй ся писали	Подано до Президіюмъ о розписанє конкурсу на транслятора. Бачъ 362	11/9	V 4
127	-"-	Русины доминиюм Залоского просят, абы выбори в Олеіовѣ на них ся не розтягали	Одповѣджено	15/7	V 2
128	-"-	Громада Чистопад в окрузѣ Золочôвском о процесѣ напротив г. Міончинскому[1]	Подано до Президіюм и увѣдомлено громаду	11/8	VII
129	3 Липця	Трѣщаковскій вносит ажебы костел поѥзуицкій Русинам быв ôдданий			VII
130 Кузнем-ск[ій]	-"-	Рада Бережаньска з д. 15 Юня 1848 Ч. 6 чинит увагу, даби патента пôд церквов читани были	Занесено прошенє до Консистора	20/7	V 4
131	-"-	Рада Бережаньска з д. 15 Червня 1848 Ч. 9 обераѥ собѣ ѥр. Слимаковского за кореспондента	До Актôв	28/ 48	II

1 Вставлено замість викресленого: „Гушалєвич освѣдчуѥ, що ся ôддаляѥ з Львова. Ч. Гєровскі“.

132	-"-	Рада Бережанска з д. 21 Червца 1848 Ч. 13 вносит ıеслиби кр. Криницкій не могл быти за члена прият	Одповѣджено же нѣкого силовати не можна	11/ 48	I 1
133 Кульчицкій	-"-	Парафіяне Шоломыи заносят зажалиня протôв пароха тамочного – Ант[она] Обушкıевича	Занесено о том зажалѣне до Консистора	14/7	V 5
134	7 Липця XVII	Рада народная Болеховская з дня 3 Липця 1848 Ч. 1 узнаıе нашу Раду за Головную	Одповѣджено	10/8	I 2
135	-"-	Таяж рада доносит, же за кореспондента ıер. Волошинского выбрала	Ознаймлено, що кореспондентом ıест ıер. Лозинскій	10/8	I 2
136	-"-	Парафіяне з Кошиловец заносят зажалѣня напротôв панам			VIII
137	-"- XVIII	Рада нар. Стрôйска з дня 29 Червца 1848 Ч. 12 доносит о завязаню ся и просит о кореспондента	Ознаймлено, що число членôв не ıесть визначене – кореспондентом ıер. Лозинскій	11/8	I 2
138	-"-	Гушалевич вносит обмислити способ, розсиланю писма нашого и за границев	Ухвалено, абы Рада ôд часу до часу добрии кавалки набувала и через „Зорю" розсилала	13/7	IV 1
139	-"-	Люде з Щирца вносят зажалѣня, же церков мала и звôниця не покрита	Передложено Консисторю	4/8	VII 4
140	-"-	Просьба дякôв з дня 3 Липца 1848 о полѣпшене утриманя свого и стану школ	Озвано просителей через раду Бучацку до терпеливосты, и же Консистор вже кроки учинил	25/8	VII 2
141 Гуркıевич	-"-	Рошкıевич вносит ажеби стан финансов зрегулıований зôстав	Уложено статута и зложено в Актах	24/7	III 3
142	-"-	Гр[игорій] Левицкій, правитель уряду деканалного просит о тоıе, аби не тôлко депутати но и вибôрцѣ виберани были	Подано до Президіюм	17/8	V 2
143	[10 Липця][1]	Рада в Глинянах з дня 7 Липця 1848 Ч. 20 о школах в Вижлѣнах	Написано ноту до циркулу и до Рады	12/8	VI 2
144	-"-	Рада Коломийска з дня 5 Червня 1848 заносит денекоторіи проıекта, що до школ и духовенства	Вôдповиджено	8/7	VI 2
145	-"-	Рада Бродзка з д. 8 Липця 1848 Ч. 6 заносит зажалѣня напротôв Маıевскому зас[т]упникови старости	До Президіюм	17/8	V 3
146	-"-	Рада Бродзка з д. 5 Липця 1848 Ч. 5 залучаıе протест выборцôв Соколовских		27/7	V 2
147 Слимак[овскій]	-"-	Ер. Обушкевич парох в Шоломии доносит, же виборы в Бобрцѣ в порядку випали	До Акт	15/7	V 2

[1] Дату вставлено на основі протоколів (див. с.40 і наступні).

148	-"-	Деканат Рогатинскій з д. 23 Червня 1848 ôдповѣдае на одозву нашу, и придае уваги до пôднесеня народности	До рады отповѣдь і до Консистора Метрополѣт.	10/8	VII 1
149	-"- XIX	Рада нар. Журавенска з д. 22 Липця 1848 Ч. 1 узнае нашу Раду за Головную и обераe кореспо. Чайковского	Одписано и подяковано за прислани гроши	3/8	I 2
150	-"-	Маколіондра вносит, ажебы танцѣ по селах поскромлени били			IV
151	-"-	Рада Бобрецка просит пôд д. 29 Червня 1848, ажеби Дзерович за заступника Долинского визнаныи був	Розрѣшено пôд Ч. 152/48	28/7	V 2
152	-"-	Дзерович Гиполит[1] залучае просьбу до Президіюм о том – аби он за депутованого узнани був	Реляция до Президіюм	21/7	V 2
153	-"-	Маколіондра вносит, ажеби церков св. Іоана на Краковскôм русинам оддання була	До Акт	10/8	VII 4
154	-"-	Малиновскій вносит, ажеби громадам признане було право презентованя	Розрѣшено пôд Ч. 148/48	23/8	VII 1
155 Кузнем-скій	-"-	Малиновскій вносит поручити всим поменшим радам прошеніе о подѣл Галицыи	Розрѣшено под Ч. 173/48	22/7	V 1
156	-"-	Гушалевич вно[с]ит, ажеби в диецезыи Львôвскои отворене було друге епископство			VII 4
157	-"-	Косак Михаил вносит, ажеби Гвардия руска заведена була в Львовѣ	Подано просьбу до Президіюм	7/8	IV 4
158	-"- XX	Рада парохіална в Утѣшковѣ передкладае заведение школи парохіалнои тамже	Вернено для пôдписаня через пленипотентôв	12/8	VI 2
159	-"-	Павенцкій вносит, аби метрики по руски писалися			VII
160	-"-	Епископ предсѣдател одступае лист од Ради Польскои до себе писаний	Розрѣ[шено] под Ч. 161/48	23/ 12	IV 1
161	-"-	Крил. Гнеровскій здае справу з свого посланництва до ради Жолкôвскои, з поводу повижшого листа	До Дѣкань	23/ 12	IV 1
162 Бохен-скій[2]	-"-	Рада Жолкôв[с]ка заносит зажаленіе, що Криницкій перепону робит нашой Радѣ	Занесено тое зажалѣне до Конс. Перем[иского] и увѣдомлено о тôм раду Жолкôвску	14/7	V 5
163 Гнеров-ск[ій]	-"-	Рада Жолкôвска вс[т]авляе ся за Стебелским мандатором в Магіеровѣ и просит о вс[т]авленя ся за ним до Раду	Подано до Губернюм о обзнаіомленю о том раду Жолкôвску	15/7	IV 3
164	-"-	Гнеровскій вносит подати петицию о подѣл Галиціи	Розрѣшено под Ч. (см.) 173/48	17/7	V 1

1 Вставлено замість викресленого: „Таяж Рада".
2 Вставлено замість: „Лотоцкій".

165	-"-	Цепановскій просит о по[з]воленє ôддаленя ся на село	До вѣдомости	7/7	I 1
166	-"-	Чайковскій Антоный увѣдомляє що ôдѣжджає и просит о иного кореспондента на своє мѣстце	До Акт	21/8	I 1
167 Жуковскі[й]	-"-	Солтис Кулѣнич вносит зажалѣнє на протôв ради польскои			IV
168	14 Липця	Метрополит возвѣщає листом до епископа своє благословенство Радѣ Народовои Руской	До Акт	21/8	I 1
169	-"- XXII	Рада Чорткôвска присилає 30 ренск. ср. до Ради нашои			III 1
170	-"-	Уряд парафіялніи з Гриніова з д. 8 Липца 1848 Ч.[1] – доносит, же вибори тамже добре ся дѣяли	Ôдповѣджено	20/7	V D. 2
171	-"- XXIII	Рада Нараєвска з д. 7 Липця 1848 Ч. 8, о запровадж[е]ню школ руских зараз з початком года наступающого	Ôдповѣджено, же ся в тôм взглядѣ до Правителства вже уданно	25/8	VI 2
172	-"-	Рада таяж просит о заступленіє жителей з Дусанова и Подусова в их покривдженях			VIII
173	-"-	Кадерношка вносит, подати обяснюущую петицію о подѣл Галиціи	Подано до Министерыюм через Президіюм – и зроблено ôдозву до рад	17/7	V I
174 З[ал.] 2	-"-	Рада Коломейска передкладає просьбы громади Черемхôвскои за св[ящ]. Назаревичом			VII
175	-"-	Рада Коломейска з д. 7 Липця 1848 – жадає ôд редакціи „Зори" первіи числа и доклады	Ознаймлено, же додаток той не належав до „Зорѣ"	9/8	VI 4
176	-"-	Громада Цаповецка подає просьбу з д. 7. т. м. протôв доминіи о ґрунти, лѣсы и п.			VIII
177	-"-	Протокол учиненіи з Федьком Стецием з д. 12 т. м. о виборах тамже неправнѣ учиненних	Вернено протокол для совершеня	11/8	V 2
178	-"-	Рада Дрогобицка з дня 3 Липця 1848 присилає 16 з. 5 кр. и просит, ажеби „Зора" умѣстила образи народовости руск[ои]			IV
179	-"-	Рада Нараєвска з д. 8 Липця 1848 Ч. 7 доносит о виборах тамтеиших	Зажадано перше денекотори извѣстія	11/8	V D. 2
180	-"-	Леонтович вносит утворити новый ôддѣл информацыйний для селянôв справ приватних	Ухвалено здѣлати вôддѣлъ полюбовный	14/7	I 1
181	-"-	Малиновскій вносит, абы при полках галицких, где и меньша часть нєст Русинôв капеляны г. об. булы			VII
182	-"-	Гушалевич вносит, обмислити способ завязати Товариство писменникôв нар. руских	До Дѣкнь	23/12	VI 4
183	-"-	Домкович, ажебы з амбоны оголосити, же хоче ôтворити школу парафіяльну руску	До Акт	11/8	VI 2

[1] Пропущено в оригіналі.

184	17 Липця	Президіюм інтим. писмо Министериюм з д. 2 Липця 1848 Ч. 1634 на наш протест.	Завѣдомлино о томъ рады взлядніи	30/7	V 2
185 Гєров-ск[ій]	-"- XXIV	Рада Заложецка з дня 12 Липця 1848 Ч. 1 увѣдомѣе о своим завязаню ся	Одписано	3/8	I 2
186	-"-	Рада Тарнопôлска з дня 14 Липця 1848 о гимназьи тамтейшой			VI
187	-"-	Рада Подгаєцка з дня 10 Липця 1848 о запровадж[е]ню всѣх наук в язицѣ руском	Одписано	12/8	VI 2
188	-"-	Маколіондра вносит, ажеби громади куповали книжки для убогих дѣтей	Артикул до „Зорѣ"	9/8	VI D. 3
189	-"-	Соханевич вносит, ажеби в Институтѣ глухонѣмих для Русинôв по руску удѣлялися – і свята святили	Подано о тоє до Ряду	25/8	VI 2
190	21 Липця XXVI	Рада Бучацка о завязаню ся 29 Червця 1848 – і присилає 43 р. 57 край.	Одповѣджено	14/8	I 2
191	-"-	Рада Бучацка з дня 18 Липця 1848 Ч. 3 передкладає 28 штук просб до Императора и просит о покровительство и складає 40 зр. ср.	С. 336. т. р.		VIII
192 З[ал.] 1	-"-	Рада Дрогобицка з дня 18 Липця 1848 залучає просьбу до Губерніи и просит о попертє тоиже			V
193	-"-	Рада Ходорôвска з д. 13 Липця 1848 о впровадженю руского язика по всѣх школах руских	Одповѣджено и репродуковано до Ч. 501 одд. V		VI 2
194	-"-	Рада руска Ходорôвска з д. 13 Липца 1848 Ч.[1] – доносит о неправостех виборôв в Бôберцѣ	Подано до Президіюм и до ради Ходоровскои ôдписано	10/8	V 2
195	-"-	Рада Бережаньска з д. 28 Липця Ч. 21, ажеби в окружниках вибита була печатка завше однака	Подано до Пресидиюм и увѣдомлено о тôм Раду	17/9	V 4
196	-"-	Рада Коломейска з д. 13 Липця – о том, же деканат Коломейски перезкаджает учащовати на раду обводову	Донесено до Консистора	27/7	V 5
197	-"-	Рахунок литографіи Ставропигіанскои за вилитографованє Адреса до гр. Стадиіона	Ухвалено виплатити суму 32 зр. м. к.	21/7	III 2
198	-"-	Кр. Гєровскій вносит упôмнути ся в Урадѣ, ажеби и на язик рускіи в конкурсах уважано	Розрѣшено пôд Ч. 269/48	24/8	V
199	-"-	Кр. Кузємскій вносит поспитати ся ради Подгаєцкои о випадку тамже зайшлôм	Ускутечнено	28/7	IV 4
200 З[ал.] 4	-"-	Рада Бережанска з д. 13 Липца Ч. 24 залучає писмо до ...[2] о виборѣ тамже неправне по 2. раз здѣланом	Подано: до Собору Вѣденьского – на руки г. Шашкіевича – и одповѣло ся Радѣ	16/8	V

1 Пропущено в оригіналі.
2 Пропущено в оригіналі.

201	-"-	Г. Кадерношка вносит здарѣнне, яко админiстрация доход[ной] кам[ери] кандидата на 2. мѣсце Русина ôдкинула	Розрѣшено пôд' Ч. (см.) 269/48	23/8	IV 2
202	-"-	Кр. Кулчицкiи вносит, ажеби позбирати пункта до Сейму и заступникови до предложеня тамже пôслати			V 3
203	-"-	Константин Данелюк заносит зажалѣнне на протôв кер. Мацѣлѣнському в Стѣнцѣ			VII
204	-"-	Кр. Гинѣлевич возвѣщае, що капитула Перемиска пожичила 200 зр. до Праги			III 2
205	-"-	Дякôв Федько просит постаратися о роздѣл magазину громадзкого ôд доминiи – i зан[е]сти дяку до Цѣсаря			VIII
206	23 Лип.	Рада окр. Жовкôвска з д. 21 Липця 1848 Ч. 13 о священниках протôвних народности рускôй	Ôдослано до Консистора Перемиского – и увѣдомлено о тôм раду Жовковску	24/7	V 5
207	24 Липця	Рада Калуска з д. 21 Липця 1848 Ч. 9 о запретѣ через мандатора ходити громадѣ Стодѣнки иа раду			V 3
208	-"-	Рада Калуска з д. 7 Липця 1848 Ч. 4 передкладае пункта касающиеся громад – до Сейму			V 3
209	-"-	Рада Калуска з д. 18 Липця 1848 Ч. 8 взивае аби обмислити способ утриманя для Вѣктора Остаповича			IV
210	-"-	Рада Калуска з дня 18 Липця 1848 Ч. 6 присилае 15 зр.			III 1
211	-"-	Рада Нараевска з дня 20 Липця 1848 Ч. 14 присилае 17 зр.			III 1
212 З[ал.] 3	-"-	Рада Нараевска з дня 20 Липця 1848 Ч. 13 залучае прошенне громады Янчинскои о выборах			V
213	-"-	Рада дек. Бережанска з дня 28 Липця 1848 Ч. 18 чинит внесенне касающое ся шкôл			VI
214 Кор. Гюров-[скiй]	-"-	Рада Пôдгаецка з дня 15. Липця 1848 Ч.[1] – доносит о завязаню ся на дню 15 Червця 1848	Ôдписано	3/8	I 2
215 Павеи-цкiй	-"-	Рада Пôдгаецка з дня 15 Липця 1848 пôдкладае с[в]ѣдѣнне з дня 22 Червца 1848	Ухвалено печатати в „Зорѣ". Взяв Павенцкiй	24/7	IV
216 З[ал.] 1	-"-	Рада Любачôвска з дня 14 Липця 1848 Ч. 9 передкладае протест напротôв в Любачовѣ	Подано протест до Сейму и увѣдомлено о тôм раду Люб[ачôвску]	6/8	V 3
217 Леон-[тович]	-"-	Рада Любачôвска з дня 14 Липця 1848 Ч. 17 просит о заохочене до збирань ся в рады	Одповѣджено	11/8	I 2

[1] Пропущено в оригiналi.

218	-"-	Кузиемскій вносит вôзвати всѣ ради, ажеби доносили о важних випадках тамже зайшлих	Учинено дня 14	14/8	II 2
219	-"-	Ґеровскій вносит, ажеби з фундушôв вдôв по священниках заложити друкарню			VII
220	-"-	Трищаковскій вносит, ажебы курсорыи не дякы, но з громады розносили	Вôзвано всѣ ради о внесенє в тôм взглядѣ	7/8	VII 2
221	28 Липця XXVII	Рада руска Самбôрска з д. 20 Липня 1848 Ч. 8 и просит ґр. Лозинского за кореспондента	Одповѣджено	11/8	I 2
222	-"-	Рада руска Коломыйска з д. 19-го Липня 1848 передкладає желаня на Сеим	(См. Ч. 241)		V
223	-"-	Рада Коломыйска з дня 19 Липня 1848 вносит, абы всѣ предмети богословія в рускôм языцѣ викладали ся	Одповѣджено, що ся до Ординаріяту удано, би богословиє паст[ирске], кат[ехиза] и метод[ика] по руски ся преподавано[1]	8/8	VI 2
224 З[ал.] 1	-"-	Рада Коломыйска з дня 19 Липня 1848 просит о присланє приписôв муштри для Ґвардыи	Выдано типомъ Коменды до Ч. „Зоры" 25	31/ 10	IV
225	-"-	Кузиемскій вносит, ажеби для Рады запренумеровати „Ґазету Сеймову"			I 1
226	28 Липця	Кузиемскій вносит против розпоряженю фѣскуса з д. 22 Мая 1848 Ч. 459 протестовати			V 3
227	-"-	Домкович Иван читав ôдозву до людей о запровадж[е]ню шкôл для люду и писма	Одобрав дня 31 Липця 1848. Домкович		VI
228	-"-	Люде з Татарынова вносят, що ѣм паперы якихсь двôх панôв забрало	До Дѣконій	24/ 12	VI 2
229	-"-	Аудиковскій вносит, же директораты шкôл упоминают ся о увѣдомлѣня щодо рус[ких] предметôв	До Дѣкоинь	11/8	VI 2
230	31 Лип.	Кр. Кузиемскій вносит запобѣчы посланю на слѣдство до Пôдгаец члена Польскои Рады	Удано ся в тôм взглядѣ до В. Президіюм	31/7	IV 1
231	-"-	Меморандумъ дω Правителства краевогω ω подѣлъ Галиціи	До Вѣдня – и до всѣх рад	31/7	V 1
232 Вѣличковс[кій]	-"- XXIX	Рада Роздольска з дня 20 Липца о завязаню ся в раду деканал[ну] и о потребах народа руского	Одписано – заг. Акт репродуковано до оддѣлу просвѣщеня	23/8	I 2
233	-"-	Макольондра Андрей, абы священники лат. не крестили рус[ких] дѣтей			VII
234 Аудиковск[ій]	-"- XXVIII	Олеска рада завидомлає ω своємъ завязаню ся й просить ґдна Авдиковскагω на кореспондента. З д. 24 Липца Ч. 106	Одповѣджено через кореспондента г. Аудиковского	10/8	I 2

[1] В оригіналі: „традо".

235	-"-	Богородчанска рада завѣдомляе ѡ своємъ завязаню ся й оупрошае ґдна. Геровскогѡ себѣ на кореспондента. 5/7 Ч. 146	Одповѣджено	11/8	I D. 2
236	-"-	Рада Журавенска вноситъ ѡ потребѣ й способѣ оутворению громадскихъ шпиклеровъ. З д. 27 Червня 1848. Ч. 2			VIII
237	-"-	Громада Подгаєцка на рѹкѹ рады Глинянской зажаленіє протовъ войта Павла Федѹню съ прошеніємъ обраниѥ инногѡ войта. 13/7 1848			V
238	-"-	Трешчаковскій вноситъ аби запретено було Жидам давати горôвку на борг - и аби по селах каси кредитовыи утворити.	До Дѣянь	23/ 12	III d. 3
239	-"-	Висланики громад Улгувка и Терношина округа Жолкôвского вносят о потребах рад поменших, шкôл, и зложили 12 р. ср.	Одписано через раду Жолкôвску	11/8	I 2
240	-"- XXX	Богородчанска рада вноноситъ, аби депутованыхъ небачнѡ выбранихъ ѡ соборнагѡ сейму ѡкликати. 24 Липця 1848 Ч. 147	Одповѣджено, що депутованы не хотѣли добровôльне зречися сво[иѫх мѣсц	17/9	V 2
241	-"-	Рада Калуска з дня 24 Липца 1848 Ч. 10 передкладає пункта до Сейму Вѣденского			V 3
242	-"-	Комисья ôд финансôв складає успѣх шконтра касы Рады на дню 30 с. м. учиненного	До Дѣянь	23/ 12	III 3
243	-"-	Ієр. Малиновскіи вносит ôдозву о неголошеню дарованя панщини и побираня юра столе			IV
244 Кулч[ицкіи]	4 Серпня	Одозва до рад руских, аби пункта до Сейму подавали – через ієр. Кулчицкого	Розôслано до всих рад	11/8	V 3
245	-"-	Лушпѣнскіи, секр. рады Подгаєцкои присилає з дня 24 Юля 1848 30 зр. и доносит о тамтейших розрухах			III 1
246	-"- XXXI	Рада окружна Збаражска доносит з. д. 27 Липця 1848 о своим завязаню ся	Одповѣджено	10/8	I 2
247	-"-	Рада Болехôвска з дня 31 Липня 1848 Ч. 11 доносит, що громады пôраду закладати шпêклêры з радостью приняли			III 3
248	-"-	Рада Болехôвска з д. 31 Липня 1848 Ч. 10 чинит проєкт до закладаня кас громадзких			III 3
249	-"-	Рада Болехôвска з д. 31 Липня 1848 Ч. 9 чинит увагу, що присяга по урядах и судах не в дусѣ релиґіи ся дѣют			VII
250	-"-	Громада Беремяни заносит зажалѣня о ґрунта з д. 29 Липня 1848	Удано ся в тôй справѣ до Президіюмъ и увѣдомлено Раду	26/ 10	VIII

251	-"-	Семянкôв Дмитро з села Беремяни од 29 Липня 1848 заносит просьбу о поле			VIII
252	-"-	Гуркевич вносит, аби Рада Институтови Ставропигіянскому освѣдчила подякованє за добрий зарад школы	Ухвалено на письмѣ дати	9/8	VII 2
253	-"-	Гуркиевич вносит, аби Рада для ученникôв Ставроп. визначила титуло подарунку певну квоту			III
254	-"-	Оддѣл просвѣщеня одступае од рады Калужскои – в предметѣ визначеня фундушу на школы и учителѣ	Ознаймлено радѣ Калужской, що в тôм до Сейму ся однесено	17/9	VI 2
255	-"-	Рада Болехôвска з д. 26 Червна 1848 Ч. 2 о положеню школи тамже (одступлено з оддѣлу II)			VI
256	-"-	Мова ер. Трембѣцкого з ради Болехôвскои о школах (ôдступлено з оддѣлу II)			VI
257	-"-	Лист депутованого г. Шашкиевича з дня 19 Липця 1848			V
258	7 Серпня	Кр. Гиеровскій вносит, що деканат Ярославскій прислав 15 зр. на піотребы Рады	Подяковано и ôзвано о завязанє рады	7/8	III
259	-"-	Ѥр. Иван Новакôвскій присилае для Ради Головнои 10 зр.			III 1
260 Кузнем-[скій]	-"-	Ѥр. Кульчицкій вносит постараты ся о тоє, аби пры Рядѣ був рускіи совѣтник	Подано до Министеріюм и Консистора	22/8	VII 1
261 Малинов-[скій]	-"-	Ѥр. Биержецкій з Бахура доносит з д. 27 Липца 1848 доносит, же ся рада деканальна завяже			II
262	-"-	Громада Цаповецка з д. 4 Серпня р. т. касательно крывд од панôв цѣлôй громадѣ починенних.			VIII
263	-"-	Ѥр. Трищаковскій вносит, аби для селян заложити Товариство кредитовоє и пр.			III 3
264	-"-	Кописцянский Гиларій диюрнѣста magистратуальный вносит, аби з Академіи кôлькох членôв приймити	До Дѣянь	23/ 12	I 1
265	8 Серпня	Президіюм з дня 6 т. м. Ч. 11020 завѣдомляе, же просьба о подѣл до министра середнiого подана зостала	До Дѣяній	27/ 12	V 1
266	11 Серпня	Станѣславовска рада зъ дня 3 т. м. Ч. 7 присилае подписи	(См: 293 т. р.)	13/8	V
267	-"-	Болеховска рада присилае подписы	-"-		V
268	-"-	Тарнопольска рада зъ дня н. т. м. Ч. 20-"-	рев: 19 Серпня 1848. Одповѣджено	17/8	V
269 Лозѣнскій	-"-	Царевич вносит, аби при обсадженю IV клясы в Стрыю на руску мову взгляд мати	Подано о тоє до В. Президіюм	23/8	V 2

270 Хомѣнск[ій]	-"-	Коломыйска рада зъ дня 1 т. м. Ч.[1] прис[ил]аетъ подписы	Вôзвано раду Кол[омыйску] аби ся о пôдписи поєдинчих рад постарала	17/9	V
271 16.	-"-	Рада Бродзка присилае пôдписи на подѣл Галиціи	Смотри 293 т. р.	13/8	V
272	-"-	Зо Стрыю пôдписи на подѣл Галицыи	-"-	13/8	V
273	-"-	З Жолкôвского пôдписи на подѣл Галиціи	-"-	13/8	V
274	-"-	Трищаковскій вносит, абы за душѣ мученикôвъ справы иарода набоженьство ôдправити	До Акт	17/8	IV I
275	-"-	Трищаковскій вносит, абы хлопôв з Сейму ôдкликати	До Дѣюній	27/ 12	V 2
276	11 Серпня	Трѣщаковскій вносит подати протест на протов губерн. Залескому	До Дѣюній	27/ 12	V 5
277	-"-	Трѣщаковскѣй вносит, на Сеймѣ на тоє взгляд звернути, абы ґрунта при священниках зôстали	Тôм часом дав арт. до „Зорѣ"		VII
278	-"-	Малиновскій вносит подати до Радецкого Адресу	Ухвалено здѣлати	11/8	IV
279	14 Серпня XXXIX	Рада Грушовська приступае 313 подписами до просьбы о роздѣленіе Галиціи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V
280	-"-	Рада Глинянська приступае 840 подписами до просьбы о раздѣленіе Галиціи	Подписи до Вѣдня 293. Одповѣджено Радѣ (см. 293)	19/8	V
281	-"-	Селвне зъ Цаповецъ просятъ о покровительство Рады Головной, проти кривдамъ, которы одъ панôвъ дознаютъ			VIII
282	-"-	Рада Коломыйска присилае подписи до просьбы о подѣл Галиціи	Смотры 293 т. р.		V
283	-"-	Рада Болеховська присилае подписи въ томъ самомъ предметѣ	-"-		V
284	-"-	Рада Стрыйска присилае подпôсы въ томъ самомъ предметѣ	-"-		V
285	-"-	Рада Болеховска проситъ, абы ся вступити за священниками суспендованими для политичныхъ причинъ			VII
286	-"-	Рада Станиславовска засилае подписы о раздѣленіе Галиціи	Смотры 293 т. р.		VII
287	-"-	Деканатъ Усцьецкій присилае 35 р. 26 кр. на потребы Рады Головнои			III
288	-"-	Рада Ходоровская обявляетъ благодарныя чувства Его Величеству за поставленіе метроп. Михаила въ примаса	Ознаймлено, що ся их желаню за досить учинило	23/8	VII 1
289	-"-	Внесенье рады Перегѣнськой о мовѣ и письмѣ рускомъ	Ознаймлено, же ся потрѣбныи кроки учинили	23/8	IV 2

[1] Пропущено в оригіналі.

290	-"-	Членъ Трещаковскіи вноситъ, щоб зъ причины поставленія г. Залеского на ґубернатора, старати ся вторично о той подѣл	До Акт	17/8	V 1
291	-"-	Рада Самборска питае ся, чи заказъ президіялный зъ дня 26-го Мая т. г. Ч. 6959 также рускихъ касается соборовъ			V
292	-"-	Внесеніе ч. члена Трещаковского о угодахъ взглядѣ существующихъ служебництвъ	До Дѣюній	24/ 12	V 4
293	19 Серпня	До Его Величества й до Рейхстагу поданье о подѣлъ – зъ подписамы	Дано Его Величеству й до Рейхстагу на руки г. Шашкіев[ича]	19/8	V
294	-"-	Подписы зъ Любѣнца и зъ Стенавы – 3. арку[шѣ]	Смотры 293 т. р.	13/8	V
295	-"-	-"- зъ Побука округа Стрыйского	-"-	13/8	V
296	-"-	-"- зъ Тлумачика-"- Коломыйского	-"-	13/8	V
297	-"-	Подписы зъ селъ: Деревня й Кулява Жовковского округа	-"-	13/8	V
298	-"-	-"- зъ деканату Щирецкого округа Львовского	-"-	12/8	V
299 Хоминскій	17 Серп.	Президіюм з д. 14 Серпня 1848 Ч. 11285, що неможе особливои Гвардіи рускои запровадити			IV 4
300 Малин[овскій]	21 Серп.	Президіюм з д. 18 Серпня 1848 Ч. 11431, що Министеріюм на заведеня курсу препаранди рускои зезволило	До Дѣюній	27/ 12 VI.	VI 1
301 З[ал.] 4 Малинов-[скій]	-"-	Президіюм з д. 18 Серпня 1848 Ч. 11444 о неможности запровадженя Гвардіи рускои	До Дѣюній	27/ 12	IV 4
302	-"-	Рада Жолкôв[с]ка присилае пôдписы в числѣ 5168	Одослано до Вѣдня бач. Ч. 315/48	15/9	V 1
303	-"-	Громада Залуче присилае пôдписи на подѣл	-"- 315/48	15/9	V 1
304	-"-	Парафія Милятинска присилае пôдписи на подѣл Галиціи	-"- 315/48	15/9	V 1
305	-"-	Парафія Бѣлобожниця присилае пôдписы на подѣл Галиціи	-"- бач. Ч. 417/48	15/9	V 1
306	-"-	Малицкій Лука декан Холоіовскіи доносит, же ся там рада не могла ще завязати	Вôзвано предстоятеля дек., абы раду дек. завязати. Бачъ 325/48	3/9	I 2
307	-"-	Св[ящ.] Крушинскіи предлагае 1445 пôдписôв на подѣл Галиціи	До Актôв – одослано Ч. 417/48	15/9	V 1
308	-"-	Парафія Славско передкладае пôдписи на подѣл Галиціи	-"- Ч. 315/48	15/9	V 1
309 Кузнем[скій]	-"-	Рада Болехôвска з дня 31 Липця 1848 Ч. 12 присилае 30 зр.			III 2
310 Лозинск[ій]	-"- XXXIV	Рада дек. Комарна з д. 1 Серпня 1848 Ч. 2 о своим завязаню ся	Вôдповѣджено	15/8	I 2
311 Кузнем[скій]	-"-	Рада Коломейска з дня 11 Серпня 1848 присилае 65 зр. 10 кр.	Одпысано	15/9	III 1
312	-"-	Деканат Скальскіи з д. 15 Серпня 1848 Ч. 180 присилае 65 зр.			III 1

313	-"-	Консистор метр[ополичий] з д. 27. Липня 1848 Ч. 3343 о свѣдоцтвах для питомцôв			VII
314	-"-	Громада р[уска] Миколаевска з 18. Серпня т. г. предлагає просьбу до Сейму о мешнôм	Пôслано до Сейму	4/10	VII 4
315	-"-	Рада Стрийска присилає пôдписи на подѣл Галиціи на 2. губерніи	Одослано до Вѣдня	15/9	V 1 і I 2
316	-"-	Св[яц.] Малиновскій вносит ôзвати Консистор, даби ся набоженьство за справу р[уску] правило	Умѣщено въ „Зорѣ" и учинено вôдозву до радъ	24/9	VII 4
317	-"-	Малицкій Іоан научител з Угнова предлагає Граматику до друку	Бач Ч. 378/48	6/10	VI 3
318 Кузнем[скій]	-"-	Г. Аудиковскіи заносит зажалѣнне з причини учиненного на нѣм в Трускавцу гвалту	Подано до Президіюм й до Комендирующого	22/8	IV 3
319 Кузнем[скій]	-"-	Трищаковскій вносит, подати до Сейму Вѣден[ского] о фалшивих Русинах	Здѣлано до Сейму письмо лѣтающе	25/8	IV
320	-"-	Св[яц.] Жуковскій вносит, для важних рѣ[ше]ній неôдложимих здѣлати выдѣл	До Дѣюній	27/ 12	I 1
321 Малинов[скій]	-"-	Рада Жолкѣвска з д 14 Серпня 1848 Ч. 21 вставляє ся за г. Маіом совѣт[ником] камер[алним]	Подано до Президіюм	21/8	IV 3
322 Малинов[скій]	-"-	Рада Жолковска з д. 14 Серпня 1848 Ч. 20 вставляє ся за г. Дзеровичом урядником камералним		21/8	IV 3
323	25 Серпня	Ѥр. Лотоцкій Августин складає для Рады Головнои 5 зр. сребр.			III 1
324	-"-	Рада Коломейска з дня 20 Серпня 1848 Ч.[1] – о не добрôм диху денекотрих деканов	Прошено упôмнути блудящих по братерску	12/ 10	V 5
325	-"-	Священники в Холоіовѣ собраніи просят, о раду що мают дѣлати, же декан рады завязовати не хоче	Вôзвано предстоятеля дек. о завязане рады декан[альнои]	3/9	I 2
326	-"-	Рада Дрогобицка з дня 2 Августа 1848 Ч.[2] – абы мова малоруска в окружниках уживана была	Бач Ч. 362/48	11/9	V 4
327	-"-	Рада Болехôвска з дня 14 Серпня 1848 Ч. 21 чинит 3 внесеня о соли, о одбираню ґрунтôв и о жидах	До Дѣюній	27/ 12	VIII і V 5
328	-"-	Ѥр. Жуковскій вносит, абы вôлно было священникам деканôв выберати			VII
329	-"-	Рада Дрогобицка з дня 7 Серпня 1848 вносит, абы плату научителям через податки збирати	Одповѣджено и репродуковано до Ч. 502. V.		VI 2
330	-"-	Симянкôв Иван просит о помôч протôв пана Иосифа Волянского			VIII

1 Пропущено в оригіналі.
2 Пропущено в оригіналі.

331 Борисиче-[вич] Кузнемск[ій]	-"-	Президіюм з дня 23 Серпня 1848 Ч. 11646 залицае згоду з каждов народовостев	Ухвалено дати Артикул до „Зорѣ" й до Президіюм (см. 145)	25/8	V 5
332 Зал. 3	-"-	Рада дек. Ходорôвска, з дня 3 Серпня 1848 ôдступае зажалѣнне ѥрея Василковского	(см. 375)		IV 3
333	-"-	Жуковскій вносит, абы во Львовѣ рада окружна завязати ся могла	До Дѣюній	27/12	I 1
334	-"-	Жуковскій вносит, аби протôв именованю Полякôв за старостôв протестовати	До Дѣюній	28/12	IV 1
335	-"-	Громада Дубѥнко з д. 14 Липця 1848 заносит зажалѣнне протôв доминіи			VIII
336	-"-	Громада Переволока з д. 16 Липця 1848 заносит зажалінне протôв доминіи			VIII
337	-"-	Громада Висенки з д. 16 Липця 1848 заносит зажалѣнне протôв доміниі			VIII
338	-"-	Громада Чехôв з дня 15 Липця 1848 заносит зажалѣнне протôв доміниі			VIII
339	-"-	Громада Манастериска з д. 14 Липца 1848 заносит зажалѣнне протôв доминіи			VIII
340	-"-	Громада Ковалôвка з дня 16 Липця 1848 заносит зажалѣня протôв доміниі			VIII
341	-"-	Громада Изабеля з д. 17 Липця 1848 заносит зажалѣня протôв доминіи			VIII
342	-"-	Громада Чехôв з дня 15 Липця 1848 заносит зажалѣня протôв доміниі			VIII
343	-"-	Громада Слобôдка з дн. 16 Липця 1848 заносит зажалѣнне протôв доминіи			VIII
344	-"-	Громада Монастериска об. лат. з дня 16 Липця 1848 заносит зажалинне протôв доминіи			VIII
345	26 Серпня	Рада окружная Жолковская предла[га]етъ пôдписи до петиціи о подѣлъ Галиціи въ числѣ 12070 подписôвъ	Одослано до Вѣдня бач Ч. 417/48	30/8	V
346	28 Серпня	Рада дек. Бобрецка з д. 26 Серпня 1848 запитуе, чили карти до жененя ся суть потребны и дае зажалѣня на Демицкого		30/8	V
347	-"-	Громада Журавцѣ присилае до Ради Головнои 4 зр.			III 1
348 Павенцкій	-"-	Обитателѣ мѣста Бучача подае о заложеня тамже Епископства	Ухвалено видруковати в „Зорѣ". Взяв Павенцкій	28/8	VII 4
349	-"-	Рада Бобрецка з д.[1] – присилае пôдписы на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня Ч. 417/48	30/8	V 1

[1] Пропущено в оригіналі.

350	-"-	Г. Борисикиевич вносит, абы обсвѣтити народ о Гвардіи народнôй	Розрѣшено пôд Ч. 464/48	20/9	IV 4
351	-"-	Рада Заложецка з д. 23 Серпня 1848 Ч. 6 присилае пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня Ч. 417/48	30/8	V
352	-"- XXXV	Рада Теребовелска з дня 22 Серпня 1848 Ч. присилае пôдписи на подѣл Галиціи	-"- 417/48	30/8	V 1
353	-"-	Трищаковскій вносит о ползованю ся на Сеймѣ з пôдступствѣ в пôдписах протôв подѣлу Галиціи	До Актъ (см. 406)	25/9	V 1
354 Гие-ровск[ій]	-"- XXXVI	Рада дек. Высочанска доносит з дня 26 Липця о своим завязаню ся	Вôдповѣджено	16/ 10	I 2
355	-"-	Мѣсто Бôбрка з д. 27 Серпня 1848 заносит зажалѣне на протôв вôйтови свому	До циркула Бережан[ского]	30/ 12	VIII
356	-"- XXXVII	Рада Саноцка доносит з дня 23 Серпня 1848 о своим завязаню ся	Одписано	1/10	I 2
357	-"-	Рада Самборска окружна з дня 10 Серпня 1848 Ч. 24 доносит, яко одозву о пôдписи на подѣл порозсилала	До вѣдомости		V 1
358	-"-	Громада Чарношовицѣ окр. Львôвского присилают пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня 417/48	30/8	V 1
359	-"-	Трѣщаковскій вносит якой мае бути костôм для рускои Гвардіи	До Актовъ		IV 4
360	-"-	Маколіондра подае о именованю з Русинôв иа кардинальство			VII
361 Павен-ц[кій]	28 Серп-ня	Рада Пôдгаецка з д. 24 Серпня 1848 Ч. 12 описуе случай тамже мѣсце мавший	Ухвалено печатати. Взяв Павенцкій	28/8	IV
362	-"-	Баляк Юрій подае о транслятурѣ окружникôв руских	Прошоно Президіюмъ о написане конкурсу на транслятуру	11/9	V 4
363	-"-	Рада Збаражска з д. 23 Серпня 1848 Ч. 2 присилае пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см. 680)	30/8	V 1
364	1 Вересня	Громада Вербляны присилают пôдписы на подѣл Галиціи з д. 25 Серпня 1848	-"- 417/48	3/9	V 1
365	-"-	Рада Тернопôлска з д. 29 Серпня 1848 Ч. 28 доносит, же з поводу холеры застановила ся	До Актъ	16/ 10	I 2
366	-"-	Рада Олеська з дня 29 Серпня 1848 Ч. 3 о гоненіях на священников и[1] о потребѣ завязаня Гвардіи народовои рускои по селах	(см. 375)		IV 3
367	-"-	Рада Олеська з дня 29 Серпня 1848 Ч. 4 присилае для Рады 12 р. ср.			III 1
368	-"-	Рада Олеська з дня 19 Серпня 1848 Ч. 221 присалае пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	3/9	V 1

[1] Чотири слова вписані над рядком іншим почерком.

369	-"-	Декан[ат] Залещицкій з дня 21 Серпня 1848 Ч. 111 присилає пôдписы на подѣл Галиціи	-"- 417/48	3/9	V 1
370	-"-	Парох Иванôвки присилає подписи на подѣл Галиціи з д. 24 Серпня 1848	-"- 417/48	3/9	V 1
371 Гєров-ск[ій]	-"-	Рада Комарницка з дня 10 Серпня 1848 Ч. 6 доносит о своим завязаню ся	Вôдповѣджено	16/ 10	I 2.
372	-"-	Рада Калуска присилає пôд днем 24 Серпня 1848 Ч. 17 пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	3/9	V 2
373 З[ал.] 1	-"-	Малицкій Иван учитель з Угнова присилає Граматику руску пôд д. 18 Серпня 1848	Подяковано сочинителю и пôзвано го о часть другу	6/10	VI
374	-"-	Вѣтвѣцкіи з дня 31 Липня 1848 Ч.[1] – оддає ся пôд заступство Рады Головнои			I
375	-"-	Горбальскій Севастіан просит довѣдатися кто клевету на ієр. Хоминского и Дзеровича учинив?			IV 5
376	-"-	Маколіондра подає о заложеня школы парафіальнои и для дякôв при св. Юрѣ	Завѣдомлено устне просителя. – До Актъ	29/ 11	VI 2
377	-"-	Кописцянскій вносит за члена г. Трохановского	До Дѣканій	4/1 48	I
378	4 Верес-ня	Мѣстечко Янôв присилає пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	3/9	V 1
379	-"-	Парафѣя Сассôвъ присилає пôдписи на подѣл Галиціи	-"- 417/48	3/9	V 1
380	-"-	Парафѣя Первятичѣ посилає пôдписи на подѣл Галиціи	-"- 417/48	3/4	V
381	-"-	Рада Олеска зъ дня 29 Серпеня Ч. 5 вставляє ся за священником Вержбянским			VII
382	-"-	Рада Комараньска зъ дня 25/8 Ч. 12 присилає пôдписи на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	3/9	V 1
383	-"-	Рада Стрійска зъ дня 31/8 1848 Ч. 12 предкладає зажалѣніє Андруся Процуня покривдженого через мандатора Семковича	До Презѣдѣум, до Кремѣналу	22/9	IV 3
384 Трѣща-к[овскій]	-"-	Рада Стрійска зъ дня 31/8 1848 Ч. 6 зажалѣніє громади Завадки, що ихъ парохъ Михаилъ Ничаи нашой народности протѣвній			IV
385	-"-	Рада Стрійска зъ дня 3 Вересня 1848 Ч. 19. зъ пôдписами на подѣлъ Галиціи	Одослано до Вѣдня (см. 680)	3/9	V 1
386	-"-	Ґеровскій вносить щоби противъ петиціи Бема о скликаніє емѣґрантѣв до Галиціи протестовати	До Актôвъ	1/10	V 1

1 Пропущено в ориґіналі.

387	-"-	Геровскій вноситъ, щоби въ Самборѣ Ґвардію руску запровадити	До Дѣюній	4/1	IV 4
388	-"-	Геровскій вносит, щоби Гарасевичови, котрій має школи в Жолковскомъ окрузѣ запроваджувати, упросити актиара ôдъ Президіюмъ плаченого	Подано до Президиюмъ	3/9	VI 2
389	-"-	Жуковскій вноситъ щобы ся удати до Президіум, абы ся уряди громадзкіи лучше здѣлали, якъ виборы на депутованыхъ	? До Дѣюній	4/1	V
390	-"-	Село Городиславицѣ посилає подписи о подѣлъ Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	3/9	V I
391	-"-	Село Виспа, тото само	-"-	3/9	V I
392	-"-	Село Павшѣвка, тото само	-"-	3/9	V I
393	-"-	Село Криволука, тото само	-"-	3/9	V I
394	-"-	Гуркевичъ проситъ о наказ до принятія 24 fl. зъ рôзних сторонъ присланихъ			III
395	8 Вересня	Косак Емилиан вносит, подати о затриманє закона св. Василіа до Сейму и до рад о пôдписы	Ухвалено подати протест до Сейму – и вôзвати всѣ ради поменшіи (см. 477)	15/9	VII 3
396	-"-	Рада Любачôвска з дня 11 Серпня 1848 Ч. [1] – доносит до Рады о стосунках що до лѣсôв и паствиск			VII
397	-"-	Рада Бережанска з дня 25 Серпня 1848 Ч. 40 присилає для Рады Головнои 20 зр. ср.			III 1
398	-"- XXXVIII	Рада дек. Затварницка з д. 19 Серпня 1848 Ч. 7 присилає для Рады Головнои 25 зр. ср.			III 1
399 Лозинскій	-"-	Маршалок Радецкій з д. 30 Серпня 1848 присилає подякованє за Адресу з дня 16 Серпня 1848	Пôслано курендовъ до всѣх радъ	3/1	II 1
400	-"-	Г. Борисѣкієвич вносит плян поправленя долѣ дякôв			VI
401	-"-	Рада филіялна Яворôвска присилає пôдписы на подѣл Галиціи	Одослано до Сейму (см.) 417/48	8/9	V I
402	-"-	Рада обвод[ова] Станиславовска присилає пôдписы на подѣл Галиціи з д. 25 Серпня 1848 Ч. 10	-"- 417/48	8/9	V I
403	-"-	Рада Тарнополска присилає пôдписы на пôдѣл Галиціи на 2 ґуб.	-"- 417/48	8/9	V I
404	-"-	Рада Подгаєцка присилає пôдписы на подѣл Галиціи	-"- 417/48	8/9	V I
405	-"-	Коліонисты з округа Бережанского просят Н. М. аби в урядах або нѣмецка або руска мова була			V
406	-"-	Жит[е]лѣ мѣста Богородчаны заносят зажалінію напротôв Ґваздона, коопер[атора] лат.	До Собора	4/1	V I

[1] Пропущено в ориґіналі.

407	-"-	Нр. Трѣщаковскій вносит, подати до Министеріюм, чему од уѣздôв до деканатôв повелѣня в польском виходят			IV 2
408	-"-	Нр. Трищаковскій вносит, би написи по улицях во Львовѣ по руски були	Подано до Президіюм	28/9	IV
409	11 Вересня	Рада Бобрецка присилае пôдписы на подѣл Галиціи громады Олховец, Лопушна й Волощизна	Одослано до Вѣдню (см.) 417/48	15/9	V I
410	-"-	Рада Тарнопôлска з 7 Вересня 1848 Ч. 30 присилае пôдписы на подѣл Галиціи	-"- 417/48	15/9	V I
411	-"-	Рада окружна Жолкôвска присилае 8185 пôдписôв на подѣл Галиціи	-"- 417/48	15/9	V I
412	-"-	Парафія мѣска передкладае пôдписи з свого округа на подѣл Галиціи	Одослано до Вѣдня (см.) 417/48	15/9	V I
413	-"- XXXII	Рада Ярославска з дня 27 Серпня 1848 Ч. 82 прислилае пôдписи на подѣл Галиціи	-"- 417/9	15/9	V I
414	-"-	Рада Коломейска присилае пôдписы на подѣл Галиціи	-"- 417/48	15/9	V I
415	-"-	Парох Мѣстковецкій присилае пôдписы на подѣл Галиціи	-"- 417/48	15/9	V I
416	-"-	Рада Бережанска присилае подписи на подѣл Галицыи	-"- 417/48	15/9	V I.
417	-"-	Рада Стрыйска присилае пôдписы на подѣл Галицыи з села Угерско	Одослано до Вѣдня	15/9	V I
418	-"-	Громада Тернавка и Лавочне присилаютъ пôдписы на подѣл Галицыи	-"- (см.) 417/48	15/9	V I
419 З[ал.] 2 Кузьмскій	-"-	Рада дек. Бродзка з д. 7 т. м. Ч. 20 доносит о нападѣ на дôм свôго предсѣдателя кр. Ижака			IV
420	-"-	П. Гуркиевич предкладае выказ иж одôбрав до каси 16 зр. 21 кр. за „Памятники"			III I
421	-"-	Рада Дрогобицка з д. 4 т. м. описуе набоженство на д. 28 з. м. тамже за полеглих и побѣду ôдправлене	До Актъ	16/10	I 2
422	-"-	Рада параф. Утѣшкôвска з д. 31 з. м. Ч. 8 до Ч. 121 доносит о шпѣклирѣ и о станѣ готових грошей			III 3
423	-"-	Рада параф. Утѣшкôвска з д. 31. з. м. Ч. 9 доносит до Ч. 220, жеби найлѣпше було, бы курсоры паламарѣ носили			VII
424	-"-	Рада параф. Утѣшкôвска з д. 1 т. м. Ч. 10 присилае 2 зр. з села Сторонибаб для Ради Головнои			III I
425	-"-	Консистор Метрополитальный з д. 22 з. м. Ч. 3636 дае ôдпис рескрипту презид. о „Зорѣ Галицкой"	Доручено редакціи „Зорѣ" въ вôдписѣ	1/12	II 3

426	-"-	Ѥр. Трѣщаковскѣй вносит выслати для сеймових 1000 ексемп. „An die Russinen"[1]	Ухвалено закупити 600 примѣрникôвъ и послати до Вѣдню	11/9	IV 1
427	-"-	Консистор Метр. доносит п. д. 27 з. м. Ч. 768, же о свяченю свят руских, в школах до Ряду ôдпôси ся			VII
428	-"-	Рада Жолкôвска з д. 14 з. м. Ч. 23 просит, бы Рада Головна вставила ся до Метрополиты о зложеня злих деканôв	Подано до Метрополіта до Консистора и оувѣдомлено о тôмъ Раду	12/ 10	V D 5
429	-"-	Радкиевич Васылый присилае з парафій своих для Головнои Рады 4 зр.			III 1
430	-"-	П. Гуркиевич ознаймляе, що рада Уніовска для Головнои Ради 50 зр. прислала			III 1
431	-"-	Госпожа Мендер Марыянна присилае 27 штук „Pierwszy owoc złoty"	Одписано	18/9	IV 1
432	-"- VIII	Рада Уневска з д. 7. Серпня 1848 Ч. 39., що громада Селеск (Siedliska) половину.облиґацыи для Ради, пол[овину] для вдôв признала			III 1
433 Гуркие-в[ич]	-"-	Кр. Кузиемскій предкладае выказ належитости за видруковане „Памятника" в сумѣ 46 зр. 36 кр.	Повелѣно касѣ заплатит[и]	11/9	III
434	15 Вересня	Архивум передкладае акт касающийся выбôров в деканатѣ Золочôвскôм	Подано до Собора	4/1	V 2
435	-"-	Чернянскій Михаил просит о вставленя ся з[а] ным в отриманю мѣсця почтового в Сяноку			I 2
436 Гиеров-ск[ій]	-"-	Рада дек. Бучацка з д. 6 Вересня 1848 Ч. 19 здае справу з засѣдань своих	Вôдповіджено		I 2
437	-"-	Безыменный прислав безумныи стыхи на Раду нашу	Зложити до Актовъ (!)		IV 3
438 Кузием-[скій]	-"-	Президіюм удѣляе писмо В-го Министеріюм з д. 31 Серпня 1848 Ч. 3659 до вѣдомости	Ухвалено удѣлити тое в вôдписѣ всѣмъ радамъ	18/9	VI 2
439 З[ал.] 1	-"-	Ѥр. Трѣщаковскій парох Руденьскій передкладае протокол з своими парафіянами о мешном и п. здѣланий			VI
440	-"-	Рада Калуска з д. 7 Вересня 1848 Ч. 23 передкладае зажалѣня громады Голыня на тамечного вôйта	До Губерніумъ	4/1	V 5
441	-"-	Громада Вроцôв передкладае пôдписи на подѣл Галицыи	До Собора (см. 417)	2/10	V 1
442	18 Вересня	Рада Журавенска присилае пôдписы на подѣл Галицыи. Ч. 590	Бач Ч. 417/48	15/9	V 1
443	-"-	Рада Ходорôвска присилае подписы на подѣл Галиціи з д. 15 Серпня 1848 Ч. 200. – Ч. 2301	Бач Ч. 315/48	15/9	V 1

[1] До Русинів (нім.)

444	-"-	Рада Нараіôвска присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач 315/48	15/9	V 1
445	-"-	Рада Золочôвска присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 315/48	15/9	V 1
446	-"-	Рада Коломыйска присилае пôдписы на подѣл Галицыи. Ч. 305	Бач Ч. 315/48	15/9	V 1
447	-"- XXXIII	Рада Яворôвска присылае подписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
448	-"-	Рада Болехôвска з д. 21 Серпня р. т. Ч. 24 присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
449	-"-	Рада Стрыйска присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
450	-"-	Рада Стрыйска присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
451	-"-	Парафія Бѣлок присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
452	-"-	Рада Заложецка з д. 13 Вересеня 1848 Ч. 6. присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
453	-"-	Рада Коломыйска присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
454	-"-	Рада Дрогобицка з д. 11 Вересня 1848 Ч. 17 присилае зпôзнены пôдписы на подѣл Галицыи и инны акта	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
455	-"-	Громада Улѣцко округа Жолкѣвского просит о ôдосланє рекурсу до Вѣдня напротôв доминіи			VIII
456	-"-	Рада Богородчанска з д. 1 Вересня т. р. Ч. 6 що бы найлучше палаварѣ курсорыи розносыты моглы			VII
457	-"-	Трѣщаковскій вносит, абы обмислити средзтва на протôв піянству	До Актъ	29/ 11	IV 1
458	-"-	Малиновскій вносит постарати ся о тоє, абы руски ученники до церков на набоженство ходилы			IV
459	-"-	Кулчицкій вносит вызначити комѣсыю до розпôзнаня, чы „Зоря Галицка" одповѣдае потребѣ народа	Ухвалено вôддѣлъ редакцыйнии	25/9	II 3
460	-"-	Борисѣкиевич Иван вносит, абы наука религіи принайменше в однôм gимназіи по руски була			IV
461	-"-	Косак Михаил вносит заказати Вознякови видавати свѣдоцтва руского кзика			VI
462	-"-	Малиновскій вносит обучити нарôд о маючихся завести судах комуналных	Артикул до „Зорѣ" взял Павенцкій Ч. 20 (см. 389)	18/9	V 5
463	-"-	Малиновскій вносит ôзвати ради в „Зорѣ", аби доносилы, єсли бы поляки по школах трів. полску мову запроваджали	Ухвалено умѣстити артикул вже готовыи в „Зорѣ" 20. Вз[ял] Павенцкій	18/9	VI 2
464	-"-	Трѣщаковскій передкладае ôдозву до народа о завкзаню Gвардіи	Послано до рад обученіе о Gвардьи и ôдозву до народа	26/9	IV 4

465	-"-	Рада Жолкѣвска передкладае внесеня Ивана Залужного: бы товар при продажы у вôйта замелдованый був	До Ґубернїумъ рады Жолкôвскои	9/1	IV 5
466	-"-	Рада Жолкѣвска передкладае внесеня Ивана Залужного: щоб горѣлки з жита не робити	До рады Жолковскои[1]	9/1	IV 5
467	-"-	Рада Жолкѣвска передкладае внесеня Ивана Залужного: щоб корчми коло церков и по кутах позносити	Розрѣшено под Ч. 466/45	9/1	IV 5
468	-"-	Безыменный, бы ôдкликати декрет з д. 4 Серпня 1848 Ч. 2212 о на ново подаваню ся до семинаріум			VII
469	-"-	Архивум репродукуе залученя до Ч. 315/48 замикающче зажалѣня гром. Завадка и Верхня до оддѣлу VIII			VIII
470	-"-	Архивум репродукуе акт Ч. 232 з рады Розполскои до оддѣлу просвѣщеня	Поданно о тое до обохъ Консисторôвъ	29/ 11	IV 2
471 Гиров-с[кій]	22 Верес. XLI	Рада Галицка з дня 10 с. м. 1848 доносит о завязаню ся в раду	Вôдповѣджено	30/ 10	I 2
472	-"- XLII	Рада Городецка з дня 31 Серпня 1848 Ч. 1 доносит о своим завязаню ся	Вôдповѣджено	15/ 10	I 2
473 Кузнем-[скій]	-"-	Рада Перемиска з дня 16 Вересня 1848 Ч. 27 присилае пôдписы на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
474 Борисѣ-к[евич]	-"-	Борисѣкевич вносит обучити нарôд о прирѣченю Бахы, що до справ селян з дѣдичами комисия ся визначит			V
475 Кузнем-[скій]	-"-	Рада Стрийска окр. з д. 14 Серпня Ч. 21 прислала пôдписы на подѣл Галицыи			V
476	-"-	Нер. Грѣщаковскій жадае выясненя од секретарôв, на которы поданя уряды ще не ôдповѣлы	Секретарюмъ до вѣдомости	1/12	I 1
477 З[ал.] 2	-"- XL	Рада окружна Стрыйска з д. 20 т. м. Ч. 84. подане до Вѣденского Собору о утримане закону Васылиянôв	Вôдослано до Сейму через Епископа - о чôмъ раду завѣдомлено	13/ 10	VII 3
478	-"-	Рада Бережанска з д. 19 Липця 1848 Ч. 27 о вставлѣня ся д[о] Уряду, абы окружныки через уряды дек. духовным предѣляли ся	До Актъ	3/2	V 4
479	-"-	Рада Бучацка з д. 14 т.м. Ч. 20 присилае 6 зр. 20 кр. на „Памятник" для Стадиіона	„Памятник" для Стадіона[2]		III
480	25 Вер.	Рада Жолкôвска передкладае пôдписы на подѣл Галицыи	До Вѣдня. Бач 680/48	4/10	V 1
481	-"-	Рада Жолкôвска передкладае пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V 1

1 Вписано замість викресленого: „Розрѣшено под Ч. 466/45".

2 Запис зроблено олівцем.

482	-"-	Парафия Мхава передкладає пôдпысы на подѣл Галицыи обводу Саноцкого	-"-	4/10	V I
483	-"-	Громада Лисетичи передкладає пôдпысы на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
484	-"-	Громада Посѣче и Загвôзд передкладає подписи на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
485	-"-	Парафія Стрыйска подає пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
486	-"-	Громада Костельники передкладає пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
487	-"-	Горбачевскій пар. Джуринскій присилає пôдписи Ꙗгольницѣ на подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
488	-"-	Пôдписы обивателей львôвских о подѣл Галицыи	-"-	4/10	V I
489	-"-	Рада дек. Бучацка присилає под 31 Серпня 1848 Ч. 17 пôдписы на подѣл Галицыи. 4488	-"-	-"-	-"-
490	-"-	Бѣлѣнскій присилає пôдписы громади в Зарудю – и о „Памятнику" и „Кронѣцѣ" Зубрицкого	-"-	-"-	-"-
491	-"-	Рада дек. Бережанска передкладає писмо г. Васыля Медведя из Выбадова			II
492	-"-	Дяки подают прошеніе о полѣпшеня своеѣ долѣ	Вôдписанно до дяка Туского на Фôльваркахъ пôдъ Ч. (см) 521	2/10	VII 2
493 З[ал.] 2	-"-	Рада Станѣславовска з дня 12 Вересня 1848 Ч. 21 передкладає зажалѣня протôв ганеня Ляхôв	До Актъ	4/1	VII 4
494 Кузіемск[ій]	-"-	Рада дек. Бучацка з дня 31 Серпня 1848 Ч. 16 вносит, щобы можна виробити у ц. к. урядôв ôдсуненя вôйтôв лыхих			V
495	-"-	Рада Уневска з д. 21 Вересня 1848 Ч. 55 представляє внесеня громады Куровецкои о своих тягарах в шупасах			V
496	-"-	Рада Унêвска з д. 21 Вересня 1848 Ч. 54 представляє просбу громади Замôстя о комисыю			VIII
497 З[ал.] 2	-"-	Рада Бучацка з д. 10 Серпня 1848 Ч. 89 передкладає зажалѣнне на протôв кількох свящ. до Президиюм			V
498	-"-	Гуркевич передкладає спис дарôв до касы Головнои Рады			III I
499 З[ал.] 2	-"-	Маіовец Никола з Будкова заносит жалобу протôв шваґровы свому о грунт			VIII
500	-"-	Др. Иван Гарасевич передкладає свою просьбу о катедру доґматикы в руском ꙗзицѣ во Львовѣ	До Актъ	9/1	VI I
501	-"-	Архивум репродукуе акт до Ч. 193/48 до оддѣлу конституційного	С. 502		V 3

502	-"-	Архивум репродукуе акт до Ч. 329/48 до ôддѣлу конституційного	До рады Дрогобицкои	13/8	V 3
503	2 Паз-дер.	Уряд дек. Городецкіи з д. 11 Септембра присилае пôдписы на подѣл 21/20 и спис дателêв	До Вѣдня. Бач 680/48	25/ 12	V I
504	-"-	Парафіа Любляны присилае пôдписы на подѣл Галицыи		3/10	V I
505	-"-	Парафія Копичинецка присилае пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	-"-	-"-
506	-"-	Парафіа Хлопôвка присилае пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	-"-	-"-
507	-"-	Парафія Куряны присилае пôдписы на подѣл Галицыи	-"-	-"-	-"-
508	-"-	Рада Комареньска присилае пôдписы на подѣл Галицыи з 12 Семтеб[ра] 1848 Ч. 15	-"-	-"-	-"-
509	-"-	Рада Коломыйска з д. 25 Семтем-бр[а] 1848 и засилае зажалѣня напротôв ер. Бѣлѣнкиевича.	Подано до Консистора и звѣдомлено Раду.	13/ 10	VII I
510	-"-	Рада Самборска з д. 7 Вересня 1848 Ч. 51 просит представити Губерніи, що Конс. лат. Перем[иский] руск[их] научителôв Поляками обсаджуе	Розрѣшено пôд Ч. 517/48	26/1 0	VI
511	-"-	Рада Самборска з д. 7 Вересня 1848 Ч. 54 доносит, що двѣ просьбѣ о подѣл до Вѣдня подала	До Актъ (см. 589)	1/1	V I
512	-"-	Рада Самборска з д. 29 Вересня 1848 Ч. 72 доносит що 4 прошеня о подѣл Галицыи до Вѣдня подала	До Акт (см. 589)	9/3	V I
513	-"-	Рада Бучацка доносит з д. 15 Вересня 1848 Ч. 23 же громада Комаринска недопустила продати грунт Жидови.	До вѣдомости		IV 5
514	2 Жолт.	Рада Бучацка з д. 15 Вересня 1848 Ч. 24 до Ч. 226/48 же там громады самы одсилане курсорьи на себе берут	До Акт	30/ 12	VII
515 Гиеров-ск[ій]	-"-	Рада Бучацка з д. 15 Вересня 1848 Ч. 25 здае справу з посѣджень своих аж до 14 Вересня т. г.	Вôдповѣджено	30/ 10	I 2
516	-"-	Рада Золочôвска з д. 24 Вересня 1848 Ч. 14 одступае зажалѣне Папѣ римском[у] на гр[абю] Скаржинского			VIII
517	-"-	Рада Перемиська з д. 29 Вересня 1848 абы од 15 Мая всѣ пустки за власность громад узнаны були	Подано до Губерніи – вôдповѣджено радѣ Перем. и Самборск., также до фискуса. Бач 114	11/ 10	VI I
518	-"-	Рада Станиславовска з д. 11 Серпня 1848 Ч. 9 складае 47 зр. 4 кр. ôд деканату Галицкого			III I
519	-"-	Мокрицкій складае именем рады Нараêвской 12 зр. ср.			III I

520	-"-	Борисѣкневич вносит, обучити громады, абы собѣ рады мѣсцовіи позавяовали	До Актъ	9/1	I 1
521	-"-	Дяки з деканату Бучацкого просят повторне о полѣпшеня свого быту	Вôдповѣджено до дяка Тыского на Фôльварках	29/ 11	VII 2
522	-"-	Малиновскій вносит, абы ся ôддѣли по всих радах позавязовалы для выкорененя пѣянства			IV
523	-"-	Трѣщаковскій вносит, подати до Министеріюм, абы всѣ поданя Рады ôд стемпля вôлны были	До Актъ	3/3	V 3
524	-"-	Трѣщаковскій вносит просити Министеріюм о увôльненя ôд стемплю подань именем вдовиць			V 3
525	-"-	Трѣщаковскій вносит подати до Сейму аби горѣлка за артикул люксу[1] узнана была			V 3
526	-"-	Трѣщаковскій вносит, якіи власносты маеˇ маты ˇвардиста			I
527	-"-	Трѣщаковскій вносит, аби в школах мова тôлко руска и нѣмецка суствовали	До Министеріюм	2/10	VI 2
528	-"-	Ѥрей Чернянскіи Григорыи крилош. доносит о завязаню ся рады в Лабовой			I 2
529	-"-	Громады з обводу Тарнополь[с]кого подают просьбу до Сейму о Гвардыю и просят о провожене тойже			IV
530	6 Жолтня	Кр. Кузнемскій ознаймуе, що рада Ходоровска для Рады Головнои прислала 20 зр. ср.			III 1
531 Борысѣк[евич]	-"-	Рада Тернопôлска з д. 4 Жôлтня 1848 Ч. 37 ознаймуе о перешкодах завязаня ся Стражы народнои			IV
532 Кузнем-[скій]	-"-	Интимат президияльний з д. 30 Вересня 1848 Ч. 13155 о катедрѣ руского языка во Львовѣ	До Актъ		VI 2
533 Борисѣ-к[евич]	-"-	Рада Болеховска з д. 2 Жôлтня 1848 Ч. 32 о ˇвардіи и о вôйтах			IV
534	-"-	Рада Золочôвска з д. 24 Вересня 1848 Ч. 13 ôдповѣдае на пункта до Сейму подати ся маючыи			V 3
535	-"-	Рада Тарнопôльска з д. 30 Вересня 1848 Ч. 35 одповѣдае на 10 пунктôв до Сейму			V 5
536 Куз[нем-скій]	-"-	Рада Перемиска з д. 30 Вересня 1848 Ч. 32 напротôв впровадженю польскои мовы в руских сторонах			VI
537 Куз[нем-скій][2]	-"-	Рада Перемиска з д. 29 Вересня 1848 Ч. 31 передкладае ôдозву о школах руских			VI

1 В оригіналі: „голѣлка“, „люху“.

2 Тут і нище прізвище закреслене.

538 Куз[ем-скій]	-"-	Рада Перемиска з д. 29 Вересня 1848 Ч. 30. о запровадженю язика руского на богословію			VI 2
539	-"-	Малиновскій вносит просити Сейм о знесене рожницѣ дотацыи духовенства	До Актъ	9/1	VII
540	-"-	Блоньскій Кирил просит о збиранє пренумераты на Котляревского „Енеиду“			VI 3
541 З[ал.] 1	-"-	Рада Станѣславовска з д. 27 Вересня 1848 Ч. 22 залучає просьбу до Сейму о ôдступленя Русинам костела поезуитах	До Министерїюм, до Рады (см. 208/49)	9/1	VII D. 4
542 З[ал.] 1	-"-	Рада Станѣславовска з д. 30 Вересня 1848 Ч. 23 залучає ôдозву Г[ва]рдыи тамечнои – аби до Мѣнистерїюм опôмнутися			IV
543	-"-	Рада Турецка прислала до Головнои Рады 1 зр. и просит, аби до предсѣдателя кореспондовати			III
544	-"-	Малиновскій вносит, запитати раду Золочôвску о обсадженю в magистратѣ тамже мѣсця що до языка			IV 2
545	-"-	Трѣщаковскіи вносит, аби во Львовѣ и при дорогах заведени булы дома до огрѣня ся			IV
546	-"-	Гушалевич вносит, обмислити средства запобѣгчи взмагающому ся пѣяньству			IV
547	-"-	Жуковскій вносит, аби служебности громад до нового устава зôсталы нерушимы			V 3
548	-"-	Жуковскій вносит, абы померлшим епископам памятник надгробный поставити			IV
549	-"-	Гарасимович вносит, абы патеита народу толковати			V 4
550	-"-	Выслобоцкій вносит, учиниты потрêбныи кроки напротив шкодливих священникôв	До Актъ	9/1	VI 3
551	9 Жолтня	Рада Болеховска з д. 2 Жолтня 1848 Ч. 31 одповѣдає на Ч. 244/48			V 3
552	-"-	Обитателѣ мѣста Галича з д. 3 Жолтня 1848 передкладают одозву			IV
553 Кузем-[скій]	-"-	Борисѣкевич вносит занести протест напротив впроваженю польского языка в всѣх школах			VI 2
554 Кузем-ск[ій]	-"-	Борисѣкевич вносит видати до народу ôдозву о впровадженя в житя мовы рускои			IV 2
555	-"-	Рада Самборска з д.[1] Жолтня 1848 Ч. 78 просит о випечатанє „Слôв кôлько“ ер. Петрушевича	До Актъ	30/12	IV I

[1] Дата пропущена в оригіналі.

556 Кузнем-с[кій]	-"-	Ер. Жуковскій предкладає пôдписы на подѣл Гал[иціи] з сел Побоча, Селещ, Ганачôвки и Лагодова – рад Олескои и Уневскои	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
557 Кузієм-[скій]	-"-	Сонєвицкій дек. заст[упник] Скольскій присилає пôдписы на подѣл Галиціи	Через „Зорю"	9/1	V
558 Кузнемск[ій]	-"-	Синилевич присилає пôдписы на подѣл Галиціи			V 1
559 Борисѣ-к[евич]	16 Жолтня	Рада Турска з д. 10 Жолтня 1848 Ч.[1] – доносит о перешкодах, якіи сами урядники заведеню Ґвардыи ставляют			IV 4
560 Борисѣ-к[евич]	-"-	Рада Бродзка з д. 11 жолтня 1848 Ч. 28 заносит зажалѣня на перешкоды завязаня Ґвардыи			IV 4
561 Лєон-[тович]	-"-	Рада Бережанска з д. 21 Вересня 1848 [Ч.] 50, аби ся до Президіюм взглядом ліокалю для Рады удати	Поданно до Президиюмъ	27/ 11	I
562	-"-	Рада Бережанска з д. 19 Юля 1848 Ч. 28 о перешкодах шкôл			VI 2
563 Борисѣ-к[евич]	-"-	Рада Болеховска з д. 9 Жолтня 1848 Ч. 37 о завязаню ся тамже Ґвардыи			IV 4
564	-"-	Рада Болеховска з д. 9 Жолтня 1848 Ч. 36 передкладає до розсужденя ухвалу о лѣсах и правах врубу			V 4
565	-"-	Гуркієвич ознаимує, що громада Утѣшковска дала для Рады 4 зр.			III 1
566	-"-	Гуркієвич ознаимує, що деканат Черновецкій прислав для Рады Гол. 30 зр.			III 1
567	-"-	Тымков Ѣацко дяк села Князи округа Золочôвского, заносит зажалѣня напротôв єр. Молчановскому			VII
568	-"-	Лука Мала округа Тернопôлского передкладає пôдписи на подѣл Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
569 Куз[нєм-скій]	-"-	Рада Бережанска з д. 11 Жолтня 1848 [Ч.] 54 передкладає свои уваги що до запровадженя рускои мови в школах			VI 2
570	-"-	Рада Бродзка з д.[2] [Ч.] 47 интерпелює напротôв декрета з д. 29 з. м. Ч. 6117			VI 2
571	-"-	Рада Коломыйска з д. 6 Жолтня 1848 Ч.[3] – желає, абы Рада Гол. на протôв введеню польск[ого] языка яко учебного в[с]тавилася			VI 2
572	-"-	Рада окружна Стрыйска з д. 12 Жолтня 1848 Ч. 31 передкладає писмо до Сеиму о платѣ священникôв и пôдписы			VII

1 Пропущено в оригіналі.
2 Пропущено в оригіналі.
3 Пропущено в оригіналі.

573	-"-	Венденштейнъ взиває, абы Рада вислала людей на села и мѣста для орґанѣзованя „общего двигненяся“	До Актъ	9/1	IV 6
574 Ильн[ицкій]	20 Жолтня	Рада Ярославска з дня 15 Жовтня 1848 Ч. 2 доносит о завязанюся в раду деканальну			I 2
575	-"-	Рада Бучацка з дня 16 жолтня 1848 Ч. 33 доносит о завязанюся Ґвардыи народовои			IV 4
576 Ґеров-[скій]	-"-	Рада Жолкевска доносит з д. 8 Вересня 1848 Ч.[1] – що денекоторы священники на раду польску в Сокалю ходят	До Метрополѣти и до Рады	21/ 10	V 5
577	-"-	Трѣщаковскій вносит, абы протôвних народовости рускои не впустити в жаден чин нѣ свѣцкій нѣ духовный			IV I
578 К.	-"-	Пôдписы на подѣл Галицыи села Трусцянец	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V I
579 К.	_-"-	Рада Саноцка присилає пôд днем 6 Жолтня 1848 Ч. 5 пôдписы на подѣ[л] Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V I
580	-"-	Деканат Лыскій присилає пôдписы на подѣл Галицыи	С. 680		V I
581	-"-	Борысѣкиевич вносит, абы оддѣл духовный взглядом деканôв реляцию Консысторови передложив			VII
582 Куз[нем-скій]	23 Жовтня	Собор Ученых подає до Рады своє желанє о впровадженю рускои мовы в школах вижших и нижших			VI
583	-"-	Ѥр. Мох предкладає мову, триману на радѣ Унѣвской д. 12 с. м.	До Актъ	26/ 10	VI
584 Лозин-[скій]	26 Жов.	Рада Самборска з д. 18 Жовтня 1848 вставляє ся за Дембицким Павлом	Подано до Ґубернію (см. 657)	26/ 10	VI
585	27 Жов.	Рада Бѣрецка з д. 5 Жовтня 1848 Ч. 56 завѣдомляє о своимъ завязаню ся, и присилає пôдписы на подѣлъ			II 2 см. I
586	-"-	Рада Бучацка з дня 10 Октобря 1848 Ч. 29 абы в Манастерисках, Потоку и Бучачу мова р[уска] в школах впров[аджена] була			VI 2
587	-"-	Рада Коломыйска з д. 28 Жовтня 1848 Ч.[2] – доносит, же Поляки о усуненє г. Верещинского од школъ старают ся			VI
588	-"-	Рада Тернопôльска з д. 20 Жовтня 1848 [Ч.] 40 доносит о удѣленю згромадженому люду понятія о потребѣ Ґвардіи			IV 4
589	-"-	Рада Самбôрска з д. 19 Жовтня 1848 Ч. 99 о пресланю пôдписôв на подѣлъ Галиціи через Шашкевича	До Актъ	9/1	IV

1 Пропущено в ориґіналі.
2 Пропущено в ориґіналі.

590	-"-	Рада Тарнопôльска з д. 10 Жовтня 1848 Ч. 38, доноситъ о пôйманю Дзеровича	До Актъ	9/1	IV 4
591	-"-	Рада Самборска з д. 12 Жовтня 1848 Ч. 83. абы юношество руское до церков на набоженство учащало			VI
592	-"-	Громада Старого Милятина з д. 9 Жовтня просит о причиненя ся до завязаня тамже Ґвардіи			IV 4
593	-"-	Гр[омада] Каміонка Волоска з д. 25 Жовтня просит о вистараня ся для неи 900 штук уружа и Коменды			IV 4
594	-"-	Рада Чортковска з д. 28 Вересня т. г. Ч. 8 присилає пôдписы на подѣлъ Галиціи и зажалѣнє пар[охіи] Джулина	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1 и IV 2
595 Лозински[й]	30 Жовт.	Рада Городецка з д. 12 жовтня 1848 Ч. 4 доносит, же в Городку мова руска тôлько надзвичайно заведена			VI 2
596	-"-	Рада Станѣславска з д. 24 т. м. Ч.[1] – залучає протестъ напротôв впровадженю польского язика			VI 2
597	-"-	Рада Дрогобицка з д. 30 Вересня 1848 Ч. 19 вôдповѣдає на Ч. 244 Р. Г.			V 3
598	-"-	Рада Перегинска присилає пôдписи гром[ади] Дубя на подѣлъ Галицьи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
599	-"-	Деканатъ Скалскій присилає пôдписы на подѣлъ Галицьи з д. 19 Жовтня 1848	До Актъ	9/1	V 1
600	-"-	Громада Лосячъ округа Чорткôвского присилає пôдписы на подѣл Галицьи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
601	-"-	Громада Романôвска округа Бережанского противъ доменіи о ґрунта			VIII
602	-"-	Рада Болехôвска з д. 23 Жовтня 1848 Ч. 41 протестує напротив декретови минист. пôд Ч. 438			VI 2
603	-"-	Рада Болехôвска з д. 23 Жовтня 1848 Ч. 43 упоминає, аби „Зора Галицка" тôлко пожиточни артикулы умѣщала			VI
604 З[ал.] 2	-"-	Рада Болехôвска з д. 23 Жовтня 1848 Ч. 42 о перепонах зо стороны доминіи и цыркула в запровадженю Ґвардіи			IV 4
605	-"-	Рада Бродзка з д. 6 Жовтня 1848 Ч. 25 просит о 50 екс. „Памятника"			VI 3
606 Соснов-[скій]	-"-	Рада Бродзка з д. 6 Жовтня 1848 Ч. 26 просит о постараня ся о хоругов для 9 громад			IV 4
607	-"-	Рада Богородчанска з д. 30 Вересня 1848 Ч. 8 вôдповѣдає на вôдозву Р. Г. до Ч. 244			V 3

[1] Пропущено в ориґіналі.

608	-"-	Рада Залосцка з д. 4 Жовтня 1848 Ч. 14 вôдповѣдає на вôдозву Р. Г. до Ч. 244			V
609	-"-	Рада Самборска удѣляє К. Р. двѣ копіи листôвъ вôд депутованого в Вѣдню з 23 Вер. и также писмо циркулярне з д. 28 Серпня 1848 Ч. 12824			VI
610	14 Лист.	Ґенеральна Коменда з дня 14 Листопада 1848 Ч. 147 позваляє на згромадженяся Головнои Рады	До вѣдомости	13/ 11	I 1
611	16 Лист.	Пригадка, абы завѣдомити Командо мѣскоє, що д. завтрѣшного Рада вôдбивати ся буде			I
612	17 Листоп.	Президіюмъ з дня 16 Листопада 1848 Ч. 14659 взиває Епископа о помôчь – которе ся Радѣ вôдступає	Учинено печатати вôдозву до народа Ч. 28[1]. Бачъ Ч. 632	17/ 11	I 1 и II 2
613 З[ал.] 3 Хоминскіи	-"-	Рада Коломыйска з д. 5 Листопада 1848 Ч. 13 жалує ся на призідіяльный рескриптъ			IV 4
614	-"-	Рада Коломейска з д. 5 Листопада 1848 Ч. 14. запитує ся о Meldzettel	Подано до Ґубернюмъ	27/ 11	V 3
615	-"-	Жуковскій вносит пôзвати Маґистратъ, аби плакати и по руску видававъ	Подано до Ґенерал-Команды	27/ 11	IV 2
616	-"-	Жуковскій вноситъ припôмнути Рядови, абы написы въ мѣстѣ були рускои	Подано до Генералъ Команды (см. 58/1850)	27/ 11	IV 2
617	-"-	Назаревичъ, заступникъ предсѣцателя ради Колом[ейскои] з 25 Жовтня 1848 Ч. 10 жалує ся на Нибельского	До вѣдомости	27/ 11	I 3
618 Мали-[новскій]	21 Лист.	Громада Пониква и Суходолъ присилає пôдписы на подѣлъ Галиціи	Бачъ Ч. 680/48	25/ 12	V 1
619 Мал[и-нивскій]	-"-	Громада Лагодовъ складає пôдписы на подѣлъ Галиціи	-"-	-"-	-"-
620 Мал[и-новскій]	-"-	Громада Комарôвъ складає пôдписы на подѣлъ Галиціи	-"-	-"-	-"-
621 Мал[и-новскій]	-"-	Громада Ульгувокъ складає пôдписы на подѣлъ Галиціи	-"-	-"-	-"-
622 Мали-н[овскій]	-"-	Громада Накваска и Титильковецка складає пôдписы на подѣлъ Галиціи	-"-	-"-	-"-
623 Мал[и-новскій]	-"-	Громада Олексицѣ и Ѣарушицѣ складає пôдписы на подѣлъ Галиціи	-"-	-"-	-"-
624 Гуркев[ич]	-"-	Рада Болеховска з дня 26 Жовтня 1848 Ч. 45 проситъ о 20 екз. „Памятника" и о Моха „Справу"			III

[1] Далі викреслено: „и до Русинôвъ угорскихъ".

625 Гурк[евич]	-"-	Рада Золочôвска з д. 23 Жовтня 1848 Ч. 17 присилае 17 зр. 31 1/2 кр. для Рады од громади Золочôвскои			III 1
626 Леон-[тович]	-"-	Ер. Ґеровскій вноситъ опôмнути ся ще разъ, абы въ конкурсахъ домагано ся знаіомости руского язика			V 4
627 З[ал.] 5 Хомин-с[кій]	-"-	Олекса Васильцôвъ заносит зажалѣне протôвъ громады Кавска о ґрунтах собѣ вôднятіи			VIII
628 Гур-к[іевич]	-"-	Рада Самбôрска з д. 12 Жовтня 1848 Ч. 86 присилае 1 зр. 40 кр. на „Памятникъ"			VII 3
629 Слима-к[овскій]	24 Лист.	Рада Болеховска з д. 9 Термѣтня 1848 Ч. 44 подае свои увагы до Ч. 244/48	Вôдписано	9/1	VII 2
630 Хомин[скі й]	-"-	Громада Пôдгородищѣ окр. Бережан[ского] заносит зажалѣне напротôвъ Скарбу			VIII
631	-"-	Товариство любовниковъ драмату руского складае 100 зр. зôбраних на передставленю д. 21. с. м.			III 1
632	-"-	Вôдозва до руского народа в Уграхъ з причины похода войск наших тамже	Печатано особно въ типоґрафіи ерарияльной	21/ 11	II 2
633	-"-	Рада Бучацка присилае розпорядженя ґубериіяльное з дня 12 Листопадня 1848 Ч. 14722			VI
634	27 Лист.	Рада окружна Стрійска залучае подане до Ґуберніюм о школѣ въ Миколаіовѣ – з д. 2 с. м. Ч. 37			VI
635	-"-	Рада Бродзка з дня 26 Жовтня с. г. Ч. 56 доноситъ о перешкодах въ завязаню Ґвардіи народнои			IV
636	-"-	Рада Збаражска з дня 12 Жовтня 1848 Ч. 10 вôдповѣдае на пункта до Ч. 244			V 3
637	-"-	Пригадка, же рада Коломейска пôд 5/7 с. г. просит абы суспендія з Назаревича знесена была			VII
638	1 Грудня	Малиновскій вноситъ: вôдозву до народа руского до ревного дѣланя заохочующую – видруковати	Ухвалено печатати	1/12	I
639 Павен-цк[ій]	-"-	Дяки округа Коломыіского з дня 2 Листопада 1848 о полѣпшене своіеі долы	Ухвалено печатати 214/48	1/12	VII 2
640	-"-	Парафиі Радѣхова, Ператина, Стоюнова и Синкова присилаютъ пôдписы на подѣлъ Галицыі	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
641	-"-	Калѣтовскиі Иванъ парохъ Радванецкиі присилае 7 зр. 12 кр. ср.			III 1
642	-"-	Жуковскиі вноситъ вôдозву до народа, заохочующу до посиланя дѣтеі до школы			VI
643	-"-	Царевичъ вноситъ, абы спродажь книжокъ приступнѣішу учинити			VI

644	-"-	Малиновскиі вносит, абы Рада уімила ся за селянамы зъ Манастирискъ	Ухвалено подати до Президиюмъ и Ґен. Команды	1/12	V 5
645	3 Груд.	Рада Самборска з дня 12 Жовтня т. г. бы при обсадженю елем[ентарноі] класы тамже на умѣющого рускиі язикъ уважати	Бач Ч. 657/48	13/ 12	VI I
646 З[ал.] 3 Левиц-к[ій] В.	4 Груд.	Малицкій Иванъ научитель въ Уніовѣ[1] передкладае II часть граматики рускои и просить о провожане залученноі просьбы	-		VI
647 Кулчиц-[кій]	-"-	Максимовичъ вносить послати Адрессу до Ѥлачича и Вѣндишґреца, також дати голосъ неуфности Вѣнковскому и инным	До Актъ		II I
648	-"-	Кр. Кузнемскіи здае справу з свого пôсланя до Монархи и предкладае Адрессы до Цѣсара и до Министериюм	Ухвалено печатати	4/12	I
649	8 Груд.	Малиновскіи читавъ патента з дня 2. Грудня 1848 абдикованя ся Ферд[инанда] и вступленя на т[р]онъ Фр[анциска] Іосифа			I
650	-"-	Пригадка, просити Президиюмъ ґубернияльноіе и Команды о позволеня вôдправити набоженство за Цѣсара Іосифа I	Ухвалено просити	8/12	VII 4
651 Лѣон-[тович]	-"-	Рада Жолкôвска з дня 18 Жовтня 1848 Ч.[2] – передкладае просьбу до Президиюмъ о завязованю Ґвардыи народ[овои]			IV 4
652	-"-	Горнячекъ Иосифъ просить о прыімлене го до семинарыи			VII
653	-"-	Рада Городецка зъ дня 30 Листопадня 1848 Ч. 12 передкладае внесеня на вôдозву до Ч. 244			V 3
654	-"-	Ґубернюмъ зъ дня 28 Листопадня 1848 Ч. 79331 о обсадженю научителя елементарного въ Самборѣ	Бач Ч. 657/48	18/ 12	VI I
655	-"-	Рада окр. Самборска зъ дня 30-го Листопадня 1848 Ч. 125 доносить, що о язицѣ рускôмъ анѣ сы тураютъ	-"-	-"-	-"-
656	-"-	Ученники ґимназыи Самборскои просятъ о науку религыи въ рускôмъ язицѣ	-"-	-"-	-"-
657	-"-	Яворскиі Игнатиі уч. I года гуман. доносить о грозьбѣ тамечного катехети Подґурского Русинамъ	Подано до Президиюмъ	-"-	-"-
658	-"-	Пригадка, абы обучиты нарôдъ въ обводѣ Тарнопôльскимъ, кого на депутованого вибрати маютъ	Виправлеино до рады Тарнопôльскои	7/12	V 2
659	-"-	Ученники клясы лицеальнои въ рускимъ ґимназии просятъ абы рускиі язикъ бывъ обовязующимъ			VI

1 У протоколі 34-го засідання від 21 серпня 1848 р. Унів виправлено на Угнів (див. с. 55).

2 Пропущено в оригіналі.

660	-"-	Ученники клясы лицеальнои въ гимназыи рускôі просятъ, абы ѣмъ вôльно було и по руски здавати			VI
661	-"-	Рада Подбужа доноситъ зъ дня 27 Жовтня с. г. о своимъ завязаню ся			I 2
662 Кулч[ицкій]	-"-	Трѣщаковскіи вносить вислати до Н. Ц. В. депутацыю поздоровляющую	Ухвалено вôзвати до того всѣ рады окружніи	11/12	II I
663	-"-	Жуковскиі вносить визначити комисыю до запровадженя въ житя Бесѣды (Casina)			IV
664	11 Грудня	Кузнемскій обвѣстити набоженство на дню 10 с. м. в церквѣ ставропигіанскои за молод[ого] Цѣсара вôдправлене			II
665	-"-	Консысторъ метрополитальный вôдступае пôд д. 24 Жовтня 1848 Ч. 4537 писмо Товариства Центр. Кафтолич.			
666	-"-	Залужный передкладае свою пересторогу полѣтическу з д. 16-го жовтня 1848			IV I
667 Малинов-[скій]	-"-	Громада Струтинъ подае пôдписы иа подѣлъ Галицыи з д. 28 Мая 1848	До Актъ	9/1	V I
668	-"-	Рада Саноцка з дня 7 Грудня 1848 Ч. 9 доноситъ о перепонахъ ставлянихъ Русинамъ через Полякôвъ			IV 4
669 Мали-н[овскій]	-"-	Громада Синевôдзка подае пôдписы на подѣлъ Галицыи на двѣ провинцыи			V I
670	-"-	Раставнецкой Онуфрый просить пôд 6 т. м. о системѣзоване дотацыи дяка при парафіи Саноцкиі			VI
671 Лозински	-"-	Рада Подбужска з дня 30 Листопадня 1848 просить о кореспондент.			II
672	-"-	Рада Самбôрска з дня 7 Грудня 1848 Ч. 128 доноситъ, же наука язика руского тамже ще не розпочала ся			VI 2
673	-"-	Ланѣкевич вносить о потребѣ завнеденя малого семинариюмъ для Русинôвъ			VII
674	-"-	Залужный вносить, абы вôдсы церкви въ стилю бизантинскôмъ ставляли ся			VII
675	-"-	Рада Болехôвска подае пôд днем 28 Листоп. 1848 Ч. 50 Адресу до Гаммерштайна	Ухвалено ѣно о нашои Рады Адресѣ въ „Зорѣ" увѣдомити	11/12	II
676	15 Грудня	Кр. Кузнемскій вносить просити Министерыюмъ о повелѣне Президыюм каждый выбôръ в газетѣ оголошати			V 2
677	-"-	Ганкневич Юлиянъ вносить пôд д. 6 Грудня 1848 положити таму перешкодамъ мовѣ руской			VI 2

678 Кузнем-[скій]	-"-	Громада Семенôвъ окр. Стрыйского з д. 13 Грудня 1848 описуе ґвалтъ на Петру Карпяку учиненый	Подано до Президиюмъ	20/ 12	V 5
679 Кузнем[скій]	-"-	Громада Жабче присилае пôдписи на подѣлъ Галицыи	Бач Ч. 680/48	25/ 12	V 1
680 Кузнем-скій	-"-	Громада Радваньцѣ и Гоголôвъ присилаютъ пôдписи на подѣлъ Галицыи	Подано до Собору зъ одкликанiом ся на Ч. 231, 293, 313 и 417 разом 135.556 пôдпыс[ов] и до Министерыюмъ	25/ 12	V 1
681 Лозинскій	-"-	От. Лозинскій вноситъ, абы з поводу вôйны угерскои утворити тѣло охотникôвъ	Визначена комисию		IV
682	-"-	Царевич вноситъ, абы мандаторôвъ не прыязныхъ вôд урядôвъ сельских громадзкихъ вôдперати			V 5
683 Зал. 3	-"-	От. Чернявскій духпастеръ в Сасовѣ з д. 8 Грудня 1848 доноситъ о поступкахъ протôвникôвъ зо станомъ духовнымъ			IV
684 З[ал.] 1		Марчишинъ Олекса заноситъ пôд д. 12 Грудня с. г. зажалѣнне напротôвъ судови тамечнои доминии о ґрунтъ сыротамъ вôдобраный – въ Гаю			VIII
685	-"-	Рада Жолковска з дня 24 Вересня 1848 передкладае увагы, абы леґию академицкую розвязаты	До Актъ	9/1	IV 4
686 Зал. 3	-"-	Громада Кавско з дня 10 Грудня 1848 припоминае свое зажалѣнне протôвъ Васильціовымъ			VIII
687	-"-	Слухателѣ II года филіозофии просятъ о вставленя ся, абы ихъ рôкъ школьный борше ся зачавъ			VI 2
688	-"-	Вѣличковскій вноситъ, абы на важныи поданя до урядôвъ рубра брати	До Актъ	15/ 12 689	I 2
689	19 Грудня	Рада Жолкôвска зъ дня 14 Студня 1848 – заноситъ зажалѣнне напротôвъ урядникамъ циркулярнымъ	Подано меморандумъ до Министериюмъ – и увѣдомлено о тôмъ Президиюмъ и Ґенераль Командо	23/ 12	V
690	20 Грудня	Головна Рада передкладае жалобу члена Иосифа Царевича д. 10 Студ. о тое, що при обсадженью мѣсца поминутим був Высокому Рядови Краевому	Подано до Губерниюмъ	20/ 12	VI
691	22 Грудня	Громада Манастирецка з дня 8 Грудня 1848 заноситъ зажалѣня напротôв доминіи			V 5
692	-"-	Метрополитальный Консыстор вôдступае писмо президияльное з д. 8 Грудня 1848 Ч. 15759 о радѣ Бережанской			I 1

693 Малин[овскій]	-"-	Трѣщаковскій вносит, аби на 3-го Мая 1849 зкликати на мѣсце Св. Юра Соборъ народный	Призначено комысыю: Трѣ[щаковскій], Лѣон[тович], Хом[инскій], Авдик[овскій], Тов[арницкій], Вѣлеч[ковскій], Ґѣров[скій], Лозинск[ій], Крук[овскій], Чай[ковскій], Конст[антинович] ?	22/ 12	IV
694	-"-	Ковальскій читалъ увагы над брошурковъ Домчанского			V 1
695 Бохен-[скій]	-"-	Лицеалисти подают вôдозву до молодѣжы о занятію ся мововъ русковъ	Ухвалено друковати въ „Зорѣ“	22/ 12	II
696	-"-	Рада Нараєвска з дня 10 Жовтня 1848 Ч. 34 передкладає желаня народа руского			V
697	-"-	Рада Коломиіска зъ дня 7 Листопадню, абы кр. Вагилевичъ до професури не бывъ прыпущеный			VI
698	-"-	Рада Бережаньска зъ дня 8 Грудня 1848 Ч. 76, абы впровадженє руского языка по всѣхъ школахъ норм[альних] и ґимназ[иях] наказано			VI
699	-"-	Громада Вербѣжъ освѣдчає своє желанє, абы податки цѣсарски сама вôдвозила			V 5
700	-"-	Громада Вербѣжъ жалие ся, що комысаръ Колом[ийскій] п. Гаєцкіи на Ґвардию не хоче соголосити ся			IV 4
701	-"-	Рада Коломиіска зъ дня 6 Октоб. 1848 просить о присланє офицера до формов			IV 4
702	-"-	Бѣлинскіи, питомець сем. просить о умѣщенє го яко научителя въ якôмъ ґимназыю			VI 1
703	-"-	Кр. Кузнемскій вносить абы Зарадъ гром[адскій] Львôвскій зъ 4 народôвъ по рôвный мѣрѣ складався	Ухвалено подати до Министеріюмъ и увѣдомити о тôмъ Президіюмъ и Ґенерал. Командо	15/1	IV
704	-"-	Кр. Кузнемскій вносить, абы до Выдѣлу мѣского и Русины приняти були	Ухвалено	15/1	IV
705	-"-	Кр. Ґеровскій вносить удати ся до Министеріюмъ, абы при розписованю конкурсôв в Гал[иціи] руск. мовы жадано			V 4
706	-"-	Рада Стрыйска зъ дня 14 Авґуст[а] 1848 засилає просьбу до Сеиму о утриманє закона Василияновъ			VII 1

707	-"-	Ір. Лозинскій вносить, абы въ штифтахъ мова руска въ наукахъ впроваджена зôстала			VI 2
708	25 Груд.	Фельсенберг Елисафета обвѣщае своие непоколибиме привязане до народа руского			II 1
709 Мали-н[овскій]	-"-	Моравскій Б. К. дае вôдозву до Поляковъ о стосунку Русинôвъ до Поляковъ	Печатано	25/ 12	II 2
710	-"-	Громада Старосельска зъ дня – о комисыю для розрѣшеня справы о вôдобраны ґрунта			VIII
711 Кузем-[скій]	-"-	Рада Стрыйска зъ дня 26 Жовтня 1848 Ч. 34 подае просьбу до Сейму протôвъ впроваджено мовы польскои въ школахъ			VI
712	-"-	Громада Вербѣжъ з дня 25 Окт. 1848 жалуе ся на ком[исара] Пюсецкого, що хоче Гвардыю впровадити			IV 4
713	-"-	Рада Коломийска зъ дня 28 Окт. 1848 Ч. 11 вносить постаратися о увôльнеиа вôд постпорто в рѣч радъ			I 1
714	-"-	Ковальскій вносить, абы Рада удала сю до Правительства що сю дѣие з поданнмъ о професуры некоторихъ			VI 1
715	-"-	Жуковскій вносить, виречы засаду, абы Русины з умѣющимы по руски говорили			IV 2
716	-"-	Малиновскій вносить дати Министерству голосъ завѣреню			IV 1
717	-"-	Царевичъ и Жуковскій вносять заняти ся збыранемъ забыткôвъ гисторичныхъ (образôвъ и иннихъ)			IV 2
718	-"-	Царевич вносить запобѣгчи, абы Вагилиевич не видававъ свѣдоцтв языка руского			VI 1
719 Цепа-н[овскій]	-"-	Ір. Цепановскій вносить, абы вôтворена була капелюниа мѣсцова воіскова руска	Ухвалено подати до Ґенеральнои Коменды и до Консистора (см. 246/49)	18/1 1849	VII
720	-"-	Леонтович вносить припôмнути Ґуберніюмъ розписаню конкурсу на транслятора руского	До Президіюмъ	29/ 12	V 4
721	-"-	Кр. Кузиемскій вносить, абы ся при кôнцы сего года вôдбыло шконтрумъ касы Р. Г. Р.	Призначено комысию зъ г. г. Вѣлѣчк[ов-ского]. Кульч[ицкого] и Юзѣчин[ского]	28/ 12	III
722	-"-	Кописцюньскій вносить, вôзвати деканати Мушинскій і Бѣцкий абы сю въ рады завюзали	Написано о тое до деканату Мушинского и Бѣпкого	25/ 12	VII 1
723	-"-	Кописцюнскій вносить вôзвати тыи деканати, абы въ Н. Сонцу и Аслѣ душ старовництво завести	Написано о тое до деканату Мушинского и Бѣцкого	25/ 12	VII 1

724	29 Груд.	Боднаръ Иосиф и Феодоръ передкладаютъ рубрумъ на подане свое до Губернюмъ о грунта			VIII
725 З[ал.] 1	-"-	Рада Теребовельска з дня 15-го Студня 1848 Ч. 17 присилае длю Головнои Рады 30 зр.			III
726	-"-	Деканатъ Залещицкиі присилае з д. 22 Грудню складку для Рады въ истынѣ 26 зл. 47 краиц.			III
727	-"-	Громада Поляна проситъ о провожане ихъ просбы до Президиюмъ о надрôбну паньщину	До Президіюмъ	30/ 12	VIII
728	-"-	Рада Бучацка зъ дню 14 Грудню 1848 Ч. 41 взыває Раду о помôчъ протôвъ гоиениюмъ Люхôвъ			V 5
729	-"-	Рада Коломейска з дня 28 Жовтня 1848 Ч. 13, чтобы по всѣхъ рускихъ гимназиюхъ вѣра и економию по руски ся давали			VI 2
730	-"-	Кобринскиі Иосафатъ и Назаревич Ант[он] даби ѣмъ препоручено було въ Черновц[ах] и Станѣсл[авѣ] руское учити			VI 1
731	-"-	Рада Коломейска зъ дня 28 Жовтню 1848 Ч. 10, що св[ящ.] Каратницкий справѣ рускôи вредитъ			VI 1
732	-"-	Глибовицкий научитель трив. зъ Перемишлюнь проситъ о пôдвижшене пенсиі			VI 1
733	-"-	Громада Любеля заноситъ зажалѣне на протôвъ двора о пасовиска и пр.			VIII
734	-"-	Громада Цеблôвска заносит зажалѣня свои на двôръ о пасовиско, грунта и пр.		16/1	VI 1
735	-"-	Громада Вербѣца окр. Жовк[овского] заноситъ зажалѣне на протôвъ двора п. Литинского			VIII
736	-"-	Царевичъ вноситъ, подати до Губернюмъ о вôддалене св[ящ.] Скибѣнского вôдъ директорства	До Губернїюмъ	16/1	VI 1
737	-"-	Ковальскій вôдчитавъ стихи содержаню народнолюбного: „Голос Русина“	Ухвалено печатати в „Зорѣ“	29/ 12	II 3
738	-"-	Кр. Лотоцкій вноситъ вôзвати обѣ капитулы и Институтъ Ставропигиюнскій и Метрополиту о депутацию и монастер св. Онуфрию	Вôзванно капитули, Ставропигию и василиюнôв	29/ 12	II 1.

Конец рока 1848

Леонтович р. в. (підпис)

1849

1	1 Сѣчня	Лѣвицкій Иосифъ доноситъ о Перем[иской] радѣ и о депутованихъ до Цѣсаря пôслати сю мающихъ			II 1
2	-"-	Лѣвицкій Емилиянъ доноситъ о станѣ народовости рускои на провинцыи			IV 2
3	-"-	Лѣврецкій Иосиф доноситъ о ложнихъ вѣстехъ, якобы сю Рада Головна розвязала			I 1
4	-"-	Рада Бродзка ознайм[л]яе пôдъ днем 14 Жовтня 1848, абы Академию розвязана зôстала	(См. 685/1848)		V 5
5	-"-	Крокосевич Андрей подае до Рады листъ безименного – до дальшого ужитку			V 5
6 Мали-н[овскій]	-"-	Рада Перемиска доноситъ пôдъ днемъ 29 Грудню 1848 Ч. 40, о вибранихъ 2 депутованихъ до Цѣсаря			II 1
7	-"-	Жуковскій вноситъ, вôдновити вôдозву до селянъ, абы дары державнiи въ натурѣ чинили			V 2
8	-"-	Вѣличковскій вноситъ, абы всѣ Русины найдалѣй въ тыждень рускии барвы поприниманли			IV 2
9	10 Сѣчня	Розпорядженне цыркулярное Золочôвского ц. уряду з дню 27 Студню 1848 Ч. 1679	Напротôвъ написано до Президiюмъ, Ґен. Ком. и Ґубернияльного	10/11	I 1
10	12 Сѣчня	Рада Станѣславовска овѣдомляе о выборѣ сов. Іωсафата Садовского на депутованого до Кромерижи			II 1
11	-"-	Рада Жолковска овѣдомляе о выборѣ Леона Крушиньского на депутованого до Кромерыжи			II 1
12	-"-	Рада Стрийска овѣдомляе о выборѣ на депутованого до Кромерижи Іакова Шведзѣцкого з Николаева			II 1
13 Мали-н[овскій]	-"-	Ілѣнського лист як ся зкладати на Матицю, о ярмарках і торгах и о тôм, аби ся права „Зоров" голосили			IV 5
14	-"-	Рада Коломыйска о виборѣ Антонiю Назаревѣча и Сильвестра Джималѣка до Кромерижи			II 1
15	-"-	Рада Болеховска о празнику в Болеховѣ на честь монарха Франца Іωсифа			II 1
16	-"-	Громада Махнов приступае до подѣлу на двѣ губернѣи			V 1
17	-"-	Громада Корнье то само			V 1
18 Мали-н[овскій]	-"-	Лист з Станѣславова о празнику тамже			II 1
19	-"-	Кр. Кузнемскій вноситъ подати до Министерiюмъ манифе[с]тъ о покровителство Русинôв	Подано	12/1	IV 1

20	-"-	Ієр. Лозинскій вносить просити Президіюмъ о допоможенє радам филиюмъ в тв[о]реню вôлного корпуса	Подано	12/1	IV 6
21	15 Сѣчня	Рада парафіяльна зъ дню 30 Студню 1848 Ч. [1] – здає справу свого засѣданю на дню 17 Студню – въ Каміонцѣ Старосіольскіи			I 4
22	-"-	Рада Ярославска з дню 29 Студню 1848 Ч.[2] – доноситъ о поступкахъ урядникôвъ – и присилає 23 зр.			V 5
23	-"-	Припомнѣню дати выбраним вôд Рады листъ завѣрительний, и вôзвати свяшителя	Ухвалено дати п. Заржицкому, Тов[арницкому] и Балюкови и подати до Команди и Президіюм	19/1	II 1
24	-"-	Рада окружна Жовкёвска з дню 28 Студню 1848 Ч. 169 ужалює ся на урюдн[ика] Дзбанского			V 5
25	-"-	Ґубернаторъ взиває пôдъ днемъ 10 Сѣчню 1849 Ч.43 о выказанє урюдникôвъ перепютствующихъ			V 5
26	-"-	Институтъ Ставроп. зъ дню 7 Сѣчню 1849 Ч. 8 доноситъ, о выбраню до деп. Керычин[ского], Товарн[ицкого], Хоминского			VI 1
27	-"-	Высокій урядныкъ складає до Рады Головнои 20 зр. сребр.			III 1
28	-"-	Ревный Русинъ офѣрує на Раду Головную 2 зр.			III 1
29	19 Сѣчня	Рада Самбôрска зъ дню 21 Студню 1848 Ч. 131 присилає 3 слѣдующіи поданю пôдъ Ч. 30, 31 и 32			
30 Куз[ьемскій]	-"-	Рада Пôдбужска зъ дню 24 Листоп[ада] 1848 Ч. 8 протôвъ запровадженю польскои мовы въ училищахъ на Руси			VI 2
31 Кузнем-[скій]	-"-	Рада Пôдбужска зъ дню 24/11 1848 Ч. 7 о запровадженю катехетôвъ рускихъ			VI 2
32	-"-	Рада Пôдбужска з дню 24/11 1848 Ч. 4 передкладає Адрессу до ен. Гаммерштайна			II 1
33	23 Сѣчня	Котовичъ Михаилъ зъ д. 14 Сѣчню 1849 передставляє утюжливости громадѣ Хоростковъ вôдъ мандатора	Подано до Ґен. Командо	23/1	V 5
34	24 Сѣчня	Припомнѣнє о высланихъ Русинахъ до Кракова	Подано до Президіюм	24/1	IV 1
35	-"-	Припомнѣнє взглядомъ заборонену людямъ читати „Зорю“	Подано до Ґен. Командо	24/1	V 1
36	25 Сѣчн.	Пригадка, що ся рады окружныи и во времю стана войны вôдбывати могутъ Ґен. Ком. 23/1 Ч. 709	Донесено всѣмъ радамъ	25/1	I 1

1 Пропущено в оригіналі.
2 Пропущено в оригіналі.

37	-"-	Блоньскій Кириль присилає 6. екс. книжокъ ческихъ до перевода			VI 3
38	-"-	Стефановичъ Григорый присилає вôдповѣдь на брошуру Домбчаньского			IV 1
39 З[ал.] 1	-"-	Рада Золочôвска присилає пôдъ днемъ 16 Сѣчню Ч. 18 – 60 зр. длю депутацы[и] до Его Величества.			II 1
40	-"-	Рада окружна Самборска зъ дню 7 Студню 1848 Ч. 128, предкладає вôдкинени писма руски вôдъ уряду дом[иніюмъ]	(см. 56)		IV 2
41	-"-	Громада Зарудцѣ Львôвского обвода[1] предкладає просьбу до Министеріюмъ противъ свого доминіюмъ			VIII
42	-"-	Громада мѣска Заболотова зъ дню 27 Студню о знесенє обовязку виводити сю картами мельдунковими			V 3
43 З[ал.] 2	-"-	Рада Коломейска зъ дню 6 Сѣчню вставляє сю за Ильницкимъ на катедру въ Станиславовѣ			II 1
44	-"-	Рада Самборска доноситъ зъ дню 11 Сѣчню 1849 Ч. 132, що на депутованого до Е. В. выбрала Чачковского			II 1
45	-"-	Слухатели II р[оку] филіозофіи передкладаютъ вôдмовну резолюцію губернікльну о заведеню общого курса того рока			VI 2
46 Зал. 7	-"-	Обыватели зъ Николаєва жаліют сю на тоє, що платютъ мешное			VII 4
47	-"-	Обыватели мѣста Львова просютъ о призначеню костела поезуицкого на церковъ парафікльну			VII 9
48	-"-	Метрополитальна Капитула зъ д. 15 Сѣчню 1849 Ч. 1 о выбори на депутованихъ до Е. Величества			II 1
49	-"-	Рада Чорткôвска зъ дню 12 Сѣчню Ч. 2 доноситъ о выбраню Петра Головацкого на депутованого до Е. В.			II 1
50	-"-	Ковальскій вноситъ вôзвати поменшіи рады о донесенє о станѣ шкôлъ и учителôвъ			VI 2
51	-"-	Чижда ієр. доноситъ о перепютствахъ зо стороны Банковского дом. репрезентанта	(См. 56)		IV 2
52	-"-	Стихъ вôдъ гимназіюлистôв Черніовецкихъ на новый рôкъ – Радѣ Головной			II 1
53	29 Сѣчн.	Обывателѣ зъ Балучина обвода Золочôвско[го] о грунта и паствиска			VIII
54	-"-	Г. Вреха совѣтникъ призначує до читальнѣ книжокъ штукъ 40	(См. акта библіотеки и музея Нар. Дома)		

[1] Три слова вставлено над рядком.

55	-"-	Гушалевич вноситъ вôзвати нарôдъ, абы кождый зголошавсю, котрыи но по руски що учити може			VI 1
56	-"-	Трѣщаковскій вноситъ скоропись здѣлати и урюдамъ розôслати – решту продавати			IV 2
57	-"-	Обывателѣ мѣста Львова просютъ, абы Гор[н]ючекъ мôгъ быти приютій до сану духовного			VII 1
58	-"-	Трѣщаковскій Левъ пар. з Рудна проситъ о уничтоженю наганы вôдъ ц. к. урюда окружного			V 5
59	-"-	Адреса до Ґубернатора Ґолуховского через депутацію нашои Рады подана			II 1
60	-"-	Вôдозва до народа, абы сю на дещо будь не пôдписовалы	Дано „Зорѣ" до печатаню	2/2	II 2
61	2 Лютого	Назаревичъ предсѣдатель рады Колом[и]йскои – з д. 27 Сѣчню [Ч.] 44 – аби Русиновъ угорскихъ до Галиціи прилучити			V 1
62 Зал. 15	-"-	Амброз Петро зъ Зазуліи подае прошене взглюдомъ справы противъ дѣдича Свѣржавского			VIII
63	-"-	Могильницкій Иванъ жалуе сю на вѣсты въ радѣ Станѣславовской розсѣюны			IV 3
64 Мали-[новскій]	5 Лютого	Президіюмъ Краіовое зъ дню 29 Сѣчню 1849 Ч. 1221 – о розпорюдженю Мин. спр[авъ] вну[трѣшныхъ] о рускихъ свютахъ			VII 4
65 Мал[иновскій]	-"-	Малиновскій вноситъ, возвати громады о запровадженье печатокъ по руски			IV 2
66 Мал[иновскій]	-"-	Малиновскій вноситъ, абы газды наши ґрунтôвъ не продавали	(Вôдозва)		II 2
67	-"-	Лозинскій вноситъ на дню 6 Лютого вôдправити набоженство за Еп. Юхимовича			VII 4
68 Зал. 6	-"-	Рада Зборовска присилае пôдписы на подѣлъ Галиціи			V 1
69	-"-	Борисикевич			
70	-"-	Борисикевичъ			
71	-"-	Борисикевич			
72 Зал. 5	-"-	Куцула Михаилъ передкладае свои акта взглюдомъ ґрунта въ Годовицахъ			VIII
73 Зал. 1.	9 Лютого	Рада Тернопôльскаю зъ дню 6 Лютого 1849 Ч. 4 передкладае зажалѣне громады Малашôвцѣ о ґрунта			VIII
74	-"-	Парафіюне Св. Юра просютъ, абы мали при тôй же церквѣ школу парафіюльну			VI 2
75	12 Лют.	Жители города Львова, дабы въ урочистіи свюта не вôдбывалисю торги			VII 4

76	16 Лютó.	Голосъ до Головнои Рады въ денекотрыхъ точкахъ житю обычного	(Любопытное! Трещаковского)		V 3
77 Гушалев[ичъ]	26 Лют.	Черкасъ Адольф капелюнъ польный присилае пѣснь военну переведеню ради			II 3
78	2 Марцю	Чировскій зъ Нового Кута присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Бѣлокерницѣ			IV 6
79	-"-	Чировскій тойже присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Новоселки Кута			-"-
80	-"-	Гарасьевичъ присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Завалова округа Бережаньского			-"-
81	-"-	Іановичъ присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Новосіолки Ленчôвскои			-"-
82	-"-	Громада Мужилôвъ передкладае списъ до полка охотникôвъ			-"-
83 Зал. 1	-"-	Папп парохъ въ Гушнôмъ присылае списъ до полка охотникôвъ			-"-
84	-"-	Громада Либохори присилае списъ охотникôвъ до полка охотникôвъ			-"-
85	-"-	Маиброда Алекс[ій] присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Соснова			-"-
86	-"-	Кушнирь присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Кривкѣ			-"-
87	-"-	Іасьенницкій присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Высокого			-"-
88	-"-	Ковшевич Иванъ присилае списъ до полка охотникôвъ зъ Ульгôвка			-"-
89	-"-	Рада Бережаньска зъ д. 27. Лютого Ч. 21. присилае списъ до полка охотникôвъ			-"-
90	-"-	Гарасиевич надстоютель запитуе зъ д. 22 Лютого Ч. 35 ци можь пренотованихъ до бранки до полка вписати			-"-
91	-"-	Рада Самборскаю зъ дню 26 Лютого присилае списъ до полка охотникôвъ			-"-
92	-"-	Назаревич зъ ради Коломейскои зъ д. 27 Лютого проситъ выробити, абы охотники вôдъ бранки увôльнены были			-"-
93	-"-	Чировскій зъ Новоселки-Кутъ жалуе сю на Гиртлера за насмѣване сю зъ охотникôвъ			-"-
94	-"-	Лѣвицкій зъ Болозовецъ жалуе сю на тамтейшого мандатора за уживане орла въ печатцѣ			V 5
95	-"-	Рада окр. Перемиска передкладае роту присяги руску длю войнôвъ нашихъ (зъ 4 Лютого 1849 Ч. 5)			IV 2

96	-"-	Рада Коломейска зъ дн 27. Сѣчню Ч. 8, абы при „Ґазетѣ" залученый бывъ рускій Amtsblatt[1]			V 4
97	-"-	Рада Коломейска зъ дню 27 Сѣчню Ч. 6 доноситъ, що уряд цирк. Коломейскій Meldzettel за непотребныи узнавъ			V 5
98	-"-	Дюки округа Чорткôвского просютъ о полѣпшене свого быта			VII 2
99	-"-	Ґинилевичъ вноситъ просити Правительство о выдане длю Ґвардіи въ Ґаворовѣ уружіи			IV 4
100	-"-	Карпѣньскій зъ Загôря окр. Саноцк[ого] зъ дню 15 Лютого Ч.[2] – абы Цѣсарь вынадгородженю за паньщину не дававъ			V 3
101	-"-	Президіюмъ Краєвоє зъ дню 21 Лютого Ч. 2111 о мешнымъ длю Миколаєвского лат. пароха			VII 4
102	-"-	Кузнемскій крилошанъ вноситъ просити Министерство, аби реґименти гал. рускими ся називали			IV 2
103	-"-	Рада Коломійска зъ дню 27 Лютого Ч. 5, абы при полку охотникôвъ была руска коменда			IV 6
104	9 Марта	Громада Олешицка проситъ вставитиса за ными до Оураду, дабы давнѣ дѣдичи ôдобраны лѣсы, пола, сѣножати громадѣ звернули			VIII
105	-"-	Рада Бȣчацка вноситъ, дабы вписавшихса до полка охотникôвъ ôтъ слȣжбы войсковой оувôлнити, или до полка охотникôвъ покликати			IV 6
106	-"-	Иванъ Ключенко парохъ зъ Боднарова присилаетъ на потребу Рады Головнои 2 рей. ср. т. е. два рейскихъ сребромъ			III 1
107	-"-	Рада Городецка присилаетъ на потребу Рады Головныа седмнадесатъ рейскихъ 30 кр. сребромъ			III 1
108	-"-	Вишніовскій парохъ присилаетъ ôтъ громады Жабіє округа Коломейскогѡ двадесатъ ренскіхъ сребромъ			III 1
109	-"-	Иосифъ Бруднікевичъ зъ Долполова округа Стрійскагѡ вноситъ свое сожалѣніє за побытіє года 1846 чрезъ грабію Антоніа Ґоліевскагѡ			IV 3
110	-"-	Рада Самбôрска засылаетъ на потребу Рады Головныа двадесатъ единъ ренс. среб. 40 кр. ср. 21 fl. 40 kr.			III 3

1 Офіційний бюлетень (нім.)

2 Пропущено в оригіналі.

111	-"-	Таже вноситъ вставитися за священникомъ Ів. Ѣсеницкимъ, абы дöстался на оучителя ґимназіи			VI 1
112	-"-	Таже вноситъ Григоріа Березницкого выслуженого воина на приніатіе до полка охотниковъ			IV 6
113	-"-	Таже проситъ вставитися за Михаиломъ Бѣлецкомъ чтобы зöсталъ оучителемъ языка рускаго въ Самборѣ			VI 1
114	-"-	Секретаръ Малѣновскій вноситъ вставитися за громадою Сыновуцка Вышшого противо дѣдичови Петрускому за одыбраніи имъ лѣси			V 5
115	-"-	Іванъ Гладкій зъ Нараева сожаліется противо посѣдателя тамтешного Шафелъ за отдаленіе öдъ млина			V 5
116	-"-	Ѳеодоръ Марницкій поручникъ при кес[арской] монтурной коммѣссіи въ Ѣарославю проситъ быти принатимъ до охотниковъ			IV 6
117	-"-	Рада окружна Жовкöвска вносит Григоріа Житовского до полка охотниковъ принати			IV 6
118	-"-	Рада Ярославска засылаетъ списъ до полка охотниковъ съ вопрошеніемъ якъ маетъ болше поступовати			IV 6
119	-"-	Рада Саноцка тоже самое			IV 6
120	-"-	Деканатъ Мушиńскій отвѣтствуетъ до Ч. 723 год. 1848, что обстоятелства града Ясла незнае, и извѣстити не можетъ чи и колико Русинöвъ въ Яслѣ			IV 1
121	-"-	Тойже предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			IV 6
122	-"-	Деканатъ Коссовскій предлагаетъ списы до полка охотниковъ			-"-
123	-"-	Іванъ Кнѣгиницкій парохъ предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			-"-
124	-"-	Павликевичъ парохъ предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			-"-
125		Стефанъ Луцикъ парохъ тоже			-"-
126	-"-	Деканатъ Снатинскій тоже			-"-
127	-"-	Деканатъ Коломыйскій тоже			-"-
128	-"-	Деканатъ Пѣстыńскій тоже			-"-
129	-"-	Деканатъ Городеńскій тоже			-"-
130	-"-	Верещиńскій священникъ вноситъ Волковского Казимѣра вписати до полку охотниковъ			IV 5
131	16 Марта	Рада Жолкöвска проситъ вс[т]авитися до Ґенералної Комменды дабы отдѣлъ полка Мацогелѣ состоящій зъ самихъ Русинöвъ до церкви о.о. Василанöвъ на службу Божу ходилъ			VII 4

132	-"-	Іоаннъ Ловицкій парохъ Бѣлоберезскій доноситъ, что въ предметѣ маѳематическомъ и ґеометричномъ наукѣ в языцѣ рускомъ удѣлати есть успособленъ			VI 1
133	-"-	Іванъ Лаховскій деканъ Бическій взгладѣ заведенія душъ старовництва рускаго в мѣстѣ окружномъ Новѣмъ Сончу			VII 4
134	16 Марта	Зейнѣцкій І. предлагаетъ списъ до полка охотниковъ зъ Маркополю			IV 6
135	-"-	Рада Зборовска тоже			-"-
136		Стефанъ Індишевскій парохъ Глѣбовичъ Сверскихъ тоже			-"-
137	-"-	Геровскій І. вносит удатися до Правителства Краевого полѣтичного и судного, абы нака[за]ли подлеглимъ урадамъ при обсажденіи мѣстца на язикъ рускій памятати			VI 1
138	-"-	Рада Станѣславовска вноситъ, абы Пѣсулѣнского, оучителя языка рускаго въ ґимназіи тамешной оусунути а Фѣларета Романовича оучителемъ тамже именовати			VI 1
139	-"-	Ѳеофіль Бородайкевичъ просиґъ вставитися за нымъ, абы зостался оучителемъ рускаго языка въ оучилищи вишемъ въ Станіславовѣ	Понеже просящіи свои аллеґата одобравъ – того рады зложити до актъ	4/8 1849	VI 1
140	-"-	Громада нѣмецка Старе Село сожалѣется противо домѣніюмъ Олешицке, что жадаетъ отъ громады платню за посѣжденніи ґрунта яко пански			V 5
141	-"-	Громада Жуковска подаетъ сожалѣніе свое до Рады противъ дѣдичови гр. Дулскому, что имъ пасовиска, поле и лѣси забравъ			VIII 8
142	-"-	Громада Нѣжніовъ противо тамешному землевластителю тоже			VIII
143	-"-	Громада Старе Село (Олещицы) тоже			-"-
144	-"-	Іванъ Залужный заступникъ громади Каміонки Волоскои проситъ, абы громаду отъ даваніа мешного для латинского священника въ Потиличи оувольнити			VII 4
145	-"-	Малѣновски вноситъ, абы певными способами запобѣгчи надужитіамъ, которіи давнѣ паны и мандатори зъ ґрунтами собѣ позвалаютъ			VIII
146	23-го Марта	Трищаковскій вноситъ въ имени рускагѡ народа чувст[в]а вѣрности правителству съ прошеніемъ, сіе печатати			V 3
147	-"-	Кіриловичъ Міхаилѣ парохъ въ Войславичехъ подаетъ списъ до полка охотниковъ			IV 6

148	-"-	Егѡ Превосходителство удѣлаетъ Радѣ нашой писмо ѡ Егѡ Величест[в]а: въ котромъ соизволаетъ полкъ охотниковъ уформовати			-"-
149	-"-	Іаковъ Ґеровскій подаетъ отвѣтъ отъ фѣскуса и уряду окружного до священника Иѡсифа Крушинскогѡ, чтобы до оуряду по руски ие писати			IV 2
150	-"-	Егѡ Превосходителство коммендурующій Гаммерстайнъ присилаетъ подаку за складки въ Радѣ збыранѣ для раненыхъ въ Італіи			I 1
151	-"-	Шелестникъ Ігнатій взоровый оучитель трівіальный просить ѡ оумѣщеніе юко оучитель оучилищъ нормальныхъ			VI 1
152	-"-	Громада Футоръ просить вставитися за ными, абы имъ ёд давныхъ дѣдичёвъ одобраны лѣси, пола и пасовиска ёддани булы			VIII
153	-"-	Громада Олешицъ -"-			-"-
154	-"-	Пригадка просити Предсѣдателство Краіове о написи ру[с]ки по улицахъ и площадахъ въ Львовѣ	Виправлено дня 20 М. (см. 58/1850)	20/3 [1850]	IV 2
155	-"-	Филаретъ Романовичъ уконченный богословъ просить абы за нымъ вставитися, бы доставса на научи[те]ла рускаго языка въ ґимназіи Станѣславовскимъ			VI 1
156	-"-	Громада Корналовицка подаетъ сожалѣніе свое противо дѣдичомъ давнымъ за одебранѣ имъ пола, лѣси и пасовиска			VIII
157	-"-	Іванъ Коростейскій священникъ вноситъ, чтобы Іванъ Багрый селанинъ зъ Гординѣ принатый былъ до полка охотниковъ			IV 6
158	-"-	Громада Корналовическа оувѣдомлаетъ Раду Головну, что подала до Предсѣдателства аппеляційного, абы коммѣссара Тромпетра коммѣссіонующагѡ въ справѣ лѣсовѣй ёткликати, а иннаго коммѣсара призначило			V 5
159	-"-	Сосновскій вноситъ ёдозву зробити до радъ поменшихъ, дабы если юку складку въ грошехъ на потребу нашои Рады присилаютъ, написали, чрезъ кого и много присилаютъ			III 1
160	-"-	Кмѣцѣкевичъ Георгій предсѣдатель рады Дрогобичской вноситъ оудатися до Міністеріюмъ справедливости, абы на орґанѣзаторёвъ судёвъ, галицкихъ совѣтниковъ Русинёвъ призначити			IV 1

161	30 Марта	Предсѣдателство краіове зъ дне 23 Марта с. г. Ч. 3707 подаетъ до вѣдомости, что Его Величество соизволило оуформованіе полка охотниковъ			IV 6
162	-"-	Рада Станѣславска проситъ, дабы учителей азыка рускагѡ въ Станѣславовскомъ ґимназіи и нормалныхъ школах Бородайкевича и Романовича			VI 1
163	-"-	Комменда бріґады Станѣславовской проситъ вставитиса за Іваномъ Левѣцкимъ, бывшимъ вахтмѣстромъ, абы досталса на учителя в ґимназіи			-"-
164	-"-	Будзановскій Ѳеодорь учитель въ Небыловѣ округа Стрійского проситъ, абы при обсажденіи мѣстцъ учителѣвъ на него взглад мати			-"-
165	-"-	Іѡсифъ Хоминскій, помощникъ школьный зъ Лучицъ тоже			-"-
166	-"-	Іван Коростенскій, секретарь рады въ Самборѣ предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			IV 6
167	28 Марта	Рада Головна розсилаетъ возваніе до народа рускаго предсѣдателемъ радъ окружныхъ зъ порученіемъ, щобы го до кождого села въ своемъ окрузѣ ѻдослати, и датки собраны предложити Радѣ Головной старалиса	Одозва до предсѣдателей радъ окружныхъ	28/3	IV
168	30 Марта	Рада окружна Стрый[с]ка предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			IV 6
169	-"-	Рада Бережанска окружна вноситъ виробити у урядахъ, чтобы руски свата въ всѣхъ школахъ обхождены были			VII 4
170	-"-	Таже доноситъ, что на собраніи 1 Марта справозданіе ѡ депутованого до Его Величества Шушкевича съ великою радостію принато було, и що госп. Шептицкій причинаетса до добра народа	(Шептицкій!)		IV 1
171	-"-	Внесеніе щобъ до Мѣнѣстеріумъ подати взглядомъ подѣлу Галиціи	Подалося до Мѣнѣстеріумъ дня...	31/3	V
172	31 Мар.	Свѣднѣцкіи Антонъ проситъ вставити ся, щобъ отрымавъ посаду учителя 1 класси	До Презѣдіумъ Краевого	1/4	VI 1
173	6 Цвѣтня	Внесеніе о другомъ баталіонѣ полка охотниковъ	До Его Величества подано черезъ депутацію г. Гамерштейнъ	7/4	IV 6
174	-"-	Командо 1 баталіону полка охотниковъ взывае до дальшого всполъ дѣланія	Одозва до 12 радъ окружнихъ и до „Зори". На руки г. Лозѣнского	-"-	IV 6

175	7 Цв.	Одозва до намѣстництвъ округа Лвовского взглядомъ полка охотниковъ	До намѣсництвъ Лвовского округа на руки г. Лозѣńского	-"-	IV 6
176	9 Цвѣт.	Коссакъ Михаилъ, членъ Ради зголошаеся до полка охотниковъ	Вставлено ся до коменди полка	9/4	IV 6
177	-"-	Добряńскіи Адолфъ предкладае Радѣ предложеніе о полученію Русиновъ	Прошеніе до Его Величества, вручено черезъ депутацію г. Ґубернаторови	20/4	
178	20 Цвѣтна	Іванъ Блѣхаръ зъ Куликова предлагаетъ способы, ꙗкыми бы предмети въ оучилищахъ къ добру общему стосовнѡ уложити, и ꙗки оучителѣ маютъ быти			VI 2
179	-"-	Павенцкій вноситъ просити вы[с]окое Мѣніcтерство призначити terminum præclusivum[1] для урядниковъ азыкъ рускій научитиса			IV 2
180	-"-	Леонтовичъ вноситъ, абы просити Епископа перемиского Преосв. Григоріа причинитиса до справи Русиновъ закарпацкихъ въ Оугорскомъ краю въ цѣлѣ полученіа ся зъ Русинами въ Галичини			V 1a
181	-"-	Громада мѣстечка Галича проситъ причинитиса до Ураду, абы сѣдалище сѹдовъ дістріктовыхъ было въ Галичи, а не въ Марамполи	До Предсѣдателства Краевого и до Мѣнѣстеріумъ справедливости	31/5	IV 2 1
182	-"-	Леонтовичъ вноситъ помислити надъ средствами, ꙗкъса маютъ громады постарати о властивіи лѣсы и пасовиска и абы ґрунта не продавали			VIII
183	-"-	Залановскій Фридрихъ фуріеръ просит о принатіе до полка охотниковъ			IV 6
184	24 Цв.	Внесеніе щобъ ся постарати о пространну церковъ въ мѣстѣ	Прошеніе до Его Превосходителства г. Ґолуховского[2]	25/4	VII 4
185	27 Цв.	Рада Самбѡрска предлагаетъ прошеніе Францѣшка Тайхмана о принатіе до полка охотниковъ			IV 6
186	-"-	Ферь Кароль, оурядник при оурядѣ окружномъ Лвовскомъ[3] проситъ о приатіе до охотниковъ			-"-
187	-"-	Загачевскій Рудолфъ, практикантъ при урядѣ почтовомъ в Лвовѣ проситъ о мѣстце поручника при полцѣ охотниковъ			-"-
188	-"-	Шумскій Іѡсифъ намѣстникъ Журавенскій предлагаетъ списъ до полка охотниковъ	(см. 251)		-"-

1 Термін, визначений для здійснення якоїсь дії (лат.)

2 Текст виділений зеленим олівцем, в кінці знак оклику і позначка: „н-д".

3 Слово вставлене над рядком.

189	-"-	Малѣцкій Лука деканъ Холоѣвскій предлагаетъ списъ до полка охотниковъ			-"-
190	-"-	Внесеніе щобъ взновити прошеніе о комѣссію взглядомъ споровъ о грунта, лѣса	До Мѣнѣстеріумъ справедливости	30/4	VIII
191	29 Цв.	Внесеніе – удатися зъ желаніами народа до Собору Епповъ въ Вѣдни	До Собору прошеніе на руки г. Лѣтвиновичу и до г. Еппа Яхимовича и до Мѣнѣстеріумъ	1/5	VII 4
192	3 Мая	Увѣдомити маґістратъ Львовскіи о урочистости 3 Мая т. р.	Увѣдомленіе зроблено	4/5	III 16
193	4 Мая	Увѣдомити Предсѣдателство Краеве о урочистости народной	Подано черезъ депутацію	-"-	-"-
194	-"-	Запросити обѣ капітули и Институтъ Ставропіґіальныи до урочистости	До Перемишля на почту – до Институту через г. Лозѣнского до капітули	9/5 12/5	-"-
195	-"-	Просити Консысторъ Метрополитальныи вз[г]лядомъ зарядженія процессіями			-"-
196	-"-	Громада Станимирска проситъ вставитися за нею противъ дѣдичови Шиптицкому за одобранѣ пасовиска, котрихъ прозбу радъ окружныи не принявъ			VIII
197	-"-	Юліанъ Клемъ подпоручникъ при регѣментѣ ґр. Нуґентъ о пріатіе за поручника до охотниковъ			IV 6
198	-"-	Коменда 23. компаніи отъ реґіменту ґр. Нуґантъ оудѣлаетъ описаніе здольности и справованіа са фельдвебла Корчинского Ф.	(см. 251)		-"-
199	8 Мая	Внесеніе щобъ до предсѣдателства коменди ґенеральнои вдатися о урочистости 3/15 Мая	Вручено черезъ депутацію	9/5	III 16
200	-"-	Начальство полка рускихъ стрѣлцѣвъ проситъ возвати народъ, щобъ ся охотники ставили			IV 6
201	9 Мая	Начальство полка рускихъ стрѣлцѣвъ доноситъ о станѣ тогожъ полка до 8 Мая т. р.			IV 6
202	11 Мая	Предсѣдателство Краjове оувѣдомлаетъ, что вси оурады окружніи вызваны суть, оуложити, абы селане не мали перешкоды оучастникамы дне свѣтлаго 3 Мая			III 16
203	-"-	Рада Чорткöвска предлагаетъ прошеніе Василіа Мѣцковского оучителя въ Коссовѣ, абы вставитися за него, чтобы зöставъ оучителемъ головныа школи			VI 1
204	-"-	Іаремусъ Никіта зъ Олешицъ Старыхъ подаетъ сожалѣніе взгладѣ одобраного ему грунта			VIII

205	-"-	Консїсторъ Митрополѣтальный оувѣдомлаетъ, что на день15/3 Маа богослуженіе отправитса			VII 4
206	-"-	Слушатели любомудріа просатъ вставитиса за ными, абы отримували науку въ філологіи въ рускомъ азыцѣ	До Актовъ	13/7	
207	-"-	Трищаковскій вноситъ, чтобы на день 3 Мая штандары були руски виставлены на ратушной вежи въ мѣстѣ			IV 2
208	12 Мая	Внесеніе взглядомъ церкви парахіальной въ Станѣславовѣ	До Мѣнѣстеріумъ, до Презѣдіумъ Краевого и до рады	28/5	VII 4
209	18 Мая	Каминскій Левъ оучитель домовый проситъ о пріатіе за подпоручника до полка стрѣльцѣвъ рускихъ			IV 6
210	-"-	Іван Залужный, полномощникъ громады въ Каменцѣ о пріатіе единого писма одъ г. Стадіона до актовъ, а 2-го пöслати томужъ	Передано на руки г. Выслобоцкого через Головацкого	24/7	V 2
211	-"-	Федіо Майкутъ, полномощникъ громады Кѣювецъ о предложеніе жалобы Предсѣдательству за одöбранѣ пасовиска			VIII
212	-"-	Малицкій Іωсифъ прнсилаетъ загадки на торжественный день 3-го Мая для руского народа			IV 2
213	25. Мая	Крилошанъ Геровскій вноситъ удатиса до Правительства, дабы въ оголошеніахъ на мѣстца въ Галичинѣ вымагалоса знаніе азыка рускаго			-"-
214	-"-	Лавровскій вноситъ складку сочинити на помощь Сербомъ	Отворити складку, а одозву печатати в „Зорѣ". (Сербы!)	20/7	III 1
215	-"-	Св[ящ.] Павликовъ предлагаетъ öтповѣдь оурада [о]кружнагω Бережайскагω, что рады и собраніа требуютъ соизволеніа оурадового	(Рада Бережаньска)		I 2
216	1 Іуніа	Лозѣньскій вноситъ öдозву до окружныхъ радъ взладѣ крестöвъ розданіа по селахъ зъ дие 3 Мая /849 торжественогω			
217	-"-	Сосно[в]скій возвѣщаетъ, что въ Судѣ Апелляційномъ для раненыхъ воинöвъ зобравъ 97 f. 10 кр. ср.	(Раненій!)		II 1
218	-"-	Іоанъ Поглодовскій мандаторъ проситъ о вставленіе до Судöвъ царскихъ, дабы пріатимъ булъ за канцелѣсту			V 5
219	-"-	Ипполитъ Молчановскій священикъ въ Кнажи о вмѣщеніе за оучителя при оучилищахъ Консїстору руск. подлежащихъ			VI 1
220	-"-	Громада Гумѣнѣцка сожалѣетса за öдобраны ему пасовиска			VIII

221	-"-	Громада Запалöвска Великая взгладѣ вöдобраныхъ имъ чрезъ панöвъ ґрунтöвъ, лѣсовъ и пасовискъ			VIII
222	-"-	Громада Запалöвъ тоже			-"-
223	-"-	Громада Запитова округа Лвöвскагω вз[г]ладѣ ödобраного ґрунту дакови приналежавшагω			-"-
224	-"-	Громада Гринѣва округа Бережайскагω взгладѣ ödобраныхъ имъ пасовискъ			-"-
225	-"-	Тоже громада Нове Село окр. Жолкöв[скагω]			-"-
226	-"-	Ремѣслники мѣстечка Товсте окр. Тернополскагω взгладѣ пакостей öтъ полских ксjондзöвъ оутерпѣныхъ			VII 4
227	-"-	Даки зъ Ґималова и сусѣдныхъ громадъ Тернополь[скагω] окр. о полѣпшеніе бытіа			VII 2
228	-"-	Громада Здержова сожалѣетса взгладѣ гоненіа öтъ панöвъ и покривдженье дака			V 5
229	8 Іюніа	Маколондра Андрей подаетъ до вѣдомости ödозву до брацтвъ церковныхъ взладѣ запроваждениа шкöлъ			II 2
230	-"-	Трищаковскій вноситъ завести на день їд [14] Септемвріа Честнагω Креста товариство встримованіа ѿ піатики	Печатати въ „Зорѣ" при протоколѣ засѣданіа	11/6	
231	-"-	Ґеровскій вноситъ вставитиса до Правителства, дабы Конституціа не въ полскомъ, але въ рускомъ азыцѣ насъ обовазала			V 4
232	11 Чер.	Внесеніе – просити Консисторъ, щобъ съ своей стороны о другу мѣску церковъ подавъ	Подано до Консыстора	11/6	VII 4
233	-"-	Внесеніе – увѣдомити черезъ „Зорю" народъ о хрестикахъ на памятку	Подано до „Зоры"	-"-	
234	15 Іюніа	Гнатъ Куликъ зъ Боанова округа Стрійскагω ω вставленіе са до Ураду взладѣ ödобранагω ґрунту			VIII
235	-"-	Даніилъ Іваскевичъ пѣвецъ церковный зъ Заржова проситъ вставитиса за нымъ, абы öтъ работы панщи[з]наной въ поли оувѣлнен булъ			VII 2
236	-"-	Предсѣдателство оурадовое увѣдомлаетъ ω соизволеніи хоругвы дла полка охотникöвъ			IV 6
237	-"-	Началникъ охотникöвъ Ватерфлѣд взгладѣ музыкантöвъ дла тогоже полка и взгладѣ избраніа Гладишевского юко поручника			-"-
238	-"-	Тойже вноситъ ω бытіи сущест[в]ующемъ охотникöв			-"-

239	-"-	Крилошанъ Дембѣцкій предлагаетъ 6 f. ср. на помочь Сербωмъ и музикантöвъ			
240	-"-	Павенцкій вноситъ Прокопчица за 2-го предсѣдателя мѣстω Борисѣкевича			I I
241	-"-	Громада Вола Новосѣлска округа Жолков[ского] взгладѣ öдобраныхъ чрезъ давныхъ панöвъ лѣсовъ, ґрунтöв, пасовискъ			VIII
242	-"-	Громада Подлужа округа Станіславöвского тоже			-"-
243	-"-	Громада Микетинцѣ тоже			-"-
244	-"-	Громада Пацикова тоже			-"-
245	-"-	Громада Окнаны тоже			-"-
246	21 Чер.	Внесеніе – щобъ другіи разъ подати о капелляна мѣсцевого въ Львовѣ	Подано до Консыстора отписъ поданя до фелдъ-вѣкаріату	дня 21/6	VII I
247	25 Чер.	Внесеніе – касателно 7-ой компаніи баталіону стрѣлцѣвъ рускихъ	Подано до Комендурующого	дня 25/6	IV 6
248	29 Черв-на	Левѣцкій Алеѯандеръ парохъ Корсωва и св[ящ]. Воевудка Обертина на потребу Рады даютъ по 1 f. cm.			III I
249	-"-	Рада Золочöвска прилагаетъ öд св[ящ]. Діönисіа Волошиńского 2 f. и öтъ егω парафіанöвъ 3 f. cm., разомъ 5 f.			III I
250	-"-	Ватерфлѣдъ мајоръ стрѣлцѣвъ оувѣдомлаетъ ω потребѣ дати 500 f. на формованіе музыкантöвъ при полцѣ стрѣлцѣвъ			
251	-"-	Золочöвска рада предлагаетъ списъ до полка стрѣлцѣвъ рускихъ			IV 6
252	-"-	Павенцкій предлагаетъ порученѣ ему öтъ свящ.ennika Гаморака зъ Коцмана на Сербöвъ 25 кр. и на рускихъ ст[р]ѣлцѣвъ 25 кр.	(Сербы!)		III I
253	-"-	Лозѣнскій вноситъ, чтобы священники ωбовязалися службы на паматъ 3 Мая безплатнω öтправити, а гроши на хоругöвъ руску öтложили			IV 6
254	-"-	Оурадъ деканалный Городенскій предлагаетъ жалѣніа громады Кунысовецкой противъ давному дѣдичиви Мѣлевскому что заказуетъ ліпи и крестъ ставити на паматъ 3 Мая			III Iб
255	-"-	Рада Тернопоńска присилаетъ еще 25 зол. рен. ср. на 3 Мая и радитъ, чтобы степерь ω складки не взывати			III Iб
256	-"-	Громада Кривчи предлагаетъ сожалѣніе свое на своихъ давныхъ дѣдичöвъ за кривды сочинены			VIII

257	-"-	Пѣрожекъ зъ Ґримаґова проситъ запобѣгчи тому, чтобы добрыхъ людей не брати всѣхъ до войска, а злыхъ не лишити			IV 1
258	-"-	Св[ящ]. Маѯимовичъ Ѳ. намѣстникъ Буковіны предлагаетъ прошеніе оучениковъ лѣцеальныхъ Черновецкихъ, дабы науку вѣры не преповѣдати имъ въ чужомъ, але въ рускомъ языцѣ			VI 2
259	-"-	Рада Бродзка проситъ вставитися за селанамы, дабы не поносили крывды на ґрунтахъ, лѣсахъ и пасовискахъ			V 5
260	-"-	Громада Вербаны представляютъ кривди на ґрунтахъ имъ належащихъ сочинены			VIII
261	-"-	Громада Трѣстанецъ округа Перемыского представляетъ неправости ѻд домѣнїѹмъ Іаворѻвского имъ заданныя			V 5
262	-"-	Громада Старичѣ округа Львѻвскаго представляетъ крывды имъ чрезъ домѣнїѹмъ сочинены взладѣ ассентерунку			V 5
263	-"-	Павенцкїй проситъ ѡ возвращенїи квоты 8 f. 38 1/2 к. за разсыланіе ѻдозвы ѡ дни торжества 3 Мая чрезъ почту			III 2
264	-"-	Тойже ѡ возвращеніе квоты 4 f. 46 кр. ср. за печатанїе ѻдозвы зъ дне 1 Студня 848 въ 250 листѣхъ до народа и ревномъ дѣланїи для народности			III 2
265	-"-	Внесенїе щобъ вже готови хрестики и слова розослати до радъ окружнихъ	До предсѣдателеи радъ окружнихъ на руки Лозѣйского	9/7	III 1б
266	12 Лип.	Внесенїе: подати до мѣнѣстерїумъ просвѣщенїа взглядомъ упорядкованїа школъ			
267	13 Липня	Громада Самбора Старагѡ проситъ вставитися за ными, дабы мешногѡ латинскому священнику не платили			VII 4
268	-"-	Громада Озеранка взгладѣ недопущенія до пасовискъ имъ ся належащихъ			VIII
269	-"-	Громада Малчицъ тоже			-"-
270	-"-	Іванъ Чипалскїй доноситъ, чтобы хотѣлъ науку давати въ краснописаніи			VI 1
271	-"-	Консисторъ Метрополїталный Львѻвскїй оудѣляетъ ѻдозву оурядову взгладѣ конкурсу на парохїю			VII 1
272	-"-	Внесеніе, чтобы предсѣдателѣвъ о[к]ружныхъ радъ на камени лѣтоґрафовати			IV 2

273	-"-	Жуковскій вносить взладѣ платнѣ для професорѣвъ духовныхъ при ґимназіахъ			VI 1
274	17 Лип.	Внесеніе – щобъ до Мѣнѣстеріумъ нове прошеніе подати о комѣссіи взглядомъ крывдъ	Прошеніе до Мѣнѣстеріумъ подано	17/7	VIII
275	20 Лип.	Громада Бояновска противо поссессорови Воницкому взгладѣ ѻдобранои худобы зъ причины неробленіа паńщины			-"-
276	-"-	Трищаковскій вносить ѡ заведеніи Дому Народногѡ рускагѡ въ Лвовѣ			
277	-"-	Комѣтетъ въ мѣйстѣ Лѣнцъ просить ѡ складки до заведеніа дому потуńного для воинѻвъ раненыхъ			
278	-"-	Цѣпановскій вносить ѡ заведеніи шпѣклѣрѻвъ громадзкихъ			III 3
279	-"-	Балакъ вносить послати крестики сребрены Шашкевичови, Вѣслобоцкому и Лѣтвѣновичови			II 1
280	-"-	Внесеніе Вѣктора Добряńского, щобъ взновити поданіа о прилученю Русиновъ закарпацкихъ	Подати до Его Величества – одозва до Русыновъ до священниковъ – до комѣсаровъ и до Ґерѣнґеру	23/7	V 1a
281	23 Лип.	Внесено, щобъ подати до Мѣнѣстеріумъ о зниженю цензу выборового	Подано черезъ почту	28/7	V 2
282	27 Липна	Трищаковскій вносить купити ґрунтъ на заведеніе Інституту земледѣлческагѡ и питаніе молодцѣвъ руских	Дано до „Зоры"	30/7	
283	-"-	Тойже вносить, дабы можна Его Величество, прійти хотащаго въ Галичину, приконати о станѣ селанѻвъ и Русинѻвъ	-"-	-"-	
284	-"-	Громада Горошова окр. Чорткѻвскагѡ доносить зажалѣніа противо давныхъ панѻвъ ґрунту			VIII
285	-"-	Дзеровичъ доносить, что по изреченію суда кримѣнаńногѡ заданогѡ ему нарушеніа внутреногѡ спокою выненъ не есть			IV 3
286	-"-	Ромашканъ Кароль повынуетъ священника Ѳаддеа Вѣрскогѡ ѡ наклон[ен]іе парафіанѻвъ до неправостей			
287	-"-	Громада Старѣ Кутти ѡ вставленіе до ураду камераńногѡ ѡ соизволеніе уживати суровицю			V 5
288	-"-	Громада Чернѣховъ благодаритъ за вставленіе са до Міністеріюмъ взгладѣ пасовискъ, лѣсѻвъ и ґрунтѻвъ			VIII

289	-"-	Маріанна Караванъ (Овчаржъ) проситъ ѡ помощь докончити процесъ взгладѣ ґрунту противо Іѡану Деркачеви			-"-
290	-"-	Парохіа Ново Заложецка доноситъ, якимъ торжествомъ ѻтбуло сѧ богослуженіе въ памѧть 3-го Мая	Дано до „Зоры"	30/7	
291	-"-	Громада Нѣвицѣ доноситъ жалѣніѧ своѧ взгладѣ лѣсовъ и пасовискъ			VIII
292	-"-	Василій Костюкъ проситъ допомочи ему ѻдобрати ґрунтъ котрый отецъ егѡ посѣдавъ			-"-
293	30 Лип.	Одозва до русынов закарпацскихъ до Ч. 280 печатана до далшого промовованя репродукуеся	Послано до Коменды Генералнои	2/8	V 1a
294	2 Сер.	Внесеніе г. Ґеровского, щобъ рускіи жолнѣре въ свята рускіи до церкви, а не до костелѣвъ ходили	Послано черезъ Воѣного поданье до Коменде Ґенерал.	-"-	VII 4
295	-"-	Репродукція поданя взглядомъ манѣфеста зъ 12 Лип. т. р. о роботахъ примусовыхъ	Подано до Монархи	-"-	V 3
296	4 Сер.	Подане зъ рады Стрыйскои за Царевичомъ, щобъ зоставъ шулдѣректоромъ	До Ґубернїумъ подано	4/8	VI
297	8 Сер.	Командо стрѣлцевъ до 7. т. м. проситъ о грошѣ на музыку			
298	9 Сер.	Внесено постаратися, щобъ на уродженія день Его Величества Служба Божа въ церквахъ ся торжест[в]овала	До Предсѣдателства до Коменды Ґен. и до Консыстора (см. 303)	10/8	VII 4
299	11 Сер.	Предсѣдателство Краеве увѣдомляе под днемъ 10. т. м. о урочистости нарожденіа Его Величества	(см. 303)		VII 4
300	13 Сер.	Внесеніе вдатися до Мѣнѣстеріумъ о справу руску у Львовѣ – о написахъ	Поданье до Мѣнѣстеріумъ справъ внутренныхъ (см. 58/1850)	20/8	IV 2
301	14 Серп.	Внесеніе о хоругви для полка стрѣлцевъ рускихъ (см. 371)	Подано до матери Его Величества Архикнягинѣ Софіи на руки г. Выслобоцкого	19/8	IV 6
302	-"-	Предсѣдателство Краеве зъ дня 13 т. м. Ч. 9844 увѣдомляе о 7 компаніи стрѣлцевъ рускихъ			-"-
303	18. Серп.	Коменда Генерална зъ дня 14 т. м. Ч. 5295 увѣдомляе о набожеѣствѣ на царскіи уродини			VII 4
304	-"-	Командо стрѣлцѣвъ рускихъ зъ дня 17 т. м. Ч. 269 одповѣдае на писмо съ 500 рс. на музыку			IV 6
305	21 Серп.	Внесеніе взлядомъ набожеѣства за побѣду	Плякатъ Поданіе до Предсѣдателства – до Коменды и до Маґістрату	21/8	VII 4

306	-"-	Предсѣдателство Краеве зъ д. 11 Серп. т. р. Ч. 9676 увѣдомляе о произволенїю мѣнѣстерїалномъ взглядомъ другои церкви мѣскои	Под[а]но до Мѣнѣстерїумъ справъ внутренныхъ[1]	29/8	-"-
307	14 Вер.	Внесенїе вдатися до Предсѣдателства Краевого о святкованю святъ рускихъ	До Предсѣдателства Краевого	15/9	
308	-"-	Предсѣдателство Краеве зъ дня 27 м. м. Ч. 10102 увѣдомляе, що Мѣнѣстерїумъ о платѣ для дяковъ сказало			VII 2
309	-"-	Предсѣдателство Краеве зъ дня 7 т. м. Ч. 10876 увѣдомляе о спаленои церквѣ	До Предсѣдателства Краевого	16/9	
310	-"-	Предсѣдателство Краеве зъ 28 м. м. Ч. 10612 увѣдомляе о написахъ улиць	(См. 58/1850)		IV 2
311	-"-	Магїстратъ Лвовскїи зъ 7 т. м. Ч. 472/11 о написахъ улиць и площадъ	(См. N 58/1850)		-"-
312	-"-	Жолкôвска рада окружна зъ 13. т. м. Ч.[2] – упрашае, щобъ воини въ языцѣ рускомъ присягали			-"-
313	-"-	Жолкôвска рада окр. зъ 13 т. м. Ч.[3] – заноситъ жалобу на мандаторовъ и комѣсаровъ			V 5
314	-"-	Дембно громада жалитъ ся о грунта забрани			VIII
315	-"-	Яремусъ Ницетасъ скаржить ся о свои грунтъ			-"-
316	-"-	Кринѣшкїи Михаилъ парохъ Тылѣча о справѣ рускои			
317	-"-	Самборскои окружнои ради предсѣдатель предкладае одписъ поданїя о професорѣ языка руского при ґїмназїумъ въ Самборѣ			VI 2
318	-"-	Коломыйска рада окружна зъ 11 т. м. Ч. 147 вставляеся за сїдникомъ Черемхова Назаревичомъ			
319	-"-	Болеховска рада просить о соизволенїе завязаня ся на ново			I 2
320	-"-	Самборска рада окружна зъ 6 т. м. вставляе ся за професоромъ Павломъ Дембѣцкимъ			VI 1
321	-"-	Черемховскїи депутовани скаржатъ ся на бывшого дѣдича			
322	11 Жовтня	Рада Ґаославска присилаетъ складку 69 з. р. 48 kr. и проситъ причинитися до Мїнїст[е]рїюмъ, абы патронатъ ôдъ дѣдичôвъ ôдобрати			III 1
323	-"-	Громада Трѣстанецка проситъ вставитися за ными до г. начальника земнагω г. Ґолуховского, абы имъ сѣножатю и лѣси ôдданѣ були			VIII

1 Далі примітка олівцем: „! ,Н. Д'. – цер."
2 Пропущено в оригіналі.
3 Пропущено в оригіналі.

324	-"-	Іω. Трембѣцкій парохъ въ Кнажолуцѣ доноситъ ω безправіахъ громадъ въ сторонахъ намѣсницїва Болеховского			IV 2
325	-"-	Громада Убѣнѣ окр. Золоч[овского][1] проситъ вставитиса, абы имъ ödданы были ґрунта öд давныхъ дѣдичöвъ забранѣ			VIII
326	-"-	Федь Іваничко зъ Держова округа С[т]рійскагω упоминаетса о ґрунтъ ему öдобраный			-"-
327	-"-	Анна Бакушчка зъ Трїстанецъ просит вставитиса за нею, дабы Леска Стецака, котрому сынъ еа ґрунтъ продав, недопустити до ґрунту			-"-
328	-"-	Громада Будкова доноситъ, что имъ давный дѣдичъ паньщину на ставѣ Бережаньскомъ влагаетъ, и проситъ ω пораду			V 5
329	-"-	Таже сожалѣетса взгладѣ öдобраныхъ имъ ґрунтöвъ и пасовискъ			VIII
330	-"-	Громада Ролѣкöвка окр. Жовк[овского] повтараетъ сожалѣніе противо дѣдичу Ролѣковскому, что ихъ перемагае до панщины			V 5
331	-"-	Громада Гумѣнецка окр. Лвöвскагω проситъ вставитиса за ными, дабы дѣдичъ Скулѣмовскій öдобраны имъ пасовиска öддалъ			VIII
332	-"-	Св[ящ]. Алеѯ. Куратнѣцкій проситъ вставитиса за мандаторомъ зъ Горигладъ І. Поґлодовскимъ, да бы ему мѣстце при судахъ оудѣлити			IV 1
333	-"-	Громада Букновъ окр. Стр[ийского] вставлаетса за Нікету Зварку взгладѣ одобраного ему ґрунту			VIII
334	-"-	Родина Свовчикъ зъ Букнова проситъ вставитиса за нею, дабы öддали ей öд другаго посѣдающіи ґрунтъ			-"-
335	-"-	Іωсифъ Брандль ω посаду поручника при стрѣлцѣхъ рускихъ			
336	-"-	Николай Горбачевскій оучитель трїв[іальный] въ Станѣславчику противъ Марію Іаблоно[в]скую взгладѣ долга 472 f. 42 x.			VIII
337	-"-	Олена Калїтова зъ Ствнїславчикъ окр. Золоч[овского] противо Михаилу Клеманю взгладѣ присвоеніа себѣ ґрунту еа			-"-

[1] В ориґіналі тут і далі: „Жолоч."

338	-"-	Громада Станѣславöвска проситъ вставитиса за нею до Его Величества взгладѣ крывдъ ѿ оураду мѣстцевого и дѣдичöвъ одержимыхъ			-"-
339	-"-	Громада Олеjовъ Золоч[овского] окр. ω предложеніе сожалѣніа противъ давным дѣдичамъ висок[ому] Ураду Земному			-"-
340	-"-	Іаворовскій Ѳеодоръ оучитель въ Галичи ω помощь и предстателство къ ωдержанію посады въ Львовѣ			VI I
341	-"-	Гром. Тарнавска ω предстателство взгладѣ ωдержаніа одобраныхъ ґрунтöвъ и пасовискъ			VIII
342	-"-	Громада Мелничъ тоже			-"-
343	-"-	Громада Жалосьце ω предстателство, дабы имъ права приналежащаа признанѣ были			
344[1]	-"-	Гром. Іацковце ω предстателство взладѣ ωдержаніа öдобраныхъ имъ ґрунтöвъ и пасовискъ			-"-
345	-"-	и проситъ въ томъ намѣреніи сочиненую просьбу Оураду Земному предложити			-"-
346	-"-	Іванъ Кацылуба ω предстателство къ ωдержанію ему свойственого ωтъ другагω оупотреблаемаго ґрунту			-"-
347	-"-	Св[ящ]. Іω. Назаревичъ ω предстателство къ одержанію нагороды за сочинены отечеству жертвы или ω пашпортъ до Россіи			VII I
348	-"-	Іаковъ Шеремела зъ Товсте ω предстателство къ ωдержанію öдобраного ґрунту			VIII
349	-"-	Петръ Чмола зъ Убѣны окр. Золоч[евского] тоже			-"-
350	-"-	Громада Коломійска ω предстателство, дабы тамещного полѣцїйного оурадника Цѣсѣлского öддалити			V 5
351	-"-	Громада Лашки округа Перемиского предстателство къ ѿвращенію нуждъ ѿ давныхъ дѣдичöвъ одержимихъ			VIII
352	-"-	Громада Переводöвъ окр. Жолк[овского] ω предстателство къ ωдержанію öдобраныхъ имъ ґрунтöв			-"-
353	-"-	Св[ящ]. Рачинскій парохъ въ Жалосцѣ доноситъ, что тамешнѣ Русины должны латинскому обрадку служити			

[1] Числа 334 і 335 сполучені фігурною дужкою.

354	-"-	Начальство облаженіа доноситъ, что нашу ôдозву зъ дне 30 Іюліа с. р. Предсѣдательству Краевому ôтступило			I 1
355	-"-	Громада Цаповце окр. Чорт-к[овского] ω разрѣ[ше]ніа оудѣленіе на прошеніе взгладѣ ôдобраныхъ ей ґрунтовъ			VIII
356	-"-	Гром. Бертнѣкѣ ω предстательство вз[г]ладѣ ωдержаніа ôдобраныхъ ґрунтôвъ			-"-
357	-"-	Нікета Пельехъ ω взгладѣ при обсажденіи мѣстцъ оучительскихъ			VI 1
358	-"-	Рада Станѣславска ω предложеніе прошеніа до началника Галиціи ω соизволеніе тамешный костелъ Іизуїтôвъ въ церковь замѣнити			
359	-"-	Урбанскій Адалбертъ соглашуетса къ преподѣленію физіки въ рускомъ азыцѣ			VI 1
360	-"-	Егω Превосходительст[в]о ѡвѣтствуетъ взгладѣ нашеа ôдозвы до Русинôвъ угорскихъ			
361	-"-	Жуковскій вноситъ вставитиса до правительства, абы при обсажденіи посадовъ врачевныхъ на азыкъ рускій посѣдающихъ взгладъ мати			IV 2
362	-"-	Ватерфлѣдъ мајоръ доноситъ ω путешествованіи и существованіи стрѣлщѣвъ рускихъ			IV 6
363	-"-	Громада Дембна предлагаетъ свое сожалѣніе противъ давнымъ панамъ жаданіемъ панщини			V 5
364	-"-	Консісторъ нашъ оудѣлаетъ въ одписѣ до Его Велич. предлагаемое прошеніе ω заведеніе въ нашихъ церквахъ набожейства и звоненіа	С. 23 зъ р. 1850	3/4 1850	
365	-"-	Громада Щирецка ω вставленіе са за нею, дабы ґрунтъ церковный ôтъ скарбу оупотреблаемый громадѣ звернути			VIII
366	-"-	Марїа зъ Березѣнскихъ Залеска ω предстательство за нею пред Правительствомъ противъ панамъ дѣдичамъ къ изверженію нуждъ претерпѣмихъ			-"-
367	-"-	Громада Щирецка жертвѹетъ на раненыхъ 5 ренскихъ сребр. съ прошеніемъ оголосити въ „Зорѣ“	Ранени[1]		III 1 и VII 1
368	-"-	Софронъ Литвиновичъ Іерей з Грегорова окр. Стан[ѣславовского] сожалѣетса противо дѣдичови и патронѹ церкви			VII 1

[1] Примітка олівцем.

369	-"-	Громада Щирецка сожалѣетсѧ противо мѣщанѡмъ латинскаго обрадку въ потребахъ церковныхъ			VII 1
370	2-го Листопада	Бучацка рада вноситъ обмислити способъ благодареніѧ всеч. предсѣдателю Голов. Рады крил. Кузьемскому			II 1
371	-"-	Ернестіна графинѧ Шернбернъ надворна дружина цѣсарева оувѣдомлаетъ, что Архікнагинѧ Софіа хочетъ быти мати хоругвы стрѣлцѣвъ рускихъ			IV 6
372	-"-	Жолкôвска рада воздаетъ благодареніе всеч. предсѣдателю Гол. Рады Михаилу Кузьемскому	Печатано въ „Зорѣ" и ôтповѣджено	20/1 1850	II 1
373	-"-	Депутованы Русинôвъ оугорскихъ подаютъ до вѣдомости прошеніе предложейое Егѡ Величеству			V 1a
374	-"-	Слишателіе лїциалныхъ оучилищъ лвовскихъ просатъ ѡ встввленіе сѧ къ заведенію азыкословіѧ рускагѡ	Ср. VI 2 съ „Зоры" 18/XII 1848, возваніе слушателей академіи къ молодежи[1]		VI 2
375	-"-	Начальникъ оурадовый Галичини оудѣлаетъ писаніе міністералное взгладѣ оучителей и рускагѡ азыка въ оучилищахъ			
376	-"-	Бережанска рада[2] проситъ вставити сѧ, абы ей соизволено собиратисѧ	До Презѣдіумъ. Коменды Генералнои подано	26/1 1850	I 2
377	16-го Листопада	Ватерфлѣдъ маіоръ доноситъ зъ Кошицъ, зъ дне 31 Жовтнѧ что ôтдѣлъ тамошныхъ стрѣлцѣвъ похвалу за свою опитность въ службѣ и обхожденіи одержали			IV 6
378	-"-	Лозѣнскій вноситъ, чтобы тіи, котры ѡставививши жôнку и дѣти въ дома, а до полка охотникôвъ вступили, оувôлнити			IV 6
379	-"-	Трищаковскій вноситъ, чтобы за мандаторами честными предъ Оурадомъ вставитисѧ, абы одержали мѣсце при новыхъ оурадахъ			IV 1
380	-"-	Стебелскій Іакѡвъ проситъ, дабы за нымъ вставитисѧ въ вышъ реченнѡмъ намѣреніи			
381	26 Листопада	Рада Станіславôвска вноситъ поставити паматникъ всечестъ. предсѣдателю Головной Рады крил. Кузьемскому			II 1
382	-"-	Рада Стрійска доноситъ бесправіѧ оурадникôвъ окружныхъ на громадахъ сочиненаѧ за лѣси и пасовиска	С. 389. т. р.	12/ 12	VIII

[1] Примітка олівцем.
[2] Підкреслено олівцем.

383	-"-	Зьелѣнскій Людвігъ дѣдичъ зъ Любичъ жертвуетъ дерево зъ лѣсôвъ своихъ на нову церкôвъ и Дôмъ Народный			
384	-"-	Рада Стрійска проситъ вставитиса за священниками и даками пред Правителствомъ ѡ ихъ лѣпшій видъ			VII I
385	-"-	Громада Лѣденцѣ и Брыкунъ просатъ вставитиса за нимы пред Міністеріѹмъ взгладѣ пасовискъ	С. 389. т. р.	12/ 12	VIII
386	-"-	Рада Стрійска предлагаетъ сожалѣніа селанъ зъ Белеїова, Хоцінъ, Раковъ и Воленіовъ къ прочіему рѣшенію	-"-	-"-	
387	-"-	Громада Студзьанка проситъ предложити сожалѣніа ихъ противъ давныхъ дѣдичôвъ взгладѣ ґрунтôвъ предъ Міністеріѹмъ	С. 389. т. р.	12/ 12	VIII
388	-"-	Громада Бабѣнъ тоже			-"-
389	-"-	Громада Ґрабовъ ѡ предложеніе сожалѣніа противъ давныхъ дѣдичôвъ ѡ ґрунтахъ высокому Міністеріѹмъ	До Міністеріѹмъ справъ внутреныхъ	13/ 12	VIII
390	-"-	Громада Славна тоже			-"-
391	-"-	Ониско и Семко Курило зъ села Люблѣнца сожалѣетса противо давному дѣдичу ѡ ґрунтахъ			-"-
392	-"-	Громада Руда округа Золочôвскогѡ тоже			-"-
393	-"-	Дѣдичъ Луць зъ Холоева тоже			-"-
394	-"-	Шелестакъ Ігнатій просит вставитиса за нымъ, дабы оучителемъ зôставъ въ Сончи			VI I
395	-"-	Громада Бѣберка выступаетъ противо тамешному оучителю Дембѣцкому			-"-
396	-"-	Іванъ Іаворскій ѡ возвращеніе прошеніа зъ залученіами ѡ мѣстце поручника при стрѣльцѣхъ руских			
397	-"-	Громада Щирепка округа Жолкôвскагѡ взгладѣ выборôвъ			V 2
398	10 Студна	Трищаковскій вносить оупоманути священникôвъ, дабы были свѣтилами народу рускому			IV 2
399	-"-	Рада Надвôрна предлагаетъ прошеніе Адолфа Шотти ѡ мѣсце поручника при стрѣльцѣхъ рускихъ	Резолюцію видано ч. г. Малиновскому	25/6 1850	

Конецъ года 1849-го.

1850

1	25 Сѣч.	Одозва до народа взглядомъ складокъ на Домъ Народный	До Презѣдіумъ Краевого подано	26/1	
2	28 Сѣч.	Бережайскои рады выдѣлъ проситъ вставити ся, щобъ волно скликати раду	Подано подъ. Ч. 376 зъ р. 1849 до Презѣдіумъ Коменди (см. Ч. 376/49)	-"-	I 1
3	31 Сѣч.	Громада Долга проситъ прошеніе ея до Мѣнѣстеріумъ предложити	С. 6 т. р.	31/1	VIII
4	-"-	Долпотовъ громада Стрыйского округа -"-	-"-	-"-	-"-
5	-"-	Калуска рада зъ 21 Дек. 1849 Ч. 36 предкладае прошенія громадъ до Мѣнѣс[теріумъ]	-"-	-"-	-"-
6	-"-	Калуска рада зъ 29 Листоп. 1849 Ч. 29 -"-	До Мѣнѣстеріумъ справъ внутренныхъ	-"-	-"-
7	7 Лют.	Презѣдіумъ зъ 4 Лют. 1850 Ч. 1198 произволяе збиранє складокъ на Домъ Народный			
8	8 Лют.	Ватерфлѣдъ маіоръ ôдсилаетъ назад Радѣ съ благодаренiемъ гроши на музику стрѣльцôвъ оуже непотребны			IV 6
9	-"-	Сороцкій парохъ предлагаетъ складку 5 f. и оувѣдамлаетъ ω заведенiи школи	Печатати въ „Зорѣ“	18/3	
10	-"-	Громада Москалôвка округа Коломїйскагω проситъ ôуймитиса за нею взгладомъ ôдобранои толоки			VIII
11	-"-	Хомѣнскій парохъ Николаева присилаетъ складку на Сербôвъ и недужныхъ воинôвъ	(Серби)		II 2
12	-"-	Громада Дембна сожалѣтса противо давному дѣдичови взгладѣ лѣсовъ			VIII
13	-"-	Рада Станїславска сожалѣетса противо никоторыхъ оучителей тамошного гумназіѹмъ			VI 1
14	-"-	Таже рада предлагаетъ прошенїе Лопатинскогω ω оумѣщенiе его въ оурадахъ податковыхъ			IV 1
15	-"-	Таже доноситъ, что Закшевскій настоятель Суда крїмїналногω въ день с[в]. Михаила плѣнникамъ ювнω на мѣстѣ работати повелѣвъ, и чрезъ тое день праздника зневажавъ			
16	-"-	Началство оурадовое Галичини оудѣлаетъ соизволенїе на собранїе складокъ на Дôмъ Народный, й оувѣдомлаетъ ω ωглашенїи окружныхъ началникôвъ до помощи въ семъ предметѣ			
17	9 Лют.	Бродска рада окружна зъ дня 24 Листоп. 1849 Ч. 46 присилае Адресу	До ради Бродскои и печатати въ „Зорѣ“	9/2	II 1

18	15 Лют.	Внесено, щобъ подати до Мѣнѣстерїумъ земледѣлства потребнїи пропозицїи	Подано до Вѣдня на руки Лѣтвѣновича	15/2	III 3
19	-"-	Духовеńство деканату Коломыйского зъ дня 20 Лист. 1849 присилае Адресу предсѣдателеви Куźемскому	Одповѣдь духовенству – и печатати въ „Зорѣ“	16/2	II 1
20	-"-	Рада Коломыйска до Ч. 173 предкладае жалоби господарей зъ Вер[б]ѣжа	До ради Коломыйскои на руки пароха въ Вербѣжи	-"-	VIII
21	-"-	Прошенїе до Консыстора Перемышского о оголошенїе складокъ на церковъ и Домъ Народ.			
22	4-го Марта	Трещаковскій вноситъ ѡголосити въ „Зорѣ“ ѡ статутах Дому Народногѡ й театра			
23	-"-	Консїсторъ Метрополїталный Лвовскій ѡ вниманіе на прошенїе никоторихъ Русинôвъ ѡ заведенїе латинскогѡ обрадку въ церквах	Одповѣдь до Консыстора	3/4	VII 4
24	-"-	Предложенїе печатанихъ одозвъ до складокъ	До Консыстора	7/3	
25	7 Мар.	Духовеńство намѣст. Пѣстыńского присилае Адресу подяки предсѣдателеви	До духовеńства намѣст. Пѣстыńского	-"-	II 1
26	12 Мар.	До Презѣдїумъ о дуплѣкатъ соизволенїа на складки	До Презѣдїумъ и до Коменди	12/3 16/3	
27	13 Цвѣ.	Подане до презѣдїумъ магїстрату о ревѣзїю муровъ	На 15 Цвѣтня т. р. о 3 год.	13/4	
28	22 Цвѣтна	Редакціа „Вѣстника“ доноситъ, что Славяни тамошнїи зложили на Дôмъ Народ. 50 на балю			
29	-"-	Ѳеодоръ Вѣтвѣцкій парохъ Далешева[1] жертву на Дôмъ Народныи предлагаетъ			III 1a
30	-"-	Тойже жертвуетъ належащій ему долг ѡ Синдіка Ґадзѣнскагѡ на Дôм Народ.			
31	-"-	Рад[а] Станѣславовскаа жертвуетъ на Дôм Народный 25 р. 32 кр. ср.			III 1 б
32	-"-	Таакже предлагаетъ складку 7 ренск. ср.	(Серби)		III 1
33	-"-	Священ. І. Козловскій предлагаетъ 81 зол. р. на Дôм Народн. изъ Чернатинъ, Окно, Сороки й Ѣссенôв			
34	-"-	Вѣтвѣцкій парохъ зъ Далешева предлагаетъ складку на Дôмъ Народный 13 fr. ср.			III 1a
35	-"-	Громада Хлебѣчинъ ѡ справахъ лѣсôвъ, ґрунтôвъ и пасовискъ			VIII
36	-"-	Громада Шешорска округа Коломїйскогѡ тойже			-"-
37	-"-	Громада Борщщовъ тойже			-"-

[1] В ориґіналі помилково: „Галешова“.

38	-"-	Рудолф Мохъ довѣдуетъса ω продажи дѣла свого:„Справа Клекотинскогω“			VI 3
39	-"-	Лайтнеръ Алоїсъ с. k. пôдпоручникъ ω вставленіеса за нимъ, абы зрѣлища запровадивъ			IV 2
40	-"-	Туржайскій Лука зъ Коломеи ω вмѣщеніе сына егω до юкогω Інстітуту			I 1
41	-"-	Маґістратъ Львôвскій напôминаетъ розпочинати коло Дому Народного будовати	До Презѣдіумъ Краевого	18/5	
42	-"-	Всеч. Ґеровскій оупоминаетъ, абы Рада оупоминуласа ω справахъ народных давнѣйшихъ			IV 1
43	23 Цвѣтна	На Сербовъ зложили 136 р. с. 35 кр. и 1 # предкладаютса	Подано до Презідіумъ. (Серби)	23/4	III 1
44	29 Цвѣтна	82 р. с. 21 kr. ср. на фундушъ інвалідôвъ до Рады вплившихъ	Подано до Презідіумъ	30/4	-"-
45	-"-	1 р. с. 20 кр. ср. на Інститутъ дакôвъ	Предложено до Консістора	-"-	-"-
46	-"-	—	Возваніе до Товарницкаго до Решова до складки на Домъ Народный	1/5	III 1a
47	4 Маа	—	До Презідіумъ о чителни	4/5	
48	1 Червна	— (Поданье до Величества в зглядѣ справъ рускихъ)	Подано до Его Величества н ω справах руского народа	2/6	IV 1
49	4 Червна	9274. Началникъ мѣстового Львôвско[го] громадзкого оурада ω предложеніе плана на Дôмъ Народн.			
50	-"-	Фолусьевичъ посвящаетъ 950 дѣла свого: „ω различіи между россійскомъ й малорускомъ азыкомъ“			
51	-"-	Тиховскій Леонъ ... проситъ пріатымъ быти за надзирателя будовничого до Дому Народного			I 1
52	-"-	Мардоровичъ Грегорій ω пріатіе на надзирателя Дому Народного	Мардоровичъ отобралъ свое свѣдѣтельство	10/7 1851	-"-
53	-"-	Оурадъ для безпечности и супокою въ Лґовѣ (Stadth[au]ptmannsch[a]ft)[1] ωвѣдомлаетъ, что чителна народ. руска во Львовѣ ѿтвориса	Отвѣтъ удѣленъ до совершенія ч. г. Якову Головацкому	14/7	
54	-"-	Лозинскій доноситъ ω оустроеніи комісій на складку на Дôмъ Народный и церковь въ Перемиской епархіи	Дано ч. г. Кулчицкому до выробленія по потребныхъ артикуловѣ. До „Зори“	4/7	III 1a

1 Міська управа (нім.)

55	-"-	-"- ω коммѣсіи въ намѣстничествѣ Щирецкомъ	-"-	-"-	-"-
56	-"-	Лозинскій доноситъ ω складцѣ на Дôмъ Народ. въ Самборскимъ	Дано ч. г. Кулчицкому до выробленія артикуловъ	14/7	-"-
57	-"-	-"- въ Саноцкомъ	-"-	-"-	-"-
58	5 Черв.	Пригадка о написахъ рускихъ улиць и площадь	До Презѣдіумъ Краевого	6/6	IV 2
59	7 Червця	—	Подяка г г. Шведзѣцкому и Щербѣнскому за датокъ на Домъ Народныи	20/6	III 2a
60	28 Липця	Федоровичъ Матфей обер-ауфсегеръ проситъ вставити ся за нимъ	До фѣнанцъ-дѣрекціи[1]	29/7	IV 1
61	5 Серпня	Ґубернiумъ Галическое оудѣлаетъ протоколъ ѿтданія звалинъ академіческих на церковь и Дôмъ Народный и документъ ѿданія (Übergabs Urkunde[2])	Артикулъ до „Зори"	25/12	
62	-"-	Лозѣнскій доноситъ ω складцѣ въ окрузѣ Іасѣлскôмъ и Сандецкомъ съ присланіемъ 224 f. 30 x.	Дано ч. г. Кулчицкому до здѣланія артикуловъ	12/8	III 1a
63	-"	-"- въ окрузѣ Решôвскомъ 217 f. 20 x.	-"-	-"-	-"-
64	-"-	-"- на Буковинѣ съ присланіемъ 226 f. 52 x.	-"-	-"-	-"-
65	-"-	Хомѣнскій губерн. секретаръ доноситъ, что владика семиградзкій Шагунъ далъ 100 рен. а Двоилъ 50 f. на Дôм Народный	Ч. г. Илницкому до здѣланія артикула до „Зори"	5/9	
66	-"-	Началство оурадове (Landes Praesidium[3]) оувѣдомлаетъ, что складка для Сербôвъ своему призначенію доставило са	(Сербы!)		III
67	-"-	Познанскій Діонисій парохъ доноситъ ω складцѣ на Дôмъ Народный въ парохіи Гусатинскій[4]			
68	-"-	Семакôвецкій парохъ Василій Каратнѣцкій присилаетъ на Дôмъ Народный 30 f. cm.			
69	-"-	Началство оурадове оувѣдомлае ω площадехъ и оулицовыхъ написахъ			
70	-"-	Внесеніе ω несуществованіи Рады Головныа и разрѣшеніи самоволномъ			I 1
71	15 Серпня	Ухвала на Радѣ 105 подяка для комѣсара циркулярного Ондерекъ	Дано на почту Адресу на руки намѣст. Тернополского	5/9	VI 2

1 В оригіналі: „дѣнанцъ-дѣрекціи".
2 Документ про передачу майна (нім.)
3 Крайова президія (нім.)
4 В оригіналі помилково: „Десатинскій".

72	16 Серп.	Громада Ладайци и Брыкунь присилае Адресу до Ради и предсѣдателя	До громады Ладанци и Брикуńь черезъ почту	16/8	I 1
73	-"-	Коломыйска рада зъ 4 9-bris 1849 Ч. 170 о дѣлѣ „Воскресное чтенїе“	До Актовъ	-"-	II 3
74	21 Серп.	Консысторъ зъ 16 Лип. т. р. Ч. 929 удѣляе мѣнѣст. увѣдомленїе о земледелствѣ	Вѣтвѣтъ и книжка удѣ[л]ени дня 21 Серп. 1850 ч. г. Савчиńскому черезъ г. Кулчицкого	21/8	
75	21 Жовт	—	Поданê до Его Величества, щобъ рускихъ урядниковъ тутъ мѣстит[и]	21/10	
76	6 Лист.	Выдана до г. г. Павликовъ въ Бережанахъ пленѣпотенцїя	Послана черезъ почту	6/11	
77	23 Лист.	Цѣхайскiи Іванъ парохъ зъ Мхавы присилае 33 рс. 59 кр. на Домъ [Народный]	Дано артикулъ до „Зоры“	23/11	III 1a
78	2 Студ.	Увѣдомленїе о дѣланїяхъ въ Домѣ Народномъ	Артикулъ до „Зори“ черезъ ч. г. Трещако[вского]	2/12	
79	23 Студ.	Ґубернїумъ въ 17 Вер. т. р. Ч. 47580 приказуе заплатити 5 рс. 45 2/4 кр. до перемыскои каси	Заплачено чер[е]зъ ч. г. Бѣлѣńского – квитъ до рахунку	23/12	
80	-"-	Хомѣńскiи Валери складае рахунокъ за вывозъ румовиска	Приказано касѣ народной выплатити 61 рс. 53 1/5 кр. ср.	-"-	
81	-"-	Ч. г. собиратель Лозѣńскiи складае рапортъ остатечни о комѣссїахъ	Ч. г. Кулчицкому уложенїя артикула ради	-"-	
82	13 Лист.	Презѣдїумъ въ 5 Лист. 1850 Ч. 12946 о платнѣ учителей ґімн. равный	Дано артикулъ до „Зори“	—	VI 1

1851

1	3 Сѣчня	Мохъ Рудолфъ проситъ, щобъ знижити цѣну „Справи Клекотиньской“	Удѣлено ч. г. Илницкому къ уложеню артик[улу]	11/1	
2	11 Сѣч.	Лозѣньскіи соберательпредложилъ скриптъ и цессію с[вящ.] г. Николая Стеблецкого на 800 рс. ср. на Домъ Народный	Ч. г. Валеры[а]ну Хомѣньскому до разсмотра	11/1	
3	-"-	Ч. г. Павликовъ доноситъ касательно Дому Народного въ Бережанахъ	Поручено до 4 д. ч. г. Мокрицкому зѣхати и заразъ взяти	-"-	
4	20 Сѣч.	Дорнбахъ зъ 1 Вер 1850 Ч.[1] – дае по прилученомъ списѣ книжки на Домъ Народнои	Книжки съ списомъ дани ч. г. Головацкому зъ рефератомъ	20/1	2
5	29 Сѣч.	Прошенїе до Его Величества о руску мову въ урядахъ	Подано на почту на руки Литвиновича	1/2	
6	5 Лют.	Предложенїе до Его Величества касательно госпожи Елисафети Фелзенберґъ	Подано на руки всеч. гос. Литвиновича	5/2	I 1
7	-"-	Презѣдїумъ суда заголовного зъ 31 Студня 1850 Ч. 70 присилае аркушъ складковыи	Удѣлено ч. г. Лозѣньскому	8/3	
8	12 Мар.	Внесенїе: подати до Мѣнѣстерїумъ, щобъ перемѣнити даровизну згарищъ на народъ рускїи	Подано мѣнѣстрови до рукъ	10/4	
9	14 Мар.	По ухвалѣ Рады уложено Адресу о сохраненїи мира презѣдентови мѣнѣстровъ кня[зю] Шварценберґъ	Адресу тую доручено дня 21 Мар. 1851	-	II 1
10	10 Мая	Бучацкїи намѣстникъ зъ дня 24 Цвѣтня т. р. Ч. 189 предлагае 735 рс. 54 1/2 кр. на Домъ Народныи и 9 р. с. 50 кр. за портрети	Отступлено комѣссїи строителнои на руки ч. г. Кулчицкого	10/5	
11	-"-	Станѣславовскїи нам. зъ 4 т. м. Ч. 2 предлагае складку 165 рс. 22 кр.	-"-	-"-	
12	-"-	Мандичевскїи парохъ Зарваницы собрану складку 254 рс. 27 кр. со списами	-"-	-"-	
13	-"-	Калускїи нам. зъ 1 т. м. присилае собрану складку на Домъ Народныи въ числѣ 113 рс. 52 кр.	Дано комѣсїй соберателнои на руки ч. г. Кулчицкого	10/5	
14	-"-	Мокрицкїи парохъ Бѣ[л]ки-"- 32 рс. ср.	-"-	-"-	
15	-"-	Фѣлѣповскїи священникъ-"- зъ Гумнискъ Ч. 18 р. 24 к.	-"-	-"-	
16	26 Черв.	Лозѣньскїи зъ 5 Серп. 1850 Ч. 102 складае складку зъ Чортковского 206 рс. 50 кр.	Дано комїсїи соберателнои	26/6	III 1a
17	-"-	Тоиже въ 23 Вересня 1850 Ч. 165 -"- зъ Стрыйского 540 рс. 19 кр.	-"-	-"-	-"-
18	-"-	Тоиже въ 7 Жовт. 1850 Ч. 180 -"- въ Станѣславовскомъ 232 р.	-"-	-"-	-"-

[1] Пропущено в оригіналі.

[2] Примітка олівцем: „См. Акта библіотеки и музея“.

19	-"-	Тойже 30 [Жовт.] Ч. 207 -"- Коломыйскомъ 587 р. 57 к.	-"-	-"-	-"-
20	-"-	Загалне справозданіе ч. г. Лозѣйского – въ „Зорѣ" печатано въ Марти	-"-	-"-	-"-
21	-	Пляни нового зданія Дому Народного предложени Львовскому маґістратови	Подано	25/6	
22	-"-	Лозійскіи въ 19 Серпня 1850 Ч. 118 рапортъ о складкахъ въ Тернополскомъ	До комѣссіи соберателнои	26/6	III 1a
23	-"-	Лозѣйскіи въ 16 Студня 1850 Ч. 152 рапортъ о складкахъ въ Бережайскомъ и Золочевы	-"-	-"-	-"-
24	-"-	Галицкое намѣст. въ 12 Мая т. р. Ч. 110 присилае додатково списъ складокъ на Домъ Народный	Отдано комѣссіи соберателнои	2/7	
25	30 Черв.	Списъ дателей на Домъ Народный зъ Куликова 56 р. 45 кр.	-"-	-"-	
26	-"-	Списъ дателей на Домъ Народный зъ Жолтанецъ 50 рс. 22 кр.	-"-	-"-	
27	-"-	Редакція „Зоры" складае прислану на ей руки складку 26. кр.	-"-		
28	-"-	Галицкое намѣст. въ 12 Мая т. р. Ч. 111 присилае 23 рс. 24 кр.	-"-		
29	-"-	Бѣрецкіи Іванъ зъ Бахуря присилае 44 рс. 10 кр.	-"-		III 1a
30	-"-	Шепеґіи Стефанъ зъ Лавочного присилае 48 р. 26 кр.	-"-		
31	-"-	Ґрабовичъ зъ Любешки присилае 12 рс. 2 кр. ср.	-"-		
32	-"-	Аркушъ складокъ зъ Радимна до Ч. 3 съ 68 р. 20 кр.	Отступлено комѣссіи соберателнои	2/7	
33	-"-	Залозецкіе нам. въ 14 Мая т. р. Ч. 247 складку 3. рс. 20 кр.	-"-	-"-	
34	-"-	Жуковское нам. въ 18 Цвѣт. т. р. Ч. 87 -"- 222 рс. 6 кр.	-"-	-"-	
35	-"-	Ломнѣцкіи нам. Жукотыйскіи -"- 50 рс. ср.	-"-	-"-	
36	-"-	Ничай Антоный зъ Залесецъ -"- 66 р. 20 кр.	-"-	-"-	
37	-"-	Каратницкіи зъ Илиницъ -"- 30 рс. 20 кр.	-"-	-"-	
38	-"-	Луцкіи Іосифъ зъ Журав[на] -"- 29 рс. 32 кр.	-"-	-"-	
39	-"-	Трещаковскіи зъ Рудна -"- 10 рс. 20[к]р.	-"-	-"-	
40	-"-	Сіенґалевичъ зъ Снятына -"- 535 рс. 13 кр.	-"-	-"-	
41	-"-	Ковбляйскіи Калускіи -"- 310 рс. 37 кр.	-"-	-"-	
42	-"-	Василковскій зъ Молотова -"- 140. рс.	-"-	-"-	
43	-"-	Тарнавскіи зъ Колтова -"- 23 рс. 4 кр.	-"-	-"-	
44	-"-	Тарнавскіи зъ Ясенева -"- 69 рс. 50 кр.	-"-	-"-	

45	-"-	Холоевское нам. въ 6 Черв. т. р. Ч. 188 -"- 160 рс. ср.	-"-	-"-	
46	-"-	Романовскіи зъ Сопова -"- 11 рс. ср.	-"-	-"-	
47	-"-	Рогатынское нам. зъ 24 Мая т. р. Ч. 138 -"- 7 рс. 1 #	-"-	-"-	
48	-"-	Бережанское нам. въ 11 Жовт. 1850 присилае за „Справу Клекот[иньску]"	До намѣстника Бережанского черезъ почту	6/7	III 1а
49	-"-	До Презѣдіумъ о розвязаню ся Ради	Подано через Украинско[го]	7/7	I 1
50	-"-	Одозва до комѣссіи касателно орґанізаціи ихъ	Одозва лѣтоґр[афуется]	-"-	-"-
51	-"-	Станѣславовскіи намѣстникъ въ 26 Сѣчня т. р. Ч. 1 присилае 200 рс. 36 кр.	Отдано до комѣссіи соберательнои	дня 9/7	
52	-"-	Галицкіи намѣстникъ присилае 531. рс. 56 кр. и шпинку	-"-	-"-	
53	-"-	Ганкевичъ зъ Язловця присилае 32. рс. ср.	-"-	-"-	
54	-"-	Презѣдіумъ въ 20 Лют. т. р. Ч. 1344 увѣдомляе о собраный квотѣ 812 рс. 18 кр.	-"-	-"-	
55	-"-	Презѣдіумъ въ 15 Лют. т. р. Ч. 1238. присилае 1070 рс. 39 кр.	-"-	-"-	
56	-"-	Ґинилевичъ присилае зъ Перемышля 128 рс. 59 кр.	-"-	-"-	
57	-"-	Рачинскіи зъ Залозецъ -"- 12 рс. ср.	-"-	-"-	
58	-"-	Моисеовичъ нам. Залозецкіи присилае 20 рс. 40 кр.	-"-	-"-	
59	-"-	Бережанское нам. въ 2 Марта т. р. присилае 142 рс. 30 кр.	-"-	-"-	
60	-"-	Днестранскіи нам. Скалскіи присилае 42 р. 28 кр.	-"-	-"-	
61	-"-	Фортуна зъ Хѣтара присилае 15 р. 20 кр.	-"-	-"-	
62	10 Липц.	Полови нам. Бережанскіи до Ч. 48 проситъ о 10 еземп. „Справи Клекотынской"	Дано ч. г. Илницкому вѣцерек[тору] до водобраніа	30/7	
63	24 Липця	Рачинскій парохъ Залозецъ въ 27. т. м. Ч. 70. о латынныкахъ	Одповѣдь на руки Рачинского	24/7	VII 4
64	-"-	Презѣдіумъ въ 11 т. м. Ч. 5965 о Радѣ на предложеніе зъ дня 30 Черв. т. р. Ч. 49	Переведено на руске и дано до „Зоры" (розвязаня Ради!)	1/8	I 1

Симъ закôнчено дѣланія Рады, отъ селѣ починается дѣиствіе комѣссіи завѣдующой Домомъ Народнымъ.

Кузьемскіи р. в. (підпис)

Словник
рідковживаних та іншомовних слів

абдикованіе (лат.) - зречення влади правителем
авшусъ (з нім.) - комітет, комісія
адіунктъ (лат.) - допоміжний службовець у школі, суді
Адрес (фр.) - колективний лист до високої посадової особи чи установи
академикъ (лат.) - студент вищої школи
актуаръ, ауктуар, актиаръ (лат.) - урядовець, що опікується актами; судовий писар
акціза (лат.) - вид посереднього податку, накладеного державою на деякі види споживчих товарів, ужиткових предметів і послуг
аллеґат (лат.) - додаток
алумнъ (лат.) - семінарист, вихованець духовної семінарії
алфебет - алфавіт
амбона (пол.) - амвон
Апеллація (лат.) - Апеляційний суд
апологія (гр.) - захист; похвала
Априлій - квітень
артикулъ (лат.) - стаття; параграф
ассекурованый (лат.) - застрахований
ассентерунок (нім.) - набір рекрутів до війська

баламутити - підбурювати, збивати з пантелику
бач - дивися
белька (пол.) - балка
Бернахи - бернардинські монахи
бизантински - візантійський
биргермейстер (нім.) - бурмистр
бытъ - життя
беспеченьство (з пол.) - безпека
борзо (з пол.) - швидко
борше (з пол.) - швидше
бранка (пол.) - набір до війська
бредня - вигадка

вакации (пол.) - канікули
вакувати (з пол.) - бракувати, бути відсутнім
вахмѣстръ (нім.) - комендант відділку жандармерії; підофіцер кавалерії
вглядати - контролювати
ведлю - згідно з
весь - село
взглядніи (пол.) - відповідний
взглядомъ (пол.) - відносно, щодо
взмагатыся (пол.) - посилюватися
взôръ - зразок
выбыратель - виборець
видъ - становище
видѣлъ (пол.) - правління, відділ
выжеи - вище
вызвати - закликати
выказати (з пол.) - виявити
вымантити (з пол.) - видурити
вынадгороджувати, тут - компенсувати
виненъ - повинен
вынурити (з пол.) - виявити, висловити
выпосажити (пол.) - забезпечити
виправити - відіслати, передати
выпустити - пропустити
виречы - висловити
выробъ, виробъ - твір, опрацювання
выслужений - демобілізований
выставленіе - будівництво
выступленье (з пол.) - вихід
вытисненє - надрукування
выясненіе (пол.) - пояснення
вѣдѣмовани (з лат.) - засвідчений
вѣдомость - знання
вѣтвѣтъ - відповідь
влагати - накладати
внесенє (пол.) - пропозиція
вôддаленє - усунення
вôдперати - відтісняти, відганяти
вôдпис - відпис, копія
вôдсы - відтепер
возвати, вôзвати (пол.) - закликати
возний (пол.) - судовий кур'єр
вообще (старосл.) - взагалі
ворохобники (старосл.) - заколотники
впасти (пол.) - вторгнутися
вплившій - той, що надійшов

впростъ (пол.) - прямо, безпосередньо
в рѣч - на користь
вруб - право рубати ліс
вспольдѣланіе (старосл.) - взаємодія
вспѹлъ (з пол.) - разом
вставити ся, вставлятися (з пол.) - звернутися, поклопотатися
встримованіе - стриманість
вьлѣвкови (пол.) - відступлений, переданий, спадковий

гандель (нім.) - торгівля
гвалтомъ (з пол.) - силою
гвардиста (пол.) - гвардієць
го - його
голосити - оголошувати
гоноровый (пол.) - почесний
гостинецъ - шлях
гофрат (нім.) - надвірний радник
грабя (пол.) - граф
град (старосл.) - місто
грозьба - погроза
гуманіори (лат.) - учні вищих класів гімназії
гунка - гуня, верхній одяг з сукна

ґаля (пол.) - зала
ґвалтъ (пол.) - насильство

даби - щоб
даровизна - дарчий запис
дары державніи, тут - податки
дати справу (з пол.) - звітувати
дати успѣх - задовольнити
датокъ (пол.) - внесок
дворакъ (з пол.) - панський слуга
депутованый - член делеґації, депутат парламенту
дистриктъ, дістріктъ (нім.) - округ, повіт, адміністративна територія
дих - ставлення
диюрнѣста (лат.) - нижчий службовець, що отримує поденну платню
дѣдичъ - поміщик
діета (лат.) - денна винагорода за виконання особливих обов'язків, функцій
дѣиствіе - діяльність
дѣланіе - діяльність
дѣло (пол.) - твір
дѣянія - історія
дневникъ - щоденник, газета
довгъ - борг
долегливость (пол.) - труднощі
домъ потульныи - притулок
домѣнія, домѣніюмъ, паньство - управління поміщицькими маєтками
домови - внутрішній
допровадити - довести
дотихчасовий (пол.) - попередній
драґотипувати - виготовляти даґеротип, прообраз фотографії
драматъ (пол.) - театр
дуплѣкатъ - дублікат
душстаровничество, душ старовництво - душпастирство
ексгибит (лат.) - доказ, документ; прохання до влади
ексецирка (з фр.) - військові вправи
ексцепт (лат.) - виключне право, привілей
ексцепцѣйний, ексцепціональни (лат.) - винятковий
елементарниі - початковий (клас, школа)
енералъ, іенерал - генерал
енеральна - генеральна
енчі - інші
Ераріумъ (лат.) - Скарбова палата
ѣсли - якщо

жалѣніе - скарга
жбоже - збіжжя
жебы (пол.) - щоб
жеды, жиди - євреї
желовати ся - вболівати
животныи - життєвий
жиченіе (пол.) - побажання
жичити (пол.) - бажати
жомяръ (з пол.) - солдат

забытокъ (пол.) - пам'ятка
заборъ (пол.) - захоплення
забудованье (пол.) - приміщення
забуреня (пол.) - заворушення
заведеніе - запровадження
завѣдомити (пол.) - повідомити
завѣреніе, завѣреня - довіра

завѣрительний листъ - повноваження
заводъ (пол.) - фах
заводити - засновувати
завязувати, завязоватися (пол.) - засновувати
загадка (з пол.) - питання
заголовныи - головний
загрѣвати, загрівати - заохочувати
за доситъ учинено (пол.) - задоволено, компенсовано
зажалѣнне (пол.) - скарга
зазичитися - позичити
заказувати (пол.) - забороняти
заколоченіе - підбурювання
закон (пол.) - орден чернечий
закуплены - підкуплений
залицати (пол.) - радити, рекомендувати
заложити - закласти, заснувати
залучений (пол.) - доданий
заляглости (пол.) - заборгованість
замелдований (з нім.) - зареєстрований, зголошений
запалий - належний
запѣзвати (пол.) - зробити позов
запобѣгати (з пол.) - клопотатися
запобѣчи - запобігти
заповѣсти (пол.) - оголосити
запосѣстися - заповзятися
запринумировати (з пол.) - передплатити
зарадженіе - розпорядження, організація
зарадныи - дієвий
зарысъ (пол.) - нарис
заряд, зарадъ - управління, керівництво
засадный (з пол.) - суттєвий
заскаржувати - вносити скаргу
застанавлятися (пол.) - розмірковувати
застановитися - припинити діяльність
заступникъ - представник
затимчасовый, затымчасовий - тимчасовий
заутра - завтра
заѵфанье (пол.) - довіра
захвалити - рекомендувати, позитивно відгукуватися
заховувати (пол.) - дотримувати, зберігати
заходити (пол.) - траплятися
защитъ (пол.) - честь
збурувати (пол.) - валити, зносити
звалини - руїни
зверженъ (старосл.) - усунутий
зъ внѣ - ззовні
зволати (пол.) - скликати
здавати - доручати
з далеча - здалеку
здарило ся (з пол.) - відбулося
здарѣнье (пол.) - подія
здати справу - звітуватися
здатный - здібний
здольность (пол.) - здібність
зейшлий (пол.) - минулий
зложеня - усунення
зминковани, змѣнковани (з пол.) - згаданий
зможность - можливість
знамя (старосл.) - герб, символ
знамено - прапор
зносити - ліквідовувати
зôстати - залишитися
зражатися (пол.) - відштовхувати, налаштовувати проти себе (когось)
зрѣлище (старосл.) - видовище
з уподобаніом (з пол.) - прихильно
зьемяньство (пол.) - великі землевласники, поміщики

иж - що
изверженіе (старосл.) - скинення
изреченіе - вирок
ймуща (старосл.) - та, що буде; майбутня
ина - інша
ингабер (нім.) - власник
интабульовати (лат.) - вписання до іпотечної або ґрунтової книги
интерпелловати, йнтерпелювати (лат.) - подавати запит, втручатися
интиматъ (лат.) - присланий для ознайомлення (документ)

іерей, ієрей - священик
ѣио - лише
Іѵліи - липень

кавція (лат.) - застава
казка - виступ, оповідь
каламаръ (лат.) - чорнильниця
калюмнія (лат.) - очорнення, наклеп
канцелѣста (лат.) - канцелярист

карта мельдункова (з пол.) - посвідка особи
катехета - вчитель релігії
кафтолический (грец.) - католицький
кватерунокъ (нім.) - розміщення війська на тимчасове перебування
квитъ (пол.) - поквитування
квота (лат.) - сума
Кивень - вересень
клевета - наклеп
кокарда (фр.) - вузол зі стрічки, хустки і т. п., бант
колаторъ, коляторъ (лат., іст.) - особа, що має право призначати священика; як правило, фундатор церкви чи його нащадок
колейно (пол.) - наступно, почергово
колико (старосл.) - скільки
Командо, Коменда; комменда (нім.) - командування; військова комендатура
комендерующій, командерующій (нім.) - командувач
коморникъ (пол.) - судовий екзекутор
компанія (фр.) - рота
комтуаръ (фр.) - контора, каса
конвиктъ (лат.) - інтернат для учнів поза теренами школи
консысторъ (лат.) - консисторія, церковно-адміністративний орган управління єпархією
конскрыпція (лат.) - перепис населення
концептъ (лат.) - проект
корамизація (з лат.) - засвідчення
корытаръ (пол.) - коридор
костôмъ - уніформа
краснописаніе - каліграфія
ксјондз (пол.) - латинський священик
купно (старосл.) - разом
куренда (лат.) - офіційний лист, обіжник
курсорія (лат.) - доставка пошти кур'єром

ландкарта (нім.) - карта (географічна)
ландсдрагонъ (нім.) - ополченець
латиннькъ - римо-католик
легіа, Лнеґию (пол.) - леґіон
леркерперъ (нім.) - викладацький склад
ливерантъ (з нім.) - посередник, постачальник товарів (для війська)
ліокаль, льокаль (пол.) - приміщення
лѣсныи - лісник
лѣтающе писмо - листівка
лѣтеральны (лат.) - листовний
любовникъ - шанувальник
любомудріе (старосл.) - філософія
льос (нім.) - жереб
ляхъ - поляк

маґазинъ (фр.) - склад
мазуры - поляки
малженьство (пол.) - одруження
мандаторъ (лат., іст.) - в Австрії до 1848 р. фільварковий службовець, що під державним контролем здійснював адміністративну владу над підданими селянами
Марецъ (пол.) - березень
мельцетель (з нім.) - посвідка особи
мешне (пол.) - податок на користь латинського пароха
министеріяль-ратъ (нім.) - радник міністерства
мѣрностъ - стриманість, тверезість
мірски, мірскій - світський
мѣстовый - міський
мѣсяцесловъ - календар
мнимати - вважати
мова - промова
монтурни (з пол.) - мундирний
моцъ (пол.) - сила
муйстеръ, муйструнокъ (з нім.) - муштра, військові вправи
мури (пол.) - стіни

набоженьство (пол.) - богослужіння
нагана (пол.) - догана
надворна дружина - фрейліна
надзиратель - наглядач
надробний - понаднормовий
надужитье, надужитїа - зловживання
наклоненіе - намовляння, підбурювання
наколи - якщо
належито - належно
налѣгати (пол.) - наполягати
намѣреніе (пол.) - напрямок
намѣстництво, намѣстникъ - церковний деканат, декан

напастувати - ганьбити, нападати
напасть - нападки
напомкнути, напомнути, оупоминати (пол.) - нагадати, зробити зауваження
напротивъ - проти, всупереч
насмѣвати ся - насміхатися
наставати (пол.) - посягати
настоятель, тут - адміністратор деканату
наступность - майбутнє
началник земный, тут - намісник, губернатор
небеспеченьство (пол.) - небезпека
невчасѣ - невчасно
недужный - хворий
незволочне (пол.) - негайно
нейно, неино - не лише
неправости - кривди
непритомный (пол.) - відсутній
неуфност (пол.) - недовіра
нини - сьогодні
ничъ - нічого
нѣкий - певний, деякий
нѣмъ - доки
Новембрій, Noемврій - листопад
ню - неї

обава (пол.) - побоювання
обвѣщеніе (пол.) - оголошення
обводъ - округ територіальний або виборчий
обер-ауфсегер (нім.) - старший наглядач
обыватель (пол.) - громадянин
обычний (пол.) - нинішній
обляженіе (пол.) - облога
обманчити - обдурити
обовязовати (пол.) - зобов'язувати
обрада - обговорення
обранє (з пол.) - одяг
ôбрядокъ - церковний обряд, конфесія
обсадженіе, обсажденіе (пол.) - заміщення, розподіл (посад, місць)
обставати - захищати
овшѣмъ (пол.) - звичайно, авжеж, залюбки
оглашеніе - відозва
одсетки (пол.) - відсотки
ôже - отже, отож
оздобленный, тут - нагороджений
окляски (пол.) - оплески
ôколичность (пол.) - обставина
окрестникъ, окружник - обіжник
Октоврій (з лат.) - жовтень
ôна - та
опалъ - паливо, дерево для опалення
опоминатися (пол.) - домагатися
ôпомнути (пол.) - зробити зауваження
опустити (пол.) - залишити
оразъ (пол.) - а також, і
орудіе (з пол.) - послання, промова
освѣдченье (пол.) - заява
ôсвѣтити - повідомити
ославляти - ганьбити
ôсôбно (пол.) - окремо
осудити (пол.) - дати оцінку
ôтвертый (пол.) - відкритий
ôтвести - відрадити
отвѣтствувати - відповідати
отвырати, отворити (пол.) - відкривати
отперти (пол.) - відтіснити
отправленый (пол.) - звільнений з посади
ôтрадити - умовити, відрадити
отъ селѣ (старосл.) - відтепер
отставити (пол.) - доставити
оттамти - звідти
ôттягати - зволікати
отшествіе - відхід
оувязаный - ув'язнений
оудалити - усунути
оудатися - звернутися
оудѣленіе - надання
оудобряти - схвалювати
оудоводнити (пол.) - довести
оужалятися - скаржитися
оузнати - визнати, вирішити
оуймати ся - заступатися
оуклад (пол.) - угода
оуневажнювати - скасовувати
оуневиненіе (пол.) - виправдання
оупадати - припиняти діяльність, існування
оупованіе (старосл.) - надія, сподівання
оураджати, оуряджати - вирішувати
оуражати - вражати
оурядникъ - службовець
оурядови - офіційний
оусерднѣйше - старанніше

оуспособити, приспособити - приготувати
оўстава - статут, закон
оўтягатися - зволікати
оўченность, тут - учені
оўчиникъ - учень
офѣровати (старосл.) - жертвувати
оффіціаліста (лат.) - службовець
охотникъ - доброволець
очерненіе - наклеп

Паздерник (пол.) - жовтень
пакості - прикрощі
памятникъ - пам'ятна записка; меморандум
паньство - див. доминія
патрімонѣяльний (лат.) - спадковий, родинний
перебывати (пол.) - виявлятися
переведений - перекладений
передложити - запропонувати
передновинокъ - передновок
представленя - вистава
перемагати, тут - змушувати
перепютствующий - той, хто чинить перешкоди
переступленя - порушення
печатати, печатня - друкувати, друкарня
пивецъ - хорист
питомець - семінарист
питомый - рідний
пленѣпотенція (лат.) - повноваження
пляцъ (нім.) - місце під забудову
побережникъ - лісовий сторож
побѣжное - поточне
повзято - прийнято
повинувати - зобов'язувати
погадати (з пол.) - порозмовляти
поданє, поданье - прохання
пôддати - запропонувати
подивленіе (пол.) - захоплення
пôднятися - взятися
поддвигненіе - піднесення
пôдступок - підступ
пôдущенє (пол.) - підбурювання
пожиточни (пол.) - корисний
позоставати, позастати (пол.) - залишатися
полномощнество, полномоцникъ - повноваження, уповноважений
получений (пол.) - поєднаний
польный (пол.) - польовий
помысльны (пол.) - щасливий, вдалий
помникъ (пол.) - пам'ятник
понеже (старосл.) - оскільки
по нѣчому - за безцінь
поносити (пол.) - брати на себе, зазнавати
поперати, спирати (пол.) - підтримувати
попис (пол.) - перевірка
поповняти (пол.) - виконувати
поправа - поліпшення
поругати ся (з пол.) - глумитися
посідати (пол.) - володіти
посѣдженіе (пол.) - засідання
посѣжденніи - власний
посол - депутат парламенту
постпорта (іт.) - післяплата за поштову пересилку
по суду - на думку
потваръ (з пол.) - наклеп
потульний дом - притулок, шпиталь
потстивій (з пол.) - чесний, шановний
потягнути - притягти
поученіе - інструкція
предводитель - голова
предлога - пропозиція
Предсѣдателство Краіове - Галицьке намісництво
предсѣдъ - головування
представленіе - подання
предстательство (старосл.) - заступництво
прелекцыя (пол.) - лекція, урок
премноги - численні
пренотованый (лат.) - записаний, зазначений
пренумерантъ - див. принумерантъ
препаранда (лат.) - підготовчий курс
пресентованя (лат.) - презента, рекомендування священиків
президентъ (лат.) - голова (міста)
преступство (пол.) - злочин
префект (лат.) - помічник керівника духовної семінарії
привлащати (пол.) - привласнювати
пригадка - нагадування
призволенье, призволеніе (пол.) - дозвіл
приключени - доданий

приконаны - переконаний
прилѣжни - прилеглий
примас - у Католицькій Церкві титул архиєпископа (митрополита), найвищого єрарха в державі чи краї
принумерант (пол.) - передплатник
приплатити - передплатити
припустити - дозволити
приречено (пол.) - обіцяно
присвоеніе - привласнення
присовокупляти (старосл.) - приєднувати
приставати - погоджуватися
притомный (пол.) - присутній
причинитися - заступитися, підтримати
пришлость (пол.) - майбутнє
провизія - відсоткова винагорода за посередництво у торговельній операції
провизорично (з лат.) - тимчасово, попередньо
провизоріумъ (лат.) - нагляд
провинціалъ (лат.) - настоятель монастирів однієї провінції католицького чернечого ордену
проважанє - виконання, передача
произволеніе (пол.) - дозвіл
промововати (пол.) - поширювати
промововати ся (пол.) - подавати на конкурс
пропинація (лат., іст.) - виключне право поміщика продукувати і продавати спиртні напої в межах його володінь
прописка - зразок, таблиця
пространна - простора, велика
пудити (з пол.) - гнати
пустка - необроблений ґрунт
пятокъ - п'ятниця

разсужденіе - обговорення
ракуски (чес.) - австрійський
рачей (пол.) - скоріше, радше
ращителныи - рахунковий, фінансовий
реверсъ (лат.) - поквитування
ревѣзія - огляд
ревнôсть - завзятість
регѣмент, реґимент (лат.) - полк
регулямін (лат.) - приписи й розпорядження щодо дій у якійсь галузі, обов'язкові для працівників установи, членів організації
рекоґніціа (лат.) - засвідчення особи, визнання правдивості речі, підтвердження документа
рекрутовати - брати до війська
рекурс (лат.) - відклик від рішення нижчої інстанції до вищої
рескрыптъ (лат.) - розпорядження вищої влади
реченныи (старосл.) - згаданий
речинецъ, речѣнецъ - термін
рижни - різний
ринский - грошова одиниця Австрії
рѣсныи - густий
розвага - розгляд, обговорення
розворохоблювати - підбурювати
розвязаный (пол.) - розпущений
розказ (пол.) - наказ
розправа (пол.) - доповідь
розрухъ (пол.) - заворушення
розсуджувати - обговорювати
рота присяги (лат.) - текст присяги
рубра (з лат.) - напис на актах з окресленням їх змісту, писаний колись червоним чорнилом (rubrum)
ружни (пол.) - різноманітний
румовиско (з лат.) - руїна
рядъ (з пол.) - уряд

свѣдуватися - довідуватися
свютитель - єпископ, митрополит
секвестровати (з лат.) - 1) віддавати майно під управління чи зберігання третій особі до часу судового рішення; 2) займати маєток для забезпечення своїх претензій; 3) конфісковувати майно на користь держави
сендзія (з пол.) - суддя
Септемврій, Септембер (лат.) - вересень
сервітути - див. служебництва
сецер (нім.) - складач тексту, друкар
силувати - змушувати
синдік (лат.) - міський юрист
сырии (старосл.) - сирота
системѣзованіе (лат.) - запровадження
сѣдалище - осідок, місце перебування

Скарб - Управління державних маєтків
складатися - закриватися
складка (пол.) - збір коштів, внесок
склеп (пол.) - крамниця
сконтрумъ (іт.) - перевірка стану матеріальних чи грошових надходжень
скриптъ (лат.) - боргове зобов'язання
скрутити - змінити
скутечнѣйшій (пол.) - дієвіший, успішніший
скутокъ (пол.) - результат
словенске - слов'янське
служебництва, сервітути - право громади користуватися спільно з поміщиком пасовищами, лісами та іншими угіддями
слюб (пол.) - присяга
смѣшеніе (пол.) - посміховисько
сниднѣти (пол.) - нидіти
сновъ - знову
соблазняти - спокушати
соборъ - сейм, парламент, з'їзд
совершеніе (старосл.) - виконання
совокупленіе (старосл.) - об'єднання
сожалѣніе (старосл.) - скарга
соизволеніе (старосл.) - дозвіл
соиздъ - з'їзд
сопротивие - опір
сочинити (старосл.) - зробити, вчинити
спирати (з пол.) - підтримувати
списъ (пол.) - список, перелік
справитися - довідатися
справованіе (пол.) - поведінка
справозданье (пол.) - звіт
спроневѣрити (пол.) - зловживати чиїмсь довір'ям
средоточніи - головний
сромота - сором
ставляти - чинити, будувати
становиско (пол.) - погляд, точка зору
становче - вирішальне
стелѣзованіе, стилизованье (лат.) - надання твору чи його фрагментам певного стилю, редаґування
стемпль, стемпелъ (нім.) - печатка, штамп, марка скарбової оплати
степерь - відтепер
стипендиста (лат.) - особа, що отримує стипендію
стысло (пол.) - строго, точно
стифтъ, штифтъ (нім.) - 1) монастир; 2) доброчинна фундація, притулок
стонжка (пол.) - стрічка
стопнево (пол.) - поступово
стремезливость (з пол.) - стриманість, поміркованість
строй (пол.) - одяг (народний)
стронництво (пол.) - об'єднання; політична течія
Студень - грудень
Стычень (пол.) - січень
судити - радити, висловлювати думку
судъ гоноровый (пол.) - суд честі
супликація (лат.) - прохання
суровиця (пол.) - соляна ропа
суспендований (лат.) - відсторонений від виконання обов'язків (священик)
сустовати - існувати
суть (старосл.) - є
схоліархъ (з лат.) - 1) викладач; 2) титул каноніка-крилошанина, відповідального за шкільництво

тама (пол.) - гребля; положити таму - покласти край
тамешни, тамтейши, тамечни - тамтешній
таний (пол.) - дешевий
Термѣтень (з фр. termidor) - місяць французького революційного календаря, від 20 липня до 18 серпня
титуло (лат.) - в порядку, як
тичится, тычит ся (пол.) - стосується
тѣло охотникôвъ, оучительске - корпус добровольців, вчителів
товаръ - худоба
токмо (старосл.) - лише
толїю - стільки
толмачъ - перекладач
трансляторъ (лат.) - перекладач
тривіальна (лат.) - початкова трикласна школа
турати ся - дбати
тутейши - місцевий
тягар - обтяження

удѣл (пол.) - участь
удѣляти - надавати
ужалюти сю - скаржитися
уімовати ся (пол.) - заступатися
урѣдъ (пол.) - посада
уруже, уружіе - зброя
урядъ (пол.) - установа, орган влади
ускутечнени (з пол.) - здійснений
успособлен - здатний

фабрика (лат.) - тут будівництво
фаненмутеръ (нім.) - матір прапора, покровителька військового підрозділу
Фебруарій (лат.) - лютий
фелдсуперіоръ (нім.) - військовий священик у ранзі офіцера
фельдъ-Вѣкаріат (нім.) - польовий вікаріат
фервалтерія (нім.) - управління, адміністрація
феріи (лат.) - вільні дні, свята
фестин (нім.) - народне свято
финаньский - фінансовий
финанцъ-дѣрекція (нім.) - фінансова дирекція
фира - підвода
фискальни (лат.) - скарбовий, податковий
фѣскус, фискусъ (лат.) - скарбовий уряд
флорин (лат.) - золотий (грошова одиниця Австрії)
форумъ (лат., іст.) - суд
форшпанъ (нім.) - підвода, візник
фрейкоръ, фрейкорпсъ (нім.) - корпус добровольців
фундушъ (лат.) - фонд, кошти
фуріеръ (фр.) - підофіцер, що займається розквартируванням війська і забезпеченням провізією

хлопъ (пол.) - селянин
хороненіе - збереження

Цвѣтень - квітень
цессія, цессѣа (лат.) - відступлення прав, зречення на користь іншої особи
циркул - округ
цы - чи
цментаръ (пол.) - цвинтар

часописьмо, часописъ, письмо - газета
чей - мовляв
чернити - обмовляти
чертеж - нарис, креслення
чинъ - вчинок, дія
чувати (пол.) - стежити, пильнувати

шинькувати (з нім.) - торгувати спиртними напоями
шкаліованя (пол.) - наклеп, паплюження
шконтрумъ, шконтро - див. сконтрум
шпаркаса, спаркаса (нім.) - ощадна каса
шпѣклеръ, шпиклер (пол.) - шпихлір, комора
Штадкомандо (нім.) - Міське командування
штандаръ (нім.) - хоругва
штифт (нім.) - див. стифт
штука (пол.) - твір
шулдиректоръ (нім.) - директор школи
Шулратъ (нім.) - Шкільна рада
шупасъ, шупашки (з нім.) - прогін

ю̂ - ії
Юніи (лат.) - червень
юра столе (лат.) - плата священику за треби

языкословіе (старосл.) - мовознавство

alumn, alumnus - див. алумнъ
Ausschuss - див. авшусъ
Bürgermiliz (нім.) - міська міліція
Denkschrift (нім.) - пам'ятна, доповідна записка; меморандум
ex officio (лат.) - від установи, офіційно
floren - див. флорин
Freycorps - див. фрейкоръ
Lehrkörper - див. леркерперъ
Meldezettel, Meldkarte - див. мельцетель
Stadt Commando (нім.) - міська комендатура

Іменний покажчик

Авдиковський Захарій (Авдиковскій Захарій, Аудиковскій, Âвдиковскій Захарія, Audykowski), управитель притулку для немічних у Львові (при костелі Св. Лазаря), член Ставропігійського Інституту, член ГРР, учасник З'їзду руських учених 17, 20, 22, 25, 33, 49-51, 84, 85, 101, 122, 130, 154, 159, 180

Альб'янський, див. Albianski

Амброз Петро, селянин із Зозуль 186

Андрухович Іван (Андрохович Іоанъ, Andróchowicz Ioan; *Androchowicz Ioannes*), семінарист 4, 6

Аримович, див. Яримович

Ахт, мандатор із Ярославщини 102

Бабич Антоній, див. Babicz Anton

Багрій Іван (Багрый Іванъ), селянин із Гордині 191

Базарський, див. Bazarski

Базилевич Микола (Базылевичъ Николай; *Bazylewicz Nicolaus*), семінарист; адміністратор капеланії Молодиньче Ходорівського д-ту (1849) 6

Бако Карл (*Bako Carl de Hette*), дідич у Монастириськах 95, 97

Бакушка Анна (Бакушчка), селянка зі Тростянця 202

Балтарович Йосиф (1824-1891), (Іωсеф; *Baltarowicz Josephus*), семінарист 9

Баляк Юрій (Баѧак Юрый, Балюкъ, Балякъ, Баѧакъ, Балакъ, Balak Jurii, Georg), службовець Дирекції поліції у Львові, член Галицько-Руської Матиці 3, 10, 17, 91, 94, 98, 101, 121-124, 128, 129, 161, 184, 199

Баньковський Віктор (Баньковскій Викторъ), мандатор у Горбачах 105

Барвінський Іполит (Барвѣнский Гѣполѣтъ; *Barwinski Hipolitus*), учень гімназії; студент філософії (1849); семінарист (1851) 6

Барвінський Мартин (1784-1865), (Барвинскій, Barwinski Martin Ritter von; *Barwiński Martinus Eques de*), барон, львівський крилошанин, архипресвітер митрополичої капітули, радник і референт митрополичої консисторії, доктор богослов'я, ректор-емерит Львівського університету, посол Галицького станового сейму 7, 11

Баревич, див. Barewicz

Барон Григорій, див. Baron Gregor

Бах Александр (1813-1893), (Бахъ; *Bach Alexander*), австрійський міністр юстиції; міністр внутрішніх справ (1849-1859). Після поразки революції встановив централістичну систему управління Австрійською імперією, яка отримала назву „неоабсолютизму" 94, 167

Бачинський Антоній, див. Baczyński Anton

Бачинський Атанасій (Бачыньскій; *Baczyński Athanasius*), гімназист; студент філософії (1849) 8

Бачинський Михайло (1806–1871), (Бачиньскій; *Baczyński Michael*), парох Магерова, пізніше Кунина Жовківського д-ту (1850) 43

Бем Юзеф (1795-1850), (*Bem József*), польський політичний і військовий діяч, генерал, учасник революції 1848-1849 в Австрії, командував обороною Відня (1848) та угорським військом у Семигороді (1849). Після поразки революції прийняв іслам і служив у турецькій армії в Алеппо як Амурат-паша 62, 162

Березницький Григорій (Березницкій), доброволець 289

Березовський Микола, див. Berezowski Nikołaj

Бержецький, див. Бірецький

Білевич Григорій, див. Bielewicz Grzegorz

Білевич Теофіль, див. Bilewicz Theofil

Білецький Михайло (Бѣлецкій Михаилъ; *Bielecki Michael*), адміністратор капеланії у Щирці; парох Сухорова (1850) 289

Білик Семен (Бѣликъ Симеонъ), шинкар 104

Білинкевич Іван (Бѣлѣнкевич Іωанъ; *Bilińkiewicz Joannes*), семінарист; сотрудник у Бабчому Богородчанського д-ту (1851) 10

Білинкевич Михайло (Бѣлѣнкіевичъ; *Bilińkie-*

wicz Michael), адміністратор капеланії; капелан у Лісках Жуківського д-ту (1850) 169

Білинський (Бѣлинскіи), семінарист 180

Білинський Григорій (Билиньскій, Билинскій, Билѣньскій, Білинскій, Бѣлинскій, Бѣлиньскій, Бѣлинськи, Бѣлѣнскій, Бѣлѣньскій, Бѣлійскій, Bilinski Grzegorz), службовець, член ГРР, Ставропігійського Інституту 3, 11, 20, 22, 23, 29, 48, 49, 65, 68, 81, 101, 121, 122, 126, 128-132, 137, 168, 211

Білинський Іван, див. Bilinski Іωанъ

Білинський Стефан, див. Bilinski Stefan

Білинський Яків, див. Bilinski Jacob

Білоус Теодор, див. Biłous Teodor

Бірецький Іван (1815-1883), (Бѣрецкій Иванъ, Бѣрецкіи Іванъ, Бнержецкій; *Birzecki Joannes*), парох у Бахурі Бірецьеого д-ту, етнограф, член-засновник Галицько-Руської Матиці, член ГРР, учасник З'їзду руських учених 51, 156, 213

Блажовський Іван (Блажовскій), вчитель головної школи у Самборі 90

Бліхар Іван (Блѣхаръ Иванъ) з Кулнкова 121, 193

Блонський Кирило (1802-1852), (Блонскій, Блоньскій Кириллъ, Блонски Кириль; *Błoński Cyrillus*), парох у Шешорах Пістинського д-ту, посол до Австрійського райхстагу (1848-1849), етнограф та граматик 64, 73, 75, 84, 85, 103, 171, 185

Богуславський (Богуславскій) 35

Бодиар Антоній (Боднаръ Антонъ) з Ріпнева 73

Боднар Йосиф (Боднаръ Иосиф, Іосифъ) з Ріпнева 73, 182

Боднар Теодор (Боднаръ Феодоръ, Ѳеодоръ) з Ріпнева 73, 182

Бойкевич Андрій (Бонкєвич Андреи), гімназист 10

Бонковський Людвік (Бонковскій Людвикъ; *Bońkowski Ludowicus*), семінарист 6

Борецький Яків, див. Borecki Jacob

Боржанський, див. Borzanski

Борис, див. Borys

Борисікевич Іван (1815-1892), (Борисѣкевичъ, Борѣсѣкевичъ, Борисѣкіевѣчъ, Борисѣкіевич Иван, Борысѣкевичъ Іωаннъ), правник, власник маєтку в с. Увисла; член ГРР, заступник голови, укладач статутів; учасник Слов'янського конгресу у Празі, один з ініціаторів і активних учасників З'їзду руських учених, член Ставропігійського Інституту, один із фундаторів Народного Дому, Галицько-Руської Матиці і інших українських товариств 18, 19, 21-27, 29, 35, 36, 58-60, 62, 63, 65-70, 73, 75, 76, 79-81, 83, 86, 88, 90, 92, 100, 103, 108-110, 114, 117, 131, 141, 146, 160, 161, 163, 166, 167, 170-173, 186, 197

Борковський Лешек (1811-1896), (Борковскій; *Borkowski-Dunin Alexander Leszek*), польський літератор і публіцист, член польської Центральної Ради Народової 107

Бородайкевич Михайло (Бородайкевичъ Михаилъ, Бородайкнєвич), учитель у Красному 37, 91, 148

Бородайкевич Теофіль (Бородайкевичъ Ѳеофіль), учитель у Станіславові 116, 190, 192

Боросевич Іван, див. Borosiewicz Jan

Бортник Іван (Бортникъ Іоанъ), перекладач з молдавської мови при Галицькому намісництві, член ГРР 23, 25, 39, 40

Бохенський Іван (1783-1857), (Бохенскій Іωанъ, Бохеньскій, Бохенскии. Bochenski Johan), львівський крилошанин, архидиякон і декан митрополичої капітули, радник і референт митрополичої консисторії, ректор Львівської духовної семінарії, Голова Інституту священичих вдів і сиріт; єпископ-помічник Львівський (1849); член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 2, 11, 14, 29, 101, 103, 122, 143, 150, 180

Боцюрків Йосип (1826-18910, (Боцюрко Іосепъ; *Bociurkow Josephus*), студент філософії; семінарист (1850) 5

Брандль Йосиф (Иωсифъ), військовий 202

Брилинський Іполит (1827-1900). (Брилѣнскиї Гіпполѣт, Брылинскій; *Bryliński Hippolitus*), семінарист, член ГРР 9, 25, 28, 146

Брудникевич Йосиф (Брудніґевичъ Иосифъ), селянин із Довпотова 188

Брюховський [Теодор?] (Бржуховскій), урядник Львівського маґістрату 59

Будзановський Теодор (Будзановскій Ѳеодорь, Будзиновскій), учитель у Небилові, учасник З'їзду руських учених 119, 192

Будзиновський, див. Будзановський

Буковський Іван (Буковскѣ Іанъ) 5

Бурачинський Тит (1828-1866), (Бурачинскіи Титусъ; *Buraczyński Tytus*), семінарист 9

Вагилевич Іван (1811-1866), (Вагилевичъ Иванъ, Вагилевичъ Іоанн; *Wagilewicz Joannes*), адміністратор капеланії Нестаниці Холоївського д-ту (1846-1848), член „Руської Трійці", з початком революції залишив душпастирювання і приєднався до польського табору, член Руського Собору, редактор „Дневника Руского", літератор, фольклорист і археограф 4, 90, 93, 95, 96, 98, 180, 181

Вагилевич Микола (Вагилевич, Вагилевичъ, Николаи, Николай), службовець, член ГРР 4, 23, 25, 29, 33

Вагилевич Михайло, див. Wagilewicz Michał

Ванівський Михайло, див. Waniowski Michał

Ванкович, див. Wankowicz

Ваняк Гаврило (Ванякъ Гаврыилъ) 10

Василькевич Антоній (Василкиевичъ Антонъ, Wasilkiewicz Antoni, Anton), семінарист 3, 9

Васильківський Микола (1792-1863), (Василковскій; *Wasylkowski Nicolaus*), парох у Молотові Ходорівського д-ту 160, 213

Васильців Олекса (Васильціовъ, Васильцовъ), землевласник із Кавськв 176, 179

Ватерфлід (Ватерфлѣд, Ватерфлѣдъ, Ватерфликъ), майор, командир полку руських стрільців 131, 196, 197, 204, 205, 207

Вашкевич Теодор, див. Waszkiewicz Thodor

Величковський Юліан (Віелѣчковски Іюліанъ, Віеличковскій, Вѣличковскіи, Вѣличковскій, Вѣлѣчк[овскій], Віеличковскій, Віелѣчковскии, Вьеличковскіи Юліанъ, Вьеличковски, Вьеличковскій, Weliczkowski Julian), канцлер і референт митрополичої консисторії, пізніше парох в с. Конюхи Бережанського д-ту (1851); член ГРР 3, 11, 14, 19, 24, 29, 32, 37, 48, 49, 56, 77, 79, 80, 84, 85, 90, 91, 94, 97, 99, 102, 106-109, 119, 121-123, 126, 127, 130, 134, 135, 144, 147, 154, 179-181, 183

Венгринович Іван (Венгриновичъ Іоаннъ, Венгржиновичъ), канцелярист намісництва у Львові, член ГРР 52, 132

Венденштейн 173

Вендик Петро (Вендикъ) 5

Вендик Хома (Вендикъ Тома), дяк Успенської церкви у Львові 53

Веньковський, див. Віньковський

Верблянський Сильвестр (Вержбянский Силвестръ; *Wierzbliański Sylwester*), сотрудник пароха в Олеську 58, 162

Верещинський Микола (1803-1882), (Верещиньскій; *Wereszczyński Nicolaus*), священик, директор головної школи в Коломиї; член-засновник Галицько-Руської Матиці, почесний голова Руської Ради в Коломиї 81, 173, 189

Вержбянский, див. Верблянський

Вессенберґ-Ампрінґеи Йоган Філіп, (Вессенберкъ; *Wessenberg-Ampringen Johann Phillip Freiher von*), барон, австрійський міністр зовнішніх справ і тимчасовий голова ради міністрів 77

Венцковський Лев (Віенцковски Ліон), учень гімназії 3

Вибрановський Юзеф (1790-1863), (Выбрановскій; *Wybranowski Józef*), полковник, командувач польської Ґвардії Народової у Львові, дідич у Шоломиї 79

Винницький Василь (Вѣннѣцкій Василь) 5

Вислобоцький Юліан Антоній (1818-1871), (Вислобоцкій Юліусъ, Вѣслобоцкий, Выслобоцкій, Wyslobocki Julius; *Wysłobocki Julius Anton*), псеадонім: Василій Зборовський, директор друкарні Ставропігійського Інституту, редактор часопису „Вѣстникъ" у Відні (1850) і його додатків „Сіонъ", „Церковъ-школа", „Отечественный сборникъ",

перекладач „Вѣстника законовъ державныхъ", член ГРР, Галицько-Руської Матиці, Народного Дому, Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених 1, 4, 12, 20, 21, 26, 28-30, 68, 81, 91, 114, 116, 141, 142, 171, 195, 199

Висоцький Онуфрій (Высоцкій, Wysocki Onufrius), львівський міщанин, член ГРР 13, 20, 22

Витвицький Софрон (1819-1879), (Вѣтвѣцкіи; *Witwicki Sophronius de*), український письменник і етнограф; парох у с. Раковець Городенківського д-ту; член окружної польської ради, перейшов на поч. 1849 р. до руського табору 162

Витвицький Тома, див. Witwicki Thomasz

Витвицький Теодор (1783-1861), (Вѣтвѣцкіи, Вѣтвѣцкій Ѳеодоръ; *Witwicki Theodorus*), парох Даленови Городенківського д-ту 58, 208

Вихитіл (Вихитѣлъ), учитель 46

Вишневський Йосиф (1803-1863), (Вишнїовскій; *Wiszniowski Josephus*), парох у Жаб'ї Пістинського д-ту 188

Вишневський Теофіл (Вѣшневскій, *Wiśniowski Teofil*), польський революціонер, один з провідників повстання 1846 р., страчений через повішання у Львові 1847 р. 47

Відман Йозеф (Вѣдман; *Widmann Josef*), австрійський урядовець у Галичині, староста Бережанського округу (1848); пізніше чиновник на Буковині 147

Вільорич Степан (Вѣльорич Стефанъ) 6

Віндішгрец Альфред (1787-1862), (Вѣндишґрецъ, Виндишгрецъ; *Windischgrätz Alfred Fürst von*), князь, фельдмаршал і командувач австрійської армії, очолював урядове військо і придушив повстання в Празі (червень 1848) та Відні (жовтень 1848); після ряду поразок від угорської революційної армії подав у відставку (квітень 1849) 91, 177

Віньковський Кирило (1809-1865), (Вѣнковскій, Веньковскій, Венковскій), ад'юнкт фіскального уряду у Львові, доктор права; член ГРР, з якої перейшов до Руського Собору, член Ставропігійського Інституту, Галицько-Руської Матиці (1848), посол до Австрійського райхстагу 19, 21, 57, 177

Вірський Тадей (1810-1892), (Вѣрский Ѳаддей; *Wirski Thaddeus*), капелан Попільник Городенківського д-ту 199

Вітошинський Евдич (Вѣтошинскі), студент 2

Вітошинський Іван (1828-1890), (Вѣтошиньскій Иван, Вѣтошинскій, Witoszynski Jan), ад'юнкт суду в Перемишлі, посол до Австрійського райхстагу, член ГРР 7, 13, 23, 25, 29, 137, 144, 145

Вітошинський Назар, див. Witoszynski Nazar

Вітошинський Орест (1821-1876), (Вѣтошиньскій Орестъ, Witoszynski Orestes), студент, семінарист 3, 8

Вітошинський Яків, див. Witoszynski Jakob

Воєвудка Антоній (1811-1865), (Воевудка; *Wojewódka Antonius*), парох Обертина, адміністратор Жуківського д-ту 197

Возняк Симеон (Вознякъ), учитель школи при Ставропігійському Інституті, учасник З'їзду руських учених 64, 166

Волос Антоній, див. Wolos Antoni

Волос Ігнатій (Волосъ Йгнатый, Йгнатій, Wolos Ignaty), радник Львівського маґістрату, член ГРР 11, 20, 22

Волошин Микола, див. Woloszyn Nicol

Волошинський Діонісій (1816-1871) (Волошиньскій Діонисїи; *Wołoszyński Dionysius*), адміністратор капеланії в Тростянці Малому Золочівського д-ту 197

Волошинський Лев (1806-1849), (Волошинскій Левъ; *Wołoszyński Leo*), парох Болехова 38, 39, 149

Волошинський Олексій (1829-1856), (Волошинські Олеѯа; *Wołoszyński Alexius*), семінарист 8

Волянський Йосиф (Волянскій Иосиф), дідич 159

Вомеля Іван, див. Womela Jan

Воницький, посесор у Буянові 199

Вояковський Казимир (Волковскій Казимѣръ), доброволець полку руських стрільців 189

Вояковський Сильвестр, див. Wojakowski Sylvester

Вреха, радник 105, 185

Гавлічек (Гавлѣчекъ) 69

Гаврилюк Іван (Иван) з Перегінська 112

Гаврисевич Степан (Гаврисевичъ Стефанъ, Hawrysiewicz Stefan; *Hawrysiewicz Stephanus*), семінарист 9, 15

Гаєцький (Гаєцкіи), комісар в Коломиї 180

Гайдучек Іван (Гаидꙋчекъ Іѡаннъ) 4

Гакман Євгеній (1793-1873), буковинський православний єпископ, пізніше митрополит 81

Галевич Антоній (Гальевѣч Антон) 10

Галицький Іван, див. Halicki Jan

Галька Ігнатій (1824-1903), (Галка, Halka Ignacy; *Halka Ignacius*), семінарист; сотрудник пароха в Тернополі (1851) 3, 92

Гаммерштайн Едуард Вільгельм (1785-1861) (Гаммерстайн, Гамерштейнъ; *Hammerstein Eduard Wilhelm Freiher von*), австрійський генерал і військовий комендант Галичини 92, 103, 178, 184, 191, 192

Гаморак Симеон (1807-1897), (Ґаморак), капелан у Кіцмані на Буковині 197

Ганасевич Костянтин (Ганаѣвѣчъ Константи; *Hanasiewicz Constantinus*), військовий капелан полку Мацухелі 7

Ганкевич Юліан (1812-1888), (Ганкиевич Юлиянъ; *Hankiewicz Julianus*), парох Язлівця Чортківського д-ту, учасник З'їзду руських учених, автор кількох збірок проповідей 178, 214

Гарасевич (Гарасиевич), актуар 59

Гарасевич Іван (1781-1861), (Гарасиевич Иван; Harasiewicz Joannes), радник Перемиської консисторії, доктор богослов'я, декан-емерит Горожанського д-ту; учасник З'їзду руських учених 163, 168

Гарасевич Микола (Гарасиевич; *Harasiewicz Nicolaus*), парох Завалова, адміністратор Підгаєцького д-ту 187

Гарасевич Микола, семінарист, див. Harasiewicz Nicolaus

Гарасевич Сава, див. Harasiewicz Sabbatius

Гарасимович, див. Harasymowicz

Гарасимович Євстахій (Евстахіи, Гарасимовѣч, Гарасимовичъ Евстахій, Гарасѣмовичъ, Harasymowicz; *Harasimowicz Eustachius*), семінарист (1849); член ГРР, учасник З'їзду руських учених 8, 11, 56, 65, 67, 80, 92, 171

Гарматій Василь (1810-1900), (Гармацій Василій), селянин, посол до Австрійського райхстаґу 88

Гвоздович Йосиф (Гвоздовичъ Іосифъ, Gwozdowicz Józef), семінарист 4, 6

Георгій, див. Юрій

Гепфлінґер Карл (Гепфлингеръ; *Höpflingen-Bergendorf Carl Ritter*) австрійський урядовець, службовець Львівського маґістрату, згодом бурґомістр і почесний громадянин Львова 116

Герасимович 53, 57

Геринович Іван (Гериновычъ Иванъ) 7

Геровський, див. Ґеровський

Геронович Йоахим (Гиеронович Іоахим) 144

Гинилевич Григорій (1809-1871), (Гинильевичъ, Гинилевичъ, Гинѣлиевич, Гинилевич, Ґинилевичъ, Ginilevich), парох Шкла та декан яворівський; катедральний проповідник у Перемишлі (1849-1850), референт Перемиської консисторії, крилошанин-сколіарх Перемиської капітули (1850), доктор богослов'я і канонічного права, професор у богословському закладі в Перемишлі, ректор Перемиської єпархіальної семінарії (1850); член ГРР, заступник голови, член Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених та Слов'янського конґресу в Празі 26, 27, 31, 32, 47, 48, 80, 153, 172, 188, 213

Гиртлер, див. Гиршлер Іван

Гиршлер Іван (Іоан, Гиртлер) з Новосілки-Кут 114, 187

Гладишевський (Гладишевскій, Ґладишевскій), поручник 129, 196

Гладкий Іван (Гладкїй Иванъ) з Нараєва 115, 189

Глинський Теофан (Глѣнскій, Глинскій, Глиньскій; *Gliński Theophanus*), парох Богородчан; секретар деканальної руської ради в Богородчанах та окружної ради в Станіславові 50, 100, 104, 145

Глібовицький Микола (Гльебовіцкіи Николаи, Глибовицкий), вчитель у Перемишлянах 7, 182

Гнатевич Модест (1810-1865), викладач гімназії в Бучачі 86

Гнатишак Дмитро (Гнатишакъ Дмитеръ) 10

Гнідей (Гнѣдей, Гнидей) 29, 33, 126

Головацький [?] (Головацкій) 91, 94, 103, 109, 120, 121, 195, 212

Головацький Петро (1821-1853), (Головацкій), вчитель у Чернівцях (1844-1848) та в Тернополі (1849-1853); член Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених, співробітник газети „Зоря Галицка", один з організаторів українського театру в Галичині 11, 124, 185

Головацький Стефан, див. Głowacki Stefan

Головацький Яків (1814-1888), (Головацкій Яковъ, Головацкій; *Głowacki Jacobus*), громадський діяч, історик літератури, історик, етнограф, поет, один із засновників „Руської Трійці"; парох Хмелева Чортківського д-ту (1847-1848), професор української мови і літератури у Львівському університеті (1848); член Ставропігійського Інституту, член-засновник Галицько-Руської Матиці, член Народного Дому, учасник Зї'зду руських учених; автор ряду праць, серед яких: „Три вступительнії преподаванія о руской словесности" (1848), „Граматика руского язика" (1849) і поетичних творів, вміщених у „Русалці Дністровій" (1837) та альманаху „Вінок русинам на обжинки" (1846-1847) 10, 209

Голуховський, див. Ґолуховський

Гоппе 91

Горбальський Севастьян (Горбальскій Севастіан) 162

Горбачевський Микола (Горбачевскій Николай), вчитель у Станіславчику 202

Горбачевський Костянтин (1809-1868), (Горбачевскій; *Horbaczewski Constantinus*), парох у Джурині Чортківського д-ту 168

Горбачевський Хризант, див. Horbaczewski Chrysant

Гординський Адам, див. Hordynski Adam

Горнячек Йосиф (Горнячекъ Иосифъ, Горнячикъ Іосифъ, Горнячекъ), римо-католик, кандидат до греко-католицької семінарії 105, 177, 186

Грабович Еміль (Грабовичъ Емѣль; *Grabowicz Emilianus*), семінарист 9

Грабський Михайло, див. Grabski Michał

Григорій, святий 107, 120

Григорій, див. Яхимович Григорій

Гриневич Антоній, див. Hryniewicz Antonius

Грушкевич Юліан, див. Gruszkiewicz Julian

Гузар Антоній (Гузаръ Антони; *Husar Antonius*), студент філософії, семінарист (1849) 7

Гузар Дмитро (Гузаръ Димтry; *Husar Demetrius*), семінарист; сотрудник пароха у Городку (1850) 3

Гумницький Іван, див. Chumnicki Jan

Гураєвич Антоній, див. Hurajewicz Anton

Гуркевич Іван (1797-1861), (Гуркевичъ Іоанъ, Гуркіевич, Гуркіевич, Гуркіевичъ), радник крайової державної бухгалтерії у Львові, член Ставропігійського Інституту, ГРР, член-засновник Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 2, 19, 25, 26, 29, 31, 39, 40, 61, 99, 101, 106, 133, 135, 136, 142, 143, 149, 156, 163-165, 168, 172, 175, 176

Гушалевич Іван (1823-1903), (Гушальевичъ Іванъ, Гушалевичь, Гушилевичъ, Гушалевич, Гушалевичъ, Гушалевич, Guszalewicz Johan), семінарист, священик Львівської архиєпархії (1849), професор руської мови в домініканській гімназії у Львові (1850-1854), видавець часопису „Новины" (1849); літературний діяч і журналіст-москвофіл; член ГРР, Ставропігійського Інституту, член-засновник Галицько-Руської Матиці, член Народного Дому 2, 9, 15, 20, 23, 28, 29, 30, 33, 35-38, 44, 45, 49, 58, 73, 75, 100, 104, 105, 111, 112, 136, 141, 143, 144, 147-151, 171, 186, 187

Ґабла Василь (1823-1889), (Василіи, Gabła Basilius), семінарист; адміністратор капеланії в Нановій Устрицького д-ту (1851) 6, 15

Ґадзінський (Ґадзѣнскій), синдик 208

Ґадзінський Омелян, див. Gadzinski Emil

Ґаморак, див. Гаморак

Ґардзінський Сильвестр, див. Gardzinski Sylwester

Ґвяздон (Гвіаздонъ, Гвaздон; *Gwjazdon Jucundus*), сотрудник римо-католицького пароха в Богородчанах 59,163

Ґеринович Іван, див. Gerynowicz Jan

Ґеровський Яків (1794-1850), (Ґъеровскій Іаковъ, Гѣеровскій, Геровский, Ґеровскіи, Ґеровскій, Геровскій, Гѣеровскій, Gierowski Jakub), почесний крилошанин Перемиської капітули, радник митрополичої консисторії, доктор богослов'я, професор біблійних наук Львівського університету; член ГРР 2, 4, 11, 14, 23-25, 29, 37, 41, 48-50, 59, 62, 77, 81, 84-86, 93, 95, 96, 104, 106, 114, 116, 117, 122, 125, 126, 128-134, 141, 143, 146-148, 150, 152-156, 161-163, 165, 167, 169, 173, 176, 180, 190, 191, 195, 196, 200, 209

Ґолейовський Антоній (1819-1893), (Ґоліевскій Антоніи; *Golejowski Antoni Leonard*), граф, землевлаласник у Стрийському й Коломийському повітах, посол Галицького станового сейму; член польської Центральної Ради Народової та Руського Собору, член виділу Ґвардії Народової у Львові 188

Ґолуховський Аґенор (1812-1875), (Ґолуховскій, Голуховскій, Голѹховскій), граф, землевласник у Чортківському окрузі, бурґомістр Львова (1848), віце-президент намісництва (1848), галицький намісник (1849-1859); сприяв придушенню революційного руху в Галичині, орґанізації Байрату, ГРР і Народного Дому, член-засновник Галицько-Руської Матиці; ініціатор порозуміння польської знаті з австрійською владою, а також полонізації адміністрації Галичини та Львівського університету 77, 79, 103, 105-107, 116, 186, 193, 201

Ґрабович з Любешки 213

Давидовський Дем'ян (Давидовскій Дамианъ) 33

Данец, чеський посол у райхстазі 91

Данилович Іван (Даниловичъ; *Danilowicz Joannes*), семінарист Віденської та Львівської (1849) семінарій 8, 92

Даниловичі, рід 110

Даниляк Костянтин (Данелюк Константин) зі Стінки 153

Дашкевич Іван, див. Daszkiewicz Jan

Двоїл (Двоилъ), румунський греко-католицький єпископ із Семигороду 210

Делькевич Йосиф (1822-1912), (Делькевичъ Іосифъ, Delkiewicz Joseph), студент богослов'я у Віденській колеґії Авґустінеум, священик Перемиської єпархії (1850); згодом ректор Львівського університету 3, 15

Дембицький Іполит, див. Dembicki Hippolit

Дембицький Казимир (Дембѣцкий, Демицкій), учитель у Бібрці 160, 206

Дембицький Кирило (1791-1864), (Дембицкій, Дембѣцкій, Dębicki Cyrylli, Dembicki Cyrill), львівський соборний крилошанин і прокуратор митрополичої капітули, референт консисторії, парох архикатедрального собору Св. Юра, член комісії Інституту священичих вдів і сиріт; член ГРР, референт духовного відділу 4, 14, 25, 29, 197

Дембицький Модест, див. Dembicki Modest

Дембицький Павло (Дембицкий, Дембѣцкий), учитель у Самборі 173, 201

Дережицький Микола (Дережицкіи Никола) 9

Деркач Іван (Іѡан) 200

Децикевич, див. Decykiewicz

Дзбанський (Dzbański Lubiń), урядник із Жовківщини 184

Дзерович Віктор (Дзеровечъ Вікторъ, Джеровичъ Вѣктор, Дзъеровичъ), камеральний урядник в Жовківському окрузі; член Жовківської руської ради 11, 36, 43, 56, 79, 80-82, 142, 159, 162, 174, 199

Дзерович Ігнатій (1827-1883), (Дзировичъ Ігнатиі; *Dzerowicz Ignatius*), семінарист, сотрудник пароха в Бродах (1950) 4

Дзерович Іполит (1815-1904), (Джеровичъ Гиполит; *Dzerowicz Hippolitus*), капелан Дубравки Журавнівського д-ту, парох

Бібрки (1850); учасник З'їзду руських учених 79, 150

Дзіваковський Андрій (Дзѣваковский Андреи), селянин, посол до Австрійського райхстаґу; член Галицько-Руської Матиці 88

Дзюба Антоній (Дзіуба Антонъ) з Козлова 78

Диконський Павло, див. Dykonski Paweł

Дідицький Іполит, див. Dziedzicki Hippolit

Дідицький Феодосій (Дзьедзицкій Ѳеодосій), член ГРР 109

Дмитрикевич, див. Demetrykiewicz

Дмитриків Іван (Дмитриков, Дмитриковъ, Dmytrikow Jan), львівський міщанин, член ГРР 12, 49, 67, 68, 137

Дністрянський Василь (1806-1879), (Днестрянскій), парох Озерян, адміністратор Скальського д-ту (1849) 214

Добошанський Дмитро, див. Doboszynski Demetry

Добровський Юстин (Добровскѣ Іустін) 5

Добрянський Адольф (1817-1901), (Добряньскій Адолфъ Івановичъ, Добраньскій Адолфъ, Добряньскіи Адольфъ, Добряньскіи, Добраньскій), закарпатський політичний діяч москвофільського напрямку, правник, урядовець у Пешті (з 1840), австрійський комісар при російській армії (1848-1849); подав цісареві проект поділу Угорщини на національні дистрикти „Пам'ятник русинів угорських" (1849); намісник „Руського дистрикту" в Ужгороді (1849-1860), автор проекту створення окремого самоуправного краю з українських земель у межах Австрії; тричі обраний послом до угорського сойму; член ГРР, учасник Слов'янського з'їзду у Празі 10, 119, 122, 193

Добрянський Антоній (1810-1877), (Добряньскій; *Dobrzański Antonius*), парох Валяви, адміністратор Перемиського д-ту, референт єпархіяльної комісії Інституту священичих вдів і сиріт; письменник, історик і мовознавець 109

Добрянський Віктор (Добряньский Вѣкторъ), крилошанин-еклезіарх Пряшівської капітули, член „Літературного заведенія" в Пряшеві 199

Добрянський Денис, див. Dobrzanski Dyonizy

Добрянський Лев, див. Dobrzanski Leon

Добрянський Рафаїл, див. Dobrzanski Rafael

Должицький Кароль (Должицкій) 6

Дольницький Андрій (Дольнѣцкій Андреи; *Dolnicki Andreas*), семінарист 8

Домагальський Вікентій, див. Domagalski Wincens

Домбчанський Антоній (1806-1887), (Домбчаньскій, Домчаньскій Антоній), правник, радник Шляхетського суду у Львові; польський громадський діяч, автор брошури „Wyjasnienie sprawy ruskiej przez A. D. radcę sądu szlacheckiego lwowskiego" (1848), член Руського Собору 95-97, 103, 141, 143, 180, 185

Домбчевський Йосиф, див. Dąbczewski Joseph

Домкович Іван (Домковичъ Іоаннъ, Домковіч Иван, Dombkowicz), приватний учитель у Львові, редактор часопису „Сельская рада" (1850); член ГРР, учасник З'їзду руських учених 2, 14, 21-25, 28, 29, 36, 45, 46, 49, 51, 70, 75, 81, 98, 100, 143, 145, 147, 148, 151, 154

Домчанський Антоній, див. Домбчанський Антоній

Дорнбах (*Dornbach Reimund*), радник Львівського маґістрату; пізніше радник Крайового суду у Львові 212

Дорожинський Іван, див. Dorozynski Ioann

Держималик Йосиф, див. Drzymalik Józep

Держималик Сильвестр (Держималѣкъ Сильвестръ, Держемаликъ, Drzymalik), бурґомістр Тернополя 16, 17, 100 183

Дрогомирецький Омелян (Дрогомѣрецкіи Е.; *Drohomirecki Emilianus*), семінарист 9

Дроздовський Іван (Драздоскии Іванъ) 9

Дроздовський Йосиф, див. Drozdowski Joseph

Дроздовський Микола (Дроздовскій N.; *Drozdowski Nicolaus*), парох Корелич Нараївського д-ту 44, 45

Дубинський Омелян, див. Dubinski Emil

Дульський (Дулскій), граф 190

Думанський Василь (Думанскѣ Василій; *Dumański Basilius*), парох Дубровиці Городоцького д-ту 5

Дуниковскій [?] Ігнатій 8

Дуніковський Йосип (Дунѣковскіи Іосепъ) 5

Дуркот Василь (1827-1873), (Дуркотъ Василъ), семінарист 7

Дуркот Хризистом (Дуркотъ Гризостомъ) 10

Дуткевич Андрій (Андрей; *Dutkiewicz Andreas*), парох Росільної та декан богородчанський, згодом крилошанин і титулярний радник митрополичої консисторії; член ГРР (1851) 138

Дутковський [?] Ігнатій (Дутковскіи Ігнатий) 8

Дяків Федір (Дякôв Федько) 153

Ебнер, див. Ebner

Єлачич фон Бужім Йосиф (1801-1859), (Ѥлачичъ, Іелячичъ, Іелячицъ, Елячичъ; *Jelačić de Bužim Josef*), граф, генерал, бан Хорватії, полководець австрійської армії, який керував придушенням жовтневого повстання у Відні (1848) та революції в Угорщині 86, 89, 91, 136, 177

Жалужний, див. Залужний Іван

Жеґестовський Йосиф, див. Zegostowski Joseph

Жеґестовський Михайло (Жеґестовскій Михаилъ), викладач природничих наук 6, 108

Житовський Григорій (Житовскій Григорій) 189

Жубрицкій, див. Зубрицький

Жуковський (Жуковскій), син священика Івана Жуковського 102

Жуковський Іван (1810-1884), (Жȣковскый Іоаннъ, Жуковскиі, Жуковскій Іоанъ, Жуковскїй, Жуковскїи, Жуковскї, Жуковскіи, Жуковскѣ, Zukowski Johan), парох церкви Свв. Петра і Павла у Львові, професор академічної гімназії у Львові, історик, мовознавець; член ГРР, учасник З'їзду руських учених 1, 2, 11, 12, 15, 18, 23-25, 27, 29, 32, 34, 36, 51, 59, 62, 64, 65, 66, 68, 69, 73-75, 80, 82, 84, 85, 88, 90, 91, 93-95, 98-100, 103, 106, 114, 117, 119, 120, 121, 125-127, 138, 141, 144-147, 151, 159, 160, 163, 171, 172, 175, 176, 178, 181, 183, 199, 204

Завадович Антоній (Завадовичъ Антонынъ) 7

Завадовський Антоній, див. Zawadowski Antoni

Завадовський Микола (Завадовскі Николаі) 4

Завадський, див. Zawadzki

Завальницький Іван (Завалнѣцкіи Іванъ, Завалніцки; *Zawalnicki Joannes*), студент філософії (1849) 5, 6

Загачевський Рудольф (Загачевскїй Рудолфъ), практикант поштового управління у Львові 193

Зажуля Петро, селянин 101

Зайнер, див. Seiner

Заклинський Олексій (1819-1891), (Заклински Алексеи, Заклинскій, Заклѣнскій, Заклиньскій Алексій, Zaklinski Alexey; *Zakliński Alexius*), семінарист; член ГРР, учасник Слов'янського конґресу у Празі, руський перекладач в Австрійському райхстазі 1, 11, 15, 18, 21, 24-27, 29, 36, 38, 56, 91, 92, 94, 141

Закшевський (Закшевскій), голова суду в Станіславові 207

Залановський Фрідріх (Залановскій Фридрихъ), фур'єр 193

Залєська Марія (Залеска зъ Березѣнскихъ Маріа) 204

Залєський Вацлав Міхал (1799-1849), (Залескій), польський етнограф і літератор, галицький губернатор (з кінця липня 1848 р.), видав збірку „Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego" (1833) 53, 54, 58, 80-82, 86, 89, 106, 118, 157, 158

Залужний Іван (Залушный, Залужный Іоаннъ, Иванъ, Жалужный, Жалушный), селянин із Камінки Волоської 34, 63, 91, 92, 117, 167, 178, 190, 195

Занкевич Іларіон (Занкевичъ Гіларъ) 7

Зарицький Амвросій (Заржицкій; *Zarzycki Ambrosius*), семінарист 7

Зарицький Іван (1793-1854), (Заржицьки, Заржицкій Іоан, Zarzycki Jan, Joann,

Johann), радник Львівського маґістрату, член ГРР, Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених 3, 11, 17, 25, 29, 39, 40, 101, 137, 145, 146, 184

Зарицький Климентій (Заржицкій Клементій, Zarzycki Clemens), семінарист 3, 9, 12

Зарицький Лауреат (Заржицкі) 6

Зарицький Яким, див. Zarzycki Joachim

Захаріясевич Михайло (Захаріасевич; Zachariasiewicz Michael), сотрудник пароха в Сасові Олеського д-ту; член Золочівської руської ради, учасник З'їзду руських учених, член Галицько-Руської Матиці 78

Зварка Микита (Нікета) з Буянова 202

Здровецька (Здровецка) з Бережан 97, 110, 119

Зеґалтович Теофіл, див. Zegałtowicz Theophil

Зейницький І. (Зейнѣцкій) з Маркополя 190

Зелінський Іван, див. Zieliński Johann

Зелінський Людвіґ, фон (Зелѣньській, Зьелѣнскій), дідич у Любичі 206

Зольницький (Золніцкі) 6

Зубрицький Діонісій (1777-1862), (Зубрицкій Діонисій, Жубрицкій, Зубржицкій, Zubrzycki Dyonis), галицько-руський історик і архівіст; москвофіл; член ГРР, Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених, член-кореспондент Петербурзької Археографічної комісії і Московського Товариства російської історії та минувшини 12, 20, 22, 28, 120, 121, 142, 168

Ижак, див. Їжак

Илевич, див. Ілевич

Ильницький, див. Ільницький

Іваничко Федір (Федь) 202

Івасевич Теодор, див. Iwasiewicz Teodor

Іваськевич Данило (Даніилъ), дяк із Заржова 196

Ієлячичъ, див. Єлачич

Ілевич Антоній, див. Ilewicz Anton

Ілевич Іван (1820-1882), (Ілевич Іоан, Илевич Іоанъ, Иллевич Иван, Илевичъ; *Ilewicz Joannes*), семінарист; член ГРР 3, 31, 92, 144, 147

Ілінський (Ілѣнський) 183

Ільницький Василь (1823-1895), (Илницкий Василій), учитель Станіславівської гімназії 103, 185

Ільницький Іван (1806-1883), (Йлницкій Їоаннъ, Илнѣцкій, Илницкий, Ilnicki Jan, Johan; *Ilnicki Joannes Eques de*), священик Перемиської єпархії, доктор богослов'я, віце-ректор Львівської духовної семінарії, фундатор Інституту священичих вдів і сиріт у Перемишлі, член ГРР, член-засновник Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 2, 14, 20, 22, 50, 121, 132, 173, 210, 212, 214

Ільницький Ігнатій (Илнѣцкіи Ігнатиі), студент філософії; семінарист (1851) 5

Ільницький Микола (Илнѣцкіи Миколаи) 5

Ільницький Михайло (Илницкый Михаилъ), парох Ясінки Старосамбірського д-ту 9

Іневич Іван Юстин (1810-1869), (Іневічъ Іванъ; Iniewicz Justinus Joannes), єромонах Бучацького василіянського монастиря, учитель гімназії в Бучачі 8

Індишевський Стефан (1819-1881), (Індишевскій), парох Глібович Свірзьких Бібрського д-ту; парох у с. Сугрів Ходорівського д-ту (1850) 190

Ісайя (Исаіа), пророк 83

Їжак Микита (1800-1869), (Ижакъ; *Iżak Nicetas*), парох і декан у Бродах, титулярний радник митрополичої консисторії, львівський соборний крилошанин (1851); голова Бродівської руської ради, член-засновник Галицько-Руської Матиці 61, 137, 164

Йоганн Габсбурґ (Иванъ; *Johann Habsburg*), австрійський архикнязь 129

Кадерножка Петро (Кадерношка, Kadernożka Petro, Peter), урядник Львівського маґістрату; член ГРР 3, 6, 29, 36, 37, 51, 68, 81, 122, 137, 147, 151, 153

Казимир, польський король 104

Калитова Олена (Калїтова) зі Станіславчика 202

Калитовський Іван (1788-1867), (Калѣтовскиі Иванъ; *Kalitowski Joannes*), парох Радванців Сокальського д-ту (1828-1867) 176

Калянт, див. Kallant

Камінський Лев (Каминскій), учитель 20, 141, 195

Караван (Овчарж) Маріанна 200

Каратницький Василь (1799-1861), (Каратнѣцкїй Василїй; *Karatnicki Basilius*), парох у Семаківцях Городенківського д-ту 210

Каратницький Григорій (Каратницкіи; *Karatnicki Gregorius*), парох в Ілинцях, адміністратор Коломийського д-ту 99, 182, 213

Каратницький Ізидор (Каратнѣцкіи Изидоръ; *Karatnicki Isidorus*), семінарист 8

Каратницький Олександр (Куратнѣцкій Алеѯ.; *Karatnicki Aleksander*), парох у Кутиськах, адміністратор Тлумацького д-ту (1849) 202

Карпінський (Карпѣньскій; *Karpiński Andreas*), парох Загір'я Вільховецького д-ту 188

Карп'як Петро (Карпяк) з Семенова 179

Касакевич М. (Касакіевичъ) 33

Кацилуба Іван (Кацылуба) 203

Качала Андрій (Андрей; *Kaczała Andreas*), студент філософії (1849); семінарист (1851) 6

Качеровський (Качеровскій), інспектор народних шкіл у Бучачі 80

Качковський Михайло, див. Kaczkowski

Кебак Андрій (Кьебакъ Андрей) 8

Келлєр Адальберт, див. Keller Adalbert

Керичинський Іван (Кьеричиньскіи Іваннъ; *Kieryczyński Joannes*), семінарист 8

Керичинський Степан (Керычинскій, Керечиньски Стефанъ, Kieryczynski Stephan, Kieryczyński), старший радник маґістрату; член Ставропігійського Інституту 11, 17, 102, 184

Кизима Іван (*Kizima Joannes*), адміністратор, пізніше капелан в Либохорах Сколівського д-ту 131

Кирилович Михайло (1808-1873), (Кіриловичъ Міхаилъ; *Kiryłowicz Michael*), парох Войславичів, адміністратор Варязького д-ту 190

Кисілевський Микола, див. Kisiolewski Nicolaj

Кімакович Юліан (Кѣмаковѣчъ Юліанъ, Кѣмаковичъ Юлианъ; *Kimakowicz Julianus*), студент філософії (1849) 5, 7

Кінасевич Лев (Кинасевичъ Левъ, Kinasiewicz Leon), семінарист; адміністратор парохії Чистопади Залозецького д-ту (1849); член ГРР 7, 15

Клем Юліан (Клемъ Ювліанъ), підпоручник 194

Клемань Михайло (Михаилъ) зі Станіславчика 202

Клитинський Іван, див. Klityński Jan

Ключенко Іван (1795-1872), (Ключенко Иванъ; *Kluczenko Joannes*), парох Боднарова Галицького д-ту; член-засновник Галицько-Руської Матиці 188

Кміцикевич, див. Kmicikewicz

Кміцикевич Георгій (1814-1884), (Кмѣцѣкевичъ, Kmicikewicz; *Kmicikiewicz Georgius*), парох с. Гаї Нижні Дрогобицького д-ту; голова Дрогобицької руської ради, член-засновник Галицько-Руської Матиці, член Народного Дому 118, 191

Кнігинницький Іван (1813-1870), (Кнѣгиницкій; *Kniehynicki Joannes*), капелан у с. Нинів Долішний Болехівського д-ту 189

Коблош Григорій, див. Kobłosz Gregor

Коблянський Йосиф, див. Koblanski Jusef

Кобринський Йосафат (1818-1901), (Кобрыньскій Іосафатъ, Кобринскиі Иосафатъ; *Kobrzyński Josaphat*), сотрудник пароха в Косові (Москалівці); адміністратор (1849) і парох с. Мишин Пістинського д-ту; засновник і фундатор Народного Дому в Коломиї, учасник З'їзду руських учених, член-засновник Галицько-Руської Матиці; мовознавець 95, 97, 124, 182

Кобринський Микола (1829-1893), (Кобриньскій Николаи; *Kobrzyński Nicolaus*), семінарист 8

Ковальський Василь (1826-1911), (Коваль́скіи, Ковальскій; *Kowalski Basilius*), студент богослов'я у Відні, семінарист (1849), концепіст при міністерстві юстиції, перекладач і редактор „Вісника державних законів" (1851), публіцист; член-засновник Галицько-Руської Матиці і Народного Дому, почесний член Ставропігійського Інституту (1851) 9, 35, 92, 95-97, 99, 105, 180-182, 185

Ковальський Лев (Ковалскіи Левъ, Ковалскій Леонъ), учень гімназії 3, 6

Ковблянський Михайло (Ковбляńски; *Kowbliański Michael*), парох Красного, адміністратор Калуського д-ту 213

Ковшевич Іван (1794-1888), (*Kowszewicz Joannes*), парох Ольгівка Сокальського д-ту 187

Когутський Іван, див. Kogucki Ioann

Коґлосич Григорій (Грегоріи) 6

Козак Яків (Козакъ Іакѡвъ) 5

Козан Кипріян (Козанъ Ципріанъ), гренадер 105

Козловський Іван (1814-1888), (Козловскій; *Kozłowski Joannes*), капелан у с. Сороки, адміністратор Городенківського д-ту (1850) 208

Колос Данило, див. Koles Daniel

Колянковський (Коланковскі) 8

Колянковський Хризант (Коланковскій Хризантъ; *Kolankowski Chrysanthus*), семінарист 7

Константинович Іван (Константиновичъ Иванъ, Константиновычъ, Konstantynowicz Jan), службовець управління поліції у Львові; член ГРР, Галицько-Руської Матиці, Ставропігійського Інституту (1849), учасник З'їзду руських учених 2, 10, 24, 25, 28, 29, 36, 38, 81, 86, 88, 91, 94, 98, 100, 142, 147, 180

Конюкевич, див. Koniukiewicz

Копертинський Бонавентура (Копертинскіи; *Kopertyński Bonaventura*), семінарист; адміністратор капеланій Розгадів і Бубщани Золочівського д-ту (1850) 7

Копистянський Григорій (Копысцанскіи Грегориі) 6

Копистянський Іларіон (Кописцянский Гиларій, Кописцюньскій, Кописціаньскій Йлларій, Кописціанскій Илларій, Кописцяньскій Гилярій, Копысцянській, Кописьсінski Гілар, Koryściański Hilary), діурніст Львівського магістрату, учасник З'їзду руських учених у Львові (1848) 3, 9, 52, 56, 68, 81, 86, 94, 104, 156, 162, 181

Копистянський Сильвестр, див. Kopyscianski Sylvester

Корні Іван, див. Korni Jan

Король Павло (1825-1875), (*Korol Paulus*), семінарист (1849) 3, 7, 9

Коростенський Іван (1814-1888), (Коростейскій; (*Korosteński Joannes*), сотрудник пароха в Самборі (1842-1850), капелан у с. Татари (1850) Мокрянського д-ту, катехит Самбірської гімназії; секретар Самбірської руської ради 191, 192

Корчинський, див. Korczyński

Корчинський Ф. (Корчинскій), фельдфебель 194

Корчинський Яків (Корчиньскій, Корчинскѣ Іакѡвъ, Korczynski), концептовий практикант фінансової дирекції у Львові 5, 16, 125

Косакевич Михайло, див. Kosakiewicz Michael

Коснірський Юліан, див. Kosnierski Julian

Косонога Іван, див. Kossonoga Jan

Косоноцький Михайло (1827-1901), (Косаноцкій Михаилъ, Kosonocki Michał; *Kossonocki Michael*), семінарист 4, 6, 13

Косоноцький Теодор (Косоноцкіи Ѳеодоръ, Kosonocki Theodor; *Kossonocki Theodorus*), семінарист 4, 7, 13

Коссак Еміліан (Коссакъ Еміліанъ, Косакъ Емиліанъ; *Kossak Emilianus*), провінціал василіян у Галичині, ігумен Крехівського монастиря; член ГРР 20, 22, 25, 163

Коссак Михайло (Коссакъ, Коссикъ Михаилъ, Косак Михаил, Kossak Michael), ц. к. офіціял (1849); член ГРР, учасник З'їзду руських учених, 3, 10, 17, 33, 38, 51, 57, 84, 90, 94, 150, 166, 193

Костевич Іван, див. Kosciowicz Jan

Костюк Василь (Василій) 200

Костюк Онуфрій, див. Kostiuk Onufry

Котляревський Іван (1769-1838), (Котляревскій), український поет і драматург, основоположник нової української літератури, автор „Енеїди" 73, 75, 171

Котлярчук Микола (Котларчукъ Миколаи, Котлярчук Николай; *Kotlarczuk Nicolous*), студент філософії; семінарист (1850) 5, 8

Котович Михайло (1789-1866), (Котовичъ Михаилъ; *Kotowicz Michael*), парох Хоросткова Теребовлянського д-ту 34, 145, 184

Котович Ферапонт, див. Kotowicz Terapon

Коцан, капрал 115

Коцула Михайло (Михаилъ), селянин із Годовиці 104

Коцюба Антоній 33

Кочеркевич Іван, див. Koczerkiewicz Jan

Кошалкевич Петро, див. Koszałkewicz Piotr

Кошут Лайош (1802-1894), (Коссут, Косутъ; *Koszut Lajos*), провідник угорської революції, міністр фінансів незалежного угорського уряду 123. 131

Країнський Маврицій (1804-1885), (Краиньскій; *Kraiński Maurycy von*), землевласник у Германовичах, правник, урядник губернаторства, посол Галицького станового сейму, член Байрату; учасник польського революційного руху 107

Красіцький Йосиф (Красѣцкіи Іосифъ; *Krasicki Josephus*), семінарист 6

Красіцький Лев (Красѣцкіи Леонъ; *Krasicki Leo, Leontius*), студент філософії (1849) 5

Красиевич Петро, див. Krasniewicz Peter (Piotr)

Криницький Іларіон, див. Krynicki Hilar

Криницький Михайло (1797-1861), (Кринѣдкіи Михаилъ; *Krynicki Michael*), парох у Тиличі Мушинського д-ту 201

Криницький Онуфрій (1791-1867), (Крынѣцкій, Криницкій, Крыницкій; *Krynicki Onuphrius Eques de*), почесний крилошанин Перемиської капітули, доктор богослов'я, професор історії Церкви і біблійних мов Львівського університету, неодноразово обирався ректором і деканом богословського факультету цього ж університету; член Духовного і Наукового виділу польської Центральної Ради Народової, учасник польської депутації до Відня (1848), член Руського Собору, один із засновників часопису „Rada Narodowa" 20, 39, 40, 149

Криницький Петро (1802-1854), (Крынѣцкій, Крыницкій Петръ; *Krynicki Petrus Eques de*), парох у с. Жовтанці та декан куликівський, титулярний радник Перемиської консисторії 41, 43, 46, 150

Крокосевич Андрій (Крокосьевѣчъ Андрей, Крокосевичъ, Крокосѣвич), учасник З'їзду руських учених 9, 33, 183

Кропивницький Григорій (Кропивницкий Грегорий, Кропѣвницкій Грегорій, Кропельницкій, Кропелиицкій Григорій), член ГРР 8, 10, 34, 44, 45, 48

Кропивницький Іван (Кропѣвницкій, Кропельницкій, Кропивницкій; *Kropiwnicki Joannes*), парох Бучача, голова Бучацької руської ради 43, 47, 115

Крук Іван, див. Kruk Jan

Круковскій, див. Куриковський Василь

Круликовський Сильвестр (Крулѣковскій Сильвестръ) 8

Крупка Даниило (Крупка Даніиł, Krupka Daniel), семінарист 3, 9

Крушинський Йосиф (1814-1893), (Крушинскіи, Крушинскій Иѡсифъ; *Kruszyński Josephus*), парох Добрусина Жовківського д-ту 20, 43, 158, 191

Крушинський Лев (Крушиньскій Леон, Kruszynski Leo), правник із Жовківщини, член руської делеґації до цісаря 16, 17, 101, 183

Кудрикевич Іван, див. Kudrykiewicz Joh[ann]

Куземський Іван, див. Kuziemski Johann

Куземський Михайло (1809-1879), (Кузїемскій Міхаилъ, Кузіемскій, Куземскій Михаилъ, Кузїемскіи, Кузнемскій, Кузьемскій, Kuziemski Michael), львівський крилошанин, сколіарх митрополичої капітули, радник і референт консисторії, головний інспектор народних шкіл; найдіяльніший член ГРР, заступник голови, а згодом і її голова, керівник нарад З'їзду руських

учених, один із фундаторів Народного Дому у Львові, голова Галицько-Руської Матиці, почесний член Ставропігійського Інституту 1, 2, 11, 21, 22, 25, 28, 29, 36, 38, 39, 46, 49, 50, 54, 60-62, 76, 80, 81, 83, 88-94, 97, 98, 101-103, 110, 111, 114, 115, 117-131, 137, 141-143, 146-148, 150, 152, 154, 156, 158-160, 164, 165, 167, 168, 170-173, 177-181, 183, 184, 188, 205, 208

Кулачковський Йосиф (Кулачковскій Іосифъ), службовець Галицького намісництва 48

Кулик Ігнатій з Боянова 196

Кулинич Григорій (Кулѣнич), солтис на Знесінні у Львові; учасник З'їзду руських учених 17, 151

Кульчицький Антоній (Кулчицкій Антоній; *Kulczycki Antonius*), семінарист (1850) 7

Кульчицький Григорій (Кулчицкій Грегорій, Kulczycki Gregor), контролер 4, 6, 12

Кульчицький Іван (Кулчицкіи Іωанн, Kulczycki Jan, Kulczycki Ioannes, Kulczycki Johann, Ioannes), семінарист 4, 9, 13, 18

Кульчицький Йосиф (Кулчицкій Іωсефъ, Кульчицкій, Кулчицкій, Кулчицкіи, Кулчицкій, Кулчицкіи, Kulczycki Joseph), духівник семінарії, член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 2, 14, 20, 22-26, 29, 32, 34, 39, 40, 41, 43, 48, 51, 65-67, 69-70, 74, 78, 85, 86, 92, 106, 121, 129, 130, 134-137, 142-144, 149, 153, 155, 166, 177, 178, 181, 209-212

Кульчицький Маркел (Кульчицкій Маркеліан; *Kulczycki Marcellus*), парох у Креховичах Перегінського д-ту 117

Кунасевич Іван, див. Kunasiewicz Jan

Куницький Деиис, див. Kunickyi Dyonizyi Julian

Куратнѣцкій Алеѯ., див. Каратницький Олександр

Курбас Онуфрій (Курбасъ Онуфреи; *Kurbas Onuphrius*), студент філософії (1849) 6, 8

Куриковський Василь (Круковскій), парох Булянович Мостиського д-ту 122, 180

Курило Онисим (Ониско) з Люблінця 206

Курило Семен (Семко) з Люблінця 206

Кустинович, див. Kustynowicz

Кустрицький Василь, див. Kustrzycki Bazyli

Кухарський Ян (Кухарскій; *Kucharski Jan*), римо-католицький священик, доктор богослов'я, професор біблійних студій у Львівському університеті 53

Куцула Михайло (Михаилъ) з Годовиці 186

Кучинський Іван (Кучинскій Іванъ, Kuczynski Jan), сотрудник пароха у Богородчанах; адміністратор парохії Янівка Перегінського д-ту (1850) 7, 14

Кучинський Микола (Кучинскіи Миколаи, *Kuczyński Nicolaus*), адміністратор капеланії Путятинці Рогатинського д-ту 6

Кучинський Михайло (Кучинскіи Михаилъ, Kuczynski Michaïl) 5, 7

Кушнір (Кушниръ) з Кривки 187

Кушпецинський Іван, див. Kuszpeciński Iwan

Лаврецький Йосиф (Лаврецкій Иосиф; *Laurecki Josephus*), парох Брониці, адміністратор Мокрянського д-ту; парох Самбора, декан самбірський (1849) 183

Лаврецький Кирило (Лаурецкій Кирилъ), семінарист 8

Лаврисевич Микола, див. Lawrasiewicz Mikołaj

Лаврівський Юліан (1821-1873), (Лавровскій Юліанъ, Лаврôвскій, Ławrowski Julian, Lawrowski), актуар у Самбірському суді, потім державний прокуратор у Самборі; член ГРР, коротко виконував обов'язки заступника голови, перейшов до Руського Собору, член Ставропігійського Інституту (з 1849), учасник З'їзду руських учених 11, 16, 18, 20, 22, 24, 28, 29, 30, 32, 33, 103, 125, 143, 145, 195

Ланикевич Омелян (Ланѣкевичъ Емулїанъ, Ланикевичъ Ємиліанъ, Ляникевичъ, Ланѣкевич, Lanikiewicz Emilian), урядник намісництва у Львові; член ГРР, учасник З'їзду руських учених (1848) 11, 12, 33, 41, 43, 92, 100, 110, 116, 130, 178

Лаховскій Іванъ, див. Ляховський Іван

Лашкевич Онуфрій, див. Laszkiewicz Onuphrius

Левандовський (Левандовскій) 10

Левицький [?] (Левицкій) 24, 26

Левицький (Лѣвицкій) з Болозовців 187

Левицький Антоній, див. Lewicki Antoni (Anton)

Левицький Бонавентура, див. Lewicki Bonawentura

Левицький Василь, див. Lewicki Bazyli

Левицький Венедикт (1783-1851), (Левицкій Венедиктъ, Лѣвицкій Бенедиктъ, Lewicki Benedikt; *Lewicki Benediktus Rawicz Eques de*), львівський почесний крилошанин, радник митрополичої консисторії, доктор богослов'я, професор морального богослов'я Львівського університету; член ГРР 2, 29, 39, 40, 120, 143, 144, 146, 177

Левицький Григорій (Левицкий, Левицкій; *Lewicki Gregorius*), парох Золочева, адміністратор Золочівського д-ту, посол до Австрійського райхстаґу 88, 149

Левицький Єронім (1829-1892), (Левѣцкиі Гѣроним; *Lewicki Hieronymus*), семінарист 8

Левицький Іван (Левѣцкий), відставний вахмістр 119, 192

Левицький Ігнатій (Левицкій Игнатый, Игнатій, Lewicki Ignacy), урядник, член ГРР 23, 25, 28, 29

Левицький Ігнатій, семінарист, див. Lewicki Ignacy

Левицький Іполит, див. Lewicki Hippolit

Левицький Ісидор, див. Lewicki Isidor

Левицький Йосиф (1801-1860), (Лѣвицкій Иосифъ; *Lewicki Josephus*), парох Грушева Мокрянського д-ту, професор богослов'я в Перемишлі, письменник і публіцист, автор граматики української мови „Grammatik der ruthenischen oder kleinrussischen Sprache" (1834), учасник З'їзду руських учених 183

Левицький Йосиф (Левицки Іосеф, Lewicki Joseph) 3, 15

Левицький Келестин (Лѐвѣцкій; *Lewicki Celestinus*), студент філософії; семінарист (1850) 4

Левицький Михайло (1774-1858), (Левицкий Михаилъ, Михаїл, Его Ексцелленція, Преосвященний Митрополит, Кир Митрополит, Метрополитъ; *Lewicki Michael*), митрополит Галицький, архиєпископ Львівський, єпископ Кам'янецький; примас Галичини (1849); доктор богослов'я 35, 39, 40, 43, 44, 47, 49, 54, 55, 57, 94, 99, 101, 109, 131, 134, 157

Левицький Михайло (Левицкій Михаилъ), професор гімназії у Львові, член ГРР 37, 41, 43

Левицький Олександр (1806-1892), (Левѣцкій Алеѯандеръ; *Lewicki Alexander*), парох Коршева Жуківського д-ту; член Народного Дому 79, 197

Левицький Омелян (Лѣвицкій Емилиюнъ) 183

Левицький Роман, див. Lewicki Roman

Левицький Юліан (Левицкій, Lewicki Julian), префект семінарії 2, 14, 52

Леонтович Антоній (Лѣонтович, Леонтовѣч, Леонтовичъ Антоній, Антоный, Leontowicz Antoni, Anton), урядник Крайової табулі, згодом офіціал окружного суду в Перемишлі; член ГРР 4, 17, 23-25, 29

Леонтович Іван, див. Leontowicz Jan

Леонтович Павло (1825-1880) (Льеонтовыч), семінарист, пізніше священик Перемиської єпархії; учасник З'їзду руських учених, український письменник (літературний псевдонім – Павло з Шуткова), один із видавців „Лірвака над Сяном" 6

Леонтович Петро, див. Leontowicz Piotr

Леонтович Теодор (1812-1886), (Леонтовичъ Ѳеодоръ, Лѣонтович, Лионтович, Леонтовѣч, Leontowicz Theodor), службовець Рустикального банку, ад'юнкт повітового суду; секретар ГРР, член Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених, співробітник „Зорі Галицької", публіцист і композитор 4, 12, 18, 22-26, 28-30, 32, 36, 38, 50, 61, 66, 84, 91, 94, 98, 100, 106, 109, 110, 116, 117, 120-122, 124, 139, 141, 143, 144-146, 151, 153, 176, 177, 180, 181, 193

Лесницький Василь (Леснецкій Васил) 8

Липницький Іван, див. Lipnicki Johan

Липович Іван, див. Lipowicz Ioannes

Лис, див. Lis

Лисикевич Василь, див. Lisikiewicz Basil

Лисій (Лисїй) 6

Лисяк Лев, див. Łysiak Leon

Лисяк Лука 4, 141

Лисяк Тимофій (Лисякъ Тимофтей, Лисакъ, Lysiak Tymoteus, Łysiak Timotheus), студент філософії 3, 6, 15, 23

Лисяковський Михайло, див. Łysakowski Michal

Литвинович Софрон (1815-1894), (*Litwinowicz Sophronius*), парох Грегорова Бучацького д-ту 204

Литвинович Спиридон (1810-1869), (Лѣтвиновичъ, Лѣтвѣновичъ; *Litwinowicz Spiridon*), парох церкви Св. Варвари у Відні, доктор богослов'я, львівський почесний крилошанин, радник митрополичої консисторії; пізніше єпископ-помічник Львівський і митрополит Галицький 36, 122, 130, 137, 194, 199, 208, 212

Літинський Ян (Литинскій; *Lityński Jan*), дідич у Вербиці Жовківського округу 182

Літинський Іван, див. Lityński Johann

Ліхновський Антоній, див. Lichnowski Anton

Ловицкій, депутат сейму у Відні, див. Ломницький Іван

Ловицький Іван (1803-1859), (Ловицкій Іоаннъ, Ловѣцкій; *Łowicki Joannes*), парох Білоберезки Косівського д-ту 116, 190

Лодинський Йосиф (Лодиньскій Іосифъ, Łodyński Juzef) з Голосковичів 30, 33

Лодинський Онуфрій, див. Lodynski Onufry

Лозинський Петро (1807-1870), (Лозѣньскй, Лозѣньскій, Лозѣньски, Лозинскій, Лозѣнскіи, Лозѣнскій Петръ, Лозинскіи, Лозиньскій, Лозіньскій, Лозински, Лозѣнскій, Лозѣńскіи, Loziński Piotr), сотрудник Успенської церкви у Львові; член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 2, 11, 20, 22-24, 29, 31, 38, 39, 49, 51, 53, 55, 71, 73, 74, 76, 83-85, 87, 89-92, 94, 95, 97, 106-108, 111-113, 115-118, 126, 128, 129, 131-137, 139, 142, 144, 149, 154, 156, 158, 163, 173, 178-181, 184, 192-195, 197, 198, 205, 209, 210, 212, 213

Ломик Михайло, див. Lomik Michal

Ломницький Іван (1807-1888), (Ломнѣцкій, Ломнѣцкіи, Ломницкий Іоаннъ, Ловицкий; *Łomnicki Joannes*), парох Явора Старосамбірського д-ту, адміністратор Жукотинського д-ту, пізніше декан жукотинський (1849); посол до Австрійського райхстагу 71, 76, 81, 88, 140, 213

Лопатинський Віктор (Лопатиньски, Lopatynski Victor), семінарист; адміністратор парохії Довге Калуського д-ту (1848), адміністратор парохії Радча Станіславівського д-ту (1850) 15, 207

Лопачинський Іван, див. Łopaczyński Johan

Лопачинський Петро (Лопачиньскій; *Łopaczyński Petrus*), семінарист (1849) 6

Лопушанський Климентій (Лопушанскіи Клементи; *Łopuszański Clemens*), студент філософії (1849); семінарист (1851) 7

Лопушинський Іполит, див. Łopuszynski Hippolit

Лотоцький Августин (1810-1864), (Лотоцкій Августинъ; *Łotocki Augustinus*), адміністратор парохії у Зарваниці; адміністратор парохії (1849) і парох (1850-1864) Мишина Скалатського д-ту 159

Лотоцький Василь, (Лотоцкій; *Łotocki Basilius*), парох у Ляцькому Золочівського д-ту 79

Лотоцький Іван (1802-1866), (Лѡтоцкій Іѡаннъ, Лотоцкіи Іоаннъ, Лотоцкій, Lotocki Johan; *Łotocki Joannes*), львівський соборний крилошанин, радник і референт митрополичої консисторії, директор Пресвітерського будинку; член ГРР 2, 11, 14, 15, 24, 28, 29, 36, 39, 40, 64, 69, 77, 81, 83, 92, 99, 127, 129-134, 135, 137, 139, 143, 144, 182

Лотушка Антоній (Антоній, Łotuszka Antoni), студент; член ГРР 3, 13, 29, 33

Лукавецький Микола, див. Lukawiecki Nicol

Луцик Стефан (*Łucyk Staphanus*), (1811-1860), парох у Тростянці Снятинського д-ту; учасник З'їзду руських учених (1848) 189

Луць, дідич з Холоєва 206

Луцький Йосиф (Луцкіи Іосифъ; *Łucki Josefus*), капелан у Володимирцях Журавнівського д-ту 213

Лучаковський Іван (Лучаковскій Іоаннъ) з Добрівлян 137

Лушпинський Іван (Лушпѣньскій Іоанъ; *Łuszpiński Joannes*), семінарист 7

Лушпинський Іван (Лушпѣнскіи; *Łuszpiński Joannes*), сотрудник у Підгайцях; секретар Підгаєцької руської ради; парох у Кривчому Кудринецького д-ту (1849) 155

Любенецький Еміль (Любіенецкій Емѣл; *Lubieniecki Emilianus*), семінарист 9

Любенецький Леонтій (Любіеніецкй Леонтиі; *Lubieniecki Leo*), семінарист 7

Любомирський Єжи (1817-1873), (Любомирскій; *Lubomirski Jerzy*), князь, землевласник у Пшеворську; керівник польської депутації до Відня, учасник Слов'янського конґресу у Празі, посол Австрійського райхстагу 31

Ляйтнер Алоїс (Ла́йтнеръ Ало́їсъ), підпоручник 209

Ляникевичъ, див. Ланикевич Омелян

Лях Григорій (Lach Григори) 6

Ляхович Климентій (Ла́ховѣчъ Клеменсъ, Lachowicz Clemens), семінарист 8, 13

Ляхович Лука (1829-1893), (Льахович, Lachowicz Lucas), семінарист 8, 13

Ляхович Модест, див. Lachowicz Modest

Ляхович Олександр, див. Lechowicz Alexander

Ляховський Іван (1788-1849), (Лаховскій; *Lachowski Joannes*), парох у Кривому, декан біцький, титулярний радник Перемиської консисторії 190

Мадейський Антоній (Мадейскій Антоній), суддя 32

Маєвський (Маіевскій, Маевскій, Majewski), заступник золочівського старости 40, 42, 56, 149

Май (Маі; *May Julius August*), камеральний радник на Жовківщині 159

Майборода Олексій (Маиброда Алексій; *Maybroda Alexius*), парох Соснова Підгаєцького д-ту 187

Майкут Федір (Майкутъ Федь, Федіо), з Київця 124, 195

Майовець Микола (Маіовец Никола) з Будкова 168

Маковей Степан, див. Makowej Stefan

Макольондра Андрій (Маколондра Андрей, Маколіондра), львівський міщанин 30, 31, 46, 53, 73, 100, 150, 152, 154, 161, 162, 196

Макольондра Микола, див. Makulondra Nikol

Максимович Михайло, див. Maxymowicz Michal

Максимович Павло (Максимовичъ Павил), студент права; член ГРР 2, 29, 81, 94, 141, 177

Максимович Теодор (1799-1881), (Мазимовичъ Ѳ; *Maxymowicz Theodorus*), парох у Чернівцях, декан буковинський, почесний крилошанин митрополичої капітули 198

Малиновський (Малыновскіи), син священика 63

Малиновський Василь, див. Malinowski Basilius

Малиновський Михайло (1812-1894), (Малиновскій Михаилъ, Малиновскиі, Малиновскіи, Маліновскій, Малѣновскіи, Малѣновскій, Малѣновскіи, Малыновскіи, Малыновскіи, Malinowski Michal), архикатедральний вікарій і перший проповідник при церкві Св. Юра у Львові, член Байрату; автор праць з історії Церкви; секретар ГРР, член Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 4, 10, 14, 21, 23, 27-30, 32, 34, 36, 49, 63-66, 69, 77, 81, 94, 98, 108, 110, 112, 115, 118, 120, 122, 127, 129-133, 137, 142, 144-146, 148, 150, 151, 155-159, 166, 170, 171, 175-178, 180, 181, 183, 186, 189, 190, 206

Малицький Іван (Малицкій Иванъ, Іоан), вчитель в Угневі; учасник З'їзду руських учених 55, 58, 89, 159, 162, 177

Малицький Йосиф (Малицкій Іωсифъ) 195

Малицький Лука (1787-1860), (Малицкій, Малѣцкій; *Malicki Lucas*), парох у Пирятині та декан холоївський 158, 194

Малишевський Яків (1822-1885), (Малѣшевскіи Ѧковъ; *Maliszewski Jacobus*), семінарист 9

Мандичевський Іван (1797-1862), (Мандичевскіи, Мандичевскій), парох у Печеніжині та декан пістинський, титулярний радник митрополичої консисторії; парох у Зарваниці Теребовлянського д-ту (1849) 27, 142, 212

Мандичевський Корнило (Мандычевскіи Корнелъ; *Mandyczewski Cornellius*), семінарист (1849) 8

Мандрикевич Данило, див. Mandrykiewicz Daniel

Мардорович Григорій, (Мардоровичъ Грегорій, Marderow Gregor) 6, 209

Маркевич Іван, див. Markiewicz Johan

Марницький Теодор (Марницкій Ѳеодоръ), поручник з Ярослава 189

Мартинович, див. Martynowicz

Мартинович Йосип, див. Martynowycz Josyp

Марчишин Олексій (Марчишинъ Олекса), селянин із Гаю 93, 179

Матинкевич Іван (*Matyńkiewicz Joannes*), семінарист; член ГРР; священик Львівської архиєпархії та викладач релігії в Тернопільській гімназії (1850) 92, 106

Матковський Андрій (1819-1895), (Матковскій; *Matkowski Andreas*), адміністратор парохії, пізніше парох у Яричеві; адміністратор Львівського д-ту (1851); член ГРР 23, 25

Матковський Павло (Матковскіи, Матковски Павелъ), семінарист 7, 8

Маус Йосиф (1778-1856), ректор-емерит Львівського університету, сеньйор філософського факультету, професор історії Австрії та всесвітньої історії 28

Мацілинський (1814-1894), (Мацѣлѣнський; *Macieliński Leo*), парох Стінки Бучацького д-ту 153

Медвідь Василь (Медведъ Василій, Медвѣдь Василїй), селянин з Вибудова 67, 68, 168

Мейський Натанаїл, див. Miejski Natanael

Мельник Павло, див. Mielnik Pawel

Мендер Мар'яна (Марыянна) 60, 165

Мех, див. Мох

Миколай (Николай), святий 63

Милевський Корнелій (Милевскій Корнел, Мѣлевскій), дідич у Кунисівцях 132, 197

Миньковський Лев, див. Minkowski Leo

Мисько Григорій (Мисько) 6

Михаїл, див. Левицький Михайло

Мицевський (Мицевскій), посол до Австрійського райхстагу з Дрогобицького округу 90

Мільбахер (Милбахеръ; *Milbacher Casimir Ritter von*), австрійський урядник у Галичині, надвірний радник 125, 126, 131

Міцковський Василь (Мѣцковскій Василій), вчитель у Косові 194

Мйончинський (Міончинскій; *Miączyński Matheus Graf*), дідич у Чистопадах Золочівського округу 148

Могильницький Іван (1802-1869), (Могильницкій Иванъ; *Mogilnicki Joannes Eques de Lubicz*), парох Грушки Тлумацького д-ту; поет 186

Мозола Іван (Іωаннъ) 5

Мойсейович [?] Іван (Моисїевович Іванъ) 8

Мойсейович Іван (1783-1868), (Моисеовичъ; *Moyseowicz Alexius*), парох с. Мільно і декан залозецький, львівський почесний крилошанин 214

Мокрицький Стефан (Мокрицкій, Мокрицкіи; *Mokrzycki Stephanus*), парох Білки Нараївського д-ту; член Нараївської руської ради, Народного Дому 169, 212

Мокрицький Євген (Мокрицкии Еугенъ, Mokrzycki), студент-екстерніст богослов'я (1851) 6, 12

Молчановський Іполит (1819-1897), (Молчановскій Иполитъ, Ипполитъ; *Mołczanowski Hippolytus*), адміністратор парохій Княже Золочівського д-ту та Підмонастир Бібрського д-ту (1851); член Народного Дому 126, 172, 195

Моравський (Моравскій Б. К.), автор відозви до поляків 97, 181

Мох Рудольф (1817-1891), (Мохъ, Мехъ; *Mech Rudolphus*), парох Лагодова Унівського

д-ту; член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених; пѣт-драматург 32, 33, 55, 79, 124, 125, 173, 175, 209, 212

Мохнацький Іван (Могнацкіи Іоанъ) 9

Мохнацький Лев (Мохнацкій Леонъ), юрист, апеляційний радник 3, 19, 26, 29, 33, 103,

Мсціщевський (Мсцѣшевскій, Мсцишевскій), польський публіцист 107, 108

Мудрий Іван (Мѹдріи Іоанъ) 6

Навратіл, див. Nawratil

Нагловський (Нагловскій), викладач філософії у Перемишлі 112

Надольський Климент, див. Nadolski Clemens

Назаревич Антоній (Назаревичъ Антоній, Назаревичъ Антон, Назаревѣчъ; *Nazarewicz Antonius*), капелан у Черемхові Жуківського д-ту; заступник голови Коломийської руської ради 40, 42, 43, 45, 70, 95, 97, 100, 151, 175, 176, 182, 183, 186, 187, 201

Назаревич Іван (1774-1850), (Назаревичъ Іѡ.), парох у с. Вербіж Вижній Пістинського д-ту 202

Намачинський Михайло (Намачинскій Михаїлъ) 10

Нападієвич Ігнатій (Нападіевичъ Игнатій, Napadiewicz Ignat), крайовий радник 3, 15, 16

Наумович (Наумовичъ), фельдфебель 126

Наумович Петро, див. Naumowicz Piotr

Недзведзький Олексій (Недзвецкіи Алеѯиі; *Niedzwiecki Alexius*), студент філософії 5

Недзельський Ігнатій (Недзелскіи Ігнатиі; *Niedzielski Ignatius*), студент філософії; семінарист (1851) 5

Недзельський Омелян (Недзелский Емѣліанъ), семінарист (1850) 6

Нибельський (Нибельскій) 175

Николай, див. Миколай

Нискинецький Микола (Нѣскинецкій Николай) 10

Ничай Антоній (Антоный; *Nyczay Antonius*), парох у Залісцях Ходорівського д-ту 213

Ничай Михайло (1812-1889), (Ничаи Михаилъ, Ничай; *Nyczay Michael*), парох у Завадці Войнилівського д-ту; член-засновник Галицько-Руської Матиці 58, 162

Новаківський Іван (1785-1852), (Новакôвскій Иван, Новаковскій; *Nowakowski Joannes*), парох Кульчиць Самбірського д-ту 51, 156

Норієвич Степан (Норієвичъ Стифан) 6

Оберський (Оберскій) 28

Обушкевич Антоній (Обушкевичъ, Обушкевичъ Антон.), парох Шоломиї Бібрського д-ту 46, 149, 153

Огримовичъ, див. Охримович

Одержинський Антоній (1826-1897), (Одзержинскиі Антониі; *Odzierżyński Antonius*), студент філософії 5

Озаревич, див. Ozurewicz

Ольшанський Микола, див. Olszanski Mikołaj

Ондерек Ян, перший окружний комісар у Тернополі 210

Онишкевич [? Михайло або Софрон] (Онишкіевѣчъ, Onyszkiewicz), семінарист 9, 13

Орловський Олексій (Орловскі Олиѯа) 8

Ортинський Григорій, див. Ortyński Hryhoryi

Остапович Віктор (Остаповичъ Викторъ, Вѣктор), мандатор 48, 153

Остиславський, див. Ościsławski

Охримович Йосиф (1814-1857), (Огримовичъ; *Ochrymowicz Josephus*), священик Львівської архиєпархії, осуджений за участь у польських таємних організаціях і відсторонений від душпастирювання; сотрудник (1849), пізніше адміністратор парохії в Болехові 54

Павенцький Антоній (1818-1889), (Павенцкій Антоній, Антôнъ, Павенцки, Павенцкій, Павенцкіи, Павенскіи, Павенскій, Pawęcki Anton), правник і журналіст; член ГРР, Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених; перший редактор „Зорі Галицкої" 3, 11, 12, 16-18, 29, 36, 62-65, 68, 77, 87, 94, 95, 97, 100, 109-111, 117, 119-122, 124, 126, 128-132, 143, 145-148, 150, 153, 160, 161, 166, 176, 193, 197, 198

Павликевич, парох [?] 189

Павликів Теофіл (1821-1905), (Павликовъ, Pawlikow Theofil), парох Бережан; член польської окружної ради в Бережанах пізніше перейшов до ГРР, секретар Бережанської руської ради, член-засновник Галицько-Руської Матиці, член Народного Дому 12, 95, 195, 211, 212

Павліковський Юзеф Ґвальберт (1793-1852) (Павликовскій; Pawlikowski Józef Gwalbert), великий польський поміщик; член Байрату, керівник консервативного „Товариства землевласників"; відомий меценат і колекціонер 94

Павлович Петро, див. Pawłowicz Piotr

Павловський (Павловскій), кандидат на посаду вчителя 28

Панецький Іван, див. Panecki Jan

Панигуєвич Михайло (Панѣгуевічъ Мехаіл) 7

Панчак Теодор, див. Panczak Theodor

Панькевич Андрій, директор головної школи в Перемишлі 111

Паньківський Андрій (Паньковскій Андрухъ), селянин 112

Папірянський (Папираньскій), селянин із Сасова на Золочівщині 69

Папп Володислав (1804-1871), (*Papp Ladislaus*), парох Гусного Височанського д-ту; згодом Лопушниці Устрицького д-ту (1850) 187

Папп Іван (1807-1860), (*Papp Joannes*), парох Вовковиї Балигородського д-ту, пізніше - Крукеничів (1849) Мостиського д-ту 37, 148

Парилович Олександр, див. Paryłowicz Alexandr

Пасічинський Григорій, див. Pasiczynski Gregor

Паславський Ісидор, див. Pasławski Isedor

Пелех Микита (Пелѣехъ Нікета), кандидат на посаду вчителя 204

Перевлоцький Микола (Перевлоцкій Николай, Превлоцкій; *Przewłocki Nicolaus*), семінарист 7, 10

Петрасевич Іван, див. Pietrasiewicz Jan

Петруський Теофіль (Петрускій), дідич у Синевидську Вижньому 189

Петраш Ігнатій (Петрашъ) 7

Петраш Теодор, див. Pétrasz Thodor

Петровський Роман, див. Piotrowski Roman

Петрушевич Антоній (1821-1913), (Піетришевичъ, Петрушевичъ, Пьетрушевичъ; *Pietruszewicz Antonius*), особистий капелан митрополита; член-засновник Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених; історик, археолог, філолог та етнограф, автор численних наукових праць; громадський діяч москвофільської орієнтації 28, 44, 46, 75, 108, 171

Пипан Лука, див. Pipan Łukasz

Пирожек Хома (Пирожекъ Ѳома, Пѣрожекъ) з Грималова 33, 132, 198

Півоцький Карл (Пѣвоцкій), заступник старости у Тернополі 113

Пізар Теофіл, див. Pizar Teofil

Пісулінський (Пѣсулѣнскій), учитель у Станіславові 190

Площанський Венедикт (1834-1902), (Площанскіи Венедіктъ), відомий у 70-80-х рр. історик і публіцист москвофільського напряму 5

Поглодовський Іван (Поґлодовскій Іоаннъ, Поглодовскій Іоанъ), мандатор у Гориглядах 126, 195, 202

Подґурський (Подґурскій), римо-католицький священик, катехит гімназії у Львові 177

Подлевський (Подлевскій) 51

Поземович Микола (Позѣмовичъ Миколай) 7

Познанський Діонісій (1819-1880), (Познанскій Діонисій, Познаньскій Діонисій; *Poznański Dionysius*), адміністратор капеланії Чабарівка Гусятинського д-ту, адміністратор парохії (1849) і парох (1850-1851) Гусятина 136, 210

Поколінський Феофан (Поколѣнскій Ѳеѡфанъ) 7

Поликовський (Поликовскіи) 50

Полянський Лев, див. Polanski Leon

Полянський Тома (Поляньскій Ѳома), директор гімназії в Перемишлі; секретар Перемиської руської ради 36

Польний Іван (Польный Иван) із Цаповець 147

Польовий Лев (1814-1883), (Полови; *Polowy Leo*), парох Козлова та адміністратор Бережанського д-ту; член Бережанської руської ради, Галицько-Руської Матиці, Народного Дому 214

Попкевич Йосиф, див. Popkiewicz Joseph

Попович Атанасій (Афтаназіи) 10

Порубальський Микола (Поромбалскій Николай, Porombalski; *Porąbalski Nicolaus*), семінарист 9, 15

Посічницький Григорій (Посіечнѣцкі Грегорій) 3

Посуховський (Посуховскій; *Posochowski Franciscus*), римо-католицький вікарій у Станіславові (1848), пізніше сотрудник в Коломиї (1849) 72

Потоцький Альфред (1817-1889), (Потоцкій Алфредъ), граф, великий землевласник; польський політичний діяч, пізніше намісник Галичини 135

Потоцький Василь, див. Potocki Basil

Потугай Лаврентій (Лаврентій) 5

Потурай, див. Poturaj F.

Превлоцький Микола, див. Перевлоцький Микола

Прешлякевич Лука, директор школи у Городку 115

Прокопович Кипріян, див. Prokopowicz Ciprian

Прокопчиць Євстахій (1806-1856), (Прокопчыць, Прокопчицъ), директор Тернопільської гімназії; член ГРР, заступник голови (з червня 1849 р.); посол до Австрійського райхстагу 125, 127, 131, 133, 197

Процунь Андрусь (Процунъ, Процин) з Малехова 60, 162

Пухир Андрій, див. Pucher Andreas

Пфліхтенгельд, див. Pflichtenheld

П'ясецький (Пюсецкѣй, Пясецкій), комісар у Вербіжі 98, 181

Радецький фон Радец Йоган Йозеф Венцель (1766-1858), (Радецкій; *Radetzky von Radetz Johan Joseph Wenzel*), граф, австрійський полководець, фельдмаршал, головнокомандувач австрійського війська в Італії, губернатор Верхньої Італії (до 1857); в його честь складено Йоганом Штраусом-батьком „Марш Радецького" 53, 59, 60, 157, 163

Радзинська, акторка 113

Радикевич Олександр (1828-1893), (Радикевич Александр, Радикевич, Радзикевичъ, Radzikiewicz Alexander), студент філософії; семінарист (1849); член ГРР 3, 7, 13, 29, 146

Радкевич Василь (1788-1862), (Радкевич Васылый; *Radkiewicz Basilius*), парох Зубкова Тартаківського д-ту 165

Радович Степан (Радовичъ Стефанъ) 9

Раставецький Онуфрій (1780-1859), (Раставецкой Онуфрый, Раставецкіи; *Rastawiecki Onuphrius*), парох у Сяноку; голова Сяноцької руської ради 57, 178

Рачинський (Рачинскій) 134, 135

Рачинський Григорій (1803-1884), (Рачинскіи, Рачинскій; *Raczyński*), парох у с. Залозці Нові Залозецького д-ту 203, 214

Рачинський Іван, див. Raczyński Johan

Рачинський Климентій Євгеній (Рачиньскій), доктор права, крайовий адвокат у Львові 10

Ревакович Захар, див. Rewakowicz Zacharias

Рибак Микола (Рибакъ Миколаи), студент філософії (1849) 5

Ридзай Михайло (Рыдзай Мйхаилъ, Михаѣлъ) 6, 9

Роґовський Теодор (Роґовскій Ѳеодор, Роговскій Ѳеодоръ; *Rogowski Theodorus*), парох Курян Нараївського д-ту 29, 143

Рожановський (Рожановскій) 109

Рожейовський Кирило (Рожеїовскій Кириллъ), кандидат до полку руських стрільців 126

Рожейовський Теодор (Рожеіовски, Рожейовскіи, Рожеіовскій Феодоръ, Рожеїовскій, Rozejowski Theodor), урядник Апеляційного суду у Львові, службовець маґістрату; член ГРР 2, 11, 16, 17, 23, 24, 29, 30, 36, 41, 43, 103, 106, 117, 142, 146, 147

Роздільський Микола, див. Rozdzielski Nicolaus

Розлуцький Франциск (Розлуцкії; *Rozłucki Franciskus*), семінарист; адміністратор

капеланії Вільховець Бережанського д-ту (1950) 7

Роліковський (Ролѣковскій), дідич у Роликівці 202

Романович Філарет (Фѣларет, Филаретъ), вчитель гімназії у Станіславові 116, 118, 190-192

Романовський Євдоким (Романовскіи; *Romanowski Eudoxius*), парох Сопова Пістинського д-ту 214

Ромашкан Кароль, дідич у Попільниках Коломийського округу 199

Рошкевич Лев (Рошкиевич, Рошкевичъ Леонъ, Roszkiewicz Leon), службовець Львівського маґістрату; член ГРР 12, 23-26, 29, 32, 51, 142, 149

Руденський Іван (Руденьскіи), семінарист (1850) 9

Рудий Михайло з Перегінська 112

Рудницький Іван (Руднїцкій Іωан, Рудницкіи И.; *Rudnicki Joannes*), студент філософії (1849) 4, 9

Рудницький Іван (Рудницкій Іоаннъ; *Rudnicki Joannes*), семінарист 92

Рудницький Левъ (Рудніцкій Леонъ; *Rudnicki Leo*), семінарист 3

Ружицький Іван (Ружицкі Іванъ, Ружицкій Иван; *Rużycki Joannes*), учень ліцею (1850) 3, 23, 141

Ружицький Юліан (Ружицкій Юлианъ), студент 3

Рукштуль, підполковник, офіцер комендатури у Львові, пізніше полковник австрійської армії 85, 126

Рутковський Матіяш, див. Rutkowski Mathiaš

Саврасевич Микола (1826-1891), (Саврасовичъ Никола; *Sawrasiewicz Nicolaus*), семінарист (1849) 7

Савчин Яким, див. Sawczyn Joachim

Савчинський (Савчинскій) 59, 211

Садовський Йосафат (Садовскій Іосафатъ, Іωсафат, Sadowski), радник кримінального суду в Станіславові 16, 18, 101, 183

Сапєга Лев (Сапіега; *Sapiega Leon*), князь, власник Красічина; польський політичний діяч; член Центральної Ради Народової, учасник Слов'янського конґресу в Празі 54

Свидзинський [? Іван] (Свидзинскій), урядник Львівського маґістрату 25

Свидницький Антоній (Свѣднѣцкіи Антонъ), учитель 192

Свистун Іван (Свистунъ Іωаннъ) 5

Свіржавський (Свѣржавскій), дідич у Зозулях 186

Свовчики, родина з Буянова 202

Семаш Стефан (Сѐмашъ Стефанъ, Семашъ, Siemasz Stefan), урядник Львівської міської бухгалтерії; член Ставропігійського Інституту, член ГРР 2, 10, 12, 19, 29, 70

Семкович, мандатор 60, 162

Семянків Дмитро (Семянкôв) з Берем'ян 156

Сенецький Михайло (Сенецкій Михаилъ), учитель 115

Сержант Петро, див. Sierzant Peter

Сетницький Іван (Сетницкій Іоаннъ, Sietnicki Johan), радник Львівського маґістрату; член Ставропігійського Інституту 11, 20

Сєраковський Владислав (Сєраковскій; *Sierakowski Władyslaw*), польський землевласник, дідич Ожидова; посол до Австрійського райхстаґу 145

Симянків Іван (Симянкôв Иван) 159

Сиротина Іван, див. Syrotina Johann

Ситенович Михайло (Ситеновѣчъ Михаїлъ) 5

Сікорський Симон, див. Sikorski Symon

Сінґалевич Григорій (Сінґалевичъ; *Sięgalewicz Gregorius de*), парох Снятина й адміністратор Снятинського д-ту 213

Січинський Платон, див. Sieczyński Plato

Скаржинський (Скаржинскій), граф 169

Скиба, див. Skiba J.

Скибінський Антоній (Скибѣнски, Скибинскій, Скибиньскій, Скибиньски; *Skybiński Antonius*), римо-католицький священик; голова Крайової шкільної ради у Львові 53, 73, 74, 92, 107, 182

Скобельський Іван (Скобіельскій Іωаннъ), семінарист 8

Сковронський (Сковронскій), римо-католицький священик у Коломиї 76

Скоморовський Йосиф (Скоморовскій, Скоморовскиі І.; *Skomorowski Josephus*), парох Березовиці Великої Тернопільського д-ту 44, 45

Скоморовський Келестин (1820-1866), (Скоморовски Келест.; *Skomorowski Coelestinus*), семінарист; адміністратор парохії Остап'є Скалатського д-ту (1849) 7, 9, 92

Скоробагатий (Скоробогатый) 106

Скубальський Ігнатій, див. Skobalski Ignatz

Скулімовський (Скулѣмовскій), дідич у Гуменці 202

Слимаковський Іваи (1807-1878), (Слимаковскій, Слѣмаковскій, Slimakowski Joan), віце-ректор, пізніше провізоричний ректор Львівської духовної семінарії (1850); член ГРР, учасник З'їзду руських учених, член Галицько-Руської Матиці та Народного Дому 2, 14, 21, 23, 24, 28, 29, 36, 38, 39, 70, 106, 134, 143, 145-149, 176

Смолька Франц (1810-1899), (*Smolka Franciszek*), політик, один із лідерів польського революційного руху; посол до Австрійського райхстаґу 38, 48

Собеський Ян (Собюскій, Собѣескій), польський король 72, 75

Созанський Василь, див. Sozanski Basil

Созанський Ісидор, див. Sozański Izidor

Созанський Лев (1803-1865), (Созанскій Левъ, Созаньскій Леонъ), чиновник Прокураторії скарбу, учасник З'їзду руських учених, член Ставропігійського Інституту 7, 11, 33

Созанський Олександр, див. Sozański Alexander

Сокульський, див. Sokulski

Сокульський Йосиф (Сокульскій Іосефъ) 2

Солденгофер (Солденгоферъ), комісар, заступник бережанського старости 46

Солтис Григорій (Григорый) 44, 45

Соневицький (Сонѣвицкій) 172

Сорока Лев (Левъ) 6

Сороковський Лев, див. Srokowski Leon

Сороковський Симон, див. Srokowski Szymon

Сосенко Микола (*Sosenko Nicolaus*), семінарист (1849) 8

Сосновський Лев (Сосновский Левъ, Сосновскій, Сосновскій, Сосновскій Леонъ, Сосновскіи, Sosnowski Leo), концепіст Апеляційний суду у Львові; член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 8, 11, 17, 20, 22, 29, 81, 84, 85, 89, 98, 100-103, 115, 116, 121, 122, 126, 128, 131-133, 136, 137, 174, 191, 195

Софія (Софїа), архикнягиня, мати цісаря Франца-Йосифа 133, 134, 200, 205

Соханевич Іван (Соханьевичъ Іоаннъ, Соханѣевич), член ГРР 25, 41, 43, 152

Стадіон Франц (1806-1853), (Стадион, Стадиіон, Стадіон; *Stadion Franz von*), граф, австрійський політик, губернатор Галичини (1846-1848), посол до Австрійського райхстаґу, міністр внутрішніх справ Австрійської монархії (1848-1849) 35, 36, 48, 65, 114, 124, 126, 131, 146, 147. 152, 167, 195

Стажинський (Старжинскій), дідич на Золочівщині 71

Станик Іван (Іоаннъ) з Вишеньки 144

Стебельський Яків (Стебелскій Іакωвъ, Стебельскій), мандатор у Магерові 41, 43, 150, 205

Стеблецький Микола (Стеблецкий Николай), парох Берем'ян Заліщицького д-ту 212

Стефанович Григорій (Григорый) 185

Стефанович Іван 8

Стефанович Кирило 8

Стецій Федір (Стецій Федько) з Цапівців 151

Стецула Григорій (*Stecuła Gregorius*), семінарист, пізніше адміністратор капеланії Рибник Дрогобицького д-ту (1851) 6

Стецяк Лев (Стецякъ Леонъ) 5

Стецяк Лесько (Стецакъ Леско), селянин із Тростянця 202

Стецяк Сильвестр (Стецякъ Силвестер) 5

Стислович Олексій (Стысловѣчъ Алеѯиі) 5

Стойко Петро, див. Stojko Peter

Стотянчик Юрій (Стотянчикъ, Stotańczyk), урядник Львівського маґістрату; член ГРР 8, 17, 41, 43

Стояловський Іван, див. Stojałowski Johann

Стройновський (Стройновскій; *Strojnowski Ignaty Ritter von*) 126

Строцький Дмитро (Строцкіи Деметріи), семінарист 6

Строцький Семен (Строцкіи Сімеонъ) 10

Струминський Іван (Струминьскій Іоаннъ, Strumienski Jan), семінарист 3, 33

Струтинський Маркел (Струтыньскій Марцелъ; *Strutyński Marcellus*), семінарист 6

Ступницький Іван, див. Stupnicki Johan

Ступчанський, див. Stupczański

Сярчинський Іван (Сярчинскіи Іванъ) 6

Тайхман Францішек (Францѣшк) 193

Тарасевич Олексій (1825-1870), (Тарасьевичъ Алексеи; *Tarasiewicz Alexius*), семінарист; священик Перемиської єпархії (1852) 7

Тарасевич Віктор, див. Tarasiewicz Wiktor (Victor)

Тарнавський Аполон (Тарнавскіи; *Tarnawski Apollonus*), парох Колтова Залозецького д-ту 213

Тарнавський Омелян, див. Tarnaski E.

Тарнавський Юліан (Тарнавскіи; *Tarnawski Julianus*), парох Ясенева Бродівського д-ту 213

Тахау (Тахавъ) 23

Теблевич Михайло (Теблевичъ Михаилъ), капрал 80

Телесницький Дмитро (Телеснѣцкіи Деметръ) 7

Теліховський Микола (Телѣховскій Никола, Телиховски, Телиховскій, Телиховскій, Телеховскій, Telichowski Mikołaj), львівський міщанин, правник; член ГРР, Руського Собору, Ставропігійського Інституту 5, 21, 24-26, 142

Теодорович Петро, див. Teodorowicz Peter

Терлецький Ігнатій, див. Terlecki Ignaty

Терлецький Лев, див. Terlecki Leon

Тешкевичъ, див. Тишкевич

Тимяк Григорій (Тимякъ Грегориі; *Tymiak Gregorius*), студент філософії (1849); екстерніст богословського факультету (1851) 6

Тимків Яцько (Тымков Ацко), дяк у Княжому 172

Тиховський Лев (Тиховскій Леонъ), наглядач будівництва Народного Дому 209

Тишкевич (Тешкевичъ) з Бучача 43

Товарницький Володимир (Товарницки Владимиръ), студент 4

Товарницький Іван (1782-1869), (Товарнѣцкій, Товарницкій, Товарницкіи; Towarnicki Jan, Johan), землевласник; член Ставропігійського Інституту, ГРР, Галицько-Руської Матиці 3, 6, 11, 19, 28, 29, 30, 36, 37, 39, 40, 77, 81, 84, 85, 101, 102, 121, 122, 134, 147, 180, 184, 209

Торчинович Василь (Торчиновичъ) 10

Трембіцький Іван (1805-1880), (Трембѣцкій; *Trembicki Joannes*), парох Княжолуки Болехівського д-ту; член Болехівської руської ради, член-засновник Галицько-Руської Матиці 156, 202

Трещаковський Лев (1810-1874), (Трещаковскій, Трещаковскій, Трещаковскіи, Трещаковскіи, Трешчаковскій, Тржещаковскій, Трѣщаковскій, Трѣщаковскѣй, Трѣщаковскіи, Трищаковскій, Трищаковскій, Трищаковскій, Трищаковскіи; *Trzeszczakowski Leo*), парох Рудна Львівського д-ту; член ГРР, Народного Дому (один із засновників), Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 11, 14, 20, 22, 24, 26, 28, 29, 31, 32, 48-50, 52-54, 56-60, 62-67, 70-73, 75, 76, 80, 81, 90, 91, 94-96, 98, 99, 101, 105, 106, 108-110, 114, 117-132, 141, 142, 144, 148, 154-159, 161, 162, 164-167, 170, 171, 173, 178, 180, 186, 187, 190, 195, 196, 199, 205, 206, 213

Трильовський Іван, див. Trylowski Johann

Тромпетр, комісар у лісових справах 191

Трохановський Григорій (Трохановски Гр., Трохановскій, Трухановскій, Трухиньскій), технік; член ГРР, учасник З'їзду руських учених 7, 59, 62, 162

Трояковський Михайло (Трояковскій Михаилъ) 10

Трусевич Амвросій, див. Trusiewicz Ambrosius

Трусевич Михайло, див. Trusiewicz Michael

Трухановскій (Трухиньскій), див. Трохановський Григорій

Труш Іван (Трушъ, Trusz Jan), член ГРР 2, 34, 41, 43

Турянський Лука (1811-1885), (Туржанскій), коломийський міщанин 209

Турчманович Ігнатій, див. Turczmanowicz Ignatz

Турчманович Петро, див. Turczmanowicz Petr

Тустановський Григорій (Тустанбвскій Георги, Тустановскій, Tustanowski Gr.), урядник Крайового суду; учасник З'їзду руських учених 10, 13, 59

Туський (Тускій, Тыский), дяк у Фільварках 168, 170

Український Йосиф, див. Ukrainski Joseph

Український Лев (Украински, Ukrainski Leo) 4, 214

Урбанський Адальберт (1811-1885), (Урбанскій; *Urbański Adalbert*), доктор філософії, кустош університетської бібліотеки та професор математичної фізики Львівського університету 204

Усікникевич, див. Usiknikiewicz

Устиянович Микола (Оустиановичъ Николай; *Ustyanowicz Nicolaus*), парох у Славську Сколівського д-ту; український поет і громадський діяч, член ГРР, Галицько-Руської Матиці, учасник З'їзду руських учених 26

Устиянович Михайло (Оустиановичъ Михаилъ, Оустіановичъ, Ustianowycz Mich., Ustyanowicz), урядник Львівського маґістрату 4, 17, 23, 29, 36, 44, 45

Федакевич Іван (*Fedakiewicz Joannes*), парох у Старих Залозцях 82

Федорович Матвій (Матфей), старший лісничий 210

Федорович Теодор (Ѳеодоръ, Федоровичъ) 10, 34

Федунь Павло (Федунь), війт у Підгайцях 155

Фельзенберґ (пан Фелсенберг) 110

Фельзенберг Єлизавета (Фелсенберг Елисавеѳа зъ роду Здровьецкихъ зъ роду Даниловичевъ, Фелсенбергъ Елисафета зъ Здровецкихъ, Фелзенбергъ Елисафета) 110, 119, 181, 212

Фер Карл (Ферь Карль), урядник Львівського окружного уряду 193

Фердинанд I Габсбурґ (1793-1875), (Фердинандъ, Царъ Фердинандъ, Его Величество, Монархъ, Цѣсаръ, Цѣсаръ и Царъ, Императоръ, Императоръ и Царъ, Його Світлость), цісар Австрії (1835-1848), син Франца I, проголосив конституційні реформи під час революції 1848 р., зрікся престолу на користь Франца Йосифа I 1, 19, 29, 31-34, 39, 48, 51, 52, 54, 65, 72, 74, 77, 79, 81, 83-86, 88, 89, 108, 142, 158, 177

Филиповський Іван (1818-1874), (Фѣлѣповскіи; *Filipowski Joannes*), адміністратор парохії в Гумниськах Теребовлянського д-ту 212

Фицалович Олександр (Фицаловичъ, Ficałowicz Alexander), учитель 2, 28

Флоринський Стефан, див. Floryanski Stephan

Фоґель, див. Vogel

Фолусевич (Фолусьевичъ [? Теодор]), парох у Нагірцях Куликівського д-ту, автор розвідки про відмінність малоруської мови від російської 209

Фортуна Михайло (1818-1893), (*Fortuna Michael*), парох Хітара Сколівського д-ту 214

Франц Йосиф I Габсбурґ (1830-1916), (Францѣшк Іосиф I, Францъ Іосифъ I, Его Величество, Его Величество Императоръ, Найяснишій Панъ, Цѣсаръ и Царъ, Цѣсаръ, Царъ), цісар Австрії (1848-1916), племінник і наступник Фердинанда I; за його правління придушено революцію 1848-1849 рр. в Австрії та з допомогою російської армії - в Угорщині (1849), розпущено райхстаґ (1849) і відновлено абсолютистське правління 89-92, 99, 100-103, 106-113, 117-119, 122, 123, 128, 133, 134, 138, 177, 183, 185, 191-193, 199, 200, 203-205, 209, 211, 212

Халецький, див. Chalecki

Харкевич Карло, див. Charkiewicz Carl

Хлібик Теодор, див. Chlibek Theodor

Хлібовицький, див. Chlebowicki

Ходзінський Іван, див. Chodzinski Ioan (Johann)

Хомин Йосиф, див. Chomin Józef (Josef)

Хомин Михайло (Хоминъ Міхайлъ; *Chomin Michael*), студент філософії; семінарист (1849) 8

Хомин Тимофій (Тимофтей), учитель у с. Хлівчани, учасник З'їзду руських учених 30, 143

Хоминський [?] (Хоминьскій; Хомѣнскіи) 8, 51, 81, 84, 85, 86, 100, 115, 117, 121, 122, 129, 134-136, 157, 158, 175, 176

Хоминський Валеріан (1814-1865), (Хоміньскій Вальеріи, Хомиńскій, Хоминскій Хоминьскій Валеріянъ, Хомѣńскій, Валеріан, Валеріанъ, Валеріян, Chomiński Waleryan), львівський домовласник; член ГРР, Ставропігійського Інституту, член-засновник Галицько-Руської Матиці, опікувався будівництвом Народного Дому у Львові 11, 12, 33, 36, 91- 94, 101, 110, 180, 211, 212

Хоминський Йоахим (1796-1867) (Хоминьскій Іоахимъ, Хомѣньскій, Хомѣнскій), секретар Галицького намісництва, згодом директор поліції у Львові; член Ставропігійського Інституту, Галицько-Руської Матиці, Народного Дому 31, 37, 102, 146, 136, 144, 184, 210

Хоминський Йосиф (Хоминскій Иωсифъ), провізоричний учитель у Лучицях 119, 192

Хоминський Кирило (Хоминскій Кириллъ, Хоминскіи, Chominski Cyrill; *Chomiński Cyrillus*), військовий капелан; учасник З'їзду руських учених 14, 25, 33

Хоминський Модест, див. Chominski Modest

Хоминський Павло (Хомѣнскі Павъло, Chomiński Paweł), студент 4, 8

Хоминський Стефан (Хомѣнскій Стефанъ; *Chomiński Stephanus*), адміністратор капеланії, пізніше капелан у Лисиничах і львівський віце-декан (1849) 4, 168

Хоминський Теодор (1795-1859), (Хомѣнскій; *Chomiński Theodorus*), парох Миколаєва Бібрського д-ту і декан бібрський 207

Хомчинський Лука, див. Chumczynski Lucasz

Худзінський, див. Chudzinski

Царевич Йосиф (Царевичъ Іосеф, Царевич Иосифъ), учитель в Стрию; член ГРР, Ставропігійського Інституту, учасник З'їзду руських учених 2, 23, 25, 26, 28, 29, 31, 53, 70, 74, 82, 87, 90-95, 97-99, 101, 102, 105-107, 112, 113, 141, 156, 176, 179, 181, 182, 200

Царевич Йосиф син (Царевичъ Іωсифъ синъ) 9

Целевич Іларіон (Целевичъ Гѣлаґѣонъ, Celewicz Hilar), семінарист 3, 6

Цибик Лука (Цибикъ; *Cybyk Lucas*), студент філософії; семінарист (1851) 6

Ціпановський Антоній (Цьѣепановскіи Антонѣ), семінарист 7

Ціпановський Зиґмунт (Цѣпановскиі Зиґмунд) 7

Ціпановський Матвій (Цѣпановскіи) 7

Ціпановський Яків (1818-1888), (Цѣпановскіи Іакωвъ, Цѣпановскій, Цiепановскій, Цiепановскій, Цьепановскій, Ciepanowski Jakób), префект Львівської духовної семінарії, доктор богослов'я, професор пастирського богослов'я у Львівському університеті; член Галицько-Руської Матиці 2, 10, 29, 33, 55, 98, 106, 151, 181, 199

Цісільський (Цѣсѣлскій), поліційний урядник у Коломиї 203

Ціханський Іван (1802-1885), (Цѣхаńскіи; *Cichański Joannes*), парох у Мхаві Балигородського д-ту 211

Цурковський Антоній (Цурковскій Антѣнъ, Антоній, Curkowski Antonius, Anton), семінарист 2, 7, 9, 15

Цурковський Стефан, див. Curkowski Stephan

Чайковський Антоній (Чайковскій Ѧнтоній, Антонъ, Антоный; *Czaykowski Antonius*), префект Львівської духовної семінарії,

доктор богослов'я, професор катехитики й методики Львівського університету; член ГРР 20, 22, 29, 38, 39, 41, 42, 143, 144, 150, 151, 180

Чайковський Василь (Чайковскій Василій, Чайковский Василый, Czaykowski Bazyli, Basil von, Bazil), урядник Крайового суду; член ГРР 3, 13, 17, 20, 22, 29

Чайковський Йосиф (Чайковскій Іосифъ, Czaykowski Jusef), урядник Львівського маґістрату 4, 33

Чайковський Михайло, див. Czaykowski Michael

Чайковський Олександр (Чайковскій Алексаидеръ, Czaykowski Alexandr, Alexander), урядник Крайового суду; член ГРР 4, 12, 17, 20, 22, 29

Чариецький Микола (Чарнецкіи Миколаи, Чарнецкій Неколаи; *Czarnecki Nicolaus*), студент філософії; семінарист (1850) 5, 8

Чачковський (Чачковскій) 103, 185

Черевко Іваи (*Czerewko Joannes*), капелан митрополита (1850) 9

Черепашинський Михайло, див. Czereraszyński Michael

Черкавський (Черкавскій), мандатор у Нараєві 44, 45

Черкас Адольф, польовий капелаи 187

Черлюнчакевич (Черлюньчакевичъ, Черлунчакевичъ, Czerlunczakiewicz), доктор права, член ГРР 16, 17, 41, 43

Чернявський Іваи (Чернявскій; *Czerniawski Johannes*), парох Сасова Олеського д-ту 179

Черняиський Григорій (Чернянскіи Григорьи; *Czyrniański Gregorius*), парох у Флоринці та декан мушинський; перемиський почесний крилошанин, титулярний радник консисторії 170

Чернянський Михайло (Черняньскій Михаилъ, Чернянскій, Чирнянскіи Михаілъ), поштар у Турці 61, 63, 165

Честинський Григорій (Честинскій; *Czestyński Gregorius*), парох у Підберізцях Львівського д-ту; член ГРР 25,

Честинський Іваи (Честинскій, Czestynski Johan), львівський соборний крилошанин, референт митрополичої консисторії, парох церкви Св. Параскеви у Львові; член ГРР 14, 29

Чижда Михайло (1810-1856), капелан у Горбачах Горожанського д-ту 185

Чижевич Іван (Чижевѣчъ Иванъ) 10

Чипальський Іван (Чипалскій), учитель 198

Чировський Григорій (Чировскій, Czyrowski Gregor), парох Новосілки-Кут Підгаєцького д-ту 12, 187

Чмола Петро (Петръ) з Убинів 203

Чорній Никифор (Чорнѣй Нитеформъ) 10

Шагуна Андрій (Шагина Андрей, владика Шагун), румунський греко-католицький єпископ у Сібіу (Семигород) 136, 210

Шаиковський Теодат (Шанковскій Ѳ.; *Szankowski Theodatus*), семінарист 4, 9

Шанковський Юліан (Шанковскін Юліанъ; *Szankowski Julianus*), студент філософії; екстерніст богослов'я (1851) 5

Шанковський Яків (1803-1890), (Ша[и]ковскій Іаковъ; *Szankowski Jacobus*), парох у Копичинцях і декан гусятинський 111

Шараневич Ізидор (1829-1901), (Шараньевичъ Исидоръ; *Szaraniewicz Isidorus*), семінарист; згодом відомий історик і археолог, громадський діяч москвофільської орієнтації 92

Шарчинський Іван (Шарчинскиі Іванъ) 9

Шафель (Шафелъ), посесор у Нараєві 115, 189

Шафер Едуард, див. Schafer Eduard

Шашкевич Григорій (1809-1888), (Шашкиевичъ, Шашкіевѣчъ, Шашкіевич; *Szaszkiewicz Gregorius*), парох Угринова Станіславівського д-ту; посол до Австрійського райхстаґу; дійсний радник міністерства освіти у Відні, куратор галицького шкільництва; голова окружної руської ради в Станіславові, почесний член Ставропігійського Інституту, член-засновник Галицько-Руської Матиці, фундатор бібліотеки Народного Дому 26, 49, 56, 66, 76, 88, 89, 100, 101, 104, 105, 130, 142, 152, 156, 158, 173, 199

Шашкевич Маркіян (1811-1843), (Маркіан), видатний діяч українського національного

руху в Галичині, співзасновник „Руської трійці"; поет, етнограф та історик 1

Шварценберг Фелікс (1800-1852), (Шварценберг, Шварценбергъ; *Schwarzenberg Felix Fürst zu*), князь, австрійський державний діяч, у складі військ Радецького брав участь як фельдмаршал-лейтенант у придушенні національного руху у Верхній Італії (1848), президент кабінету міністрів (із листопада 1848), розпустив Австрійський райхстаг (березень 1849) 137, 138, 212

Шведзицький Іларіон (Шведзицкій Иларій, Шведзѣцкій), урядник Львівського маґістрату; член Ставропігійського Інституту 102

Шведзицький Омелян, див. Szwedzicki Emil

Шведзицький Яків (1817-1886), (Шведзицкій, Шведзѣцкій Іаков), парох Миколаєва і адміністратор Роздільського д-ту; член-засновник Галицько-Руської Матиці, член Народного Дому 26, 100, 134, 183, 210

Шелестак Ігнатій (Шелестакъ Ігнатій, Шелестникъ Игнатій), учитель 117, 191, 206

Шепегій Степан (1807-1877), (Шепеґіи Стефанъ), парох Лавочного Сколівського д-ту; член Галицько-Руської Матиці 213

Шептицький (Шиптицкій), дідич у Станимирі 194

Шептицький [Йосиф] (Шептицкій, Шептицкій) 119, 192

Шеремела Яків (Іаковъ) з Товстого 203

Шернберн Ернестіна (Шерибернъ Ернестіна), графиня, фрейліна цісаревої Софії 205

Шиманський Андрій, див. Szymański Andreas

Шиндлярський (Шиндлярскій), ад'юнкт академічної ґімназії у Львові 94

Шласький (Шласкій, Шларскій), радник Львівського маґістрату 1

Шляхтовський Венедикт, див. Szlachtowski Bened.

Шмідт (Шмидъ) 139

Шнубицький Григорій, див. Sznubicki Gregor

Шотта Адольф, поручник 206

Шпитко Ігнатій (Szpytko Ihnaty, Ignat), студент філософії; семінарист (1849) 3, 15, 92

Шрайбер, див. Schreiber

Шульц (Шулць) 139

Шумлянський Станіслав (Шумлянскій Станиславъ) 20

Шумський Йосиф (1803-1870), (Шумскій Иωсифъ; *Szumski Josephus*), парох с. Чернів і адміністратор Журавнівського д-ту 193

Шушкевич, архівіст, див. Szuszkiewicz,

Шушкевич Андрій (1804-1869), (Шушкевичъ, Сушкевичъ), директор повітової фінансової дирекції у Стрию, верховний радник Фінансової дирекції у Львові; член ГРР, Ставропігійського Інституту, Галицько-Руської Матиці 103, 136, 137, 192

Щербинський (Щербѣнскій), жертводавець Народного Дому 210

Щербицький (Щербицкий), священик-полонофіл із Жовківщини 49

Щуцький (Щуцкій), польський публіцист 97

Юзичинський Антоній (1815-1886), (Юзичинскій, Юзичиньски, Южичиньскій, Южичинскій, Juzyczynski Anton; *Juzyczyński Antonius*), священик Перемиської єпархії (о. 1838), префект Львівської духовної семінарії, доктор богослов'я, професор пастирського богослов'я у Львівському університеті; член ГРР, Галицько-Руської Матиці, Народного Дому 2, 10, 14, 18, 26, 29, 76, 142, 181

Юристовський Микола (Юристовскій, Jurystowski Nicolaus), директор друкарні; член ГРР, Ставропігійського Інституту 12, 82, 101

Юрій, святий (св. Георгій) 120

Юркевич Филимон (Юркіевичъ Филемонъ, Юркевичъ, Юркевичъ, Jurkiewicz Philemon), директор Головної школи у Львові; член ГРР 2, 7, 11, 19, 23-25, 29, 39, 40, 51, 65, 68, 70, 77, 85, 122, 129, 144

Яблоновська Марія (Іаблоновская) 202

Яворовський Теодор (Іаворовскій Ѳеодоръ), учитель у Галичі 203

Яворський, службовець, див. Jaworski

Яворський Григорій, див. Jaworski Gregor

Яворський Іван (Іаворскій Ївань), кандидат на місце поручника полку руських стрільців 206

Яворський Ігнатій (Яворскиі Игнатиі), гімназист 177

Яворський Теодор, див. Jaworski Theodor

Язвінський (ꙗ҃звѣнскій), дідич з Ходорівщини 57

Янович Іполит (ꙗновичъ; *Janowicz Hippolytus*), адміністратор парохії Новосілки Ленчівської Підгаєцького д-ту 187

Яновський (ꙗновскій), учитель, філолог 36, 108, 110, 125

Янчак Михайло (Михаилъ) 10

Яремус Микита (ꙗремусъ Никіта, Яремусъ Ницетасъ), селянин зі Старих Олешичів 194, 201

Яримовнч Михайло (ꙗримовичъ, Арымовичъ; *Jarymowicz Michael*), семінарист; сотрудник у Бережанах (1850) 3, 25

Ярусевич Микола, див. Jarusiewicz Mikołaj

Ясеницький Іван (1822-1882), (ꙗсеницкій; *Jasienicki Joannes*), парохіяльний сотрудник у Самборі 115, 148, 189

Ясеницький Юліан (ꙗсеницкій), священик із Висоцького Вижнього 187

Ясінський Василь (ꙗ҃сѣнскій Василій, Jasinski Bazyli), львівський міщанин; член ГРР 13, 20, 22

Яхимович Григорій (1792-1863), (Яхимович Григорій, ꙗхимовичъ Григоріи, Еп. ꙗхимовичъ, Преосвященный Еппъ. Григорій, Еппъ. Григорій, Преосв. Еппъ., Преосв. Григорій, Еппъ., Архіерей Григорій, Jachimowicz Gregor), єпископ-помічник, генеральний вікарій Львівської єпархії, предстоятель митрополичої консисторії, крилошанин-кустос Львівської капітули; єпископ Перемиський (1849-1859), пізніше - митрополит Галицький; доктор богослов'я, професор Львівськогого університету; перший голова ГРР; посол до Австрійського райхстагу, член його конституційної комісії 1, 11, 18, 19, 21, 27, 36, 43-45, 48, 83, 84, 102, 104, 107, 110, 120, 186, 194

Яців Іван (Яцьовъ Іоаннъ) 8

Яців Йосиф (Яцьовъ Іосифъ) 9

Яців Михайло (Яцьовъ) 9

Albianski, службовець міського будівельного уряду 17

Andróchowicz Ioan, див. Андрухович Іван

Audykowski, див. Авдиковський Захар

Babicz Anton, акціонер 12

Baczyński Anton (1803-1860), парох Старяви Мостиського д-ту 10

Bałak Jurii, див Баляк Юрій

Barewicz 13

Baron Gregor, юрист 17

Barwinski Martin Ritter von, див. Барвінський Мартин

Bazarski, засідатель маґістрату 16

Berezowski Nikołaj 8

Bielewicz Grzegorz (1828-1891), студент філософії; семінарист (1850) 8

Bilewicz Theofil 13

Bilinski Grzegorz, див. Білинський Григорій

Bilinski Іωанъ (*Biliński Joannes*), семінарист; адміністратор капеланії Драганівка Тернопільського д-ту (1850) 5

Bilinski Jacob 13

Bilinski Stefan, семінарист; сотрудник пароха у Бережанах (1849) 14

Biłous Teodor (1828-1891), студент філософії; семінарист (1849); пізніше директор гімназії в Коломиї 4

Bochenski Johan, див. Бохенський Іван

Borecki Jacob 13

Borosiewicz Jan 7

Borys 17

Borzanski, засідатель маґістрату 17

Celewicz Hilar, див. Целевич Іларіон

Chalecki, член Львівського маґістрату 17

Charkiewicz Carl, студент, семінарист 14

Chlebowicki, радник Карного суду 18

Chlibek Theodor 6

Chodzinski Ioan (Johann), канцелярист Крайової табулі 4, 10, 12, 17

Chomin Józef (Josef), семінарист 3, 9

Chominski Cyrill, див. Хоминський Кирило

Chomiński Modest (Chominski), радник Львівського маґістрату; член Галицько-Руської Матиці 16, 17

Chomiński Paweł, див. Хомінський Павло

Chomiński Waleryan, див. Хомінський Валерій

Chumczynski Lucasz 13

Chumnicki Jan 13

Ciepanowski Jakób, див. Ціпановський Яків

Curkowski Antonius, див. Цурковський Антоній

Curkowski Stephan 9

Czaczkowski Józef, семінарист 3

Czaykowski Alexander, див. Чайковський Олександр

Czaykowski Bazyli, див. Чайковський Василь

Czaykowski Jusef, див. Чайковський Йосиф

Czaykowski Mich[ael], семінарист 15

Czerepaszyński Michael 18

Czerewko Stefan 10

Czerlunczakiewicz, див. Черлюнчакевич

Czestynski Johan, див. Честинський Іван

Czyrowski Gregor, див. Чировський Григорій

Daszkiewicz Jan 7

Dąbczewski Joseph, директор реєстратури Львівського маґістрату 11, 17

Decykiewicz [Роман], податковий урядник у Кракові; член Ставропігійського Інституту 16, 17

Delkiewicz Joseph, див. Делькевич Йосиф

Dembicki Cyrill (Dębicki Cyrylli), див. Дембицький Кирило

Dembicki Hippolit 14

Dembicki Modest 14

Demetrykiewicz, студент 13

Dębicki Cyrylli, див. Дембицький Кирило

Dmytrikow Jan, див. Дмитриків Іван

Doboszynski Demetry 3

Dobrzanski Dyonizy (1825-1902), семінарист; коад'ютор пароха у Новосільцях Сяноцького д-ту 16

Dobrzanski Leon, семінарист 14

Dobrzanski Rafael 14

Domagalski Wincens 8

Dombkowicz, див. Домкович Іван

Dorozynski Ioann, семінарист; адміністратор капеланії в Бужку Олеського д-ту (1849) 2

Drozdowski Joseph de, семінарист 13

Drzymalik, див. Држималик Сильвестр

Drzymalik Jósep 10

Dubinski Emil (1826-1854), семінарист; адміністратор парохії Климаківка, Яслівського д-ту (1850) 14

Dykonski Paweł 16

Dziedzicki Hippolit, податковий урядник 14, 16

Ebner 16

Ficałowicz Alexander, див.Фицалович Олександр

Floryanski Stephan, семінарист; адміністратор парохії Рошнів Тисменицького д-ту (1849) 2, 14

Gabła Basilius, див. Ґабла Василь

Gadzinski Emil, семінарист 15

Gardzinski Sylwester, випускник семінарії; адміністратор капеланії в Середопільцях Холоївського д-ту (1849) 15

Gerynowicz Jan 5

Gierowski Jakub, див. Ґеровський Яків

Głowacki Stefan (1828-1876), студент філософії, семінарист (1849) 3

Grabski Michał 5

Gruszkiewicz Julian, трибунальний геометр 13

Guszalewicz Johan, див. Гушалевич Іван

Gwozdowicz Iózęf, див. Гвоздович Йосиф

Halicki Jan 6

Halka Ignacy, див. Галька Ігнатій

Harasiewicz Nicolaus, семінарист 15

Harasiewicz Sabbatius, духівникник-емерит Львівської духовної семінарії 14

Harasymowicz, бургомістр Снятина 16, 17

Hawrysiewicz Stefan, див. Гаврисевич Степан

Horbaczewski Chrysant, випускник семінарії; адміністратор капеланії в Хмільовій Заліщицького д-ту (1848) 15

Hordynski Adam, студент 4

Hryniewicz Antonius, семінарист, сотрудник пароха у Злотниках Теребовлянського д-ту (1850) 2

Hurajewicz Anton 15

Ilewicz Anton 12

Ilnicki Jan, Johan. див. Ільницький Іван

Iwasiewicz Teodor 9

Jachimowicz Gregor, див. Яхимович Григорій

Jarusiewicz Mikołaj 5

Jasinski Bazyli, див. Ясінський Василь

Jaworski, службовець Крайового суду у Львові 16, 18

Jaworski Gregor, канцелярист митрополичої консисторії 12

Jaworski Theodor 4

Jurkiewicz Philemon, див. Юркевич Филимон

Jurystowski Nicolaus, див. Юристовський Микола

Juzyczynski Anton, див. Юзичинський Антоній

Kaczkowski [Михайло] (1802-1872), радник Карного суду; член-засновник Галицько-Руської Матиці, пізніше відомий меценат галицько-руської літератури, іменем якого було назване відоме культурно-просвітницьке товариство москвофільської орієнтації 16, 18

Kadernożka Petro, Peter, див. Кадерножка Петро

Kallant, канцелярист у Калуші 18

Keller Adalbert, засідатель першого ранґу 16

Kieryczynski Stephan, див. Керичинський Степан

Kinasiewicz Leon, див. Кінасевич Лев

Kisiolewski Nicolaj (*Kisielewski Nicolaus*), парох Струтина Вижнього Перегінського д-ту 4

Klityński Jan 8

Kmicikewicz [Константин], радник вищого Крайового суду у Львові 18

Koblanski Jusef (*Kobliański Jusefus*), семінарист 8

Kobłosz Gregor (1823-1906), семінарист; коад'ютор пароха Сторонної Старосамбірського д-ту (1851) 14

Koczerkiewicz Jan 14

Kogucki Ioann 10

Kolczewski 16

Koles Daniel 15

Koniukiewicz, крайовий радник 16

Konstantynowicz Jan, див. Константинович Іван

Kopyściański Hilary, див. Копистянський Іларіон

Kopyscianski Sylvester 15

Korczyński, концептовий практикант Карного суду 18

Korczynski, див. Корчинський Яків

Korni Jan (*Korny Joannes*), семінарист; сотрудник парохії Більче Скальського д-ту (1850) 3

Kosakiewicz Michael 12

Kosciowicz Jan 14

Kosnierski Julian 13

Kosonocki Michał, див. Косоноцький Михайло

Kosonocki Theodor, див. Косоноцький Теодор

Kossak Michael, див. Коссак Михайло

Kossonoga Jan, студент 4

Kostiuk Onufry 7

Koszałkewicz Piotr 14

Kotowicz Terapon (*Kotowicz Therapont*), семінарист; адміністратор капеланії Ясенівці Золочівського д-ту 15

Krasniewicz Peter (Piotr), семінарист 15

Kruk Jan 5

Krupka Daniel, див. Крупка Данило

Kruszynski Leo, див. Крушинський Лев

Krynicki Hilar, семінарист 15

Kuczynski Jan, див. Кучинський Іван

Kuczynski Michaïl, див. Кучинський Михайло

Kudrykiewicz Joh[ann], семінарист; адміністратор парохії у Стрілиськах Бібрського д-ту (1850) 14

Kulczycki Gregor, див. Кульчицький Григорій

Kulczycki Jan, див. Кульчицький Іван

Kulczycki Joseph, див. Кульчицький Йосиф

Kulinicz Gregor, див. Кулинич Григорій

Kunasiewicz Jan 13

Kunickyi Dyonizyi Julian 4

Kustrzycki Bazyli, семінарист 4

Kustynowicz [? Юстин, перший сотрудник архикатедрального вікарія у Львові] 14

Kuszpeciński Iwan 9

Kuziemski Johann, [? учитель тривіальної школи в Поморянах] 12

Kuziemski Michael, див. Куземський Михайло

Lach Григори, див. Лях Григорій

Lachowicz Clemens, див. Ляхович Климентій

Lachowicz Lucas, див. Ляхович Лука

Lachowicz Modest, солдат 13

Lanikiewicz Emilian, див. Ланикевич Омелян

Laszkiewicz Onuphrius, канцелярист Крайового суду 4

Lawrasiewicz Mikołaj 13

Lawrowski Julian, див. Лаврівський Юліан

Lechowicz Alexander 10

Leontowicz Antoni, див. Леонтович Антоній

Leontowicz Jan 13

Leontowicz Piotr, студент філософії; семінарист (1849) 13

Leontowicz Theodor, див. Леонтович Теодор

Lewicki Antoni (Anton), семінарист (1849) 13, 14

Lewicki Bazyli, урядник бухгалтерії; член Ставропігійського Інституту 12

Lewicki Benedikt, див. Левицький Венедикт

Lewicki Bonawentura 14

Lewicki Hippolit, семінарист 13

Lewicki Ignacy, семінарист; сотрудник пароха в Коломиї (1850) 4

Lewicki Isidor 16

Lewicki Joseph, див. Левицький Йосиф

Lewicki Julian, див. Левицький Юліан

Lewicki Roman 4

Lichnowski Anton, семінарист, адміністратор парохії в Сільці Галицького д-ту (1848) 12

Lipnicki Johan (1778-1867), львівський крилошанин, канонік-канцлер митрополичої капітули, радник митрополичої консисторії, парох Успенської церкви у Львові 14

Lipowicz Ioannes (*Lipowy Ioannes*), семінарист 9

Lis 17

Lisikiewicz Basil (1823-1893), семінарист, сотрудник пароха в Заліській Волі (1851) 15

Lityński Johann (Litynski) 16, 17

Lodynski Onufry von, урядник Львівського маґістрату; член Ставропігійського Інституту 11

Lomik Michal 15

Lopatynski Victor, див. Лопатинський Віктор

Lotocki Johan, див. Лотоцький Іван

Loziński Piotr, див. Лозинський Петро

Lukawiecki Nicol (*Łukawiecki Nicolaus*), семінарист 15

Lysiak Tymoteus, див. Лисяк Тимофій

Ławrowski Julian, див. Лавровський Юліан

Łodyński Juzef, див. Лодинський Йосиф

Łopaczyński Johan, учень гімназії; учень ліцею (1851) 5

Łopuszynski Hippolit 13

Łotuszka Antoni, див. Лотушка Антоній

Łysakowski Michal, протоколіст канцелярії митрополичої консисторії 12

Łysiak Leon (1818-1867), семінарист; куратор парохії в Липську Потелицького д-ту (1850) 13, 15

Łysiak Łukasz, див. Лисяк Лука
Łysiak Timotheus, див. Лисяк Тимофій

Majewski, див. Маєвський
Makowej Stefan 14
Makulondra Nikol 5
Malinowski Basilius 12
Malinowski Michał, див. Малиновський Михайло
Mandrykiewicz Daniel, канцелярист 18
Marderow Gregor, див. Мардорович Григорій
Markiewicz Johan, урядник міської бухгалтерії, член Ставропігійського Інституту 11
Martynowicz 16
Martynowycz Josyp 5
Maxymowicz Michał 16
Miejski Natanael (*Mieyski Nathanael*), семінарист; сотрудник пароха у Хирові Старосільського д-ту (1850) 15
Mielnik Paweł 14
Minkowski Leo 12
Mokrzycki, див. Мокрицький Євген

Nadolski Clemens 9
Napadiewicz Ignat, див. Нападієвич Ігнатій
Naumowicz Piotr 13
Nawratil 16
Nazar Dmytro 7

Olszanski Mikołaj, службовець будівельної управи Львівського магістрату; член Ставропігійського Інституту 12
Onyszkiewicz, див. Онишкевич
Ortyński Hryhoryi 10
Ościsławski Johann, радник Крайового суду у Львові 18
Ozurewicz, канцелярист 18
Ozurewicz Toma, радник Кариого суду у Львові 18

Panczak Theodor 9
Panecki Jan 4
Paryłowicz Alexandr (1824–1883), семінарист; адміністратор парохії Лелюхів Мушинського д-ту (1851) 15
Pasiczynski Gregor, семінарист; адміністратор парохії Космач Богородчанського д-ту (1850) 15
Pasławski Isedor, студент 13
Pawęcki Anton, див. Павенцький Антоній
Pawlikow Theofil, див. Павликів Теофіл
Pawłowicz Jan 14
Pawłowicz Piotr, студент -13
Petrasz Thodor 16
Pflichtenheld [Carl, Ritter von], судовий урядник у Львові 16
Pietrasiewicz Jan, студент 2, 13
Piotrowski Roman, семінарист 15
Pipan Łukasz, студент 4
Pizar Teofil, канцелярист 18
Polanski Leon, урядник Крайової табулі 4
Popkiewicz Joseph, голова магістрату в Долині 18
Porombalski, див. Порубальський Микола
Potocki Basil, рахунковий службовець Галицької крайової державної бухгалтерії; член Ставропігійського Інституту 12
Poturaj F. 14
Prokopowicz Ciprian, студент філософії; семінарист (1849) 3
Pucher Andreas, семінарист; коад'ютор пароха в Хащові Жукотинського д-ту (1850) 15

Raczynski Johan, адміністратор капеланії Ракобовти Буського д-ту 12
Radzikiewicz Alexander, див. Радикевич Олександр
Rewakowicz Zacharias 8
Roszkiewicz Leon, див. Рошкевич Лев
Rozdzielski Nicolaus, семінарист; сотрудник пароха в Лежайську (1850) 15
Rozejowski Theodor, див. Рожейовський Теодор
Rusikiewicz, службовець Львівського магістрату 18

Rutkowski Mathiaš (Rudkowski) 4, 14

Sadowski, див. Садовський Йосафат

Sawczyn Joachim, учитель фізики 3

Schafer Eduard, доктор права, державний адвокат 16

Schreiber 16

Seiner 16

Sieczyński Plato, сотрудник пароха у Кривчому Кудриинецького д-ту 8

Siemasz Stefan, див. Семаш Стефан

Sierzant Peter 16

Sietnicki Johan, див. Сетницький Іван

Sikorski Symon 5

Skiba J[oseph ?, урядник Крайової каси] 14

Skobalski Ignatz 14

Slimakowski Joan, див. Слимаковський Іван

Sokulski 17

Sosnowski Leo, див. Сосновський Лев

Sozański Alexander, семінарист; сотрудник пароха у Грушеві Мокрянського д-ту (1850) 3, 15

Sozanski Basil, священик Перемиської єпархії, перемиський почесний крилошанин, радник і референт митрополичої консисторії, директор виправного будинку для священиків при церкві Св. Юра у Львові 11

Sozański Izidor 10

Spryn Gabriel 16

Srokowski Leon, державний службовець, член Ставропігійського Інституту 12

Srokowski Szymon, службовець Дирекції скарбу; член ГРР 4

Stadion, див. Стадіон

Stotańczyk, див. Стотянчик

Stojałowski Johann, радник магістрату 11

Stojko Peter 5

Strumienski Jan, див. Струминський Іван

Stupczański, синдик Тарнова 17

Stupnicki Johan (*Stupnicki Joannes de Saturnus*), реєстратор канцелярії митрополичої консисторії 14

Syrotina Johann, канцелярист у Самборі 18

Szlachtowski Bened., семінарист 15

Sznubicki Gregor 17

Szpytko Ihnaty (Ignat), див. Шпитко Ігнатій

Szuszkiewicz, архівіст 17

Szymański Andreas, службовець канцелярії митрополичої консисторії 18

Szwedzicki Emil, семінарист 15

Tarasiewicz Wiktor (1819-1873), (Victor), адміністратор капеланії Піддубці Угнівського д-ту, згодом парох Будинина Белзького д-ту 9, 12

Tarnaski E. (*Tarnawski Emilianus*), студент філософії; семінарист (1850) 4

Telichowski Mikołaj, див. Теліховський Микола

Teodorowicz Peter (1823-1869), семінарист 12

Terlecki Ignaty, канцелярист 18

Terlecki Leon 13

Towarnicki Jan (Johan), див. Товарницький Іван

Trusiewicz Ambrosius, член Ставропігійського Інституту 12

Trusiewicz Michael 12

Trusz Jan, див. Труш Іван

Trylowski Johann, судовий службовець у Самборі 16, 18

Trzyszczakowski, див. Трещаковський Лев

Turczmanowicz Ignatz 10

Turczmanowicz Petr (1823-1869), семінарист 15

Tustanowski Gr., див. Тустановський Георгій

Ukrainski Joseph, другий сотрудник архикатедрального вікарія у Львові 14

Ukrainski Leo, див. Український Лев

Usiknikiewicz 18

Ustianowycz Mich., Ustyanowicz, див. Устиянович Михайло

Vogel, комісар у Глинянах 32

Wagilewicz Michal, семінарист; сотрудник пароха у Болехові (1850) 15

Waniowski Michał 9

Wankowicz [Ігнатій ?] (1823-1869), семінарист 16

Wasilkiewicz Antoni (Anton), див. Василькевич Антоній

Waszkiewicz Thodor, доктор права, крайовий адвокат і власник нерухомості 11

Weliczkowski Julian, див. Величковський Юліан

Witoszynski Jakob, сотрудник пароха Успенської церкви у Львові 2

Witoszynski Jan, див. Вітошинський Іван

Witoszynski Nazar 13

Witoszynski Orestes, див. Вітошинський Орест

Witwicki Thomasz, семінарист; адміністратор капеланії у Посічі Станіславівського д-ту (кінець 1848) 8

Wojakowski Sylvester, семінарист 16

Wolański Piotr 13

Wolos Antoni 13

Wolos Ignaty, див. Волос Ігнатій

Woloszyn Nicol (1828-1897), студент філософії (1848), семінарист (1849)15

Womela Jan, службовець ощадної каси у Львові 3

Wyslobocki Julius Anton, див. Вислобоцький Юліан Антоній

Wysocki Onufrius, див. Висоцький Онуфрій

Zaklinski Alexey, див. Заклинський Олексій

Zarzycki Clemens, див. Заржицький Климентій

Zarzycki Jan, Joann, Johann, див. Заржицький Іван

Zarzycki Joachim von 12

Zawadowski Antoni 13

Zawadzki, урядник Крайової табулі 17

Zegałtowicz Theophil, семінарист 3

Zegostowski Joseph, студент 13

Zieliński Johann, головний наглядач служби охорони фінансів 18

Zubrzycki Dyonis, див. Зубрицький Діонісій

Zukowski Johan, див. Жуковський Іван

Географічний покажчик

Австрія (Ѧвстріа, Австрійска Империя) 60, 104, 138

Артасів (Артасовъ), с. 67

Бабин (Бабѣнъ), с. 206

Балучин, с. 105, 185

Бахір (Бахуръ, Бахурь), с. 51, 156, 213

Белеїв (Белеїовъ), с. 206

Бережани, м. 44, 46, 78, 80, 103, 110, 146, 202, 211, 214;
- деканат 38, 39, 138, 144, 153, 168, 213, 214;
- округ 31, 35, 48, 81, 137, 144, 161, 163, 174, 176, 187, 195, 196;
- руська рада 34, 35, 37, 39, 40, 46-48, 59, 60, 65, 67, 68, 76, 77, 80, 95, 96, 103, 119, 145, 146, 148, 149, 152, 153, 163, 164, 167, 168, 172, 179, 180, 187, 192, 195, 205

Берем'яни (Беремїяны, Беремяни), с. 51, 155, 156

Берно, див. Брно

Бертники (Бертнѣкѣ), с. 204

Бическій деканат, див. Біцький деканат

Бібрка (Бо̂брка, Бобрка, Боберка, Бѣберка), м-ко 30, 32, 42, 46, 47, 113, 115, 143, 144, 149, 161, 206;
- деканат 34, 47, 160;
- руська рада 29, 37, 41, 42, 57, 60, 107, 148, 150, 160, 164

Білка (Бѣлка), с. 64, 145, 166, 212

Білоберезка, с. 190

Білобожниця (Бѣлобожниця), с. 158

Білокерниця (Бѣлокерниця), с. 187

Бірецький (Бѣрецкій) деканат 80;
- руська рада 173

Біцький (Бѣцкий, Бическій) деканат 181, 190

Боберка, див. Бібрка

Богородчани (Богородчаны), м. 59, 107, 163;
- руська рада 34, 50, 52, 63, 64, 81, 145, 155, 166, 174

Боднарів (Боднаров), с. 115, 188

Болехів (Болеховъ, Болехо̂въ, Болехо̂в), м. 74-76, 107, 202;
- деканат 38, 39, 143, 202;
- руська рада 51, 54-56, 64, 72, 75, 77, 82, 86, 92, 101, 107, 112, 149, 155-159, 166, 170-172, 174-178, 183, 201

Болозівці (Болозовце), с. 187

Борщів (Боршщовъ), м. 208

Боянів, див. Буянів

Брикун (Брыкунъ, Брыкунь, Брикунѣ), с. 206, 211

Брно (Берно), м. 76, 77

Броди, м. 30, 46;
- руська рада 34, 36, 40, 42, 52, 61, 76-78, 82, 87, 99, 107, 145, 146, 149, 157, 164, 172, 174, 176, 183, 198, 207

Будків, с.168, 202

Буковина (Буковїна) 110, 198, 210

Бучач (Бо̂чач), м. 43, 71, 72, 78, 80, 86, 120, 124, 160, 173, 212;
- деканат 99, 165, 168, 170;
- руська рада 47, 62, 63, 65, 67, 68, 70, 78, 80, 115, 149, 152, 165, 167-169, 173, 176, 182, 188, 205

Буянів (Буяновъ, Боянівъ, Бояновъ), с. 196, 199, 202

Вербиця (Вербѣца), с. 28, 182

Вербіж (Вербѣжъ, Вербижъ), с. 98, 180, 181, 208

Вербляни (Вербляны, Вербаны), с. 58, 161, 198

Вербовець (Вербовец), с. 99

Верхня, с. 167

Верхобуж, с. 103

Вибудів (Вибадовъ, Выбудова), с. 67, 168

Вижляни (Выжляни, Вижняны, Вижлѣны), с. 40, 42, 69, 149

Високе (Высоке), с. 187

Високий замок (Высокий замокъ), див. Львів

Височанська (Высочанска) руська рада 161

Виспа, с. 138, 163

Вишенка (Вышинка, Висенка), с. 144, 160

Відень (Вѣдень, Видень, Wien), м. 17, 29, 31,

34, 35, 49, 55, 56, 62, 64, 66, 68, 69, 71, 73, 74, 76, 77, 81, 89, 91, 102, 107, 114, 116, 120-122, 125, 126, 130, 133, 134, 137, 138, 144, 154, 155, 157-163, 165, 167, 169, 194, 208

Вікно (Ѻкно), с. 208

Вікняни (Окнаны), с. 197

Вільхівка (Ольховка), с. 50

Вільховець (Олховецъ), с. 164

Войславичі (Войславичe), с. 190

Воленів (Воленїовъ), с. 206

Волинь (Володимїрія, стороны Володимирски) 1, 87

Волиця (Вольця), с. 61

Волковия (Волкова), с. 37, 148

Володимїрія, стороны Володимирски, див. Волинь

Волошинова, с. 105, 115

Волощина (Волощизна), с. 164

Воля Новосільська (Вола Новосѣльска), с. 197

Вороблячин (Вроблячынъ), с. 146

Вороців (Вроцѻв), с. 165

Гай, с. 93, 190

Галич, м. 57, 66, 75, 120, 122, 126, 171, 193, 203;
- деканат 169, 213, 214;
- руська рада 65, 66, 167

Галичина (Галиція, Галицыя, Галїціа, Галицыа, Galicja) 1, 22, 24, 28-32, 41, 43-55, 57-60, 63-65, 67-69, 72, 75, 76, 78, 80-82, 84, 86-88, 91-94, 96, 101, 102, 104, 107, 109, 110, 112, 113, 115, 118, 119, 126, 133, 136, 142, 146, 147, 150, 151, 154, 157, 158, 160-169, 172-180, 186, 192, 193, 195, 199, 204, 205, 207, 213, 214;
- Галицька Русь 95

Ганачівка (Ганачѻвка), с. 172

Глинсько (Глинско), с. 145

Глиняни (Глиняны), м-ко 67, 149;
- руська рада 32, 41, 43, 50, 53, 54, 145, 155, 157

Глібовичі (Глѣбовичѣ, Глѣбовичѣ Сверски, Хлѣбовичѣ), с. 32, 116, 182, 190

Глубічок (Глубочекъ), с. 118

Гоголів (Гоголѻвъ), с. 179

Годовиці (Годовицѣ), с. 104, 186

Голинь (Голынь), с. 165

Голомуц, див. Оломоуц

Голосковичі (Голошковичѣ), с. 30

Горбачі (Горбачѣ), с. 105

Гординя, с. 191

Горигляди (Гориглады), с. 202

Городенка, м.
- деканат 69, 71, 189, 197;
- руська рада 58, 167

Городиславичі (Городиславичѣ, Городиславицѣ), с. 59, 163

Городище, с. 30

Городок, м. 50, 65, 107, 115, 146, 174;
- деканат 115, 169, 189;
- руська рада 66, 78, 82, 167, 174, 177, 188, 202

Горошів (Горошов), с. 199

Грабів (Ґрабовъ), с. 206

Григорів (Грегоров), с. 204

Грималів (Ґрималов), с. 196, 198

Гринів (Гриневъ, Гринивъ, Гриніовъ, Гринѣв), с. 30, 32, 151, 196

Грушів (Грушевъ, Грушов), с.
- руська рада 53, 157

Гумінець (Гумѣнецъ), с. 195, 202

Гумниська (Гумниска), с. 212

Гусне (Гушне), с. 187

Гусятин (Гусіатинъ, Гусатин), м-ко 136, 210;
- деканат 111
- руська рада 69

Гушне, див. Гусне

Ґрабів (Ґрабовъ), див. Грабів

Ґрималів (Ґрималов), див. Грималів

Ґуменець (Ґумѣнецъ), див. Гумінець

Далешева (Далешев, Далешова), с. 58, 208

Дембно, с. 201, 204, 207

Деревня, с. 158

Держів (Держовъ), с. 202

Джулин, див. Джурин

Джурин (Джулин), с. 55, 68, 168, 174

Динів (Дынôв), м. 146
Добрівляни (Добровляны), с. 137
Довга (Долга), с. 207
Долина (Dolina), м., Стрийський окр. 18
Долина, с., Сяноцький окр. 150
Долпотів (Долполовъ), с. 207
Дрогобич (Дрогобичъ), м. 81, 146;
- округ 90;
- руська рада 32, 35, 44, 45, 47, 56, 59, 61, 63, 64, 81, 82, 113, 118, 144, 146, 151, 152, 159, 164, 166, 169, 174, 191
Дуба (Дубя), с. 82, 174
Дубенко (Дубѥнко), с. 160
Дубляни (Дубланы), м-ко 43
Дунаїв (Дунаевъ), м-ко 107
Дусанів (Дусановъ), с. 151

Європа (Европа) 141
Жаб'є (Жабїє), с. 115, 188
Жабче, с. 179
Жалосці, див. Залозці
Жашків (Жашков), с. 57
Жирава (Жерава), с. 138
Жовква (Жолкна, Жолкевъ, Жолькевъ, Жолкôвъ, Жолкивъ, Жольква), м. 29, 37, 43, 77, 116, 145, 157;
- деканат 157;
- округ 28, 35, 36, 50, 51, 56-58, 63, 67, 93, 99, 102, 113, 115, 117, 125, 155, 158, 163, 164, 166, 169, 182, 184, 189, 196, 197, 202, 203, 206;
- руська рада 41, 43, 49, 55, 59, 60-63, 64, 67, 68, 90, 93, 99, 101, 116, 117, 138, 142, 147, 150, 153, 155, 158-160, 164-167, 173, 177, 179, 183, 184, 189, 201, 203, 205, 206
Жовтанці (Жолтанце), с. 213
Жолочевскій округ, див. Золочівський округ
Жолтанці, див. Жовтанці
Жуків (Жукôвъ), с. 190;
- деканат 138, 213
Жукотинський (Жукотынскіи) деканат 213
Жупань, с. 112
Журавно, м-ко 193, 213;
- руська рада 41, 42, 50, 150, 155, 165
Журавці (Журавцѣ), с. 57, 160

Заболотів (Заболотовъ), м-ко 103, 185
Завадка, с. 162, 167
Завалів, с. 187
Загвіздь (Загвôзд), с. 168
Загір'я (Загôре), с., Бродівський окр. 36, 146
Загір'я (Загôрѥ), с., Сяноцький окр. 188
Зазулі, с. 186
Закарпаття (Оугорско руска земля, руско-ѹгорски стороны, Русини закарпацки, Русини угорски) 119, 120, 176, 193, 199, 200, 204, 205
Залісці (Залесце), с. 138
Заліщики (Залѥщики, Залещики), м.
- деканат 58, 162, 182;
- округ 34, 103
Залозці Нові (Залозци, Залозьци, Залосце, Жалосьце, Жалосцѣ), м-ко 36, 57, 82, 148, 200, 203, 213, 214;
- деканат 116, 138, 213, 214;
- руська рада 46, 64, 75, 82, 152, 161, 166, 175
Залуче, с. 158
Замістя (Замôстя), присілок Глинян 168
Запалів, с. 196
Запалів Великий (Запалôв Великій), с. 196
Запитів (Запитовъ), с. 196
Зарваниця, с. 212
Заржів (Заржов), с. 196
Заруддя (Заруде), с. 168
Зарудці (Зарудцѣ), с. 103, 185
Затварниця (Затварница), с.
- руська рада 59, 163
Збараж, м. 71, 146;
- руська рада 51, 57, 79, 82, 87, 110, 155, 161,176
Зборів, м.
- деканат 34, 116;
- руська рада 145, 186, 190
Звенигород (Звинигородъ), с. 32
Звижень, с. 57
Здержів (Здержовъ), с. 196

Золочів (Злочевъ, Золочевъ, Золочивъ, Золочôв), м. 103, 146, 176, 183, 213;
- деканат 165;
- округ 30, 35, 44, 45, 73, 78, 87, 105-107, 112, 148, 172, 185, 202, 203, 206;
- руська рада 36, 40, 42, 61, 62, 69, 71-75, 78, 80, 101, 147, 166, 169-171, 176, 185, 197

Іванівка (Иванôвка, Іванкова), с. 58, 162

Ізабеля (Изабеля), с. 160

Ілинці (Илинци), с. 213

Італія (Италія, Італіа) 53, 54, 59, 61, 191

Кавсько (Кавско), с. 86, 93, 176, 179

Калуш (Калуж, Калушъ, Kałusz), м. 18, 32, 145, 212, 213;
- деканат 37, 58, 64, 212;
- руська рада 36, 48, 50, 144, 145, 147, 153, 155, 156, 162, 165, 207

Кам'янка Волоська (Каменка Волоска, Камінка Волоска, Камїонка Волоска, Камѣнка), с. 34, 51, 80, 117, 174, 190, 195

Кам'янка Старосільська (Каменка Старе Село, Каміонка Старосіольска), с. 102, 184

Карлів (Карловъ), с. 53

Карпатські гори 112

Київець (Кѣіовецъ, Кѣйовецъ), с. 124, 195

Кіцмань (Коцманъ), м. 197

Княже (Княжевъ, Князи), с. 76, 172, 195

Княжолука, с. 202

Ковалівка (Ковалôвка), с. 160

Козлів (Козловъ), с. 78

Козова, м-ко 31

Коломия (Коломея, Коломїа, Коломыя), м. 28, 52, 55, 132, 180, 188, 203, 209;
- деканат 152, 189, 208, 213;
- округ 53, 64, 87, 105, 109, 158, 176, 188, 207, 208;
- руська рада 40, 42, 43, 45, 47, 49, 55, 56, 60, 70, 76, 81, 84, 85, 93, 95, 97-100, 103, 106, 112, 113, 142, 148, 149, 151, 152, 154, 157-159, 164, 166, 169, 172, 173, 175, 176, 180-183, 185-188, 201, 208, 211

Колтів (Колтов), с. 213

Комарів (Комарôвъ), с. 175

Комарно, м-ко
- руська рада 55, 58, 158, 162, 169

Копичинці (Копиченцѣ, Копеченци), с. 69, 111, 169

Кореличі (Коржелицѣ), с. 45

Корналовичі, с. 191

Корні (Корня, Корнье), с. 101, 183

Корсів (Корсѡвъ), с. 197

Косів (Косов, Коссов), м. 194;
- деканат 103, 189

Космирин (Космиренъ), с. 103

Костельники, с. 168

Коцмань, див. Кіцмань

Коцурів (Коцоровъ), с. 121

Кошилівці (Кошиловичѣ, Кошиловцѣ, Кошиливцѣ, Кошоловицѣ), с. 38, 39, 52, 53, 149

Кошиці (Кошицѣ), м. 133, 205

Краків (Краковъ, Krakau), м. 16, 17, 86, 101, 104, 184;
- губернія 110

Красна, с. 37

Креховичі, с. 117

Кривка, с. 187

Криволука (Крыволука), с. 59, 163

Кривче (Кривча, Крывче), с. 132, 146, 197

Кромєржіж (Кремсир, Кромериж, Кромеруж, Кромерыж), м. 94, 104, 105, 183

Куликів (Куликов), м-ко 43, 193, 213

Кулява, с. 158

Кульчиці (Кульчицѣ), с. 51

Кунисівці (Коунесовцѣ, Кунысовце), с. 132, 197

Куровичі (Куровичѣ, Куровечѣ), с. 32, 67, 69, 168

Куряни (Куряны), с. 69, 169

Лабова, с. 70, 170

Лавочне, с. 60, 138, 164, 213

Лагодів (Лагодовъ), с. 71, 76, 172, 175

Ладанці (Лѣдеѝцѣ, Ладаѝци), с. 206, 211

Либохора, с. 187

Лисець, м-ко 52
Лисець Старий, с. 52
Лисятичі (Лисетичи), с. 168
Лінц (Лѣнцъ), м. 199
Лісько (Лѣско), м. 103;
- деканат (Лисценьскій, Лыскій) 78, 173
Лодина (Lodyna), с. 11
Лопушна, с. 164
Лосяч, с. 174
Луб'яна (Любляна, Любяна), с. 70, 169
Лука Мала, с. 76, 172
Лучинці (Лучинце), с. 138
Лучиці (Лучицѣ), с. 192
Любачів (Любачôв, Любачевъ), м. 38, 146, 153;
- деканат 52;
- руська рада 48, 59, 105, 147, 153, 163
Любеля, с. 99, 182
Любешка, с. 213
Любинці (Любѣнецъ), с. 52, 158
Любича, с. 206
Люблинець (Люблѣнецъ), с. 206
Любляна, див. Луб'яна
Лютовисько (Лютовыско), с. 146
Ляцьке (Лацке), с. 79
Ляшки (Лашки), с. 69, 203
Львів (Лвовъ, Львовъ, Львôвъ, Lemberg, Lwów), м. 1, 2, 11, 12, 16-18, 29, 55, 56, 58, 60, 61, 67, 68, 73, 80, 83-86, 90, 97, 100, 110, 117, 122, 123-125, 129, 133-135, 141, 143, 148, 150, 160, 164, 168, 170, 171, 180, 185, 186, 191, 193, 194, 197-201, 203, 205, 206, 208, 209, 213;
- архиєпархія (коисистор, Erzdiözese) 11, 42, 150, 198, 216;
- Високий замок 41, 42;
- Краківське передмістя 150;
- округ 29, 31, 57, 78, 144, 158, 161, 185, 193, 196, 198, 202

Магерів (Магеровъ, Мегіеровъ), м-ко 41, 43, 150
Малашівці (Малашôвци), с. 186
Малехів (Малеховъ), с. 60
Мальчиці (Малчиці), с. 198
Маріямпіль (Марїкмполь, Марамполь), м-ко 122, 193
Марківці (Марковце), с. 52
Маркопіль (Маркополь), м-ко 57, 116, 190
Махнів (Махновъ), с. 101, 183
Мельнич, с. 203
Микитинці (Микетинцѣ), с. 197
Миколаїв (Миколаевъ, Миколаіовъ, Миколаевъ, Николаевъ), м. 87, 107, 109, 113, 159, 176, 183, 185, 188, 207
Миколаїв (Николаевъ), с. 125
Милятин (Милатин, Мѣлятин Старый), с. 55, 80, 158, 174
Містковичі, с. 60, 164
Мокротин, с. 99
Молотів, с. 213
Монастирець (Манастирецъ), с. 96, 179
Монастириська (Манестериска, Манастериська, Манастерыска, Монастириска), м-ко 80, 87, 95, 160, 173, 177
Москалівка (Москалôвка), с. 207
Мужилів (Мужилôвъ), с. 187
Мужиловичі (Мужиловичѣ), с. 53
Мушинський (Мушинскій, Мушиньскій, Мушинскій) деканат 70, 181, 189
Мхава, с. 68, 168, 211

Накваша, с. 175
Нараїв (Нараевъ,Нараевъ, Nараевъ, Нараêвъ, Нараіôв), м-ко 34, 115, 146, 189;
- руська рада 43-45, 48, 151, 153, 166, 169, 180, 189
Небилів (Небыловъ), с. 192
Нивиці (Нѣвицѣ), с. 200
Нижнів (Нижневъ, Нѣжнїовъ), м-ко 116, 190
Николаїв, див. Миколаїв
Німеччина (держава Нѣмецка, Немечена, Нѣмци) 64, 71, 116
Нове Село, с., Жовківський окр. 196
Новий Сонч (Н. Сонцъ, Новий Соньч), м.

116, 181, 190, 206;
- округ 210

Новосілка Ленчівська (Новосіолка Ленчôвска), с. 187

Новосілка-Кут (Новосѣвка, Новосѣлка, Новоселка Кутъ), с. 108, 114, 187

Новосільці (Новосѣлцѣ), с. 69

Обертин, м. 197

Оброшин (Оброшинъ), с. 30

Озерянка (Озеранка), с. 198

Окно, див. Вікно

Окняни, див. Вікняни

Олейов, див. Оліїв

Олексичі (Олексицѣ), с. 175

Олесько (Олеско), м.
- руська рада 50, 58, 154, 161, 162, 172

Олеша, с. 52

Олешичі (Олешице, Олещицы), с. 113, 115, 117, 118, 188, 190, 191

Олешичі Старі (Олешице Стары), с. 194

Оліїв (Олеіовъ, Олеіовъ, Олейов, Олейовъ, Олеôв), с. 34, 36, 146, 148, 203

Оломоуц (Голомуцъ, Оломуцъ), м. 83, 88, 94, 107, 114

Олховец, див. Вільховець

Ольгівок (Ольховка, Улгувок, Ульгôвок) 50, 155, 175, 187

Опôрець (Опорникъ), с. 138

Опришівці (Опришовец), с. 52

Оугорский край, див. Угорщина

Оусціецкій деканат, див. Устецький деканат

Павшівка (Павшѣвка), с. 163

Парипси (Парипс), с. 146

Пациків (Пациковъ), с. 197

Ператин (Ператинъ), с. 176

Перв'ятичі (Первятичѣ), с. 58, 162

Переводів (Переводôвъ), с. 203

Переволока, с. 160

Перегінсько (Перегинско, Перегинско, Перегиньско, Перегѣнско, Перегѣнсько), м-ко 70, 72;
- деканат 30, 142;
- руська рада 29, 36, 54, 112, 147, 157, 174

Передмістя Немирівське (Передмѣстя), с. 146

Перемишляни (Перемишлюни, Перемышляны), м-ко 99, 182

Перемишль (Перемышль, Перемышсль), м. 30, 111, 112, 117, 138, 194, 214;
- єпархія 36, 78, 80, 146, 150, 208, 209;
- округ 48, 187, 198, 203;
- руська рада 32, 34, 65, 66, 69, 71, 72, 74, 80, 112, 144, 167, 169, 170, 171, 183, 187

Петровичі (Петровичѣ), с. 30

Підбереж (Подбережъ), с. 52

Підбуж (Подбужъ, Пôдбужъ), с. 90, 103;
- руська рада 103, 178, 184

Підгайці (Подгайци), м-ко 46, 47, 50, 51, 154, 155;
- німецька колонія 59;
- руська рада 35, 46, 48, 50, 57, 59, 146, 152, 153, 155, 161, 163

Підгородище (Пôдгородище, Пôдгородищѣ), с. 32, 176

Підкамінь (Подкамень), м-ко 57

Підлужжя (Подлуже), с. 197

Підпечарн (Подпечары), с. 52

Пісочна (Подсочна), с. 31

Пістинський (Пѣстыньскій) деканат 189, 208

Побіч (Побичъ, Побоч), с. 76, 172

Побук, с. 158

Подусів (Подусôвъ, Подусовъ), с. 151

Покуття (Покутя) 28, 142

Половці, с. 59

Поляна (Полана), с. 99, 182

Польща 56, 67, 79, 97, 104

Повиква, с. 175

Поршна, с. 29

Посіч (Посѣче), с. 168

Потелич (Потилич), с. 190

Потік (Поток), с. 173

Прага, м. 24, 26-28, 31, 32, 35, 38, 47, 48, 89, 98, 141, 142, 153

Рава, м-ко 114, 124

Радванці (Радваньцѣ), с. 176, 179

Радехів (Радѣховъ), м-ко 176

Радимно (Радымно), м. 138, 213

Раків (Раковъ), с. 206

Решов, див. Ряшів

Рим, м. 57

Ріпнів (Репневъ), с. 73

Рогатин (Рогатинъ), м. 42, 47, 62, 63;
- деканат 150, 214;
- округ 41

Розділ (Роздол), м-ко
- деканат 31, 144;
- руська рада 50, 154, 167

Роликівка (Ролѣкôвка), с. 202

Романів (Романовъ, Романôвъ), с. 30-32, 82, 174

Росія (Россія) 40, 203

Руда, с. 206

Рудио, с. 165, 186, 213

Ряшів (Решов), м. 209;
- округ 210

Самбір (Самбôр, Самборъ, Sambor), м. 16, 18, 49, 57, 90, 92, 103, 107, 146, 163, 177, 188, 189, 192, 201;
- округ 51, 86, 90, 105, 115, 177, 185, 201, 210;
- руська рада 49, 54, 59, 69, 75, 81, 86, 90, 115, 154, 157, 158, 161, 163, 169, 171, 173-178, 184, 185, 187-189, 192, 193, 201;
- Самбірщина (Самбѣрщина) 71, 74

Самбір Старнй, див. Старий Самбір

Сандецький округ, див. Новий Сонч

Сасів (Сасовъ), с. 93, 101, 162, 179

Селиська (Селеска, Селеша, Селеща, Siedliska), с., Золочівський окр. 61, 165, 172

Семаківці (Семаковцы, Сьемакôвце), с. 136, 210

Семенів (Семенив, Семенôвъ), с. 93, 179

Семигинів (Симигиновъ), с. 52

Семигород 210

Сербія (Серби) 98, 126, 128, 131, 132, 136, 137

Синевідзько (Сииевôдзко, Синовоцко), с. 92, 178

Синевідзько Вижнє (Сыновицко Вышше), с. 115, 189

Синевідзько Нижнє (Синовуцко Нышне), с. 54

Синьків (Синковъ), с. 176

Скала, м-ко
- деканат 55, 75, 82, 158, 174, 214

Скалат, м. 90, 93, 146

Сколе, м-ко
- деканат 172

Славна, с. 206

Славсько, м-ко 55, 158

Слобідка (Слобôдка, Слобудка), с., Стрийський окр. 48, 160

Слобідка (Слобудка), с., Чортківський окр. 55

Снятин (Снятын, Снатин, Sniatyn), м. 16, 17, 117, 213;
- деканат 189

Сокаль, м. 173

Соколів, с. 145

Соколівка (Соколôвка), с. 145, 146

Сонч Новий, див. Новий Сонч

Солонка (Соломка), с. 70, 71

Сопів (Сопов), с. 214

Сороки, с. 207, 208

Соснів, с. 187

Спас, с. 58

Станимир, с. 30, 194

Станіславів (Станиславовъ, Станѣславовъ, Станѣславъ, Станїславôвъ), м. 27, 34, 52, 59, 67, 72, 100, 116, 118, 119, 126, 142, 145, 182, 183, 185, 190-192, 195, 203, 212, 214;
- деканат 212;
- округ 26, 27, 67, 68, 70, 87, 103, 197, 204, 207;
- руська рада 26, 37, 52, 53, 67, 68, 72, 75, 81, 100, 101, 116, 117, 119, 127, 145, 148, 156, 157, 163, 168, 169, 171, 174, 183, 186, 190, 192, 204, 205, 207, 208

Станіславчик (Станѣславчик, Станїславчикъ), с. 202

Старе Мѣсце, див. Старий Самбір

Старе Село, с. 32, 48, 82, 117, 181, 190

Старий Милятин, див. Милятин Старий

Старий Самбір (Старый Самбор), м. 80, 198

Старичі (Старичѣ), с. 198
Старі Кути (Старѣ Кутти), с. 199
Стинява Вижня (Стенава, Стынява Выжна), с. 51, 158
Стинява Нижня (Стынява Нижна), с. 51
Стінка (Стѣнка), с. 153
Сторонибаби, с. 164
Стоянів (Стоюновъ), м-ко 176
Стрий (Стрый, Стрôй, Стрїй, Стрии), м. 36, 146, 156, 157, 168;
- деканат 212;
- округ 31, 55, 56, 64, 87, 93, 117, 158, 172, 176, 179, 188, 192, 196, 202, 207, 212;
- руська рада 38, 39, 55, 58, 60, 65, 87, 98, 100, 149, 157, 159, 162, 164, 166, 167, 172, 176, 180, 181, 183, 192, 200, 205, 206
Стрілки (Стрѣлки), с. 31
Струтин (Струтинъ), с. 87, 92, 112, 178
Струтин Вижній (Strutyn Wyżny), с. 4
Студінка (Студзьанка, Стодѣнка), с. 153, 206
Суходіл (Суходолъ), с. 175
Сянік (Санокъ), м. 63, 165, 178;
- деканат 78;
- округ 37, 67, 68, 103, 168, 188, 210;
- руська рада 57, 65, 91, 162, 173, 178, 189;
- Сяноччина (земля Саноцка) 92

Тарнава, с. 203
Тарнавка, див. Тернавка
Тарнів (Tarnow), м. 17
Татаринів (Татарынов), с. 154
Теребовля (Трембовля), м. 57;
- деканат 56;
- руська рада 57, 161, 182
Тернавка (Тарнавка), с., Стрийський окр. 60, 138, 164, 203
Тернопіль (Тарнополь, Тарнопôль, Тернопôл, Tarnopol), м. 16, 17, 43, 46, 51, 59, 72, 74, 80, 109, 113, 148;
- округ 69, 71, 109, 111, 170, 172, 177, 196, 210;
- деканат 213;
- руська рада 37, 46, 58, 60, 67, 68, 72-74, 81, 90, 147, 148, 152, 156, 161, 163, 164, 170, 173, 174, 177, 183, 186, 197;
- Тернопільщина (Тарнополщина) 132
Терношин (Терношен), с., Жовківський окр. 50, 155
Тетильківці (Титильковци), с. 175
Тилич (Тылѣчъ), с. 201
Тисминичани, с. 52
Тлумач, м-ко 52
Товмачик (Тлумачик), с. 158
Товсте (Тоѹсте), с. 196, 203
Тростянець (Трѣстанецъ, Трїстанецъ), с. 201, 202
Тростянець (Трѣстанецъ), с., Перемиський окр. 198
Тростянець (Трощаньец, Трусцянец), с., Сяноцький окр. 78, 173
Трускавець, с. 159
Труханів (Трухановъ), с. 54
Тура Велика (Туря), с. 107
Тур'є (Туре, Турє), с. 73, 118
Турка, с. 61;
- руська рада 57, 76, 77, 171, 172

Убині (Убѣнѣ, Убѣны), с. 202, 203
Угерсько, с. 164
Угнів (Оугновъ, Угнов), м-ко 55, 58, 159, 162
Угорська Русь, див. Закарпаття
Угорщина (Оугорщина, Оѹгры, Оугорски край, Угры) 51, 85, 87, 94, 119, 176, 193;
Угри, див. Угорщина
Угринів (Оугрыиовъ), с. 52
Улицько (Улицко, Улѣцко), с. 63, 166
Ульгувокъ (Ульгôвокъ), див. Ольгівок
Унів (Оуневъ, Уневъ, Унѥвъ, Уиіовъ), с. 39, 40, 55, 159, 162, 168;
- деканат 34;
- руська рада 61, 67, 69, 79, 165, 168, 172, 173
Устя (Оусціе, Оѹсця, Усцье), с.
- деканат 52, 53, 157
Утішків (Утѣшковъ), с. 61, 150, 172;
- руська рада 164
Фільварки (Фôльварки), с., Бучацький деканат 168, 170
Футор (Футар, Хѣтар), с. 118, 191, 214

Хітар, див. Футор

Хлібичин (Хлѣбѣчинъ), с. 208

Хлопівка (Хлопôвка, Хлоповка), с. 69, 169

Ходорів (Ходоровъ), м. 64;
- руська рада 36, 47, 54, 57, 72, 74, 147, 152, 157, 160, 165, 170

Холоїв (Холоевъ, Холоіов, Холоѣв), м-ко 56, 158, 159, 194, 206;
- деканат 214

Хом'яків (Хомяковъ), с. 52

Хоростків (Хоростковъ), м-ко 34, 104, 145, 184

Хотинь (Хоцінъ), м. 206

Хоцінь, див. Хотінь

Хриплин (Хриплѣн), с. 52

Цапівці (Цаповце), с. 44, 45, 51, 53, 147, 151, 156, 157, 204

Цеблів (Цеблôвъ), с. 99, 182

Чарношовиці, див. Чорнушовичі

Чепелі (Чепелѣ), с. 57

Черемхів (Черемхôвъ, Черемховъ), с. 43, 45, 151, 201

Чернихів (Чернѣховъ), с. 199

Черниця, с. 31

Чернівці (Черневци, Черновци), м. 182, 185, 198;
- деканат 77, 172

Чернятин (Чернатинъ), с. 208

Чехи, с. 160

Чехія (Чехи) 24, 26, 31, 67, 69, 74

Чистопади, с. 148

Чорнушовичі (Чарношовицѣ, Чарношовичѣ), с. 57, 161

Чортків (Чорткôв, Чортков), м.
- округ 37-39, 44, 45, 51, 56, 132, 174, 188, 199, 204, 212;
- деканат 212;
- руська рада 69, 80, 151, 174, 185, 194

Шешори, с. 208

Шибалин, с. 51

Шишківці (Шишковце), с. 57

Шоломия (Шоломея, Шоломыя), с. 32, 149

Щирець (Щерецъ, Щирецъ, Щырецъ), м. 38, 39, 146, 149, 204, 205, 206;
- деканат 158, 210

Яворів (Яворôв, Аворовъ, Ѧворов), м. 58, 59, 64, 188, 198;
- руська рада 57, 170, 163, 166

Ягольниця (Ѧгольниця), с. 168

Язловець (Ѧзловец), м. 93, 214

Язова (Ѧзова), с. 125

Ямниця (Ѧмница), с. 52

Янів (Ѧновъ, Янôв), м-ко 58, 162

Янчин (Ѧнчинъ), с. 153

Ярослав (Іарославъ, Їарославъ, Ѧрослав), м. 37, 189;
- деканат 51, 102, 156;
- руська рада 60, 78, 102, 164, 173, 184, 189, 201

Ярушичі (Арушицѣ), с. 175

Ярчівці (Ѧрчовци), с. 107

Ясло (Ѧсло), м. 181, 189;
- округ (Іасѣлскій) 210

Ясенів (Ассенôв, Ясенев), с. 208, 213

Яцківці (Іацковце), с. 203

Dolina, див. Долина

Galicja, див.Галичина

Kałusz, див. Калуш

Krakau, див. Краків

Lemberg (Lwów), див. Львів

Sambor, див. Самбір

Siedliska, див. Селиська

Sniatyn, див. Снятин

Tarnopol, див. Тернопіль

Tarnów, див. Тарнів

Strutyn Wyżny, див. Струтин Вижній

Wien, див. Відень

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ
Українського Католицького Університету

Інститут Історії Церкви (ІІЦ), є першим недержавним науково-дослідним закладом в Україні, що був створений у 1992 р. з метою дослідження становища Церкви в умовах тоталітарного комуністичного режиму. В основу його наукової діяльності покладено методику «живої» або «усної» історії, тобто збору оповідей очевидців та їх аналізу на підставі відповідної герменевтики та за допомогою сучасної комп'ютерної техніки. Співпрацівники Інституту плекають живі стосунки з представниками покоління мучеників та ісповідників віри, дбаючи, щоб їх досвід і свідчення служили християнському вихованню молодших генерацій.

Невідрадний стан історичної науки в Україні, особливо, тривала перерва у розвитку церковної історіографії диктували потребу розширення сфер діяльності Інституту, який розпочав перекладати і публікувати наукову й навчально-методичну літературу, збирати і систематизовувати джерела до історії церковно-державних і міжконфесійних відносин, проводити конференції та наукові семінари, видавати спеціалізований науковий збірник «*Ковчег*» та провадити інші дослідницькі проекти у тісній співпраці з науковими осередками й поодинокими дослідниками в Україні та поза її межами. Інститут сформував і постійно поповнює власний архів усиих інтерв'ю, фото- і відеоматеріалів, копій документів з інших архівів, а також колекцію рукописів і рідкісних видань, бібліотеку церковно-історичної літератури та збірку музейних експонатів.
На базі ІІЦ здійснювалася підготовка до відноалення Богословської Академії у Львові, яка розпочала свою працю у вересні 1994 р., а у червні 2002 р. була реорганізована в Український Католицький Університет. Інститут став складовою частиною цих закладів і його співпрацівники займаються викладацькою діяльиістю, залучаючи студентів і аспірантів до реалізації наукових проектів.

Інститут опублікував

Ковчег: Збірник статтей з церковної історії / ред. Б. Ґудзяк, Я. Грицак, ч. 1, Львів 1993. – x + 189 с.

Ковчег Науковий збірник із церковної історії / за ред. о. Б. Ґудзяка, І. Скочиляса та О. Турія, ч. 2, Львів 2000. – viii + 520 с.

Ковчег Науковий збірник із церковної історії / за ред. о. Б. Ґудзяка, І. Скочиляса та О. Турія, т. 3, Львів 2001. – vi + 570 с.

Історичний контекст, укладення Берестейської унії та перше поунійне покоління: Матеріали Перших «Берестейських читань». Львів, Івано-Франківськ, Київ, 1-6 жовтня 1994 р. / ред. Б. Ґудзяк, співред. О. Турій, Львів 1995. – x + 190 стор.

Держава, суспільство і Церква в Україні у XVII столітті. Матеріали Других «Берестейських читань». Львів, Дніпропетровськ, Київ, 1-6 лютого 1995 р. / ред. Б. Ґудзяк, співред. О. Турій, Львів 1996. – x + 198 стор.

Берестейська унія і українська культура XVII століття. Матеріали Третіх «Берестейських читань». Львів, Київ, Харків, 20-23 червня 1995 р. / ред. Б. Ґудзяк, співред. О. Турій, Львів 1996. – x + 186 стор.

Берестейська унія та внутрішнє життя Церкви в XVII столітті. Матеріали Четвертих «Берестейських читань». Львів, Луцьк, Київ, 2-6 жовтня 1995 р. / ред. Б. Ґудзяк, співред. О. Турій, Львів 1997. – xii + 156 стор.

Борис Ґудзяк, *Криза і реформа: Київська митрополія, Царгородський патріархат і генеза Берестейської Унії* / перекл. з англ. М. Ґаблевич, під ред. О. Турія, Львів 2000. – xvi + 426 с.

Ігор Шевченко, *Україна між Сходом і Заходом. Нариси з історії культури до початку XVIII століття* / авториз. перекл. з англ. М. Ґаблевич, під ред. А. Ясіновського, Львів 2001. – 250 с.

Ернст Крістоф Суттнер, *Українське християнство на початку III-го тисячоліття. Історичний досвід та еклезіологічні перспективи* / перекл. з нім. та наук. ред. О. Турія, Львів 2001. – 168 с.

Ласло Пушкаш, *Кир Теодор Ромжа. Життя і смерть єпископа*, Львів 2001. – 244 с.

Церква мучеників / упор. О. Турій, Львів 2001.

Любомир (Гузар), *У пошуках гармонії*, Львів 2001 [= Україна християнська 1]. – 48 с.

Головна Руська Рада (1848-1851): протоколи засідань і книга кореспонденції» / за ред. О. Турія, упорядн. Уляна Кришталович та Іван Сварник, Львів 2002. – xxxiv + 270 с.

Інститут готує до друку:

1. *Ковчег Науковий збірник з церковної історії*, ч. 4
2. *Менталітет, ідентичність і богослов'я в Україні та Білорусі у XVII столітті. Матеріали П'ятих «Берестейських читань». Перемишль, Львів, Київ, 13-19 травня 1996 р.* / ред. Борис Ґудзяк, співред. Олег Турій.
3. *Унійні процеси XVI–XVIIст. і їх еклезіологічна оцінка. Матеріали Шостих «Берестейських читань». Львів, Київ, Ужгород, 14-20 травня 1996 р.* / ред. Борис Ґудзяк, співред. Олег Турій.
4. Богдан Боцюрків, *Українська Греко-Католицька Церква і Радянська держава (1939-1950)* / перекл. Наталії Кочан.

Замовлення на видання та пропозиції щодо співпраці просимо надсилати на адресу:

Інститут Історії Церкви
Українського Католицького Університету
вул. І. Свєнціцького, 17
79011 Львів, УКРАЇНА
Тел.: (+320-322) 762777
Факс: (+320-322) 798596
www.ichistory.org

Institute of Church History
of the Ukrainian Catholic University
vul. I. Svientsitskoho, 17
79011 Lviv, UKRAINE
Tel.: (+320-322) 762777
Fax: (+320-322) 798596
E-mail: inbox@ichistory.org

Наукове видання

Головна Руська Рада (1848-1851): протоколи засідань і книга кореспонденції»

Науковий редактор: *Олег Турій*
Упорядники: *Уляна Кришталович та Іван Сварник*
Літературний редактор: *Галина Ференц*
Комп'ютерна верстка: *Юрій Королишин*
Художнє оформлення: *Федір Лукавий*

Підписано до друку 18.12.2002 р.
Формат 70 х 100 /16. Папір офс. № 1. Гарн. Таймс.
Офс. друк. Ум. друк. арк. 24,51. Ум. фарбовідб. 24,67.
Обл.-вид. арк. 24,73.

Інститут Історії Церкви
Українського Католицького Університету
79011 Львів, вул. І. Свєнціцького 17

Надруковано з готових діапозитивів
у Жовківській друкарні
видавництва Отців Василіян «Місіонер»
80300 Жовква, Львівської обл.,
вул. Василіянська 8